Thâm Độ Chí Tình

Contents

Thâm Độ Chí Tình **2**
1. Chương 1: Về Nước . . . 3
2. Chương 2: Bàn Bạc . . . 6
3. Chương 3: Đại Diện Phát Ngôn . . . 9
4. Chương 4: Phong Cách . . . 13
5. Chương 5: Điện Thoại . . . 17
6. Chương 6: Tâm Tình . . . 21
7. Chương 7: Thuộc Về . . . 24
8. Chương 8: Mời Tiệc . . . 28
9. Chương 9: Trùng Hợp . . . 33
10. Chương 10: Nghỉ Ngơi . . . 38
11. Chương 11: Cuộc Hẹn . . . 42
12. Chương 12: Gặp Mặt . . . 45
13. Chương 13: Ngày Mưa . . . 48
14. Chương 14: Ngủ Lại . . . 52
15. Chương 15: Sự Cố . . . 56
16. Chương 16: Phỏng Vấn . . . 59
17. Chương 17: Chuyển Nhà . . . 62
18. Chương 18: Ăn Trưa . . . 66
19. Chương 19: Hết Hạn . . . 69
20. Chương 20: Thảo Luận . . . 72
21. Chương 21: Quan Hệ . . . 76
22. Chương 22: Tham Quan . . . 80
23. Chương 23: Chiến Tranh Lạnh . . . 84
24. Chương 24: Bị Bệnh . . . 87
25. Chương 25: Ảnh Đế . . . 91
26. Chương 26: Đôi Bên . . . 94
27. Chương 27: Ăn Khuya . . . 97
28. Chương 28: Nhân Khí . . . 101
29. Chương 29: Yêu Thích . . . 105
30. Chương 30: Đắm Chìm . . . 109
31. Chương 31: Căn Phòng . . . 112
32. Chương 32: Làm Bạn . . . 116
33. Chương 33: Cái Ôm . . . 120
34. Chương 34: Tiệc Tất Niên . . . 124
35. Chương 35: Cam Kết . . . 128
36. Chương 36: Lo Lắng . . . 133
37. Chương 37: Ông Ngoại . . . 136
38. Chương 38: Khoe Khoang . . . 141
39. Chương 39: Thích Anh . . . 144
40. Chương 40: Sáng Sớm . . . 148

41. Chương 41: Ấm Áp . . . 152
42. Chương 42: Dịu Dàng . . . 156
43. Chương 43: Hợp Ý . . . 159
44. Chương 44: Nghi Vấn . . . 164
45. Chương 45: Đề Cử . . . 167
46. Chương 46: Nhẹ Nhõm . . . 171
47. Chương 47: Tin Tức . . . 175
48. Chương 48: Nguy Cơ . . . 179
49. Chương 49: Nấu Cơm . . . 184
50. Chương 50: Ngày Tết . . . 189
51. Chương 51: Nhà Họ Cố . . . 193
52. Chương 52: Ngọt Ngào . . . 198
53. Chương 53: Nhẫn . . . 201
54. Chương 54: Nhớ Nhung . . . 205
55. Chương 55: Mặc Kệ . . . 208
56. Chương 56: Tiên Cơ . . . 212
57. Chương 57: Chuyện Nhỏ . . . 216
58. Chương 58: Đau Lòng . . . 220
59. Chương 59: Náo Loạn . . . 224
60. Chương 60: Đổi Xưng Hô . . . 229
61. Chương 61: Thăm Bệnh . . . 233
62. Chương 62: Kịch Hay . . . 237
63. Chương 63: Bắt Cóc . . . 240
64. Chương 64: Sau Đó . . . 245
65. Chương 65: Cổ Phần . . . 250
66. Chương 66: Hôn Lễ . . . 254
67. Chương 67: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (1) . . . 258
68. Chương 68: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (2) . . . 260
69. Chương 69: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (3) . . . 265
70. Chương 70: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (4) . . . 267
71. Chương 71: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (1) . . . 270
72. Chương 72: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (2) . . . 271
73. Chương 73: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (3) . . . 274
74. Chương 74: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (4) . . . 276
75. Chương 75: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (1) . . . 279
76. Chương 76: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (2) . . . 281
77. Chương 77: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (3) . . . 282
78. Chương 78: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (4) . . . 285

Thâm Độ Chí Tình

Giới thiệu

Hệ liệt: Cố gia hệ liệtTác phẩm liên quan: Tuyệt Đối Phù HợpNhân vật chính: Cố Diễm x Trang Duy, Ứng Tín Viễn x Q

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/tham-do-chi-tinh

1. Chương 1: Về Nước

Sân bay quốc tế thành phố N kẻ đến người đi, cánh cửa cảm ứng ở lối đi VIP mở ra hai bên, Trang Duy xách một túi hành lý đơn giản bước ra, trực tiếp đi về phía cửa chính sân bay.

Trang Duy dáng người thon dài, chiều cao 1m82 tỉ lệ cân xứng. Tuy có hơi gầy nhưng lại săn chắc rất nam tính cùng với nét gợi cảm khó nói nên lời khiến người ta mê muội. Trang Duy kế thừa 1/4 dòng máu người Mĩ nên có một đôi mắt hai mí rất xinh đẹp, tuy hốc mắt không sâu nhưng lại làm cho ánh mắt có vẻ vô cùng thâm thúy. Làn da cậu hơi trắng, đôi môi nhạt màu, môi dưới không quá dày nhưng môi trên lại hơi mỏng khiến cho người ta cảm thấy cậu vừa bạc tình vừa kiêu ngạo.

Dọc theo đường đi, Trang Duy hấp dẫn vô số ánh nhìn nhưng cậu không hề để ý đến, cũng không có cảm xúc dư thừa nào, chỉ đi thẳng về hướng cửa chính.

Ra khỏi sân bay, một cơn gió nóng ập vào mặt báo hiệu mùa hè nóng bức. Ánh mặt trời nóng rực chói chang khiến người ta không mở mắt nổi, Trang Duy nhíu mi, sự mát mẻ trong sân bay hoàn toàn trái ngược với cái nóng oi ả bên ngoài làm cho người ta càng thêm khó chịu. Cũng may một chiếc xe chuyên dụng nhanh chóng chạy tới bên cạnh Trang Duy, Quý Sâm ngồi trên ghế lái kéo cửa sổ xuống ra hiệu cho cậu lên xe. Trang Duy mở cửa sau ngồi lên xe, một lần nữa được hơi mát bao quanh, thoải mái thở ra một hơi. Quý Sâm cũng không dừng lại quá lâu, giẫm chân ga nhanh chóng rời khỏi sân bay.

Trên đường, Quý Sâm hỏi "Đi đường thuận lợi không?"

Quý Sâm tuổi tác xấp xỉ với Trang Duy, làn da rất trắng, lông mày đậm, mắt hạnh to tròn có chút đơn thuần, đôi môi đầy đặn vừa mềm vừa bóng, nhìn lướt qua đúng là một người trẻ tuổi đáng yêu. Tuy nhìn bề ngoài là một người có chút ngây thơ nhưng trong công việc lại rất nghiêm túc, hơn nữa rất có nguyên tắc, làm người đại diện cho Trang Duy ba năm nay chưa từng phạm sai lầm nào trong công việc.

"Cũng được" Trang Duy lấy một chai nước khoáng trong tủ lạnh trên xe ra, mở nắp chai uống mấy ngụm, sau đó mới đánh giá chiếc xe này "Không ngờ chiếc xe này vậy mà vẫn còn giữ lại"

"Đúng vậy, trợ lý của Tổng giám đốc Du nói xe này là giữ riêng lại cho cậu đó" Quý Sâm nhấn mạnh chữ "riêng", giọng nói tăng thêm vài phần châm chọc.

Trang Duy hơi cong môi, lộ ra ý cười trào phúng "Chắc là nhờ chiếc xe này không tệ lắm"

Xe này cũng không có gì đặc biệt, chỉ là đã được Trang Duy sử dụng từ khi mới bắt đầu gia nhập Giải Trí Thiên Ảnh, sau đó cậu ra nước ngoài phát triển một năm, năm nay mới trở về, không ngờ chiếc xe này lại không bị đưa cho người khác. Hoặc là, đã từng có người khác sử dụng rồi, chỉ là cậu không biết mà thôi.

Đặt chai nước qua một bên, Trang Duy hỏi "Công ty cho tôi ở đâu?"

Đèn đỏ bật lên ở ngã tư đường, Quý Sâm ổn định dừng xe lại, trả lời "Nói là nhà trọ còn phải chờ hai ba ngày nữa mới thu xếp xong, kêu cậu tạm thời ở lại khách sạn, chi phí công ty trả hết"

Trang Duy hơi rũ mắt xuống, cũng không nói gì – công ty có thể vì cậu giữ lại chiếc xe này lại không thể sắp xếp chỗ ở ngay lập tức cho cậu, nói cho cùng thì cũng chỉ là ra vẻ coi trọng mà thôi.

Xe dừng lại trong bãi đỗ xe của khách sạn Dục Gia, đây là một khách sạn năm sao cao cấp, điều kiện và phục vụ đều không tồi, lại có liên quan đến thương nghiệp, vị trí rất tốt, có rất nhiều thương nhân chọn đây làm nơi bàn chuyện làm ăn. Trang Duy cũng không xa lạ gì nơi này, chỉ là lúc xuống xe có chút chần chừ.

Hai người bấm thang máy lên lầu, Quý Sâm đi trước dẫn đường, đến trước cửa phòng số 2808, Quý Sâm dùng thẻ phòng mở cửa, nói "Cậu cứ tạm ở đây hai ngày, hành lý đều ở bên trong"

Trang Duy nhìn số phòng "Đổi phòng cho tôi"

Quý Sâm nghi hoặc nhìn cậu "Sao vậy?"

"Không thích số phòng này" Trang Duy đáp lại.

Quý Sâm quay đầu lại thoáng nhìn qua số phòng cũng không thấy có vấn đề gì. Cậu ta cũng biết Trang Duy không phải là người cố tình gây sự, rốt cuộc là có nguyên nhân gì, Trang Duy không nói, cậu cũng không đoán ra.

"Không phải tôi không muốn giúp cậu đổi, mà hiện tại đang mùa du lịch, có khách sạn còn phòng đã rất may mắn. Cậu cứ ở đây hai ngày đi, bên công ty tôi sẽ hối thúc thêm lần nữa" Quý Sâm trả lời.

Trang Duy nhìn chằm chằm số phòng một hồi mới bước vào.

Hành lý của Trang Duy vẫn còn niêm phong đặt ở một bên, Quý Sâm về nước trước là để xử lý một vài công việc ở công ty, hơn nữa còn để giúp cậu kí nhận hành lý gửi về trước, thu xếp chỗ ở lại một chút, như thế khi cậu về đã có chỗ ở ngay. Chẳng qua không ngờ công ty sắp đi xếp lại kiểu gì mà lại kéo dài tới tận khi Trang Duy trở về. Mấy hành lý này vốn là kí gửi đến công ty nhưng đặt ở đó cũng không tiện lắm, Quý Sâm liền đem hết qua khách sạn luôn.

"Cậu cứ nghĩ ngơi cho tốt trước đi, cẩn thận lệch múi giờ, sáng mai tôi tới đón cậu đến Cố thị phỏng vấn" Quý Sâm dặn dò Trang Duy.

Trang Duy là người mẫu ảnh Thiên Ảnh ký hợp đồng, chỉ nhận chụp ảnh quảng cáo và tạp chí, lĩnh vực này trong giới giải trí xem như cũng không lớn, nhưng nhờ vào diện mạo xuất chúng và dáng người nổi trội, Trang Duy vẫn được rất nhiều thương gia và tạp chí ưu ái. Hai năm ở trong nước mặc dù không có tác phẩm quảng cáo nào nổi bật nhưng một năm xuất ngoại phát triển lại thuận lợi bất ngờ, cũng đặt nền móng vững chắc cho sự nghiệp của cậu, có thể xem đây là thu hoạch ngoài ý muốn.

"Đi Cố thị? Không đến công ty?" Trang Duy hơi bất ngờ, bình thường kiểu đại diện phát ngôn này đều là thương gia đến Thiên Ảnh bàn bạc, chưa từng có chuyện người mẫu đi phỏng vấn ở bên thương gia.

Quý Sâm khẽ cười, lấy hai chai nước trong tủ lạnh ra, quăng một chai cho Trang Duy "Để Cố tổng đến Thiên Ảnh? Trừ phi Du tổng điên rồi. Đại thần như Cố tổng, Thiên Ảnh không mời nổi. Lại nói, Cố tổng bận rộn như vậy làm sao rảnh rỗi?"

"Cũng phải" Trang Duy để qua nước xuống, ở trên xe cậu đã uống nước rồi, giờ cũng không khát lắm.

"Nhưng mà cũng phải nói" Quý Sâm uống một hớp nước "Trên danh nghĩa Cố tổng cũng có hợp tác với một công ty giải trí khác, tuy công ty mới mở không bao lâu nhưng nghe nói hướng phát triển cũng không tệ. Tôi có chút không rõ, vì sao anh ta muốn tìm cậu làm người đại diện phát ngôn mà không ưu tiên cho người của công ty mình?"

Nếu lần này không phải Cố thị mời Trang Duy làm đại diện phát ngôn, bọn họ cũng không cần mau chóng kết thúc công việc ở nước ngoài gấp rút quay về.

"Ai mà biết được?" Trang Duy mơ hồ nhưng cũng lười suy đoán. Có thể hợp tác với Cố thị đều là ước mơ của không ít người mẫu, có thể nhận được lời mời làm đại diện phát ngôn, coi như cậu đã có bước đầu phát triển khi về nước, đủ để củng cố địa vị trong nước, nhất định phải nắm chắc cơ hội này.

Quý Sâm còn có việc khác, nói chuyện với Trang Duy một lát liền nhắc cậu phải ăn uống ngủ nghỉ đúng giờ, sau đó mới đi về. Quý Sâm cũng có nhà ở thành phố N nhưng diện tích rất nhỏ, chỉ đủ một mình cậu ta ở, hơn nữa cả năm nay không ai ở có không ít thứ phải dọn dẹp lại, đâu đâu cũng bừa bộn lộn xộn, không có cách nào mời Trang Duy ở lại đây, chỉ đành để Trang Duy ở tạm lại khách sạn.

Trong căn phòng yên tĩnh, Trang Duy ngồi trên sô pha một lát mới đứng dậy mở cửa phòng ngủ. Nhìn nhìn giường lớn trong phòng ngủ, Trang Duy dùng sức đóng cửa lại, sau đó từ trong tủ quần áo ở phòng khách lấy một cái thảm lông trải ra sô pha, xem ra tối nay phải ngủ ở sô pha một đêm rồi.

Kỳ thật phòng này cũng không tệ, có phòng ngủ phòng khách, cách âm tốt, cửa sổ sát đất có thể quan sát phong cảnh thành phố N. Chỉ là nếu không phải căn phòng này, Trang Duy hẳn là có tâm tình nhàn nhã ngắm cảnh, nhưng ở trong căn phòng này, Trang Duy căn bản không muốn bước vào phòng ngủ nửa bước. Nói đến thì cũng thật là trùng hợp, thành phố N nhiều khách sạn như vậy, khách sạn lại có biết bao nhiêu phòng, Quý Sâm làm cách nào mà lại chọn đúng phòng này cơ chứ?

Ngồi xuống sô pha, Trang Duy tựa vào lưng sô pha, dáng vẻ có chút lười biếng, nhưng trên gương mặt không hề thoải mái.

Một năm trước, cũng trong cái nóng oi bức của mùa hè như thế này, trong chính căn phòng này, cậu đã có tình một đêm với mto56 người đàn ông. Hơn nữa càng không ổn chính là lúc đó cậu đã uống đến say mèm, không biết được đối phương là ai.

Khi đó Thiên Ảnh quyết định khai thác thị trường hải ngoại, Trang Duy bị Thiên Ảnh đẩy ra làm tiên phong thăm dò thị trường. Ngày đó Trang Duy rất may mắn kí được một hợp đồng đắt giá ở nước ngoài. Đối với Trang Duy, được tiếp xúc với thị trường mới chính là một chuyện tốt, ở trong nước nhận công việc so với sau khi ra nước ngoài mà không tìm được cơ hội thì tốt hơn nhiều. Vì thế tối hôm đó, công ty giúp cậu mở một buổi tiệc chúc mừng nho nhỏ ở ngay khách sạn này, cũng mời nhân viên nước ngoài đến ký hợp đồng tham gia. Tất cả mọi người đều rất vui vẻ, thứ nhất là chúc mừng, thứ hai là tiễn Trang Duy xuất ngoại.

Trong lúc ăn uống linh đình, Trang Duy uống hơi nhiều nhưng đầu óc vẫn khá tỉnh táo. Quý Sâm thấy cậu hơi say liền đưa thẻ phòng cho cậu, để cậu đến phòng 2806 nghỉ ngơi. Công ty đã đặt trước vài căn phòng chính là để cho người nào uống say thì nghỉ lại.

Trang Duy nhớ kĩ số phòng 2806, đi lên lầu. Sau khi lên lầu, trí nhớ Trang Duy bắt đầu mơ hồ, thật vất vả lê bước tới cửa phòng 2806 lại như mất trí đứng ngoài đó, cũng quên luôn phải mở cửa. Cậu mơ màng nhớ hình như có hai người đứng trước cửa phòng bên cạnh, nhìn dáng người và quần áo chắc là bảo tiêu. Sau đó nữa, cậu nhớ có một người đàn ông cao hơn cậu một chút đi tới, người đó kéo cổ tay cậu… Chuyện sau đó, Trang Duy hoàn toàn không có chút ấn tượng.

Chờ khi tỉnh lại, cậu liền phát hiện bản thân trần trụi nằm trên giường, từ xương sống đến thắt lưng đều đau nhức, muốn xoay người lại cũng khó, nơi nào đó đằng sau lại đau đớn lạ thường. Đống hỗn loạn trên giường cùng với dấu hôn trải dài khắp thân thể đã nói cho cậu biết chuyện gì đã xảy ra. Mà càng buồn cười hơn chính là trên đầu giường vậy mà có thêm một thẻ ATM đè lên tờ giấy lót bên dưới ghi mật mã – hiển nhiên, đây là giá cho một đêm của cậu.

Cậu bẩm sinh là gay nhưng chưa bao giờ quan hệ loạn xạ, cũng chưa bao giờ nghĩ đến lần đầu tiên của mình đã xảy ra như vậy, cậu hoàn toàn không biết người kia là ai, ngay cả dáng vẻ như thế nào cũng không có ấn tượng.

Trang Duy ngồi trong phòng rất lâu, cũng suy nghĩ rất lâu. Cuối cùng, cậu bình tĩnh lấy tấm thẻ ATM kia bỏ vào bóp tiền, không phải cậu thiếu tiền, đối với cậu đây chính là một hồi chuông cảnh tỉnh.

Chuyện này Trang Duy không hề nói với ai, qua vài ngày công ty liền sắp xếp cho cậu đi nước ngoài. Ở nước ngoài, cậu cũng lén đi kiểm tra cơ thể nhưng cũng không có vấn đề gì xuất hiện khiến cậu lo lắng. Mà từ đ1o về sau, cậu cũng không đụng tới một giọt rượu nào, cho dù trên tiệc mừng có người cảm thấy cậu không chừa mặt mũi nhưng cậu vẫn kiên trì không thay đổi nguyên tắc.

Tiếng chuông cửa ngắt ngang dòng suy nghĩ của Trang Duy, là thức ăn Quý Sâm gọi cho cậu. Trang Duy để cho người phục vụ mang những món này vào, Trang Duy biết Quý Sâm cẩn thận nhưng nhiều lúc vẫn cảm thấy hơi ngoài ý muốn. Đem cơm sau buổi trà chiều cũng là lo Trang Duy ở trên máy bay ăn không no.

Lượng thức ăn tương đối ít, hiển nhiên là đã được dặn dò trước, như vậy có thể bảo đảm Trang Duy khi tới giờ cơm chiều sẽ không thấy quá no, sẽ không bỏ lỡ cơm chiều, cũng có thể nghỉ ngơi đúng giờ.

Thật ra cậu vào Giải Trí Thiên Ảnh là nhờ Quý Sâm tìm được. Lúc ấy Quý Sâm vừa mới làm người đại diện, trong tay không có tài nguyên gì. Mà cậu thì cần một công việc có thể nuôi sống bản thân mình, hai người cứ như vậy tạo thành quan hệ công việc, sau đó lại nhanh chóng biến thành bạn bè tín nhiệm lẫn nhau, sống chung rất hòa hợp.

Trang Duy nghĩ ngợi, nếu cậu vẫn chọn nghề này thì sẽ không để Quý Sâm mỗi người mỗi ngả, cho dù Quý Sâm vẫn còn cách vị trí người đại diện kim bài một quãng. Nếu có một ngày cậu không làm nghề này nữa, cậu cũng hy vọng Quý Sâm có thể cùng cậu rời đi, tiếp tục công việc vừa làm cộng sự vừa làm bạn bè, dù sao người có thể lấy được sự tin tưởng của cậu cũng không nhiều.

Lệch múi giờ đúng là một điều khiến người ta rất khó chịu, nhất là trong tình huống không nghỉ ngơi tốt trên máy bay. Tới lúc chạng vạng Trang Duy đã mệt mỏi không chịu nổi, ráng miễn cưỡng ăn vài miếng cơm, tới gần mười giờ mới vọt đi tắm, sau đó nằm trên sô pha nghỉ ngơi.

Trang Duy vừa nằm xuống liền ngủ thẳng giấc đến bảy giờ sáng hôm sau, vũng là nhờ Quý Sâm gọi điện đánh thức cậu. Trang Duy vẫn chưa ngủ đủ giấc nhưng tinh thần cũng không tệ lắm, sắc mặt cũng tốt lên.

Đơn giản sửa sang lại một chút, thay đổi tây trang vừa vặn cơ thể, Trang Duy cùng Quý Sâm tới đón cậu dùng điểm tâm ở khách sạn, sau đó cùng nhau lên xe đi tới Cố thị.

2. Chương 2: Bàn Bạc

Thành phố N có một vài nơi sầm uất nhất thương giới, khách sạn Dục Gia này cũng được xem như một trong số đó, công ty của Cố thị có chi nhánh ở thành phố N gần khách sạn này, đi qua cũng thuận tiện.

Thời tiết hôm nay không tồi, buổi sáng vẫn chưa tới thời điểm nóng nhất, độ ấm bên ngoài cũng không quá khó chịu.

Công ty chi nhánh Cố thị rất dễ tìm, giữa trung tâm thương mại, tòa cao ốc màu xám bạc bắt mắt nhất chính là nó, hình dáng tòa nhà trông vô cùng kiên cố trang nghiêm, thân tòa nhà còn trang trí thêm đường viền màu xanh đen, khiến nó trông không hề đơn điệu, mà mang đến cảm giác thần bí tựa như bầu trời sao.

Cả một tòa nhà cao tầng đều thuộc về Cố thị, có lẽ trong mắt người ngoài, đây chỉ là một công ty chi nhánh, căn bản không cần xây dựng lớn như vậy, nhưng nếu là người có hiểu biết về Cố thị, hiểu được sự đa dạng về các ngành nghề trong đó chắc chắn sẽ không thấy có gì lạ khi chiếm trọn một tòa building như vậy.

Lúc hai người tới Cố thị là chín giờ kém mười, thời gian vừa đúng. Không cần Quý Sâm liên hệ hỏi nơi phỏng vấn cụ thể thì đã có trợ lý chuyên môn tiếp đón đứng ở đại sảnh chờ bọn họ, thấy hai người bước vào liền đi qua chào đón.

"Xin chào Quý tiên sinh. Tôi họ Dư, chúng ta từng liên lạc qua điện thoại" Trợ lý Dư mỉm cười chuẩn mực, nói chuyện lễ độ.

"Xin chào trợ lý Dư" Trang Duy cũng lễ phép gật đầu với cô. Tính tình cậu tuy có hơi kiêu ngạo nhưng không có nghĩa là không có lễ phép, ngược lại cậu rất chú ý mặt này, với cậu mà nói đây là điều cơ bản cần phải rèn luyện hằng ngày của mỗi người.

"Hoan nghênh hai vị, phòng họp đã chuẩn bị xong, hai vị mời theo tôi" Trợ lý Dư đi trước dẫn đường, đưa hai người đến thang máy.

Thang máy dừng ở tầng hai mươi, sau khi ra khỏi thang máy, trợ lý Dư đưa bọn họ vào phòng hội nghị số 3.

Lúc này trong phòng hội nghị đã có không ít người ngồi, thấy bọn họ đi vào cũng không ai chủ động bắt chuyện nhưng đều lễ phép gật đầu xem như chào hỏi. Trợ lý Dư mời hai người ngồi vào ghế đã chuẩn bị sẵn, cô thì ngồi xuống bên cạnh Quý Sâm. Trợ lý phụ trách trà nước đến hỏi họ uống gì, sau đó liền đem những món đó lên.

Trang Duy bưng tách cà phê lên, ung dung đánh giá căn phòng hội nghị này một chút. Phòng hội nghị rất rộng rãi, ánh mắt trời xuyên qua một loạt cửa sổ sát đất làm cả căn phòng bừng sáng, bàn ghế cùng với tòa nhà đều cùng một phong cách với nhau, đều mang sắc thái lạnh lẽo cứng rắn, không khí thương nghiệp rất rõ, nhưng cũng có một cảm giác nghiêm túc cẩn thận.

Hội nghị vẫn chưa bắt đầu, vài người đang thấp giọng nói chuyện với nhau, âm thanh không lớn, không quấy rầy đến người khác. Có thể vào làm việc ở đây trên cơ bản đều là tinh anh của giới thương nghiệp, tự tin và chín chắn trên người bọn họ cũng hòa nhập rất tốt vào phong cách tổng thể của Cố thị, mà thái độ kiêu ngạo khi được làm việc tại Cố thị cũng làm cho văn hóa xí nghiệp ăn sâu vào cuộc sống của mỗi người đang ngồi đây, khiến bọn họ tình nguyện làm việc cho Cố thị, cũng coi đây là niềm kiêu hãnh.

Bầu không khí của Cố thị làm cho Trang Duy cảm thấy rất hiếm thấy, nhưng chuyện này không có quan hệ gì với cậu, cậu tới đây là để tiếp nhận đại diện phát ngôn, cũng không cần dung nhập hoàn cảnh. Nhưng cà phê ở Cố thị làm cậu cảm thấy rất ngon, không phải là loại cà phê hòa tan nhanh mà là cà phê tự đun, chỉ cần hạt cà phê chất lượng không tồi, khi nấu lên hương vị cũng sẽ không kém, hơn nữa lượng đường và sữa thích hợp, cho dù là người không am hiểu về cà phê, khi uống vào cũng sẽ cảm thấy khoan khoái.

Cà phê uống được một nửa, cửa phòng hội nghị lại mở ra. Một người đàn ông khí thế vô cùng mạnh mẽ đi vào, một nam một nữa đi theo phía sau, không biết là trợ lý hay là thư kí.

Người đàn ông nhìn qua không quá ba mươi, gương mặt vô cùng anh tuấn, ngay cả Trang Duy đã từng gặp qua vô số soái ca mỹ nữ cũng không thể không thừa nhận, cái gọi là soái ca so với người đàn ông này đúng là không đáng nhắc tới. Người đàn ông này có một đôi mắt đen láy vô cùng sắc bén, sóng mũi cao thẳng, khóe miệng cong lên cười như không cười làm cho người ta có loại cảm giác có thể nhìn thấu tất cả. Người đàn ông rất cao, hai chân thon dài, mỗi một bước đi giống như đi guốc trong bụng, làm người ta sinh ra cảm giác khẩn trương không dám nhìn thẳng.

Khí thế Trang Duy vốn đã mạnh nhưng so với người đàn ông này không chỉ thua kém một phần. Loại cảm giác này khiến Trang Duy cảm thấy hình như có chút quen thuộc nhưng lại không nhớ được.

Lúc này tất cả nhân viên của Cố thị đang ngồi đều đứng dậy gọi một tiếng "Cố tổng"

Trang Duy và Quý Sâm mặc dù không phải nhân viên của Cố thị nhưng cũng không thể ngồi một chỗ, cũng đứng dậy theo.

Đối với vị tổng giám đốc trẻ tuổi Cố Diễm của Cố thị, trước đây Trang Duy cũng chỉ nghe qua tên của anh chứ chưa từng gặp người thật. Hôm nay gặp mặt, tuy rằng khí thế của Cố Diễm mạnh đến mức cậu nhìn không thấu, lúc đầu làm cho cậu cảm thấy không thoải mái cho lắm nhưng vẫn bị mị lực trên người Cố Diễm thuyết phục.

Cố Diễm khẽ gật đầu với mọi người, sau đó ngồi xuống vị trí chủ tọa, hai người đi theo anh cũng đồng thời ngồi cạnh bên phải anh.

Sau khi Cố Diễm ngồi xuống, những người khác cũng ngồi vào vị trí, chuẩn bị hội nghị.

Cố Diễm nhìn lướt qua những người ngồi trước bàn hội nghị một vòng, vừa đúng lúc đối mắt với Trang Duy đang quan sát anh, Cố Diễm lộ ra một chút ý cười không rõ ràng, vẫn chưa muốn nói gì. Tim Trang Duy đập nhanh hơn một chút, cậu cũng không biết vì sao mình lại nhìn về phía Cố Diễm, dường như là cơ thể hành động trước suy nghĩ, còn rất trùng hợp đối mắt với Cố Diễm.

Cậu không hề chán ghét Cố DIễm, trong cái nhìn của cậu, bọn họ hoàn toàn là người của hai thế giới, sau này sẽ không cùng nhau xuất hiện cho nên cũng không cần phải đánh giá làm gì.

Từ sau khi Cố Diễm đến, phòng hội nghị hoàn toàn im lặng, trợ lý cẩn thận bưng cà phê lên, sau đó ra ngoài đóng cửa lại, trên màn hình lớn trước mặt xuất hiện ảnh của Trang Duy, hội nghị chính thức bắt đầu.

Cố Diễm vô cùng ung dung mở đầu "Vọng Tinh Uyển đã sắp hoàn thành xây dựng, chuẩn bị bán ra bên ngoài. Công ty có ý muốn mời Trang Duy tiên sinh làm người phát ngôn, hình ảnh trước mặt mọi người chính là phương án quảng cáo chuẩn bị cho đại diện phát ngôn lần này, hẳn là mọi người cơ bản đã có tìm hiểu. Hội nghị hôm nay là để xác định chuyện này, cũng là để xem mọi người còn có ý kiến nào khác hay không, hoặc là có thắc mắc gì. Tiêu thụ Vọng Tinh Uyển là một hạng mục lớn trong năm nay của Cố thị, tôi hy vọng tất cả mọi chuyện đều không có sai sót"

Cố Diễm mở đầu đơn giản ngắn gọn. Hội nghị hôm nay ngoại trừ những người trong các ngành có quan hệ với hạng mục này còn có vài vị cổ đông nhỏ, dù sao cũng là hạng mục quan trọng của công ty, cho dù cổ đông nhỏ không đến đủ nhưng cũng cần phải có vài người đại diện.

Một vài cổ đông nhỏ hiển nhiên trước khi vào hội nghị còn chưa đọc qua phương án quảng cáo lần này, sau khi Cố Diễm nói xong thì lập tức mở ra xem.

Sau khi Cố Diễm nói xong liền gật đầu với giám đốc bộ phận quảng cáo. Giám đốc bộ phận quảng cáo lập tức đứng dậy bắt đầu chủ trì hội nghị hôm nay. Đầu tiên anh ta giới thiệu sơ lược một chút về nhóm đối

tượng khách hàng của Vọng Tinh Uyển, giá cả và phong cách, những người ngồi đây đều có chút hiểu biết cho nên chỉ nói vài câu, sau đó bắt đầu giới thiệu Trang Duy, mở ra ảnh chụp phát ngôn quảng cáo của Trang Duy trước đây, trình bày cho mọi người thành tích và nhân khí khi cậu ở nước ngoài.

Lúc này Trang Duy cũng không cần phải lên tiếng, cho nên cậu cũng chỉ lắng nghe giống như mọi người.

Tìm minh tinh mới đại diện phát ngôn cho kiến trúc nhà lầu đúng là một chuyện rất bình thường, nhất là loại chung cư xa hoa như thế này, minh tinh cần nhờ vào tòa nhà nổi tiếng xa xỉ như vậy để tăng giá trị cho mình, công ty xây dựng cũng cần lợi dụng danh tiếng của minh tinh để quảng bá cho công trình của mình. Kiểu quan hệ hai bên cùng có lợi này có thể nói là cả hai đều có lời, ai cũng sẽ không từ chối.

Giám đốc bộ phận quảng cáo giới thiệu xong, chốt lại "Trải qua một loạt điều tra nghiên cứu thị trường của chúng ta, cùng với tư liệu về hình tượng bản thân của Trang Duy tiên sinh, bộ phận quảng cáo của chúng tôi cho rằng Trang Duy tiên sinh là người rất thích hợp. Nếu mọi người không có ý kiến nào khác, sau khi xác định người phát ngôn, chúng ta sẽ nhanh chóng bắt tay vào làm bước kế tiếp, sau đó sẽ sắp xếp thời gian giao dịch Vọng Tinh Uyển, bắt đầu tiến hành tuyên truyền"

"Chờ một chút" Người vừa lên tiếng là một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi, ông ta có hơi béo, tóc lưa thưa, nhưng nếu chú ý một chút có thể nhận ra quần áo đều hàng đặt.

"Phàn tiên sinh, mời ông nói" Giám đốc bộ phận quảng cáo nói.

Người đàn ông này tên là Phàn Thoan, là một trong những cổ đông nhỏ của Cố thị, không đảm nhận chức vụ gì, bình thường hay làm vài vụ đầu tư chứ không có thực quyền gì. Phàn Thoan này thoạt nhìn dung mạo xấu xí nhưng lại có mắt đầu tư, chỉ là tính tình có chút trăng hoa, bình luận về tác phong thì cũng nửa tốt nửa xấu.

"Tôi cho rằng Trang Duy không thích hợp làm đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển" Phàn Thoan cũng không để ý Trang Duy có mặt ở đây hay không, trực tiếp nói "Đúng là Trang Duy cũng có chút tiếng tăm ở nước ngoài, nhưng đối với trong nước, lực ảnh hưởng của cậu ta cũng không lớn lắm. Ảnh chụp quảng cáo trước đây của Trang Duy tôi cũng có xem qua, diện mạo cậu ta rất tốt nhưng lại không phải hình tượng người đàn ông của gia đình. Nếu đại diện phát ngôn cho một vài loại quảng cáo chăm sóc còn có thể, nhưng đại diện phát ngôn cho chung cư nhà cửa thì cảm thấy có hơi thiếu trầm ổn. Nếu tìm người phát ngôn theo tiêu chuẩn của quảng cáo này, tôi cảm thấy Lâm Tân của Thiên Ảnh cũng rất thích hợp, hơn nữa sức ảnh hưởng trong nước cũng lớn hơn so với Trang Duy, diện mạo cũng không thua kém, vì sao không cân nhắc cậu ta?"

Trong sự nghiệp phát triển của mỗi người đều tồn tại cạnh tranh nội bộ và ngoại bộ (bên ngoài). Cạnh tranh bên ngoài đến từ các phương diện, mà cạnh tranh nội bộ lại đến từ công ty của mình. Mỗi công ty giải trí đều có không ít diễn viên người mẫu, tài nguyên của công ty nhiều như vậy, rốt cuộc ai có thể nắm bắt thì khó mà nói trước, nhất là những người có tên tuổi, địa vị và con đường phát triển không khác nhau mấy, loại cạnh tranh này càng rõ rệt hơn. Trang Duy và Lâm Tân chính là kiểu quan hệ cạnh tranh như thế.

Lúc trước, khi Trang Duy bị đưa ra nước ngoài, tài nguyên có chất lượng trong nước đều thuộc về Lâm Tân, cho nên nếu so về mặt nhân khí trong nước đương nhiên Lâm Tân có lợi thế hơn Trang Duy một chút. Tương tự, ở nước ngoài, mọi người sẽ biết đến Trang Duy nhiều hơn Lâm Tân.

"Phàn tiên sinh, Lâm Tân tiên sinh đúng là có nhân khí trong nước cao hơn, nhưng thể loại đại diện phát ngôn của cậu ta chiếm đa số là thực phẩm, từng hai lần đóng quảng cáo mỹ phẩm dưỡng da dành cho nam giới nhưng đều không thuộc thương hiệu nổi tiếng. Con đường của cậu ta có khuynh hướng hơi nghiêng về phía người dân bình thường, tuổi tác của fan cũng còn nhỏ, không phù hợp với định hướng của Vọng Tinh Uyển" Giám đốc bộ phận quảng cáo nhận xét.

"Tôi lại cho rằng Trang Duy lại càng không phù hợp, tôi nghĩ mọi người sau khi xem quảng cáo của Trang Duy cũng không khó phát hiện cậu ấy có một cơ thể vô cùng gợi cảm, tôi cảm thấy chỉ với điều này, cậu ấy không thể nào đảm nhận đại diện phát ngôn cho kiểu đàn ông của gia đình. Gương mặt Lâm Tân tuy không sắc sảo bằng Trang Duy nhưng cũng rất thanh tú, làm cho người ta có cảm giác lanh lợi hơn một

chút, mời người như thế làm đại diện phát ngôn cũng có hương vị gia đình. Hơn nữa nhân khí của Lâm Tân không tồi, mời cậu ta đến, tôi cảm thấy hiệu quả sẽ rất tốt" Phàn Thoan tiếp tục.

Giám đốc bộ phận quảng cáo hơi nhíu mày, hình như nhất thời không biết phải nói như thế nào. Mỗi minh tinh tiếp nhận đại diện phát ngôn đều do công ty quyết định phương hướng phát triển, tất nhiên phương hướng của Lâm Tân không phải lĩnh vực này, cho dù hiện tại Thiên Ảnh muốn cho Lâm Tân đổi hình tượng thì cũng không thể đạt tới đỉnh cao trong nháy mắt được.

Trong lòng Quý Sâm có chút bất an, dù sao người phản đối cũng là cổ đông của Cố thị, cho dù không có thực quyền, giám đốc bộ phận quảng cáo cũng sẽ nể mặt không cứng rắn đối chọi. Bước sai một bước, việc này sẽ hỏng.

Trang Duy hơi mím môi, vấn đề nhân khí đúng là không thể tránh được, nhưng bởi vì điều kiện bên ngoài nào đó mà mất đi tư cách làm đại diện phát ngôn vẫn khiến Trang Duy cảm thấy không dễ chịu chút nào.

Thấy không có ai nói gì, Phàn Thoan càng thêm đắc ý "Hoặc là Trang Duy và người đại diện của cậu ấy có thể chứng minh cậu ấy thích hợp với đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển hơn cũng có thể nói ra"

Quý Sâm suy nghĩ một lát mới nói "Nói về nhân khí trong nước đúng là Trang Duy không bằng, nhưng thông qua ảnh chụp quảng cáo và trang bìa của Trang Duy ở nước ngoài, mọi người hẳn cũng thấy được cậu ấy có tính thích ứng rất mạnh mẽ. Trang Duy trước ống kính như thế nào phải căn cứ vào đại diện phát ngôn để xác định. Vọng Tinh Uyển là căn hộ chung cư, đương nhiên Trang Duy sẽ biểu hiện ra dáng vẻ gia đình, tôi cảm thấy mọi người không cần lo đến vấn đề này"

Trong nước có vô số người mẫu, minh tinh cùng cấp bậc với Lâm Tân không ít, Quý Sâm không tin Phàn Thoan khi không lại nhắc tới Lâm Tân, mà Lâm Tân lại là người của Thiên Ảnh, làm như vậy chính là triệt để cạnh tranh nội bộ với Lâm Tân một cách rõ rệt. Suy đi nghĩ lại, nói không chừng là chính Thiên Ảnh cố tình đem quảng cáo Vọng Tinh Uyển cho Lâm Tân, lại không muốn xung đột thẳng thừng với Trang Duy nên mới dùng đến biện pháp này.

Phàn Thoan cười cười nói tiếp "Có những thứ là do trời sinh, giống như Trang Duy không thể cho người ta cảm giác như một gia đình. Chỉ là nói đùa, mọi người đừng để ý, Trang Duy không thích hợp kết hôn, được bao dưỡng thì càng thích hợp hơn"

Vừa dứt câu, sắc mặt Trang Duy lạnh lẽo ngay tức khắc, không có người đàn ông bình thường nào có thể tiếp nhận một lời đánh giá như vậy của người khác dành cho mình, mà Trang Duy đối với chuyện bao dưỡng càng thêm chán ghét, thậm chí là thấy ghê tởm.

Trong phòng hội nghị nhất thời rơi vào trạng thái xấu hổ, sắc mặt mọi người ai nấy cũng đều khó coi, chỉ có Phàn Thoan là vẫn mỉm cười, làm cho người ta cảm thấy vô cùng khó chịu.

3. Chương 3: Đại Diện Phát Ngôn

Tiếng tách cà phê đặt xuống mặt bàn vang lên đánh vỡ sự yên lặng trong phòng hội nghị, một tiếng này như rơi xuống trước mặt mỗi người, ngay cả Phàn Thoan đang đắc ý cũng tắt ngúm nụ cười – Hình như vừa rồi gã có hơi đắc ý quá mức, thậm chí quên luôn sự hiện diện của Cố Diễm.

Cố Diễm nhìn lướt qua một vòng những người ngồi trên bàn hội nghị, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở Phàn Thoan, hai tay tùy ý đặt trên tay ghế, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ trên tay vịn, tốc độ không nhanh không chậm, có một loại tao nhã như nắm vững đại cục.

Phàn Thoan chỉ đối mắt với Cố Diễm được hai giây liền bại trận, ánh mắt rụt về nhìn chằm chằm vào cái tách trước mặt, cả người toát mồ hôi hột, tuy gã đúng là cổ đông của Cố thị có quyền lên tiếng nhất định nhưng sao có thể xem nhẹ ai mới là người có quyền lực chân chính ở Cố thị, dù sao Cố thị vẫn là thuộc về Cố gia.

Một lát sau, Cố Diễm mới lên tiếng "Tôi mời mọi người đến đây là để góp ý, để tránh nói tôi quá mức độc đoán. Nhưng điều này không đồng nghĩa với việc mọi người vì lợi ích cá nhân mà tùy ý sửa đổi kế hoạch của Cố thị. Cố thị tôn trọng phán đoán và ý kiến khách quan công bằng của mọi người, nhưng sẽ không chấp nhận những người có tư tâm, lấy tiền làm việc. Nếu thật sự là đề nghị có ích, có thể nói đúng sự thật, nếu là công kích người khác thì miễn bàn đi"

Câu này của Cố Diễm dường nhưng là đang nói cho tất cả mọi người ở đây, nhưng thật ra là đang ám chỉ Phàn Thoan.

Trên trán Phàn Thoan toát mồ hôi lạnh, dáng vẻ đường bệ ban nãy cũng im thin thít và lặn mất tăm.

Trang Duy không ngờ Cố Diễm lại nói giúp cho cậu, hơn nữa hình như đằng sau sự phản đối của Phàn Thoan còn có ẩn tình nào khác. Nhưng đúng là câu nói của Cố Diễm làm cậu nhẹ nhõm hơn rất nhiều, sắc mặt cũng hòa hoãn hơn một chút.

Quý Sâm cũng nhẹ nhàng thở ra, Phàn Thoan cho rằng nhân khí của Trang Duy ở trong nước không đủ cũng có thể hiểu được, nhưng nói Trang Duy thích hợp bị bao dưỡng thật sự khiến cho người ta không thể không tức giận. Đây là lễ phép và tôn trọng cơ bản nhất giữa người với người, cậu ta không tin Phàn Thoan không biết, ngược lại là càng muốn đẩy Trang Duy vào thế bí. Nhưng cũng may đây chỉ là ý kiến của một mình Phàn Thoan, không có ai phụ họa theo, thái độ của tổng giám đốc Cố cũng đứng về phía Trang Duy, điều này làm cho cậu ta càng thêm tin tưởng Trang Duy sẽ nắm chắc được đại diện phát ngôn lần này.

"Vọng Tinh Uyển là một bất động sản quốc tế hóa, xu hướng không chỉ nhắm vào trong nước mà còn cả ngoài nước. Sức ảnh hưởng của Trang Duy tiên sinh ở nước ngoài không kém, danh tiếng trong nước cũng dần phát triển, chỉ là cần một chút thời gian để làm quen lại với thị trường trong nước, đây chỉ là vấn đề thời gian. Mời cậu ấy đến làm đại diện phát ngôn cũng đã trải qua quá trình sàng lọc mới đưa ra quyết định sau cùng. Tìm được một người có căn cơ vững chắc cả trong và ngoài nước, điều kiện bản thân tốt lại không có scandal như cậu ấy làm đại diện phát ngôn, tôi rất hài lòng" Cố Diễm đem hội nghị quay về chủ đề chính.

Anh cũng không hề nhắc lại vấn đề "nhận tiền làm việc", có một số chuyện mọi người tự hiểu rõ trong lòng, chỉ cần không ảnh hưởng đến Cố thị, anh sẽ không quan tâm quá mức.

"Ngoài Phàn tiên sinh, các cổ đông khác ngồi ở đây có ý kiến nào khác?" Cố Diễm hỏi.

Mấy cổ đông nhỏ đều cười cười lắc đầu, tỏ vẻ không có ý kiến. Thật ra trong lòng bọn họ đều ngầm hiểu, hội nghị này cũng chỉ là làm cho có. Trước đây cũng như vậy, sau khi công ty quyết định một hạng mục lớn thì sẽ triệu tập cổ đông mở hội nghị, có thể xem như báo cáo, trình bày phương án, mục tiêu phương hướng kinh doanh liên quan đến công việc đã sớm chuẩn bị ổn thỏa, mời bọn họ đến đây chỉ để có lệ mà thôi. Nếu thực sự đưa ra ý kiến đề nghị đặc biệt tốt, Cố Diễm nhất định sẽ tiếp nhận, nhưng nếu cố tình gây sự thì căn bản cũng không có ai thèm để ý tới. Hơn nữa, cổ đông nhỏ như bọn họ cũng chỉ ngồi chờ cuối năm nhận lợi nhuận từ công ty, chỉ cần bảo đảm được việc này, bọn họ cũng không tình nguyện can thiệp vào quyết định của Cố Diễm, vẫn là câu nói cũ – Cố thị dù sao cũng là của Cố gia, Cố Diễm sẽ không đưa ra bất cứ quyết định nào gây bất lợi cho Cố thị.

Với kinh nghiệm quan sát nhiều năm, Cố Diễm mặc dù tuổi còn trẻ nhưng chưa bao giờ có quyết sách sai lầm, hiệu quả và lợi ích của Cố thị cũng vô cùng khả quan, đây cũng là một trong những nguyên nhân nhóm cổ đông vô cùng tín nhiệm anh. Hơn nữa còn có chủ tịch Cố, ba của Cố Diễm đứng ở phía sau quan sát, không cần bọn họ quan tâm làm gì.

Tất cả mọi người đều không có ý kiến, đề nghị của Phàn Thoan không có ai duy trì, đương nhiên sẽ không được tiếp nhận.

Phàn Thoan cũng không có biểu hiện bất mãn nào, ngược lại hình như có vẻ nhẹ nhõm – Chỉ cần Cố Diễm không chú ý đến gã nữa là ổn rồi.

"Một khi đã như vậy, chuyện này cứ quyết định như thế đi" Cố Diễm nhìn về phía Trang Duy và Quý Sâm "Trang tiên sinh, Quý tiên sinh, hợp đồng công việc cụ thể hai người sẽ cùng bàn bạc với người của bộ phận quảng cáo để thống nhất, tranh thủ thời gian ký hợp đồng"

Nam trợ lý cùng đi vào với Cố Diễm đứng dậy bước đến đưa danh thiếp cho hai người, anh ta có một đôi mắt đào hoa, nét mặt nghiêm túc, nhìn bề ngoài rất chững chạc, thái độ lịch thiệp, vừa nhìn là đã biết người có phẩm chất tốt "Tôi là trợ lý đặc biệt của tổng giám đốc Cố, nếu trong lúc hai người hợp tác có vấn đề gì, bất cứ lúc nào cũng có thể liên hệ với tôi"

Trang Duy nhìn thoáng qua tấm danh thiếp, ba chữ "Ứng Tín Viễn" in giữa danh thiếp, có thể trở thành trợ lý đặc biệt của Cố Diễm khẳng định không phải là một người đơn giản.

Quý Sâm cũng đưa danh thiếp của mình ra "Vậy làm phiền trợ lý Ứng. Nếu trong lúc hợp tác có yêu cầu gì, Ứng tiên sinh cũng có thể liên hệ với tôi bất cứ lúc nào"

Cố Diễm nhìn lướt qua đồng hồ trên cổ tay, nói "Tan họp". Sau đó khẽ gật đầu với Trang Duy, rời khỏi phòng hội nghị trước.

Cố Diễm còn có hội nghị khác, Ứng Tín Viễn là trợ lý đặc biệt cũng phải đi cùng, cho nên không nói thêm lời nào, lễ phép nói lời tạm biệt với bọn họ, sau đó rời đi cùng với Cố Diễm.

Giám đốc bộ phận quảng cáo nói với Quý Sâm vài câu liền để trợ lý Dư tiễn hai người ra trước.

Sau khi lên xe, Trang Duy và Quý Sâm mới chính thức thở phào nhẹ nhõm.

"Tìm chỗ nào đó ăn ngon một chút để chúc mừng đi" Quý Sâm cười nói, đôi mắt to tròn vô cùng sáng rực.

"Được" Trang Duy gật đầu, thắt dây an toàn.

Quý Sâm vừa khởi động xe vừa nói "Tôi còn nghĩ đại diện phát ngôn lần này tiêu rồi, may mà tổng giám đốc Cố đứng về phía cậu"

"Ừ" Có thể lấy được lần đại diện phát ngôn này cậu cũng yên tâm, từ nay về sau phát triển trong nước sẽ càng thuận lợi hơn một chút.

"Vị Phàn tiên sinh kia cố gắng đề cử Lâm Tân, hơn nữa trong lời nói của tổng giám đốc Cố, tôi cảm thấy có thể gã đã chiếm được chỗ tốt từ Lâm Tân rồi. Nhưng với thân phận của Lâm Tâm chắc là chưa thể tiếp xúc được với người này, cho nên hẳn là nhờ quan hệ của tổng giám đốc Du. Chỉ sợ công ty cũng có ý muốn để Lâm Tân lấy được quyền đại diện phát ngôn lần này, chẳng qua tổng giám đốc Cố lại nghiêng về phía cậu" Quý Sâm vừa nhìn đường vừa nói "Sau này chúng ta phải để ý nhiều hơn nữa, cậu trở về chính là uy hiếp cho Lâm Tân, tranh đầu ngấm ngầm sau này e là không ít, tất nhiên thái độ công ty cũng rất quan trọng. Dù sao hợp đồng của cậu cũng sắp hết hạn, muốn đi hay muốn ở, chúng ta phải suy xét cẩn thận. Có được đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển, cho dù cậu có rời đi thì cũng có được nền tảng, không cần lo lắng quá"

"Ừ" Chuyện này trong lòng bọn họ đều có tính toán, trước mắt vẫn còn một thời gian nữa mới hết hạn hợp đồng, trước tiên phải làm tốt đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển rồi lo những chuyện khác cũng không muộn.

Bàn xong chuyện công việc, Quý Sâm hỏi Trang Duy "Cậu muốn ăn gì?"

Trang Duy đối với ăn uống cũng không kén chọn gì, nhưng Quý Sâm lại chính là một tên tham ăn, mà bọn họ đều thuộc dạng ăn hoài không mập cho nên khi ăn cũng đều không kiêng cữ món gì.

"Tôi cái gì cũng được, cậu tự chọn đi" Trang Duy trả lời.

"Nếu cậu muốn chỗ ăn yên tĩnh thì có Nhật Liêu, cơm tây, đồ chay, hải sản đều có, còn có phòng riêng. Nếu chọn thức ăn theo mùa cũng được, mùa này có thịt quay, cá nướng, thức ăn miền nam cũng được. Những món này đều có ở gần đây, chỉ là cậu muốn ăn món gì thôi" Quý Sâm cười nói.

"Vậy ăn chay đi. Vừa mới về ăn món gì thanh đạm một chút, lỡ như không hợp khí hậu thì rất phiền toái" Trang Duy chọn một loại cậu có khẩu vị nhất. Khi ăn ở nước ngoài rất đơn giản, đa số đều là bánh mì kẹp thịt, ngẫu nhiên lúc rảnh rang thì Quý Sâm sẽ xuống bếp nấu ăn nhưng nguyên liệu vẫn không phong phú như ở trong nước, rất khó để làm ra món có đủ hương đủ vị. Lúc này đã về nước, cậu chỉ muốn ăn chay vài hôm để dẹp loạn cái dạ dày.

"Được" Quý Sâm vui vẻ đồng ý, dù sao cũng là món cậu ta thích ăn, ai chọn cũng như nhau.

Nói đến ăn uống, Quý Sâm hoàn toàn khác hẳn cái vẻ khi đi làm thường ngày, có vài phần trẻ con khiến người ta không khỏi cảm thấy cậu ta rất có hứng thú với chuyện ăn uống gì đó.

Trên đường đi, Quý Sâm nhận được điện thoại của công ty, nói với Trang Duy là chỗ ở đã sắp xếp ổn thỏa, có thể vào ở bất kì lúc nào.

Tắt di động, Quý Sâm cười lạnh, khởi động lại xe đang dừng ở ven đường "Chắc là nhận được tin cậu đã lấy được đại diện phát ngôn lần này mới có động tác nhanh như vậy" Cậu ta không tin lại có chuyện trùng hợp đến thế, vừa mới xác định đại diện phát ngôn thì chỗ ở cũng vừa chuẩn bị xong.

Trang Duy không để ý cong khóe môi, loại chuyện gió chiều nào che chiều ấy họ đã gặp qua nhiều rồi, không phải tức giận nhưng khó tráng khỏi phản cảm. Nhưng nếu đã chuẩn bị tốt, cậu cũng không muốn ở lại khách sạn nữa, nhất là căn phòng số 2808 đó.

"Ngày mai liền dọn qua đi" Trang Duy nói.

"Được" Quý Sâm cũng không có ý kiến, ổn định sớm cũng tốt "Sáng mai tôi đến công ty lấy chìa khóa, sau đó đến khách sạn đón cậu"

"Ừ" Trang Duy cảm thấy có lẽ nên dọn luôn trong buổi chiều ngày hôm nay đi, nhưng cậu trước giờ không thích đưa ra quyết định vội vàng, đột nhiên lập tức yêu cầu như vậy nhất định Quý Sâm sẽ hoài nghi. Hơn nữa, chứng lệch múi giờ của cậu còn chưa hết, đợi một ngày cũng không sao, cùng lắm thì ngủ sô pha thêm một đêm nữa mà thôi.

Nhà hàng đồ chay khung cảnh rất tươi mát, khắp nơi đều có thể nhìn thấy thực vật phối cùng với đồ ăn chay, mang đến một cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái trong tiết trời mùa hạ nóng nực, làm cho người ta cảm thấy ở trong đây, khẩu vị hình như cũng ngon lên.

Trang Duy không uống rượu, hai người liền chọn nước ép trái cây, chúc mừng gì đó, tâm ý là quan trọng nhất.

Đồ ăn đem lên rất nhanh, Quý Sâm bưng hai ly nước ép lên "Chúc mừng nhận được đại diện phát ngôn"

"Cụng ly" Trang Duy mỉm cười chạm ly với cậu ta, uống một ngụm nước ép trái cây mát lạnh. Có thể nắm bắt được đại diện phát ngôn lần này, đối với cậu giống như ly nước trái cây mùa hè này vậy, vừa đúng lúc vừa thoải mái, làm cho cậu có một loại cảm giác vui vẻ rất vi diệu, hưởng thụ thỏa mãn lúc này.

Thức ăn chay của nhà hàng này cũng không tệ lắm, dù là đồ chay nhưng cũng làm ra được hương vị thịt thà, không phải món nào cũng ngon nhưng cũng là một kiểu trải nghiệm mới mẻ. Hai người vừa dùng cơm vừa thảo luận công việc tiếp theo, Trang Duy vừa mới trở về, nhận công việc cũng không nhiều, nhưng Quý Sâm tin rằng sau này sẽ từ từ tăng lên, có công việc thì mới kiếm tiền được, cậu ta và Trang Duy đều phải cố gắng hơn nữa.

Nhanh chóng dùng xong bữa ăn, di động của Quý Sâm reo lên, một dãy số lạ gọi đến, Quý Sâm không hề do dự bấm nút nhận cuộc gọi.

"Xin chào, xin hỏi ai vậy?"

"Xin chào, tôi là Ứng Tín Viễn" Đầu bên kia truyền đến giọng nói của Ứng Tín Viễn.

"A, trợ lý Ứng, xin chào" Quý Sâm mỉm cười đáp lại, cậu ta vừa mới nhận danh thiếp của Ứng Tín Viễn, còn chưa kịp lưu vào di động.

Ứng Tín Viễn cũng không quá mức khách sáo "Sáng ngày mốt Quý tiên sinh có thời gian rảnh không? Chúng tôi muốn hẹn anh đến bàn một chút về hợp đồng của Trang Duy tiên sinh. Hợp đồng sơ bộ dự tính lát nữa sẽ gửi qua mail của anh, anh có thể xem trước"

"Có thể, tôi có thể đến lúc nào thì tiện?" Quý Sâm hỏi lại. Đây chính là chuyện lớn, không rảnh cũng phải rảnh, thời gian của Cố thị cũng không phải dễ hẹn.

"Chín rưỡi sáng có thể chứ?"

"Có thể, tôi nhất định sẽ đến đúng giờ"

“Được, vậy ngày mốt gặp”

“Ngày mốt gặp lại”

Tắt điện thoại, Quý Sâm thở dài nói “Không biết tại sao, tuy chỉ là mở điện thoại nghe nhưng nói chuyện với vị trợ lý Ứng này, tôi còn cảm thấy có chút căng thẳng”

Trang Duy cười khẽ “Có gì phải căng thẳng đâu?”

“Không thể nói rõ, chỉ là cảm thấy áp lực rất lớn” Quý Sâm nhún vai. Có một vài người chính là như thế, có thể khiến cho bản năng của người khác sinh ra cảm giác sợ hãi và khoảng cách.

“Đều là người, đâu cần nghiêm trọng vậy” Trang Duy đáp lại.

“Đúng là có cảm giác rất khác” Quý Sâm múc một chén canh, chuẩn bị dùng thức ăn an ủi trái tim nhỏ bé của chính mình “May mà chỉ là trợ lý Ứng, nếu là tổng giám đốc Cố, tôi cảm thấy chắc là sẽ làm rớt điện thoại luôn”

Khóe miệng Trang Duy cong lên, thật ra cảm giác của Quý Sâm cậu cũng có thể hiểu được, Cố Diễm cũng cho cậu cảm giác như thế, chỉ là không quá nghiêm trọng như vậy. Đây có lẽ là do có liên quan đến hoàn cảnh trưởng thành, những điều này cậu đã gặp nhiều, trực giác có chút mẫn cảm cũng đã bị mài mòn ít nhiều, đồng thời cũng tự học các ứng đối. Có người sẽ cảm thấy đây là thành thục, nhưng Trang Duy lại cảm thấy đây chính là hờ hững.

4. Chương 4: Phong Cách

Sau khi lấy được chìa khóa, Quý Sâm sẽ tới đón Trang Duy đến nơi ở mới. Hành lý Trang Duy gửi về vẫn chưa lấy ra, khiêng lên xuống cũng thuận tiện.

Chỗ ở công ty chuẩn bị cho Trang Duy điều kiện không tệ lắm, là một chung cư khép kín, trang bị đầy đủ các loại thiết bị, cách công ty không quá xa, ra ngoài cũng tương đối dễ dàng. Có điều diện tích không lớn lắm, chỉ có hai phòng ngủ một phòng khách, một phòng dùng là phòng ngủ chính, phòng còn lại để trang phục, chỉ đủ cho một mình Trang Duy ở mà thôi.

Đem hành lý chuyển tới đây thì dễ nhưng thu dọn sắp bố trí thì rất phiền phức, Trang Duy mang về phần lớn là trang phục, chỉ bao nhiêu đây cũng đủ khiến cậu mất cả ngày trời. Mà công ty lại không chuẩn bị đồ dùng sinh hoạt, dù sao bọn họ cũng không biết Trang Duy thích cái gì, cho nên chuyện đi mua đồ dùng này nọ đành phải nhờ đến Quý Sâm.

Cách đó không xa có một siêu thị lớn, Quý Sâm liệt kê một tờ danh sách rồi lái xe đi mua đồ, tiện đường thăm dò mấy chỗ ăn uống xung quanh. Trang Duy không nấu cơm, thời điểm rảnh rỗi thì cũng nhất định sẽ gọi cơm bên ngoài, đi gom vài số điện thoại của hàng quán luôn cho tiện.

Trang Duy không rành việc nhà, thu dọn đồ đạc không gọn gàng lắm nhưng cậu tự có biện pháp của mình, vì thế nhìn sơ qua cũng rất ngăn nắp.

Dọn dẹp một hồi, Trang Duy ra khỏi phòng để trang phục, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút. Trong phòng mở điều hòa nhiệt độ vừa phải, dù cho dọn dẹp bận rộn cũng không thấy nóng. Mở nắp chai nước, Trang Duy tựa vào cánh cửa đánh giá căn phòng này. Có lẽ cậu sẽ ở lại đây rất lâu, nhưng đối với cậu mà nói ở đây cũng không có hương vị gia đình, cùng lắm chỉ là một nơi để dừng chân, có được một mái hiên che mưa chắn gió mà thôi.

Cậu không phải không nghĩ tới chuyện mua một căn nhà cho mình, chỉ là trong lòng cậu vẫn ôm ấp một hy vọng – hy vọng có thể một lần nữa được về nhà.

Khi Quý Sâm trở về không chỉ mang về đồ dùng sinh hoạt mà còn mua luôn bữa trưa.

"Ăn cơm trước đi, buổi chiều tôi giúp cậu dọn dẹp" Quý Sâm đem bữa trưa để lên bàn ăn, mấy thứ khác thì tạm thời để ngoài phòng khách, sau khi ăn xong lại phân loại ra.

"Ừ" Trang Duy đặt cravat đang xếp xuống, đi lại bàn ăn.

Quý Sâm lấy một xấp tài liệu đã in trong túi ra đưa cho Trang Duy "Đây là hợp đồng của Cố thị, tôi đã khoanh những chỗ quan trọng để trao đổi, cậu xem có cần thêm vào gì nữa không"

Trang Duy mở nắp hộp cơm, lấy đũa đóng gói sẵn ra, vừa ăn cơm vừa đọc hợp đồng. Khách quan mà nói thì phần hợp đồng này điều kiện tương đối hậu hĩnh, Trang Duy không biết có phải trước nay Cố thị đều hào phóng như vậy không, nhưng điều kiện như thế đều làm cho người ta lại muốn hợp tác với Cố thị lần nữa. Những chỗ quan trọng nhất Quý Sâm khoanh tròn cũng chỉ là thảo luận số lượng bức ảnh và cách tuyên truyền nhưng những điều này rất cần thiết, để cả hai bên đều có thể tranh thủ sử dụng lợi ích một cách tốt nhất.

"Xem xong phần hợp đồng này rồi tôi mới biết cái chân chính gọi là mạnh vì gạo bạo vì tiền" Quý Sâm cười nói. Cố thị đưa ra cái giá đại diện phát ngôn này khiến Quý Sâm không thể đòi hỏi thêm nữa, để tránh cho người ta thấy mình được voi đòi tiên, đồng thời Cố thị lại hoàn toàn không bị lỗ vốn, cũng không uổng phí một đồng một cắc nào.

"Cái giá này chắc là Cố thị hẳn phải suy tính rất lâu mới đưa ra" Trang Duy nói tiếp.

"Ừ, lần này phải biểu hiện thật tốt, tranh thủ cơ hội hợp tác cho lần sau" Quý Sâm cười cười tính toán. Hợp đồng lần này của Cố thị làm cho tâm trạng của cậu ta từ hôm qua đến nay cực kỳ tốt, tuy rằng công ty sẽ ăn chia một phần nhưng khi về đến tay bọn họ vẫn vô cùng khả quan, hoàn toàn không cần để ý đến số tiền bị ăn chia đó.

Trang Duy khép hợp đồng lại "Đâu có dễ như vậy"

"Làm hết mình, ôm chút hy vọng coi như động lực cho công việc" Quý Sâm thỏa mãn gặm sườn kho trong hộp cơm của mình gấp đôi của Trang Duy, Trang Duy dù sao cũng phải giữ dáng, coi như ăn hoài không mập nhưng cũng phải chú ý số lượng vừa phải, mà cậu ta đâu cần phải lo lắng mấy chuyện này, muốn ăn bao nhiêu thì ăn.

Trang Duy nhìn hộp cơm của Quý Sâm hình như không khác gì thức ăn chay bên ngoài, khóe môi hơi cong cong. Tính cách Quý Sâm rất lạc quan, điều này cũng ảnh hưởng đến cậu, nếu không cậu cũng không thể đi tới vị trí như ngày hôm nay.

"Mai cậu có muốn đi bàn hợp đồng với tôi không?" Quý Sâm hỏi, Trang Duy là người đại diện phát ngôn cũng có thể đi cùng.

Trang Duy lắc đầu "Mấy ngày nay ngủ không ngon, ngày mai tôi muốn ngủ thêm một chút nữa. Chiều chiều đi trung tâm thương mại mua thêm vài bộ quần áo"

Là người của công chúng, quần áo của Trang Duy không thể thiếu được, mỗi tháng đều phải mua thêm một ít. Lần này về nước tất nhiên cũng phải theo kịp trào lưu trong nước.

"Được, cậu mua xong tôi sẽ đón cậu" Quý Sâm tính toán thời gian hoàn thành thảo luận ngày mai.

"Không cần, tôi gọi taxi được rồi" Trước cửa những trung tâm thương mại lớn không bao giờ thiếu taxi chờ khách.

Quý Sâm suy nghĩ một chút, gật đầu nói "Cũng được, chú ý an toàn" Hiện tại Trang Duy còn chưa quá mức nổi tiếng trong nước, ngược lại ra ngoài mua đồ vẫn tương đối an toàn, không cần phải để ý quá nhiều.

Ngày hôm sau, Trang Duy ngủ thẳng một giấc cho tới khi tự nhiên thức dậy, cầm điện thoại lên xem thì đã mười giờ sáng rồi. Thật không dễ dàng gì mới ngủ một giấc say như vậy, Trang Duy cảm thấy vô cùng thoải mái, sắc mặt cũng tốt lên nhiều.

Sau khi tắm rửa, Trang Duy thay quần áo, đeo một cái balo bước ra cửa. Trang phục nhàn nhã làm cho khí thế của cậu giảm đi rất nhiều, tuổi nhìn cũng nhỏ hơn, càng giống như một sinh viên chưa tốt nghiệp đại học vậy„ khí chất sạch sẽ lại không thiếu vẻ thời thượng.

Gọi một chiếc taxi, Trang Duy đi ăn sáng trước, sau đó đi tới trung tâm thương mại đắt đỏ nhất thành phố N.

Trung tâm thương mại tổng cộng có năm tầng, từ thiết kế bên ngoài đến nội thất bên trong đều vô cùng sắc sảo, có thể có một gian hàng ở đây đều là của các nhãn hàng xa xỉ nổi tiếng quốc tế, hoàn cảnh xa hoa, chất lượng phục vụ tốt, được bày bán đều là những món đắt giá... Để nơi này trở thành nơi lựa chọn hàng đầu của người có năng lực kinh tế nhất định, dù sao không phải tất cả mọi người đều có thời gian ra nước ngoài mua sắm, có thể trực tiếp mua sắm ngay trong nước đương nhiên là thuận thiện hơn.

Bởi vì có liên quan đến giá cả, so với các trung tâm thương mại bình thường, nơi này tương đối ít khách, cũng yên tĩnh hơn rất nhiều.

Trang Duy vừa mới dạo qua gian hàng thứ hai bước ra liền nhìn thấy gần đó có một đôi nam nữ đang cãi nhau. Giọng của người phụ nữ vô cùng chói tai, gây sự chú ý của nhiều người. Có vài người phụ nữ ăn mặc sang trọng nhìn cô ta một chút, hơi nhíu mày, trong mắt đầy vẻ xem thường, hình như cũng cảm thấy cãi vả ở chốn công cộng là một chuyện rất mất mặt.

Trang Duy hoàn toàn không muốn can ngăn, cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng giọng của cô ta thực sự quá lớn, gào thét ầm ĩ khiến cho mọi người đều biết là đã xảy ra chuyện gì. Nói đơn giản, chính là cô ta nghi ngờ chồng mình nuôi bồ nhí, mua không ít thứ tốt ở đây cho bồ nhí.

Chuyện này cũng không hiếm lạ gì, Trang Duy làm như không nghe thấy, chuẩn bị bước qua hai người đi qua gian hàng tiếp theo.

Nhưng xui xẻo chính là lúc Trang Duy đi ngang qua bên cạnh hai người này, người phụ nữ này tức điên lên mở nắp ly giấy ra hất cà phê về phía chồng mình, gã phản ứng nhanh, vừa né qua, mà Trang Duy hoàn toàn không để ý, bị cả ly cà phê tạt hết vào người.

Cà phê tuy rằng đã nguội nhưng bị tạt đầy người cũng không thoải mái gì, cũng khiến người ta cảm thấy nổi nóng.

Trang Duy dừng bước nhìn cô ta, cô ta liếc mắt nhìn cậu một cái, hoàn toàn không có ý muốn xin lỗi.

Chồng cô ta cau mày, cũng không bước lên, chỉ là nhìn cô ta một chút, dường như cảm thấy là cô ta làm gã mất mặt.

Tâm trạng Trang Duy vốn đang vui vẻ cũng bị chuyện này làm cho mất hứng, nhưng dù sao cậu cũng là đàn ông, làm sao có thể ầm ĩ với một người phụ nữ.

Cô ta liếc từ trên xuống dưới Trang Duy vài lần, cười lạnh khinh thường "Bây giờ đúng là ai cũng dám đến đây đi dạo"

Trang phục của Trang Duy nhìn qua đúng là không giống kiểu người có thể đi mua sắm nổi ở đây, nhưng nếu có chút hiểu biết, chỉ cần nhìn balo sau lưng liền biết ngay cậu không phải không mua nổi. Balo đó là hàng limit của một thương hiệu nổi tiếng, có điều không phải là Trang Duy mua mà là khi còn ở nước ngoài, cậu từng hợp tác với thương hiệu này nên được nhà thiết kế tặng cho một cái.

"Tao nói chuyện với chồng tao, mày đi tới làm cái gì? Có phải là cố ý chờ tao lỡ tay hất cà phê lên người mày để đòi bồi thường sao" Cô ta lườm mắt nói tiếp "Tao nói cho mày biết, mày đừng hòng gạt được tao"

Loại hành vi suy bụng ta ra bụng người này Trang Duy cũng coi như là mới thấy, làm như Trang Duy đi tới đem ly cà phê của cô ta tự hất lên người mình vậy. Mà người chồng kia cũng rất đáng cười, hoàn toàn không có phong độ của đàn ông, đứng ở đằng kia làm bộ làm tịch như chẳng có chuyện gì xảy ra, còn trưng ra bộ mặt khinh khỉnh liếc nhìn vợ mình một chút.

Trang Duy dù muốn tính nợ cũng không biết tính với ai cho được, cãi nhau với phụ nữ rõ ràng là một hành động rất ngu ngốc, mà người chồng kia thì ngay cả nói thêm với gã một câu cậu cũng không muốn nghĩ đến.

Đúng lúc này, bảo vệ trong trung tâm thương mại đi tới, nói với cặp vợ chồng "Xin mời hai vị rời khỏi đây"

"Mày nói cái gì?!" Người phụ nữ lại hét ầm lên "Mày là cái thá gì mà dám đuổi chúng tao đi? Chúng tao là khách hàng, đám người bọn bây đều sống nhờ vào tiền của chúng tao đấy biết không?"

Sắc mặt bảo vệ không thay đổi "Xin mời hai vị lập tức rời khỏi nơi này, nơi này không hoan nghênh hai người. Hai người đã quấy rầy đến các vị khách khác rồi"

Cô ta tức đến trừng to mắt, vung tay lên muốn đánh bảo vệ, bảo vệ phản ứng rất nhanh, chặn lại bàn tay của cô ta.

Cô ta thấy không đánh được bèn kêu la "Gọi giám đốc của mấy người đến đây! Dám đuổi chúng tao đi, mày có biết tao là ai không?!"

Bảo vệ không trả lời, chỉ nhìn về một hướng khác.

Ánh mắt Trang Duy cũng nhìn theo, cậu hơi bất ngờ khi thấy Cố Diễm đang đứng cách đó không xa, bên cạnh có không ít người đi theo.

Nghe thấy lời của cô ta, một người phụ nữ hơn bốn mươi tuổi đứng bên cạnh Cố Diễm thấp giọng nói gì đó, sau đó đi lại đây nói với cô vợ "Xin chào, tôi là giám đốc trung tâm thương mại. Hành động của cô đã ảnh hưởng đến những vị khách khác đến đây mua sắm"

"Thì đã sao? Đây là nơi công cộng, chỗ lớn như vậy, bộ bọn họ không biết đi vòng qua hay sao?" Cô ta cãi lại.

Giám đốc nghiêm mặt nói "Thưa cô, cho dù cô là ai, đều không có quyền ở nơi công cộng tạt cà phê vào người khác, lớn tiếng ồn ào ảnh hưởng đến những vị khách khác. Trung tâm thương mại chúng tôi muốn cung cấp hoàn cảnh mua sắm tốt nhất cho khách hàng, cô đã phá vỡ quy tắc này, cho dù cô là ai, chúng tôi cũng đều không hoan nghênh. Mời cô nhanh chóng rời khỏi đây"

"Tôi không đi, cô làm gì được tôi?" Cô ta trừng mắt với nữ giám đốc.

Người chồng đứng bên cạnh cũng chú ý đến Cố Diễm, hoàn hồn lại nhìn tới tác phong của vợ mình, sắc mặt đã đen như đáy nồi.

Cố Diễm đi đến cạnh Trang Duy, đưa một chiếc khăn tay qua "Lau tay một chút đi"

Trang Duy sửng sốt một chút, nhận lấy khăn tay "Cám ơn" Cậu không ngờ Cố Diễm lại bước qua đây, dù sao cậu cũng không quen với Cố Diễm lắm, Cố Diễm không cần phải xen vào.

Cố Diễm quay đầu nói nhỏ với thư ký bên cạnh vài câu, thư ký nghe xong gật đầu, bước nhanh ra ngoài.

"Ngài là tổng giám đốc Cố?" Giọng nói người chồng cẩn thận hỏi.

Cố Diễm nhìn gã một chút, không nói tiếng nào, xem như xác định.

Người đàn ông lập tức trưng ra khuôn mặt tươi cười nịnh nọt "Lúc trước ở thành phố N may mắn được gặp mặt tổng giám Cố một lần trong buổi đấu thầu, không ngờ lại gặp nhau ở đây. Tôi họ..."

Gã chưa kịp nói xong, nữ giám đốc rất nhạy bén bước ra trước mặt nói với đôi vợ chồng "Tiên sinh, phu nhân, xin mời rời khỏi đây ngay lập tức"

Gã ta bất mãn nhìn giám đốc, đang tính nói nữa thì bảo vệ đã được giám đốc cho phép lập tức bước tới, kiên quyết đẩy hai người ra khỏi trung tâm thương mại. Cô vợ vẫn còn bất mãn la hét um trời, người chồng cũng thấy mất mặt quá, đi nửa đường cũng không cần bảo vệ kéo ra, tự mình bước nhanh ra ngoài trung tâm thương mại, không hề liếc nhìn vợ mình nửa cái. Cô vợ thấy chồng mình đi rồi cũng không để ý tới những chuyện khác, vội vã đuổi theo.

Trung tâm thương mại khôi phục lại yên tĩnh, những người đứng xem náo nhiệt cũng tản đi hết.

"Tiên sinh, trung tâm thương mại sẽ thanh toán phí giặt ủi trang phục của cậu" Nữ giám đốc lễ phép nói với Trang Duy.

"Không cần đâu" Trang Duy lắc đầu. Chuyện này không liên quan gì tới trung tâm thương mại, cũng không phải trung tâm thương mại tìm người tới tạt cà phê lên người cậu.

Cố Diễm nhìn Trang Duy cà phê dính đầy người, nói "Cậu như vậy e là không có cách nào để thử quần áo. Tôi có một căn hộ ở gần đây, cậu đi theo tôi về tắm rửa, sửa soạn lại một chút"

“Không cần đâu, tôi đi về nhà luôn là được rồi” Trang Duy từ chối.

“Cậu như vậy không thể gọi xe được” Cố Diễm nói tiếp.

Quần áo trên người Trang Duy đều ướt cà phê, ngồi trên taxi sẽ dính vào ghế, tài xế chắc chắn sẽ không chịu chở cậu.

Cố Diễm quay đầu nói với nữ giám đốc “Ngày hôm nay cứ như vậy trước đi, có chuyện gì thì liên lạc với trợ lý Ứng”

“Vâng, ngài đi thong thả” Nữ giám đốc cung kính đáp lời.

“Đi thôi” Cố Diễm nói với Trang Duy, sau đó liền đi về phía bãi đậu xe trước, Trang Duy đi cùng với thư ký và vệ sĩ, hoàn toàn không có cơ hội từ chối ngồi lên ghế trống trên xe Cố Diễm.

Hết chương 04.

5. Chương 5: Điện Thoại

Căn hộ của Cố Diễm rất gần đây, ngồi xe năm phút là đến. Diện tích căn hộ không lớn nhưng được dọn dẹp rất sạch sẽ, cách bài trí cũng rất được chú trọng, có điều lại không có nhiều dấu hiệu chứng tỏ có người ở đây, dường như chỉ có người đến quét dọn định kỳ mà thôi.

Nhóm thư ký về công ty trước chỉ để lại tài xế và vệ sĩ nhưng đều đợi ở dưới lầu. Trước khi rời đi, thư ký được Có Diễm dặn dò lúc ở trung tâm thương mại đưa cho anh một túi giấy, trên đó có in logo của một nhãn hiệu nổi danh nào đó. Trang Duy thấy nhưng không hỏi nhiều.

“Phòng tắm bên kia, bên trong có áo tắm mới” Cố Diễm chỉ hướng phòng tắm, sau đó mở máy điều hòa lên, sau đó cũng không nói gì nữa.

“Cảm ơn” Sau khi nói câu cám ơn, Trang Duy bước vào phòng tắm.

Ở cùng một không gian với Cố Diễm làm Trang Duy tự dưng có cảm giác khẩn trương không thể nói rõ. Nếu quay ngược thời gian, Trang Duy cảm thấy thà rằng mình chờ Quý Sâm tới đón cũng không nên cùng Cố Diễm về đây. Cậu không cho rằng Cố Diễm sẽ làm gì mình nhưng cảm giác được mình không nên bước vào một nơi mà mình căn bản không nên đi vào, loại cảm giác xa lạ này khiến người ta khó tránh khỏi hoảng loạn nhưng lại không phải sợ hãi, rất kì lạ.

Nhưng cái gì tới rồi sẽ tới, Trang Duy cũng không tiếp tục nghĩ nhiều, cởi quần áo dính cà phê ra, bắt đầu tắm rửa. Cậu cảm thấy ly cà phê này nhất định là đổ đường gấp đôi, nếu không cũng không dính đặc sệt tới mức này.

Đồ dùng tắm rửa đều có đầy đủ, hơn nữa cũng đều là loại không có mùi hương, xà phòng tạo bọt rất phong phú, sử dụng rất thoải mái. Trang Duy bình thường cũng không thích mùi gì quá nồng, đặc biệt trong những trường hợp bắt buộc phải dùng nước hoa, mùi nước hoa trộn lẫn với mùi sữa tắm và dầu gội luôn tạo cảm giác nửa này nửa nọ không ra gì.

Chờ cậu tắm ra, Cố Diễm cũng vừa nấu xong hai tách cà phê, hương cà phê tản khắp căn phòng tạo cảm giác chân thật hơn rất nhiều.

Trang Duy mặc áo tắm bước ra trông vô cùng gợi cảm, ánh mắt Cố Diễm hơi lóe lên một chút nhưng không nhiều lời, cũng không nhìn thêm, chỉ chỉ vào túi giấy đặt trên ghế sô pha “Để thư ký đi mua quần áo, số đo cũng vừa vặn, cậu cứ mặc trước đi”

“Cảm ơn” Trang Duy gật đầu, cầm túi giấy vào phòng ngủ thay đồ. Ngay cả phòng tắm nhà người ta cũng xài rồi, mượn tạm phòng thay đồ thì đã sao đâu.

Thay quần áo, Trang Duy bước ra liền nhìn thấy Cố Diễm đang tao nhã ngồi uống cà phê trước quầy bar được thiết kế đặc biệt ngoài phòng bếp để mở rộng không gian. Nhiệt độ trong phòng vừa phải, ánh mặt trời chiếu vào khiến cho cả người anh như tỏa ánh sáng rất ấm áp, có điều tia sáng vốn rất nhu hòa chiếu lên người Cố Diễm dường như hoàn toàn không có tác dụng, anh vẫn ít có biểu cảm như trước, vẫn là một người đàn ông khí thế rất mạnh mẽ.

Trang Duy cảm thấy người đàn ông như vậy căn bản không thích hợp ở nhà ngồi chơi xơi nước, bởi vì hoàn toàn không có hương vị gia đình, chỉ thích hợp ngồi trước bàn làm việc chất đầy hồ sơ, nghiêm mặt ký tên.

Nghe thấy tiếng động, Cố Diễm quay đầu nhìn cậu, thư ký mua một bộ quần áo âu phục màu trắng xám, là loại mới ra mắt vào mùa hè năm nay, Trang Duy chỉ mặc chiếc quần sẫm màu cùng với áo sơmi ngắn tay, áo khoác ngoài được vắt lên thành ghế sô pha – Ở nhà không cần phải mặc áo khoác.

Bộ trang phục này là do Cố Diễm nhìn thấy trong lúc thử quần áo ngày hôm nay, khi gặp Trang Duy lại đột nhiên nghĩ đến, trùng hợp Trang Duy cũng cần một bộ quần áo mới, anh liền gọi thư ký đi mua về.

"Lại đây uống cà phê" Cố Diễm nói với Trang Duy "Quần áo rất hợp với cậu" Anh nói hợp không chỉ là vừa size, mà còn có kiểu dáng và màu sắc.

"Cảm ơn. Tiền quần áo tôi sẽ trả lại cho anh sau" Trang Duy đáp lại. Thương hiệu trang phục này cậu cũng biết đến, tuy rằng chưa từng hợp tác nhưng giá bao nhiêu trong lòng cậu vẫn biết rõ.

Cố Diễm đem sữa và đường đưa cho Trang Duy "Không cần, coi như đây là quà đại diện phát ngôn cho cậu"

"Cố thị đã thanh toán chi phí đại diện phát ngôn rồi" Trang Duy ngồi trên ghế dài, dẫn sở thích thêm sữa và đường vào cà phê của mình xuống. Cậu không muốn khi không lại nhận đồ của người khác.

"Chi phí phát ngôn là do Cố thị chi trả, quần áo xem như quà riêng đi" Cố Diễm mỉm cười nói "Sau này có sản phẩm cần cậu đại diện, hy vọng cậu đừng từ chối"

"Có thể hợp tác với Cố thị là vinh hạnh của tôi" Trang Duy nghe chút ý tứ trong câu nói của Cố Diễm, hình như sau này còn có cơ hội hợp tác nữa. Nhưng cậu cũng không hỏi han nhiều, hợp tác cũng cần do duyên phận, hỏi thêm ngược lại sẽ khiến người ta phiền chán.

Hương vị cà phê rất tuyệt, có thể thấy được Cố Diễm có yêu cầu rất cao đối với chất lượng cuộc sống, có điều dường như nơi này cũng không giống như nơi mà Cố Diễm sinh hoạt hằng ngày.

"Tổng giám đốc Cố thường ở lại đây sao?" Trang Duy tùy ý hỏi. Nơi này chỉ có hai người bọn họ, nếu quá tĩnh lặng không khỏi có chút lúng túng, dù sao cả hai đều không quá thân quen với nhau.

"Tôi không thường đến đây, nhưng đôi khi em trai tôi sẽ đến đây ở" Cố Diễm trả lời "Nơi này cách chỗ làm của nó tương đối gần"

Trang Duy gật đầu, không hỏi nhiều về chuyện của Cố gia, trong mắt cậu, người như Cố Diễm nhất định vô cùng chúng trọng đến vấn đề riêng tư.

"Cậu đến trung tâm thương mại là để mua quần áo? Có thích thương hiệu nào không? Tôi có thể cho người có chuyên môn giúp cậu sắp xếp thời gian thử quần áo" Cố Diễm hỏi, thuận tay thêm cà phê cho cậu.

"Không có nhãn hàng nào đặc biệt yêu thích. Vốn là muốn đi nhìn xem phong cách thịnh hành trong nước lúc này, thuận tiện mua vài món, không ngờ lại gặp phải chuyện như vậy" Nếu không gặp đôi vợ chồng kia, bây giờ cậu đã mua xong quần áo về nhà rồi "Đúng rồi, sao tổng giám đốc Cố lại ở đó?"

Cố Diễm chắc là vô cùng bận rộn, làm sao có thời gian đi mua sắm?

"Cố thị có đầu tư vào trung tâm thương mại kia" Giọng nói của Cố Diễm rất nhẹ, cảm giác như không quá xem trọng bộ phận đầu tư này lắm "Hôm nay mở một hội nghị tổng kết thành tích tiêu thụ một quý, trùng hợp vài bộ trang phục tôi đặt trước cũng đưa tới, tôi đến dự hội nghị, sẵn tiện đi thử trang phục luôn"

Kiểu hội nghị này bình thường anh cũng không đi, ngày hôm nay là bắt buộc phải đến dự.

Trang Duy cười cười "Tôi cảm thấy tổng giám đốc Cố không phải là người thích đi mua sắm"

Khóe miệng Cố Diễm khẽ cong cong "Cũng có đôi khi, chỉ là số lần tương đối ít thôi"

Thỉnh thoảng anh đi mua sắm chủ yếu là chọn quà cho người nhà, những lúc khác đều để thư ký chuẩn bị, hoặc là sẽ đem đồ vật đến cho anh trực tiếp lựa chọn.

Tán gẫu với Cố Diễm làm Trang Duy cảm thấy rất thoải mái, chủ đề nói chuyện giống như tự nhiên tuôn trào. Cố Diễm không phải dạng người cố ý che giấu thân phận, người khác cảm giác áp lực khi gặp anh là bởi khí chất và khí thế bẩm sinh của anh, đây là điều rất khó thay đổi. Nhưng nếu như bỏ qua những điều này, trò chuyện với Cố Diễm đúng là một việc rất vui vẻ, mặc dù thân phận cách biệt nhưng không cần lo lắng không có cùng đề tài với nhau.

Uống xong cà phê, Cố Diễm phải về công ty, Trang Duy cũng đi về nhà. Ngày hôm nay tuy rằng không mua được quần áo mới nhưng uống được cà phê ngon, tâm trạng Trang Duy cũng tốt lên rất nhiều.

Trang Duy vốn muốn gọi taxi đi về nhưng Cố Diễm nói vẫn còn thời gian, cứng rắn đưa cậu về nhưng cũng không đưa vào cổng lớn chung cư mà thả Trang Duy ở trước cổng.

Trang Duy vừa vào nhà thì Quý Sâm cũng vừa tới.

"Bộ này cậu mua sao?" Quý Sâm bước vào bỏ túi xuống, đánh giá bộ trang phục Trang Duy đang mặc "Đây không phải phong cách cậu hay mặc ngày thường"

Trừ những lúc làm việc, Trang Duy sẽ không mua mấy kiểu trang phục nhìn có vẻ tương đối nghiêm túc như vậy, so với những bộ tôn dáng người, Trang Duy lại thích phong cách rộng rãi nhàn nhã hơn.

"Nói thì rất dài dòng" Trang Duy đi vào phòng trang phục, nói với Quý Sâm trong phòng khách "Tự mình rót nước uống"

"Ừ" Quý Sâm cũng không hy vọng Trang Duy trả lời mình.

Rót hai ly nước lạnh, Quý Sâm để một ly lên bàn, chờ Trang Duy thay quần áo xong ra uống, sau đó nhìn túi giấy Trang Duy để trên ghế sô pha, bên trong là quần áo của Trang Duy, có điều hình như có mùi cà phê.

"Trang phục của cậu bị sao vậy" Quý Sâm hỏi Trang Duy.

Trang Duy thay đồ xong bước ra bưng ly nước lên uống, đem chuyện ngày hôm nay kể hết cho Quý Sâm nghe.

Quý Sâm nghe xong, gật đầu nói "Cũng may gặp tổng giám đốc Cố, nếu không hôm nay cậu phải ngậm bồ hòn làm ngọt rồi"

Cậu ta biết Trang Duy tuyệt đối sẽ không cãi nhau với phụ nữ, trừ khi đối phương thật sự phạm vào giới hạn của cậu. Mà hành vi của người đàn ông kia cũng thật làm cho người ta cạn lời, vì chuyện cỏn con này mà tẩn đối phương một trận cũng không được lợi lộc gì.

"Tổng giám đốc Cố chọn phong cách trang phục cho cậu có cảm giác giống như anh ta vậy" Quý Sâm cười nói "Tôi cảm thấy anh ta nhất định không phải là người sẽ chọn quà. Có điều nói đi nói lại, cảm giác đầu tiên của tôi là không dễ tiếp cận, bây giờ nhìn lại thì thấy người này cũng không tệ lắm"

Thật ra Cố Diễm có thể mặc kệ chuyện của Trang Duy, dù sao một người là tổng giám đốc của một công ty, một người là người mẫu đại diện phát ngôn cho bất động sản, hai người chính là hai đường thẳng song song, căn bản không cần phải có giao tình sâu đậm gì.

"Ừ" Trang Duy trả lời "Ký hợp đồng thuận lợi không?"

"Rất thuận lợi, đã bàn bạc ổn thỏa rồi. Sáng mai đi ký hợp đồng" Quý Sâm trả lời cậu.

"Ừ, cũng tốt" Ngược lại cậu cũng không có công việc nào khác, có thể dành phần lớn thời gian cho đại diện phát ngôn lần này.

Sáng hôm sau, ăn xong bữa sáng, Quý Sâm tới đón Trang Duy đến Cố thị, vẫn là do trợ lý Dư tiếp đón họ.

Lần ký hợp đồng này không có nghi thức gì cũng không mời phóng viên, tất cả đều âm thầm mà nhanh gọn. Cố Diễm cũng không xuất hiện, đại diện công ty phụ trách ký hợp đồng chính là Ứng Tín Viễn.

Đến lúc xong xuôi mọi chuyện, Trang Duy và Quý Sâm mới hoàn toàn yên tâm. Hiệu suất làm việc của Cố thị vô cùng cao, phòng chụp ảnh cũng đã chuẩn bị xong. Bởi vì thời gian có giới hạn, vì thế theo hợp đồng, ngày mai bắt đầu chính thức chụp ảnh.

Quý Sâm còn muốn trở về công ty giao hợp đồng nên đưa Trang Duy về nhà trước rồi mới rời đi.

Sau khi tắm rửa xong, Trang Duy vừa mới định mở laptop lên mở mail thì tiếng điện thoại di động vang lên.

Trang Duy nhìn hai chữ "Trang Dụ" hiện lên trên màn hình, cậu hơi cau mày, một lát mới cầm điện thoại lên nhận cuộc gọi.

"Alo?"

"Anh, nghe nói anh đã trở về?" Giọng nói của Trang Dụ xen lẫn tiếng cười từ đầu bên kia truyền đến.

"Ừ, cậu có chuyện gì không?" Giọng của Trang Duy có chút cứng nhắc, gương mặt cũng không có chút cảm xúc.

Trang Dụ là em trai cùng cha khác mẹ với cậu, nếu không phải mẹ cậu qua đời sớm, đứa em trai này vĩnh viễn chỉ có thể là một đứa con riêng.

"Cũng không có gì. Hôm qua tôi nói với ba là anh đã về, ba nhờ tôi hỏi anh một chút, có thay đổi chút nào chưa?" Tiếng cười của Trang Dụ ngầm chứa mấy phần trào phúng, cũng không biết là chế nhạo Trang Duy hay là ba của cậu, hoặc là cả hai.

"Không có gì thì cúp máy" Trang Duy cũng không muốn nói nhiều với Trang Dụ, bọn họ vốn cũng không có gì đáng để nói.

"Khoan đã" Trang Dụ lập tức lên tiếng "Tháng sau ba cho tôi tới công ty bắt đầu làm việc. Đây vốn là vị trí của anh, không ngờ nay lại thuộc về tôi"

Câu nói của Trang Dụ khiến trong lòng Trang Duy có chút đau xót, có điều cũng không nằm ngoài dự đoán của cậu.

"Anh, nếu không anh đi nhận lỗi với ba đi, nói anh thay đổi rồi. Tâm trạng ba tốt lên nói không chừng vị trí này của tôi sẽ đổi cho anh đó" Trang Dụ cười nói "So với cả ngày ở bên ngoài làm người mẫu chường mặt kiếm chút đỉnh tiền đó, không bằng anh trở về làm đại thiếu gia nhàn nhã đi ha"

Thay đổi? Muốn cậu thay đổi thế nào? Trang Duy nở một nụ cười tự giễu, trực tiếp ngắt điện thoại, vứt di động xuống ghế sô pha.

Căn nhà lúc trước cậu còn muốn về, chỉ e là thật dự không thể về được nữa…

Mẹ ruột Trang Duy vào năm cậu bảy tuổi vì bệnh nặng mà qua đời, một năm sau, ba cậu cưới vợ mới là Lương Sảng về nhà, cũng mang về thêm một đứa con riêng là Trang Dụ. Trang Dụ chỉ nhỏ hơn Trang Duy có hai tuổi, có thể thấy Lương Sảng đã theo ba cậu từ lâu, Trang Duy không biết mẹ mình có biết đến sự tồn tại của Lương Sảng hay không, nếu có thì làm sao mà nhẫn nhịn chịu đựng qua bao nhiêu năm như vậy.

Sau khi Lương Sảng vào nhà, cuộc sống của Trang Duy liền trở nên khó chịu, nhưng cậu là con trai lớn, ba cậu thỉnh thoảng cũng có chút quan tâm đến, vì thế Lương Sảng không dám làm khó cậu lộ liễu quá. Nhưng Trang Dụ thì khác, Trang Dụ nhỏ hơn cậu, khi đó vẫn còn là trẻ con, vì lẽ đó nếu giữa cậu và Trang Dụ xảy ra bất hòa, ba luôn đứng về phía Trang Dụ nhỏ tuổi hơn.

Trang Dụ từ khi vào nhà họ Trang liền đặc biệt yêu thích giành giật vài món đồ với Trang Duy. Cho dù món đồ đó nó có thích hay không, chỉ cần là của Trang Duy, nó đều muốn giành lấy. Giành không được liền ăn vạ, ba cũng đều yêu cầu Trang Duy nhường cho Trang Dụ. Mà Trang Dụ khi lấy được đồ vật đó cũng không quý trọng, chơi không tới vài ngày đã quăng qua một bên. Mà Trang Duy cũng không cho phép bản thân đi kiếm những thứ đó về, bởi vì cậu không có gì nữa, chỉ còn lại một chút kiêu ngạo ấy mà thôi.

Trang Duy và Trang Dụ chậm rãi lớn lên trong sự tranh đoạt như thế. Sau khi trưởng thành, Trang Dụ vẫn thích cướp đồ vật của cậu, mà Trang Duy cũng đã không còn thứ gì đặc biệt yêu thích, Trang Dụ có muốn cướp cũng không ra tay được.

Trang Duy là gay, bẩm sinh, tới lúc lên đại học cậu mới phát hiện ra, nhưng cậu vẫn chưa từng nói với ai chuyện này. Năm 24 tuổi ấy, Trang Duy từ một lần tò mò đi cùng bạn bè tới một gay bar, không ngờ lần đó lại bị ba cậu bắt tại trận.

Cậu nhớ lại lúc đó, ba giận tím mặt mày, Lương Sảng giả vờ khuyên can, còn Trang Dụ lạnh mặt cười nhạo. Sinh hoạt oan ức bao nhiêu năm nay khiến cậu trong cơn say bùng phát, không chỉ công khai với ba mà còn ầm ĩ một trận bát nháo.

Sau đó cậu bị đuổi ra khỏi nhà, công ty cũng không cho cậu bước vào, ba cậu nói khi nào thay đổi được sẽ suy nghĩ lại cho cậu về nhà. Trang Duy không biết là ba ngu muội hay là tự lừa mình dối người, một người gay bẩm sinh bảo cậu thay đổi thế nào? Hơn nữa cậu cũng chỉ là thích đàn ông, như vậy là sai sao?

Sau khi rời nhà, Trang Duy bị cắt đứt nguồn kinh tế, chỉ đành sống qua ngày nhờ di sản của mẹ cậu để lại, không đến nỗi phải lang bạt khắp nơi ngay cả nhà cũng không thuê nổi. Nhưng cậu cũng không thể dựa vào những thứ này mãi được, miệng ăn núi lở, vừa may lúc này Quý Sâm phát hiện ra cậu, cậu cứ như thế đi theo con đường người mẫu quảng cáo này.

Trang Duy không hề muốn nghĩ tới những chuyện đã qua, đối với cậu đây không phải là những hồi ức đáng nhớ. Nhưng Trang Dụ cách một quãng thời gian sẽ gọi điện thoại đến, mà mỗi lần đều khiến cậu nhớ lại những chuyện không vui, nhưng nếu không nhận điện thoại, Trang Dụ sẽ gọi liên tục cho đến khi cậu nghe máy mới thôi.

Hoàn toàn không có tâm trạng mở mail, Trang Duy hít một hơi thật sâu, bò lên giường đắp chăn lại – Cậu muốn đi ngủ, có thể sau khi tỉnh giấc, những cảm xúc phiền muộn này đều sẽ biến mất hết…

Hết chương 05.

6. Chương 6: Tâm Tình

Lúc Quý Sâm tới đón Trang Duy đi chụp ảnh phát hiện sắc mặt cậu không tốt cho lắm, cả người không có chút tinh thần nào.

"Làm sao vậy? Bệnh rồi?" Quý Sâm lo lắng hỏi.

"Không có, chỉ là ngủ không ngon thôi" Trang Duy trả lời.

Ngày hôm qua, sau khi cậu nhận điện thoại của Trang Dụ xong đã ngủ thiếp đi một chút, sau khi thức dậy tâm trạng cũng đỡ hơn nhiều. Có điều bởi vì đã ngủ hơi lâu nên buổi tối cậu không ngủ được, tới bốn giờ sáng mới mệt mỏi chợp mắt lại mơ về một vài chuyện vặt vãnh những ngày còn bé. Những chuyện đó có khi đã từng xảy ra, có khi lại là từ tiềm thức tạo thành giấc mơ, nhưng các loại cảm xúc khó chịu, ức chế, oan ức lại vô cùng chân thật, khiến cho tâm trạng Trang Duy sau khi ngủ dậy càng tệ hơn ngày hôm qua. Hơn nữa ngủ không đủ giấc, đầu óc cũng không tỉnh táo, cả người đều cảm thấy mơ màng, không lên tinh thần nổi.

"Tìm tiệm cà phê mua một ly cà phê đi" Trang Duy muốn uống chút gì đó cho tỉnh táo, có lẽ tâm trạng cũng tốt hơn.

"Được" Trên đường tới studio có mấy tiệm cà phê, tiện đường ghé mua cũng không mất bao nhiêu thời gian.

Lúc hai người đế studio gần như các nhân viên đều đã đến đông đủ, nhiếp ảnh gia cũng vừa cùng trợ thủ tới đó. Dụng cụ còn cần phải sắp xếp bố trí lại một lần, sau khi Trang Duy và Quý Sâm chào hỏi mọi người xong liền đi vào phòng nghỉ.

Người mẫu chụp ảnh chỉ có mình Trang Duy cho nên phòng nghỉ đương nhiên cũng chỉ có mình cậu dùng. Chuyên gia trang điểm đã đợi sẵn, thấy cậu đi vào liền nhiệt tình chào hỏi, sau đó bắt đầu chuyên nghiệp trang điểm cho Trang Duy. Làn da Trang Duy rất tốt, nhưng bởi vì mất ngủ nên mắt hơi có quầng thâm. Trang điểm cho nam giới dễ dàng hơn so với nữ giới rất nhiều, không tốn bao nhiêu thời gian đã hoàn thành

xong. Trong lúc đó, Quý Sâm vẫn nói chuyện phiếm với chuyên gia trang điểm, bầu không khí cũng tương đối tốt. Dù sao mọi người cũng có quan hệ hợp tác, không cần phải bày ra dáng vẻ kiêu ngạo làm gì, như vậy mới có lợi cho việc hợp tác.

Sau khi trang điểm xong, người phụ trách trang phục đưa quần áo cho Trang Duy đến phòng thay đồ để cậu thay trang phục.

Bởi vì đây là bất động sản, ngoại trừ thể hiện chất lượng nhà ở tốt mà còn có ngoại cảnh, quan trọng hơn là phải làm nổi bật chủ đề "Nhà ở" này, cho nên quần áo đưa cho Trang Duy lựa chọn đều có tông màu xám vừa nhàn nhã ở nhà vừa khiến cậu có vẻ trầm ổn lại thân thiết hơn vài phần.

Chờ Trang Duy trang điểm, thay quần áo xong, ekip chụp ảnh cũng đã chuẩn bị đâu vào đấy. Mà khiến Trang Duy và Quý Sâm bất ngờ nhất chính là Cố Diễm cùng với Ứng Tín Viễn cũng tới đây.

"Tổng giám đốc Cố, trợ lý Ứng" Quý Sâm chào hỏi hai người trước.

Trang Duy cũng gật đầu với hai người "Tổng giám đốc Cố và trợ lý Ứng sao hôm nay lại có thời gian đến đây?"

"Hôm nay không có chuyện quan trọng nên đến đây nhìn một chút" Cố Diễm trả lời, sau đó quan sát trang phục của Trang Duy, gật đầu tỏ vẻ hài lòng "Người phụ trách trang phục chọn quần áo rất phù hợp với cậu"

Trang Duy cười cười, cậu cũng thích quần áo thoải mái như vậy.

"Bắt đầu chụp ảnh đi, kết thúc sớm được nghỉ sớm" Cố Diễm nói, anh không phải là người thích dài dòng, hoàn thành công việc hiệu suất cao có chất lượng mới là điều mà anh quan tâm.

"Được" Trang Duy gật đầu đi qua chỗ nhiếp ảnh gia. Nơi này xem như là của Cố Diễm, cậu cũng không cần phải tiếp đãi anh.

Quý Sâm đơn giản nói một hai câu với Ứng Tín Viễn liền đi qua chỗ Trang Duy, có vài thứ cậu ta muốn xem trước, nếu có gì cần nói thì phải bàn bạc cho ổn thỏa.

Lúc mới bắt đầu chụp ảnh tiến hành rất thuận lợi nhưng đến khi thay đổi đạo cụ và trang phục ở nhà màu sang màu vàng kem để thể hiện chủ đề sinh hoạt ấm áp trong nhà, trạng thái của Trang Duy rõ ràng không đạt đến yêu cầu của nhiếp ảnh gia.

Nụ cười hạnh phúc xuất phát từ trái tim mới có thể làm cho người khác cũng cảm thấy hạnh phúc lây, đây chính là hiệu quả cần đạt được của lần chụp ảnh này, nhưng nụ cười của Trang Duy chỉ là hình thức, ý cười không lan đến đáy mắt, nét cười giả tạo như thế khiến cho nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp rất không vừa lòng, hướng dẫn mấy lần đều không có kết quả, tâm trạng cũng không tốt mấy.

Tất cả những chuyện này Cố Diễm đều nhìn thấy. Từ lúc bắt đầu phần ảnh chủ đề tao nhã đến hiện tại, nụ cười của Trang Duy có phần gượng gạo, trạng thái tinh thần cũng không quá tập trung, anh là boss đương nhiên cũng không hài lòng, chuyện gì cũng có nguyên nhân của nó, nếu Trang Duy không tự mình điều chỉnh tâm trạng thì không ai có thể giúp cậu được. Là một người mẫu chuyên nghiệp, biểu hiện của Trang Duy rõ ràng là chưa làm tròn trách nhiệm, nhưng trách móc cũng không phải là một phương pháp giải quyết đúng đắn.

Cố Diễm nghiêng đầu nhỏ giọng nói với Ứng Tín Viễn vài câu, lúc đầu Ứng Tín Viễn chỉ gật đầu nhưng sau đó liền lộ ra vẻ kinh ngạc, hình như có chút không hiểu.

Cố Diễm vỗ vai của anh ta, nói nhỏ "Cứ làm theo lời tôi"

"Vâng" Ứng Tín Viễn mặc dù có hơi bất ngờ nhưng không hỏi nhiều, mang theo hai thư ký đi ra ngoài.

Một lát sau hai thư ký quay lại, trên tay ôm rất nhiều món tráng miệng và đồ ăn vặt, nhưng lại không hề thấy bóng dáng của Ứng Tín Viễn.

Cố Diễm đứng lên nói "Mọi người nghỉ ngơi một chút, trưa nay Cố thị sẽ mời khách"

Có ăn lại thêm bữa trưa thịnh soạn, tâm trạng mọi người vốn hơi nóng nảy tự nhiên tốt hơn nhiều, nhao nhao buông công việc trên tay xuống, sau khi nói lời cám ơn liền cầm phần ăn của mình tìm chỗ ngồi trong studio tận hưởng giờ giải lao.

Trang Duy cũng biết biểu hiện của mình không tốt, hơn nữa thấy Cố Diễm đang ở đây, tâm trạng cũng trở nên gấp gáp hơn. Nhưng cậu sẽ không nổi nóng với người khác, mà cậu cũng không có tư cách để cáu giận, chỉ lặng im không tiếng động quay về phòng nghỉ.

Quý Sâm cũng nhìn thấy nhưng cậu ta hợp tác với Trang Duy lâu như vậy, biết Trang Duy sẽ tự điều chỉnh lại, công việc của cậu ta bây giờ chính là tạo quan hệ với ekip chụp ảnh, dù sao chụp ảnh vẫn còn tiếp tục, bầu không khí làm việc rất quan trọng.

Trong phòng nghỉ, Trang Duy dùng nước lạnh rửa mặt cho tỉnh táo lại.

Ngôi nhà sinh hoạt ấm áp, nụ cười hạnh phúc… Những thứ này Trang Duy đã quên từ lâu, nhớ lại chỉ làm cậu cảm thấy đáng giễu cợt. Nếu như không có cú điện thoại của Trang Dụ, không có giấc mộng sáng nay, không chừng cậu còn có thể thay đổi tâm tình một chút, vẫn có thể thể hiện được hiệu quả mà nhiếp ảnh gia muốn. Nhưng hai chuyện này lại ập đến cùng một lúc, khiến cậu sau khi nghe hướng dẫn, trong đầu tự nhiên nghĩ tới những chuyện đã từng trải qua, hơn nữa cũng không có chuyện nào có thể làm cậu vui vẻ được… Có lẽ tinh thần mệt mỏi cộng với trạng thái chụp ảnh không tốt hôm nay tạo nên ảnh hưởng trái chiều, nói chung hôm nay cậu cảm thấy hết thảy đều không xong, thậm chí còn có một loại kích động muốn lập tức rời khỏi nơi này, chỉ có điều tinh thần chuyên nghiệp không cho phép cậu làm như thế.

Cửa phòng nghỉ bị gõ hai tiếng, sau đó cánh cửa từ ngoài mở vào, Cố Diễm cầm hai ly nước và một hộp tráng miệng bước vào, sau đó thuận tay đóng cửa lại, đem không gian trở về yên tĩnh.

"Tổng giám đốc Cố" Trang Duy mở lời chào.

"Ừ" Cố Diễm để thức ăn lên chiếc bàn con, đem ly trà sữa đưa cho Trang Duy "Uống một chút đi"

Nhiệt độ điều hòa trong studio có hơi lạnh, uống chút đồ nóng thấy rất ngon.

"Cảm ơn" Trang Duy nhận ly trà sữa, chỉ ôm cho ấm tay chứ không uống.

Cố Diễm ngồi xuống bên cạnh cậu, uống cà phê của mình, một lát sau mới hỏi "Hôm nay tâm tình không tốt?"

Trang Duy nhìn ly giấy trên tay, nhẹ giọng "Xin lỗi…"

Cố Diễm cũng không nhìn cậu, chỉ điềm tĩnh nói "Cậu là người mẫu chuyên nghiệp, trong công việc phải có thái độ chuyên nghiệp. Mỗi người đều có lúc tâm tình không tốt, nhưng Cố thị cần người đại diện phát ngôn trong công việc, không phải là trong cuộc sống của cậu"

Cố Diễm không muốn trách cứ cậu, chỉ đơn giản nói ra suy nghĩ của mình.

"Tôi biết, xin lỗi, đã làm lỡ thời gian của mọi người" Những đạo lý này Trang Duy đều hiểu, nhưng làm cũng không dễ như nói như thế.

Cố Diễm nhìn cậu một chút "Trạng thái của cậu như thế này cũng không ổn, chúng ta có thể đổi ngày"

Trang Duy hơi bất ngờ nhìn Cố Diễm "Thuê studio một ngày tốn không ít chi phí" Cậu từng nghe nói bởi vì tình huống bất ngờ nên đổi ngày, cũng từng nghe nói người mẫu vì ỷ vào danh tiếng mà không thể không đổi ngày nhưng đều là phía người mẫu lên tiếng. Chính boss tự mình đề nghị, Trang Duy mới gặp lần đầu.

Cố Diễm cười khẽ "Tôi bỏ tiền ra xây bất động sản cần gì phải tiếc chút tiền của này"

Lời của Cố Diễm cũng khiến cho Trang Duy lộ ra chút ý cười, tâm trạng cũng tốt hơn lúc nãy. Có thể cậu chỉ muốn tìm người tâm sự, cho dù không liên quan tới chủ đề gia đình cũng được, cậu chỉ muốn nhờ vào đó dời sự chú ý của mình đi mà thôi. Cậu biết rõ, công việc lần này không cho phép kéo dài thời gian, nếu không sẽ không kịp thời điểm giao dịch bất động sản.

"Tôi sẽ điều chỉnh lại tâm trạng, sẽ không để vấn đề cá nhân ảnh hưởng đến công việc" Trang Duy nói với Cố Diễm.

Cố Diễm gật đầu, nhìn đồng hồ "Tôi để thư ký đưa ekip đi ăn trưa trước, hai giờ rưỡi chiều bắt đầu chụp ảnh, cậu có khoảng năm giờ để ngủ một giấc. Ngủ không đủ cũng sẽ ảnh hưởng đến tâm trạng và công việc"

"Như vậy sợ là buổi tối phải tăng ca, ekip chụp ảnh sẽ không vui" Trang Duy nói, lúc này còn cách giờ ăn trưa một quãng thời gian.

"Tiền tăng ca tôi sẽ lo, điều bọn họ cần làm là chụp được bức ảnh làm tôi hài lòng" Nói xong, Cố Diễm lấy điện thoại di động gọi cho thư ký bên ngoài, để các cô đưa nhân viên đi ăn.

"Anh không đi sao?" Trang Duy nghe cuộc trò chuyện của anh hình như cũng không có ý muốn cùng đi.

"Tôi đi bọn họ sẽ ăn không ngon" Cố Diễm không hề để ý nói, sau đó đứng dậy cầm một tấm chăn mỏng trên ghế đưa cho cậu "Ngủ đi, chuyện công việc chờ thức dậy tính sau"

"Cám ơn" Trang Duy thật lòng cảm ơn Cố Diễm, cậu thực sự rất mệt mỏi, Cố Diễm đúng lúc cho cậu một lý do để nghỉ ngơi, để cậu tĩnh tâm lại một lúc.

Ghế sô pha trong phòng nghỉ rất lớn, đủ cho Trang Duy nằm ngủ.

Trang Duy tựa đầu lên gối đệm, đắp chăn, nhìn Cố Diễm ngồi trên sô pha gần đó nhưng cũng không nói gì. Cố Diễm ở lại đây cũng không thích hợp cho lắm, nhưng lại có một cảm giác không tên làm cậu rất yên tâm, giống như một đứa trẻ còn nhỏ luôn cần phải có ba mẹ ở trong nhà mới yên tâm được. Trang Duy không biết cảm giác này đến từ đâu, nhưng cậu có chút tham lam hưởng thụ loại an ổn đã lâu không có này…

Chờ đến khi Trang Duy thức dậy đã không thấy Cố Diễm trong phòng nghỉ nữa. Trên chiếc bàn con cũng không thấy ly trà sữa và cà phê, món tráng miệng vẫn còn để trên đó. Mà bên cạnh món tráng miệng đặt một hộp cơm và một ly giữ ấm, không biết là ai đem vào.

Trang Duy ngồi thừ ra một lát cho tỉnh táo hoàn toàn mới đi rửa mặt. Cảm giác mới ngủ dậy này khiến tâm trạng cậu tốt hơn hẳn, cũng có chút đói bụng. Nghe động tĩnh bên ngoài hình như mọi người đi ăn cơm vẫn chưa về.

Trang Duy ngồi lại ghế sô pha, mở hộp cơm và ly giữ ấm ra, trong hộp cơm là cơm trắng và bốn món ăn, hai mặn hai chay, không có quá nhiều dầu mỡ. Trong ly giữ ấm là một phần canh gà vẫn còn nóng hôi hổi, chỉ ngửi thôi cũng thấy thèm. Trên hộp cơm và ly giữ ấm đều không ghi tên quán cơm nhưng với chất lượng và trình độ tinh xảo của món ăn, chắc hẳn là một quán cơm rất nổi tiếng.

Trang Duy đoán có lẽ là Quý Sâm mang về cho cậu, dù sao người trong ekip chụp ảnh không có nghĩa vụ phải trông chừng cậu có ăn cơm hay không, những vấn đề này đều giao hết cho Quý Sâm. Nghĩ đến đây, Trang Duy liền yên tâm lấy đũa ra bắt đầu ăn cơm.

Mới vừa ăn vài miếng thì cửa phòng nghỉ đã bị mở ra, Quý Sâm tay cầm cà phê và cơm hộp đi vào, sau khi thấy Trang Duy đang ăn cơm thì hơi bất ngờ "Đang ăn cơm hả? Xem ra thức ăn của tôi bỏ uổng rồi"

Trang Duy cũng hơi sửng sốt một chút, nhìn Quý Sâm "Đây không phải bữa trưa cậu đem về cho tôi sao?"

7. Chương 7: Thuộc Về

"Không phải, tôi mới vừa về đây mà" Quý Sâm còn giơ cơm hộp trong tay lên "Đây mới là tôi mua về cho cậu"

Trang Duy quay lại nhìn phần cơm trên bàn, trong lòng thoáng hiểu rõ.

Quý Sâm mỉm cười với tay đóng cửa lại, cầm mấy thứ trên tay để qua một bên "Là tổng giám đốc Cố nhờ người đưa vào?"

"Chắc là vậy" Trong lòng Trang Duy có hơi cảm động, cậu chụp ảnh không xong, Cố Diễm không chỉ không nổi nóng mà còn chu đáo chuẩn bị bữa trưa cho cậu, điều này làm cậu càng cảm thấy áy náy, cũng không biết nên nói gì bây giờ.

Mặc dù Quý Sâm không biết Trang Duy và Cố Diễm ở phòng nghỉ nói chuyện gì, nhưng rốt cuộc chuyện gì xảy ra trong lòng cậu ta sáng tỏ như gương. Vì để Trang Duy được nghỉ giải lao, Cố Diễm mời mọi người đi ăn trưa sớm lại còn đặc biệt chuẩn bị bữa trưa cho Trang Duy, điều này khiến Quý Sâm vừa bất ngờ vừa hiếu kỳ, dù sao với thân phận của Cố Diễm, hoàn toàn không cần phải khách khí với bọn họ như vậy.

Ngồi xuống kế bên Trang Duy, Quý Sâm hơi cảm thán "Con người tổng giám đốc Cố không tệ, nhất định sẽ là một bạn trai rất tốt"

Trang Duy quay đầu nhìn Quý Sâm, Quý Sâm cũng sâu xa nhìn cậu.

Xu hướng tính dục của Trang Duy Quý Sâm cũng đã biết, mặc dù Quý Sâm không phải là gay nhưng đi học ở nước ngoài nhiều năm, tư tưởng về mặt này vẫn tương đối thoáng, không bài xích, không kì thị, cũng không phản đối. Đại khái đây cũng là một trong những nguyên nhân hai người nói chuyện khá hợp với nhau.

Trang Duy thu tầm mắt "Tổng giám đốc Cố là thẳng"

Quý Sâm nhướn mày "Có thể nhìn ra được hả?" Ngược lại cậu ta hoàn toàn không thấy được.

"Tôi đoán vậy" Trang Duy gắp một đũa thức ăn chay "Hơn nữa một người đàn ông ưu tú như anh ta, cưới một cô gái xinh đẹp, sinh một đứa trẻ đáng yêu mới là cuộc sống mà anh ta nên có"

Bất luận là ai đối với sự săn sóc của Cố Diễm như vậy đều sẽ rất cảm động hoặc cảm kích, Trang Duy cũng không ngoại lệ. Nhưng trong tiềm thức của cậu cảm thấy cho dù Cố Diễm tốt đến mấy thì cũng sẽ không thuộc về cậu. Cậu cũng không dám mơ tưởng.

Trang Duy khôi phục tinh thần, tâm trạng cũng tốt lên, buổi chụp ảnh lúc chiều đặc biệt thuận lợi. Có điều dù sao cũng đã làm trễ thời gian buổi sáng cho nên chụp ảnh vẫn kéo dài đến tối mới xong. Phần lỗi này đáng ra Trang Duy sẽ chịu nhưng bên Cố thị đối với chuyện này không lên tiếng, Quý Sâm cũng thấy không hay lắm cho nên chủ động đặt trước một phần thức ăn ngoài của một nhà hàng tương đối ngon mời tất cả các nhân viên ăn tối.

Mà Cố Diễm sau khi rời đi vào buổi trưa cũng không đến nữa, bầu không khí làm việc cũng nhờ buổi chiều thuận lợi mà dịu lại, sau khi kết thúc công việc, mọi người cười chào tạm biệt lẫn nhau, chờ mong lần sau hợp tác.

Ngày mai Trang Duy còn chụp ảnh quảng cáo khác, sau khi kết thúc công việc liền về nhà nghỉ ngơi. Cậu cũng không muốn phạm phải sai lầm như hôm nay, làm chậm trễ công việc.

Công việc sau đó rất thuận lợi, quảng cáo cũng được tung ra tuyên truyền sớm hơn một ngày trước khi bất động sản khai trương. Chỉ trong một đêm, ảnh chụp vô cùng có hương vị gia đình của Trang Duy đã chiếm hầu hết các bảng quảng cáo trên con đường sầm uất nhất của thành phố N, ngay cả trên bảng quảng cáo ở vài khu vực trung tâm ngoài thành phố N cũng đều là hình ảnh của cậu. Các bộ phận của Cố thị ở nước ngoài dùng TV và quảng cáo trên internet là chính, bảng quảng cáo chỉ trưng ra ở một vài trung tâm thương mại lớn. Trang Duy vốn đã có danh tiếng ở nước ngoài, cho nên dù không có tuyên truyền phô trương nhưng cũng có hiệu quả rất tốt.

Sáng sớm ngày khai trương bất động sản, Quý Sâm đón Trang Duy tới đó. Trang Duy được mời tham gia nghi thức khai trương, tuyệt đối không thể đến muộn được.

Lần này được Cố thị mời đến đều là những nhà truyền thông có tiếng, điều này rất có lợi để xác định hình tượng của Trang Duy.

Mà truyền thông cũng vô cùng tò mò đối với Trang Duy đột nhiên trở thành người đại diện phát ngôn cho bất động sản của Cố thị, dù sao Trang Duy trước đây đều tập trung phát triển ở nước ngoài, bây giờ âm thầm về nước rồi lại đột nhiên vụt sáng như thế đúng là khiến mọi người bất ngờ. Lúc đầu truyền thông phỏng đoán người có thể sẽ nhận được đại diện phát ngôn lần này chính là một nữ diễn viên đang hot trong nước tên là Danh Tinh mới phải.

Trước khi bắt đầu nghi thức khai trương, bãi đỗ xe phía trước Vọng Tinh Uyển cũng đã có không ít xe riêng đậu, nhìn là biết ngay đều đến lễ khai trương bất động sản lần này.

Trang Duy nhìn thoáng qua, khả năng Vọng Tinh Uyển có thể đạt thành tích tiêu thụ đứng đầu trong ngày tương đối khả quan. Mà từ hôm nay trở đi, cậu cũng không thể tùy tiện ra khỏi nhà như bình thường được nữa. Sáng sớm hôm nay, trước khi đi, cậu phát hiện ra không ít phóng viên đã đợi sẵn trước khu nhà cậu, cũng may đều bị chặn lại ngoài cổng lớn, ở trong khu chung cư ít ra cậu vẫn còn tự do.

Trước khi nghi thức khai trương năm phút Cố Diễm mới đến, vừa xuống xe đã bị phóng viên bao vây, cũng may có vệ sĩ và thư ký che chắn nên không ai có thể chân chính tiếp cận Cố Diễm.

Nghi thức khai trương sắp bắt đầu, Trang Duy và Cố Diễm cùng bước lên bục cắt băng khánh thành. Từ lúc Cố Diễm đến đây, Trang Duy vẫn chưa có cơ hội chào hỏi Cố Diễm, đứng trên bục cũng không tiện nói chuyện, dù sao còn có bao nhiêu phóng viên đứng ở dưới quan sát.

Sau khi lên bục, Cố Diễm đứng bên trái, Trang Duy đứng bên phải, nữ nhân viên mang kéo tới, hai người mỗi người một cái, dưới ánh đèn chớp lóe đồng thời cắt xuống, MC lập tức tuyên bố: Vọng Tinh Uyển chính thức khai trương.

Trang Duy và Cố Diễm lần lượt được hộ tống về phòng nghỉ, lát nữa Trang Duy còn tiến hành một cuộc phỏng vấn nhỏ, tạm thời chưa thể quay về được.

Quý Sâm đi xem tình hình phòng phỏng vấn trước, vệ sĩ và thư ký đứng trước cửa phòng nghỉ, không cho bất kỳ ai quấy rầy. Trong phòng nghỉ lúc này chỉ còn lại Trang Duy và Cố Diễm.

"Lúc nãy không chào hỏi tổng giám đốc Cố, mong tổng giám đốc Cố đừng để trong lòng" Trang Duy mở lời trước.

"Không sao, không cần khách sáo" Cố Diễm dường như cũng không để ý đến mấy kiểu xã giao đó.

"Cám ơn bữa trưa lần trước của tổng giám đốc Cố" Trang Duy nhắc đến chuyện ở studio lần trước.

Cố Diễm tao nhã ngồi trên ghế sô pha, sắc mặt không thay đổi "Không có gì, cậu thích là được"

Trang Duy cười cười, nhìn người dòng người ngoài cửa sổ đang đặt mua căn hộ cho mình "Vọng Tinh Uyển lần này nhất định có thể đắt khách"

"Cám ơn lời chúc của cậu" Cố Diễm gật đầu "Hôm này còn chuyện gì nữa không?"

"Không có chuyện gì, sau buổi trưa phải về công ty một chút" Trang Duy trả lời.

"Lát nữa phỏng vấn xong gọi người đại diện đi theo tôi" Giọng nói của Cố Diễm nghe như một mệnh lệnh.

"Đi đâu?" Trang Duy không rõ lắm.

"Đến nơi sẽ biết" Đương nhiên Cố Diễm không muốn trả lời câu hỏi của Trang Duy ngay lúc này.

Trang Duy suy nghĩ một lát, cũng không lo lắng nhiều, gật đầu đồng ý.

Phỏng vấn tiến hành rất thuận lợi, các vấn đề mà phóng viên hỏi căn bản đều nói đến đại diện phát ngôn lần này và phương hướng phát triển trong tương lai của Trang Duy, cũng không dính líu đến các vấn đề cá nhân. Trang Duy trả lời cũng rất thỏa đáng, dù sao trả lời như thế nào mấy vấn đề này, cậu đã thuộc lòng từ lâu.

Sau khi kết thúc phỏng vấn, Trang Duy nói với Quý Sâm Cố Diễm muốn bọn họ đi ra ngoài với anh một chuyến, Quý Sâm cũng không nghĩ ngợi nhiều liền gật đầu. Cố Diễm mời, bọn họ căn bản không thể không đi, hơn nữa, qua lần này, không biết khi nào họ mới gặp lại Cố Diễm được.

Hai người ngồi xe của Cố Diễm, trên đường đi không ai nói gì, xe lái thẳng vào trong Vọng Tinh Uyển.

Diện tích Vọng Tinh Uyển rất lớn, có ba tòa nhà cao mười một tầng, khoảng cách giữa chúng đều được tính toán tỉ mỉ, hoàn toàn không bị che khuất ánh sáng, ngoài ra đều có biệt thự hai tầng một cửa một sân bố trí xen kẽ giữa các khu chung cư giống như một loại điểm xuyết, mà xung quanh tường rào của biệt thự đều

trồng đủ loại hoa cỏ xinh đẹp, vừa lúc nở rộ giữa mùa hè, nhìn sơ qua như là một vườn hoa nhỏ, lãng mạn lại không thiếu phần ấm áp, đồng thời lại có chút cảm giác lộng lẫy.

Xe dừng lại ở trước cửa khu chung cư trong cùng, Ứng Tín Viễn đã đứng sẵn ở đó chờ bọn họ.

Sau khi ba người xuống xe, Ứng Tín Viễn đưa một túi tài liệu cho Cố Diễm, nghiêm túc nói "Tổng giám đốc Cố, thủ tục đều đã hoàn thành"

Cố Diễm gật đầu "Vất vả rồi" Sau đó đưa phần tài liệu này cho Trang Duy.

Trên bìa túi trơn nhẵn, Trang Duy hơi thắc mắc mở túi giấy ra, lấy tài liệu bên trong ra nhìn, là một phần hợp đồng mua nhà, bên trên bất ngờ lại còn ghi tên của cậu.

Quý Sâm cũng nhìn thấy, kinh ngạc nhìn Cố Diễm và Ứng Tín Viễn.

Trang Duy lấy lại tinh thần, nhìn về phía Cố Diễm "Tổng giám đốc Cố, chuyện này…"

"Đây là hợp đồng mua bán căn hộ ở tầng mười, những thủ tục khác tự cậu đi làm thêm" Cố Diễm thản nhiên nói.

"Không phải…" Trang Duy đem túi hồ sơ đưa lại cho Cố Diễm "Tổng giám đốc Cố, tôi không thể nhận được"

Căn hộ ở đây không phải cậu có đủ khả năng mua được, cho dù đưa cho cậu, cậu cũng không nhận nổi phần lễ này.

Cố Diễm cũng không nhận lại, chỉ nói "Những gì tôi đưa đi chưa bao giờ lấy lại. Nếu cậu không muốn vậy thì cứ để không đi"

"Tổng giám đốc Cố, tôi không có lý do gì để nhận những thứ này" Trang Duy cũng không muốn, cho dù căn hộ này rất có sức hấp dẫn đối với cậu.

"Cậu là người đại diện phát ngôn của Vọng Tinh Uyển, ở lại đây lại càng có sức thuyết phục, coi như là đổi hình thức quảng cáo cho Vọng Tinh Uyển" Cố Diễm nhận thẻ từ và chìa khóa từ Ứng Tín Viễn "Tặng cậu căn hộ này là bởi vì cảm thấy thích hợp. Cậu không cần phải áp lực, tôi cũng không cần cậu phải báo đáp"

"Tổng giám đốc Cố, giá trị này thật sự lớn quá" Trang Duy biết có rất nhiều minh tinh đại diện phát ngôn cho bất động sản khi khai trương đều sẽ được tặng một căn hộ, nhưng giá trị của mấy căn hộ đó làm sao sánh nổi với Vọng Tinh Uyển.

"Một căn hộ mà thôi" Cố Diễm xoay người đi vào cửa lớn dưới lầu "Đi lên xem một chút đi"

Bên ngoài ánh mặt trời chói chang, đứng ngoài này mãi cũng không được. Cố Diễm đã quét thẻ mở cửa lớn dưới lầu, Trang Duy bất đắc dĩ không thể làm gì khác ngoài đi theo cùng vào. Qúy Sâm cũng được Ứng TÍn Viễn nhắc nhở, đi vào trong.

Hành lang ở đây rất rộng rãi, ánh sáng đầy đủ, dọn dẹp cũng tươm tất sạch sẽ, chỉ là lúc này vẫn chưa có ai vào ở cho nên có chút quạnh quẽ.

Cố Diễm dùng thẻ quét mở cửa thang máy, bốn người vào thang máy đi lên tầng mười. Thang máy ở đây sẽ tự động cảm ứng số tầng trên thẻ từ, đưa người lên số tầng tương ứng trên đó, nói cách khác, mỗi một thẻ đều chỉ có thể đi chỗ ở của mình và tầng trệt, điều này cũng đề cao tối đa tính riêng tư của mỗi hộ gia đình ở đây.

Vọng Tinh Uyển mỗi tầng chỉ có một hộ, có thể cho hộ gia đình một không gian yên tĩnh, điều này cũng làm cho diện tích phòng ở trở nên vô cùng rộng lớn, bắc nam thông suốt, vô cùng thoáng đãng.

Sau khi vào cửa, Trang Duy đã bị căn hộ này hấp dẫn, căn hộ này có năm phòng hai sảnh, bốn phòng vệ sinh và một ban công rộng lớn. Khung cảnh sáng sủa như vậy cùng với sắp xếp không gian thích hợp làm cho người ta cảm thấy có một loại vui vẻ từ tận đáy lòng. Căn hộ được trang trí đơn giản, tường, sàn nhà, phòng tắm đều được trang bị ổn thỏa, nếu như không có thay đổi gì, thêm đồ dùng sinh hoạt và điện nước là có thể vào ở luôn, vô cùng thuận tiện.

Trang Duy rất thích nơi này, khung cảnh rộng rãi như vậy làm tâm trạng cậu rất dễ chịu, mà loại cảm giác muốn bố trí nơi này làm cậu cảm thấy đây chính là nơi thuộc về mình. Ban công rộng lớn có thể uống trà,

đọc sách, thậm chí dùng để ngủ trưa cũng tốt. Nếu không phải năng lực kinh tế cậu không cho phép, cậu thật sự muốn mua một căn hộ ở đây. Mức giá này hoàn toàn xứng đáng với những hộ gia đình có yêu cầu cao về cảm giác và hoàn cảnh.

Quý Sâm cũng đi thăm thú xung quanh, tất nhiên cũng vô cùng yêu thích nơi này. Ứng Tín Viễn đi theo cạnh cậu ta, thỉnh thoảng giới thiệu sơ lược về một vài thiết kế ở đây.

Trang Duy đứng trước ban công, nhìn khung cảnh vườn hoa dưới lầu hòa cùng với bầu trời xanh thẳm, khóe môi cong lên xinh đẹp.

Cố Diễm đi tới, hỏi "Thích không?"

Trang Duy không chút do dự gật đầu "Nơi này rất tốt"

"Vậy thì nhận đi" Cố Diễm trực tiếp đem thẻ từ và chìa khóa để vào túi của Trang Duy, sẵn đó tiện tay đưa luôn danh thiếp cá nhân của anh "Nếu căn hộ này có vấn đề gì thì có thể liên hệ với tôi bất kỳ lúc nào"

"Tôi..." Trang Duy còn muốn từ chối, cậu thực sự không dám nhận, nhưng lời còn chưa nói xong đã bị Cố Diễm ngắt ngang.

"Cậu không cần phải từ chối, chỉ là một căn hộ, cậu ở đây cũng rất thích hợp. Đồ dùng trong nhà và điện nước thì cậu tự lo, nếu cậu muốn đóng ban công có thể nói với bên quản lý vật tư một tiếng, bọn họ sẽ phụ trách, trong nhà có chỗ nào cần thay đổi cái gì cũng có thể tìm bọn họ, có một ekip trang trí tháng này sẽ ở bên chỗ quản lý vật tư, có thể giúp các hộ mới dọn vào ở đây trang trí bất kỳ lúc nào. Quản lý vật tư cũng cung cấp nhân viên vệ sinh, không muốn tự mình quét dọn có thể gọi điện thoại hẹn trước, tất cả đều đã trải qua đào tạo, không cần phải lo quét dọn không sạch sẽ" Cố Diễm đứng song song với Trang Duy trước ban công "Chỉ là gọi thức ăn bên ngoài sẽ hơi phiền một chút, cậu phải tự đi lấy. Chuyển phát nhanh sẽ được gửi hết ở chỗ bảo vệ, sau đó sẽ được gửi vào các tủ giữ đồ của mỗi hộ ở dưới lầu, cậu phải xuống quẹt thẻ mới lấy được"

Trang Duy hiểu rõ, Cố Diễm nói như vậy là muốn dẫn sự chú ý của cậu ra khỏi chuyện giá cả căn hộ, nói cho cậu biết có rất nhiều việc cậu phải tự mình lo liệu, đây chỉ là một căn hộ trống rỗng mà thôi. Nếu Cố Diễm đã nói đến mức này, cậu từ chối nữa chính là làm giá quá rồi.

"Cám ơn tổng giám đốc Cố, căn hộ này tôi nhận, tôi thật sự rất yêu thích nơi này" Trang Duy nghiêm túc nhìn Cố Diễm.

Cố Diễm khẽ cười cười "Thích thì tốt rồi. Nếu cậu vẫn cảm thấy không tiện, vậy lần sau lại tìm cậu làm đại diện phát ngôn, có thể giảm giá cho Cố thị"

"Nhất định, không lấy tiền cũng được" Trang Duy cười đáp lại.

Ý cười của Cố Diễm càng sâu hơn "Tôi còn có việc phải đi trước"

"Được, tôi tiễn anh" Trang Duy mỉm cười.

"Không cần, suy nghĩ làm sao lấp đầy căn hộ này đi" Ngón tay Cố Diễm gõ nhẹ một cái lên lan can trên ban công, sau đó quay người gọi Ứng Tín Viễn, cùng nhau rời đi.

Tâm trạng Trang Duy rất tốt quan sát phong cảnh dưới lầu, xe của bọn họ tuy rằng chưa lái vào, phải đi ra ngoài lấy xe, nhưng sẵn đó có thể ngắm nhìn phong cảnh xung quanh chung cư một chút cũng là chuyện tốt.

8. Chương 8: Mời Tiệc

"Căn hộ này rất tuyệt" Quý Sâm đi tới, cười híp mắt nói. Cậu ta vẫn luôn cảm thấy Trang Duy cứ thuê nhà như vậy mãi cũng không phải chuyện tốt, chung quy cũng phải có một ngôi nhà thuộc về riêng mình, như vậy mới có thể ổn định được. Giống như cậu ta, nhà tuy nhỏ nhưng cậu ta vẫn rất thích. Có điều Trang

Duy cứ mãi không chịu mua, hiện tại nhà tự động đưa vào tay Trang Duy, Trang Duy cũng có thể an ổn được rồi.

"Ừ" Trang Duy cười cười "Niềm vui bất ngờ"

"Đúng vậy" Quý Sâm nhìn ra ngoài cửa sổ "Cậu muốn thay đổi chỗ này như thế nào?"

Trang Duy ngước mắt nhìn trần nhà "Trang trí phía trên không có gì cần đổi, ban công thì định khép lại một chút, lắp đặt cửa và sàn nhà thống nhất một tông màu là được rồi. Ngoài ra, mấy chi tiết lặt vặt khác tôi nghĩ cứ giao cho công ty thiết kế chuyên nghiệp làm đi. Đồ dùng trong nhà để chọn sau cùng theo tông màu chủ đạo là được"

Quý Sâm gật đầu "Nhà thiết kế giúp tôi thiết kế nhà cửa cũng rất được, nếu cậu thấy không có ai phù hợp có thể tìm anh ta"

Nhà Quý Sâm không lớn nhưng trang trí thiết kế đặc biệt xuất sắc, ấm áp lại không thiếu cảm giác thời thượng, lợi dụng tối đa không gian, khiến người ta cảm thấy chim sẻ tuy nhỏ nhưng đủ ngũ tạng.

"Vậy thì chọn anh ta đi" Trang Duy đáp.

"Vậy lát nữa tôi giúp cậu liên lạc thử, không biết có thể hẹn trước được hay không" Quý Sâm cười nói.

Trang Duy tính toán chi phí cần thiết để bố trí, bởi vì căn hộ đã được trang trí đơn giản sẵn rồi, có thể tiết kiệm được một phần tiền. Nếu như chọn đồ trang trí có chất lượng trung bình trở lên thì cũng phải chi tiêu không ít, có điều nếu so với giá trị của căn hộ này thì còn chưa tới một phần năm, cậu vẫn có thể chi trả được. Chỉ là sau này cậu sẽ còn lại không bao nhiêu tiền rồi.

Vận may của Trang Duy không tệ, lúc Quý Sâm liên hệ với nhà thiết kế thì anh ta mới từ nước ngoài về, vẫn chưa nhận công việc gì, lúc này cũng có đặt trước hai hộ ở Vọng Tinh Uyển, tương đối thuận tiện để anh ta thiết kế và giám công luôn.

Căn hộ cứ quyết định trang trí như thế, Trang Duy và Quý Sâm lúc ra về tiện đường ghé qua chỗ quản lý vật tư đưa ra chuyện khép ban công lại. Bên đó nhớ số nhà, nói hai ngày sau sẽ cho lắp đặt. Hiệu suất như vậy làm Trang Duy rất hài lòng, đang định hỏi tốn phí sửa chữa bao nhiêu thì biết được lúc mua nhà đã trực tiếp trả năm năm tiền sửa chữa trước rồi, trong thời gian này không cần trả nữa.

Sau buổi trưa, Trang Duy về công ty, Quý Sâm thì ở lại Vọng Tinh Uyển chờ nhà thiết kế buổi chiều đến đo đạc và trang trí. Thực ra Trang Duy vốn nên ở lại thì thích hợp hơn nhưng cậu đã mấy ngày không đến công ty, ngày hôm nay sau khi kết thúc nghi thức khai trương vẫn nên đi một chuyến, thuận tiện thanh toán tiền đại diện phát ngôn lần này.

Trang Duy vừa đến, ánh mắt của mọi người trong công ty nhìn cậu khác hẳn. Nếu như bây giờ hỏi người mẫu nào đang nổi như cồn trong nước thì vẫn chưa đến lượt Trang Duy, nhưng làn sóng quảng cáo này vừa dâng lên cộng với ngoại hình của Trang Duy vốn dễ nhìn càng khiến lượng fan tăng lên vùn vụt chỉ trong một đêm, ngay cả weibo của Trang Duy số lượng fan cũng đột phá một triệu. Điều này Trang Duy vẫn còn chưa biết, nhưng công ty vẫn chú ý đến weibo của cậu lại vô cùng rõ ràng.

Trên hành lang, Trang Duy đụng mặt Lâm Tân đang đi ra ngoài. Lâm Tân nhỏ hơn Trang Duy hai tuổi, vóc dáng cũng không cao bằng Trang Duy nhưng lại có một gương mặt vô cùng đẹp mắt, mà điều khiến fan thích nhất chính là đôi môi căng mọng của Lâm Tân vừa đáng yêu lại vừa lanh lợi.

Đây là lần đầu tiên Trang Duy gặp Lâm Tân sau khi cậu về nước, dáng vẻ Lâm Tân có vẻ trưởng thành hơn so với trong trí nhớ của cậu nhưng vẫn còn mang theo nét trẻ con. Nhìn ánh mắt cậu vẫn không thân thiện tràn đầy ý tứ đối địch, nhưng dù sao cũng còn trong công ty, sẽ không có ai thèm quan tâm đến.

Trang Duy vốn dĩ không muốn phản ứng lại, chuẩn bị trực tiếp đi lướt qua, không ngờ Lâm Tân lại cản đường của cậu.

"Cậu cả nhà họ Cố có dễ hầu hạ không?" Lâm Tân nhìn Trang Duy, nụ cười đầy khinh bỉ.

Trang Duy nhíu mày lại, lạnh lùng nhìn Lâm Tân "Cậu có ý gì?"

"Ha…" Lâm Tân cười khẽ một tiếng "Cùng là người trong ngành, chúng ta cũng quang minh chính đại nói huỵch toẹt ra hết đi. Nếu anh không ôm đùi cậu cả nhà họ Cố, đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển sao lại thuộc về anh được? Anh thật sự không biết hay là giả ngu thế, hạng mục của Cố thị, cho dù không đáng chú ý thì cũng sẽ có người tranh nhau được làm đại diện phát ngôn"

Đôi mày Trang Duy càng nhíu chặt lại, cậu chỉ biết có Lâm Tân cạnh tranh, ngoài ra còn ai nữa thì không rõ lắm, mà công ty nâng đỡ cho Lâm Tân cũng là nhờ có quan hệ với tổng giám đốc Du. Từ khi vào công ty, Lâm Tân liền kề cận bên ông chủ Du Tung, quan hệ của hai người cũng không phải là bí mật gì ở công ty. Lâm Tân cũng là người khôn khéo, nhân duyên bên ngoài cũng không tệ. Cho dù người khác nói Lâm Tân gió chiều nào che chiều nấy cũng được, chỉ biết lợi trước mắt cũng được, Lâm Tân cũng đều thành công.

Trong mắt Trang Duy, bám đùi người ta cũng không phải là cách lâu dài, nhưng chuyện này không liên quan gì đến cậu, cậu cũng không cần phải nói nhiều làm gì. Mà cậu và Lâm Tân vốn là hai kiểu người khác nhau, cậu sẽ không làm những giao dịch như vậy.

Thấy cậu im lặng không nói, Lâm Tân cười lạnh "Không phải là tôi xem thường anh, nếu làm thì sao không dám nhận?"

"Tôi đã làm đương nhiên sẽ không phủ nhận, nhưng chưa từng làm thì cũng sẽ không thừa nhận" Cậu giao lưu với Cố Diễm trên cơ bản đều là quan hệ công việc, không liên quan tới vấn đề cá nhân, hơn nữa giữa bọn họ đúng là hoàn toàn không hề có động thái gì vượt qua quan hệ hợp tác, phải thừa nhận cái gì?

"Anh nghĩ tôi ngốc?" Lâm Tân trợn mắt "Tổng giám đốc Du bỏ công sức nhiều như vậy, nhờ vả bao nhiêu mối quan hệ cũng không lấy được đại diện phát ngôn này, làm sao có thể vô duyên vô cớ lại thuộc về anh được? E là bây giờ không chỉ có một người nghĩ rằng anh có dính líu với cậu cả nhà họ Cố, người trong giới không có ai không nghĩ tới chuyện này đâu?"

Trang Duy thở nhẹ một hơi, sống lưng thẳng tắp "Tùy cậu muốn nghĩ sao thì nghĩ" Nói xong liền quay đầu đi thẳng.

Lâm Tân tức giận nhìn trừng trừng theo bóng lưng cậu, sau đó mới điều chỉnh lại nét mặt đi ra bãi đậu xe.

Nhận được đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển có vấn đề hay không trong lòng Trang Duy rõ ràng nhất, cũng không thẹn với lòng. Trong suy nghĩ của người khác, giới giải trí chính là nơi như vậy, bên ngoài hào nhoáng nhưng sau lưng lại nhận biết bao lời gièm pha, điều này từ ngôi sao hạng ba mới vào nghề cho tới thiên vương thiên hậu ai cũng không thể tránh khỏi.

Lâm Tân cũng làm cho Trang Duy hiểu rõ lập trường của Thiên Ảnh, so với mình, Thiên Ảnh vẫn xem trọng Lâm Tân hơn. Cậu không thể nói Lâm Tân như thế nào, tất nhiên Lâm Tân có thu hoạch thì cũng phải có trả giá, cũng có ưu thế về diện mạo. Chỉ là bất công rành rành như vậy càng khiến cậu có ác cảm với Thiên Ảnh hơn, loại ác cảm này đã chạm tới giới hạn của cậu.

Nhà thiết kế sau khi đến quan sát căn hộ lúc chiều cũng đưa ra một số ý kiến, chờ sau khi anh ta hoạch định bản vẽ sẽ gửi đến mail của Quý Sâm, đến lúc gặp mặt hoặc điện thoại sẽ bàn bạc chi tiết hơn. Đối với trang trí của Vọng Tinh Uyển, nhà thiết kế đưa ra khẳng định, nếu như giữ nguyên kế hoạch không cần thay đổi quá nhiều thì tối đa một tháng Trang Duy có thể dọn vào ở.

Chuyện này đối với Trang Duy mà nói rất đáng vui mừng, nhưng cậu cũng không lập tức thông báo trả phòng vào tháng sau cho công ty, cậu muốn suy nghĩ một chút, đến lúc yên ắng hơn lại nói với công ty.

Sau khi kết thúc đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển, tạm thời Trang Duy không có công việc mới, có thể nghỉ giải lao vài ngày, cũng vừa lúc có thời gian rảnh để cậu chậm rãi thu dọn hành lý mới vừa chuyển từ nhà cũ sang nhà mới. Lúc này trời oi bức, quần áo mùa hè tương đối mỏng manh, không cần xếp vội, đến lúc cần có thể tùy tiện nhét vào hành lý cũng dễ dàng. Còn trang phục mùa đông mặc dù Trang Duy không treo lên nhưng cũng xếp thành từng chồng để vào ngăn tủ, đến lúc dọn đồ thì dọn phần này trước sẽ tiết kiệm được không ít thời gian.

Gần tối Trang Duy nhận được điện thoại từ Quý Sâm, nói tổng giám đốc Du muốn đãi tiệc mời ông chủ của một nhãn hàng nổi tiếng nào đó ở nước ngoài, muốn cậu cùng đi qua gặp mặt.

Trang Duy hỏi "Nhãn hiệu gì?"

“Q&E” Quý Sâm nói, nghe âm thanh bên kia đầu dây hẳn cậu ta đang trên đường rồi.

Nhãn hàng này Trang Duy đã từng nghe khi còn ở nước ngoài, nhưng trong nước thì không có cửa hàng của họ.

“Hình như bọn họ đang định tấn công vào thị trường trong nước, tìm đến Thiên Ảnh cũng là để tìm người đại diện phát ngôn” Quý Sâm bình tĩnh nói “Tổng giám đốc Du nói từ khi cậu trở về vẫn chưa đãi cậu bữa nào, ngày hôm nay vừa có thời gian rảnh liền đi ăn chung. Cộng với danh tiếng của cậu ở nước ngoài, ngoại ngữ cũng tốt, hỗ trợ chiêu đãi một buổi cũng dễ dàng hơn một chút”

Lý do này nghe rất chu đáo nhưng loại lén lút gặp mặt này cũng không ít, Trang Duy cũng không quá để bụng “Có ai đi nữa?”

Quý Sâm nói tên vài người đang nổi danh của Thiên Ảnh, đương nhiên cũng có tên của Lâm Tân trong đó.

“Được, khi nào cậu đến?” Trang Duy nhìn đồng hồ.

“Lúc này hơi kẹt xe, chắc khoảng 15 phút nữa” Quý Sâm trả lời.

“Ừ, khi nào tới thì gọi cho tôi”

Quý Sâm bên kia ừ một tiếng, cúp điện thoại.

Dù sao cũng sắp gặp ông chủ của một thương hiệu lớn, lại có các người mẫu khác tụ hội, Trang Duy không thể ăn mặc tùy tiện được. Vào phòng trang phục nhìn sơ qua liền chọn bộ âu phục lúc trước Cố Diễm đưa cho cậu. Đại diện phát ngôn lần này Trang Duy không có hứng thú, lúc ở nước ngoài cậu từng nghe ông chủ của thương hiệu này có chút bối cảnh, cụ thể ra sao thì không biết rõ lắm. Có điều với mức giá này mà nói, nhãn hiệu này cũng không tính là xa xỉ, chỉ là so với trang phục khác thì có giá cao hơn một ít thôi.

Xe vào bãi đậu xe của khách sạn Dục Gia, Trang Duy và Quý Sâm cùng đi lên lầu. Du Tung mời đối phương dự tiệc ở đây cũng xem như coi trọng người ta.

Đi vào phòng tiệc, những người được mời dường như đều đã đến đông đủ. Căn phòng tiệc loại nhỏ này tuy không lớn lắm nhưng chỉ đặt một cái bàn ngược lại khá rộng rãi, cho dù là khung cảnh hay thức ăn cũng đều vô cùng có thể diện.

“Trang Duy, cậu đến trễ thế” Du Tung đứng lên cười nói.

“Tổng giám đốc Du” Trang Duy gật đầu với ông ta.

Du Tung năm nay bốn mươi tuổi, dáng vẻ bệ vệ nhưng tính tình quá mức gian xảo, Trang Duy cũng không thích tiếp xúc nhiều với ông ta.

“Đến đây, để anh giới thiệu cho cậu” Du Tung ôm hờ vai Trang Duy, giới thiệu ông chủ Brown của đối phương với cậu.

Người đàn ông tên Brown tóc và mắt đều có màu xám, dáng người cao lớn nhưng nhìn qua là biết không phải người lương thiện gì, ánh mắt nhìn Trang Duy khiến người ta không khỏi khó chịu, giống hệt một con sói đói đang nhìn một miếng thịt tươi.

Sau khi Trang Duy chào hỏi Brown cũng không nói thêm gì nữa, Du Tung bảo cậu và Quý Sâm ngồi xuống, phòng tiệc lại náo nhiệt lên lần nữa.

Có lẽ có không ít người có hứng thú với đại diện phát ngôn cho Q&E cho nên ai cũng tranh thủ tìm cơ hội nói chuyện với Brown. Lâm Tân ngồi bên cạnh Du Tung, thỉnh thoảng nói chuyện với vài người đối câu, rót rượu cho Du Tung.

Trang Duy không nói nhiều, cũng không chủ động bắt chuyện với người khác, chỉ ngẫu nhiên tán gẫu đôi ba câu với Quý Sâm. So với cậu, Quý Sâm lại sôi nổi hơn một chút, nghe những người đại diện khác trò chuyện về hướng đi mới trong giới, tuy không phải đều là thật nhưng tìm hiểu trước vẫn không sao, lỡ như có ai rượu vào lời ra nói thật không chừng lại chính là cơ hội.

Trang Duy cúi đầu dùng bữa nhưng vẫn luôn cảm nhận được có một ánh mắt thỉnh thoảng sẽ nhìn chằm chằm vào mình khiến cậu cảm thấy rất không thoải mái. Bị nhìn nhiều lần đến khó chịu, Trang Duy ngẩng

đầu lên nhìn lại thì liền đụnh phải ánh mắt của Brown Trang Duy hơi cau mày, Brown lại rất tự nhiên giơ ly rượu lên, ánh mắt rõ ràng như muốn lột sạch quần áo Trang Duy ra.

Trang Duy không để lộ cảm xúc gì, tiếp tục ăn uống, cậu không thể ầm ĩ với Brown ở đây được, dù sao Brown cũng không thật sự làm gì cậu.

Tất cả những chuyện này đều lọt vào mắt của Du Tung, nụ cười trên môi càng sâu hơn, trong ánh mắt hình như cũng có chủ ý gì đó. gọi trợ lý của mình đến thì thầm vài câu, sau đó bưng ly rượu mời Brown, sắc mặt trợ lý không đổi quay nhanh ra ngoài.

"Anh Trang" Không lâu sau, trợ lý mang một chai nước soda đến cho Trang Duy.

Trang Duy nhìn cậu ta.

Trợ lý cười cười vặn mở nắp, nhét chai soda vào tay Trang Duy "Tổng giám đốc Du nói anh không uống rượu, sợ anh khát nước, bảo em mang chai soda này đến cho anh"

"Cám ơn" Trang Duy gật đầu, món ăn hôm nay lấy vị mặn là chính, ăn nhiều đúng là khát nước, so với nước trà nóng hổi, soda mát lạnh khiến người ta cảm thấy thích thú hơn.

Cuối bữa ăn, không biết Brown và Du Tung đã thỏa thuận xong chuyện gì khiến cho Du Tung vô cùng vui vẻ, uống rượu như nước, giọng cười sang sảng. Brown nói nhỏ với Du Tung vài câu sau đó đi ra ngoài, vài nghệ sĩ trong công ty cũng lục tục ra về. Vốn dĩ Trang Duy cũng muốn về sớm chút nhưng Quý Sâm lại bị mấy người đại diện khác lôi kéo tám chuyện, xem ra một hồi nữa cũng chưa thể thoát thân được. Du Tung uống hơi nhiều, đang nằm trên sopha cho tỉnh rượu, Lâm Tân ngồi bên cạnh thì thầm với ông ta, thỉnh thoảng cất tiếng cười vang.

Trang Duy ngồi trước bàn mở điện thoại đọc tin tức trong khi chờ Quý Sâm, không lâu sau liền cảm thấy mí mắt nặng trĩu, cả người đều mệt mỏi. Trang Duy nhìn đồng hồ, mới hơn mười giờ, không thể nói là muộn nhưng tuyệt đối không còn sớm nữa. Trang Duy đứng lên đi ra khỏi phòng tiệc, chuẩn bị đi rửa mặt cho tỉnh táo một chút, thuận tiện đi hóng gió chờ Quý Sâm tám chuyện xong thì về.

Tầng lầu này đều là phòng tiệc, nhưng hình như hôm nay không có ai đãi tiệc ở đây cho nên trên hành lang vắng hoe không một bóng người.

Trang Duy đi tới phòng vệ sinh, đứng trước bồn rửa tay đang định đưa tay vặn vòi nước, đột nhiên đầu lại bị choáng váng một trận. Cảm giác này đột nhiên ùa đến nhưng những chỗ khác cũng không có gì lạ, chỉ là hơi buồn ngủ mà thôi. Tính cảnh giác của Trang Duy rất cao, có thể là cậu đa nghi nhưng lúc này cậu cảm thấy nhất định phải trở về nhà ngay lập tức.

Lúc đi ra tới cửa, thứ cảm giác choáng đầu này càng nghiêm trọng hơn, trước khi mất đi ý thức, cậu cảm nhận được có ai đó đỡ lấy cánh tay mình, nhưng đó là ai cậu hoàn toàn kho6g biết, trực giác chỉ biết đó là một hơi thở xa lạ.

Quý Sâm phát hiện không thấy Trang Duy cũng lập tức cảnh giác. Du Tung và Lâm Tân không biết đã về từ khi nào, tâm lý Quý Sâm không dám mong chờ may mắn, lập tức bắt đầu đi tìm Trang Duy. Gọi di động Trang Duy không nhấc máy, những nơi nào Trang Duy có thể đến cậu ta đều đi tìm hết, nhưng hoàn toàn không thấy bóng người. Chắc là Trang Duy sẽ không tùy tiện đi đâu chứ, điều này càng khiến cậu ta lo lắng hơn.

Lúc này, một người nữ đại diện thấy tất cả mọi người đều ra về hết mới lén nói với Quý Sâm "Trang Duy bị Brown đưa đi rồi, tổng giám đốc Du đặt trước một căn phòng ở tầng 12 cho Brown. Chị chỉ có thể giúp cậu đến đây thôi, cậu tuyệt đối đừng nói cho ai là chị nói đấy"

Nói xong, người nữ đại diện nọ cũng cất bước rời đi.

Quý Sâm tim đập thình thịch, một giây cũng không đợi đã chạy thẳng lên lầu.

Người nữ đai diện kia vừa mới vào giới giải trí không lâu, có lẽ không muốn đắc tội với người khác cho nên mới tiết lộ cho Quý Sâm. Những hoạt động đáng kinh tởm của Thiên Ảnh Quý Sâm cũng biết một ít, nhưng bọn họ lại chưa từng bị ảnh hưởng cho nên về mặt này, tính cảnh giác của Trang Duy và cậu ta đều chưa đủ. Những người đại diện kia không chừng cũng là do tổng giám đốc Du sắp xếp để kéo dài thời gian của

cậu ta. Đến ngày mai, mọi chuyện kết thúc, coi như có đi tìm tổng giám đốc Du thì ông ta cũng sẽ không thừa nhân, nói không chừng còn nói ngược lại là Trang Duy cố ý mồi chài Brown.

Đến tầng 12, vừa ra khỏi thang máy, Quý Sâm liền nhìn thấy hai vệ sĩ nước ngoài đứng trước cửa căn phòng cuối cùng. Trong bữa tiệc, Quý Sâm thấy hai người đó đi vào nói gì đó với Brown, cho nên có thể xác định được đó chính là phòng của Brown.

Quý Sâm lập tức chạy đến "Brown ở phòng này?"

Hai vệ sĩ nhìn nhau, không ai trả lời.

Lửa giận của Quý Sâm trào lên, lớn tiếng hỏi "Trang Duy ở trong đó phải không?"

Hai người liếc nhìn Quý Sâm, vẫn im ru không nói.

Quý Sâm cũng không muốn phí thời gian dây dưa với hai người này, đưa tay muốn gõ cửa.

Cậu ta còn chưa kịp chạm tới cánh cửa thì cánh tay đã bị một trong hai vệ sĩ túm lấy, hung tợn nói "Dám quấy rầy ngài Brown? Muốn chết phải không?"

"Buông tôi ra, đem Trang Duy ra đây cho tôi. Không thì tôi sẽ báo cảnh sát!" Quý Sâm phẫn nộ la lên.

Hai người làm như nghe được chuyện gì hài hước lắm, cười ha hả nói "Người mà ngài Brown vừa ý làm sao để chạy cho được. Nhanh về đi, đừng quấy rầy hứng thú của ngài Brown"

Quý Sâm tức tới mức mặt mày đỏ lựng hết lên, nỗ lực tránh né muốn tiếp tục gõ cửa.

Hai vệ sĩ cũng không phải người tốt tính gì, thấy Quý Sâm không biết thức thời như vậy cũng không khách khí với cậu ta nữa, thay phiên nhau đánh đấm túi bụi lên người Quý Sâm. Quý Sâm nhỏ con làm sao có thể là đối thủ của hai vệ sĩ cao to? Đối phương tay đấm chân đá, Quý Sâm cảm thấy ngũ tạng đều muốn lệch hết rồi, nhưng tuyệt đối không thể mặc kệ Trang Duy được.

Đến cuối cùng, Quý Sâm chỉ có thể dùng hai tay ôm lấy đầu, cuộn tròn người lại để ngăn chặn đòn đánh của đối phương.

Ngay lúc Quý Sâm sắp tuyệt vọng, một giọng nói mang theo chút lười biếng vang lên từ trên đầu "Tên Brown ngu xuẩn đang ở trong đây à?"

9. Chương 9: Trùng Hợp

Hai người vệ sĩ sau khi nghe thấy câu hỏi đều dừng tay, ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông, sắc mặt lập tức kinh hãi. Lúc này Quý Sâm đã bị tẩn đến mức không đứng dậy nổi, cũng không còn hơi sức để xem người đến là ai.

"Cố… Cố…" Vệ sĩ lắp ba lắp bắp mãi cũng không nói được tiếng nào cho trọn, nhưng sự sợ hãi trong mắt lại rất rõ ràng.

Cố Ngạo liếc hai người một cái "Tôi hỏi nghe không rõ sao?"

"Có… Có…" Vệ sĩ đứng trước mặt Cố Ngạo khép nép như hai con thỏ, hoàn toàn không còn dáng vẻ kiêu căng ban nãy.

Cố Ngạo nhìn lướt qua Quý Sâm đang nằm rạp trên mặt đất, cũng không để ý đến, chỉ giơ tay ra hiệu cho vệ sĩ của mình, một người trong số đó liền đi tới trước cửa, một cú đá văng cánh cửa.

Từ trong phòng vọng ra tiếng mắng chửi, Cố Ngạo dẫn người đi thẳng vào.

Brown bị quấy rầy, lửa giận phừng phừng, nhưng khi vừa nhìn thấy Cố Ngạo bước vào, ngay cả giọng nói cũng tắt đài luôn.

Cố Ngạo liếc nhìn Brown chỉ còn mỗi cái quần sịp, lại nhìn Trang Duy quần áo chỉnh tề nằm mê man bất tỉnh trên giường, cười lạnh với Brown "Thật là hăng hái quá ha, có điều không khỏi quá mức thiếu đạo đức đi"

Brown là người nước ngoài, nhưng Cố Ngạo nói chuyện với gã lại là bằng tiếng Trung, dường như hoàn toàn không thèm để ý xem đối phương có nghe hiểu hay không. Mà ánh mắt hoảng loạn của Brown đã chứng minh cho gã có nghe hiểu những điều này hay không, trọng điểm là gã đã biết tại sao Cố Ngạo lại đến tìm gã rồi.

Vệ sĩ của Cố Ngạo nâng một chiếc sopha đơn qua, Cố Ngạo lười biếng ngồi xuống "Hơn nửa đêm rồi, tao còn chưa muốn đến tìm mày tính sổ, có điều mày lại làm ra chuyện khiến tao không thể không đến. Dám lén mua tuyến đường của tao để buôn lậu cho mày, thì hẳn nên biết chuyện này không phải dễ dàng gì. Nhưng mà mày cũng ngu quá, người của tao sẽ làm việc cho mày sao? Cùng lắm là nhận tiền của mày rồi báo lại cho tao hết. Ngu xuẩn"

Brown đứng cứng ngắc ở đó, nhưng nhìn sắc mặt, gã cũng nghe ra được Cố Ngạo đang nói đến chuyện gì.

Cố Ngạo nói tiếp "Chỉ muốn ở nước ngoài thì thôi, đằng này mày còn vươn tay đến bên này, đừng có mà mơ tưởng nữa. Ngoan ngoãn cút xéo, tao còn có thể cố giữ cho mày toàn thây"

"Cậu ba Cố, đây… Đây chỉ là hiểu lầm" Brown bập bõm được vài tiếng, tuy nói tiếng anh nhưng ba chữ "Cậu ba Cố" lại nói vô cùng rõ ràng.

"Hiểu lầm?" Cố Ngạo nhíu mày, hờ hững nói "Vậy thì tiếp tục hiểu lầm đi"

Nói xong phất tay, vệ sĩ liền tiến lên chuẩn bị đem Brown ra ngoài. Lúc này, một hồi chuông điện thoại vang lên. Cố Ngạo khẽ nhíu mày, không phải là di động của thuộc hạ, Brown cũng lộ ra vẻ thắc mắc chứng tỏ điện thoại không phải của gã. Ánh mắt Cố Ngạo lướt một vòng, cuối cùng dừng lại ở Trang Duy đang nằm trên giường.

Vệ sĩ bước nhanh đến, lấy điện thoại di động từ túi quần Trang Duy ra, vừa nhìn thấy tên người gọi đến liền sửng sốt một chút, sau đó lập tức đưa qua cho Cố Ngạo.

Chuyện như vậy bình thường vệ sĩ đều tự mình xử lý là được, đây là lần đầu tiên đem điện thoại của người lạ đưa cho Cố Ngạo.

Cố Ngạo liếc nhìn bảo tiêu một chút, sau đó nhận lấy điện thoại, lúc nhìn rõ cái tên hiện lên trên màn hình, cơ thể theo bản năng ngồi thẳng dậy, ánh mắt có chút không tin. Sau khi cẩn thận xác định lại mới khẳng định bản thân không có hoa mắt nhìn lầm, trên màn hình chính là hai chữ "Cố Diễm"

—- Trên thế giới này có bao nhiêu người trùng tên với nhau? Xác suất để Cố Ngạo gặp gỡ trùng hợp như vậy nhỏ nhoi đến mức nào cơ chứ?

Cố Ngạo cũng không tin đây là trùng hợp, lập tức bấm nhận cuộc gọi đến.

"Anh cả?"

Cố Diễm đầu dây bên kia thoáng ngừng một chút mới hỏi "Sao em lại nhận điện thoại?"

Cố Ngạo đã xác định đầu bên kia chính là anh cả mới hỏi "Anh biết chủ số điện thoại này sao?"

"Xảy ra chuyện gì?" Giọng nói của Cố Diễm nghiêm túc hơn một chút.

Cố Ngạo đứng dậy đi đến bên giường, nhìn Trang Duy đang mê man "Không phải là anh bao dưỡng đó chứ?"

Dáng vẻ Trang Duy không tệ, trong mắt Cố Ngạo thì đây chính là loại hình mà anh cả sẽ thích, nhưng trước đó hắn đâu có nghe thấy tin đồn gì đâu. Có thể làm cho anh cả tự mình gọi điện thoại đến chắc chắn không phải là người không quan trọng. Mà người này hắn nhìn có hơi quen quen, nhưng nhất thời lại không nhớ ra được.

"Trả lời vấn đề của anh" Giọng của Cố Diễm lạnh hơn vài phần.

Cố Ngạo ở ngoài vừa ngạo mạn vừa bá đạo nhưng khi gặp anh cả nhà mình thì lại rất thành thật, thấy giọng nói Cố Diễm không tốt lắm liền vội vàng đem mọi chuyện khai sạch hết.

"… Lúc này cậu ấy còn đang bất tỉnh, tên Brown ngu ngốc kia còn chưa kịp ăn vào miệng, anh cả yên tâm đi" Cố Ngạo nói rành mạch, đối với người mà Cố Diễm quan tâm, Cố Ngạo cũng không dám qua loa.

"Số phòng" Cố Diễm hỏi lại.

Cố Ngạo vội đem số phòng dâng lên, Cố Diễm cũng không hỏi nhiều nữa, trực tiếp ngắt điện thoại.

Đem điện thoại di động nhét vào túi quần Trang Duy, Cố Ngạo quay đầu nhìn Brown mặt mày xám ngoét, nói với thuộc hạ "Mau đem người mang đi đi, đừng có chọc anh cả mất hứng"

— Dám đánh chủ ý lên người của anh cả, đúng là còn nghiêm trọng hơn so với chuyện lén mua tuyến đường của hắn.

Vệ sĩ rất quyết đoán trực tiếp đánh ngất Brown kéo đi, hai vệ sĩ của Brown cũng cuốn gói theo.

Quý Sâm ngoài cửa phòng thương tích đầy mình, đứng lên chưa vững liền ngã bệt xuống đất, nhìn qua vô cùng thảm hại. Cố Ngạo nghe động tĩnh, đi ra cạnh cửa hỏi "Cậu biết người ở trong à?" Thực ra hắn cũng không chắc lắm, chỉ là đoán mò, cũng có thể là người có thù riêng với Brown mà thôi.

Quý Sâm gật đầu, chỉ thấy trước mắt tối đen, đầu cũng vô cùng đau nhức, nhưng vẫn cắn răng hỏi "Cậu ấy không sao chứ?"

"Không có chuyện gì" Cố Ngạo trả lời.

Quý Sâm thở phào nhẹ nhõm, vừa mới nói hai chữ "Cám ơn" thì liền hôn mê bất tỉnh.

Cố Ngạo cau mày, nghĩ tới người trong phòng có quan hệ với anh cả, nói với vệ sĩ "Đưa cậu ta đi bệnh viện"

"Vâng" Vệ sĩ cao lớn trả lời xong liền đưa Quý Sâm rời đi.

Đóng cửa phòng lại, bên trong chỉ có mình Cố Ngạo, các vệ sĩ khác đều đứng ngoài cửa, thời gian lặng lẽ trôi qua.

Qua chừng nửa tiếng, Cố Diễm đến, còn mang theo cả bác sĩ của gia đình.

Nhìn trang phục của Cố Diễm chắc là đi từ trong nhà đến đây. Cố Ngạo cũng không dám trêu chọc anh, chỉ ngoan ngoãn gọi "Anh cả"

Cố Diễm gật đầu "Trở về đi, bên này để anh xử lý"

"Vậy em về trước, anh cả nghỉ ngơi sớm một chút" Cố Ngạo trả lời. Hai anh em bọn họ nếu có chuyện thì sẽ hỏi thẳng đối phương, nếu không thì sẽ không can thiệp vào chuyện riêng của nhau. Đối với người còn đang mê man trên giường, Cố Ngạo cho dù tò mò nhưng cũng không hỏi han gì nhiều, nếu như Cố Diễm muốn nói, hắn sớm muộn cũng sẽ biết.

"Đi đường cẩn thận" Cố Diễm dặn dò.

"Được" Ra tới cửa, Cố Ngạo đột nhiên nhớ tới một chuyện, quay đầu lại nói với Cố Diễm "Đúng rồi, còn có một người con trai đi cùng với cậu ấy, bị vệ sĩ của Brown đánh không nhẹ, em đã cho người đưa cậu ta vào bệnh viện rồi"

"Ừ, anh biết rồi" Cố Diễm đoán người mà Cố Ngạo nói đến chính là Quý Sâm.

Cố Ngạo gật đầu, dẫn vệ sĩ rời đi.

"Thế nào?" Chờ bác sĩ kiểm tra xong, Cố Diễm mới hỏi thăm.

Bác sĩ vừa thu dọn dụng cụ vừa trả lời "Cậu Cố yên tâm, cậu ấy chỉ là uống một ít nước có thành phần an thần, không có gì đáng ngại, ngủ một giấc là được rồi. Nếu cậu không yên tâm, tôi có thể rút máu của cậu ấy về xét nghiệm"

Cố Diễm cân nhắc một chút, gật đầu nói "Rút đi" Anh cũng không biết tình huống cụ thể, vì để phòng ngừa sơ suất, vẫn là nên làm thêm một vài xét nghiệm cho chắc chắn.

Sau khi bác sĩ rút máu xong, tài xế đi theo cũng vừa lên tới đưa một tấm thẻ phòng. Lúc đến khách sạn, Cố Diễm đã dặn tài xế đi đặt một căn phòng trước, tài xế cũng không phải là người lắm miệng, Cố Diễm dặn sao làm vậy là được rồi.

"Đưa bác sĩ về đi, chín giờ sáng mai đến đón tôi" Cố Diễm dặn dò.

"Vâng" Tài xế trả lời.

Cố Diễm đi tới cạnh giường, ôm lấy Trang Duy, nói với bác sĩ "Kết quả xét nghiệm gửi vào mail của tôi"

"Vâng, cậu yên tâm" Bác sĩ gật đầu.

Cố Diễm cũng không ở lâu nữa, đi thang máy lên lầu, vào căn phòng tài xế đặt trước.

Trang Duy ngủ rất say, ngay cả bị đổi chỗ ngủ cũng không phát hiện. Cố Diễm thả cậu lên giường, cởi áo khoác của cậu ra, đắp kín chăn cho cậu, điều chỉnh nhiệt độ điều hòa trong phòng xong, lúc này mới thở phào, lấy một chai nước mở nắp uống mấy ngụm.

Dáng vẻ Trang Duy say ngủ rất yên tĩnh, không kiêu ngạo như lúc tỉnh, nhu thuận nhiều hơn vài phần.

Khóe môi Cố Diễm nhu hòa thêm vài phần, lại cầm chai nước trong tủ lạnh để lên đầu giường, sợ Trang Duy nửa đêm tỉnh giấc khát nước, xong rồi mới ôm gối và đệm đi ra phòng ngoài. Căn phòng này tuy là anh đặt nhưng anh cũng không định ngủ cùng với Trang Duy.

Sau khi tắm rửa đơn giản, Cố Diễm liền nằm lên ghế sopha mà ngủ, trước khi ngủ, Cố Diễm gửi tin nhắn cho Ứng Tín Viễn để anh ta đi điều tra chuyện tối nay một chút, thuận tiện liên lạc với Cố Ngạo, xem Quý Sâm ở bệnh viện nào, tìm bác sĩ dặn dò.

Sáng sớm hôm sau, Trang Duy tỉnh dậy. Cậu không nhớ rõ mình mơ cái gì, chỉ là cảm giác hình như bản thân bị kéo xuống một cái hố tối đen, làm cách nào cũng không leo lên được. Ngồi dậy, nhịp tim đập lại bình thường, Trang Duy mới phát hiện mình không phải ở nhà, ký ức tối hôm qua trong nháy mắt ùa về, Trang Duy lập tức lật chăn ra. Nhìn thấy ngoài áo khoác của mình bị cởi ra, quần áo bên trong đều còn mặc trên người, cơ thể cũng không có chỗ nào không khỏe chỉ là hơi nhức đầu mà thôi, lúc này mới yên lòng, lý trí nhớ lại chuyện ngày hôm qua.

Trí nhớ của cậu dừng lại ngay lúc ngày hôm qua đi vào phòng vệ sinh rồi mất ý thức, nghĩ tới bản thân vô duyên vô cớ bị ngất, Trang Duy càng thêm khẳng định chai nước mình uống có vấn đề. Dù sao tất cả mọi người đều ăn cùng một loại thức ăn, chỉ có chai nước này là riêng cậu uống. Nước này là do trợ lý của Du Tung đưa cho, không có sự căn dặn của Du Tung, trợ lý căn bản không dám làm gì. Nhưng hôm nay cậu lại bình yên vô sự, vì sao phải bỏ thuốc cậu?

Trong lòng tràn đầy nghi vấn, Trang Duy mặc quần áo, đi ra khỏi phòng.

Trước cửa sổ sát đất trong phòng khách, Cố Diễm đang nghe điện thoại, Trang Duy sau khi nhìn thấy Cố Diễm, trái tim Trang Duy đang treo lơ lửng cũng thả xuống được rồi. Cố Diễm nghe thấy tiếng động quay đầu lại, sau khi nhìn thấy trang Duy thì gật đầu ra hiệu cho cậu ngồi xuống trước. Trang Duy chỉ vào phòng vệ sinh, tỏ ý mình đi rửa mặt trước, Cố Diễm gật đầu, Trang Duy liền bước vào phòng vệ sinh.

Chờ Trang Duy rửa mặt đi ra, Cố Diễm cũng đã gọi điện thoại xong. Điện thoại là Ứng Tín Viễn gọi đến, báo cáo tình huống rõ ràng cho anh.

"Còn chỗ nào khó chịu không?" Cố Diễm ngồi xuống bên cạnh Trang Duy.

Trang Duy lắc đầu "Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Nước uống của tôi ngày hôm qua có thể đã bị bỏ thuốc, sau đó ngất ở trong phòng vệ sinh, nhưng sao anh lại ở đây?"

Cố Diễm tựa lưng vào ghế sopha "Tôi cho người chuốc thuốc mê cậu mang đến đây"

Trang Duy sửng sốt một chút, lập tức lắc đầu cười "Không phải là anh. Nếu anh muốn tìm tôi thì gọi điện thoại là được rồi, không cần phải làm như vậy" Có thể chuốc thuốc cậu nhất định là kẻ có tâm bất lương, mà lúc này cậu lại không cảm thấy khó chịu chỗ nào, đương nhiên là đối phương cũng không làm gì được, hơn nữa Cố Diễm lại ở đây, nói là cứu cậu thì khả thi hơn một chút.

Cố Diễm hơi cười cười "Tôi tìm cậu, cậu sẽ đến?"

Trang Duy gật đầu "Đương nhiên"

"Ngốc, tôi bán đứng cậu thì sao?" Nét mặt Cố Diễm ung dung hỏi lại.

Trang Duy cũng cười "Giá trị bản thân tôi so với anh căn bản không đáng, tôi bán anh còn nghe được"

Ý cười của Cố Diễm càng sâu hơn một chút, đưa cho Trang Duy chai nước, đem chuyện ngày hôm qua kể lại một lần, bao gồm Ứng Tín Viễn điều tra được gì cũng nói hết cho Trang Duy.

Ứng Tín Viễn điều tra rất kỹ càng tỉ mỉ, cơ bản có thể kể lại y như đúc tình hình hôm qua.

Trang Duy nghe xong, lại nói cho Cố Diễm tình huống trong bữa tiệc hôm qua. Hai người cùng nói, mọi chuyện ngày hôm qua đã rất rõ ràng.

"Hôm qua thực sự đều nhờ có cậu Ba, tuy rằng chỉ là trùng hợp nhưng cũng có ơn đối với tôi" Trang Duy nghiêm túc nói.

"Là cậu may mắn" Người tên Brown này anh cũng từng nghe nói qua một chút, cũng biết một số chuyện Brown gây ra, bởi vì gã đắc tội Cố Ngạo nên sẽ để cho Cố Ngạo giải quyết, cho nên anh cũng không cần lưu ý nhiều "Sau này sẽ không để cho cậu gặp lại Brown nữa"

Lời này nói ra có chút tàn nhẫn nhưng Trang Duy nghe vậy cũng an tâm "Lần này tổng giám đốc Du muốn hợp tác với Brown xem ra đã thành giỏ trúc múc nước, công dã tràng rồi"

"Du Tung lớn gan, có thể làm chuyện xấu" Cố Diễm nói.

"Đúng vậy" Trang Duy đối với Du Tung coi như là căm ghét thấu xương, cũng may hợp đồng của cậu sắp hết hạn, cũng không cần phải nuốt giận vào bụng "Quý Sâm thế nào rồi? Chi phí thuốc men tôi sẽ trả lại cho cậu Ba"

"Tín Viễn nói không sao, não bị chấn động nhẹ, những chỗ khác đều là vết thương ngoài da. Nếu cậu không yên tâm, một lát nữa để tài xế chở cậu đi thăm" Đối với Quý Sâm bất chấp tất cả xông vào cứu Trang Duy, Cố Diễm vẫn có chút tán thưởng. Trong giới này, tình huống người đại diện và cấp cao trong công ty đều cùng một giuộc với nhau hãm hại nghệ sĩ cũng không ít, Quý Sâm có thể che chở Trang Duy như vậy cũng xem như rất hiếm có rồi.

"Tự tôi đi là được rồi" Trang Duy không muốn làm phiền Cố Diễm, nói cho cùng thì đây cũng là chuyện riêng của cậu.

Cố Diễm nhìn đồng hồ, đứng dậy nói "Đi thôi, xuống lầu ăn sáng"

"Được" Trang Duy cũng có hơi đói bụng, không biết Quý Sâm đang nằm ở bệnh viện có ăn uống hợp khẩu vị hay không, đợi lát nữa ăn có thể mua thêm gói lại đưa một ít cho Quý Sâm.

Mỗi người khách đến đây ở lại đều có thể nhận được một phần bữa sáng miễn phí, chỉ là căn cứ vào mức giá của từng căn phòng khác nhau mà mức giá bữa sáng cũng không giống nhau.

Đi vào phòng ăn, sau khi người phục vụ xác nhận thẻ phòng liền dẫn hai người vào nơi trong cùng. Nơi này gồm có ba khu vực, càng vào bên trong thì càng yên tĩnh, cũng càng ít người.

Mới vừa đi qua bức tường ngăn cách bằng cây cỏ liền nhìn thấy Du Tung và Lâm Tân đang ngồi ăn sáng. Hiển nhiên hai người này tối hôm qua cũng không trở về, hơn nữa còn cùng nhau ngủ qua đêm.

Du Tung và Lâm Tân cũng nhìn thấy cậu, đồng thời cũng chú ý tới Cố Diễm đi bên cạnh, đều lộ ra sắc mặt kinh ngạc. Du Tung che giấu sắc mặt rất tốt, chưa tới vài giây đã trấn tĩnh lại, còn sắc mặt Lâm Tân lại xanh mét, xem ra rất là bất mãn.

Cố Diễm từng gặp Du Tung một lần nhưng cũng không nói chuyện với nhau câu nào, anh cũng không rảnh đến mức đi nói chuyện phiếm với Du Tung, cho nên cũng không tính là quen thuộc.

"Đi thôi" Rõ ràng là Cố Diễm không muốn nể mặt Du Tung, đặc biệt là sau khi Trang Duy trải qua chuyện tối hôm qua. Không nói những chuyện khác, nếu như Trang Duy vì chuyện này mà bị dính scandal sẽ gây ảnh hưởng không nhỏ đến lượng tiêu thụ của Vọng Tinh Uyển.

"Ừ" Trang Duy cũng không muốn chào hỏi Du Tung, chuyện ngày hôm qua kiểu gì cũng không có chứng cứ trực tiếp chỉ ra Du Tung, Du Tung đều có thể đem trợ lý ra đỡ đạn, nhưng nếu Cố Diễm muốn biết, bắt Brown tự mình khai hết mọi chuyện không phải việc khó, sau đó Du Tung cũng hết đường chối cãi. Nhưng lúc này cậu vẫn bình an vô sự, hợp đồng với Thiên Ảnh vẫn còn một thời gian nữa, nếu làm gắt quá thì ngược lại sẽ bị nói là chuyện bé xé ra to, cho nên Trang Duy cũng không nhất thời xúc động mà phải xem tình hình sau này đã.

Du Tung vốn muốn giả vờ như không có chuyện gì xảy ra gần như dính sát vào Cố Diễm, có điều Cố Diễm và Trang Duy đều không cho ông ta có cơ hội tươi cười chào hỏi, ông ta cũng không muốn quá mức nịnh hót. Hơn nữa, ngày hôm qua rõ ràng là Trang Duy đã bị đưa đến chỗ của Brown, làm sao sáng nay lại đi cùng với Cố Diễm ông ta vẫn còn chưa rõ lắm, cho nên chỉ có thể giả vờ không biết gì tới chuyện của Brown, chờ khi nào gặp Brown hỏi rõ ràng rồi hãy tính.

Hết chương 09.

10. Chương 10: Nghỉ Ngơi

Bữa sáng nổi tiếng nhất ở đây chính là sandwich, bánh mì nướng vừa thơm vừa giòn rất dễ gợi lên cảm giác thèm ăn, chỉ cần ăn qua một lần thì nhất định lần sau tới đây cũng sẽ muốn gọi món này thêm lần nữa.

Trang Duy chọn một phần sandwich tôm tươi, Cố Diễm lật xem menu chọn một phần sandwich cá ngừ. Bồi bàn sau khi ghi nhận thì ra ngoài, có một phục vụ khác đưa nước chanh nóng lên cho hai người.

"Anh thích ăn hải sản tươi sao?" Trang Duy hỏi Cố Diễm, so với sandwich hải sản thì sandwich thịt được ưa chuộng hơn.

"Cũng được" Cố Diễm trả lời.

Trang Duy uống nước, đây là lần đầu tiên cậu ăn sáng cùng với Cố Diễm nhưng cũng không khác biệt lắm so với tưởng tượng của cậu, mặc dù chỉ là bữa sáng nhưng khí thế của Cố Diễm cũng không nhu hòa, hoặc có lẽ chính nhờ như vậy mới khiến cậu cảm thấy đặc biệt an tâm.

Hai phần thức ăn rất nhanh được đem lên, mỗi phần sandwich đều được cắt làm hai, như vậy khi ăn tương đối dễ dàng.

Cố Diễm rất tự nhiên cầm một nửa phần của mình đổi cho Trang Duy "Đổi khẩu vị thử xem, dinh dưỡng cũng cân đối hơn một chút. Thịt cá không có tính nhiệt, cậu có thể yên tâm ăn đi"

Trang Duy nhìn phần sandwich được đổi trên dĩa đột nhiên nảy ra một suy nghĩ, cũng không nghĩ ngợi mà trực tiếp hỏi ra luôn "Anh đối với ai cũng đều tỉ mỉ như vậy sao?"

Cố Diễm nhìn cậu, không nói lời nào, giống như ngầm thừa nhận, hoặc là không biết cậu đang nói gì.

Trang Duy khẽ cong khóe môi "Chỉ là đột nhiên cảm thấy anh hình như hơi quá tốt với tôi rồi"

Đầu tiên là đề bạt cậu làm người đại diện phát ngôn, trong lúc tâm trạng cậu không tốt lại sắp xếp thời gian nghỉ xả hơi cho cậu, còn tặng cho cậu một căn hộ có giá trị không nhỏ. Coi như những thứ này Cố Diễm đều có lý do khiến cậu không thể không nhận, nhưng chuyện như tối hôm qua, sau khi Cố Diễm biết được căn bản không cần tự mình đến đây. Mà sau khi Brown bị mang đi cũng có thể trực tiếp để cậu ngủ lại trong căn phòng kia, coi như đổi phòng thì Cố Diễm cũng không cần phải ở cùng cậu suốt một buổi tối, lại còn ngủ trên sopha, hơn nữa Cố Diễm cũng có thể thuê một căn phòng khác để ngủ cũng được.

"Cho dù cậu tin hay không, tôi đối với cậu không có ý đồ không an phận" Cố Diễm trả lời.

"Tôi tin, chỉ là có chút thụ sủng nhược kinh mà thôi" Trong lòng Trang Duy hiểu rất rõ, Cố Diễm cho dù có chiếu cố cậu nhiều hơn nữa, ít nhất tới bây giờ cũng không yêu cầu cậu phải làm gì, hơn nữa cậu cũng thật sự không có gì đáng để Cố Diễm mong mỏi. Chỉ là nghĩ đến Cố Diễm chăm sóc cậu chu đáo đến mức này khiến cậu không khỏi nghĩ đến lời nói của Lâm Tân ngày hôm trước gặp ở công ty. Có thể trong mắt người ngoài, đãi ngộ như thế này là thực sự phải có một mối quan hệ đặc biệt mới có thể hưởng thụ được.

"Dùng bữa đi" Cố Diễm cũng không muốn nói thêm nữa.

Hai người cứ ăn xong bữa sáng trong sự yên tĩnh như vậy.

Sau khi ăn xong Cố Diễm phải đến công ty, Trang Duy thì định đi thăm Quý Sâm, Cố Diễm vốn muốn đưa cậu đi nhưng Trang Duy nói muốn mua một ít thức ăn cho Quý Sâm cho nên không đi cùng anh được. Cố Diễm cũng không miễn cưỡng, anh còn rất nhiều công việc cho nên phải đi trước.

Trang Duy vào nhà ăn của khách sạn mua một phần súp tẩm bổ cùng với vài phần thức ăn nhẹ, xong rồi mới bắt xe đến bệnh viện.

Cũng không biết là do Cố Ngạo hay là Ứng Tín Viễn sắp xếp, Quý Sâm ở một phòng đơn xem như cũng yên tĩnh. Lúc Trang Duy mở cửa, trong phòng không có ai, Quý Sâm đang truyền dịch, đôi mắt nhắm lại như đang ngủ.

Trang Duy bước nhè nhẹ nhưng Quý Sâm cũng không có ngủ hẳn, chỉ là chợp mắt một chút, cho nên vừa nghe động tĩnh liền tỉnh ngay.

Thấy cậu ta tỉnh dậy, Trang Duy nhỏ giọng hỏi "Thế nào? Có chỗ nào không thoải mái không?"

"Tôi không sao" Quý Sâm cười cười, giọng nói có chút suy yếu "Sáng nay có mấy chuyên gia đến hội chẩn rồi, ngoại trừ bị chấn động não những chỗ khác đều là bị thương ngoài da, nằm viện hai ngày theo dõi là ổn rồi"

Sáng sớm hôm nay Ứng Tín Viễn đã đến đây một lần. Quý Sâm lúc đó vốn còn kinh ngạc sao Ứng Tín Viễn lại đến đây thì nghe anh ta nói người đàn ông hôm qua là em trai của tổng giám đốc Cố liền hiểu ra. Ứng Tín Viễn lại nói sơ lược cho cậu ta chuyện xảy ra sau khi cậu ta té xỉu để cậu ta không cần lo lắng cho Trang Duy. Nghe nói tổng giám đốc Cố đến đó, Quý Sâm cũng hoàn toàn yên tâm.

Trang Duy đem thức ăn để vào tủ, sau đó kéo ghế ngồi cạnh giường bệnh, đừng nói hôm nay cậu không có công việc, dù có cũng phải hoãn lại để chăm lo cho Quý Sâm.

"Là do tôi không đủ cẩn thận, liên lụy cậu vì cứu tôi mà bị thương" Trang Duy khẽ thở dài một hơi, trong lòng cũng có chút hổ thẹn với Quý Sâm.

"Đừng nói vậy, ngày hôm qua cũng do tôi sơ xuất" Chuyện này quả thật không thể trách Trang Duy được, có người rắp tâm, bọn họ có cẩn thận đến mấy cũng khó tránh khỏi sơ sót. Quan sát một lần thấy tinh thần Trang Duy không tệ, Quý Sâm hỏi "Cậu thì sao? Có cảm ơn tổng giám đốc Cố đàng hoàng chưa?" Dù có nói thế nào, cả hai người bọn họ đều thiếu nợ một phần ân tình.

"Tôi không sao, chỉ là sáng nay nhìn thấy tổng giám đốc Cố có hơi bất ngờ" Khóe môi Trang Duy cong cong lộ ra ý cười, chuyện ngày hôm qua không thể chỉ dùng một câu cảm ơn là đủ.

Quý Sâm cười cười, nhưng rất nhanh đã nghiêm túc lại "Trang Duy, cậu không thể ở lại Thiên Ảnh được nữa"

"Tôi biết" Trước đây bọn họ đã từng thảo luận vấn đề này, lúc đó cậu muốn rời khỏi Thiên Ảnh nhưng chưa có quyết tâm như lúc này, bây giờ xảy ra chuyện như vậy, cho dù Thiên Ảnh đưa ra bao nhiêu điều kiện tốt hơn nữa cho cậu, cậu tuyệt đối cũng không muốn tiếp tục ký hợp đồng nữa.

"Ừ, có hợp tác quảng cáo với Cố thị, tìm công ty mới cũng không khó lắm. Chờ tôi xuất viện sẽ giúp cậu tiếp xúc một số công ty" Quý Sâm muốn cùng đi với Trang Duy, thủ đoạn của Du Tung không chỉ khiến cậu ta phẫn nộ mà còn càng làm cậu ta lạnh người. Vì một hợp đồng, ngay cả người trong công ty mình cũng có thể đặt bẫy, thực sự là khiến người ta kinh tởm.

“Cậu cứ dưỡng thương cho tốt trước đi, ngược lại chúng ta tạm thời không nhận công việc nữa, chờ hợp đồng kết thúc. Tất cả đều chờ cậu khỏe lại rồi tính, không cần gấp” Trang Duy nhìn sắc mặt Quý Sâm tái nhợt, từ đáy lòng cậu vô cùng vui mừng vì cậu ba nhà họ Cố tối hôm qua xuất hiện đúng lúc, nếu không Quý Sâm không biết sẽ bị đánh thành nông nỗi nào.

“Ừ” Quý Sâm gật đầu.

Quý Sâm nằm viện ba ngày, sau khi xác định không có vấn đề gì đáng ngại mới được cho phép xuất viện. Mà trong ba ngày này, Du Tung đã liên lạc với Brown muốn biết rốt cuộc đêm đó đã xảy ra chuyện gì nhưng điện thoại của Brown căn bản không thể gọi được, gọi tới công ty của gã thì đối phương cũng lảng tránh khiến ông ta vẫn chưa hiểu đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng cũng hiểu lần hợp tác này coi như đi tong. Có điều bên Trang Duy và Quý Sâm vẫn rất yên lặng, không có ai đến tìm ông ta, cho nên ông ta quyết định tiếp tục giả ngu, coi như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, nếu thật sự quậy tưng bừng lên, ai cũng không đẹp mặt

Sau khi Quý Sâm xuất viện cũng không về công ty mà tiếp tục ở nhà tĩnh dưỡng. Bên Thiên Ảnh cũng giả vờ không hay biết gì tới hỏi han hai ba lần, Quý Sâm nói thẳng bị bệnh không muốn giấu giếm làm gì.

Quý Sâm bị chấn động não thì không sao nhưng một số vết thương còn bầm tím vẫn phải nghỉ ngơi, bác sĩ căn dặn cố gắng không được hoạt động nhiều. Trang Duy vì bồi dưỡng cho cậu ta cách một ngày lại đưa canh súp bồi bổ đến, đều đặt ở nhà hàng riêng, từ hương vị đến dinh dưỡng không có gì chê được.

Ngày hè mà ăn nhiều đồ bổ như vậy không thoải mái cho lắm, nhưng Quý Sâm biết đây đều là tâm ý của Trang Duy nên cũng không từ chối.

Buổi sáng, Trang Duy mang canh đến nhà Quý Sâm, thuận tiện đem luôn bữa trưa và bữa tối.

Đem trái cây rửa sạch để lên dĩa bưng ra phòng khách, Trang Duy ngồi xuống cạnh Quý Sâm, vết thương trên người Quý Sâm đều đã kết vảy, những chỗ bị bong gân và bầm tím cũng bớt sưng, chỉ là máu bầm chưa tan, chắc phải chờ thêm một thời gian nữa.

Cầm một miếng dưa hấu, Quý Sâm dựa vào gối đệm “Tôi có hai vé xem phim suất đầu tiên, vốn là muốn chúng ta cùng đi xem nhưng bây giờ tôi phải nghỉ ngơi, cậu xem có muốn hẹn tổng giám đốc Cố cùng đi được không”

“Tổng giám đốc Cố?” Hẹn Cố Diễm xem phim, Trang Duy chưa từng nghĩ tới “So với rạp chiếu phim, tôi cảm thấy tổng giám đốc Cố càng thích hợp xem phim ở phòng chiếu phim tại nhà hơn”

“Thì cứ hỏi một chút thử xem” Quý Sâm mỉm cười “Chúng ta cũng không có gì để cám ơn tổng giám đốc Cố, vé này vất vả lắm mới có được, mời tổng giám đốc Cố một lần cũng là một phần tâm ý”

“Anh ta chưa chắc có thời gian” Trang Duy trả lời.

“Có rảnh hay không là chuyện của người ta, mời hay không là chuyện của cậu” Quý Sâm cắn miếng dưa hấu “Trước cứ gọi điện hỏi đi”

Trang Duy nhìn đồng hồ một chút “Buổi tối đi, lúc này tổng giám đốc Cố chắc là đang bận rộn”

“Cũng được” Quý Sâm gật đầu.

Hai người đang nói chuyện, điện thoại di động của Quý Sâm reo lên. Quý Sâm lấy ra nhìn, là thư ký của Du Tung gọi tới, cau mày suy tính một lát mới bấm nút nghe.

Thư ký đầu bên kia nói hai câu, sau đó liền chuyển điện thoại đến văn phòng Du Tung.

“Quý Sâm à, cơ thể sao rồi? Nghe nói cậu bị bệnh, người trẻ tuổi phải biết quý trọng cơ thể đấy” Du Tung vờ vịt thân thiết, giống như bậc cha chú quan tâm con em mình vậy.

Hiển nhiên là Du Tung muốn giả ngu đến cùng, Quý Sâm cũng biết Du Tung dám làm thì chắc cũng sắp xếp kẻ thế mạng cho mình xong xuôi hết rồi.

“Chỉ là cảm mạo thôi, làm phiền tổng giám đốc Du quan tâm, tôi nhất định sẽ tự chăm sóc tốt” Quý Sâm cười lạnh, nhưng giọng nói vẫn không khác gì thường ngày.

"Vậy thì tốt. Đúng rồi, Trang Duy đâu? Mấy ngày nay công ty không liên lạc được với cậu ta, có mấy cái đại diện phát ngôn tốt lắm, muốn hỏi cậu ta xem có hứng thú hay không" Du Tung cười nói.

Quý Sâm liếc nhìn Trang Duy đang gặm trái cây, trả lời "Trang Duy bị tôi lây bệnh rồi, tạm thời không đến công ty được"

"Cậu ta không sao chứ? Sao lại không nói sớm, tôi cũng muốn đi thăm đây" Du Tung giả lả.

"Không có chuyện gì, ngài không cần đến thăm cậu ấy, lỡ bị lây bệnh cũng sẽ ảnh hưởng đến công việc" Quý Sâm biết Du Tung chỉ là nói ngoài miệng vậy thôi chứ căn bản là không hề muốn đến thăm Trang Duy.

"Vậy cậu để cậu ta nghỉ ngơi cho tốt đi, có đại diện phát ngôn nào tốt, công ty sẽ giữ lại cho cậu ta" Du Tung tiếp tục nói.

"Được, tôi sẽ nói lại cho Trang Duy. Làm phiền tổng giám đốc Du rồi" Quý Sâm biếng nhác dựa vào ghế sopha trả lời.

"Đúng rồi, còn chuyện này…" Giọng của Du Tung càng thêm ôn hòa "Hợp đồng của Trang Duy hình như sắp hết hạn rồi, công ty có kế hoạch phát triển lâu dài cho sự nghiệp tương lai của cậu ta, chuyện này đối với Trang Duy cũng rất tốt. Cho nên tôi mới muốn tìm thời gian bàn bạc một chút về chuyện gia hạn hợp đồng"

Quý Sâm biết ngay Du Tung không chuyện không lên điện tam bảo, nói vòng vo tam quốc một thôi một hồi như vậy rốt cuộc cũng vào trọng điểm. Du Tung có thể đóng kịch, nhưng Quý Sâm lăn lộn trong giới nhiều năm như vậy tất nhiên cũng có cách đối phó của riêng mình, kết quả cuối cùng sẽ ra sao, chỉ cần không phải kí trên giấy trắng mực đen đều có thể tìm ra chỗ hở, Du Tung cũng không thể bắt bẻ được.

"Sự quan tâm của công ty dành cho Trang Duy, tôi và Trang Duy đều hiểu. Tổng giám đốc Du, ngài xem, tôi cùng Trang Duy lúc này cũng không thích hợp đến công ty thảo luận. Ngài đợi thêm một thời gian nữa, chờ chúng tôi khỏe lại rồi tới công ty nói chuyện sau" Quý Sâm nói dối như thật, nét mặt khinh thường chỉ có Trang Duy nhìn thấy.

"Tốt lắm. Công ty vẫn luôn xem trọng Trang Duy, Trang Duy từ khi ra mắt đều ở Thiên Ảnh, chúng ta cũng coi như tường tận lẫn nhau, hợp tác sau này cũng càng thuận tiện. Cậu cứ từ từ nói chuyện với Trang Duy, tranh thủ kí hợp đồng sớm. Gần đây có vài cái đại diện phát ngôn không tệ, đừng để Trang Duy bỏ lỡ" Du Tung vẫn huyên thuyên.

"Được, tôi biết rồi" Quý Sâm tùy tiện trả lời lại.

Du Tung đầu bên kia cũng không nói thêm nữa, hai người liền cúp điện thoại.

Quý Sâm ném điện thoại lên ghế sopha, bĩu môi "Dối trá"

Trang Duy cười khẽ, đưa một miếng dưa hấu cho Quý Sâm.

Quý Sâm cắn dưa hấu, thoải mái thở ra, sau đó nói với Trang Duy "Đừng quên cuộc hẹn với tổng giám đốc Cố, đây là chính sự"

"Được rồi" Trang Duy đáp lại.

Nói đến Cố Diễm, Quý Sâm đột nhiên tâm tư linh hoạt – Nếu như Trang Duy có thể ký hợp đồng với công ty YC của tổng giám đốc Cố thì…

Quý Sâm ngẩng đầu nhìn Trang Duy, điều kiện bên ngoài của Trang Duy tất nhiên không thể xoi mói, nhưng YC cũng sẽ không tùy tiện ký hợp đồng với người mẫu, Trang Duy muốn bước vào cửa lớn của YC, e là cũng không dễ dàng như vậy…

Hết chương 10.

11. Chương 11: Cuộc Hẹn

Buổi tối, Trang Duy từ chỗ Quý Sâm trở về nhà mình, đơn giản tắm rửa qua loa xong liền lấy di động ra gọi cho Cố Diễm.

Đầu bên kia reo vài tiếng, Cố Diễm liền nghe máy "Trang Duy?"

"Phải, quấy rầy anh sao?" Trang Duy cũng không muốn làm phiền Cố Diễm nhưng lại không biết chắc lúc nào Cố Diễm mới rảnh rỗi.

"Không có, có chuyện gì?" Âm thanh của Cố Diễm vẫn lạnh nhạt nhưng giọng nói lại có phần ôn nhu.

Trang Duy mím môi, nói "Tôi có hai vé xem phim buổi công chiếu đầu tiên, bảy giờ tối thứ sáu tuần này, muốn hỏi xem anh có thời gian hay không"

Cố Diễm bên kia hơi trầm mặc chừng hai giây mới nói "Gần đây công việc tương đối nhiều, tôi không xác định được có thời gian trống hay không" Cố Diễm cũng không từ chối trực tiếp, chỉ là nói tình huống của mình ra.

"Không sao, nếu anh rảnh thì hãy đến, không được thì thôi. Cũng không phải chuyện quan trọng gì, chỉ là trước giờ luôn được anh chiếu cố nhưng lại chưa làm gì để cảm ơn, lần này vừa may có hai tấm vé cho nên mới hỏi thử" Thực ra Trang Duy cảm thấy Cố Diễm vốn không thích hợp lắm với những nơi như rạp chiếu phim như thế này, vừa đông đúc lại không quá tự do.

"Không cần khách sáo, đều là chuyện nhỏ" Giọng nói của Cố Diễm ẩn chứa ý cười "Như thế này đi, nếu có thời gian tôi sẽ gọi cho cậu"

"Được" Trang Duy trả lời.

"Vậy cậu nghỉ ngơi sớm đi"

"Được, ngủ ngon"

"Ngủ ngon"

Cúp điện thoại, Trang Duy tựa bên cửa sổ nhìn màn đêm bên ngoài, tâm tình có chút vui sướng. Cậu biết muốn hẹn gặp Cố Diễm cũng không dễ dàng, Cố Diễm không dùng lý do máy móc từ chối cũng đủ làm cậu vui vẻ.

Tối thứ sáu, Trang Duy sau khi ăn tối bên ngoài liền đi đến rạp chiếu phim. Cả ngày hôm nay cậu đều không nhận được điện thoại của Cố Diễm, nhưng thời gian vẫn còn sớm, không cần phải gấp gáp.

Đây là một bộ phim võ hiệp trong nước sản xuất, từ đạo diễn đến diễn viên đều là người có tiếng tăm cả trong và ngoài nước, cho nên đón nhận được rất nhiều kỳ vọng. Bởi vì đây là buổi chiếu ra mắt nên sẽ có diễn viên trong phim đến tuyên truyền, vì thế xung quanh rạp chiếu phim đã đông nghẹt fan đứng đợi thần tượng của mình.

Trang Duy lần này ra ngoài vô cùng lặng lẽ, quần kaki, mũ bóng chày, một cặp kính gọng đen cùng với khẩu trang. Cậu chỉ đến xem phim, không phải là khách của buổi công chiếu đầu tiên nên cũng không muốn lôi kéo sự chú ý, cướp danh tiếng của người khác, cho nên ăn mặc như thế này là hợp nhất.

Đứng ở một góc trong rạp chiếu phim, Trang Duy thỉnh thoảng nhìn di động chờ cuộc gọi của Cố Diễm. Thời gian chờ đợi dường như đặc biệt kéo dài, mỗi một giây trôi qua đều tràn đầy chờ mong lẫn thất vọng. Trang Duy nhìn bóng mình phản chiếu trên tấm kính, lộ ra một nụ cười tự giễu, tâm trạng như thế này đã bao lâu chưa từng xuất hiện cậu cũng không nhớ rõ nữa, cậu rất không thích cảm giác này, bởi vì hy vọng càng nhiều, thất vọng càng cao.

Trên màn hình điện tử đã hiện thông báo soát vé, fan và người xem cầm vé của mình lục tục đi vào phòng chiếu, phòng chờ cũng đã yên tĩnh hơn không ít. Trang Duy không đi cùng với những người này vào phòng chiếu, cách thời gian bắt đầu chiếu còn một lúc nữa, Trang Duy muốn đợi thêm một chút nữa.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, phim bên trong đã sắp bắt đầu, Trang Duy nhìn điện thoại vẫn im lặng nãy giờ, mím môi, cầm vé đi tới chỗ soát vé. Trang Duy tuy đã cố gắng ăn mặc bình thường nhất có

thể nhưng khí chất xuất chúng vẫn không cách nào che giấu, nhân viên kiểm vé không khỏi nhìn cậu thêm vài lần, có điều bởi vì ánh sáng mờ ảo nên không nhận ra cậu.

Đi vào phòng chiếu, bên trong đã đầy ắp người xem, trên màn hình đang chiếu tin quảng cáo, Trang Duy đi tới chỗ ngồi của mình, một tấm vé khác là vị trí bên phải, Cố Diễm không đến cho nên để trống. Tấm vé Quý Sâm mua được có vị trí ngay giữa màn hình, tuy Trang Duy có hơi mất tập trung nhưng cũng không đến nỗi hoàn toàn cách ly với bầu không khí hiện tại.

Không lâu sau, các diễn viên tuyên truyền lúc trước cũng đi vào phòng chiếu, ngồi vào hàng ghế đầu tiên, phim điện ảnh chính thức bắt đầu, bên trong phòng chiếu cũng yên tĩnh lại.

Phim này không thể nói là không xuất sắc, từ khung cảnh đến hành động đều vô cùng hoành tráng, trang phục của diễn viên cũng được đặc biệt chú trọng, tình tiết lần lượt nối tiếp nhau khiến người xem vừa khẩn trương căng thẳng lại vừa đau lòng rớt nước mắt. Nhưng Trang Duy lại không bị những điều này hấp dẫn, sự chú ý của cậu đều dồn vào chiếc điện thoại của mình. Cậu biết đến lúc này Cố Diễm sẽ không đến, nhưng lại không thể nói rõ vì cái gì mà trong lòng vẫn không muốn hoàn toàn từ bỏ, thế nhưng điện thoại vẫn im lìm, giống như bị tắt nguồn vậy…

Phim điện ảnh kết thúc trong tiếng vỗ tay rào rào, đèn trong phòng chiếu sáng lên, diễn viên lên bục nói lời cảm ơn sau đó là thời gian nhận phỏng vấn từ các phóng viên cho nên cũng chưa tan sớm như vậy. Nhưng mà Trang Duy cũng không muốn nán lại đây thêm nữa, yên lặng ra khỏi phòng chiếu sau đó đi theo thang máy đi ra ngoài rạp chiếu phim của trung tâm thương mại.

Trang Duy không biết vì sao cảm giác thất vọng của mình lại nặng nề đến vậy, thật ra cậu cũng đã sớm dự đoán Cố Diễm sẽ không đến rồi. Mà lúc ấy Cố Diễm cũng không hứa sẽ đến, lẽ ra cậu nên bình tĩnh mà đối diện với chuyện này mới đúng. Nhưng tâm trạng của cậu vẫn cứ nặng nề, trong lòng có chút mất mát nhưng lại không rõ nguyên do.

Vừa về tới nhà, Trang Duy liền nhận được điện thoại từ Quý Sâm.

Giọng nói Quý Sâm mang theo ý cười vui vẻ "Về nhà rồi?"

"Ừ, vừa về tới" So với Quý Sâm hoạt bát, giọng nói của Trang Duy có phần uể oải hơn.

Nhưng Quý Sâm cũng không phát hiện "Tổng giám đốc Cố có đến không? Hai người có ăn tối chung với nhau không?"

Trong lòng Trang Duy thở dài một tiếng "Anh ta không đến"

Quý Sâm không ngờ là sẽ như vậy, lúng túng không biết phải nói sao, qua chừng mười giây mới lên tiếng "Chắc là do quá bận rộn đi"

"Ừ, chắc là vậy" Trang Duy trả lời.

Quý Sâm vốn là muốn hôm nay Trang Duy gặp mặt Cố Diễm nói chuyện với nhau vài câu, ít nhất cũng có lợi cho Trang Duy sau này gia nhập YC, nhưng không ngờ Cố Diễm căn bản không đến, bận rộn cũng là lý do chính đáng nhưng điều này làm Quý Sâm không khỏi cảm thấy Trang Duy nếu muốn gia nhập YC xem ra cũng không dễ dàng gì mấy.

"Vậy cậu nghỉ ngơi sớm đi, lúc này không có công việc gì, cậu tranh thủ đi mua đồ dùng sinh hoạt trong nhà đi, đến lúc dọn nhà cũng thuận tiện mang vào luôn" Quý Sâm dặn dò. Nếu chưa chắc chắn vào được YC, Quý Sâm cũng phải dành thời gian thử tiếp xúc những công ty khác, liều lĩnh cũng không phải là lựa chọn sáng suốt.

"Ừ, cậu còn bị thương, cũng đi ngủ sớm đi" Trang Duy nhắc nhở Quý Sâm.

Quý Sâm ừ một tiếng, hai người chúc ngủ ngon, sau đó đều ngắt điện thoại.

Trang Duy sau khi tắm xong liền nằm lên giường nhưng lại không ngủ được, trong đầu rối loại nhưng lại không biết vì sao. Sự bình tĩnh dường như đang rời khỏi cậu, mà cậu lại không biết phải làm sao mới có thể tìm trở về…

Sáng hôm sau, Trang Duy hẹn nhà thiết kế lên mạng trao đổi trang trí trong căn hộ, sẵn đó mua thêm chút đồ dùng trong nhà, những thứ này cửa hàng có thể giao tận nhà đúng là thuận tiện hơn rất nhiều.

Trang Duy vừa mới chat xong, điện thoại di động liền reo lên. Trang Duy nhìn màn hình, lại là Trang Dụ gọi đến.

Xoa xoa mi tâm, Trang Duy bấm nút nhận cuộc gọi "Chuyện gì?"

"Gần đây anh xem ra nhàn hạ quá nhỉ" Trang Dụ ở đầu bên kia cười nói "Thế nào? Đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển có đủ cho anh tiêu xài cả đời chưa?"

Quảng cáo Vọng Tinh Uyển tràn ngập khắp cả nước, Trang Dụ hay được cũng là chuyện tất nhiên.

"Chuyện của tôi không cần cậu bận tâm" Thái độ Trang Duy vẫn lạnh nhạt, tâm trạng cậu vốn không tốt, Trang Dụ cứ nhè vào những lúc thế này gọi cho cậu khiến cậu càng thêm phiền.

Trang Dụ khẽ cười "Nói gì thì nói, dù sao thì anh cũng là anh trai tôi mà"

Trang Duy không hề muốn nói chuyện tình thân máu mủ gì với Trang Dụ, giữa bọn họ không có tình thân gì đáng để nói hết, nói nhiều lại thành ra chuyện đáng cười.

"Qua vài ngày nữa là sinh nhật ba, anh còn nhớ không?" Trang Dụ rốt cuộc cũng nói vào trọng tâm.

"Ừ" Việc này cậu sẽ không quên, năm đó khi mẹ vẫn còn sống, sinh nhật ba hằng năm, cả nhà bọn họ đều sẽ ra ngoài ăn mừng, cho dù có làm tiệc sinh nhật mời khách tới dự thì bọn họ cũng sẽ chọn một ngày trống để chúc mừng. Lúc đó Trang Duy cảm thấy đó chính là hạnh phúc, nhưng từ sau khi Lương Sảng mang theo Trang Dụ vào nhà thì "hạnh phúc" đã biến thành trào phúng.

"Mẹ của tôi nói chuyện với ba, hỏi có muốn cho anh về nhà ăn cơm hay không. Ba để tôi hỏi anh xem có thay đổi không, nếu có thì về nhà ăn cơm, nếu chưa thì thôi" Trang Dụ cười nói.

Từ khi Lương Sảng vào nhà, sinh nhật ba cậu mỗi năm đều phải mở tiệc chiêu đãi. Lúc này Lương Sảng nhắc đến cậu chắc chắn không phải muốn để cậu trở về, mà là muốn nhắc nhở ba cậu, cậu là người đồng tính luyến ái, để ba cậu không quên được. Mà cậu cũng không thể vì để ba cậu chấp nhận mà đồng ý kết hôn với một cô gái được. Cho nên Lương Sảng mỗi lần nhắc đến không thể nghi ngờ là muốn làm cho mâu thuẫn giữa cậu và ba ngày càng sâu sắc hơn. Đối với chút mưu kế vụn vặt đó của Lương Sảng, Trang Duy cũng không muốn nghĩ tới. Nhưng chính là mấy kế vặt vãnh này, Trang Dụ thế mà lại học được gần chín phần mười.

"Không có chuyện gì nữa thì cúp máy" Trang Duy cũng không muốn nói thêm câu nào, cũng không cần phải giải thích gì thêm với Trang Dụ nữa.

"Lần nào cũng đều cúp điện thoại trước, đây không phải là thói quen tốt đâu đấy" Tiếng cười của Trang Dụ càng rõ, hình như Trang Duy càng không vui thì Trang Dụ lại càng có hứng thú "Tôi đã bắt đầu đến công ty làm việc, người trong công ty đều gọi tôi là "cậu Trang", phỏng chừng bọn họ đã quên anh là cậu cả rồi, còn tưởng rằng chỉ có mình tôi đấy"

Ánh mắt Trang Duy lạnh lẽo, khi mẹ còn sống không chỉ một lần nói với cậu mọi thứ của nhà họ Trang đều là của cậu. Nhưng bây giờ những thứ này lại thành ra của Trang Dụ. Cậu không ham muốn công ty của ba, nhưng ít ra cũng nên đối xử công bằng với cậu, nếu cậu không đủ năng lực không cách nào thừa kế công ty, cậu cũng chấp nhận, nhưng chỉ vì cậu thích đàn ông, ba liền để cho Trang Dụ thừa kế gia nghiệp, đối với cậu mà nói là không công bằng. Nhưng cho dù trong lòng không phục nhưng cậu cũng không có cách nào khác, công ty là của ba, cậu không có quyền lên tiếng.

"Sao lại im ru thế?" Thấy Trang Duy vẫn yên lặng, Trang Dụ hỏi.

"Tôi rất bận, không có chuyện quan trọng thì cúp máy đi" Nói xong, Trang Duy cũng không để ý xem Trang Dụ có muốn nói thêm gì nữa hay không, trực tiếp ngắt điện thoại.

Trong căn phòng yên tĩnh làm tâm trạng Trang Duy có phần bình tĩnh hơn một chút, thoải mái nằm phịch trên giường, Trang Duy nhìn trần nhà, tiệc sinh nhật của ba cậu sẽ không tham dự, có Lương Sảng ở đó chỉ có thể gợi lên mâu thuẫn của ba và cậu, đến lúc đó sắc mặt ai cũng sẽ khó coi. Nhưng quà lễ đều phải

chuẩn bị sẵn, đây là giáo dưỡng không thể quên. Thực ra cú điện thoại này của Trang Dụ mặc dù làm cậu có hơi không vui nhưng cũng không phải là nguyên do làm tâm trạng cậu xấu đi, cậu biết, tâm trạng cậu buồn bực là bởi vì ngày hôm qua Cố Diễm không đến, hơn nữa tới lúc này vẫn không có chút tin tức nào.

Khẽ cười tự giễu, Trang Duy ngồi dậy, sự kiêu ngạo của cậu làm cậu rất không thích bản thân mình như lúc này. Cố Diễm có công việc của Cố Diễm, cậu có cuộc sống của cậu, bọn họ vốn không nên gặp nhau, cậu muốn cảm ơn Cố Diễm là một chuyện, vì chuyện này mà tâm trạng xuất hiện cảm giác tiêu cực lại là một chuyện khác. Cậu còn có rất nhiều chuyện phải làm, nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng lại mới là chuyện cậu cần làm nhất lúc này.

12. Chương 12: Gặp Mặt

Sáng sớm, Trang Duy đã bị chuông điện thoại đánh thức, tối hôm qua cậu lên mạng xem phim nên ngủ khá muộn, sáng nay không dậy sớm nổi. Mò tìm điện thoại di động trên đầu giường, Trang Duy trực tiếp nhận cuộc gọi.

"Alo?"

"Vẫn chưa rời giường sao?"

Giọng nói mang theo ý cười từ đầu bên kia truyền đến khiến Trang Duy tỉnh táo ngay tắp lự.

"Anh Húc?" Trang Duy liếc nhìn đồng hồ, ngồi dậy, khóe miệng cũng gợi lên ý cười.

"Là anh, quấy rầy em nghỉ ngơi à?" Giọng nói của Văn Phương Húc càng thêm ôn hòa, giống như đang dỗ ngọt trẻ con.

"Không có, anh về nước rồi sao?" Trang Duy hỏi. Cậu đi về trước, còn Văn Phương Húc vì bận công tác khảo sát ở châu Phi cho nên đã một thời gian bọn họ vẫn chưa liên lạc với nhau.

"Ừ, mới về sáng hôm qua, vừa hết bị lệch múi giờ liền gọi ngay cho em đây" Giọng của Văn Phương Húc rất êm tai, lại thêm cách nói chân thành rất dễ khiến người nghe cảm thấy vui vẻ.

Ý cười của Trang Duy càng sâu hơn "Em cũng đâu có chạy đi đâu, lúc nào anh tìm em cũng được"

"Cũng không hẳn" Văn Phương Húc hỏi "Trưa nay có rảnh không? Mời em đi ăn cơm"

"Được" Cùng ăn trưa với Văn Phương Húc, Trang Duy đương nhiên sẽ đồng ý.

"Lát nữa anh gửi địa chỉ đến di động của em, là một nhà hàng mới mở, dẫn em đi ăn thử" Văn Phương Húc nói "Anh đã đặt sẵn chỗ rồi, 11 giờ đến là được"

"Ok, buổi trưa gặp lại" Trang Duy cười trả lời.

Nhà hàng Văn Phương Húc đặt trước là một quán cơm gia đình rất dễ tìm. Nhà hàng hai tầng màu lam đậm trang trí rất đặc biệt, hoa cỏ đầu thu không rực rỡ như lúc giữa hè nhưng lại khiến khoảng sân càng thêm xinh đẹp. Chỉ nhìn từ bên ngoài, nơi này càng giống với một biệt thự tư nhân hơn làm người ta có cảm giác thanh nhàn tao nhã. Trên đầu tường chỉ có một tấm bảng gỗ không lớn khắc tên của nhà hàng biểu hiện đây là nơi kinh doanh.

Lúc Trang Duy đến đây, Văn Phương Húc đã đứng chờ cậu ngay cửa, lúc này thời tiết cũng đã dịu nhưng buổi trưa vẫn còn nóng, chỉ là không đến nỗi không thể đứng ở ngoài được.

"Sao lại không vào trước?" Trang Duy từ trên taxi bước xuống, mỉm cười hỏi.

"Muốn đợi em ở đây" Văn Phương Húc đi tới cạnh cậu, tỉ mỉ đánh giá một lượt "Gầy"

"Trời nóng khẩu vị cũng kém đi một chút" Trang Duy cười cười, cũng quan sát Văn Phương Húc tây trang phẳng phiu "Anh Húc đúng là rắn rỏi hơn không ít"

Văn Phương Húc năm nay vừa đúng ba mươi, diện mạo vô cùng đoan chính khiến người ta cảm thấy rất đáng tin cậy. Trang Duy mặc dù chênh lệch vài tuổi với Văn Phương Húc nhưng cũng xem như là cùng lớn lên từ nhỏ, ba của Văn Phương Húc và ba của Trang Duy đều quen biết nhau, khi Trang Duy còn nhỏ hai nhà là hàng xóm, Văn Phương Húc chăm lo cho cậu không ít. Sau khi mẹ của Trang Duy qua đời, Văn Phương Húc càng thêm chăm sóc cho cậu. Cho nên trong lòng Trang Duy, Văn Phương Húc có vị trí rất quan trọng, có thể nói là như cha như anh, thậm chí còn hơn cả cha anh…

Mà sau khi Trang Duy come out bị đuổi ra khỏi nhà, Văn Phương Húc cũng chiếu cố cậu rất nhiều, nếu không lúc đó cậu cũng không thể tìm được chỗ ở yên ổn nhanh như vậy. Mấy năm nay, hai người vẫn duy trì liên lạc, sự quan tâm của Văn Phương Húc dành cho cậu từ lâu đã vượt cả người nhà.

"Gần đây tập thể hình cũng khá nhiều, hơn ba mươi rồi, rèn luyện không chỉ để thư giãn" Văn Phương Húc cười ha hả, ôm vai Trang Duy "Đừng đứng ngoài này nữa, vào trong rồi nói"

"Được" Trang Duy gật đầu, cùng Văn Phương Húc đi vào nhà hàng.

Bên trong nhà hàng dùng màu trắng làm màu sắc trang trí chủ đạo, ghế sopha mềm mại cùng với bàn ăn bằng gỗ khiến người khác cảm thấy tuy đơn giản nhưng thoải mái, lại giống như phòng ăn ở nhà.

Nhân viên phục vụ đưa hai người đến chỗ đặt sẵn, sau khi ngồi xuống, Văn Phương Húc đưa menu cho Trang Duy "Thích gì thì cứ chọn, không cần khách sáo với anh"

"Ừ" Trang Duy cười cười, chậm rãi lật xem menu.

Một người phục vụ khác bưng nước trà lên, rót đầy ly cả hai.

Trang Duy xem qua menu một lần, gọi sáu món mặn một món canh, đều là những món mà cậu và Văn Phương Húc thích, ngược lại đỡ cho Văn Phương Húc phải gọi thêm lần nữa.

Món ăn rất nhanh được dọn lên, Văn Phương Húc rót nước trái cây cho cậu "Mau thử xem mùi vị thế nào"

"Được" Trang Duy cầm đũa, nếm một miếng cá sốt chua ngọt, thịt cá ngoài giòn trong mềm hòa cùng với nước sốt chua ngọt vừa phải khiến người ta thèm ăn "Ăn rất ngon"

"Vậy thì tốt, ăn nhiều một chút" Văn Phương Húc gắp cho Trang Duy một ít thức ăn rồi mới ăn phần của mình.

Trong nhà hàng khách cũng không nhiều lắm nhưng có rất nhiều chỗ để trống được đặt trước, chỉ là khách chưa đến mà thôi. Vị trí xung quanh bọn họ dường như đều đã được đặt sẵn, nhưng khoảng cách cũng tương đối xa, nói chuyện tán gẫu cũng không ảnh hưởng đến nhau.

"Em về rồi có liên lạc với chú không?" Văn Phương Húc quan tâm hỏi cậu.

"Không có" Trang Duy trả lời "Ngược lại Trang Dụ gọi cho em hai lần"

Văn Phương Húc thở dài "Có cơ hội anh sẽ giúp em khuyên chú"

Trang Duy khẽ cười "Quên đi, ba em cố chấp đến mức nào không phải anh không biết"

Văn Phương Húc nhìn Trang Duy "Anh nghe nói Trang Dụ đến Tư Duyệt làm việc?"

"Ừ" Việc này chắc chắn không thể giấu được, tính ra cũng không muốn dối gạt ai. Lại lùi một bước mà nói, đây chính là làm cho cậu thấy, nhưng dù sao mục đích của ba cậu và Lương Sảng không giống nhau.

"Nhưng công ty nhà họ Trang không chỉ thuộc về một mình Trang Dụ. Tuy rằng Trang Dụ không còn nhỏ nhưng tính tình vẫn còn trẻ con, không thích hợp thừa kế điện tử Tư Duyệt" Văn Phương Húc khách quan phân tích.

Trang Duy nhấp một ngụm nước trái cây "Có thích hợp hay không cũng không phải em nói là được. Hiện tại coi như em đi tranh nhưng em lấy gì để tranh? Dù sao cũng là công ty của ba, mà em cũng sẽ không vì vậy mà đi tìm một cô gái để kết hôn"

Chuyện Trang Duy là gay Văn Phương Húc là người biết đầu tiên, nhưng Văn Phương Húc cũng không nói với bất kỳ ai, trước khi Trang Duy come out, đây là bí mật giữa bọn họ. Mà Trang Duy nói với Văn Phương Húc cũng bởi vì anh ta cũng giống cậu, Văn Phương Húc cũng là gay.

Văn Phương Húc trầm mặc một hồi, lại thở dài "Anh có thể giúp em không nhiều, sau này có cần gì thì cứ nói với anh một tiếng"

"Được" Trang Duy mỉm cười đáp lại.

Múc cho Trang Duy một chén súp lạnh, Văn Phương Húc hỏi "Hôm nay em có về không?"

Trang Duy lắc đầu "Không về, em sợ sẽ khiến không khí sượng ngắc"

Hôm nay là sinh nhật Trang Dịch Sơn, ba của Trang Duy, Văn Phương Húc nhất định sẽ đi cùng với ba Văn mẹ Văn, ăn mặc chỉnh tề như vậy hẳn là sau khi ăn trưa xong sẽ trực tiếp đến đó. Dù sao cũng quen biết đã lâu, luôn có nhiều chuyện để tán gẫu, đến sớm một chút cũng là điều bình thường.

"Không có chuyện gì, có anh ở đây" Văn Phương Húc nghiêm túc nói "Anh sẽ che chở em"

Trang Duy cười cười "Vẫn là thôi đi. Dù sao cũng là chuyện nhà em, anh cũng không tiện xen vào. Hơn nữa có mẹ Trang Dụ ở đó, muốn êm xuôi cũng khó lắm"

Văn Phương Húc suy nghĩ một lát, cảm thấy lời Trang Duy cũng không sai "Tâm tư của dì Lương quá sâu" Nếu không phải như vậy, làm sau có thể bước vào cửa nhà họ Trang sau khi mẹ Trang Duy qua đời chưa được bao lâu?

"Đừng nhắc đến bà ta nữa, hôm nay anh giúp em mang lễ vật qua đó đi" Trang Duy đưa một túi giấy nhỏ cho Văn Phương Húc.

"Được" Văn Phương Húc nhận túi giấy, cũng không hỏi trong đó là gì. Từ khi Trang Duy dọn ra ngoài, sinh nhật Trang Dịch Sơn hằng năm đều nhờ anh ta mang quà đến, ngược lại cũng thành thói quen, người khác cũng sẽ không hỏi nhiều.

Trang Duy bưng chén súp lên, mới vừa uống một hớp liền nhìn thấy nhân viên phục vụ dẫn Cố Diễm và Ứng Tín Viễn đi tới bên này.

Trang Duy sửng sốt một chút, Cố Diễm và Ứng Tín Viễn cũng nhìn thấy cậu, Ứng Tín Viễn gật đầu với cậu xem như chào hỏi, Cố Diễm thì lại nhìn Văn Phương Húc đang ngồi đối diện với Trang Duy, không có biểu hiện gì, theo nhân viên phục vụ đi lên lầu.

Văn Phương Húc ngồi quay lưng ra cửa, lúc này đang múc canh cho mình, cũng không chú ý tới Cố Diễm và Ứng Tín Viễn.

Trang Duy thu tầm mắt lại, xem như không có chuyện gì tiếp tục ăn cơm, lại như vốn không hề nhìn thấy Cố Diễm. Cậu sẽ không chủ động chào hỏi Cố Diễm, nếu Cố Diễm không để ý đến cậu, thì cứ như vậy đi.

Vì để tránh cho tâm trạng Trang Duy vì chuyện trong nhà mà không tốt, Văn Phương Húc lôi kéo cậu tán gẫu về những chuyện khi còn nhỏ.

Trang Duy cũng không mất hứng, hai người nói chuyện rất vui vẻ, chỉ là đôi khi Trang Duy sẽ ngẩn ngơ, Văn Phương Húc cho là cậu nhớ đến người mẹ đã qua đời mà thôi.

Sau khi hai người ăn xong, nhà họ Văn cũng gọi điện thoại tới nên Văn Phương Húc cũng phải đi cùng mới kịp giờ, cả nhà mới đến nhà họ Trang cùng lúc được.

"Anh đi trước đi" Trang Duy nói.

Văn Phương Húc nhìn đồng hồ "Vậy anh đi trước, em muốn ăn thêm cứ gọi, món tráng miệng ở đây cũng được lắm, ghi lại tên anh là được"

Nơi này dùng chế độ hội viên, chỉ cần báo tên Văn Phương Húc ra là được.

"Được" Trang Duy gật đầu, mới vừa ăn xong cậu cũng không muốn đi đâu, ngồi một lát hãy đi cũng được.

"Về đến nhà thì gửi tin nhắn cho anh" Văn Phương Húc đứng dậy cầm lễ vật của Trang Duy rời đi trước.

Trang Duy nhìn ra ngoài cửa sổ, hoa cỏ trong sân khéo léo dễ thương khiến người ta cảm thấy toàn bộ sinh hoạt dường như cũng trở nên đơn giản.

"Trang tiên sinh" Không biết Ứng Tín Viễn đến từ lúc nào, đứng đối diện gọi Trang Duy một tiếng.

Trang Duy quay đầu lại, có chút bất ngờ nhìn Ứng Tín Viễn "Trợ lý Ứng"

Ứng Tín Viễn khẽ gật đầu hỏi "Trang tiên sinh lúc này có rảnh không? Tổng giám đốc Cố muốn mời cậu lên lầu"

Trang Duy do dự một chút, gật đầu "Được"

Theo Ứng Tín Viễn đi lên lầu hai, Trang Duy phát hiện trên lầu đều là phòng ăn riêng, phong cách trang trí cũng giống như dưới lầu, chỉ là càng yên tĩnh hơn một chút.

Ứng Tín Viễn mở cửa một phòng ăn riêng "Trang tiên sinh, mời vào"

Trang Duy bước vào liền nhìn thấy Cố Diễm đang ngồi trước bàn ăn.

Ứng Tín Viễn không đi vào, chỉ gật đầu với Cố Diễm, sau đó đóng cửa lại.

"Tổng giám đốc Cố" Trang Duy chào anh.

"Ngồi đi" Cố Diễm nhìn cậu, trên gương mặt không có biểu cảm gì.

Cơm nước trên bàn đã được dọn xuống, chỉ còn lại vài đĩa tráng miệng tinh xảo và nước trà.

Cố Diễm rót trà cho cậu "Vừa nãy nhìn thấy cậu đang ăn cơm với người khác, không tiện qua chào hỏi"

"À…" Trang Duy hơi gật đầu, ngồi bên phải của Cố Diễm.

Cố Diễm mở điện thoại di động của mình ra, đưa qua cho Trang Duy.

Trang Duy không hiểu nhìn anh, vừa nhìn sang điện thoại. Trên điện thoại có một tin nhắn bị báo một dấu chấm than màu đỏ, là tin nhắn gửi đi không thành công, nội dung là "Xin lỗi, tôi có việc đột xuất, không thể đến hẹn được, đợi tôi về sẽ tìm cậu"

Trang Duy lại theo bản năng nhìn thời gian trên đó, đúng là buổi chiều cậu hẹn Cố Diễm đi xem phim.

Thấy cậu xem xong, Cố Diễm mới nói "Hôm đó tôi có việc đột xuất phải bay qua Mĩ gấp, sau khi gửi tin nhắn cũng không để ý, không ngờ lại không gửi đi được. Ở nước ngoài tôi dùng một cái di động khác, cái này thì để ở chỗ Tín Viễn, tới sáng nay xuống máy bay, tôi mới nhìn thấy thông báo tin nhắn gửi đi không thành công"

Nghe lời giải thích của anh, tâm trạng Trang Duy tựa như trời quang mây tạnh, giống như dù là buồn phiền bao nhiêu cũng không đủ khiến cậu phiền não nữa.

"Không sao đâu, tình huống bất ngờ cũng không ai biết trước được" Trang Duy cười cười. Nếu không phải thật sự có việc gấp, Cố Diễm cũng sẽ không gửi tin nhắn mà không để ý xem có gửi đi thành công hay không. Do dự một lát, Trang Duy hỏi "Công việc giải quyết xong rồi?"

"Ừ, đã không sao" Cố Diễm đưa mấy đĩa tráng miệng cho Trang Duy "Để bù lại, lát nữa tôi mời cậu đi xem phim"

13. Chương 13: Ngày Mưa

Cố Diễm muốn bù lại, mời cậu ăn cơm Trang Duy cũng có thể hiểu được, nhưng mời cậu xem phim ít nhiều cũng khiến cậu có hơi bất ngờ.

"Cậu có phim nào muốn xem không?" Cố Diễm hỏi, thái độ nghiễm nhiên là đã quyết định rồi.

“Thực ra không cần phiền phức như vậy, anh vừa trở về hẳn cũng rất mệt, nên về nghỉ ngơi sớm một chút” Giải thích mọi chuyện rõ ràng là được rồi, đền bù gì đó không cần thiết, vốn cũng không phải chuyện to tát gì.

“Chiều nay đúng lúc tôi có thời gian rảnh. Trên máy bay về tôi đã ngủ một lúc, tối nay nghỉ ngơi cũng hết lệch múi giờ rồi” Cố Diễm nói “Nếu cậu không có phim nào muốn xem, tôi để Tín Viễn đặt vé bộ phim đã được chọn trước”

Thực ra anh đã sớm chọn phim xong, nếu Trang Duy không có yêu cầu thì vẫn theo kế hoạch mua vé trước.

Nếu Cố Diễm kiên trì, Trang Duy cũng không từ chối nữa, hơi gật đầu một cái. Cùng xem phim với Cố Diễm, ít nhiều vẫn khiến cậu có chút chờ mong.

“Thời gian còn sớm, ăn một ít lót dạ trước, chúng ta lái xe đi vẫn còn kịp” Cố Diễm cũng không gấp đến rạp chiếu phim, lúc này mua vé rất tiện lợi, chỉ cần chọn giờ chiếu thích hợp là được.

“Được” Tuy rằng Trang Duy đã ăn no nhưng nhờ tâm tình không tệ, ăn thêm một vài món tráng miệng nữa vẫn được.

Chờ Ứng Tín Viễn gửi tin nhắn mua vé rồi, Cố Diễm mới cùng Trang Duy rời nhà hàng, tự mình lái xe chở Trang Duy đến rạp chiếu phim. Hiếm khi Cố Diễm không mang vệ sĩ như ngày hôm nay, ngược lại khiến Trang Duy cũng tự do.

Đến rạp chiếu phim, hai người đến máy tự động lấy vé xem phim, sau đó âm thầm đi vào phòng chiếu. Ứng Tín Viễn theo yêu cầu của Cố Diễm, đặt vé trước một bộ phim khoa học viễn tưởng mạo hiểm, bộ phim này từ danh tiếng đến doanh thu đều không tệ, lúc này bộ phim cũng đã sắp hết thời gian công chiếu, cho nên vé vẫn tương đối dễ mua, chọn vị trí cũng rất tốt.

Hàng ghế hai người ngồi không có khán giả nào khác, phòng chiếu dường như có chút trống trải nhưng lại hợp ý của hai người. Trang Duy vẫn cảm thấy Cố Diễm cũng không thích hợp với rạp chiếu phim, trong mắt cậu, Cố Diễm nên ngồi tựa trên ghế sopha tùy ý xem phim điện ảnh.

Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng sau khi bộ phim bắt đầu, Trang Duy vẫn đem sự chú ý của mình dồn hết lên màn ảnh. Toàn thời gian chiếu phim hai người đều không nói chuyện, Trang Duy xem đến lúc chưa có tình tiết đặc sắc liền chuyển sự chú ý sang người bên cạnh. Không bao lâu, cậu liền phát hiện mặc dù ở trong không gian tương đối chật hẹp của phòng chiếu, Cố Diễm cũng vẫn không hề mất tự nhiên, ngược lại, trạng thái Cố Diễm thưởng thức bộ phim càng giống như là đang chú tâm xem xét, đây đại khái đã thành thói quen trong công việc, không ngờ lúc xem phim cũng là như thế.

Tình tiết chặt chẽ trong bộ phim làm thời gian trôi qua nhanh chóng, sau khi kết thúc đã gần chạng vạng tối.

“Tôi đưa cậu về trước” Cố Diễm nói “Tôi sẽ về nhà ăn tối, không ăn với cậu được”

Cố Diễm phải về nhà, Trang Duy cũng ngại làm lỡ thời gian của anh “Tự tôi về là được rồi”

“Tôi đưa cậu” Giọng nói của Cố Diễm không cho phép từ chối “Đi thôi”

Trang Duy suy nghĩ một chút, cũng không tiếp tục từ chối nữa, theo anh ra bãi đậu xe.

Sau khi Cố Diễm hỏi địa chỉ của Trang Duy liền chọn đường đi về. Trên đường về ngang qua nhà hàng vừa ăn buổi trưa, Cố Diễm dừng xe lại, để Trang Duy chờ một lát.

Trang Duy cũng không hỏi nhiều, ngồi trên xe chờ Cố Diễm. Thời tiết chạng vạng mát mẻ, quay kính xe xuống, gió thổi nhè nhẹ, cảm giác đặc biệt thoải mái.

Khoảng chừng một vài phút, Cố Diễm mang theo hai túi giấy trở ra xe, đưa cho Trang Duy “Về nhà ăn tối ngon miệng”

Trang Duy mở túi ra nhìn, đều là thức ăn mới vừa làm xong nóng hôi hổi. Cố Diễm không đi ăn với cậu nhưng lại chuẩn bị những thứ này khiến cậu không khỏi cong cong khóe môi — Có thể lấy những thứ này ra ngoài nhanh như vậy, hẳn là đã đặt từ sớm.

“Cám ơn. Có điều nhiều quá, e là ăn không hết” Trang Duy cười nói.

“Để vào tủ lạnh, sáng mai hâm lại là có thể ăn” Cố Diễm khởi động xe “Nhà hàng này không tồi, món ăn để qua đêm cũng không ảnh hưởng đến mùi vị lắm”

“Được” Cậu tuy không nấu cơm nhưng hâm thức ăn lại thì vẫn biết, dù sao thì cũng còn có một đồ vật gọi là lò vi sóng.

Cố Diễm đưa Trang Duy tới trước cửa khu chung cư, nhìn cậu đi vào mới lái xe rời đi. Trang Duy cầm túi thức ăn, chậm rãi đi về phía căn hộ của mình, nhìn lướt qua giống như minh tinh đang dạo bước trên thảm đỏ, kiêu ngạo mà chói mắt. Tiếc nuối cho việc không thể đến tiệc sinh nhật của ba cũng bị phai nhạt, ba cậu có chính kiến của ba cậu, mà cậu cũng có nguyên tắc và giới hạn của mình. Nếu như hai bên xung đột nhất định sẽ sinh ra bất hòa, vậy thì bớt gặp mặt nhau, tự mình sinh hoạt. Ít nhất cho tới hiện nay, đây là biện pháp tốt nhất.

Bởi vì đã quyết định rời khỏi Thiên Ảnh cho nên khi Thiên Ảnh gọi điện cho cậu, Trang Duy cũng không nhận, ngược lại Quý Sâm sẽ xử lý, cậu không cần trực tiếp đối thoại với cấp cao trong công ty.

Chiều hôm đó,Trang Duy đang lên mạng xem đồ dùng điện trong nhà thì nhận được điện thoại của Quý Sâm, nói là có một nhãn hàng nước hoa có đẳng cấp muốn tìm Trang Duy làm đại diện phát ngôn, danh tiếng và doanh thu không tệ, cũng phù hợp với hình tượng của Trang Duy, nhưng công ty lại lấy đủ các loại lý do đưa cho Lâm Tân. Chuyện lần này của công ty khiến Trang Duy tỉnh hẳn, không giữ lời hứa cũng không chọn đại diện phát ngôn tốt cho cậu, mặt khác cũng là mượn chuyện chưa hết hợp đồng của Trang Duy đem cơ hội này nâng đỡ Lâm Tân. Cho dù đây là ý của Du Tung hay là do Lâm Tân tự mình tìm được, đối với Trang Duy mà nói đều là một loại tổn thất.

“Cậu nghĩ thế nào?” Kể lại tình huống, Quý Sâm hỏi.

Trang Duy cũng không quá để ý, vừa tiếp tục lướt web, vừa trả lời “Được cái này mất cái kia. Tôi muốn rời khỏi Thiên Ảnh, mất cơ hội lần này cũng không sao. Những gì của tôi sau này tôi sẽ đoạt lại” Vấn đề trong công việc cậu trước nay đều rất tự tin.

Thấy cậu biểu hiện bình tĩnh, Quý Sâm cũng yên lòng “Cũng được, tôi nói cho cậu chuyện này nếu cậu gặp Lâm Tân, khó tránh cậu ta sẽ khoe khoang một hồi, không cần để ý đến cậu ta là được rồi”

“Ừ, tôi biết rồi” Trang Duy trả lời.

“Tôi hẹn tổng giám đốc một công ty giải trí ngày mai gặp mặt, cậu cùng đi với tôi đi. Một lát nữa tôi sẽ đem tài liệu gửi qua mail của cậu, công ty kia mặc dù không thể sánh được với Thiên Ảnh nhưng làm việc cũng xem như ổn định, có thể suy nghĩ một chút” Quý Sâm đã liên lạc với một vài công ty, mà công ty này xem như có lợi cho sự phát triển của Trang Duy nhất.

“Được” Chuyện ký hợp đồng với công ty mới như thế này đều có Quý Sâm lo liệu, nhưng chi tiết thì cậu ít nhiều cũng phải tự mình chú ý.

Quý Sâm hẹn chính là dùng cơm tối, Trang Duy cũng đã xem tài liệu trước. Công ty này có vài minh tinh hạng hai, ba khá nổi tiếng nhưng lại không có người nào thuộc hạng nhất, chắc là vận may không tốt lắm. Công ty này đối với nghệ nhân cũng không quá hà khắc, tài chính cũng coi như khá dồi dào, nhưng vẫn không bồi dưỡng ra một minh tinh hạng nhất để làm trụ cột. Mỗi lần có cơ hội đều sẽ gặp chuyện này chuyện kia, sau đó bị nghệ nhân của công ty khác chiếm cơ hội, bởi vậy mà người ta nổi danh, mà nghệ nhân công ty này thì lại chỉ đành chờ cơ hội khác, hạng nhất này không biết phải chờ đến bao lâu. Mà một ít minh tinh hạng nhất hoặc là đã từng hợp tác với nhau vô cùng tốt nhưng sẽ không tùy tiện đổi công ty, hoặc là rời công ty tự mở phòng làm việc cá nhân, cho nên công ty này vẫn cứ không nổi lên được.

Trang Duy cảm thấy Quý Sâm hẳn là vừa ý với yêu cầu của đối phương đối nghệ nhân khá là rộng rãi, không gian phát triển của họ rất rộng lớn, lúc này mới đồng ý thử tiếp xúc với bọn họ.

Sau buổi trưa, bầu trời liền kéo mưa rơi tí tách. Đến mùa thu chính là mưa rào cùng hơi lạnh kéo đến, chuyện này đối với người đã trải qua mùa hè oi bức là chuyện không thể tốt hơn, ít ra buổi trưa có thể mát mẻ một chút.

Vốn đang mong chờ mưa lâm râm ai ngờ đến chạng vạng lại đột ngột chuyển thành mưa lớn, bầu trời cực kì âm u xem chừng rất khó tạnh. Đề phòng kẹt xe ngày mưa, Quý Sâm nói sẽ đến đón Trang Duy sớm hơn một tiếng.

Chỗ hẹn cách nơi ở của Trang Duy khoảng chừng một giờ chạy xe, Quý Sâm vì muốn an toàn nên cũng không lái quá nhanh.

"Xem kiểu này chắc là không tạnh mưa sớm đâu" Quý Sâm than thở.

"Ừ" Trang Duy ngẩng đầu nhìn trời, bầu trời vẫn phủ kín mây đen, hoàn toàn không có dấu hiệu trời quang mây tạnh.

Xe vừa mới lái qua một ngã tư, cơn mưa bên ngoài đột nhiên lớn hơn, từ mưa to thành ra mưa bão. Nước mưa từ trên trời rơi xuống ào ạt, cần gạt nước cũng không quét kịp.

"Thời tiết kiểu gì thế? Thành phố N cũng đâu có báo trước là có mưa lớn đâu" Quý Sâm không thể không lái chậm hơn nữa, xe chạy trên đường cũng đồng thời giảm tốc độ, lấy an toàn làm đầu.

Trang Duy nhìn ra ngoài cửa sổ xe. Thời gian này xe trên đường không ít, cũng đã đến trung tâm thành phố càng phải đặc biệt cẩn thận.

Mưa lớn như thế khiến cho con đường rất nhanh đã bị ngập nước, chỉ sau mười phút, nước ngập tới nửa cẳng chân, một ít chỗ hơi thấp đã ngập hơn cẳng chân. Giao thông dần dần tắc nghẽn, có vài chiếc xe bị chết máy trong dòng nước, mà mưa vẫn cứ tiếp tục rơi…

"Xem tình hình không tốt cho lắm" Trang Duy cảm thấy nếu cứ tiếp tục thế này, xe của bọn họ cũng sẽ bị chìm trong nước luôn.

Quý Sâm nhíu mày "Hệ thống thoát nước không hiệu quả, coi như chúng ta đến được chỗ hẹn đi, nhưng khi về cũng là cả một vấn đề" Thành phố N mưa lớn mà lại kéo dài như vậy đúng là hiếm thấy, hệ thống thoát nước không kịp cũng là chuyện bình thường.

Chiếc xe phía trước bọn họ đã bị chết máy trong nước, nháy nháy hai đèn để xe sau chạy vòng qua. Tình huống này ai cũng không thể trách được, chỉ có thể vòng qua làn xe khác mà chạy, khiến giao thông vốn đã không thuận lợi càng trở nên lộn xộn hơn.

Quý Sâm vất vả lắm mới lái xe ra được làn ngoài cùng, chạy chưa đến 100 mét thì xe cũng bị chết máy luôn…

"Thật là, phải làm sao bây giờ?" Quý Sâm nhíu mày chặt hơn, bọn họ còn có chuyện quan trọng, bây giờ xe chết mấy thực sự là xui xẻo.

"Trước bật hai đèn nhan trước đi" Trang Duy cũng bó tay, nước ngập qua khung xe luôn rồi, số lượng xe bị chết máy cũng nhiều lên.

Quý Sâm bất đắc dĩ bật hai đèn nhan lên, liên lạc xe tải. Có điều với tình trạng này, xe tải chưa chắc chạy đến được. Con đường vốn đã loạn bây giờ lại càng loạn hơn nữa…

Quý Sâm vừa mới nói chuyện với công ty vận tải xong liền nhận được điện thoại từ thư ký của tổng giám đốc công ty đã hẹn hôm nay, nói thành phố N đã ra thông báo mưa bão, cửa công ty của bọn họ bị ngập nước nghiêm trọng, xe căn bản không thể chạy ra ngoài được, cuộc hẹn ngày hôm nay chỉ đành hủy bỏ thôi.

Nghe thấy bên kia nói vậy, Quý Sâm cũng thở phào nhẹ nhõm, lập tức đáp lại, nói vài ngày nữa khi nào đối phương rảnh rỗi lại hẹn gặp mặt sau.

"Được rồi, không cần đi nữa" Quý Sâm thở phào. Mới nãy cậu ta còn đang lo không biết phải làm sao, tình trạng này ngay cả thuê xe cũng khó khăn, cũng may là hủy cuộc hẹn, bọn họ cũng không cần gấp.

Trang Duy khẽ cười, chỉ vào xe "Nhưng bây giờ chúng ta cũng không quay về được"

Quý Sâm bất đắc dĩ nhún vai "Hết cách rồi, chỉ có thể ngồi chờ tạnh mưa thôi"

Quý Sâm vừa dứt câu, cửa sổ bên Trang Duy bị ai đó gõ hai tiếng, Trang Duy quay đầu nhìn sang, bất ngờ nhìn thấy Ứng Tín Viễn đứng bên ngoài, đồng thời cũng phát hiện xe của bọn họ trùng hợp chết máy ngay

cửa lớn của Cố thị...

14. Chương 14: Ngủ Lại

Trang Duy quay kính xe xuống "Trợ lý Ứng"

Ứng Tín Viễn khẽ gật đầu một cái, cầm ô hỏi "Xe của hai người bị chết máy sao?" Không biết từ khi nào bên ngoài đã nổi gió lớn, tán ô cũng không thể hoàn toàn che được cơn mưa, quần và giày của Ứng Tín Viễn đều bị ướt hết cả, trên mình cũng bị mưa tạt một vài chỗ.

"Ừ, tắt máy rồi, không khởi động được" Quý Sâm trả lời.

"Trận mưa này tạm thời không tạnh đâu, nếu hai người không để ý, mời lên lầu Cố thị nghỉ tạm một lát" Ứng Tín Viễn sắc mặt không đổi nhưng giọng nói rất khách sáo. Mặc dù nước mưa tạt lên người khiến anh ta có hơi chật vật nhưng anh vẫn như cũ là trợ lý Ứng làm việc nghiêm túc cẩn thận.

"Như vậy có tiện lắm không?" Quý Sâm hơi do dự, dù sao tòa nhà này cũng là nơi làm việc của Cố thị, bọn họ cũng không có hợp đồng gì để bàn bạc, như vậy đi vào e là không tốt lắm.

"Không sao, lúc này tình hình giao thông rất xấu, để tránh xảy ra nguy hiểm, vẫn là nên vào Cố thị nghỉ một lát đã" Ứng Tín Viễn nói "Cố thị có xe tải, có thể đem xe của hai người kéo vào bãi đậu xe dưới hầm, chờ giao thông thuận lợi rồi lại đưa đến xưởng sửa chữa"

Quý Sâm nhìn ra đằng sau một chút, hai chiếc xe phía sau họ vừa va quẹt nhau, trời mưa đường trơn, bọn họ dừng ở đây xem như an toàn nhưng nếu như xe không ngừng lại mà trực tiếp đâm vào thì cũng rất nguy hiểm.

"Được, vậy thì phiền trợ lý Ứng rồi" Quý Sâm nhìn Ứng Tín Viễn đầy cảm kích, thời tiết kiểu này không có gì tốt hơn là chờ trong một tòa nhà an toàn. Nói đi nói lại, thực ra người của Cố thị căn bản không cần quan tâm đến họ, nhưng bây giờ người ta đến đây cũng là một kiểu quan tâm và coi trọng, nhân tình này bọn họ vẫn phải nhận rồi.

Ứng Tín Viễn gật đầu, mở cửa xe phía Trang Duy ra, nữ thư ký đứng sau anh ta lập tức bước ra phía trước che ô cho Trang Duy.

Trang Duy sau khi xuống xe liền nói với thư ký "Cám ơn", rồi nhanh tay nhận chiếc ô che cầm giúp cô.

Ứng Tín Viễn nói với Trang Duy "Cậu đi vào trước với thư ký đi, xe tải sẽ đến ngay, tôi và Quý tiên sinh sẽ ở đây đợi"

Thực ra với thân phận của Ứng Tín Viễn có thể nhờ người khác đứng chờ với Quý Sâm, nhưng anh ta lại không hề cao ngạo mà chủ động ở lại làm cho Trang Duy và Quý Sâm càng thêm có hảo cảm với vị trợ lý Ứng này.

"Vậy thì phiền trợ lý Ứng" Trang Duy gật đầu.

"Trang tiên sinh khách sáo rồi" Ứng Tín Viễn trả lời.

Trang Duy cũng không nói thêm gì nữa, cùng thư ký đi vào tòa nhà Cố thị.

Bên trong Cố thị vẫn bận rộn như vậy, mỗi người đều có việc của chính mình, bước chân ai cũng vội vã, không hề có chút ảnh hưởng bởi trận mưa bên ngoài, thậm chí không có ai nhìn ra ngoài cửa sổ, dường như công việc trên tay bọn họ còn quan trọng hơn nhiều.

Trang Duy vừa vào cửa, khí chất đặc biệt trên người vẫn hấp dẫn không ít người nhưng cũng không có ai dừng lại, chỉ dùng ánh mắt nhìn theo cậu mà thôi.

Thư ký đưa Trang Duy vào thang máy, thang máy đi thẳng lên tầng làm việc của Cố Diễm. Ra khỏi thang máy, thư ký trực tiếp đưa cậu vào căn phòng trong cùng.

Cửa phòng làm việc mở ra, phong cách trang trí sắc lạnh đập vào mắt, lãnh đạm, nghiêm cẩn, cùng với không khí cấm dục phả vào mặt khiến Trang Duy cảm thấy căn phòng này dường như đã khắc tên của Cố Diễm lên đó.

Sau khi thư ký đưa cậu vào cửa liền đi tới trước một cánh cửa khác ở bên trái, mở ra "Trang tiên sinh, đây là phòng nghỉ của tổng giám đốc Cố, bên trong có phòng tắm, anh có thể sửa soạn lại một chút, quần áo để thay đổi đã chuẩn bị sẵn cho anh. Tổng giám đốc Cố đang họp, vẫn chưa xác định được thời gian kết thúc cuộc họp, mời anh cứ tự nhiên. Có gì cần dặn dò có thể dùng điện thoại trên bàn tổng giám đốc Cố"

"Được, đã làm phiền cô rồi" Trang Duy gật đầu, nơi này không có ai khác cũng khiến cậu cảm thấy thoải mái hơn một chút.

"Anh khách sáo rồi" Thư ký nói xong liền rời đi trước.

Phong cách phòng nghỉ của Cố Diễm có chút khác biệt so với bên ngoài, nhìn có vẻ ấm áp hơn một chút, drap trải giường và ghế sopha đều mang màu sắc ấm áp, nhìn kiểu gì cũng không phải gu của Cố Diễm, rèm cửa màu vàng nhạt che một nửa, hơn nữa bầu trời đang âm u làm ánh sáng trong căn phòng càng thêm mờ tối.

Trang Duy đi vào phòng tắm, phòng tắm và phòng rửa tay thông với nhau nhưng lại tương đối độc lập, kính phủ mờ đem hai phòng ngăn ra, không nhìn thấy hai bên.

Trên bệ đá hoa cương ở một bên có để một bộ trang phục sạch sẽ, nhìn qua cũng không giống như là mới mua nhưng nhất định là mặc chưa được vài lần, nhìn cũng còn rất mới. Vừa nãy cậu từ trong xe đi vào cửa tòa nhà chỉ có mấy phút ngắn ngủi nhưng giày và quần đều bị ướt mưa. Mùa này quần áo mặc tương đối mỏng, gió cuốn mưa rào tạt một phát ướt nhẹp dính sát vào người, không thay không được.

Cởi quần áo, Trang Duy tắm rửa qua loa, dầu gội đầu và sữa tắm đều là dạng gói dùng một lần, sử dụng tương đối dễ dàng.

Chờ Trang Duy tắm rửa xong xuôi, mặc quần áo tử tế đã là nửa tiếng đồng hồ sau. Trang Duy dùng khăn sạch vừa lau tóc vừa đi ra khỏi phòng tắm, hương vị nhàn nhạt mà mềm mại từ khăn lông khiến cậu thấy rất thoải mái.

"Tắm xong rồi?" Nghe tiếng mở cửa, Cố Diễm ngồi trước bàn làm việc đọc tài liệu ngẩng đầu nhìn sang.

Trang Duy không biết Cố Diễm đã về, hơi sửng sốt một chút mới cười cười "Làm phiền anh rồi"

Trang phục của Cố Diễm mặc trên người Trang Duy có hơi rộng, nhưng nhờ cảm giác rộng rãi như vậy làm cho Trang Duy càng thêm gợi cảm, chân xỏ dép lê đi trong nhà cũng làm cậu có thêm vài phần tùy tiện như ở nhà.

"Không có gì, ngồi đi" Cố Diễm đứng dậy, chỉ vào ghế sopha.

Trang Duy đi theo Cố Diễm, Cố Diễm ngồi vào ghế sopha đơn, Trang Duy thì ngồi trên ghế đệm dài.

"Lau khô tóc đi, đừng để bị cảm" Cố Diễm cầm bình cà phê đầy một nửa trên bàn rót cho Trang Duy và mình mỗi người một tách "Máy sấy tóc mấy ngày trước bị hỏng, vẫn chưa dặn bọn họ mua cái mới"

"Không sao đâu" Trang Duy vừa lau tóc vừa trả lời, nhiệt độ trong phòng làm việc cũng vừa phải, đương nhiên cũng có thể làm khô tóc.

Cố Diễm thêm sữa và đường vào cà phê của hai người, Trang Duy nhìn động tác của anh, bàn tay lau tóc chậm lại, liều lượng Cố Diễm thêm vào vừa đúng sở thích của cậu.

Thấy cậu nhìn chằm chằm tay mình, Cố Diễm dùng muỗng khuấy đều tách cà phê, sau đó đẩy qua trước mặt Trang Duy "Lần trước cậu ở chỗ tôi pha cà phê như thế này"

Trang Duy nghĩ lại, Cố Diễm hẳn là đang nói đến lần cậu bị tạt cà phê ở trung tâm thương mại.

"Cám ơn" Trang Duy nhẹ giọng.

"Cẩn thận nóng" Cố Diễm nhắc nhở.

Mưa bên ngoài vẫn chưa dứt, rơi lộp bộp trên khung cửa sổ, kính cách âm giảm tiếng mưa rơi để tránh ảnh hưởng đến người khác.

"Chắc không phải là trợ lý Ứng phát hiện xe của chúng tôi chứ?" Trang Duy nếm thử một hớp cà phê.

Cố Diễm nhìn Trang Duy, khóe miệng cong cong tạo thành nét cười như có như không giống như đang hỏi "Sao cậu biết được?"

Trang Duy cười cười "Ứng tiên sinh là trợ lý của anh, phòng làm việc hẳn là cũng ở trên lầu. Từ đây nhìn xuống căn bản không thể phân biệt được đâu là xe của chúng tôi. Hơn nữa khi tôi vào đây, thư kí nói anh đang họp, nếu anh họp thì không thể nào vắng trợ lý Ứng, nếu đang họp thì sao anh ta có thể nhìn xem tình huống bên ngoài?"

Ý cười của Cố Diễm càng sâu hơn "Còn phát hiện gì nữa?"

"Trợ lý Ứng chắc là từ phòng họp đi ra, hơn nữa anh ta cũng biết là xe chúng tôi bị chết máy rồi. Nếu không có sự đồng ý của anh, trợ lý Ứng sẽ không rời đi giữa cuộc họp, thư ký cũng không dám để tôi tự tiện dùng phòng nghỉ của anh" Nói xong, Trang Duy sờ sờ quần áo trên người mình "Cũng không ai dám không được sự đồng ý của anh lại tự ý để tôi mặc quần áo của anh"

Trong đáy mắt Cố Diễm đầy nét cười "Là trợ lý Dư phát hiện, chính là người phụ trách tiếp đón các cậu lúc quảng cáo lần trước. Cô ấy nói cho thư ký, thư ký truyền lại cho Tín Viễn, Tín Viễn nói lại cho tôi biết"

Trang Duy mỉm cười gật đầu "Cám ơn. Nếu không có anh sắp xếp, tôi và Quý Sâm lúc này chắc là vẫn còn bị kẹt trong xe" Cậu biết rõ, nếu không có sự đồng ý của Cố Diễm thì dù cho trợ lý Dư có thấy họ cũng như không.

"Chuyện nhỏ mà thôi" Cố Diễm cũng không để chuyện này trong lòng.

"Đúng rồi, Quý Sâm đâu? Cậu ấy và trợ lý Ứng không vào đây sao?" Cậu biết Quý Sâm và Ứng Tín Viễn cùng đi với nhau chắc chắn sẽ không có chuyện gì, nhưng vẫn muốn hỏi một câu cho yên tâm.

"Ở chỗ của Tín Viễn, không cần lo lắng" Cố Diễm trả lời.

"À" Người tên Ứng Tín Viễn này đã từng giúp Quý Sâm vào bệnh viện và mời chuyên gia hội chẩn, Trang Duy cũng tin tưởng anh ta phần nào.

Đặt tách cà phê xuống, ý cười Cố Diễm đã dịu lại, nhưng thái độ vẫn có chút tùy ý "Mưa lớn như vậy mà còn ra ngoài, có chuyện quan trọng lắm sao?"

"Nói ra rất dài dòng" Trang Duy tựa vào ghế sopha, có lẽ là nhờ mới vừa tắm xong, Trang Duy cảm thấy mệt mỏi trên người cũng vơi bớt đi phần nào.

Cố Diễm không hỏi tiếp, chỉ nhìn cậu như chờ cậu nói tiếp.

Trang Duy cũng không giấu diếm, sắp xếp lại từ ngữ, sau đó trình bày một lượt từ chuyện cậu muốn đổi công ty cho đến nguyên nhân ngày hôm nay phải ra ngoài cho Cố Diễm nghe.

Cố Diễm nghe xong, trầm mặc khoảng chừng một phút mới lên tiếng "Tôi cho cậu một cơ hội vào YC, cậu có đồng ý không?"

"YC?" Trang Duy đương nhiên biết YC là của Cố Diễm, có thể có được một cơ hội như vậy khiến cậu vừa bất ngờ vừa mừng rỡ lắm rồi. Thực ra không phải cậu không nghĩ tới YC, chỉ là YC không thiếu minh tinh hạng nhất, với danh tiếng của cậu muốn vào đó cũng không dễ như vậy.

"Ừ, YC không phải chỉ của một mình tôi mà là cùng với một người bạn nữa, cho nên tôi không thể tự mình quyết định, cậu nhất định phải thi phỏng vấn. Nếu không hợp với yêu cầu của YC, tôi cũng không giúp được cậu" Cố Diễm chỉ có thể giúp Trang Duy có cơ hội duy nhất mà thôi, còn được hay không, anh vẫn sẽ nghe ý kiến tổng hợp rồi mới quyết định.

"Được, cám ơn anh. Tôi rất muốn thử xem, có thể có được cơ hội phỏng vấn, tôi rất vinh hạnh" Trang Duy gật đầu cảm ơn, trong đôi mắt ngập tràn tự tin.

"Tôi sẽ giúp cậu sắp xếp, sau khi xác định thời gian sẽ thông báo cho cậu" Cố Diễm lần thứ hai lộ ra ý cười, anh rất tán thưởng thái độ tự tin của Trang Duy.

"Đúng rồi, Quý Sâm cũng sẽ cùng đổi công ty với tôi" Trang Duy nhất định phải nhắc chuyện này, cậu và Quý Sâm tuyệt đối sẽ không tách ra.

"Chỉ cần thông qua phỏng vấn là được" Cố Diễm trả lời. Ngày đó Quý Sâm không hề bận tâm đến bản thân liều mình cứu Trang Duy, người có nguyên tắc có nghĩa khí như vậy, YC cũng sẽ không từ chối.

Có sự cam đoan của Cố Diễm về cơ hội phỏng vấn lần này, Trang Duy cũng thả lỏng một ít, so với những công ty nhỏ kia, YC tất nhiên là một lựa chọn tốt hơn nhiều. Phong cách làm việc của YC cậu cũng nghe qua ít nhiều, sẽ không can thiệp quá nhiều với nghệ nhân nhưng có yêu cầu rất cao về nhân phẩm, đương nhiên, đối với thực lực càng có yêu cầu cao hơn. Cũng chính vì như thế, nghệ nhân ở YC phát triển không ngừng, tương lai vô hạn.

"Nếu tôi qua được vòng phỏng vấn sẽ mời anh một bữa cơm" Trang Duy cười thoải mái, hiển nhiên tâm tình không tệ.

"Được" Cố Diễm đáp lại.

Thời tiết bên ngoài so với lúc nãy còn tồi tệ hơn, thời tiết cứ như vậy càng khiến cho người ta cảm thấy có thể tránh mưa trong một căn phòng là chuyện an toàn đến cỡ nào.

Cố Diễm thay Trang Duy rót thêm cà phê "Căn hộ của cậu thế nào rồi?"

Trang Duy cầm tách cà phê "Gần xong rồi, sáng ngày mốt dụng cụ sinh hoạt và đồ dùng điện sẽ được chuyển đến, quét dọn đơn giản một chút là có thể vào ở được rồi"

Bởi vì không cần thay đổi gì nhiều cho nên bố trí rất nhanh chóng, chờ chuyển dụng cụ sinh hoạt và đồ dùng điện vào thì càng có hương vị gia đình hơn.

"Vậy thì tốt. Tranh thủ trời mát dọn nhà sớm một chút, qua trời lạnh không thích hợp chuyển nhà" Cố Diễm nói.

"Ừ, tôi biết rồi" Trang Duy cười đáp lại, cũng có hơi mong chờ đối với ngôi nhà mới của mình.

Qua giờ tan tầm, cơn mưa mới yếu đi nhưng nước vẫn còn ngập trên đường chưa rút. Ngày hôm nay Cố Diễm phải tăng ca, cộng thêm thời tiết không tốt, buổi tối cũng không định về nhà, Cố Diễm tăng ca đương nhiên Ứng Tín Viễn cũng ở lại. Trang Duy và Quý Sâm không có xe về, hơn nữa dù có xe cũng không khởi động được, nói không chừng đi nửa đường cũng bị chìm trong nước, theo đề nghị của Ứng Tín Viễn, hai người quyết định ở lại Cố thị một đêm, chờ ngày mai giao thông khôi phục lại. Ngược lại công ty chưa bao giờ thiếu ghế sopha, tùy tiện ngủ một đêm cũng không thành vấn đề.

Cứ như vậy, Trang Duy và Quý Sâm hai người không phải nhân viên của Cố thị cùng với Cố Diễm và Ứng Tín Viễn làm tăng ca, ngủ ngay trên ghế sopha một đêm.

Sáng hôm sau, nước đã rút, đường sá lại thông thuận. Bốn người ăn sáng trong nhà ăn của công ty, Cố Diễm và Ứng Tín Viễn tiếp tục làm việc, Trang Duy và Quý Sâm thì được tài xế của Cố Diễm đưa hai người về nhà.

Lúc cổng lớn khu chung cư mở ra, Trang Duy phát hiện trước cửa nhà mình có không ít phóng viên xúm đen xúm đỏ, Trang Duy và Quý Sâm nhìn nhau, đều không biết xảy ra chuyện gì.

Xe không phải của họ, lại nói hai người vốn muốn lẻn vào nhà, không ngờ khi tài xế hạ kính xe xuống để quẹt thẻ mở cổng, có phóng viên tinh mắt nhìn thấy Quý Sâm. Trong nháy mắt, chiếc xe đã bị phóng viên vây kín, có người gõ cửa sổ kêu hai người xuống xe, một số khác cố gắng đưa bút ghi âm và đủ các loại thiết bị về phía cửa sổ xe, sợ mình sẽ bỏ lỡ chuyện gì.

Giữa lúc các phóng viên mồm năm miệng mười nhao nhao, dường như Trang Duy chỉ nghe loáng thoáng "Lâm Tân" rồi "tai nạn giao thông" gì đó. Quý Sâm cau mày, cậu ta biết cứ như vậy sẽ không ổn, suy nghĩ một lát liền mở cửa xe bước ra, muốn biết rõ đây là xảy ra chuyện gì.

15. Chương 15: Sự Cố

Sau khi Quý Sâm xuống xe, Trang Duy cũng không tiện ngồi chờ trên xe, thấy những phóng viên này cũng không phải nhằm vào vấn đề cá nhân của cậu, chắc là không có vấn đề gì cho nên cũng xuống xe theo.

Quý Sâm che trước người Trang Duy, trưng ra nét tươi cười chuyên nghiệp hỏi phóng viên "Xin mọi người yên tĩnh một chút, có vấn đề gì thì nói từng cái một, như vậy cũng dễ cho Trang Duy trả lời"

Các phóng viên nghe thế liền an tĩnh hơn một chút, một phóng viên trong số đó chợt phát hiện Trang Duy và Quý Sâm hình như mới đi đâu đó về liền hỏi "Trang Duy mới về nhà sao? Đêm qua đã đi đâu vậy?"

Ánh mắt phóng viên đều rất nhanh nhạy, đặc biệt là những phương diện khiến người ta dễ dàng suy diễn như câu vừa rồi.

Trang Duy cười cười, thong thả trả lời "Trận mưa ngày hôm qua ai cũng biết, tôi và Quý Sâm ra ngoài làm việc, kết quả xe bị chết máy giữa đường, không còn cách nào phải tìm khách sạn gần đó ngủ lại một đêm, chờ sáng nay đường đi thông thuận mới trở về"

Ngày hôm qua gặp tình trạng như thế không chỉ một mình Trang Duy, ngay cả nhân viên của Cố thị phần lớn cũng đều trực tiếp ở lại công ty, Cố thị có nhà ăn riêng cho nhân viên, đối với nhân viên mà nói cũng rất thuận lợi, dù sao ngày hôm qua mưa tầm tã, gọi thức ăn ngoài cũng không có ai đưa đến tận nơi.

Câu trả lời của Trang Duy vô cùng hợp lý với tình hình thời tiết ngày hôm qua cho nên cũng không ai lại bắt bẻ vấn đề này. Một phóng viên khác lập tức chen lên "Trang Duy, ngày hôm qua Lâm Tân bị tai nạn giao thông trên đường cao tốc, xin hỏi cậu có biết tình huống thế nào không?"

Câu hỏi này khiến Trang Duy và Quý Sâm đều sửng sốt một lát, Quý Sâm lập tức hỏi lại "Chuyện xảy ra lúc nào? Chúng tôi vẫn chưa nhận được thông báo từ công ty"

"Khoảng 6h tối ngày hôm qua" Người phóng viên đó trả lời "Bệnh viện không cho phỏng vấn, chúng tôi không còn cách nào khác chỉ đành đi hỏi những người gần gũi với Lâm Tân để tìm hiểu tình huống"

Lâm Tân bị tai nạn giao thông, hai người thật ra không biết cũng không có gì, cùng lắm là hai người không có xem tin tức thôi. Tối qua cả hai cũng đúng là không để ý đến tin tức lắm, Cố Diễm và Ứng Tín Viễn còn làm việc, Trang Duy và Quý Sâm thì lại cùng xem phim, hoàn toàn không hề biết lại có chuyện như vậy.

"Cám ơn mọi người đã cho hay, chúng tôi sẽ liên lạc với phía công ty để hỏi tình hình cụ thể. Cũng cám ơn mọi người đã quan tâm Lâm Tân, xin mọi người kiên nhẫn chờ công ty mở họp báo, đến lúc đó sẽ đưa ra thông báo chính thức" Trang Duy lúc này cũng không tiện nhiều lời, chỉ nói trước như thế, dù sao chuyện nào là thế nào cậu cũng không biết chút gì, nói nhiều sai nhiều.

"Đúng vậy, chúng tôi không phải nhân viên y tế chuyên nghiệp, cũng chưa đến bệnh viện thăm hỏi, thực sự là không thể cho mọi người tin tức hữu dụng. Nhưng xin tin tưởng, Lâm Tân nhất định sẽ không có chuyện gì" Quý Sâm nhấn mạnh, sau đó mở cửa xe để Trang Duy lên xe trước, sau đó lại nói với phóng viên "Xin mọi người nhường đường một chút, cám ơn" Nói xong, Quý Sâm cũng lên xe, tài xế lập tức chạy xe vào khu chung cư, mặc kệ phóng viên đang bao vây ùn ùn bên ngoài.

Đến dưới lầu, hai người cảm ơn tài xế một tiếng, tài xế liền đánh xe quay về. Sau đó cả hai cùng lên đi lên lầu, có những lời nói ở nhà tiện hơn.

Sau khi vào nhà, Trang Duy đi thay quần áo trước, Quý Sâm đi rót nước. Trang Duy cũng không mặc quần áo của Cố Diễm đi về, trong mắt cậu đây là hành vi rất không phù hợp, hơn nữa quần áo của mình cũng khô có thể mặc lại rồi.

Trong lúc thay quần áo, Trang Duy cũng thán phục Cố Diễm là người rất cẩn trọng, hôm nay tuy tài xế là người của Cố Diễm nhưng xe thì không phải, cho nên dù có bị phóng viên đưa tin lá cải cũng không điều tra được nội dung gì đáng giá. Chuyện Lâm Tân gặp tai nạn giao thông nhất định Cố Diễm không biết, nhưng phải luôn luôn duy trì cảnh giác để phòng ngừa kẻ có tư tâm cũng rất đáng để Trang Duy học hỏi.

Thay quần áo xong, Trang Duy đi ra cầm ly nước trên bàn uống một nửa mới lên tiếng "Cậu đi hỏi xem bệnh viện nào, chúng ta đi thăm một chuyến"

Cậu và Lâm Tân đúng là quan hệ không tốt, nhưng bây giờ xảy ra chuyện như vậy, dù nhìn từ góc độ nào, cậu đều phải đi thăm một lần. Nếu không có phóng viên vây quanh khu chung cư, cậu có thể giả vờ không hay biết, nhưng tình hình lúc này cậu mà không xuất hiện, các phóng viên sẽ càng phỏng đoán lung tung, sau này e là sẽ càng không tốt.

—- Đây chính là giới giải trí, cho dù trong lòng anh nghĩ như thế nào đi nữa thì bề ngoài vẫn phải giả vờ giả vịt.

"Ừ, tôi đoán lần này Lâm Tân bị thương không nhẹ, nếu không thì với tốc độ lan truyền tin tức và thời gian xảy ra vụ việc này, sáng sớm nay công ty hẳn đã tiến hành một cuộc họp báo hoặc là tuyên bố thông báo rồi. Đến tận bây giờ vẫn im hơi lặng tiếng e là tình hình không khả quan cho lắm, công ty không dám nhiều lời" Quý Sâm phân tích.

Trước nay Quý Sâm đều vô cùng chính xác trong việc quan sát, Trang Duy cũng rất tin tưởng vào phán đoán của Quý Sâm.

"Nói sao thì cũng nên đi xem trước một chút. Dù không giúp được gì nhiều như cũng phải đi qua xem một lần" Trang Duy nói. Lâm Tân gặp chuyện, cậu không hề có ý định cười trên sự đau khổ của người khác, nếu không, với quan hệ của bọn họ, cậu hoàn toàn không cần đến đó làm gì.

"Ừ, để tôi gọi xe" Quý Sâm mở điện thoại gọi taxi, xe của hai người sáng nay đã đem đi sửa chữa, muốn ra ngoài thì đành tạm thời gọi taxi.

Dù sao cũng là đến bệnh viện thăm bệnh không thể ăn mặc luộm thuộm được, như vậy có vẻ tùy tiện quá. Cho nên hai người sau khi lên xe liền đến nhà Quý Sâm trước, để Quý Sâm thay đồ rồi mới đến bệnh viện. Trong lúc này Quý Sâm cũng liên lạc với người đại diện của Lâm Tân để xác nhận bệnh viện và số phòng xong rồi mới chạy đến bệnh viện.

Vì để tránh quấy rầy bệnh nhân cho nên phía bệnh viện chắc chắn không cho phép phóng viên tùy tiện ra vào, hơn nữa chuyện Lâm Tân bị tai nạn lại đang được chú ý, bệnh viện cũng càng bảo vệ nghiêm ngặt.

Sau khi Trang Duy và Quý Sâm xuống xe liền trực tiếp đi vào bệnh viện, trợ lý của Lâm Tân đã đứng chờ sẵn, thấy hai người đến cũng không nói nhiều, trực tiếp dẫn hai người lên lầu.

Trên hành lang ICU tương đối yên lặng, người đại diện của Lâm Tân, chị Như, đang ngồi bên ngoài phòng bệnh, sắc mặt vô cùng tiều tụy, thấy bọn họ đến mới đứng dậy miễn cưỡng cười cười "Đến rồi à…"

Trang Duy khẽ gật đầu một cái.

Quý Sâm nhỏ giọng hỏi "Thế nào? Bác sĩ nói sao rồi?"

Chị Như lắc đầu thở dài "Tự hai đứa xem đi" Chị Như cũng coi như người lão luyện trong giới, nói chuyện với bọn họ như vậy cũng không có gì lạ.

Trang Duy đi lại trước cửa sổ không lớn không nhỏ nhìn vào chỉ thấy Lâm Tân còn nằm mê man trên giường, trên người không biết phải nối với bao nhiêu thiết bị, một miếng gạc băng kín đầu, vừa nhìn đã biết ngay là bị thương rất nặng. Mà những điều này cũng không nghiêm trọng, nghiêm trọng nhất chính là gương mặt Lâm Tân có một vết thương rất lớn, đến nỗi cậu đứng xa như vậy mà vẫn thấy rất sâu, đến mức này chắc chắn sẽ để lại sẹo rồi. Trang Duy nhíu mày, gương mặt đối với những người trong giới giải trí như bọn họ quan trọng đến mức nào không cần phải nói, bây giờ Lâm Tân bị như vậy, e rằng không thể không giải phẫu thẩm mỹ lại. Nếu có thể hoàn toàn xóa sẹo được thì càng tốt, nhưng nếu không thể… Sự nghiệp coi như đi tong.

Quý Sâm đi tới, nhìn thấy tình trạng Lâm Tân bên trong cũng không khỏi cau mày, loại hình thần tượng như Lâm Tân nếu như hủy dung lại còn chưa lên được phái thực lực, sự nghiệp lần này chẳng khác nào bị hủy hoại.

"Tổng giám đốc Du nói thế nào?" Quý Sâm hỏi chị Như.

Chị Như lắc đầu "Vẫn chưa liên lạc được với tổng giám đốc Du, chị chỉ có thể tạm thời ngăn chặn một lúc phía truyền thông, sau này còn phải xem công ty nói sao đã"

"Đang yên đang lành sao lại xảy ra tai nạn được?" Quý Sâm nhớ tài xế của Lâm Tân là do tổng giám đốc Du chọn riêng cho Lâm Tân, kinh nghiệm cầm lái phong phú, trước giờ chưa từng xảy ra chuyện gì.

Chị Như thở dài "Không phải Tiểu Tân nhận một quảng cáo nước hoa sao? Ngày hôm qua đi ăn với đại diện bên đó, ai biết trời lại mưa tầm tã như vậy, lúc ở trên đường cao tốc, chiếc xe bên trái lạc tay lái trực tiếp đụng vào, chiếc xe bên phải còn chưa kịp né ra thì đã bị gió quật trực tiếp đâm vào hàng rào bảo vệ. Mà chiếc xe đằng sau không thắng kịp, trực tiếp tông vào đuôi ba chiếc trước"

Nói cách khác là xe Lâm Tân bị ba chiếc tông vào ba phía, không bị kẹt lại bên trong cũng đã may mắn lắm rồi.

"Bác sĩ nói sao?" Trang Duy hỏi thêm tình hình của Lâm Tân.

Chị Như lắc đầu "Chấn động não, gãy xương sườn, trên mặt bị mảnh kính vỡ găm vào, còn phải quan sát thêm, vẫn chưa hết nguy hiểm"

"Công ty không phân công ai đến đây sao?" Trang Duy lại hỏi.

Chị Như lại lắc đầu tiếp "Đường sá hôm qua muốn đến đây cũng khó, sáng nay lại không có tin tức gì, hai người là người đầu tiên đến thăm cậu ấy"

"Chị cũng đừng lo quá, sẽ không sao đâu" Quý Sâm an ủi "Chờ tổng giám đốc Du đến đây để xem bước tiếp theo phải làm sao"

Quý Sâm và chị Như không giao thiệp với nhau nhiều lắm, nhưng bởi vì chị Như là tiền bối nên Quý Sâm vẫn rất tôn trọng cô.

"Chỉ mong là vậy..." Chị Như nhìn phòng ICU, trong mắt tràn ngập âu lo.

Mười giờ sáng, Du Tung rốt cuộc cũng đến. Trang Duy và Quý Sâm vốn định đi về, thấy ông ta đến, không thể không ở lại thêm một lát.

Du Tung nhìn chị Như một chút, đi thẳng tới trước mặt Quý Sâm "Hãng nước hoa FI muốn tìm cậu làm đại diện phát ngôn, cậu có hứng thú hay không?"

Nghe câu hỏi của Du Tung, Trang Duy cảm thấy Du Tung quả thực là máu lạnh không chút nhân tính.

Nước hoa FI vốn là muốn tìm cậu lại bị công ty đưa ra đủ các loại lý do để chuyển qua cho Lâm Tân, Lâm Tân tối hôm qua chính bởi đi ăn với người bên FI mới bị tai nạn giao thông. Du Tung vừa tới không hề quan tâm tới bệnh trạng của Lâm Tân, thậm chí cũng không qua ngó xem Lâm Tân ra sao liền hỏi cậu có muốn nhận đại diện phát ngôn này hay không, đúng là xem như không thấy Lâm Tân. Dù cho Lâm Tân không phải tình nhân của Du Tung mà chỉ là một nghệ nhân của Thiên Ảnh, cách làm của Du Tung cũng thực sự khiến người ta lạnh tâm.

Trang Duy liếc nhìn phòng ICU, Lâm Tân trước đây mới vừa đứng trước mặt cậu hăng hái cười nhạo bọn họ đều cùng một loại người, mà giờ đây, cậu và Cố Diễm vẫn trong sạch, còn Lâm Tân lại bị kẻ bạc tình này xem như tốt thí nhìn cũng không thèm nhìn. Cậu không biết sau khi Lâm Tân biết được chuyện này sắc mặt như thế nào, nhưng trong mắt cậu, Lâm Tân rất đáng thương nhưng lại không đáng đồng tình, dù sao thì đây cũng là lựa chọn của Lâm Tân.

"Không cần, cám ơn tổng giám đốc Du cất nhắc, tôi cảm thấy FI thích hợp với những người tương đối trẻ tuổi, tôi không thích hợp cho lắm. Tổng giám đốc Du vẫn nên suy xét cho người khác đi" Trang Duy mỉm cười nhưng đáy mắt lại lạnh như băng.

Đại diện phát ngôn này cho dù hợp với cậu thì cậu cũng không nhận, dù sao đối phương cũng đã chọn Lâm Tân, bây giờ Lâm Tân gặp chuyện, nhất định sẽ nhận được sự đồng tình và cổ vũ từ fan, nếu cậu vào lúc này làm đại diện phát ngôn, người ngoài nhìn vào lại nói cậu thừa nước đục thả câu, nhất định sẽ dẫn tới không ít người phản cảm. Người ta ăn ốc, cậu bất luận ra sao cũng không thể đổ vỏ được.

Quý Sâm cũng nhìn ra được Trang Duy có ác cảm với Du Tung, không chờ Du Tung nói thêm liền bước lên "Tổng giám đốc Du, Trang Duy còn có việc, chúng tôi đi trước vậy"

Trang Duy cũng quay người nói với chị Như "Bọn em ở đây lâu cũng không tiện, Lâm Tân còn phải phiền chị Như quan tâm, chị cũng chú ý sức khỏe, đừng để mệt mỏi. Bọn em đi trước"

Chị Như gật đầu "Khiến các cậu vất vả đến đây một chuyến rồi"

"Chuyện nên làm thôi" Trang Duy gật đầu chào, nói với Du Tung "Chúng tôi đi trước, gặp tổng giám đốc Du sau"

Nói xong cũng không đợi Du Tung trả lời liền cùng với Quý Sâm âm thầm rời khỏi bệnh viện.

16. Chương 16: Phỏng Vấn

Quay về nhà của Trang Duy, Quý Sâm gọi điện kêu thức ăn bên ngoài, Trang Duy lấy hai chai soda từ trong tủ lạnh ra, ném một chai cho Quý Sâm.

"Cậu cảm thấy Lâm Tân sau này còn có thể tiếp tục sự nghiệp không?" Trang Duy ngồi lên ghế sopha, giữa đôi mày lộ ra chút uể oải.

"Khó nói lắm" Quý Sâm phân tích khách quan "Sự cố lần này không phải do Lâm Tân cho nên mọi người đa số sẽ càng thông cảm cho cậu ta hơn. Nhưng là một người theo phái thần tượng, coi như nhận được đồng tình nhưng một thời gian dài không xuất hiện, liệu có bao nhiêu người sẽ nhớ đến cậu ta? Bây giờ minh tinh diện mạo đẹp trai ưa nhìn đếm không xuể, nếu Lâm Tân vẫn không thể duy trì ánh hào quang, chẳng mấy chốc sẽ bị đào thải. Nhưng dù sao cứ mãi lợi dụng lòng thương cảm của người khác, fan cũng sẽ chán ngán"

Lời của Quý Sâm nói đúng trọng tâm. Đây chính là nghệ sĩ, nếu như không có đủ thực lực cuối cùng cũng sẽ bị người mới đè bẹp. Một lần sơ sẩy, muốn trở lại đỉnh vinh quang đúng là còn khó hơn lên trời.

"Tổng giám đốc Du muốn đem đại diện phát ngôn của nước hoa FI trả lại cho tôi, xem ra cũng là muốn kéo dài thời gian hợp đồng. Nếu tôi nhận, trước tiên không nói tới vấn đề hợp đồng, fan của Lâm Tân nhất định sẽ có ác cảm với tôi. Lỡ như mọi chuyện lùm xùm lên, những công ty khác không muốn chuốc phiền phức không chịu ký hợp đồng với tôi, tôi sẽ không thể không tiếp tục kí tiếp hợp đồng với Thiên Ảnh" Trang Duy cười lạnh. Du Tung không ngu ngốc, ông ta cũng biết nước hoa FI là một cơ hội tốt, muốn dùng nó để nhử mồi cậu. Nếu cậu thay thế Lâm Tân, mặc dù gần hết hạn hợp đồng nhưng chỉ cần trong thời hạn hợp đồng mà chưa hoàn thành công việc, tiền lương của cậu ước chừng phải kéo dài đến khi hoàn thành công việc mới được nhận. Đây cũng là lý do tại sao cậu lại quyết định không tiếp tục nhận công việc trước khi rời khỏi Thiên Ảnh, nếu như bởi vì chưa hoàn thành công việc, tiếp tục hợp đồng ở lại Thiên Ảnh, Thiên Ảnh liền có thời gian để kéo dài hợp đồng với cậu, tới khi đó liệu Thiên Ảnh có động tay động chân gì không cũng chưa nói chắc được.

"FI đúng là một thương hiệu tốt, nhưng nếu có thể rời khỏi Thiên Ảnh, đại diện phát ngôn lần này không cần cũng được" Quý Sâm thở dài "Nói đi nói lại, thái độ của tổng giám đốc Du đối với Lâm Tân hôm nay làm tôi cảm thấy lạnh cả người. Ngay cả nhìn một cái cũng không thèm, cứ bàn với cậu chuyện đại diện phát ngôn, đúng là đủ vô tình"

Theo lý mà nói, cho dù xuất phát từ mặt nào thì Du Tung cũng phải thăm Lâm Tân trước, hỏi tình hình này nọ. Dù sao quan hệ giữa Du Tung và Lâm Tân đâu phải là bí mật ở công ty, thái độ đối xử như người xa lạ thế này thật sự khiến người ta cảm thấy khó chịu. Du Tung có thể đối xử với Lâm Tân như vậy, đương nhiên cũng sẽ đối xử với người khác như vậy, nếu gặp chuyện thì còn được mấy ai trung thành với ông chủ đây?

"Ừ" Trang Duy mở chai soda uống vài hớp "Nói cho cậu một chuyện"

“Chuyện gì?” Quý Sâm hỏi.

“Tổng giám đốc Cố cho tôi một cơ hội đến YC phỏng vấn, cậu giúp tôi chuẩn bị một ít tài liệu” Trang Duy còn chưa kịp nói với Quý Sâm chuyện này, hôm nay nhìn thấy hành động của Du Tung làm cậu chỉ hận sao không thể kết thúc hợp đồng ngay và luôn.

“Chuyện khi nào?” Quý Sâm ngạc nhiên nhìn cậu, ánh mắt đầy kinh hỉ không lời nào tả xiết.

“Lúc đến phòng anh ta ngày hôm qua, cậu đang ở bên chỗ của trợ lý Ứng” Trang Duy trả lời.

“Vậy à” Quý Sâm gật đầu, giọng nói tràn ngập chờ mong “Chừng nào đi?”

“Đợi thông báo đã, chắc là vài ngày nữa” Nụ cười trên môi Trang Duy càng tươi hơn. Nếu có thể vào được YC, với thực lực của YC, công việc sau này của cậu chắc chắn sẽ không bị Thiên Ảnh gây ảnh hưởng.

“Được lắm, lát nữa ăn cơm xong tôi về sắp xếp tài liệu liền” Quý Sâm có cảm giác tràn đầy sức sống trong nháy mắt.

“Ừ, tự cậu cũng phải chuẩn bị kỹ càng. Tổng giám đốc Cố nói cậu cũng có thể cùng đi với tôi luôn, chắc phần phỏng vấn của cậu cũng không sót được đâu” Trang Duy nhắc nhở, với tiêu chuẩn tuyển dụng của YC chắc không chỉ sơ sơ là qua được đâu.

Quý Sâm gật đầu “Tôi biết, cậu không cần lo lắng”

“Ừ” Với năng lực của Quý Sâm, Trang Duy cảm thấy không thành vấn đề, cũng không cần lo lắng quá.

Sau khi ăn cơm xong, Quý Sâm đi về trước. Thiên Ảnh vẫn chưa đưa ra bất kỳ tuyên bố nào về tai nạn giao thông của Lâm Tân, fan chỉ có thể lo lắng chờ đợi, âm thầm cầu nguyện hi vọng Lâm Tân bình an vô sự.

Tối hôm sau, Trang Duy nhận được điện thoại của Cố Diễm, sáng mai 9h30 đến công ty YC phỏng vấn.

“Cám ơn, làm phiền anh rồi” Trang Duy lịch sự trả lời, xác định được cuộc phỏng vấn, trong lòng cậu cũng nhẹ nhõm một chút.

“Không có gì, có qua được hay không đều là do cậu” Giọng nói của Cố Diễm ẩn chứa ý cười nhàn nhạt.

“Ừ” Ý cười của Trang Duy càng thêm sâu hơn, giọng của Cố Diễm rất êm tai, dù là lạnh lùng hay dịu dàng, Trang Duy đều cảm thấy rất thích nghe.

“Hôm nay anh tăng ca sao?” Hiếm khi thấy Trang Duy quan tâm đến sinh hoạt của Cố Diễm.

“Không có, vừa về tới nhà, gọi cho cậu xong thì xuống lầu ăn cơm” Cố Diễm trả lời.

Trang Duy cười nhẹ “Vậy anh mau đi ăn đi, không quấy rầy anh nữa”

“Được, cậu nghỉ ngơi sớm đi”

“Ừ” Sau khi Trang Duy đáp lại thì hai người đều không nói thêm gì nữa, từng người lần lượt cúp điện thoại.

Tán gẫu những chuyện không liên quan tới công việc khiến Trang Duy cảm thấy rất thoải mái, cũng làm cho cậu phát hiện một mặt khác của Cố Diễm lúc ở nhà không đi làm việc.

Đến ngày phỏng vấn, Quý Sâm đã đến đón Trang Duy từ rất sớm. Hai người ra ngoài ăn sáng, vừa để Trang Duy có thời gian xem tài liệu cậu ta đã chuẩn bị trước, đến lúc phỏng vấn cũng có bài bản một chút.

Tối hôm qua Trang Duy ngủ rất sớm cũng rất ngon, sắc trời buổi sáng cũng rất đẹp, trạng thái tinh thần sảng khoái như vậy đối với buổi phỏng vấn cũng càng có lợi.

YC cách tòa cao ốc của Cố thị không xa lắm, cũng nằm giữa khu phố sầm uất, công ty cũng một mình chiếm trọn một building, chỉ là tầng lầu không lên cao lắm, chỉ có bảy tầng nhưng thiết kế vô cùng đặc biệt, tòa nhà màu trắng phối hợp với cửa kính màu xám bạc làm người ta có cảm giác vừa thời thượng vừa trang nhã.

Nhân viên tiếp tân đã biết tin Trang Duy sẽ đến đây cho nên sau khi hai người vào cửa liền mỉm cười bước ra nghênh đón, sau khi đơn giản chào hỏi liền đưa cả hai đến phòng hội nghị trên lầu ba – nơi tiến hành cuộc phỏng vấn.

"Mời hai anh ngồi trước, tổng giám đốc Kiều sẽ đến ngay" Nhân viên tiếp tân sau khi bưng trà lên liền đi ra ngoài.

Trang Duy quan sát phòng hội nghị một vòng, đường nét tổng thể có nét tương tự với Cố thị, nhưng lấy màu trắng làm chủ đạo ngược lại khiến mọi người không cảm thấy quá mức sắc lạnh.

Không lâu sau, cửa phòng hội nghị lại mở ra, có năm người đi vào. Người đàn ông bước vào trước tiên là con lai, dáng vẻ vô cùng anh tuấn, đôi mắt màu xanh lam càng thêm xinh đẹp khiến người ta không thể dời mắt đi trong giây lát. Đi sau người đó là một nam một nữ, có lẽ cũng là cấp cao trong công ty, sau cùng là hai cô gái mang theo cặp táp và laptop, nhìn thái độ và trang phục có lẽ là thư ký.

Người đàn ông mang dòng máu lai đi tới trước người Trang Duy, đưa tay về phía cậu "Tôi là Kiều Sở Khâm, một trong hai ông chủ của YC. Hoan nghênh Trang tiên sinh đã đến"

"Xin chào tổng giám đốc Kiều, có thể có cơ hội được phỏng vấn lần này, tôi rất vinh hạnh" Trang Duy cũng bắt tay lại.

Kiều Sở Khâm nhìn qua cũng không phải kiểu người dễ dàng thân thiết nhưng thái độ lịch sự vẫn làm người khác cảm thấy người này hẳn là cũng không khó gần lắm. Mặc dù nhìn có chút kiêu ngạo nhưng không hề có ý khinh thường người khác.

Sau khi bắt tay với Trang Duy, Kiều Sở Khâm nhìn về phía Quý Sâm, cũng đưa tay ra "Hoan nghênh Quý tiên sinh"

"Xin chào tổng giám đốc Kiều, rất hân hạnh được gặp ngài" Quý Sâm mỉm cười bắt tay đáp lễ.

Sau đó, một nam một nữ đi sau Kiều Sở Khâm cũng lần lượt từng người chào hỏi Trang Duy và Quý Sâm, một người là phó giám đốc phụ trách mảng quảng bá nghệ nhân của công ty, một người là phụ trách quản lý những người đại diện của công ty. Hai người nhìn có vẻ ôn hòa nhưng từ cách nói chuyện cũng có thể nhận ra thái độ làm việc rất nghiêm cẩn.

Sau khi chào hỏi xong, Kiều Sở Khâm ngồi xuống bàn họp trung tâm, phó giám đốc và quản lý ngồi ở hai bên Kiều Sở Khâm, cạnh họ là hai người thư ký.

Trang Duy và Quý Sâm ngồi đối diện với họ, phỏng vấn chính thức bắt đầu.

Quý Sâm đầu tiên đưa ra tư liệu của Trang Duy, bên trong có tài liệu về thành quả công việc, sản phẩm đại diện phát ngôn, cùng với ảnh chụp trang bìa cho các tạp chí…

Những điều này YC cũng đã sớm tìm hiểu cho nên cũng không mất quá nhiều thời gian.

Sau khi xem qua tư liệu một lần, phó giám đốc hỏi trước "Trang tiên sinh chỉ định phát triển ở lĩnh vực quảng cáo hay sao? Có dự định chuyển sang những lĩnh vực khác hay không?"

Trang Duy mỉm cười trả lời "Trước mắt là vậy, tôi chỉ muốn tập trung vào quảng cáo và chụp ảnh. Dù sao tôi cũng không được đào tạo chính quy, ca hát, đóng phim cũng không thành thạo, hơn nữa điều kiện bên ngoài của tôi lại càng thích hợp với quảng cáo hơn, cho nên tạm thời vẫn chưa thử ở lĩnh vực khác. Cá nhân tôi cảm thấy, nếu không được đào tạo và huấn luyện, chỉ với sự nổi tiếng mà chuyển sang ca hát hoặc đóng phim hiệu quả sẽ không tốt, rất có thể sẽ bị phê bình, cho nên tôi cũng không định lấn sân"

Phó giám đốc gật đầu "Trang tiên sinh có định hướng gì đối với sự phát triển tương lai của mình chưa?"

"Tôi có rất ít quảng cáo trong nước, phổ biến nhất chỉ có đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển. Khi còn ở nước ngoài, tôi nhận quảng cáo cơ bản là nhắm vào các đối tượng từ 20 đến 25 tuổi, đương nhiên, cũng có một số ít từ 25 đến 30 tuổi. Tôi thấy chụp ảnh quảng cáo nhằm vào các đối tượng từ 25 đến 30 tuổi trở xuống cũng không phải không thể nhưng sau khi cân nhắc đến chuyện lâu dài, tôi nghĩ tôi nên bắt đầu chuyển sang khuynh hướng khoảng 30 tuổi" Trang Duy phân tích "Nếu như chọn khuynh hướng thành thục ổn trọng, phương hướng phát triển sau này sẽ đa dạng hơn"

Gương mặt của cậu tuy nhìn trẻ hơn tuổi thật nhưng khí chất và độ thành thục cùng với kinh nghiệm từng trải của mình cũng đủ cho cậu đi theo con đường phát triển này. Cứ giả nai mãi cũng không phải cách sáng suốt, chỉ có chậm rãi đi con đường thành thục, để tất cả tự nhiên thay đổi mới có thể đảm bảo sự phát triển của cậu trong tương lai.

Phó giám đốc nghe xong cũng không hỏi thêm gì nữa, chỉ tiếp tục lật xem tài liệu của Trang Duy.

Quản lý nhân sự hỏi cậu "Trang tiên sinh, nếu vì sự nghiệp của cậu, công ty yêu cầu cậu đổi người đại diện, cậu có đồng ý nghe theo sự sắp xếp của công ty hay không?"

Trang Duy khẽ nhíu mày trả lời "Từ khi tôi bắt đầu sự nghiệp Quý Sâm vẫn luôn theo bên cạnh tôi. Tôi biết năng lực của cậu ấy, đồng thời cũng tin tưởng cậu ấy, chúng tôi hợp tác rất ăn ý. Tôi nghĩ chị cũng hiểu, sự tin tưởng giữa nghệ nhân và người đại diện quan trọng đến mức nào. Cho nên tôi sẽ không đồng ý thay đổi người đại diện, đối với tôi, Quý Sâm là người thích hợp nhất"

Người quản lý gật đầu, cúi đầu không biết ghi gì vào quyển sổ.

Kiều Sở Khâm đánh giá Trang Duy, một lát sau mới hỏi "Với lý lịch của cậu, Trang tiên sinh đã đủ chuẩn, nhưng YC có yêu cầu đối với nghệ nhân nhiều hơn so với các công ty khác một chút, đặc biệt là nhân phẩm, chúng tôi yêu cầu nghệ nhân nhất định phải tự trọng, không thể làm chuyện trái phát luật và đạo đức. Công ty cũng không cho phép dùng quy tắc ngầm trong giới, một khi bị phát hiện coi như vi phạm hợp đồng, tự động hủy hợp đồng. Không biết Trang tiên sinh có ý kiến gì về mặt này không?"

Quy định của YC nghiêm khắc như vậy đúng là khiến Trang Duy có chút bất ngờ, mà Kiều Sở Khâm nói tới vi phạm hợp đồng chắc là muốn thanh toán tiền bồi thường vi phạm hợp đồng.

"Tôi rất tán thành những quy định này của công ty, nhân phẩm đạo đức của nghệ nhân có quan hệ trực tiếp sự nghiệp của người đó" Trang Duy nói "Thật ra, tôi muốn ký hợp đồng với quý công ty ngoại trừ thực lực, tôi cũng đánh giá cao yêu cầu của quý công ty về mọi mặt đối với nghệ nhân. Quy định như vậy chứng tỏ cấp cao trong công ty vô cùng xem trọng họ, có thể ký kết hợp đồng với công ty có cùng quan điểm như vậy, tôi cũng yên tâm"

Kiều Sở Khâm cười cười "Như vậy, hoan nghênh Trang tiên sinh gia nhập YC"

Hết chương 16.

17. Chương 17: Chuyển Nhà

Phỏng vấn của Trang Duy đã xong, tiếp theo chính là Quý Sâm. Cũng như dự đoán của Trang Duy, phỏng vấn của YC dành cho Quý Sâm cũng không hề qua loa mà vô cùng tỉ mỉ. Từng vấn đề được đưa ra từ người quản lý nhân sự, dù sao đây cũng là chuyên môn của cô.

Từ vấn đề chuyên nghiệp đến xử lý công việc, lại đến xác định hình tượng của Trang Duy, cuối cùng mới hỏi đến một số vấn đề cá nhân. Những câu này Quý Sâm trả lời rất tốt, mặc dù có những chỗ Trang Duy không hiểu rõ nhưng nghe Quý Sâm trả lời rõ ràng trật tự, trong lòng cũng đã chắc chắn.

Sau khi hỏi xong một loạt vấn đề, quản lý nhân sự mới nhỏ giọng nói vài câu với Kiều Sở Khâm.

Sau đó, Kiều Sở Khâm rất lịch sự nói với Quý Sâm "Năng lực chuyên môn của Quý tiên sinh rất tốt, tin rằng sau này hợp tác với Trang tiên sinh càng thêm hợp ý, hoan nghênh cậu gia nhập YC"

"Xin cám ơn" Quý Sâm gật đầu cười.

Nói tới vấn đề đãi ngộ và hợp đồng tiếp nhận bao nhiêu người mới, công ty bình thường đều bảo mật đối với bên ngoài, nhưng người trong giới chỉ cần có lòng thăm hỏi liền biết được tỉ lệ của mỗi công ty. Thực ra cũng không chênh lệch nhau nhiều lắm, khác biệt lớn nhất chính là tài nguyên. Chỉ cần tài nguyên dồi

dào thích hợp, nghệ nhân liền có thể nhận được tiền lương cao, cũng có thể nâng cao danh tiếng, tiện cả đôi đường.

Chờ đến khi thảo luận hoàn tất thì đã đến giờ ăn trưa.

Kiều Sở Khâm nói "Nếu như không có vấn đề gì khác, cứ tạm thời quyết định như vậy, sau khi hợp đồng hoàn thành sẽ gửi đến mail của hai cậu. Chờ đến khi hợp đồng của cả hai tại Thiên Ảnh kết thúc, chúng ta sẽ ký kết đúng hẹn"

"Được" Trang Duy và Quý Sâm đáp lại.

"Tôi còn có việc phải đi trước, hai cậu cứ tự nhiên" Kiều Sở Khâm nói xong liền bước ra khỏi phòng hội nghị, dường như còn có một cuộc hẹn khác phải tranh thủ đi trước.

Quý Sâm lại hàn huyên đôi câu với phó giám đốc và quản lý nhân sự rồi mới cùng Trang Duy nói lời tạm biệt. Thư lý tiễn hai người ra cửa, cũng đưa cách liên lạc – Trước khi ký hợp đồng, có bất kỳ vấn đề gì cũng có thể liên hệ với cô.

Sau khi lên xe, Trang Duy và Quý Sâm đều thở phào một hơi, nhìn nhau mà cười.

"Chúng ta làm một bữa tiệc lớn ăn mừng đi" Quý Sâm vừa cười vừa khởi động xe.

"Ok" Trang Duy vui vẻ đồng ý, hoàn thành việc lớn, cậu cũng cảm thấy nhẹ nhõm hơn không ít.

"Đúng rồi" Trang Duy quay đầu nhìn Quý Sâm "Tôi phải tranh thủ dọn nhà, hôm qua nhà thiết kế liên lạc với tôi, nói là khi nào rảnh thì đến xem căn hộ một lần, nếu không có gì cần thay đổi nữa thì có thể bàn giao được rồi"

Căn hộ trước đây là của Thiên Ảnh cho thuê, sau khi Trang Duy kết thúc hợp đồng thì phải dọn đi. Nhanh chóng chuyển nhà cũng tốt, nhân lúc tin tức vẫn chưa lộ ra, chuyển nhà cũng thuận tiện, càng có thể đảm bảo an toàn vấn đề cá nhân.

"Được, sau khi chuyển nhà xong, tôi sẽ đi mua một chiếc xe, sau này ra ngoài cũng dễ dàng hơn một chút" Trang Duy nói. YC nhất định sẽ cung cấp xe cho hai người nhưng so với tự mình sắm một chiếc thì càng tiện hơn. Cậu có bằng lái xe, trước đây khi chưa rời khỏi nhà thì có xe riêng, nhưng sau này bị đuổi ra ngoài, kinh tế thu nhập không ổn định, thực sự không có tiền mua xe, lúc ở nước ngoài thì trước sau gì cũng phải về nước, mua rồi đến lúc chở về cũng rất phiền phức cho nên không có mua xe.

"Ừ, tôi cũng tính mua một chiếc, không cần đắt đỏ, chỉ cần thay cho đi bộ là được" Thu nhập của Quý Sâm tuy không nhiều như Trang Duy nhưng mua một chiếc xe không thành vấn đề.

"Vậy sau này đi mua chung đi" Trang Duy tính như vậy cũng đỡ phải đi hai ba lần.

"Được"

Quý Sâm muốn đến một nhà hàng Tây Ban Nha nổi tiếng để ăn mừng, Trang Duy cũng không có ý kiến. Sau khi Quý Sâm xác định đường đi liền bắt đầu tập trung lái xe.

Trang Duy lấy điện thoại di động ra, gửi một tin nhắn cho Cố Diễm 'Phỏng vấn rất thuận lợi, hôm nào rảnh rỗi mời anh một bữa'

Không lâu sau, Cố Diễm gửi tin trả lời 'Chúc mừng, chờ khi nào có thời gian tôi sẽ cho cậu hay'

Trang Duy: 'Được'

Cố Diễm: 'Cậu định mời tôi ăn gì?'

Trang Duy không nghĩ Cố Diễm lại rảnh rỗi nhắn tin với mình, khóe miệng cong cong gửi lại: 'Chỉ cần không phải tôi nấu là được'

Cố Diễm: 'Cậu không nấu cơm?'

Trang Duy: 'Tôi là sát thủ nhà bếp… Anh sẽ?'

Cố Diễm: 'Không biết'

Trang Duy: ‘Anh cũng không cần phải tự nấu cơm’

Cố Diễm: ‘Có cơ hội có thể thử một lần’

Trang Duy: ‘Vẫn nên tha cho nhà bếp của anh đi’

Trang Duy là một người có kinh nghiệm, hoàn toàn có thể lý giải được một người chưa bao giờ làm cơm mà vào bếp là chuyện khủng bố đến mức nào. Nếu Cố Diễm xuống bếp, Trang Duy cảm thấy hình ảnh kia không cần tưởng tượng, Cố Diễm căn bản không thích hợp với nhà bếp.

“Cậu đang nhắn tin với ai vậy? Vui vẻ thế?” Quý Sâm hơi tò mò nhìn Trang Duy. Trang Duy rất ít khi gửi tin nhắn cho người khác, còn là dáng vẻ vui thích như thế.

Trang Duy định nói liền sửa lại “Không có gì, một người bạn mà thôi” Cậu không phải muốn giấu Quý Sâm, chỉ là cậu cảm thấy chuyện này không cần phải nói. Cậu không muốn người khác nghĩ nhiều, cũng không để tự mình nghĩ nhiều.

Quý Sâm gật đầu, không hỏi gì thêm, cậu ta cũng không phải người hỏi tới cùng.

Bữa trưa rất hợp với khẩu vị của cả hai, cộng với tâm trạng tốt, ăn vô cùng thỏa thích.

Sau khi ăn trưa xong, hai người đi đến căn hộ của Trang Duy ở Vọng Tinh Uyển, căn hộ lấy màu trắng làm chủ đạo, ở giữa điểm xuyết màu vàng hồng xen kẽ khiến căn hộ càng thêm đẹp mắt nhưng không hề có cảm giác xa xỉ khoa trương, ban công theo phong cách điền viên, mặt sàn và tủ đều là màu gỗ vốn có, bàn và đèn treo đều làm từ cây mây, sopha mềm mại nằm cạnh chiếc bàn con đủ dài để một người nằm nghỉ ngơi, sopha kết hợp hai màu lam và trắng làm người ta có cảm giác vô cùng thư thái.

“Thật không tệ” Quý Sâm xuýt xoa “Rất có hương vị gia đình”

“Ừ” Trang Duy mỉm cười gật đầu. Điện trong nhà đã được lắp đặt, trên sàn để mười mấy cái thùng, đều là đồ cậu đặt mua online, vật dụng trên giường, rèm cửa, đồ gia dụng các loại, sau khi chờ những thứ này được đưa đến từ từ trang trí cũng được, không cần phải vội vã.

“Chờ đến khi cậu vào ở rồi sẽ phát hiện càng muốn mua thêm này nọ linh tinh” Là người có kinh nghiệm, Quý Sâm chia sẻ với Trang Duy.

Trang Duy cười cười đi vào nhà bếp “Chỗ khác chắc là phải cần trang trí thêm, nhưng nhà bếp thì không cần đâu”

Đối với Trang Duy mà nói, trong phòng bếp chỉ cần có máy xay cà phê, bình nước nóng lạnh và lò viba là đủ rồi, sắm những thứ khác cũng chỉ lãng phí.

“Cũng được” Quý Sâm cũng hiểu Trang Duy, nhà bếp này chính là chỗ tiết kiệm được nhiều tiền nhất.

“Lát nữa đi chỗ quản lý vật tư hẹn một dì giúp việc đến quét dọn một chút, tôi trở về thu dọn hành lý, chúng ta phải tranh thủ dọn nhà thôi” Chỗ ở hiện tại của Trang Duy ngoại trừ những thứ cậu đem từ nước ngoài về thì tất cả nhất định đều phải dọn hết ra ngoài, những thứ khác thì không sao hết, hơn nữa nội thất đã có sẵn một số, cậu cũng không muốn đem theo. Tính đi tính lại cũng không cần gọi công ty chuyển đồ, tự bọn họ lái xe một chuyến là được rồi.

“Được, lát nữa tôi đi tìm dì giúp việc cố định cho cậu, sau này đúng giờ tới dọn dẹp là được” Quý Sâm trả lời. Trang Duy là nghệ nhân, đặc biệt chú trọng vấn đề riêng tư, cho nên phải tìm một người có nhân phẩm tốt, đáng tin tưởng mới được.

Sau khi đi về, Trang Duy thanh toán sòng phẳng với nhà thiết kế, bắt đầu thu xếp hành lý chuẩn bị chuyển nhà.

Ngày chuyển nhà, thời tiết quang đãng, cuối thu mát mẻ khiến người ta vô cùng thoải mái. Trang Duy tuy nói là không có bao nhiêu đồ nhưng túi lớn túi nhỏ gộp lại cũng đầy một xe. Trong đó còn có một phần lớn là cậu gửi ở nhà Quý Sâm trước khi ra nước ngoài.

Xe chạy vào Vọng Tinh Uyển, dừng lại dưới tòa nhà của căn hộ Trang Duy ở. Hai người xuống xe mở cốp sau, đang chuẩn bị vác đồ ra thì một chiếc xe BMW sẫm màu dừng lại phía sau xe của hai người. Kiểu dáng

thuộc dòng SUV này chính là loại Trang Duy rất thích làm cậu không khỏi nhìn thêm vài lần, Quý Sâm thì thầm huýt sáo trong bụng, xe này cậu ta cũng thích lắm, nhưng giá tới bảy con số thì cậu cứ tưởng tượng thôi là được rồi.

Cửa ghế lái của chiếc xe mở ra, người bước xuống làm cả hai hết sức kinh ngạc.

"Trợ lý Ứng?" Quý Sâm tròn mắt nhìn Ứng Tín Viễn.

Ứng Tín Viễn gật đầu chào một cái, thấy hành lý trên xe bọn họ "Hai người đang chuyển nhà sao?"

Trang Duy hoàn hồn, trả lời "À, căn hộ vừa mới trang trí xong, ngày hôm nay cũng rảnh nên dọn luôn"

Quý Sâm thấy Ứng Tín Viễn chủ nhật mà vẫn còn mặc tây trang, hỏi "Sao trợ lý Ứng cũng tới đây?"

"Tổng giám đốc Cố muốn bàn chuyện làm ăn với tôi" Đang nói chuyện, Ứng Tín Viễn nhìn Trang Duy, trong đôi mắt như có ý cười "Tổng giám đốc Cố ở trên cậu một tầng"

"Sao?" Trang Duy còn chưa kịp phản ứng, Quý Sâm đã kinh hô trước "Tổng giám đốc Cố?"

"Đây là bất động sản của Cố thị, tổng giám đốc Cố ở đây cũng rất bình thường" Ứng Tín Viễn đáp.

Trang Duy theo bản năng ngước nhìn lên tầng cao nhất – Cố Diễm ở trên cậu một lầu, thật sự là khiến cậu quá mức bất ngờ.

Ứng Tín Viễn nhìn đồng hồ trên cổ tay "Vẫn còn thời gian, tôi giúp hai cậu chuyển đồ lên"

Nói xong cũng không đợi Trang Duy và Quý Sâm từ chối, trực tiếp ôm lấy vali to nhất trên xe kéo vào cửa chính.

Ứng Tín Viễn có thẻ đi lên tầng của Cố Diễm nhưng không có chỗ của Trang Duy, chỉ có thể đứng chờ ở trước cửa thang máy. Trang Duy và Quý Sâm cũng không tiện để anh ta đợi lâu, mỗi người vội ôm lấy một thùng đồ đi vào cửa chính. Đống hành lý này hai người phải đi mấy lần mới hết, nhưng nhờ có Ứng Tín Viễn cũng đỡ cho họ phải chạy đi chạy lại, tuy rằng không tiện lắm nhưng đúng là bớt được vài chuyện.

Chuyển mọi thứ xong xuôi, Trang Duy đưa chai nước cho Ứng Tín Viễn "Cám ơn anh giúp đỡ, vất vả nhiều rồi"

"Không cần khách sáo" Ứng Tín Viễn mở chai nước, uống vài hớp "Các cậu thu dọn hành lý đi, tôi lên lầu trước"

"Được, cám ơn anh" Trang Duy giúp anh ta mở cửa thang máy.

Ứng Tín Viễn gật đầu, quét thẻ lên tầng của Cố Diễm.

Trang Duy bước vào cửa nhà, nhìn một núi hành lý ngổn ngang từ cửa trước dài tới phòng khách lại có cảm giác lười dọn dẹp…

"Nghỉ một chút trước đi, lát nữa hãy dọn" Trang Duy ngồi lên ghế sopha, nhìn bầu trời trong xanh ngoài kia, tâm tình sảng khoái.

"Cũng được" Quý Sâm ngồi xuống cạnh Trang Duy, mở chai nước đưa cho cậu "Không ngờ tổng giám đốc Cố lại ở trên tầng trên, thật là bất ngờ quá mà"

Trang Duy uống nước, tùy ý trả lời "Chắc là lúc nhìn thấy căn hộ thì tiện tay mua một cái" Lúc đầu cậu đúng là hơi bất ngờ nhưng bây giờ lại bình tĩnh hơn rồi. Nơi này là bất động sản Cố Diễm đầu tư, tiện tay mua hai tầng gần nhau cũng rất bình thường.

"Như vậy cũng tốt, có tổng giám đốc Cố ở đây, tôi cuối cùng cũng cảm thấy chỗ này đặc biệt an toàn" Quý Sâm nói.

Trang Duy bật cười "Vệ sĩ của tổng giám đốc Cố cũng đâu có ở đây"

"Không, ý tôi là khí thế của tổng giám đốc Cố làm cho người ta có cảm giác an toàn, đỉnh của đỉnh luôn" Giọng nói của Quý Sâm rất nghiêm túc.

"Cậu đánh giá anh ta rất cao" Trang Duy hơi siết chai nước trong tay.

Quý Sâm nghiêng đầu nhìn Trang Duy "Cậu không thấy như vậy sao?"

Trang Duy cũng không trả lời, nhưng nét cười càng thêm tươi hơn. Trong lòng cậu có một đáp án rất rõ – nhận xét của cậu cũng giống như Quý Sâm.

18. Chương 18: Ăn Trưa

Nghỉ một hồi, Trang Duy và Quý Sâm mới bắt tay thu dọn đồ đạc. Ngoài một số đồ dùng thì những thứ như rèm cửa, vật dụng phòng ngủ, trang phục từng mùa thì cần phải xử lý trước. Với kinh nghiệm dọn nhà của Trang Duy, Quý Sâm tống cậu ra phòng trang phục để treo đồ lên, tự mình thì dọn dẹp phòng ngủ của Trang Duy, treo rèm cửa sổ.

Sau này đây sẽ là nhà của Trang Duy chứ không phải là nơi ở tạm thời nữa cho nên Trang Duy sắp xếp quần áo rất chăm chú, từ màu sắc đến kiểu dáng đều được treo lên vô cùng chỉnh tề. Trang sức và giày dép còn chưa xếp xong, chỉ chọn lấy vài đôi để dùng tạm trước.

Gần tới giữa trưa, điện thoại di động của Trang Duy reo lên, cậu đặt quần áo trên tay xuống, lấy điện thoại ra nhìn, là Cố Diễm gọi đến.

"Alo?" Trang Duy bấm nhận cuộc gọi.

"Dọn dẹp đến đâu rồi?" Cố Diễm hỏi cậu, giọng nói có vài phần tùy ý.

"Còn có rất nhiều thứ, cứ từ từ dọn cũng xong" Trang Duy vừa nghe điện thoại, vừa đem mấy bộ trang phục vừa nãy treo lên.

"Trưa nay cùng nhau ăn cơm đi" Cố Diễm rõ ràng không phải thương lượng với cậu mà làm ra quyết định luôn "Xem như là mừng tân gia"

Trang Duy khẽ cười "Tôi còn nợ anh một bữa cơm, cứ để tôi mời anh, xem như là mừng tân gia của anh" Trang Duy đoán chắc Cố Diễm dọn đến đây chưa được mấy ngày.

"Tôi mời bữa trưa, cậu đãi bữa tối" Cố Diễm nói, mỗi người một lần, huề nhau.

"Được, đi ngay bây giờ?" Trang Duy hỏi.

"Mười phút nữa gặp nhau ở tầng trệt, để Tín Viễn lái xe là được" Cố Diễm trả lời.

"Được, lát nữa gặp" Trang Duy đáp lại.

Cúp điện thoại, Trang Duy đi vào phòng ngủ, nói với Quý Sâm đang treo rèm cửa "Tổng giám đốc Cố mời lát nữa cùng nhau đi ăn bữa trưa"

"Ok" Quý Sâm hào hứng gật đầu "Hình như cậu mời tổng giám đốc Cố thì thích hợp hơn đấy chứ?" Có thể tạo mối quan hệ với Cố Diễm thì bao nhiêu người cầu mà không được, nếu Cố Diễm đã chủ động mời, bọn họ nhất định phải đi, đối với tương lai sau này của Trang Duy cũng có lợi hơn. Hơn nữa, trong mắt cậu ta, Cố Diễm là người rất đáng để kết giao.

"Tôi mời bữa tối mà" Trang Duy nói lại.

"À, thế thì được" Quý Sâm cười nói.

Khi Trang Duy và Quý Sâm xuống tầng trệt thì Cố Diễm và Ứng Tín Viễn đã ngồi trên xe rồi. Chính là chiếc xe ban nãy của Ứng Tín VIễn, bên trong không gian rộng rãi không để người bên trong cảm thấy chật chội, đây chính là ưu điểm của dòng SUV này.

Quý Sâm nhanh nhẹn mở cửa ghế phụ lái ngồi lên rất tự nhiên – Đùa nhau chắc, cho cậu ta thêm một lá gan nữa cũng không dám ngồi chung đằng sau với tổng giám đốc Cố, việc này cứ giao cho Trang Duy là được rồi.

Trang Duy thấy Quý Sâm đã phóng lên ghế phụ lái, không còn cách nào chỉ đành mở cửa sau xe ngồi vào.

"Đồ nhiều lắm sao?" Sau khi Trang Duy lên xe, Cố Diễm hỏi han cậu.

"Cũng tạm, chỉ là nhiều loại quá, từ từ phân loại ra mới được" Trang Duy mỉm cười trả lời.

Thấy Trang Duy nói chuyện rất tự nhiên với Cố Diễm, Quý Sâm không khỏi liếc nhìn ra đằng sau nhưng cũng không nói gì.

"Cậu muốn ăn gì?" Cố Diễm hỏi ý kiến của Trang Duy.

"Anh đãi tiệc, anh chọn đi" Trang Duy cũng không kén chọn. Lúc này cậu cũng hơi đói bụng, làm từ sáng đến trưa coi như là lao động chân tay rồi.

Cố Diễm suy nghĩ một lát mới nói với Ứng Tín Viễn "Đến nhà hàng Tiên Vị"

"Được" Ứng Tín Viễn trả lời xong liền khởi động xe.

Nhà hàng Tiên Vị chủ yếu kinh doanh hải sản tươi, nhà hàng trang trí rất sang trọng, phục vụ cũng chu đáo. Bởi vì mang phong cách hiện đại lại có yêu cầu rất cao về chất lượng thực phẩm, cho nên nguồn cung cấp cũng đa dạng, giá cả cũng tương đối đắt đỏ nhưng hương vị đúng là rất ngon miệng, những món tươi sống vốn đã ăn ngon, nay lại có đầu bếp chuyên nghiệp xử lý và chế biến, mỗi món ăn đem lên đều rất tinh tế, có thể nói là đầy đủ từ sắc lẫn hương đến vị.

Cố Diễm bao trọn một phòng, như vậy tương đối thuận tiện.

Sau khi ngồi xuống, nhân viên phục vụ đưa menu ra, Trang Duy và Quý Sâm lần đầu tiên đến đây, lật xem menu cũng khá chi tiết, Cố Diễm uống một tách trà Thiết Quan Âm, không nói gì cũng không xem menu. Ứng Tín Viễn cũng không xem menu, trực tiếp gọi trước bốn món ăn, sau đó nhìn về phía Cố Diễm. Cố Diễm khẽ gật đầu, Ứng Tín Viễn cũng không bổ sung gì thêm.

Quý Sâm hơi ngạc nhiên nhìn Ứng Tín Viễn "Trợ lý Ứng thường xuyên đến đây lắm sao?" Có lẽ chỉ có thường xuyên đến đây mới có thể trực tiếp gọi món mà không cần nhìn menu.

"Đã tới đây được vài lần" Ứng Tín Viễn trả lời.

"Trợ lý Ứng chọn những món đặc sắc nhất ở đây sao?" Quý Sâm nghĩ nếu là những món ngon nhất thì bọn họ cũng không cần xem menu nữa, trực tiếp gọi luôn cho gọn.

"Không phải" Ứng Tín Viễn uống một hớp trà "Là món tổng giám đốc Cố yêu thích"

Trang Duy ngẩng đầu nhìn Cố Diễm, nét mặt Cố Diễm không chút thay đổi dường như đã quen như vậy, có thể thấy Ứng Tín Viễn hiểu rất rõ các món ăn ưa thích của Cố Diễm, đây không tính là trong phạm vi công việc nhưng Ứng Tín Viễn tỉ mỉ chu đáo như vậy làm Trang Duy cảm thấy bên cạnh Cố Diễm chỉ có mỗi Ứng Tín Viễn là trợ lý đặc biệt cũng không có gì lạ.

Đặt tách trà xuống, Cố Diễm vô cùng tự nhiên hỏi Ứng Tín Viễn "Không phải lúc trước cậu nói món cua hấp cơm ở đây rất ngon sao? Sao không gọi?"

Ứng Tín Viễn cười cười "Hôm qua ăn cà ri hấp cơm ở công ty rồi, không muốn ăn"

"Vậy gọi canh bí đỏ đi, tốt cho dạ dày. Gần đây thời gian ăn cơm của cậu không ổn định, đừng để bị đau dạ dày, chú ý một chút" Cố Diễm nhắc nhở.

"Được" Ứng Tín Viễn gật đầu, quay qua nói với nhân viên phục vụ thêm một phần canh bí đỏ.

Trang Duy và Quý Sâm nhìn hai người, nếu không phải giữa Cố Diễm và Ứng Tín Viễn không hề có gì mờ ám, cách nói chuyện lại giống như bạn bè với nhau, thật sự sẽ làm bọn họ lầm tưởng giữa hai người này có phải có gì đó hay không. Mà sự vô tư giữa Cố Diễm và Ứng Tín Viễn đã khiến suy nghĩ đó chết từ trong trứng nước rồi.

Cố Diễm nhìn Trang Duy, Trang Duy cười cười, rất tự nhiên thu lại ánh mắt đang quan sát hai người, không có chút lúng túng, dù sao mọi chuyện cũng không như cậu nghĩ, có gì phải lúng túng.

"Thích ăn món gì?" Cố Diễm hỏi.

“Tôi không kén chọn” Trang Duy trả lời, trên tay tiếp tục lật menu.

Cố Diễm đưa tay đem menu chếch về phía mình, vừa lật vừa giới thiệu món nào ngon hơn ở đây cho Trang Duy.

Trang Duy nghe lời đề nghị của anh, kết hợp với hình ảnh minh họa, cũng gọi hai món mình thích.

Quý Sâm nghe giới thiệu của nhân viên phục vụ cũng chọn hai món, sau đó Ứng Tín Viễn lại gọi thêm món canh và món chính, lúc này mới để phục vụ chốt danh sách.

Cố Diễm nâng tách trà, nói với Trang Duy và Quý Sâm “Lấy trà thay rượu, đầu tiên chúc mừng hai cậu thông qua vòng phỏng vấn của YC, thứ hai là mừng tân gia của Trang Duy”

“Tổng giám đốc Cố khách sáo rồi” Quý Sâm vội cầm tách trà lên, cảm giác nhận được lời chúc mừng của Cố Diễm làm cậu ta có cảm giác không dám nhận…

Thái độ của Trang Duy tự nhiên hơn nhiều so với Quý Sâm, cũng cầm tách trà lên “Còn phải cám ơn anh đã cho chúng tôi một cơ hội đến YC phỏng vấn, cũng chúc mừng tân gia của anh”

Bốn người chạm tách trà với nhau, bầu không khí cũng bớt câu nệ hơn so với lúc đầu.

Cố Diễm nói với Trang Duy “Sau này nếu có chuyện gì có thể lên lầu trên tìm tôi. Chỗ tôi cứ ba ngày sẽ có một người giúp việc đến quét dọn một lần, nếu cậu chưa tìm được người thích hợp, tôi có thể để họ dọn dẹp chỗ của cậu luôn”

Trang Duy vừa định nói “Không cần đâu” nhưng chưa kịp thì Quý Sâm đã trả lời trước.

“Trang Duy còn chưa tìm được người nào phù hợp. Vấn đề riêng tư của Trang Duy rất quan trọng, muốn tìm người thích hợp phải mất chút thời gian” Quý Sâm ăn ngay nói thật khai ra hết. Cậu ta làm sao dám tìm đại một người nào được, bình thường đều là nhờ người quen giới thiệu thì đáng tin cậy hơn “Tổng giám đốc Cố nếu có người thích hợp thì phiền anh giới thiệu một chút, như vậy cũng yên tâm cho Trang Duy”

“Tôi dùng người giúp việc trong nhà” Cố Diễm trả lời “Cũng là người có thể yên tâm, nếu Trang Duy không thấy ai được thì cứ để người giúp việc của nhà họ Cố hỗ trợ quét dọn một chút cũng được, cũng không mất bao nhiêu thời gian”

Quý Sâm nhìn Trang Duy, đôi mắt tinh ranh, như muốn nói “Mau mau đồng ý đi!”

Trang Duy do dự một chút mới nói với Cố Diễm “Vậy thì đành tạm thời làm phiền anh, tiền quét dọn tôi sẽ thanh toán” Những cái khác không nói, nhưng đây là người giúp việc của nhà họ Cố, Trang Duy cảm thấy hẳn là có thể bảo đảm được vấn đề riêng tư.

“Không có gì, không cần để bụng” Cố Diễm đáp lại. Nhà họ Cố mỗi tháng đều trả tiền lương đúng hạn cho người giúp việc, cho nên cũng không cần Trang Duy phải trả thêm nữa.

Đang nói chuyện, món ăn lần lượt được đưa lên, bốn người vừa ăn vừa nói chuyện, trò chuyện một lát liền nói đến chuyện mua xe.

“Cậu muốn mua xe thế nào?” Cố Diễm hỏi Trang Duy, cũng thuận tay gắp thức ăn cho Trang Duy.

Trang Duy cũng không thấy không quen, ăn một miếng mới trả lời “Kiểu xe của trợ lý Ứng cũng rất được, có điều không cần phải đắt tiền như vậy, tương tự cũng được rồi” Lúc trang trí căn hộ cũng đã tiêu tốn không ít tiền, cậu cũng không định mua xe đắt tiền. Hơn nữa phong cách khoa trương cũng không tiện cho cậu ra ngoài, bình thường một chút mới không bị phóng viên truy đuổi gắt gao.

“Vậy còn Quý tiên sinh?” Ứng Tín Viễn quay qua hỏi Quý Sâm đang đánh chén hăng say.

Quý Sâm ngừng đũa, cười trả lời “Tôi mua một chiếc thay cho cuốc bộ là được rồi, không có yêu cầu gì khác đâu”

Cố Diễm nói với Ứng Tín Viễn “Cậu hỗ trợ liên lạc một chút”

“Được” Ứng Tín Viễn không chút do dự đồng ý ngay, cũng nói với Trang Duy và Quý Sâm “Trùng hợp tôi có vài người bạn kinh doanh xe oto, khi các cậu đi mua có thể được giá ưu đãi”

“Được, vậy làm phiền anh” Trang Duy mỉm cười gật đầu, có người quen biết thì càng đáng tin hơn.

“Cám ơn” Quý Sâm cũng chân thành cảm ơn Ứng Tín Viễn, dù sao với quan hệ của họ, Ứng Tín Viễn không giúp cũng không sao.

Cố Diễm và Ứng Tín Viễn chiều nay có việc phải làm, sau khi ăn xong đưa Trang Duy và Quý Sâm về Vọng Tinh Uyển rồi mới đi, hẹn buổi tối trở lại đón hai người đi ăn tối.

Trang Duy và Quý Sâm tản bộ về, trong chung cư cũng không có ai, hai người đi một chút coi như cho tiêu cơm.

“Cậu cảm thấy tổng giám đốc Cố như thế nào?” Quý Sâm đột nhiên hỏi.

Trang Duy nhìn cậu ta, không trả lời ngay.

Nét mặt Quý Sâm mang theo vài phần nghiêm túc “Cậu biết tôi đang nói gì mà”

Trang Duy nhẹ nhàng cười cười, nhìn lối đi bộ sạch sẽ thông thoáng đằng trước “Tổng giám đốc Cố đương nhiên rất tốt, cũng càng xứng đáng với người tốt hơn”

Quý Sâm nhíu mày “Tôi cảm thấy anh ta đối với cậu rất tốt”

Trang Duy đút hai tay vào túi quần, cười nhạt “Đó chỉ là anh ta được giáo dục tốt từ nhỏ. Tôi… Không xứng đâu…”

“Đừng tự ti” Quý Sâm nói lại.

“Cậu cũng biết, tôi chưa bao giờ tự ti, nhưng cũng chưa bao giờ cuồng vọng tự đại” Trang Duy không nhanh không chậm đi về phía trước, sống lưng thẳng tắp, dáng người vô cùng xuất sắc.

Quý Sâm nhìn cậu, trong lòng thầm thở dài – Trang Duy vừa kiêu ngạo vừa lý trí cậu ta cũng biết, nhưng cậu ta thật lòng cảm thấy Trang Duy và Cố Diễm khi ở cùng nhau có một loại thích hợp không nói ra được. Chỉ là bản thân Trang Duy không cảm nhận được, cậu ta cũng không tiện nói thêm. Dù sao cũng không phải người trong cuộc, chỉ là một khán giả, cậu ta cảm thấy Cố Diễm đối với Trang Duy có chút gì đó khác biệt.

19. Chương 19: Hết Hạn

rước khi hết hạn hợp đồng của Trang Duy một ngày, Quý Sâm đem xe trả về Thiên Ảnh. Người trong Thiên Ảnh cũng không hỏi nhiều, nhưng nhìn sắc mặt cũng đủ biết thái độ của bọn họ rồi.

Sau khi trả chìa khóa xe, Quý Sâm tâm trạng không tồi đi trở ra – Lần này cậu ta rời khỏi đây, sau này hẳn là cũng không trở lại nữa.

“Quý Sâm” Mới vừa ra tới cửa chính của Thiên Ảnh đã có người gọi cậu ta lại.

Quý Sâm quay đầu nhìn, hóa ra là chị Như, người đại diện của Lâm Tân. Tuy chưa từng hợp tác với nhau lần nào nhưng dù sao cũng là tiền bối, Quý Sâm dừng lại chờ cô đến gần.

Chị Như đi tới, nhìn Quý Sâm, thở dài “Các cậu tìm được công ty mới rồi sao?” Cô không biết cụ thể là công ty nào cũng không tiện hỏi nhưng thăm hỏi một ít cũng không sao.

“Ừ, đã tìm được rồi, mấy năm nay cũng cám ơn chị đã chăm sóc” Quý Sâm mỉm cười, cũng không để tâm chị Như có quan tâm cậu ta hay không, lễ phép xã giao vẫn phải có.

Chị Như cũng cổ vũ thêm “Cậu cũng có danh tiếng trong giới, sau này phát triển sẽ rất có tương lai, nhất định phải cố gắng lên”

"Được, hy vọng sẽ có cơ hội hợp tác với nghệ nhân của chị" Quý Sâm cười trả lời. Có thể cậu ta sẽ không trở lại Thiên Ảnh nữa nhưng giới giải trí rộng lớn như vậy, nói không chừng sau này lại có hợp tác với nhau, cho nên cũng không cần cứng nhắc hoặc xem như không quen biết.

"Hy vọng là vậy, giúp chị gửi lời chúc mừng cho Trang Duy" Chị Như cũng đáp lại.

Chị Như không phải kiểu ma cũ bắt nạt ma mới, hoàn toàn khác với dáng vẻ phô trương của Lâm Tân, cho nên chị Như chịu sát cánh bên Lâm Tân lâu như vậy cũng khiến cho mọi người cảm thấy kỳ lạ. Đương nhiên là cũng có sự nhúng tay của Du Tung, nhưng với kinh nghiệm của chị Như, Du Tung cũng không thể hoàn toàn khống chế được. Nhưng cũng có người nói Lâm Tân trong công việc rất nghe lời chị Như, thái độ đối với cô cũng rất khiêm tốn, như thế nên chị Như mới đồng ý quản lý Lâm Tân.

Chị Như nhắc tới Trang Duy, Quý Sâm tất nhiên cũng phải hỏi thêm "Chị Như, Lâm Tân thế nào rồi?"

Nhắc tới Lâm Tân, nét mặt chị Như nhuốm thêm vài phần sầu lo "Đã tỉnh rồi, vết thương trên mặt cần phải phẫu thuật, trong thời gian ngắn e là không thể nhận công việc được"

"Phía fan thì sao? Có ai phụ trách mảng bên đó không?" Quý Sâm đúng là đã lâu rồi không đến Thiên Ảnh, mà hình như cũng không thấy Thiên Ảnh ra thông báo trên internet về vụ tai nạn của Lâm Tân, cũng không nghe người có chuyên môn trong Thiên Ảnh giúp Lâm Tân xử lí quan hệ với fan. Cũng có thể là họ sơ sót, nhưng đây đều là công việc cần phải làm, chỉ có tăng mối liên kết giữa Lâm Tân với fan, đợi khi Lâm Tân bình phục mới có thể nhận được sự quan tâm như trước.

Chị Như lắc đầu, bất đắc dĩ nói "Công ty chỉ lên mạng post một bài thông báo nhỏ, nói sơ lược về vụ tai nạn, còn Lâm Tân thì chỉ nói đơn giản một câu mà thôi. Bây giờ Lâm Tân phải tĩnh dưỡng, cũng không tiện chụp ảnh, dù sao mặt của cậu ấy… Weibo của cậu ấy tạm thời do chị phụ trách, động viên các fan hâm mộ. Có thể hiệu quả không tốt mấy, dù sao mọi người vẫn muốn thấy ảnh chụp của Lâm Tân để xác định chấn thương mà"

Đây đúng là làm khó, gương mặt của Lâm Tân như thế… Không phải là không thể post, mà là post lên thì hiệu quả cũng chưa chắc tốt, có lúc có thể nhận được sự đồng cảm nhưng cũng có khả năng sẽ mất fan. Mà trong tay chị Như vẫn còn mấy nghệ nhân nữa, tuy nói là không nổi bằng Lâm Tân nhưng cũng không ít người nổi tiếng, chuyện phải quan tâm cũng không ít, cô không thể chỉ quan tâm mỗi mình Lâm Tân được.

"Tổng giám đốc Du nói thế nào? Có đi thăm Lâm Tân không?" Quý Sâm hỏi thêm. Lúc này là lúc Lâm Tân cần được quan tâm nhất, nếu tổng giám đốc Du chịu để ý đến Lâm Tân nhiều hơn một chút cũng tốt cho sự khôi phục của cậu ấy. Bệnh viện là nơi rất ngột ngạt, nếu tâm trạng tồi tệ càng ảnh hưởng đến sức khỏe.

Chị Như lắc đầu "Từ ngày các cậu đến thăm Lâm Tân gặp tổng giám đốc Du lần đó ra thì không thấy bóng dáng nữa. Lâm Tân ngược lại cũng không ầm ĩ, thành thật ở lại bệnh viện, không để chị phải bận tâm. Nhưng mà chị nghe nói…" Giọng chị Như thấp hơn một chút "Chị nghe nói tổng giám đốc Du vừa nhận một nữ nghệ nhân mới, ba tháng trước đã kí hợp đồng với Thiên Ảnh. Bây giờ cô ta đang được sủng ái, tổng giám đốc Du e là không nhớ đến Lâm Tân nổi nữa"

Quý Sâm nhất thời câm nín, chuyện như vậy trong giới cũng không hiếm thấy, đối với những vị cấp cao mà nói, nghệ nhân cũng chỉ là một món đồ chơi mà thôi, thích thì gọi chán thì vứt, không thèm liếc mắt nhìn lại. Cậu ta đã từng nghe thấy có người cũng bị thương như Lâm Tân mà bị vứt bỏ, nghĩ đến cũng không biết gương mặt Lâm Tân có thể khôi phục ra sao, tổng giám đốc Du ban đầu có được mấy phần thật tâm đâu, bây giờ gương mặt như vậy, tổng giám đốc Du không muốn để ý tới Lâm Tân nữa cũng có thể đoán trước được – Không lẽ còn muốn nuôi hy vọng một kẻ cặn bã như vậy lại có lương tâm hay sao?

Đạo lý này cậu ta và Trang Duy đều hiểu, cho nên bọn họ chưa bao giờ muốn đi cùng con đường với Lâm Tân. Bọn họ không phải xem thường Lâm Tân, dù sao mỗi người đều có cách sống riêng, Lâm Tân chỉ là chọn con đường giống như phần lớn những người trong giới mà thôi, nếu đã chọn con đường này thì phải tự mình gánh chịu hậu quả, là tốt hay xấu đều không thể trách người khác, dù sao Lâm Tân cũng đã từng hưởng lợi không ít.

Quý Sâm thở dài "Lâm Tân còn phải phiền chị Như bận tâm"

Chị Như gật đầu "Chăm sóc cậu ấy là chuyện chị phải làm" Cô cũng sẽ không vì Lâm Tân bị như vậy liền triệt để bỏ mặc cậu ấy.

"Sau này nếu có gì cần giúp đỡ, chị Như cứ tìm tôi là được" Quý Sâm khách sáo đáp lại. Cậu ta biết rõ, chị Như sẽ không đến nhờ vả, đặc biệt là vấn đề của Lâm Tân, dù sao quan hệ giữa Trang Duy và Lâm Tân vốn không tốt, bọn họ cũng không có nghĩa vụ phải giúp đỡ Lâm Tân.

"Ừ" Chị Như gật đầu "Được rồi, cậu đi trước đi, sau này có cơ hội sẽ gặp lại"

"Được, chị Như bảo trọng" Quý Sâm sau khi nói lời tạm biệt với cô bèn rời đi trước.

Sau khi trở về, Quý Sâm liền gọi cho Trang Duy kể cho cậu nghe chuyện hôm nay gặp chị Như, trong giọng nói tràn đầy căm ghét đối với tổng giám đốc Du.

Trang Duy nghe xong im lặng một lúc, cũng không nói quan điểm của mình. Mỗi người đều có quyền lựa chọn đường đi của mình, nếu con đường này mang đến vinh quang thì cũng phải ngậm đắng nuốt cay những mặt tiêu cực mà nó mang lại. Nhưng mỗi người đều có một số phận, tương lai Lâm Tân thế nào, bọn họ không thể tính trước mà còn phải tự Lâm Tân lựa chọn.

Sau ngày hết hạn hợp đồng, YC liền gửi bản thảo hợp đồng vào mail của Trang Duy và Quý Sâm. Các điều khoản trong hợp đồng rất chi tiết, gần như bao quát mọi phương diện khiến Trang Duy và Quý Sâm không thể không đọc tỉ mỉ kĩ càng mới hiểu rõ nội dung trong hợp đồng.

Cùng lúc đó, các phóng viên không biết từ đâu lấy được tin Trang Duy không ký tiếp hợp đồng với Thiên Ảnh nữa, vừa hay liền lập tức hành động muốn tìm Trang Duy phỏng vấn. Có thể gọi cho Quý Sâm thì gọi nhưng không ai nghe máy, chạy đến khu chung cư của Trang Duy thì bảo vệ báo là người này đã chuyển nhà đi lâu rồi, đi tới đâu thì họ không biết. Cứ như thế, trong lúc nhất thời, mọi người gần như mất dấu Trang Duy. Tới nỗi Trang Duy ký hợp đồng với công ty nào, các phóng viên chỉ có thể đoán già đoán non, dù sao bọn họ cũng không nghe được chút tin tức nào, thực sự không dám hùng hồn đăng tin.

Chiều hôm đó, Trang Duy rảng rang ở nhà pha cà phê. Hạt cà phê là do Cố Diễm đưa cho tối hôm qua, xem ra rất ngon, Trang Duy rất muốn uống thử.

Từ khi cậu làm hàng xóm với Cố Diễm, Cố Diễm thỉnh thoảng lại đưa một vài thứ cho cậu, phần lớn là thức ăn, cũng luôn nói là tiện đường mà thôi. Ý tốt của Cố Diễm cậu cũng không tiện từ chối, cho nên cứ nhận hết.

Cà phê vừa mới nấu xong, điện thoại Trang Duy liền reo lên. Trang Duy mang cà phê ra phòng khách, cầm điện thoại để trên bàn xem, là Quý Sâm gọi đến.

"Làm sao vậy?" Trang Duy hỏi Quý Sâm đầu bên kia.

YC cho hai người một khoảng thời gian nghỉ ngơi, một mặt là YC muốn cho họ chút thời gian để xem hợp đồng có vấn đề gì không mới ký hợp đồng chính thức, mặt khác là do Kiều Sở Khâm không ở trong nước, phải đợi Kiều Sở Khâm trở về mới có thể ký hợp đồng, cho nên Trang Duy và Quý Sâm mới có thể nghỉ xả hơi một đợt dưỡng sức, chuẩn bị đón nhận công việc mới.

"Vừa nãy có một công ty game liên hệ với tôi, muốn mời cậu làm đại diện phát ngôn cho game của họ. Cậu thấy sao?" Quý Sâm hỏi.

"Là game gì?" Trang Duy hỏi lại, cậu chưa từng làm đại diện phát ngôn cho game, cũng không nghĩ rằng công ty game lại chọn cậu.

", công ty trong nước tự mình mở một game võ hiệp, có thể xem là game xuất sắc trong nước, lần này bọn họ muốn cử hành một cuộc thi đấu game toàn quốc, cần tìm một người làm đại diện phát ngôn, hỏi cậu có ý định tham gia hay không" Quý Sâm tóm tắt sơ lược về thông tin công ty đối phương.

"Game võ hiệp? Hình tượng của tôi thích hợp sao?" Trang Duy có chút không xác định hỏi lại.

"Tôi cũng hơi do dự" Quý Sâm đáp "Nhưng đối phương nói không thành vấn đề, bọn họ vừa mới cho ra mắt một chức nghiệp dị vực phong tình, cũng phù hợp với hình tượng của cậu"

Trang Duy vẫn đang cân nhắc "Bình thường chụp ảnh quảng cáo game đều rất gượng gạo, tôi cảm thấy tôi không thích hợp với kiểu phong cách kia"

Suy nghĩ của Trang Duy Quý Sâm có thể hiểu được, hiện nay đa số game đều tìm các cô gái ngực to eo nhỏ chân dài làm đại diện, dùng hình ảnh chân dài và trang phục chức nghiệp hấp dẫn sự chú ý của người chơi, nói chính xác là của game thủ nam giới. Trạch nam không chỉ muốn tìm kiếm cảm giác tồn tại mà còn trưng bản mặt đáng khinh dòm em gái trong game, nét mặt chỉ hận không thể trực tiếp nhào đầu vô màn hình máy tính luôn, thật sự là khiến người ta cảm thấy khó chịu. Trang Duy không muốn chụp kiểu quảng cáo này Quý Sâm cũng có thể hiểu được, cậu ta cũng không muốn để Trang Duy chụp ảnh, vừa không có ý nghĩa, vừa hạ thấp giá trị của Trang Duy.

"Tôi đã xem quảng cáo trước đây của game đó, mặc dù không có người đại diện phát ngôn nhưng phong cách đồ họa đều theo chủ nghĩa duy mỹ, nhìn cũng được lắm" Quý Sâm báo cho Trang Duy trước đương nhiên là muốn cậu nghiên cứu một chút, toàn thể quảng cáo rất có đẳng cấp, dựa vào phong cảnh như tranh như thơ cùng với chức nghiệp đặc sắc mà giành được ưu thế, cũng không có những điều Trang Duy lo lắng. Đương nhiên, cậu ta cũng không thể bảo đảm lần này vẫn duy mỹ như vậy "Đối phương nói nếu cậu có hứng thú có thể đến thảo luận"

Đi thảo luận thì đối phương mới có thể trình bày nội dung quảng cáo cũng như yêu cầu cần đạt cho bọn họ hiểu rõ. Thực ra đi thảo luận một chuyến cũng không có tổn thất gì, nếu như không hợp ý tưởng cũng không sao, tối đa chỉ mất thời gian một chút mà thôi.

"Cậu cảm thấy thế nào?" Trang Duy hỏi ý kiến Quý Sâm.

Quý Sâm nói vào trọng điểm "Có nhận hay không có thể nói sau, nhưng tôi cảm thấy có thể đi thảo luận thử xem. Game này rất thịnh hành trong nước, tuổi tác người chơi cũng rất đa dạng, nhận quảng cáo này có thể thu được không ít nhân khí từ học sinh và thanh thiếu niên, cảm giác đây cũng không phải quảng cáo vô bổ thì có thể thử xem"

Trang Duy trầm mặc một chút "Có cần nói trước một tiếng với bên YC không?"

Cậu lúc này mặc dù chưa ký hợp đồng với YC nhưng nếu cậu nhận quảng cáo này, phần công việc này chắc chắn phải báo cho YC trước. Hiện tại ký đại diện phát ngôn này chính là dùng danh nghĩa cá nhân của cậu, nói cách khác chính là không cần chia phần trăm với YC, đợi đến khi cậu vào YC thì YC có lý do để sắp xếp công việc khác cho cậu trong thời gian chụp ảnh quảng cáo này. Thực ra rất nhiều công ty đều không thích nghệ nhân tự tiếp nhận công việc lúc sắp sửa ký hợp đồng, trong lòng nghệ nhân cũng hiểu cho nên rất ít người tiếp nhận công việc mới, trên căn bản sẽ kéo dài đến sau khi ký hợp đồng mới nhận, như vậy công ty cũng sẽ có ấn tượng tốt với nghệ nhân, hai bên cũng không vì chuyện này mà bất hòa.

"Ừ, nếu cậu muốn đi thảo luận, tôi sẽ nói với bên YC một tiếng, xem ý tứ của bên đó ra sao" Quý Sâm trả lời. Nếu YC muốn Trang Duy nhận quảng cáo này sau khi ký hợp đồng, mà quảng cáo này lại phù hợp, cậu ta sẽ thương lượng với công ty game hoãn thời gian ký hợp đồng lại, chỉ là phải giảm phí đại diện phát ngôn một chút.

"Cậu liên lạc với YC thử xem. Bên công ty game chúng ta có thể đi thảo luận một lần, nếu có cơ hội cũng đừng bỏ lỡ" Trang Duy cảm thấy quảng cáo game này có thể sẽ không như mong muốn của cậu nhưng có thể đi thảo luận một chút, lỡ như không phải là loại phong cách không có đẳng cấp như cậu nghĩ thì cậu phải nắm bắt cơ hội lần này.

20. Chương 20: Thảo Luận

Sau khi phía YC nghe Quý Sâm trình bày, nói với cậu ta phải xin chỉ thị từ cấp trên, trong một tiếng sẽ trả lời cho cậu.

Quý Sâm cảm thấy YC nhất định sẽ yêu cầu sau khi ký hợp đồng mới được nhận quảng cáo game này, dù sao cũng liên quan đến vấn đề lợi nhuận và sắp xếp công việc sau này.

Nửa tiếng sau, bên YC hồi đáp lại cho Quý Sâm, khiến Quý Sâm bất ngờ chính là YC lại đồng ý để Trang Duy dùng danh nghĩa cá nhân ký hợp đồng đại diện phát ngôn cho game kia, đồng thời cam kết sẽ xếp việc này vào lịch trình làm việc bình thường của Trang Duy, cũng sẽ không bố trí công việc xung đột thời gian.

Quý Sâm quả thật không dám tin vào tai mình, YC cũng quá mức rộng rãi rồi, không khỏi hỏi thêm đây là chủ ý của ai, nghe bên kia nói là ý của tổng giám đốc Kiều, lúc này Quý Sâm mới hoàn toàn yên tâm. Công ty nói là quyết định của tổng giám đốc Kiều, Quý Sâm cũng không nghi ngờ gì nữa. Có điều nghĩ đi nghĩ lại, Cố Diễm cũng là một trong hai ông chủ của YC, trong đây liệu có phải cũng có ý của Cố Diễm hay không?

Cho dù hơi nghi hoặc nhưng đối phương không nói thêm gì nữa, cậu cũng không tiện hỏi nhiều. Sau khi nói lời cảm ơn liền ngắt điện thoại, gọi cho Trang Duy kể lại mọi chuyện, cũng nói ra suy nghĩ không chừng Cố Diễm đã giúp đỡ của cậu ta. Trang Duy nghe xong không nói gì, chỉ nói cậu ta liên hệ với công ty game, tìm một ngày bọn họ cùng đi thảo luận.

Ngắt điện thoại của Quý Sâm, Trang Duy gửi cho Cố Diễm một tin nhắn hỏi anh có thời gian không, đến nhà cậu uống cà phê.

Cố Diễm chỉ trả lời một chữ "Được", Trang Duy đoán rằng chắc anh đang bận nên cũng không nhắn nữa.

Sau khi tan sở, Cố Diễm trực tiếp đến chỗ của Trang Duy. Trang Duy đưa thẻ dự bị của cậu cho Cố Diễm, thuận tiện để anh đi thang máy, ngày hôm nay hiếm khi Cố Diễm không tăng ca cũng tiện tay mang theo bữa tối. Trang Duy ở một mình cũng gọi thức ăn ngoài, hai người cộng lại thức ăn hơi nhiều nhưng lại rất đa dạng.

Sau khi ăn cơm xong, Trang Duy nấu hai tách cà phê, sau đó đem ra phòng khách.

"Nếm thử xem" Trang Duy đưa một tách cho Cố Diễm, thực ra với thân phận của Cố Diễm, cà phê ngon nào mà chưa nếm qua? Chỉ có điều đây là cậu pha, cho nên mặc dù không ngon bằng người pha cà phê chuyên nghiệp nhưng cũng coi như độc nhất vô nhị.

Sau khi bỏ thêm đường và sữa, Cố Diễm nếm thử một hớp, gật đầu "Hương vị không tệ"

Trang Duy cười nói "Là nhờ hạt cà phê ngon"

"Sau này có thứ tốt lại đem cho cậu" Cố Diễm vẫn luôn hào phóng đưa này nọ cho Trang Duy.

"Được" Trang Duy cũng không khách sáo với anh, nhưng luôn tìm cơ hội trả lễ lại. Uống vào vài ngụm cà phê, Trang Duy mới hỏi "Anh có biết có một công ty game mời tôi làm đại diện phát ngôn không?"

Cố Diễm thoải mái gật đầu "Có nghe nói"

Cố Diễm là một trong hai ông chủ của YC, không nghe nói mới là bất thường.

"Là anh để tổng giám đốc Kiều đồng ý cho tôi dùng danh nghĩa cá nhân ký đại diện phát ngôn này sao?" Nếu Cố Diễm biết, Trang Duy càng thêm tin vào suy đoán của Quý Sâm.

Cố Diễm khẽ cười "Không phải"

"Hả?" Điều này khiến Trang Duy có chút bất ngờ.

"Trước khi tan tầm tôi mới nhận được tin này, trưa nay đều bận họp. Nếu Sở Khâm quyết định như vậy thì cứ theo ý của cậu ta đi" Cố Diễm hiển nhiên cũng không nghĩ là anh hay tin muộn, Kiều Sở Khâm cũng không thương lượng với anh chuyện này.

"Không ngờ YC lại rộng rãi như vậy" Trang Duy nở nụ cười. Nếu không phải là Cố Diễm, cậu cảm thấy YC là một công ty rất tốt, dù là phương diện nào thì cũng không uổng công cậu chọn lựa.

Cố Diễm đặt tách cà phê xuống "Chờ khi bắt đầu tuyên truyền quảng cáo, cậu đã ký hợp đồng với YC, người khác sẽ xem cậu là nghệ nhân của YC, chuyện này cũng có lợi đối với YC. YC cũng không cần phần lợi nhuận kia, càng không hy vọng nghệ nhân bởi vì chút chuyện mà có ngăn cách với công ty"

Trang Duy cảm thấy YC nhìn xa trông rộng, nếu cậu chụp quảng cáo này, đến khi đó không ai biết là cậu dùng danh nghĩa cá nhân để ký, cậu sẽ không lắm miệng, bên ngoài đều sẽ nghĩ là tài nguyên của YC, cũng là một cách tuyên truyền rất tốt cho YC.

"Cậu quyết định nhận quảng cáo game đó sao?" Cố Diễm hỏi.

"Vẫn chưa, phải đi thảo luận trước xem sao. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên tôi tiếp xúc với phương diện game này, thực ra tôi cũng không đánh giá cao chất lượng tổng thể của quảng cáo lần này" Trang Duy cũng không che giấu suy nghĩ của mình với Cố Diễm, cậu cảm thấy nói với Cố Diễm một chút cũng không sao.

Cố Diễm gật đầu "Thử thảo luận xem, nếu cảm thấy không hợp thì thôi"

"Được" Trang Duy trả lời.

Uống xong cà phê, Cố Diễm đứng lên chuẩn bị về. Thang máy còn chưa lên tới, Trang Duy tựa vào cửa chính cùng chờ thang máy với Cố Diễm.

"Vào trong đi" Cố Diễm nói với Trang Duy.

"Không sao đâu" Tiễn khách phải đưa đối phương lên thang máy, chuyện này đối với Trang Duy cũng là phép lịch sự.

"Tuần này tôi không về nhà chính, có việc gì cứ điện thoại cho tôi" Cố Diễm thỉnh thoảng cũng sẽ về nhà chính ở.

"Ừ" Thực ra Vọng Tinh Uyển cũng rất an toàn, không cần lo lắng. Nhưng mỗi lần Cố Diễm định về nhà chính đều sẽ nói với cậu một tiếng, điều này làm Trang Duy cảm thấy ấm lòng, cho dù có thể đây chỉ là phép xã giao.

Thang máy đến, Cố Diễm nói với Trang Duy "Mau vào trong đi"

"Được" Trang Duy cười nhìn anh, không nhúc nhích.

Cậu không đi, Cố Diễm cũng không đi, hai người đều chờ người kia đi trước.

Nhìn nhau chừng nửa phút, Cố Diễm bất đắc dĩ đi tới, đẩy Trang Duy vào nhà, cũng tiện tay đóng cửa lại, xong rồi mới vào thang máy.

Trang Duy nhìn cửa nhà mình cảm thấy buồn cười, từ camera nhìn thấy Cố Diễm vào thang máy mới đổi giày vào phòng.

Sau khi Quý Sâm xác định giờ hẹn với phía công ty game, hai người sẽ đến đó vào lúc 9h30 sáng.

Đến công ty Thịnh Thần, cảnh tượng bận rộn đập vào mắt khiến Trang Duy không khỏi nghĩ tới Cố thị, nhưng nhân viên nơi này ăn mặc tùy ý rất nhiều, không phải ai cũng mặc tây trang.

Nói với nhân viên tiếp tân lý do đến đây, cô nàng tiếp tân rất nhiệt tình mời bọn họ ngồi sopha nghỉ ngơi một chút liền thông báo cho người phụ trách. Vừa nói chuyện vừa liếc nhìn Trang Duy thêm mấy lần, chỉ là ngại quy định của công ty nên mới không nhào lên trực tiếp xin chữ kí luôn mà thôi.

Trang Duy không biết có phải là do chế tác sản xuất game hay không mà nhân viên nơi này nhìn rất hoạt bát, hơn nữa tuổi tác cũng không lớn, gương mặt mỗi người đều tràn đầy phấn chấn, mặc dù có những người mắt thâm quầng như gấu trúc nhưng cũng không ngăn được sức sống ở độ tuổi này.

Không lâu sau, một nam thanh niên dáng vẻ rất dễ nhìn đi về phía này.

"Chào hai anh, tôi là người phụ trách quảng cáo lần này, La Tễ" La Tễ cười bắt tay với hai người "Hoan nghênh Trang tiên sinh, Quý tiên sinh"

"Phó giám đốc La" Quý Sâm bắt tay với La Tễ trước, trước đây cũng là phó giám đốc La liên hệ với cậu ta.

"Xin chào" Trang Duy cũng chào hỏi La Tễ.

Với diện mạo của La Tễ trong giới giải trí cũng được xem là xinh đẹp, nhưng La Tễ dù ưa nhìn cũng không hề có cảm giác cố tình giả vờ như trong giới giải trí, tây trang bình thường cùng với áo sơmi làm cậu vô cùng sạch sẽ, khiến người ta cảm thấy thoải mái.

"Mời hai anh theo tôi lên lầu" La Tễ nói xong liền đi về chỗ thang máy.

Chỉ một quãng ngắn mà có không ít nhân viên bắt chuyện với La Tễ, có khi là người mới vừa tan ca đêm chuẩn bị về nhà ngủ bù, cũng có người hỏi La Tễ trưa nay ăn gì... Bầu không khí nhẹ nhàng như vậy làm Trang Duy và Quý Sâm cảm thấy vị phó giám đốc La này rất được lòng người, hơn nữa trẻ tuổi như vậy mà đã lên được chức vị này khẳng định năng lực không hề tầm thường.

La Tễ cũng không đưa hai người đến phòng họp mà là trực tiếp vào văn phòng.

"Hai anh mời ngồi" La Tễ mỉm cười, dặn thư ký chuẩn bị cà phê.

Trang Duy và Quý Sâm khẽ gật đầu, ngồi lên ghế sopha trong văn phòng. Một lát sau, thư ký liền đem cà phê lên, lúc rời đi tiện tay đóng cửa lại.

La Tễ lấy một xấp tài liệu từ trong ngăn kéo ra, đưa tới trước mặt hai người "Tôi cảm thấy thảo luận ở văn phòng sẽ thoải mái hơn một chút, mong hai anh bỏ qua cho"

"Phó giám đốc La khách sáo rồi" Quý Sâm mỉm cười đáp.

La Tễ mời hai người vừa uống cà phê vừa thảo luận "Đây là phương án công ty đề ra cho quảng cáo lần này, hai anh có thể xem qua một lần. Lần này sẽ dùng hình ảnh quảng cáo làm chủ đạo, Trang tiên sinh cần phải thay đổi thành nhiều chức nghiệp khác nhau để chụp ảnh. Bối cảnh sẽ thay đổi thành cảnh tượng trong game hoặc cảnh tượng giả lập. Phong cách cổ trang có thể hóa trang hơi phức tạp một chút, phải phiền Trang tiên sinh cực khổ một chút"

Trang Duy và Quý Sâm cùng nhìn phương án quảng cáo trên bàn, bên trên ghi rõ quảng cáo vẫn đi theo con đường duy mỹ, phong cách là môn phái mới ra mắt cùng với chủ đề cuộc thi đấu toàn quốc lần này.

Hiển nhiên quảng cáo lần này không có những điều Trang Duy lo lắng và bài xích, nhìn tổng quan rất thanh nhã. Đối với Trang Duy mà nói đây mới là phẩm chất mà mỗi người chế tác game cần có. Game muốn thu hút người chơi, quan trọng nhất là kỹ thuật và kỹ năng đặc sắc, mà không phải dựa vào phương thức quyến rũ tầm thường để thỏa mãn thị hiếu.

"Các cậu muốn tôi hóa trang thành chức nghiệp gì?" Trang Duy hỏi. Toàn thể quảng cáo này làm cậu rất yên tâm, nhưng cũng phải cân nhắc đến vấn đề hóa trang, nếu như không thích hợp, không chỉ hủy hình tượng của cậu mà Thịnh Thần cũng sẽ bị người ta chê cười.

La Tễ lấy năm bức ảnh từ xấp tài liệu ra để cậu xem.

Nho nhã, tiên phong, tà nịnh, anh khí, bá khí, năm phong cách khác nhau, phân biệt đại diện cho năm kiểu chức nghiệp. Trang Duy cũng không biết những chức nghiệp này nhưng cậu rất thích các phong cách này.

"Chúng tôi chọn năm ảnh này đều là vì cảm thấy phù hợp với hình tượng của Trang tiên sinh, hiệu quả chắc chắn sẽ rất kinh diễm. Chủ đề giải thi đấu còn cần Trang tiên sinh phải chụp thêm một đợt nữa, sau đó sẽ căn cứ vào đó để tiến hành chỉnh sửa hậu kỳ" La Tễ cầm tách cà phê, thái độ ung dung điềm tĩnh "Theo như tôi biết, trước đây Trang tiên sinh cũng không có liên quan đến lĩnh vực game này. Thực ra đại diện phát ngôn cho game online sẽ tiếp xúc được với một lượng lớn đối tượng người xem, chỉ cần hiệu quả quảng cáo tốt, cộng với độ hot của giải thi đấu, tin rằng Trang tiên sinh sẽ càng nâng cao danh tiếng"

Trong công ty đã trải qua thảo luận cẩn thận trước đó, đối với chất lượng quảng cáo, bọn họ càng thêm xem trọng Trang Duy.

Quý Sâm nhìn Trang Duy, Trang Duy hơi gật đầu biểu thị rất hài lòng.

Quý Sâm cũng cảm thấy rất ổn, liền hỏi thêm "Ngoài chụp ảnh còn cần cậu ấy làm thêm gì nữa hay không?"

"Có" La Tễ nói "Khai mạc và bế mạc giải thi đấu đều cần Trang tiên sinh tham gia. Lễ khai mạc cần Trang tiên sinh lên bục nói vài câu, phối hợp với hình ảnh tuyên truyền, lễ bế mạc cần Trang tiên sinh lên trao giải. Bộ phận lập kế hoạch còn đang tiến hành trao đổi lần cuối để hoàn tất quy trình, nếu Trang tiên sinh

đồng ý nhận quảng cáo, chờ sau khi quy trình hoàn thành sẽ gửi vào mail của hai anh, nếu như không có vấn đề thì có thể lập hợp đồng"

Kiểu tuyên truyền theo sau trong thời gian đại diện phát ngôn là rất bình thường, chỉ cần sắp xếp thời gian ổn thỏa là được rồi.

"Những chuyện này không thành vấn đề" Quý Sâm cười nói.

"Được, về phần phí đại diện phát ngôn..." La Tễ viết lên giấy một con số "Hai anh có đồng ý?"

Giá cả này đương nhiên không thể so với đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển nhưng so với trong nước cũng coi như là hạng nhất.

Quay sang hỏi ý kiến Trang Duy, Quý Sâm gật đầu "Có thể"

"Được, vậy nếu không còn vấn đề nào khác, chúng ta cứ tạm thời quyết định như vậy, chờ chúng tôi đưa ra quy trình tuyên truyền hoàn chỉnh, sau khi hai anh xác định không có vấn đề thì sẽ định ra thời gian ký hợp đồng" La Tễ nói.

"Được, phó giám đốc La vất vả rồi" Quý Sâm nói.

"Không cần khách sáo, đây là công việc của tôi" La Tễ cười cười, thực ra cậu chủ yếu phụ trách mảng nhân lực mà thôi, việc quảng cáo này vốn không phải của cậu nhưng BOSS đã lên tiếng thì cậu phải tự ra tay thôi.

Bên này vừa mới thảo luận xong, thư ký của La Tễ đã gõ cửa "Phó giám đốc La, tổng giám đốc Du của Thiên Ảnh đến, hỏi anh có thời gian hay không, muốn nói chuyện hợp tác với anh một chút"

La Tễ nghe vậy hơi cau mày, đối phương không mời mà tới, cậu có quyền không gặp, hơn nữa cậu và Du Tung cũng không quen biết gì nhau, chỉ gặp mặt vài lần trong mấy bữa tiệc mà thôi.

Suy nghĩ một chút, La Tễ trả lời thư ký "Mời tổng giám đốc Du đến phòng họp chờ tôi"

"Vâng" Thư ký trả lời xong liền đi ra ngoài.

La Tễ cười cười với Trang Duy và Quý Sâm, đứng lên nói "Tôi đi xem một chút, hai anh chờ một lát"

Trang Duy và Quý Sâm gật đầu, cũng không nhiều lời.

Chờ La Tễ đi ra ngoài, Quý Sâm mới nói "Đừng nhìn phó giám đốc La còn trẻ nhưng làm việc rất chu đáo, biết chúng ta bây giờ ra ngoài rất có thể sẽ gặp Du Tung nên mới thẳng thắn nói chúng ta chờ ở đây" Thực ra bọn họ đã thảo luận xong rồi, có thể rời đi bất cứ lúc nào.

"Ừ, chờ Du Tung đi rồi lại nói tiếp, gặp nhau càng phiền phức" Trải qua chuyện của Lâm Tân, Trang Duy càng không muốn nhìn thấy Du Tung dù chỉ là một chút.

"Cũng được" Ngược lại ở đây chỉ có hai người họ, không có gì mất tự nhiên.

Không lâu sau, thư ký lại đưa cà phê mới vào, còn mang theo vài món tráng miệng, Trang Duy đoán là La Tễ dặn dò, cũng có ý bảo hai người họ cứ an tâm ở lại văn phòng, không cần sốt ruột đi về.

Hết chương 20.

21. Chương 21: Quan Hệ

Cà phê uống được một nửa, điện thoại của Quý Sâm liền reo lên một tiếng.

Quý Sâm lấy điện thoại ra nhìn, là chị Như gửi tin nhắn đến – Tiểu Sâm, không biết sao tổng giám đốc Du lại biết được tin tức Thịnh Thần có ý định hợp đồng quảng cáo với Trang Duy, bây giờ đang mang theo nữ

nghệ nhân mới nổi đến Thịnh Thần muốn giành quyền đại diện phát ngôn. Nếu Trang Duy cũng vừa ý với địa diện phát ngôn đó thì phải tích cực lên một chút, đừng để vuột mất cơ hội.

Xem xong tin nhắn của chị Như, Quý Sâm đưa điện thoại cho Trang Duy. Chị Như gửi tin này cho cậu ta hay khiến Quý Sâm có hơi bất ngờ. Cậu ta không nghĩ ra tại sao chị Như muốn nhắc nhở mình, nhưng vẫn xuất phát từ tấm lòng, nếu không cũng không đúng lúc như thế. Chị Như cũng không biết cậu ta và Trang Duy đã đến trước một bước, cũng đã thảo luận xong rồi.

Sau khi Trang Duy xem xong thì trả điện thoại lại cho Quý Sâm "Gửi tin cám ơn chị Như một chút đi"

"Ừ" Quý Sâm lấy điện thoại gửi tin cảm ơn chị Như, sau đó hỏi "Chuyện này cậu thấy sao?"

"Cậu là nói Du Tung giúp người bên cạnh cướp đại diện phát ngôn lần này hay là chị Như đặc biệt nhắc nhở chúng ta?" Trang Duy hỏi ngược lại.

"Cả hai" Quý Sâm thích tán gẫu với Trang Duy nhất, Trang Duy thông minh, cậu ta nghĩ được, Trang Duy cũng có thể nghĩ được, nhưng cậu ta không nghĩ Trang Duy lại có thể nói ra luôn.

"Du Tung có ý với đại diện phát ngôn này chứng tỏ đây tuyệt đối là có lợi nhuận cực cao, Du Tung lại là thứ cặn bã, tuyệt đối sẽ không làm chuyện lỗ vốn. Thực ra chuyện này không cần ông ta tự mình đến đây, giao cho người đại diện của nữ nghệ nhân kia là được. Hiện tại lại tự mình đến, chắc là chỉ dùng người đại diện không đủ để lung lay quyết định của Thịnh Thần, ông ta chỉ có thể tự mình ra trận, đánh cược Thịnh Thần chắc chắn không thể không nể mặt mình. Mặt khác cũng là tỏ rõ thái độ cá nhân, ông ta muốn chèn ép nhân khí của tôi, không muốn sau khi tôi hết hợp đồng với Thiên Ảnh lại phát triển hơn lúc còn ở Thiên Ảnh làm bẽ mặt của ông ta" Trang Duy cười lạnh "Loại thủ đoạn này chắc Du Tung cũng không phải mới dùng lần đầu, chỉ là chúng ta không biết mà thôi. Tới khi chị Như nhắc nhở… Tôi đoán có một phần là do không đành lòng Lâm Tân. Lâm Tân dù không tốt nhưng cũng là do một tay chị ấy đào tạo, không thể không có chút cảm tình. Mà một nguyên nhân khác lớn hơn chính là có thể chị Như không muốn dây dưa với Thiên Ảnh nữa"

Quý Sâm lộ ra nét mặt tỉnh ngộ "Nghe cậu nói vậy tôi cũng nhớ ra rồi, hợp đồng của chị Như và Lâm Tân năm nay cũng hết hạn, nhưng cụ thể là khi nào thì không rõ lắm"

"Cũng sắp rồi, nếu chị Như đi, Lâm Tân sẽ ở lại sao?" Trang Duy nhíu mày hỏi.

"Với thái độ của Du Tung, chỉ cần Lâm Tân không phải kẻ ngốc chắc chắn sẽ không ở lại" Quý Sâm nở nụ cười.

"Ừ, đợi đến lúc đó xem" Trang Duy đáp.

Danh tiếng của Du Tung vẫn chả ra làm sao, không thèm quan tâm Lâm Tân hoàn toàn là thất sách. Cậu đi rồi, nếu Lâm Tân cũng đi, Thiên Ảnh trong thời gian ngắn muốn đắp vào chỗ trống của hai người là chuyện không nào. Cũng không biết là Du Tung tự tin quá mức hay là bị sắc đẹp mê hoặc, đi một nước cờ như thế, quả thực là ngu ngốc. Nếu không giữ được Lâm Tân, để xem sắc mặt của cấp cao Thiên Ảnh đặc sắc đến mức nào.

"Nói đi nói lại…" Trên mặt Quý Sâm lộ ra chút lo lắng "Cậu nói Du Tung có thể thuyết phục Thịnh Thần thay người được mấy phần khả thi?"

"Không biết" Trong lòng Trang Duy cũng không có đối sách, dù sao Du Tung tự mình đến, cụ thể đàm phán ra sao cũng khó nói. Dù sao cậu và Thịnh Thần vẫn chưa thực sự ký hợp đồng, mọi chuyện vẫn có thể biến đổi.

Chừng nửa tiếng sau, La Tễ quay lại.

"Để hai anh chờ lâu" La Tễ mỉm cười.

"Phó giám đốc La khách sáo" Quý Sâm cười cười.

La Tễ nhìn hai người "Nếu hai anh không có điều kiện gì cần thêm vào hợp đồng, vậy chúng ta cứ quyết định như thế, tất cả giữ nguyên kế hoạch tiến hành"

Lời của La Tễ làm Trang Duy và Quý Sâm yên tâm trở lại, hiển nhiên, Du Tung cũng không thể giành được quyền đại diện phát ngôn lần này, nói cách khác, Thịnh Thần căn bản không nể mặt mũi Du Tung.

"Được, có chuyện gì có thể liên lạc bất cứ lúc nào" Quý Sâm cười nói.

"Được, tôi đưa hai anh ra ngoài" La Tễ chuẩn bị tiễn hai người.

"Phó giám đốc La, có một chuyện tôi không biết có thể hỏi hay không, nếu như không tiện trả lời cũng không cần trả lời" Trước khi đi, Trang Duy muốn hỏi một câu.

"Trang tiên sinh cứ hỏi" La Tễ hào phóng nói.

Trang Duy cười hỏi "Quý công ty vì sao lại chọn tôi làm đại diện phát ngôn? Dù sao tôi làm đại diện phát ngôn, có thể Thịnh Thần sẽ phải mạo hiểm" Phần mạo hiểm này đa số nằm ở vấn đề có thích hợp với hình tượng hay không. Hơn nữa cậu chưa bao giờ tiếp xúc với lĩnh vực này, có thể chọn cậu từ những ảnh chụp trước đây, cậu luôn cảm thấy rất kỳ lạ.

"Không giấu Trang tiên sinh, là có người đề cử anh với Thịnh Thần, chúng tôi mới đưa ra tư liệu của anh để thảo luận. Lúc đó cũng có một số nghệ nhân khác để suy xét, cuối cùng mọi người nhất trí cho rằng anh thích hợp nhất. Điều này anh không cần lo lắng, Thịnh Thần sẽ không tùy tiện đưa ra quyết định quan trọng như vậy. Nhưng ai là người đề cử anh, tôi cũng không rõ lắm" La Tễ thản nhiên trả lời.

"Tôi biết rồi, cảm ơn" Trang Duy gật đầu, cũng không hỏi thêm nữa.

La Tễ muốn tiễn hai người, Trang Duy và Quý Sâm cũng không để cậu tiễn, cuối cùng là thư ký của La Tễ tiễn hai người ra cửa.

Trở lại nhà Trang Duy, Quý Sâm liền hỏi "Sao lại đột nhiên hỏi tại sao Thịnh Thần lại chọn cậu?" Trước đây Trang Duy đâu có hỏi mấy chuyện này.

Trang Duy rửa tay xong, cầm khăn chậm rãi lau khô "Tò mò thôi, cậu không cảm thấy đại diện phát ngôn này có chút đột ngột hay sao? Nếu là thời trang hay trang sức tôi sẽ không hỏi nhiều"

Quý Sâm gật đầu, thực ra sau khi thảo luận hôm nay, cậu ta đã không còn nghi ngờ gì nữa.

"Cậu có thể đi tìm hiểu xem là ai đề cử tôi không?" Trang Duy cười nói. Thực ra chuyện trong giới cũng không khó hỏi thăm, luôn có người biết chút đỉnh tin tức.

Quý Sâm nghĩ một lát, cảm thấy đây không phải việc khó khăn gì liền gật đầu. Dù sao đối phương đề cử giúp Trang Duy thành công nhận được đại diện phát ngôn lần này, đây cũng là nợ người ta.

Chiều hôm sau, Quý Sâm gửi tin đến, không tìm được ai đề cử Trang Duy nhưng có một tin khiến Trang Duy cảm thấy hết sức ngạc nhiên – Ông chủ của Thịnh Thần là em trai ruột của Cố Diễm, Cố Hủ.

Chuyện này cũng không phải là bí mật trong thương giới, nghe nói trước đây lúc Cố Hủ mở Thịnh Thần, Cố Diễm cũng giúp đỡ một phen. Mà Cố Hủ cũng thường xuyên đến Cố thị giúp Cố Diễm xử lý công việc của công ty, quan hệ anh em rất hòa thuận.

"Chuyện này coi như không biết đi, cũng không tiện hỏi nhiều" Trang Duy nói, cũng không có manh mối trực tiếp chỉ ra Cố Diễm có quan hệ với việc Thịnh Thần tìm cậu làm đại diện phát ngôn, đi hỏi lỡ như không phải còn lúng túng hơn, không bằng cứ như thế.

"Ừ, tôi cũng thấy vậy, trong lòng cậu biết là được" Quý Sâm nói "Cậu đang làm gì vậy?"

"Thu dọn đồ đạc, còn có nhiều vali chưa mở ra lắm" Trang Duy dùng kéo cắt băng keo dán trên thùng. Từ khi cậu chuyển nhà đến đây cứ lai rai dọn dẹp vài ba bận không nhanh lắm, cho nên vẫn còn rất nhiều thứ chưa lấy ra. Nhưng phòng ốc rộng rãi, coi như đẩy ra đâu đó cũng không vướng víu, cậu cũng không gấp dọn dẹp.

"Tôi qua giúp cậu một tay" Quý Sâm cảm thấy nếu để một mình Trang Duy dọn chắc phải mất tới hai ba tháng luôn…

"Không cần đâu, đồ cậu dọn giúp xong để đâu tôi cũng không biết, đến lúc cần tìm cũng mất thời gian lắm" Cho dù tốn bao lâu thời gian, đây là nhà của cậu, lâu cũng không sao.

“Cũng được, vậy tự từ tự xử đi” Quý Sâm rất rõ cảm giác cần mà không thấy bứt rứt như thế nào “Đúng rồi, người giúp việc của nhà họ Cố đến quét dọn sao rồi?” Chuyện này cậu ta quên hỏi, Trang Duy cũng không nhắc tới.

“Rất tốt, rất sạch sẽ” Trang Duy mỉm cười “Đúng lúc ngày mai họ đến đây, hôm nay tôi dọn một ít đồ, ngày mai họ quét dọn xong cũng sạch sẽ” Cho dù chỉ là mở vali thì cũng có bụi rơi ra.

“Cũng được, vậy tôi không cần phải tìm dì giúp việc cho cậu nữa” Quý Sâm cười cười.

“Tạm thời không cần, sau này tính sau đi” Trang Duy vừa nói vừa lôi đồ trong vali ra từng cái, chuẩn bị phân loại.

“Ừ” Quý Sâm cũng không cảm thấy có gì không yên tâm “Được rồi, cậu làm gì thì làm đi, chờ bên Thịnh Thần gửi hợp đồng qua rồi tính”

“Được” Trang Duy nói xong liền cúp điện thoại.

Thực ra chuyện đại diện phát ngôn này cậu càng nghĩ càng thấy hẳn là Cố Diễm đã giúp cậu, nhưng Cố Diễm không nhắc, cậu sẽ không nhiều lời. Nhiều lắm thì chỉ có thể nấu cà phê đãi Cố Diễm thêm vài lần mà thôi.

Hợp đồng bên Thịnh Thần rất nhanh đã được gửi đến. Sau khi phía Trang Duy xác nhận không có vấn đề liền điện thoại xác định thời gian ký hợp đồng, cũng mời Trang Duy sau khi ký hợp đồng ở lại tham quan Thịnh Thần một vòng, tìm hiểu một chút văn hóa công ty, cũng có thể giúp cậu tìm linh cảm chụp ảnh sau này.

Trang Duy vui vẻ đồng ý, cậu cũng có chút hiếu kì với phần chế tác game này.

Trước ngày ký hợp đồng, sau khi được Ứng Tín Viễn giới thiệu, hai người cũng mua xe xong. Trang Duy vẫn chọn dòng SUV mà cậu thích, mà xe của Quý Sâm so với dự tính còn tốt hơn, vốn Quý Sâm chỉ muốn mua một chiếc xe thông thường thôi, kết quả lại nhận được chiết khấu và ưu đãi, thế mà mua được một chiếc xe thương vụ phẩm chất không tầm thường.

Tới ngày ký hợp đồng, Quý Sâm hào hứng dùng xe của mình chở Trang Duy đi.

Bọn họ đến sớm hơn 15 phút, tiếp đón họ vẫn là La Tễ.

“Đến phòng họp trước đi, BOSS sẽ đến ngay” La Tễ cười nói, sau đó nói với hai thư ký bên cạnh “Đi thông báo với Hủ thiếu gia một tiếng”

Thư ký liền đi ra ngoài, La Tễ đưa hai người đến phòng họp. Lúc này nhân viên tham dự buổi ký hợp đồng gần như đã đến đông đủ, thấy Trang Duy đi vào, có mấy cô nhóc không kiềm chế nổi lặng lẽ thảo luận xem có muốn chụp hình chung hay là xon chữ ký hay không, nhưng thấy Trang Duy có chút lãnh đạm làm cho mấy cô nhóc không dám đến gần.

Sau khi La Tễ đưa hai người đến chỗ ngồi, cười cười nói với mấy cô nàng “Chú ý hình tượng công ty, đừng dọa Trang tiên sinh phải bỏ chạy” Giọng nói không hề có lực uy hiếp, giống như đang đùa giỡn với nhau.

Trang Duy từng trải qua rất nhiều nghi thức ký hợp đồng, bầu không khí như thế này là lần đầu tiên khiến cậu cảm thấy thoải mái nhất, ngồi ở đây đều là người trẻ tuổi, không ai câu nệ nhưng vẫn duy trì lễ phép và thái độ.

“Không sao, sau khi ký xong có thể chụp ảnh chung” Trang Duy mỉm cười.

Mấy cô nàng gật đầu lia lịa, đôi mắt lấp lánh, đương nhiên là vô cùng chờ mong.

La Tễ cười nói “Mấy đứa lát nữa phải trình chiếu ảnh chụp tuyên truyền cho công ty đàng hoàng, đừng có háo sắc như thế chứ”

“Phó giám đốc yên tâm, anh phải tin tưởng sức ảnh hưởng của thiết kế đồ họa bọn em!” Một trong số các cô nhóc đó phản pháo lại.

“Đương nhiên!” La Tễ gật đầu, thực ra thiết kế đồ họa cũng là một phần rất quan trọng trong công việc của bọn họ.

Bên này vừa dứt lời, cửa phòng họp đã mở ra. Một thanh niên mặc trang phục hưu nhàn màu vàng nhạt đi vào.

Lần đầu tiên nhìn thấy người này, Trang Duy cảm thấy gần như mình thấy được Cố Diễm. Cậu ta có dáng vẻ giống Cố Diễm đến mấy phần, chỉ là tuổi nhỏ hơn Cố Diễm một chút, gương mặt anh tuấn cũng ít biểu cảm như Cố Diễm. Khí thế không sắc bén như Cố Diễm nhưng vẫn có cảm giác tồn tại rất mạnh khi đứng giữa đám đông. Nếu cậu không đoán nhầm, người này chính là em trai của Cố Diễm, ông chủ của Thịnh Thần – Cố Hủ.

22. Chương 22: Tham Quan

Cố Hủ đi tới trước mặt Trang Duy, đưa tay ra chào cậu "Xin chào, tôi là Cố Hủ"

"Chào cậu, Cố tiên sinh" Trang Duy đứng dậy bắt tay.

Dáng vẻ của Cố Hủ tạo một loại cảm giác khó gần, dường như trò chuyện chỉ theo lịch sự, muốn tiến thêm một bước để làm thân cũng không dễ dàng gì. Trang Duy cũng không phải kiểu người dễ làm thân, cho nên hai người chỉ chào hỏi theo lễ phép mà thôi.

Sau đó Cố Hủ cũng bắt tay với Quý Sâm, thái độ vẫn như cũ, nhưng cũng không khiến người ta cảm thấy khó chịu.

"Tất cả đã được chuẩn bị xong, có thể ký hợp đồng bất kỳ lúc nào" La Tễ nói với Cố Hủ.

Cố Hủ gật đầu "Vất vả cho cậu rồi", sau đó mời Trang Duy và Quý Sâm ngồi xuống, mình thì ngồi ở vị trí đầu bàn, xem sơ qua hợp đồng.

Trang Duy và Quý Sâm lại ngồi xuống, mỗi người đều xem lại hợp đồng một lần để đảm bảo không có sai sót gì.

Sau khi Cố Hủ xem xong hỏi cả hai "Hai anh còn có vấn đề gì không?"

"Không có" Quý Sâm trả lời.

Cố Hủ gật đầu, cầm bút ký tên lên hợp đồng.

Trang Duy cũng ký tên mình lên.

Sau khi hai người trao đổi hợp đồng lại ký thêm lần nữa. Sau khi ký xong, Cố Hủ đóng dấu của công ty lên cả hai bản hợp đồng.

"Hợp tác vui vẻ" Cố Hủ nói với hai người.

"Hợp tác vui vẻ" Trang Duy mỉm cười đáp lại.

Cố Hủ còn có việc phải làm, sau khi ký hợp đồng xong liền đi ra ngoài trước.

BOSS vừa quay lưng, phòng họp cũng rộn rã hẳn lên, mấy cô nàng cầm sổ tay nhào lên xin chữ ký có, xin chụp ảnh chung cũng có, những người tham gia cuộc họp cũng muốn chụp ảnh tập thể… Làm xong này nọ cũng tiêu tốn hơn nửa giờ đồng hồ.

Đợi tất cả mọi người đều ra khỏi phòng họp, La Tễ gọi cà phê mang tới.

"Mấy cô nhóc trong công ty đều tương đối hoạt bát, Trang tiên sinh đừng để ý" La Tễ mỉm cười. Vừa nãy nghe nói có thể xin chữ ký, không ít người gửi tin nhắn cho mấy cô nhóc trong phòng họp nhờ xin giúp mình một phần, cho nên Trang Duy phải ký tên nhiều hơn so với dự tính một chút.

"Không sao đâu, con gái hoạt bát cũng rất tốt" Trang Duy cười trả lời. Tuy rằng cậu không có cảm giác yêu đương với nữ giới nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng đến việc cậu tán thưởng nữ giới.

La Tễ gật đầu "Trang tiên sinh nghỉ ngơi một chút đi, lát nữa tôi sẽ đưa anh đi tham quan công ty. Bữa trưa ở lại Thịnh Thần dùng bữa, chúng tôi có canteen dành cho nhân viên"

"Được" Trang Duy cũng không bài xích chuyện ăn cơm ở canteen nhân viên, tuy rằng hương vị không bằng nhà hàng bên ngoài nhưng món ăn lại đa dạng, cũng thích hợp với khẩu vị của tất cả mọi người.

Sau khi uống hết cà phê, La Tễ liền đưa Trang Duy đi tham quan Thịnh Thần, từ bộ phận kỹ thuật đến bộ phận tiếp tân, từ bộ phận đồ họa đến bộ phận hậu cần… Tuy rằng Thịnh Thần chỉ chiếm từ tầng 50 đến tầng 60 của cao ốc Thế Kỷ nhưng muốn tham quan toàn bộ cũng chiếm không ít thời gian.

Quay qua quay lại, La Tễ đã đưa Trang Duy đến phòng máy chuyên dùng để test gam, nơi này bố trí ít nhất là 50 máy vi tính. Bình thường muốn ra server mới hoặc hoạt động mới, người của bộ phận này sẽ test game nhiều lần, cố gắng đào hết bug trong game ra để bên kỹ thuật thay đổi chỉnh sửa, chỉ khi nào hoàn toàn không còn sai sót mới ra mắt người chơi. Kiểu công việc này nhìn bề ngoài thì nhẹ nhàng đấy, nhưng một thời gian dài cũng không tránh khỏi nhàm chán.

Lúc này đã có không ít người ngồi trong phòng, tất cả mọi người đều tập trung tinh thần dán mắt vào màn hình máy tính, một tay gõ bàn phím, một tay nhấn chuột, chuyên tâm test game.

"Cuộc thi sẽ dùng server mới hoàn toàn, bọn họ đang chơi thử để tránh có vấn đề phát sinh trong trận đấu" La Tễ giải thích "Để đảm bảo không bị gian lận, nhân viên của các bộ phận khác khi nào rảnh cũng đều đến giúp một tay"

Mỗi một người đều test game hết sức nhập tâm, nét mặt nghiêm túc, đây là công việc, không phải trò chơi, thái độ nghiêm túc như thế này mới có thể đảm bản chất lượng của trò chơi.

"Làm người test game cũng không dễ chút nào" Quý Sâm than thở, trước đây cậu ta cũng từng chơi game nhưng không ngờ công việc ở công ty game lại không hề nhẹ nhàng như trong tưởng tượng của mình.

"Cho dù là thứ gì, một khi đã biến thành công việc thì cũng đều không còn dễ dàng nữa" La Tễ cười nói.

Đúng là vậy, rất nhiều người nói đem sở thích thành công việc là một chuyện rất hạnh phúc, nhưng sau này, một khi sở thích đã thành công việc thì sẽ càng có áp lực hơn, giới hạn giữa sở thích và công việc cũng trở nên mong manh.

Nhìn một vòng quanh phòng máy, Trang Duy bất ngờ phát hiện Cố Hủ ngồi trong một góc ở hàng sau cùng. Vị trí đó rất bí mật, xung quanh không có ai nhưng lấy góc độ của Trang Duy thì có thể nhìn thấy.

Lúc này Cố Hủ mở một bình nước nhỏ đưa cho cậu thiếu niên bên cạnh, thiếu niên đó so với Cố Hủ thì nhỏ hơn vài tuổi, ngũ quan tinh xảo, cả người đều có một loại cảm giác lãnh đạm nhưng an nhàn.

Cậu thiếu niên đó nhìn cái bình, lắc đầu không muốn uống, Cố Hủ liền trực tiếp đưa bình nước kề sát bên miệng thiếu niên, cậu ấy nhìn Cố Hủ một cái, sau đó ngoan ngoãn uống hai hớp rồi không uống nữa. Cố Hủ cũng không ép thêm, tự mình uống phần còn lại, sau đó đặt bình nước qua một bên – Trang Duy nhận ra bình nước nhỏ kia, là đồ uống vị blueberry của một nhãn hàng ở nước ngoài, bởi vì blueberry có rất nhiều công hiệu cho nên giá thành cũng tương đối cao, nhưng vẫn chưa nhập khẩu về thị trường trong nước.

Hiển nhiên, quan hệ giữa cậu thiếu niên ấy và Cố Hủ không hề bình thường, cảm giác hai người ở cùng nhau rất vui vẻ, cũng rất ngọt ngào. Trang Duy kinh ngạc một lúc, trong lòng cũng không khỏi mong chờ – Có thể được người yêu chân thành đối đãi đúng là một chuyện vô cùng may mắn.

La Tễ phát hiện ánh mắt của Trang Duy, cười cười không nói gì, La Tễ không nhìn thấy trong đôi mắt của Trang Duy có chút căm ghét nào, cho nên cũng không cần nhiều lời.

"Trang tiên sinh có muốn chơi thử một lúc không?" La Tễ hỏi Trang Duy.

Trang Duy lắc đầu "Tôi không rành chơi game cho lắm, không thôi lại làm trễ nãi công việc của mọi người"

La Tễ gật đầu "Vậy tôi đưa anh đến bộ phận lập kế hoạch dạo một vòng, bên đó có rất nhiều sản phẩm mang tính khái niệm, anh có thể tìm hiểu một chút"

"Được, chúng ta đi thôi" Trang Duy trả lời.

Ba người cùng đi ra ngoài, lúc ra khỏi cửa, Trang Duy không khỏi quay đầu lại nhìn, chỉ có điều với góc độ này cậu không còn thấy được Cố Hủ và cậu thiếu niên ấy nữa, chỉ là bầu không khí của bọn họ lúc nãy vẫn quanh quẩn trong đầu cậu, khiến cho ánh mắt cậu cũng dần nhu hòa.

Sau khi đi một vòng Thịnh Thần, Trang Duy cùng với Quý Sâm và La Tễ đến canteen ăn trưa, lúc này mới kết thúc buổi tham quan quay về nhà.

Ngồi trên ghế sopha trong nhà mình, Trang Duy tỉnh táo lại thở dài một hơi. Ánh mặt trời chiếu vào căn nhà làm phòng khách sáng bừng, ánh nắng ấm áp khiến cậu nghĩ tới Cố Hủ và thiếu niên kia trong phòng máy của Thịnh Thần.

Có thể thân mật cùng nhau chia sẻ bình nước như vậy, nhất định là người yêu của nhau. Chỉ là chuyện này Cố Diễm có biết không? Nếu Cố Hủ muốn tiến tới với cậu thiếu niên ấy thì nhà họ Cố sẽ đồng ý hay không?

Trực giác của Trang Duy cảm thấy nhà họ Cố chắc chắn sẽ không đồng ý, dù sao gia đình như nhà họ Cố làm sao có thể cho phép cưới một người con trai vào nhà?

Nhưng nếu hai người thật lòng thích nhau, Trang Duy vẫn thật lòng hi vọng bọn họ có thể có một kết cục tốt. Dù sao con đường này không dễ đi, có thể có một người yêu tình nguyện cùng đi với mình càng khó hơn.

Mấy ngày sau không có chuyện gì làm, Trang Duy cả ngày đều ở nhà thu xếp đồ đạc. Trang phục để quảng cáo cho game vẫn còn đang được chế tạo, Thịnh Thần yêu cầu tinh xảo cho nên phải tốn thêm một chút thời gian nữa mới xong. Thời gian ký hợp đồng với phía YC cũng đã được xác định rồi, chỉ chờ Kiều Sở Khâm trở về là được.

Mở một hộp giấy ra, Trang Duy như thường ngày cũng lấy đồ trong đó ra sắp xếp, lấy được mấy thứ ở mặt trên ra, một cái hộp nhỏ màu xanh lam nằm trong góc làm cậu nhất thời ngơ ngẩn. Sau đó vươn tay lấy chiếc hộp ra, ngồi trên ghế sopha mở nắp ra.

Chiếc hộp không lớn, sau khi mở ra, bên trong lẳng lặng đặt một chiếc thẻ ATM…

Thẻ ATM này chính là của đối phương để lại sau cuộc tình một đêm lần trước, tờ giấy ghi mật khẩu cũng đặt ngay ngắn bên dưới tấm thẻ, nét chữ vẫn còn rõ ràng.

Trang Duy im lặng nhìn tấm thẻ, đầu óc trống rỗng, trong một lúc cậu gần như không muốn nghĩ tới bất kỳ chuyện gì, cứ yên tĩnh như vậy mãi cũng được…

Tiếng chuông cửa kéo hồn Trang Duy về, Trang Duy đem đồ vật trên tay đặt trên bàn, đi ra mở cửa.

Quý Sâm đứng trước cửa cười hỏi "Đang làm gì thế?"

"Sắp xếp đồ đạc" Trang Duy chỉ chỉ vào trong.

Quý Sâm nhìn lướt qua phòng khách một lần "Càng ngày càng ra dáng nhà cửa rồi đó"

"Ừ" Trang Duy cũng ngày càng thích nơi này.

Quý Sâm đem đồ mang đến để lên bàn, thoáng nhìn thấy tấm thẻ ATM "Của cậu hả? Đang cần tiền sao?" Quý Sâm không nhớ là Trang Duy có dùng thẻ ATM này, nhưng đây là chuyện riêng của Trang Duy, cậu ta không hỏi nhiều.

Trang Duy không trả lời, nhìn xấp tài liệu cậu ta để trên bàn "Đây là gì?"

"À, sáng nay YC kêu tôi đến lấy, là vài đại diện phát ngôn rất tốt, cậu có thể xem trước có muốn nhận hay không" Quý Sâm trả lời.

Đối với thái độ tích cực của YC, Quý Sâm rất hài lòng.

Trang Duy ngồi lên sopha, đọc xấp tài liệu, trong này đúng là có vài cái rất tốt, nhưng cũng không phải là đại diện phát ngôn tầm thế giới mà đều là trong khu vực châu Á. Cũng không sao, nắm được khu vực châu Á trước sau này tiến ra thế giới cũng thuận lợi hơn. Thái độ này của YC Trang Duy đoán hẳn là tán thành chuyện cậu hỏi qua YC trước khi ký nhận đại diện phát ngôn cho Thịnh Thần cho nên mới sắp xếp công việc mới nhanh như vậy, hơn nữa cũng không có vẻ gì là miễn cưỡng bổ sung.

“Cậu cảm thấy thích hợp không?” Trang Duy hỏi ý kiến Quý Sâm trước, về mặt này, ánh mắt của Quý Sâm vẫn rất độc đáo.

Quý Sâm cũng không bất ngờ khi nghe cậu hỏi như vậy, rất nhanh chọn được hai cái, một là mỹ phẩm dưỡng da dành cho nam giới, một cái khác là đồng hồ đeo tay. Đều là đi theo con đường quốc tế hóa, cũng phù hợp với hình tượng của Trang Duy.

Trang Duy chăm chú nhìn hai sản phẩm này, cũng cảm thấy tương đối ổn “Cũng được”

“Ok, vậy mai tôi tới YC đưa luôn” Quý Sâm quyết định.

Trang Duy gật đầu.

Ngồi chơi một lúc, Quý Sâm mới dọn mấy thứ mang đến “Cậu cứ làm đi, tôi về trước”

“Sao vội thế?” Trang Duy có chút không rõ lắm, đợt này Quý Sâm cũng đâu có bận gì.

Quý Sâm cười nói “Hẹn ăn cơm với trợ lý Ứng”

Trang Duy hơi bất ngờ nhìn cậu ta.

Quý Sâm giải thích “Người ta giúp chúng ta mua xe, dù sao cũng phải mời một bữa cơm để cảm ơn. Lâu lâu anh ta mới rảnh một ngày nên tôi tranh thủ hẹn luôn” Ứng Tín Viễn bận rộn căn bản không thấy bóng dáng, cậu ta cũng hẹn trước mấy ngày Ứng Tín Viễn mới rảnh rỗi được liền cho cậu ta hay ngay.

“Tôi đi với cậu, dù sao xe của tôi cũng là nhờ anh ta” Chiếc xe đó từ khi cậu mua về vẫn chưa chạy lần nào, khi nào rảnh cậu cũng muốn đem đi dạo một vòng.

“Thôi thôi” Quý Sâm lập tức bác bỏ “Cậu bây giờ ra ngoài ăn cơm với chúng tôi cũng không tiện lắm, cậu không thấy mỗi lần cậu đi ăn thì chỉ có thể ngồi trong góc khuất hoặc bao phòng riêng sao? Tự giác chút đi, tự cậu gọi thức ăn ngoài tự xử đi nhé”

Trang Duy cạn lời nhìn cậu ta. Đúng là cậu không chú ý chuyện này lắm, Quý Sâm vừa nói cậu mới thấy là mình sơ sót, trước giờ đều do Quý Sâm sắp xếp cho nên cậu cũng không để ý tới.

Ý cười Quý Sâm càng sâu hơn “Nhà hàng tôi tìm được chỉ có thể ngồi được hai người, cậu không có đi theo được đâu”

“Được, chi phí cưa đôi” Trang Duy nói, vốn là cậu muốn đưa cho Quý Sâm một chai rượu ngon coi như là phần của cậu nhưng nghĩ tới hai người đều phải lái xe, không thể uống rượu.

“Ok” Quý Sâm cũng không thèm khách sáo với cậu, đổi giày xong quay đầu lại nói với Trang Duy “Tôi đi đây, có gì thì gọi điện thoại”

“Ừ” Trang Duy gật đầu, Quý Sâm vừa mở cửa ra, trong đầu Trang Duy chợt lóe lên một suy nghĩ, gọi với theo “Khoan đã”

“Sao vậy?” Quý Sâm đứng trước cửa hỏi.

“Trước đây cậu nói là có quen một người bạn làm trong ngân hàng phải không?” Trang Duy nhớ là hình như có chuyện này, mà tấm thẻ ATM hình như cũng là của ngân hàng đó.

Quý Sâm không hiểu ất giáp gì gật đầu “Ừ, có gì không?”

Trang Duy đi vào phòng khách, cầm cái hộp đựng thẻ ATM, bước ra cửa đưa cho Quý Sâm “Cậu giúp tôi tìm chủ của chiếc thẻ này, tờ giấy bên dưới có ghi mật khẩu”

Quý Sâm nhướn mày “Thẻ này không phải của cậu hả?”

“Nói ra dài dòng lắm, đi tìm hiểu trước đi” Trang Duy cũng không muốn giải thích thêm, hoặc là nói cậu không nghĩ ra được lý do để che giấu “Nếu không tìm được thì thôi, cũng không phải chuyện gấp gáp gì”

Thấy thái độ Trang Duy dửng dưng, Quý Sâm cũng không nghĩ nhiều, nhận cái hộp “Được, vậy cậu ở nhà chờ tin của tôi”

“Ừ, lái xe chậm thôi” Trang Duy nhắc nhở.

"Được, byebye" Nói xong, Quý Sâm liền đóng cửa đi ra ngoài.

Trang Duy mím môi, cậu cũng không biết tại sao mình lại đột nhiên muốn tra xét, có thể là không tìm được gì nhưng cậu vẫn muốn thử một lần. Nhưng, nếu tìm được, cậu cũng sẽ không đi tìm người ta, chuyện đã qua rồi thì cho nó qua đi, đối phương đối với cậu vẫn là người xa lạ. Cậu chỉ là muốn tính trước trong lòng để tránh cho trong lúc vô tình lại gây thị phi.

23. Chương 23: Chiến Tranh Lạnh

Rất nhanh đã nhận được tin tức từ bên Quý Sâm, nhưng điều làm Trang Duy khiếp sợ chính là, người đứng tên chiếc thẻ ATM kia vậy mà lại là Ứng Tín Viễn!

Trang Duy buộc bản thân phải tỉnh táo lại, cậu không hề có chút ấn tượng nào với chuyện ngày hôm đó, nhưng trực giác của cậu biết rằng người đàn ông đêm đó không phải là Ứng Tín Viễn. Cậu không dám suy đoán chủ nhân thật sự của chiếc thẻ. Nếu đúng là Ứng Tín Viễn, thái độ bình tĩnh của anh ta mỗi khi đối mặt với cậu làm dạ dày cậu quặn lên từng cơn…

"Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Quý Sâm cũng không nghĩ tấm thẻ đó lại là của Ứng Tín Viễn, nhưng sao Trang Duy lại có thẻ ATM của Ứng Tín Viễn thì cậu ta không rõ lắm.

Trang Duy mím môi, giả vờ bình tĩnh trả lời "Vô tình nhặt được nhưng để ở đó rồi quên mất. Lúc dọn đồ ra thì thấy cho nên mới muốn tìm chủ nhân để trả lại"

Mặc kệ Quý Sâm có tin hay không, trong mắt cậu thì đây là lý do đơn giản nhất.

"Là vậy sao" Quý Sâm rõ ràng không chút nghi ngờ, dù sao cậu ta cũng tin tưởng Trang Duy "Lát nữa tôi có đi ngang qua Cố thị, có cần tôi giúp cậu trả chiếc thẻ này không?"

Trang Duy im lặng vài giây "Được, cậu đem trả giúp tôi đi"

"Ừ, vậy tôi cúp máy đây" Quý Sâm nói.

"Ừ" Trang Duy không còn tâm trạng gì để nói chuyện liền cúp điện thoại.

Ngồi trên ghế sopha, Trang Duy sắp xếp lại đầu óc đang hỗn loạn, từ quảng cáo Vọng Tinh Uyển, căn hộ, gia nhập YC cho tới đại diện phát ngôn cho game… Tất cả những thứ này giống như một con đường đã được lên kế hoạch sẵn cho riêng cậu từ lâu, cậu chỉ cần đi dọc theo trên con đường ấy là được.

Ứng Tín Viễn có năng lực để làm những việc này sao? Đáp án là không thể, dù cho Ứng Tín Viễn lợi hại đến đâu thì cũng chỉ là một trợ lý đặc biệt, dù là kinh tế hay nhân mạch cũng không đủ để một tay trù tính kế hoạch dài lâu như thế, nếu vậy thì…

Trang Duy không muốn suy nghĩ nữa, cầm điện thoại tìm số điện thoại của Ứng Tín Viễn, gọi đi.

Điện thoại Ứng Tín Viễn vang lên không lâu liền có người nhận "Alo? Trang tiên sinh?"

Trang Duy không muốn vòng vo với anh ta thêm một giây phút nào, trực tiếp hỏi thẳng "Tháng 8 năm ngoái, phòng 2808 khách sạn Dục Gia, buổi sáng thức dậy tôi thấy trên đầu giường có một chiếc thẻ ATM do trợ lý Ứng đứng tên, anh có muốn giải thích với tôi một chút không?"

Ứng Tín Viễn ở đầu dây bên kia im lặng trong thoáng chốc – Điều này đối với một người luôn thành thạo lão luyện như Ứng Tín VIễn mà nói đúng là hiếm thấy.

"Người đó là anh sao?" Trang Duy gặng hỏi.

"Không phải" Ứng Tín Viễn lập tức phủ nhận.

Trang Duy biết Ứng Tín Viễn có thể trực tiếp phủ nhận thẳng thừng như vậy nhất định không phải là anh ta, vậy là…

Trang Duy mím chặt môi, hỏi thẳng "Là Cố Diễm?"

Ứng Tín Viễn lần thứ hai im lặng.

Trang Duy cảm thấy không cần hỏi nữa, thái độ của Ứng Tín Viễn đã rất rõ ràng, nếu không phải là Cố Diễm, Ứng Tín Viễn cũng sẽ lập tức phủ nhận như lúc nãy. Dù sao anh ta là người bên cạnh Cố Diễm, Cố Diễm tín nhiệm anh ta, chỉ với sự tin tưởng này, anh ta không thể khai ra tên Cố Diễm, cho nên, im lặng cũng là một loại ngầm thừa nhận.

Trang Duy cúp điện thoại, cậu đã biết đáp án, hỏi thêm cũng vô ích.

Ném điện thoại qua một bên, trong lòng Trang Duy lúc này sóng trào từng cơn. Tức giận, kinh ngạc, xấu hổ… cảm xúc lẫn lộn, không biết là phần nào nhiều hơn. Người đêm đó là Cố Diễm đã khiến cho cậu kinh ngạc đến mức sượng cứng cả người, cậu vốn chỉ muốn tự mình suy tính mà thôi, không ngờ kết quả lại thành ra như thế này.

Đối mặt với kết quả này, cậu còn có thể giả vờ không biết gì, chưa từng có chuyện gì xảy ra, đối xử một cách bình thường với Cố Diễm như từ trước đến nay hay không?

Cảm giác lo lắng bối rối loạn xạ làm đầu óc cậu đau nhức cả lên. Đương nhiên Cố Diễm vẫn còn nhớ rõ chuyện đó, những gì Cố Diễm làm trước nay hóa ra vốn không phải là thật lòng tán thưởng cậu.

Trang Duy vẫn luôn lý trí bây giờ đối mặt với vấn đề có liên quan tới Cố Diễm thậm chí không biết phải làm sao, muốn duy trì bình tĩnh cũng rất khó khăn…

Trang Duy tức giận đấm lên sopha một cái, cau mày. Sau cùng lý trí của cậu cũng không thể duy trì được nữa, Trang Duy đứng dậy đổi giày, mở cửa đi ra ngoài.

Khi Cố Diễm về nhà, vừa ra khỏi thang máy đã thấy Trang Duy đang đứng tựa vào hành lang.

Cố Diễm không hề lộ vẻ bất ngờ, chỉ nhìn Trang Duy một chút, sau đó mở cửa "Vào nhà rồi nói"

Sắc mặt Trang Duy rất xấu, đứng ở đó không hề có ý muốn bước vào nhà, đôi mắt chỉ nhìn chằm chằm vào Cố Diễm dường như muốn tìm điều gì đó.

Sau một lúc lâu Trang Duy mới mở miệng "Anh giúp đỡ tôi nhiều như vậy là để bồi thường hay sao? Tôi là đứa ngu ngốc vẫn không hay biết gì, cảm kích sự giúp đỡ từ anh, có phải anh cảm thấy rất thú vị hay không?"

Giọng nói của Trang Duy rất bình tĩnh nhưng sự tức giận trong đôi mắt không cách nào che giấu được.

Cố Diễm đã nhận được tin tức từ Ứng Tín Viễn cho nên khi thấy Trang Duy cũng không quá bất ngờ, cho dù hôm nay Trang Duy không tìm anh thì anh cũng sẽ đi tìm Trang Duy.

Cố Diễm nhìn cậu "Chuyện này là lỗi của tôi…" Nhưng còn chưa nói hết đã bị Trang Duy ngắt ngang.

"Đủ rồi, anh không cần nói xin lỗi. Trong mắt anh, tôi không khác gì với bán thân đúng không?"

"Trang Duy!" Giọng nói Cố Diễm có phần tức giận.

Trang Duy cũng không thèm để ý đến thái độ của Cố Diễm, tiếp tục nói "Thẻ ATM tôi đã kêu Quý Sâm trả lại cho trợ lý Ứng, số tiền đó tôi không cần, cũng không nhận bất cứ bồi thường nào hết. Tôi cũng không muốn gặp lại anh nữa"

Nói xong, Trang Duy ấn nút thang máy bước vào. Bóng lưng thẳng tắp kiêu ngạo đến mức không ai có thể đến gần, tựa như muốn dùng niềm kiêu hãnh này che đậy bí mật đau đớn và tự ti từ tận đáy lòng…

Cố Diễm không ngăn cản cậu, chỉ lẳng lặng đứng đó nhìn cửa thang máy khép dần lại, nhìn Trang Duy triệt để biến mất trong tầm mắt anh…

Về đến nhà, Trang Duy nhào vào tắm rửa rồi nằm phịch lên giường. Cậu không phải lẩn quẩn trong lòng, chẳng qua chỉ là cảm thấy mệt mỏi, rất mệt…

Cậu không thể nào tiếp nhận được việc Cố Diễm vì muốn bồi thường cậu nên mới giúp đỡ, điều này làm cậu cảm thấy tất cả giá trị của mình cũng chỉ là một kiểu bồi thường, chính bản thân cậu chẳng là gì hết…

Như mong muốn của cậu, mấy ngày sau đó cậu đều không gặp lại Cố Diễm. Cố Diễm cũng không gọi điện thoại cho cậu, giống như chưa từng xuất hiện trong cuộc sống của cậu…

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chớp mắt liền tới ngày Trang Duy kí hợp đồng với YC.

Lần ký hợp đồng này không quá mức phô trương, chỉ mời vài người có sức ảnh hưởng trong giới truyền thông mà thôi. Một mặt, những tòa soạn lớn đưa tin có thể thu hút sự chú ý của người khác, mặt khác, hiện tại internet đang phát triển, chỉ cần một trang lớn đưa tin thì sẽ được share khắp mạng xã hội, cho nên không cần mời nhiều phóng viên cũng có thể đạt được hiệu quả tuyên truyền.

Trang Duy vừa đến liền được mời vào phòng chờ, lúc này thời gian còn sớm, bọn họ có thể nghỉ ngơi một chút.

Nhân viên đem hồng trà lên sau đó đi ra, trong phòng nghỉ chỉ còn lại Trang Duy và Quý Sâm.

"Tinh thần cậu có vẻ không tốt lắm, không ngủ được sao?" Quý Sâm hỏi.

"Không sao" Trang Duy trả lời cho có lệ, không muốn giải thích thêm gì nữa. Gần đây cậu bị mất ngủ, không có tâm trạng, nhưng đây là vấn đề của bản thân, chờ khi nào ổn định tâm trạng lại là được rồi.

"Ừ" Quý Sâm cũng không hỏi nhiều, chuyện riêng của Trang Duy chỉ cần không ảnh hưởng đến công việc thì cậu ta sẽ không can thiệp "Hai cái quảng cáo lần trước đã thảo luận xong rồi, tỉ lệ lấy được rất cao, không cần lo lắng"

"Được" Trang Duy gật đầu, nét mặt không hề có chút vui vẻ.

Không lâu sau Kiều Sở Khâm cũng đến, bởi vì còn một thời gian nữa mới bắt đầu cho nên Kiều Sở Khâm cũng đến phòng nghỉ để chờ.

Thấy Trang Duy và Quý Sâm ở đó, Kiều Sở Khâm mỉm cười "Vì bận công việc, kéo dài thời gian ký hợp đồng lâu như vậy thật ngại quá"

"Tổng giám đốc Kiều khách sáo rồi" Trang Duy đáp lại. Nhìn thấy Kiều Sở Khâm, Trang Duy không khỏi nghĩ tới Cố Diễm, nghi vấn trong lòng không biết có nên hỏi hay không.

Quý Sâm vì chỉ ký thêm hợp đồng của người đại diện, không cần truyền thông đưa tin cũng không cần mở họp báo cho nên hợp đồng của cậu ta đã được ký kết ngày hôm qua rồi, ngày hôm nay chỉ cần chờ sau khi lễ ký hợp đồng kết thúc, Kiều Sở Khâm ký tên đóng dấu lên hợp đồng là được.

Lúc này, nhân viên mời Quý Sâm đi xem bố trí các loại ánh đèn ở hội trường để xác định có thể khai mạc, dù sao hôm nay Trang Duy là nhân vật chính, cho nên ảnh chụp phải thật đẹp mới được.

Sau khi Quý Sâm đến hội trường, Trang Duy ngồi lại với Kiều Sở Khâm uống hồng trà thơm ngon, trong lúc này, hương trà khiến người ta dễ dàng bình ổn cảm xúc.

Im lặng một lúc, Trang Duy nhìn Kiều Sở Khâm, mở lời "Tổng giám đốc Kiều, tôi có một vấn đề không biết có nên hỏi hay không"

Kiều Sở Khâm cũng không để ý đến nét mặt vô cùng nghiêm túc của Trang Duy, trả lời "Cậu nói đi"

"Xin hỏi, YC đồng ý ký hợp đồng với tôi là bởi vì nể mặt Cố Diễm sao?" Lúc này Trang Duy đã không thể nào đoán nổi công việc của cậu có cái nào liên quan đến Cố Diễm, cái nào là do năng lực của mình mà có được.

"Cố Diễm?" Kiều Sở Khâm nhíu mày, hỏi lại "Sao cậu lại hỏi như vậy?"

Trang Duy thoáng chốc im lặng, không biết phải trả lời như thế nào. Cậu cũng không muốn đề cập đến chuyện này nhưng bây giờ lại không tìm được lý do chính đáng…

Kiều Sở Khâm thấy sắc mặt cậu có hơi bối rối cũng không hỏi tiếp, chỉ nói "Cậu vẫn chưa hiểu hết Cố Diễm. Nếu cậu không đủ ưu tú, thì dù cho cậu ta nợ cậu lớn tới đâu cũng sẽ không đề cử cậu gia nhập YC. Cậu ta trước nay công tư rõ ràng, sẽ không nhân nhượng bất cứ ai không đạt được yêu cầu của cậu ấy"

Kiều Sở Khâm thân quen với Cố Diễm đã nhiều năm, đương nhiên hiểu rõ Cố Diễm.

"Thật sao?" Trang Duy nhìn Kiều Sở Khâm.

Kiều Sở Khâm cười cười "Tôi không rõ tại sao Trang tiên sinh lại nghĩ cậu dựa vào mối quan hệ với Cố Diễm mới gia nhập vào YC được, Cố Diễm là ông chủ của YC, tôi cũng vậy. Trong vấn đề ký hợp đồng, chúng tôi phải thống nhất với nhau mới nhận nghệ nhân mới. Coi như cậu ta tán thưởng cậu nhưng nếu cậu không có năng lực thì tôi cũng sẽ không đồng ý. Tôi biết cậu ta sẽ không tùy tiện đề cử nghệ nhân, cho nên tôi rất tin tưởng ánh mắt của Cố Diễm, mà cậu cũng phải tin vào năng lực của bản thân mình"

Nghe xong câu nói của Kiều Sở Khâm, trong lòng Trang Duy dễ chịu hơn rất nhiều. Chỉ cần không phải xuất phát từ ý muốn bồi thường của Cố Diễm là tốt rồi, dù sao cậu cũng không cần loại bồi thường kiểu này.

Kiều Sở Khâm thấy nét mặt Trang Duy tốt lên, nói tiếp "Tôi không biết giữa cậu và Cố Diễm xảy ra chuyện gì không vui, nhưng tôi có thể cam đoan với cậu, hợp đồng và thành tích của cậu đều do chính cậu nắm giữ, Cố Diễm cùng lắm chỉ là đề cử, hơn nữa bởi vì cậu thích hợp cho nên mới đề cử"

"Tôi biết rồi, cám ơn tổng giám đốc Kiều" Trang Duy rốt cuộc cũng nở nụ cười.

"Không cần cám ơn tôi, đây đều là do công sức của cậu" Kiều Sở Khâm đáp.

Lễ ký hợp đồng tiến hành đúng giờ, Cố Diễm mặc dù không đến nhưng Ứng Tín Viễn đã đến thay, nhưng anh ta chỉ là đại diện cho Cố Diễm, đứng một bên tham gia nghi thức, không trò chuyện với Trang Duy.

Tòa soạn được mời đến không nhiều nhưng lại rất nhiệt tình, ánh đèn flash chớp lóe không ngừng, khung cảnh vô cùng náo nhiệt.

Sau khi lễ ký hợp đồng kết thúc, Trang Duy tiến hành một buổi họp báo đơn giản trả lời câu hỏi của phóng viên, những phóng viên này còn được YC mời đến nhà hàng đặt hẹn trước dùng cơm trưa. Trong lúc đó YC sẽ tặng cho mỗi người một phong bì, hình như đây là một luật lệ ngầm trong nghề để các biên tập viên khi đưa tin có tâm một tí, viết cho đặc sắc một chút.

Trang Duy không tham gia tiệc rượu mà theo sự sắp xếp của công ty, cùng dùng cơm với Kiều Sở Khâm và các cấp cao trong công ty, làm quen với nhau một chút để thuận tiện cho công việc sau này.

Sau khi ăn xong, Trang Duy về trước, Quý Sâm muốn đi thảo luận tiếp tục quảng cáo chọn lần trước cho nên đưa Trang Duy về trước rồi mới lên đường.

Sau khi về đến nhà, Trang Duy cảm thấy hình như cổ họng hơi đau, hình như là bị cảm rồi, chắc là do tối hôm qua ngủ không đắp chăn nên bị cảm lạnh. Không để ý lắm, Trang Duy tắm xong liền nằm trên ghế sopha xem TV rồi ngủ từ lúc nào không hay, chỉ có âm thanh từ TV vang lên trong phòng khách trống rỗng, làm cho căn phòng không quá mức hiu quạnh…

24. Chương 24: Bị Bệnh

Trang Duy bị lạnh mà tỉnh giấc, sau khi tỉnh táo lại, cảm giác đầu tiên của cậu vẫn là lạnh, sau đó là đầu đau như búa bổ, cổ họng cũng đau rát – Rõ ràng, cậu đã phát sốt rồi.

Gắng gượng ngồi dậy, Trang Duy gục đầu nghỉ một chút mới từ từ đứng dậy tự rót một ly nước nóng cho mình, muốn xua cái lạnh trên người nhưng cậu vì bị sốt nên mới cảm thấy lạnh, cho nên uống nước nóng cũng không có tác dụng gì.

Ngồi lên cái ghế cạnh bàn ăn, Trang Duy bất chợt nhớ đến trong nhà vốn không có thuốc men làm đầu cậu càng đau nhức dữ dội hơn. Cậu còn chưa kịp chuẩn bị thuốc men gì, không ngờ bản thân lại bị sốt, bây giờ cậu phải đối mặt với tình trạng không có thuốc để uống, ngay cả nhiệt kế cũng không có…

Vốn Trang Duy còn đang do dự có nên ra ngoài mua thuốc hay không, nhưng cảm giác nặng đầu mà chân như bước trên mây khiến cậu không chắc là mình có thể đi được tới tiệm thuốc hay không. Do dự một hồi, cuối cùng cậu quyết định gọi cho Quý Sâm.

"Sao vậy?" Quý Sâm vừa mới thảo luận xong, bởi vì cuộc thảo luận rất thuận lợi cho nên tâm trạng cậu ta rất tốt. Quan trọng hơn là lần này Ứng Tín Viễn đi cùng với cậu ta, cũng làm cho cậu ta mở mang tầm mắt thấy được kỹ xảo đàm phán của Ứng Tín Viễn, chỉ cần mạnh hơn chút nữa, cho dù là đại diện phát ngôn tầm cỡ quốc tế cũng không thành vấn đề.

"Tôi hình như bị sốt rồi, cậu sẵn đường ghé mua thuốc đem đến đây giúp tôi đi" Giọng nói của Trang Duy khàn khàn chứng tỏ bệnh tình của cậu đúng là có chút nghiêm trọng.

"Sốt rồi hả? Sao lại bị sốt?" Quý Sâm sốt sắng hỏi.

"Chắc là lúc ngủ bị cảm lạnh thôi" Trang Duy trả lời.

Quý Sâm biết lúc bị bệnh ai cũng không muốn nói nhiều cho nên nói ngay "Cậu nằm nghỉ trước đi, uống nhiều nước vào. Tôi đi mua thuốc đem tới cho cậu liền"

"Ừ" Trang Duy cũng không nói thêm câu nào nữa, sau khi cúp điện thoại thì vật vờ nằm lên giường – Nói thật, tình trạng của cậu lúc này ngoài nằm ra thì không muốn làm bất cứ chuyện gì hết.

Tuy rằng Trang Duy mơ mơ màng màng nhưng lại không ngủ được, cho nên khi nghe có tiếng gõ cửa, cậu liền đứng dậy lê bước ra mở cửa. Quý Sâm có chìa khóa dự phòng của cậu, không trực tiếp mở cửa đi vào chắc là quên đem theo rồi.

Mở cửa ra lại thấy Cố Diễm đứng ở ngoài, Trang Duy hơi sửng sốt một chút, cơn sốt làm đầu óc cậu chậm chạp hẳn đi cho nên cậu không có phản ứng một lúc lâu.

Cố Diễm thấy sắc mặt cậu vô cùng tệ, sau khi bước vào liền bảo cậu "Đi lên giường nằm"

Ngày hôm nay nghe được lời của Kiều Sở Khâm nên tâm trạng của Trang Duy cũng tốt lên phần nào, nhưng khi nhìn thấy Cố Diễm thì vẫn còn có chút khó chịu. Hiện tại cậu không muốn nói chuyện với Cố Diễm bèn xoay người đi về phòng ngủ, trùm chăn kín mít.

Cố Diễm cởi áo khoác, sau khi rửa tay xong thì đem thuốc đi vào.

Trang Duy nằm trên giường không thèm để ý đến anh, thậm chí còn dùng chăn kéo luôn qua đầu.

Cố Diễm để thuốc xuống hỏi cậu "Đã ăn cơm chưa?" Lúc này trời vẫn còn sớm, chưa đến thời gian ăn tối nhưng nếu dạ dày trống rỗng sợ là sẽ bị thuốc ảnh hưởng.

Trang Duy không trả lời, ngoảnh mặt đi không nhìn đến anh.

Cố Diễm nhíu mày, ngồi xuống cạnh giường, nắm lấy cằm Trang Duy để cậu nhìn anh "Bây giờ không phải là lúc giận dỗi, đo nhiệt độ chưa? Bao nhiêu độ?"

Trang Duy cũng biết bản thân rất ấu trĩ nhưng trong lòng lại cảm thấy rất khó chịu, cho nên chỉ nhìn Cố Diễm mà không hé răng nói một lời nào.

Cố Diễm nhìn cậu một hồi lâu, bất đắc dĩ thở dài. Anh chưa từng có cảm giác bó tay khi phải đối mặt với một người bị cảm mạo như thế này, ngay cả mấy đứa em trai cũng không làm anh bận lòng như vậy. Nhưng sự ương bướng của Trang Duy lại khiến anh không thể giận được, ngược lại càng đau lòng nhiều hơn.

Nhẹ nhàng cốc một cái lên trán Trang Duy "Cậu thật là…"

Trang Duy bị hành động của anh làm cho trái tim hẫng một nhịp, mặt cũng bắt đầu nóng ran.

Cố Diễm không hỏi nữa, sau khi đi ra ngoài gọi điện thoại liền đem một ly nước ấm vào để Trang Duy uống thuốc.

Trang Duy thật sự rất khó chịu, hơn nữa cảm thấy càng ngày càng lạnh cho nên cũng không cứng đầu nữa, ngoan ngoãn uống thuốc.

Cố Diễm lại rót thêm cho cậu một ly nữa để trên đầu giường, đắp kín chăn lại cho cậu "Ngủ một giấc đi"

Khi sốt uống thuốc rồi ngủ một giấc, ra mồ hôi rồi sẽ thoải mái hơn nhiều.

"Anh đi về đi…" Giọng nói của Trang Duy khàn đục.

"Ngủ đi, chờ cậu thức dậy rồi tính" Cố Diễm không muốn tranh cãi với Trang Duy lúc này, nói xong liền đi ra ngoài phòng ngủ.

Trang Duy cũng không còn sức để suy nghĩ, cảm thấy lúc mình tỉnh dậy chắc là Cố Diễm cũng đi rồi cho nên cũng không cố chấp nữa, nhắm mắt lại, chỉ một lát sau đã chìm vào giấc ngủ.

Khi Trang Duy thức dậy thì trời đã tối, rèm cửa sổ trong phòng ngủ cũng không kéo lại, ánh đèn từ bên ngoài hắt vào không đủ để xua tan bóng tối nhưng cũng không đến nỗi không nhìn rõ mọi thứ.

Cả người đầy mồ hôi, Trang Duy khát nước khô cả cổ, chậm rãi ngồi dậy cầm ly nước ở đầu giường uống sạch một hơi. Tựa vào đầu giường thở dài, Trang Duy cảm thấy cơ thể đã dễ chịu hơn nhiều, tuy cổ họng vẫn còn đau nhưng không còn thấy lạnh nữa, trên người cũng thấy nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Cầm điện thoại để ở một bên lên xem đồng hồ, gần 19h30, trên màn hình hiển thị hai tin nhắn Quý Sâm gửi cho cậu. Một tin là cậu ta và Ứng Tín Viễn đi thảo luận chuyện lựa chọn đại diện phát ngôn trước, Ứng Tín Viễn biết Trang Duy bị bệnh liền đề nghị để tổng giám đốc Cố đem thuốc qua, dù sao tổng giám đốc Cố cũng ở gần đó thuận tiện chăm sóc hơn. Hơn nữa ngày hôm nay tổng giám đốc Cố buổi chiều không bận lắm, có thể tan tầm sớm một chút. Một tin nữa được gửi nửa tiếng trước hỏi cậu như thế nào rồi.

Quý Sâm không biết cậu và Cố Diễm đang chiến tranh lạnh, Ứng Tín Viễn biết nhưng không nói gì với Quý Sâm, cho nên Quý Sâm mới đồng ý để Cố Diễm đem thuốc đến cho cậu cũng là bình thường.

Nhắn lại cho Quý Sâm một câu rằng cậu đã đỡ hơn rồi để cậu ta bớt lo, xong rồi Trang Duy lại đặt điện thoại trên đầu giường.

Lúc này cửa phòng ngủ nhẹ nhàng mở ra, Cố Diễm thấy Trang Duy đã ngồi dậy, hỏi "Dậy rồi?"

"Ừ…" Trang Duy ậm ừ, cậu vốn cho là Cố Diễm đã về, không ở đây nữa. Trong lúc bị bệnh, cảm giác trong nhà có thể có thêm một người thật sự rất tốt, mặc dù cậu và Cố Diễm có chút bất hòa.

Cố Diễm đi tới bật đèn ngủ, bởi vì ánh đèn mờ mờ nên không thấy chói mắt lắm. Cố Diễm vươn tay sờ trán Trang Duy, Trang Duy theo bản năng lui người lại, nhưng đằng sau cậu lại là đầu giường, muốn tránh cũng tránh không được.

Cố Diễm xác định cậu đã hạ sốt mới nói "Đi rửa mặt đi, tôi đi lấy đồ ăn cho cậu" Nhiệt độ đã giảm nhưng vẫn chưa thể tắm rửa được, rửa mặt một chút thì không sao.

Cả người Trang Duy rất khó chịu nhưng biết lúc này thật sự không được tắm cho nên cũng không phản đối Cố Diễm, lúc rửa mặt xong thì Cố Diễm cũng đã đem hộp giữ nhiệt đến, đem thức ăn để lên chiếc bàn cạnh đầu giường.

Trang Duy nhìn cái hộp giữ nhiệt, hình như không phải là thức ăn bên ngoài, lại càng giống như là đồ dùng trong nhà.

Cố Diễm lấy đũa muỗng ra "Là người giúp việc của nhà tôi đưa đến, lúc này cậu ăn đồ dễ tiêu sẽ tốt hơn"

Trang Duy ngồi trên giường, hương thơm của thức ăn làm cậu có chút thèm ăn. Cháo đậu xanh, cá thờn bơn chiên vàng óng, bắp cải xào vừa giòn vừa tươi, còn có hai loại rau trộn tươi ngon, món ăn đa dạng nhưng không nhiều lắm, đối với Trang Duy cũng đã đủ.

"Cám ơn" Cố Diễm đặc biệt chuẩn bị cho cậu, cậu ít nhất cũng phải cám ơn một câu.

"Ăn đi" Cố Diễm lúc này cũng không muốn nói thêm, trước hết phải để cho Trang Duy lên tinh thần một chút rồi mới nói tiếp.

Sau khi Trang Duy ăn xong, Cố Diễm lại đưa một ly nước cho cậu để uống thuốc.

"Anh đi về đi" Trang Duy lúc này không biết phải nói gì với Cố Diễm nữa.

Cố Diễm thu dọn lại hộp giữ nhiệt "Đêm nay tôi ngủ lại đây"

Trang Duy mở to đôi mắt nhìn anh, cho anh vào nhà đã là hết mức, bây giờ còn muốn ngủ lại?

Cố Diễm ngồi xuống cạnh giường "Lỡ như buổi tối cậu lại phát sốt, một mình không tiện"

"Tôi có thể kêu Quý Sâm đến đây" Cậu thà làm phiền Quý Sâm một lần cũng không muốn để Cố Diễm ở lại nhà mình, cũng không biết tại sao khi tỉnh dậy thấy Cố Diễm ở trong nhà mình, trong đầu cậu không ngừng nhớ lại cảnh tượng ngày hôm đó. Mặc dù cậu không nhớ được bao nhiêu nhưng những chuyện sau khi tỉnh lại lại nhớ rất kỹ…

Cố Diễm nhìn cậu một lúc, thở dài "Chuyện hôm đó tôi rất xin lỗi, tất cả đều là trách nhiệm của tôi. Nhưng tôi cũng không phải giúp cậu chỉ để bồi thường lại cho cậu, mà chỉ đơn giản là cảm thấy cậu thích hợp"

Trang Duy dựa vào gối, im lặng không nói. Trong phòng rất yên tĩnh, giọng nói trầm ấm của Cố Diễm vang lên rất rõ ràng.

"Hôm đó là sinh nhật tôi, trong rượu tôi uống bị bỏ thuốc" Cố Diễm muốn nói rõ ràng mọi chuyện với Trang Duy.

Trang Duy nghe vậy, nét mặt đầy bất ngờ nhìn Cố Diễm.

"Có người mua chuộc bartender muốn nhân cơ hội này nảy sinh quan hệ với tôi để tôi hợp tác đầu tư với cô ta, nói không chừng còn có thể trở thành phu nhân nhà họ Cố" Cố Diễm kể lại "Ngày hôm đó khi tôi phát hiện có tình huống bất thường đã nói với thư ký đi tìm một người cho tôi. Tôi sẽ không đánh giá cao bản thân, thuốc đó lại quá mạnh, chỉ dùng nước lạnh không thể giải quyết được vấn đề của tôi. Mà lúc tôi đi tới căn phòng đặt trước lại trông thấy cậu đứng đó, tôi cho rằng đó là người mà thư ký tìm đến giúp tôi cho nên mới kéo cậu vào phòng. Lúc đó cậu không phản kháng cho nên tôi cũng không nghi ngờ"

"Trách tôi sao?" Trang Duy nhíu mày "Tôi cứ như vậy mà bị hiểu lầm sao?"

Cố Diễm lắc đầu "Lúc đó cậu mặc áo sơmi trắng và quần jean, trợ lý và thư ký bên cạnh tôi đều biết tôi thích con trai kiểu như vậy, mà lúc đó cậu lại đứng trước mặt cho nên tôi mới hiểu lầm?"

Đôi mày đang nhíu lại của Trang Duy vẫn không giãn ra, lạnh lùng nói "Xem ra là anh thường xuyên tìm những cậu trai như thế nhỉ? Nếu không thì thư ký của anh làm sao lại biết rõ như vậy?"

Cố Diễm khẽ cười "Trong lúc làm ăn cũng có lúc phải xã giao, muốn tránh cũng tránh không được. Hơn nữa con trai so với con gái thì tiện hơn nhiều, cũng bớt phiền toái hơn. Nhưng cũng đều chỉ là làm cho có lệ những lúc bàn chuyện làm ăn mà thôi, uống một ít rượu, nói một ít chuyện, sau đó đều về phòng riêng"

Trang Duy nhướng mày "Ý của anh là chưa từng làm với người khác?"

Cố Diễm giúp cậu kéo chăn lên "Mặc kệ cậu tin hay không nhưng đúng là không có. Nếu như không phải hôm đó thuốc quá mạnh, tôi cũng sẽ không đưa ra hạ sách này. Cá nhân tôi luôn hi vọng có một tình cảm ổn định, chuyện này càng có ích đối với sinh hoạt và công việc của tôi. Hơn nữa tôi cũng đã qua cái tuổi chơi bời, ở cái tuổi ham chơi ấy nếu tôi không đến lớp thì chính là đang hỗ trợ ở công ty, căn bản không có thời gian"

Nghe xong câu trả lời của anh, trong lòng Trang Duy cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều, cậu cũng không muốn lần đầu tiên của mình lại rơi vào một kẻ lạm giao, tuy rằng trước nay cậu đều cố gắng không nghĩ đến vấn đề này.

Im lặng một lát, Trang Duy mới nói tiếp "Được rồi, tôi chấp nhận lời giải thích của anh" Thực ra cậu tức giận không phải vì chuyện này nhưng nếu Cố Diễm đã giải thích thì cậu cũng cố lắng nghe.

"Trang Duy" Ánh mắt Cố Diễm nhìn cậu thâm thúy "Cậu tức giận không phải bởi vì chúng ta từng nảy sinh quan hệ, mà là sợ rằng tôi giúp cậu chỉ để bù đắp cho cậu chứ không phải chân chính tán thưởng năng lực của cậu, đúng không?"

Bị Cố Diễm nhìn thấu tâm tư, nhất thời Trang Duy không biết phải trả lời thế nào. Đúng là, so sánh lại thì cậu càng không thể chấp nhận được điều thứ hai.

Cố Diễm cười cười, vươn tay vuốt mấy sợi tóc trên trán Trang Duy "Nói thật, sau khi tôi biết đã nhận lầm người cũng đã bắt đầu tìm hiểu thông tin của cậu. Cũng từ lúc đó mới chú ý đến cậu, mà đó cũng là lúc

Vọng Tinh Uyển đang cần tìm một người đại diện phát ngôn, tôi gần như nghĩ đến cậu đầu tiên. Vọng Tinh Uyển cũng được, game của Thịnh Thần cũng được, bởi vì cậu là người thích hợp nhất, không có bất kỳ điều gì khác. Nếu như không phải tán thưởng cậu, tấm thẻ ATM kia đã là giới hạn của tôi với cậu"

Câu nói này của Cố Diễm làm cho nét mặt Trang Duy hoàn toàn dịu xuống, thực ra thứ mà cậu muốn chỉ là sự khẳng định của Cố Diễm… Còn lời xin lỗi, thực ra chỉ là phụ mà thôi.

"Nếu hôm ấy tôi chú ý thêm một chút cũng sẽ không nhận lầm người" Cố Diễm nói tiếp "Cậu đến quá nhanh, với tốc độ của thư ký dù có nhanh hơn nữa thì cũng không thể xuất hiện trong vòng 15 phút được. Hơn nữa, nói về khí chất thì vẫn có sự khác biệt một trời một vực"

Nếu khúc mắc lớn nhất đã được giải quyết, Trang Duy cảm thấy cậu cũng nên giải thích đôi câu về chuyện đêm đó "Hôm đó tôi uống không ít cho nên mới không phản kháng được"

Nhớ lại Trang Duy đêm đó vừa ngoan ngoãn lại vừa khiêu gợi, Cố Diễm hỏi "Đây coi như là duyên phận sao?"

"Không tính!" Trang Duy lườm anh một cái, cầm ly nước trên đầu giường, thành thật tự mình uống thuốc.

25. Chương 25: Ảnh Đế

Có lẽ là nhờ tâm trạng tốt lên, tinh thần của Trang Duy cũng khá hơn rất nhiều.

"Ngủ thêm một chút nữa đi" Cố Diễm vốn đang cân nhắc nếu Trang Duy cứ sốt cao thì gọi bác sĩ gia đình đến xem một chút, xem ra lúc này không cần nữa nhưng vẫn cần phải nghỉ ngơi thêm.

"Mới vừa thức dậy, đợi một lát nữa đi" Trang Duy cũng không có ý định rời giường "Anh đang làm gì?"

"Xử lý một vài công việc" Cố Diễm trả lời, lúc nãy anh vừa lên lầu đem laptop xuống, hơn nữa còn đem theo quần áo để thay đổi.

"Vậy anh tiếp tục đi" Trang Duy không muốn làm lỡ thời gian của Cố Diễm, trong mắt cậu, Cố Diễm tuyệt đối sẽ xếp công việc lên vị trí đầu tiên.

Cố Diễm khẽ cười "Không có chuyện gì, ngày mai cậu muốn ăn gì? Tôi kêu người giúp việc sáng mai đem qua"

"Không cần đâu, trong tủ lạnh còn bánh mì, tôi ăn tạm cũng được" Cậu cũng không thể cứ làm phiền người nhà họ Cố mãi được, dù sao người ta đến quét dọn nhà cậu còn không lấy một đồng nào.

"Bây giờ cậu nên ăn những món hấp luộc thì tốt hơn, mấy cái bánh mì đó chờ khi nào cậu khỏe lại rồi tính" Cố Diễm biết Trang Duy không thích làm phiền người khác, nhưng chuyện này với anh mà nói cũng không phải phiền phức.

Trang Duy suy nghĩ một chút "Sao cũng được, tùy anh quyết định đi"

"Được" Cố Diễm đáp, có thể làm thêm một ít món thanh đạm hẳn Trang Duy sẽ thích.

"Ừm… Cháo đậu xanh lúc nãy cũng rất ngon" Trang Duy bổ sung.

"Được" Cố Diễm mỉm cười gật đầu.

"Anh lấy iPad lại đây giúp tôi, tôi muốn xem một chút, anh cứ làm việc của mình đi" Trang Duy ngồi không cũng thấy chán, cậu lại không muốn xuống giường mở máy vi tính nhưng có thể lướt iPad một lúc.

"Ừ" Cố Diễm đứng dậy đi ra phòng khách, một lát sau cầm iPad của Trang Duy đem vào phòng ngủ.

Trang Duy nhận iPad, đột nhiên phát hiện cảm giác nhờ Cố Diễm làm giúp này nọ cũng không tệ lắm.

Sau đó, Cố Diễm ở phòng khách giải quyết công việc, Trang Duy thì ở phòng ngủ đọc tin tức. Cửa phòng không đóng, chỉ cần nói hơi lớn tiếng một chút là đối phương có thể nghe được, không hề có cảm giác tách biệt với nhau. Không lâu sau, Cố Diễm lại đem trái cây vào cho Trang Duy để bổ sung vitamin cho cậu, trái cây đều được cắt gọt sạch sẽ đem đến cùng lúc với thức ăn tối đều được phân làm hai phần, không cần phải chia qua sớt lại nữa.

Đến giờ đi ngủ, Trang Duy phát hiện Cố Diễm không có ý định về nhà mình, xem ra thật sự là muốn ở lại chăm sóc cậu. Nếu mọi chuyện đã nói rõ ràng, Trang Duy cũng không tiếp tục đuổi anh về nữa, có điều… Phòng khách nhà cậu hình như vẫn chưa chuẩn bị chăn gối gì hết…

Cố Diễm đi tắm trước, thay áo ngủ xong liền đi vào phòng ngủ.

"Trong phòng dành cho khách của cậu trống trơn" Ý là anh muốn ngủ chung giường với Trang Duy.

Lúc đầu Trang Duy cũng không nghĩ sẽ có người ngủ lại phòng dành cho khách mau như vậy cho nên đồ dùng trong đó vẫn còn để trong cái thùng nào cũng không biết, căn bản là chưa dọn ra.

Cố Diễm có ý tốt, giường của cậu lại rộng, thực sự không thể đuổi người ta ra sopha ngủ được, do dự một lúc, Trang Duy nói "Bên đó tôi vẫn chưa dọn xong, nếu không ngại thì ngủ lại đây đi"

"Được" Cố Diễm nếu đã đi vào phòng ngủ rồi thì đương nhiên sẽ không ngại.

Trang Duy xuống giường rửa mặt sơ sơ rồi lại leo lên giường trở lại, lúc này bên cạnh có thêm một người, mặc dù không đến nỗi khiến cậu lọt xuống giường nhưng ít nhiều cũng không quen lắm.

Tắt đèn, hai người nằm song song với nhau.

"Buổi tối nếu thấy khó chịu thì đánh thức tôi" Cố Diễm nhắc nhở

"Ừm" Trang Duy đáp lại.

Thời gian yên lặng trôi qua, không biết đã qua bao lâu, Cố Diễm lại hỏi cậu "Đã ngủ chưa?"

Trang Duy cười khẽ "Chưa, ngủ hơi nhiều, bây giờ không buồn ngủ"

"Ừ"

"Tôi có hơi thắc mắc…" Trang Duy cũng không biết có nên hỏi hay không nhưng hình như hỏi một chút cũng không sao.

"Chuyện gì?" Cố Diễm chờ cậu nói tiếp.

"Trợ lý Ứng không phải lúc nào cũng ở bên cạnh anh sao? Lúc anh nhận lầm người, anh ta không cản lại sao?" Trang Duy hỏi, coi như Cố Diễm bị bỏ thuốc thì Ứng Tín Viễn cũng phải tỉnh táo chứ?

"Tín Viễn không ở đó, cậu ta đến chỗ khác thay tôi bàn chuyện làm ăn, gần sáng mới chạy đến" Lúc đó cái gì cần xảy ra đều đã xảy ra hết rồi…

"Thì ra là vậy"

"Cậu ta vẫn luôn tự trách chuyện này, hồ sơ cá nhân của cậu cũng là do cậu ta tự mình điều tra" Dù sao việc nhận sai người đúng là đã làm tổn thương đến Trang Duy.

Nói đến đây, Trang Duy hỏi "Anh ra ngoài xã giao đều là trợ lý Ứng thanh toán giúp anh sao?" Nếu không thì làm sao cậu lại có thẻ ATM của Ứng Tín Viễn?

"Không phải, đa số là dùng thẻ của tôi. Tín Viễn sẽ chuẩn bị thêm một ít thẻ dự phòng, bình thường đều đưa cho vợ hoặc con gái của đối tác có quan hệ tương đối thân thiết để bọn họ mua sắm" Cố Diễm giải thích.

"À" Trang Duy đáp lại tỏ vẻ đã hiểu, thực ra thì cũng không khác gì với tặng phiếu mua sắm ở một cửa hàng nào đó, chỉ là giá trị khá lớn cũng không hạn chế nơi sử dụng mà thôi. Chuyện này trên thương trường có rất nhiều, không cần phải ngạc nhiên.

"Ngủ đi" Cố Diễm nói, ngày mai Trang Duy có thể tiếp tục ở nhà nghỉ ngơi, dù anh phải đi làm nhưng không cần gấp gáp, có thể đi muộn một chút cũng được.

Ở nhà nghỉ ba ngày, Trang Duy hoàn toàn khỏi bệnh. Trong lúc này cậu đã nhận được quyền đại diện phát ngôn quốc tế cho một hãng đồng hồ đeo tay, còn hãng mỹ phẩm dưỡng da kia bởi vì đã chọn được người đại diện phát ngôn rồi cho nên không thể tranh thủ được nữa, nhưng có thể nhận được một cái cũng đã xem như rất tốt.

Buổi sáng, Trang Duy đến YC để báo cáo. Từ khi ký hợp đồng đến giờ cậu vẫn chưa đến YC, lúc này không bận gì thì cũng phải đến lộ diện. Trang phục bên phía Thịnh Thần cũng đã hoàn thành, chiều nay cậu sẽ qua đó thử đồ.

Lúc cậu đến YC, Quý Sâm còn đang trên đường đi. Trang Duy đi đến phòng nghỉ chung của YC ngồi một lát, nơi này cung cấp miễn phí nước uống và điểm tâm, diện tích cũng khá rộng rãi. Bình thường nghệ nhân hoặc nhân viên của YC khi muốn nghỉ giải lao đều sẽ đến đây.

Ở đây đều là tự phục vụ, Trang Duy đi đến máy xay cà phê tự nấu một ly cà phê cho mình, sau đó thuận tay lấy thêm hai cái bánh trứng tart rồi mới bưng ra chỗ trong góc kín. Lúc này còn sớm, nơi này vẫn chưa có ai, Trang Duy cũng không cần chào hỏi ai.

Nếm thử một hớp cà phê, mùi vị cũng không tệ lắm, Trang Duy rút một quyển tạp chí dưới bàn ra, vừa thưởng thức bữa sáng vừa đọc tin.

Không lâu sau, có một người ngồi xuống đối diện với Trang Duy.

Trang Duy còn tưởng là Quý Sâm, nhưng khi ngẩng đầu lên nhìn thì ngẩn cả người ra.

Đối phương mỉm cười nhìn cậu, ánh mắt đầy tán thưởng.

"Anh Uẩn" Trang Duy cười tươi vui mừng gọi một tiếng.

Ý cười của Tả Uẩn càng sâu hơn "Anh còn định lát nữa gọi cho cậu hẹn ăn cơm một bữa đây"

Tả Uẩn có một đôi mắt hẹp dài, đuôi mắt hơi xếch làm cho người ta có cảm giác rất khó tiếp cận, ngũ quan sắc sảo thuộc về kiểu anh tuấn, dáng người cao lớn, cơ bắp không lộ rõ nhưng đường nét rất đẹp giống như người Âu Mỹ, cho nên vẫn ưu tiên phát triển ở thị trường nước ngoài.

Tả Uẩn không giống Trang Duy, vốn xuất thân là diễn viên, kỹ năng diễn xuất hơn người lại có thiên phú, mấy năm nay cũng nhận được rất nhiều giải thưởng liên hoan phim nước ngoài, xứng đáng với danh hiệu ảnh đế.

Trang Duy quen với Tả Uẩn khi còn ở nước ngoài, lúc đó bọn họ cùng nhau chụp ảnh cho một tạp chí, hai người nói chuyện hợp ý lại là đồng hương nên rất nhanh đã thân quen, sau này vẫn giữ liên lạc nhưng cả hai đều bận rộn công việc cho nên không liên hệ với nhau được mấy lần.

"Anh Uẩn về khi nào?" Trang Duy cười hỏi "Sao anh lại đến YC? Có chuyện muốn bàn bạc sao?" Cậu nhớ lúc trước Tả Uẩn ở một công ty khác, nhưng cụ thể là gì thì cậu không nhớ rõ lắm.

"Anh về được ba ngày rồi" Tả Uẩn cười trả lời "Anh không đến để bàn bạc, anh cũng đã ký hợp đồng với YC rồi"

Trang Duy bất ngờ "Chuyện khi nào?"

"Ba tháng trước. Công ty trong nhà tổng giám đốc Kiều vốn thuộc ngành giải trí, Clusters of stars chính là của nhà họ Kiều. Sau khi tổng giám đốc Kiều thừa kế COS, không biết vì sao lại mở YC trong nước, ngược lại hoạt động không khác nhau mấy, YC cũng thích hợp phát triển trong nước hơn. Anh vốn đã ký hợp đồng với COS lúc còn ở nước ngoài, lúc này cũng không muốn gây phiền phức, hợp tác rất vui vẻ, sau này hợp đồng đó đến hạn, anh liền trực tiếp ký với YC" Tả Uẩn kể lại.

Clusters of stars ở nước ngoài tuyệt đối xứng đáng với vị trí dẫn đầu giới giải trí, trong tay còn có một đài truyền hình ăn khách, bình thường tất cả mọi người đều gọi tắt là "COS". Muốn ký hợp đồng với COS không dễ dàng gì, lúc đó Thiên Ảnh đưa cậu ra nước ngoài cũng là mượn hình thức phát triển từ chính

COS, muốn chiếm được một chỗ trên thị trường giải trí nước ngoài. Nhưng thực tế cho thấy, cách làm của Thiên Ảnh đã thất bại.

Thực ra nghĩ lại YC có thể trong một thời gian ngắn như vậy giành được vị trí hàng đầu trong ngành giải trí trong nước nhất định sẽ có chống lưng to lớn, Cố thị không liên quan với giới giải trí, như vậy chỉ có thể là trợ lực từ phía Kiều Sở Khâm.

Trợ lý của Tả Uẩn đem cà phê mời nấu xong tới, sau đó ngồi ở một bên không quấy rầy hai người.

Tả Uẩn uống cà phê "Không ngờ cậu cũng ký hợp đồng với YC. Tốt lắm, như vậy sau này chúng ta hợp tác càng thuận tiện hơn nhiều. Thật ra anh cũng muốn khuyên cậu hết hạn hợp đồng thì đổi công ty đi, nhưng không biết quan hệ giữa cậu với Thiên Ảnh như thế nào nên cũng không tiện nói nhiều"

Giới giải trí vẫn luôn là một nơi thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"Ừ, em vốn muốn đổi công ty nhưng không để lộ ra ngoài. Trùng hợp có được cơ hội phỏng vấn nên đến thử một lần, không ngờ lại thuận lợi qua được" Trang Duy cười nói. Trong mắt Trang Duy, Tả Uẩn giống như anh trai của cậu, khi còn ở nước ngoài Tả Uẩn giúp đỡ cậu không ít, cậu vẫn luôn nhớ đến ân tình này.

"Được, cậu xem buổi trưa hay buổi tối rảnh? Mời cậu một bữa xem như ăn mừng cậu đến YC" Tả Uẩn ký hợp đồng sớm hôn cậu, có thể xem như là đàn anh.

Trang Duy cười "Là em mời anh Uẩn mới phải, xem như mừng anh trở về"

"Khách sáo với anh làm gì?" Tả Uẩn cười trả lời.

Trang Duy cũng không thèm khách sáo nữa, hai người quyết định buổi trưa, trùng hợp buổi chiều cả hai đều bận việc, buổi tối gặp nhau e là thời gian không tốt lắm.

Bữa trưa Quý Sâm cũng đi ăn chung với hai người, sau đó mỗi người tự đi làm phần việc của mình. Trang Duy đi Thịnh Thần thử trang phục, hiệu quả còn hơn cả mong đợi, chỉ là có vài chỗ hơi nhỏ một chút, cần hai ngày để sửa lại. Như vậy, thời gian chụp ảnh cũng chọn xong, toàn bộ chuẩn bị xong xuôi, chỉ chờ đến ngày khai mạc.

26. Chương 26: Đôi Bên

Quảng cáo của Thịnh Thần đến ngày chụp ảnh, trang điểm phù hợp với y phục, cộng với ngũ quan của Trang Duy khi lên ảnh phong cách nho nhã đều không cảm thấy đột ngột, trái lại còn mang theo một loại mỹ cảm. Mức độ kinh diễm khi chụp bức ảnh này khiến cho ekip chụp ảnh chuyên nghiệp cũng không khỏi trầm trồ, đây là chưa làm hậu kỳ, chờ hậu kỳ hoàn chỉnh, bọn họ có thể tưởng tượng ra được tình cảnh lúc đó.

Qua buổi đi tham quan Thịnh Thần hôm trước, Trang Duy không chỉ có lí giải nhất định với Thịnh Thần mà còn với chính bản thân game nữa, điều này làm cho cậu có thể đưa ra biểu hiện tốt hơn cho mỗi chức nghiệp mà cậu chụp ảnh, đạt đến mức người thật và nhân vật hòa làm một thể, không hề có cảm giác không hài hòa.

Khi đổi sang tạo hình thứ ba, điện thoại di động của Trang Duy reo lên. Quý Sâm sau khi nhìn màn hình thì đưa qua cho Trang Duy. Nếu là trong lúc chụp hình thì cậu ta sẽ trực tiếp ngắt cuộc gọi, chờ Trang Duy chụp xong thì đưa điện thoại, nhưng lúc này đang giải lao để Trang Duy nghe điện thoại cũng không ảnh hưởng gì.

Trang Duy cầm điện thoại, nhìn trên màn hình hiện lên ba chữ "Văn Phương Húc", khóe miệng cong cong. Ra hiệu cho chuyên gia trang điểm chờ một chút liền đi ra ngoài phòng nghỉ, đến một góc trên hành lang nhận điện thoại.

"Anh Húc?"

“Là anh, đang bận sao?” Giọng Văn Phương Húc mang theo ý cười, xem ra tâm trạng rất tốt “Anh có quấy rầy em không?”

“Không có, đang nghỉ giải lao để thay trang phục” Trang Duy trả lời.

“Vậy thì được, tối nay có rảnh không? Cùng nhau ăn cơm đi” Văn Phương Húc hẹn.

“Cũng được” Quảng cáo này phải chụp hai ngày, cho nên ngày hôm nay xong việc chắc là sẽ không tụ họp, bình thường là sau khi kết thúc ngày thứ hai thì mọi người mới cùng nhau ăn mừng.

“Em ở đâu? Chờ em làm xong anh đến đón” Văn Phương Húc hỏi cậu.

“Không cần, em tự lái xe đi” YC cung cấp xe cho cậu, phụ trách đưa đón nhưng hôm nay cậu và Quý Sâm đi riêng đến đây, cho nên cậu mới tự lái xe.

“Mua xe rồi sao?” Văn Phương Húc cười hỏi.

“Ừm, vừa mới mua” Trang Duy cảm thấy xe mình vẫn là thoải mái nhất.

“Vậy cũng được, lát nữa anh gửi địa chỉ qua điện thoại của em” Văn Phương Húc nói.

“Ok, vậy tối nay gặp” Mặc dù là nghỉ giữa giờ nhưng vẫn còn trong thời gian làm việc, Trang Duy sẽ không dành thời gian gọi điện quá lâu.

“Tối nay gặp”

Cúp điện thoại, Trang Duy trở lại tiếp tục hóa trang, sẵn đó nói cho Quý Sâm tối nay ăn cơm ở ngoài. Quý Sâm gật đầu, hôm nay chụp ảnh xong cũng không có lịch trình nào khác, Trang Duy ra ngoài tụ hội bạn bè cũng không sao.

Sau khi xong việc, Trang Duy chào tạm biệt nhân viên rồi lên xe chạy tới nhà hàng hẹn trước với Văn Phương Húc.

Mới vừa bật GPS dò đường, điện thoại di động liền reo lên. Trang Duy nhìn qua, là tin nhắn Cố Diễm gửi đến, nói là nhà họ Cố đưa canh gà đến cùng với rau cải sạch vừa mới hái, hỏi cậu có muốn ăn tối với nhau hay không.

Trang Duy nhanh tay gửi một tin trả lời: Đã có hẹn, anh chậm một bước rồi.

Chỉ lát sau Cố Diễm liền gửi lại: Ừ, đừng về quá muộn.

Trang Duy: Biết rồi.

Để điện thoại qua một bên, Trang Duy khởi động xe nhưng ý cười trên môi vẫn chưa nhạt đi.

Đến nhà hàng, Văn Phương Húc vẫn chưa đến, Trang Duy đi vào báo tên Văn Phương Húc, nhân viên phục vụ nhìn cậu mấy lần nhưng không nói gì, dẫn cậu đến phòng riêng đặt trước.

Một lúc sau Văn Phương Húc mới đến, nhìn thấy Trang Duy liền cười nói “Anh tới chậm rồi”

“Không chậm, em cũng mới đến thôi” Cậu kết thúc công việc tương đối sớm, Văn Phương Húc phải chờ tan tầm mới rời công ty được.

“Gọi thức ăn đi, bận cả buổi trưa đói sắp chết anh rồi” Văn Phương Húc cầm menu lên, lướt xem sơ qua một lần.

Trang Duy đã xem menu một lần, gọi vài món mình thích, Văn Phương Húc thì gọi mấy món chính, đều là món mặn, xem ra là rất đói bụng rồi.

Sau khi người phục vụ đi ra, Văn Phương Húc cầm tách trà lên, uống một hớp trà nóng, quan sát Trang Duy “Sao lại có cảm giác em ốm hơn rồi? Ăn cơm không ngon miệng sao?”

“Đang chụp một bộ ảnh cho nên phải giảm cân” Trang Duy cười trả lời. Thật ra là vì mấy ngày trước cậu bị bệnh, ăn mấy món thanh đạm cho nên mới sụt cân. Nhưng cũng không cần phải giảm nhiều, vì nghĩ đến chụp ảnh cho quảng cáo game nên mấy ngày nay cậu vẫn tranh thủ ăn thêm bồi bổ.

“Vất vả như vậy sao không từ chối?” Văn Phương Húc hỏi.

“Không làm thì em có thể làm gì?” Trang Duy cũng không nghĩ nhiều, chỉ tùy ý trả lời lại.

“Em có thể tới giúp anh” Văn Phương Húc nói “Gần đây công ty mỹ phẩm của anh muốn đưa ra thị trường sản phẩm mới, bận đến mức tối mặt tối mày”

Nhà họ Văn làm mỹ phẩm có không ít sản phẩm có danh tiếng, giá cả mỹ phẩm trong nước đều thuộc diện đắt tiền, nhưng thương hiệu lâu năm có thể chiếm được sự tin cậy từ rất nhiều người tiêu dùng cho nên lượng tiêu thụ trong nước rất tốt.

“Với năng lực của anh nhất định có thể đối phó được” Trang Duy chưa từng có ý tưởng muốn đến Văn thị làm việc, mặc dù Văn Phương Húc yêu cầu thì cậu cũng không đi “Em cảm thấy công việc hiện nay rất tốt, kiếm tiền cũng rất nhanh. Em không có yêu cầu cao như vậy, đủ tiêu dùng là được rồi”

Văn Phương Húc cũng không miễn cưỡng cậu nữa “Em thích là được”

Sau khi đem thức ăn lên, Văn Phương Húc cũng không nói nữa, kêu Trang Duy mau ăn đi. Trang Duy cũng hơi đói bụng, hai người không ai nhiều lời, sau khi nhét đầy bụng thì nói tiếp cũng được.

Tới khi ăn lửng bụng, Văn Phương Húc mới hớp một ngụm trà đã lạnh, ăn chậm lại “Gần đây bận rộn, ăn cơm y như đánh trận, cứ như vậy mãi, có thể ăn no hay không toàn phải xem tốc độ”

“Như vậy dạ dày sẽ không chịu nổi” Trang Duy tuy rằng cũng đói nhưng cậu ăn không gấp gáp như vậy.

“Nói thì nói vậy, tới khi đói bụng thì có để ý tới gì nữa đâu” Văn Phương Húc rót thêm trà “Chờ qua vụ này là khỏe rồi”

“Ừm” Đối với hoạt động của Văn thị, Trang Duy không hiểu lắm nên chỉ tùy ý đáp lại một tiếng.

“À, đúng rồi” Văn Phương Húc rút xương cá “Mấy hôm trước có gặp Trang Dụ, thằng nhóc đó không biết có phải do công việc hay không mà thấy cũng ra dáng ra vẻ lắm, không còn là đứa trẻ nữa”

“Phải không…” Trang Duy không có ý kiến, trước đây Văn Phương Húc còn cho rằng Trang Dụ không thích hợp thừa kế công ty, bây giờ lại nói với cậu như vậy khiến Trang Duy cảm thấy có chút bất ngờ.

Văn Phương Húc cười cười “Gần đây nó có liên hệ với em không?”

“Không có” Trang Duy trả lời, không có gì để kích thích cậu chắc Trang Dụ cũng không muốn liên hệ với cậu.

“Haiz…” Văn Phương Húc thở dài “Nó cũng khiến anh phải thay đổi cái nhìn không ít”

Trang Duy cười cười không nói.

Có vẻ phát hiện Trang Duy không muốn nghe những điều này, Văn Phương Húc cũng nhanh chóng thay đổi chủ đề “Nghe nói em đổi công ty?”

“Đúng vậy” Chuyện cậu đổi công ty đều được các trang báo lớn đưa tin không phải bí mật gì.

“Sao lại đột nhiên muốn đổi công ty? Thiên Ảnh không tốt sao?” Văn Phương Húc là người ngoài giới cho nên hỏi vấn đề này rất thẳng thừng.

Trang Duy không muốn nói nhiều, chỉ trả lời đơn giản “Tư tưởng khác nhau”

Văn Phương Húc gật đầu “Điều này cũng rất quan trọng, vẫn là câu nói cũ, nếu có vấn đề gì thì cứ tìm anh”

“Được” Trang Duy cũng gật đầu, chỉ có điều trước đây cậu sẽ đặt lời này trong lòng, nhưng không biết sao hôm nay Trang Duy cảm thấy mình không xem trọng nó lắm.

Bữa cơm gần xong, nhân viên phục vụ đem trái cây và điểm tâm ngọt lên.

Văn Phương Húc ăn trái cây, hỏi “Nghe nói em có quen với tổng giám đốc Cố Diễm của Cố thị?”

Đôi mày Trang Duy khẽ nhíu lại không dễ nhận ra "Không thể nói là quen thuộc, dù sao em cũng từng làm đại diện phát ngôn của Vọng Tinh Uyển, chỉ có thể nói vài câu mà thôi" Trang Duy cũng không muốn nói thêm về quan hệ giữa cậu và Cố Diễm kể cả người hỏi cậu là Văn Phương Húc.

"Vậy cũng xem như hiếm có rồi" Văn Phương Húc nhiệt tình nhìn Trang Duy "Em có cách liên lạc với tổng giám đốc Cố sao?"

Vào lúc này, Trang Duy đột nhiên cảm thấy câu hỏi này của Văn Phương Húc mới là lí đo để mời cậu bữa cơm hôm nay.

"Không có" Trang Duy không hề do dự trả lời. Chuyện lập quan hệ trên thương trường, lôi kéo làm thân cũng không hề ít, nhưng Trang Duy không muốn trở thành người trung gian, cho dù Văn Phương Húc rất tốt với cậu, cậu cũng không muốn bởi vì quan hệ cá nhân mà đưa số điện thoại của Cố Diễm ra. Người muốn hợp tác với Cố Diễm nhiều không đếm xuể, nếu như có thực lực, Trang Duy tin tưởng Cố Diễm cũng sẽ không bỏ qua. Nếu nhưng không có ý muốn hợp tác, cậu gắng gượng lợi dụng quan hệ cá nhân chỉ làm quan hệ của cậu và Cố Diễm lúc này rạn nứt.

"Là vậy sao…" Văn Phương Húc cười nói "Vậy lần sau em có cơ hội gặp tổng giám đốc Cố có thể giúp anh tìm cách liên lạc đi"

Trang Duy cũng không đồng ý, chỉ hỏi "Anh muốn hợp tác với tổng giám đốc Cố?"

"Đúng vậy, em cũng biết, mảng mỹ phẩm phẩm Cố thị cũng có liên quan. Nếu có thể hợp tác với Cố thị thuận buồm xuôi gió, Văn thị có thể tiến ra thị trường quốc tế không thành vấn đề" Văn Phương Húc nói.

"Là sản phẩm anh định đưa ra thị trường lần này?" Trang Duy cũng hỏi thêm một câu.

"Phải, sản phẩm này mức giá hơi cao, cho nên nhất định phải mở rộng thị trường" Văn Phương Húc cười "Coi như giúp anh một lần, cố gắng hỏi thăm cách liên lạc với tổng giám đốc Cố, còn nếu em có cơ hội gặp tổng giám đốc Cố có thể nói giúp anh một tiếng"

Thực ra trong lòng Trang Duy đã rõ ràng, mỹ phẩm Văn thị ở trong nước cũng không tệ lắm nhưng vẫn không thể so sánh được với hàng hiệu nước ngoài. Mà mỹ phẩm của Cố thị mặc dù không đa dạng nhưng hiệu quả rất tốt, đã chiếm được một vị trí trên thị trường quốc tế, là sản phẩm rất nhiều người tranh nhau đề cử. Văn thị muốn hợp tác với Cố thị, thật ra là do không đủ tiêu chuẩn muốn đi nhờ cửa sau, muốn dựa vào quan hệ với cậu để Cố Diễm nể mặt.

Nhưng… Cố Diễm dựa vào cái gì phải nể mặt?

Nếu sản phẩm của Văn thị thật sự đạt được tiêu chuẩn quốc tế thì cậu còn có thể cân nhắc, nhưng bây giờ Văn Phương Húc muốn mượn danh tiếng của Cố thị, đem những thứ vốn không đạt tiêu chuẩn hạng nhất đòi phải nhất định trèo lên cho được hạng nhất, đến lúc đó tổn thất chính là Cố thị. Kiểu làm ăn lỗ vốn này Cố Diễm sẽ chịu sao? Chắc ăn là không. Mà cậu làm trung gian càng mất lòng đôi bên, Cố Diễm e rằng sẽ cảm thấy cậu lợi dụng quan hệ để lừa gạt anh, còn Văn Phương Húc sẽ cảm thấy là cậu vốn không muốn hỗ trợ hết mình.

Nghĩ tới đây, Trang Duy cảm thấy nếu sớm biết như vậy, thà rằng cậu về nhà ăn canh gà với Cố Diễm còn hơn.

27. Chương 27: Ăn Khuya

Lúc mới bắt đầu bữa cơm này, Trang Duy vẫn rất mong đợi, thế nhưng không ngờ lại gặp phải buồn bực như vậy vào phút chót, có điều Văn Phương Húc là một người rất đặc biệt đối với cậu cho nên cậu cũng không giận Văn Phương Húc, chỉ là có hơi rối rắm mà thôi.

Xong bữa cơm, hai người cùng nhau ra bãi đậu xe lấy xe. Văn Phương Húc thấy chiếc xe mới của cậu, cười khen "Chiếc này được đó, giá cả cũng không rẻ đâu" Là đàn ông, Văn Phương Húc tuyệt đối là một kẻ mê

xe, trong tay đã đứng tên đến bảy, tám chiếc, hoàn toàn không tính là của nhà họ Văn, những chiếc xe đó đều không phải hạng xoàng, không phải là các kiểu xe kinh điển mà chính là những chiếc mới vừa ra mắt.

Trang Duy cười cười "Nhờ người mua giúp, giá cũng tạm được"

Văn Phương Húc vỗ vỗ nắp capo xe "Em thích kiểu này thì cứ nói với anh, anh có hai chiếc loại này, em lấy chạy là được rồi"

Mặc dù Văn Phương Húc nói vậy nhưng chung quy vẫn là hai chuyện khác nhau, cậu cũng không muốn bác bỏ ý tốt của đối phương "Chỉ là may mắn có chiết khấu nên mới mua"

Văn Phương Húc gật đầu "Cũng được, sau này hẹn gặp mặt cũng tiện hơn"

"Ừ" Trang Duy gật đầu chào "Vậy em về trước, anh Húc lái xe chậm thôi"

"Ừ, em cũng vậy, về đến nhà thì gửi tin nhắn cho anh hay" Văn Phương Húc nói "À, đúng rồi, có cơ hội thì giúp anh hỏi thăm cách liên lạc với tổng giám đốc Cố đấy, phải nhớ đó"

Trang Duy cũng không biết phải trả lời thế nào, chỉ đành khẽ gật đầu rồi lên xe của mình, nhanh chóng lái ra khỏi bãi đậu xe.

Về đến nhà, Trang Duy vừa mới từ phòng tắm bước ra thì nhận được tin nhắn của Cố Diễm.

Cố Diễm: Về đến nhà rồi?

Trang Duy cười, gửi lại: Ừ.

Cố Diễm: Lên lầu đi, tôi có chừa canh lại cho cậu.

Trang Duy: Ngày mai tôi còn phải chụp ảnh, không thể ăn khuya.

Thường ngày thì không thành vấn đề nhưng ngày mai còn phải tiếp tục chụp ảnh, nếu uống canh trễ quá sáng mai sẽ bị phình bụng.

Cố Diễm: Mang về, sáng mai uống.

Trang Duy: Tôi đã thay áo ngủ rồi.

Cố Diễm: Không sao, cứ lên đây đi.

Trang Duy nghĩ một lát, mặc đồ ngủ đi đến nhà người khác là chuyện rất không lễ phép nhưng cũng chỉ là lầu trên lầu dưới, mà cũng không phải gặp người xa lạ gì, không phải vấn đề lớn lao cho lắm. Hơn nữa, dáng vẻ nhếch nhác của cậu khi bị sốt Cố Diễm cũng đã thấy rồi, chỉ cần Cố Diễm không ngại, cậu mặc áo ngủ đi lên lầu cũng không sao cả.

Nói đi nói lại, hình như cậu chưa từng lên nhà Cố Diễm mặc dù Cố Diễm đã đưa thẻ nhà cho cậu từ lâu.

Cầm chìa khóa và thẻ nhà, Trang Duy đi lên lầu trên, mới vừa gõ cửa một tiếng thì cửa đã mở ngay.

"Vào đi" Cố Diễm nói.

Sau khi Trang Duy vào nhà mới phát hiện phong cách trang trí trong nhà Cố Diễm cũng giống hệt như văn phòng của anh, lấy hai màu trắng đen làm chủ đạo cùng với màu xanh dương hòa vào nhau tạo nên một cảm giác tĩnh lặng thần bí nhưng lại thiếu cảm giác gia đình, không biết là Cố Diễm có nghĩ tới điều này hay không. Cho dù Cố Diễm thích thì không lẽ nhà thiết kế không nói cho anh biết kiểu phong cách này rất ít khi được người ta trang trí trong nhà hay sao, cậu có cảm giác Cố Diễm cũng không phải loại người có cá tính hay yêu cầu đặc biệt, có lẽ là chọn luôn phương án thiết kế quen thuộc nhất.

"Tự nhiên ngồi đi" Cố Diễm nói, biết cậu không thích ăn này nọ nên cũng không đặc biệt đãi món gì.

"Anh đang làm việc?" Máy tính trong phòng làm việc vẫn còn mở, trên bàn đặt không ít tài liệu, nhìn qua là biết ngay anh đang làm việc.

"Ừ, còn một số việc nhưng cũng không cần vội" Cố Diễm cầm tách cà phê trên bàn uống một hớp.

"Đừng để vất vả quá" Trang Duy nhắc nhở.

"Ừ, ngồi đi"

Thực ra Trang Duy vốn chỉ là muốn lấy canh xong rồi về nhưng Cố Diễm đã mời cậu vào nhà, cậu cũng không tiện từ chối. Lúc nhìn thấy đống tài liệu trên bàn, cậu liền nhớ tới chuyện Văn Phương Húc nhờ cậu ban nãy, nhưng giúp hay không giúp cậu không có quyền quyết định, dù sao việc này cũng làm cho cậu bị đặt vào thế khó.

"Có tâm sự?" Cố Diễm đột nhiên hỏi.

Trang Duy ngồi trên ghế sopha ngẩng đầu nhìn Cố Diễm, nét mặt hơi ngớ ra nhìn rất đáng yêu.

Cố Diễm cười cười "Có chuyện thì nói ra đi"

Trang Duy im lặng, Cố Diễm cũng không hối thúc chờ cậu từ từ nói.

Chuyện Văn Phương Húc nhờ cậu giúp đỡ trên lý thuyết thì cậu không nên giúp, nhưng nhớ đến Văn Phương Húc từng chăm lo cho cậu, cậu không nói tiếng nào hình như có chút vô tình.

Suy nghĩ một hồi, Trang Duy mới nói "Anh có biết mỹ phẩm của Văn thị không?"

Cố Diễm nhìn cậu, gật đầu "Biết, làm sao vậy?"

"Tôi và tổng giám đốc của Văn thị quen nhau từ nhỏ, anh ấy biết tôi chụp quảng cáo cho Cố thị nên muốn nhờ tôi tìm cơ hội liên lạc với anh, hỏi tôi cách liên lạc với anh, tìm cách hợp tác" Trang Duy trả lời "Chuyện này thực ra tôi cũng không có ý muốn tham dự, cũng không nói cho anh ấy biết là tôi có quen với anh. Chỉ là anh ấy đã từng chăm sóc tôi rất nhiều, mặc dù không thích hợp, tôi thấy vẫn nên nói với anh một tiếng. Quyết định như thế nào tất cả đều tùy anh, tôi sẽ không xen vào"

Cố Diễm ngồi xuống bên cạnh Trang Duy, anh rất không thích người khác dựa vào chút quan hệ với anh để tính toán tìm cách hợp tác. Nhưng lời của Trang Duy làm anh rất thoải mái, ít ra Trang Duy cũng suy nghĩ cho anh, cũng không phải không để ý đến lập trường của anh mà ra sức khuyên anh đồng ý. Thật ra Trang Duy chỉ là một người trung gian, mà cũng chưa tính là một người trung gian đúng nghĩa. Hiển nhiên, Trang Duy cũng biết rõ tính khả thi của việc này không cao, nói một câu chỉ là xuất phát từ cảm tình chứ cũng không muốn hại anh. Anh thích Trang Duy đứng trên lập trường khách quan suy nghĩ vấn đề một cách đầy lý trí và bình tĩnh, cũng thưởng thức năng lực phân tích nhạy bén của Trang Duy trong chuyện hợp tác. Nói chuyện với Trang Duy làm Cố Diễm cảm thấy rất nhẹ nhàng, bởi vì rất nhiều chuyện trước khi nói trong lòng Trang Duy đã nắm chắc cho nên cũng sẽ không cưỡng cầu.

Thấy Trang Duy như vậy, Cố Diễm đột nhiên muốn trêu chọc cậu một lúc, nét mặt nghiêm túc "Cậu nói nhiều như vậy, chắc là cũng có lý giải nhất định đối với Văn thị, tôi có thể nể mặt cậu giúp một lần, nhưng tôi là thương nhân không thể cho không cái gì. Cậu nói xem, tôi vì cậu mà giúp Văn thị, không phải cậu cũng nên làm gì đó có lợi cho tôi sao?" Đang nói chuyện, Cố Diễm chậm rãi đến đến gần Trang Duy, sau đó vươn hai cánh tay chống lên lưng ghế sopha, ép Trang Duy ở giữa.

Trang Duy mở to mắt nhìn anh, trong mắt vừa kinh ngạc, vừa phẫn nộ thậm chí còn có chút ủy khuất rất khó nhận ra… Những điều này đều lọt vào mắt Cố Diễm, anh lập tức nhận ra trò đùa này của mình đã chạm đến giới hạn của Trang Duy.

Quả nhiên, ngay một giây sau đó, Trang Duy đẩy anh ra, đứng dậy bước ra ngoài.

Cố Diễm níu tay cậu lại "Đừng giận, tôi xin lỗi. Tôi chỉ là muốn trêu cậu một chút thôi, không có ý gì khác"

Trang Duy bị anh nắm chặt không đi được nhưng cũng không nhìn đến anh.

Cố Diễm thở dài, nắm tay Trang Duy một lúc "Là tôi nói sai, xin lỗi, có thể tôi cũng không hợp với kiểu trò đùa thế này"

Trang Duy vẫn không để ý tới anh.

Cố Diễm bất đắc dĩ nhìn cậu, sau đó mạnh mẽ kéo cậu nhìn vào mình nhưng giọng nói lại rất ôn nhu "Được rồi, đừng tức giận với tôi nữa, tôi mời cậu ăn cơm bù lại"

Trang Duy liếc xéo anh một cái.

Cố Diễm nở nụ cười, không biết tại sao cái liếc xéo này của Trang Duy làm anh cảm thấy cậu rất khả ái. Ở bên ngoài không có ai dám làm như vậy với anh, chỉ có ở nhà khi đùa giỡn mới có chuyện như thế. Cho nên cái liếc của Trang Duy mới làm anh cảm thấy thân thiết giống như người nhà. Nhưng nghĩ lại, nếu đổi lại là người khác, dám liếc xéo như vậy chỉ có thể đổi lại lạnh lùng của anh chứ không phải cảm giác thân thiết.

"Tối mai có được không? Ăn gì do cậu quyết định" Giọng nói của Cố Diễm càng thêm nhu hòa.

Trang Duy hừ một tiếng mới nói "Ngày mai tôi sẽ ăn cơm với nhân viên, chụp ảnh xong còn phải ở lại liên hoan"

Cố Diễm cười nhẹ, Trang Duy chịu nói chuyện với anh là tốt rồi "Vậy tôi mời toàn bộ ekip của cậu dùng cơm?"

"Dựa vào đâu?" Trang Duy vừa hỏi xong cũng nhận ra Cố Diễm không phải không có lý do, ít ra BOSS của Thịnh Thần là em trai của Cố Diễm, Cố Diễm muốn mời thì luôn tìm được lý do.

Thấy cậu có vẻ đã suy nghĩ thông suốt, Cố Diễm miết nhẹ ngón tay của cậu "Ngày mai đi ăn với tôi hay để tôi mời toàn bộ ekip?"

"Có thể còn lựa chọn khác sao?" Tuy nói là Cố Diễm có thể tìm được đủ các loại lý do nhưng vẫn cảm thấy là lạ.

Cố Diễm nhìn Trang Duy, gật đầu "Vậy tôi mời cậu ăn khuya" Ngày mai anh cũng chỉ có thể bớt chút thời gian rảnh, sau đó còn phải bận rộn một đợt.

Trang Duy suy nghĩ một lát "Được" Nếu Cố Diễm chỉ là trêu đùa cậu, cậu cũng không để bụng, như vậy cũng coi như là nhận lời xin lỗi của Cố Diễm, lại không mất thời gian ra ngoài mua về là được rồi.

Thấy cậu không giận nữa, Cố Diễm kéo Trang Duy ngồi lại trên ghế sopha, mình thì ngồi bên cạnh cậu "Nói chuyện chính đi"

"Anh nói đi"

Cố Diễm cũng không muốn nói bóng gió, dù sao Trang Duy là người thông minh, nói sơ sơ là được "Liên quan đến sản phẩm mới của Văn thị, tôi có nghe nói nhưng cũng không có hứng thú lắm. Không phải tôi không nể mặt cậu, nếu như đầu tư cho sản phẩm mới của Văn thị có lợi nhuận, tại sao tôi lại không đưa hàng hóa của mình ra? Hơn nữa như tôi được biết, hạng mục mới của Văn thị cũng không cần phải đầu tư nhiều. Sản phẩm của họ muốn bước chân vào con đường thị trường quốc tế cũng khá khó khăn, so ra thì tôi càng có nhiều lựa chọn tốt hơn. Cho nên chuyện của Văn thị cậu không cần phải quan tâm nhiều làm gì, cậu bị kẹt ở giữa đôi bên cũng không chiếm được lợi lộc gì. Lỡ như sau này xảy ra vấn đề gì, cậu cũng gặp phiền toái"

"Tôi biết rồi" Cậu vốn cũng không muốn xen vào chuyện này, nhưng khi nghe Cố Diễm nói, Trang Duy cảm thấy hình như Cố Diễm đã biết chút gì đó. Nhưng mấy chuyện thương nghiệp gì đó cậu cũng không tiện hỏi, cùng lắm thì không đề cập với Cố Diễm chuyện này nữa, mặt khác có thể nhắc nhở Văn Phương Húc một chút. Còn chuyện Văn Phương Húc có nghe lọt tai hay không thì cậu cũng không chắc, dù sao đối với Văn Phương Húc, cậu cũng chỉ là người ngoài mà thôi.

Nói cũng đã nói xong, ý của Cố Diễm cậu đã hiểu rõ, Trang Duy cũng không tiện ở lại quá lâu, Cố Diễm còn phải làm việc không giữ cậu lại, chỉ tự mình tiễn cậu ra cửa, nhìn cậu đi vào thang máy rồi mới quay vào nhà.

Buổi chụp ảnh ngày hôm sau rất thuận lợi, mà bất ngờ chính là sau buổi trưa, Cố Hủ xuất hiện lại còn đem theo đồ uống và thức ăn vặt.

Cố Hủ đến làm cả ekip rất phấn chấn, dù sao giữ quan hệ với đại BOSS luôn có lợi cho hợp tác sau này. Cố Hủ nói chuyện với mọi người rất tự nhiên, thật ra Cố Hủ cũng không nói nhiều lắm, mỗi người chỉ nói vài ba câu nhưng lời nói và khí thế có thể hòa nhập với mọi người, để mọi người nỗ lực hết mình cho lần chụp ảnh quảng cáo này.

Sau khi nói chuyện với các nhân viên hết một lần, Cố Hủ mới đi tới trước mặt Trang Duy "Trang tiên sinh vất vả rồi, tôi đã xem ảnh chụp ngày hôm qua, vô cùng tốt"

"Là bổn phận của tôi, có thể làm hài lòng Cố tiên sinh là tốt rồi" Trang Duy cười nhẹ, thực ra phong cách chụp ảnh quảng cáo này mặc dù ekip cảm thấy không tệ nhưng trong lòng cậu vẫn có chút lo lắng sẽ không đạt được tới mức yêu cầu của Thịnh Thần, lúc này có được sự khẳng định của Cố Hủ làm cậu cũng yên tâm.

"Tin rằng lần này phản hồi sẽ rất tốt" Cố Hủ nói.

Bởi vì có liên quan tới trang phục của Trang Duy nên khi hai người đứng chung với nhau luôn có cảm giác hơi kỳ quái, cảnh tượng giống như xuyên không được nhiếp ảnh gia chụp lại, sau này có thể dùng để tuyên truyền cũng được lắm.

Nhìn thấy Cố Hủ, Trang Duy đột nhiên nhớ đến cậu thiếu niên ngày hôm đó, nhưng cậu không có lập trường gì để hỏi nhiều, chỉ có thể yên lặng hi vọng hai người bọn họ có thể tiếp tục bên nhau.

"Tôi chỉ đến nhìn một lát, mọi người tiếp tục công việc đi, không cần để ý tới tôi" Cố Hủ nói với mọi người.

Mọi người cũng không trì hoãn nữa, tiếp tục bắt đầu chụp ảnh. Tối nay muốn cùng nhau ăn một bữa, ai cũng đều rất ngóng trông cho nên đều dồn hết sức vào chụp ảnh, hiệu suất công việc tăng cao. Đương nhiên, chất lượng ảnh cũng phải bảo đảm.

Cố Hủ đứng bên ngoài nhìn một lúc mới lấy điện thoại ra chụp một bức ảnh của Trang Duy, soạn một tin nhắn gửi cho anh cả của mình – Cám ơn anh đề cử, hiệu quả của ảnh chụp lần này rất tốt, tuyên truyền nhất định sẽ thành công.

Đồng thời gửi kèm bức ảnh mới chụp cùng gửi đi.

Cố Diễm nhận được tin nhắn vừa đúng lúc tan họp.

Xem tin nhắn và bức ảnh xong, Cố Diễm cũng không đánh giá gì thêm, chỉ trả lời lại: Chủ nhật mang Thần Thần về nhà ăn cơm.

28. Chương 28: Nhân Khí

Video clip và poster tuyên truyền cuộc thi đấu của Thịnh Thần đúng hẹn ra mắt người chơi, bức ảnh của Trang Duy nhận được sự khen ngợi của đa số người chơi, nhất là phong cách tà nịnh, comment cho video trên forum nhất thời tăng lên vùn vụt.

Trong ảnh, Trang Duy đang mặc một bộ trang phục đỏ rực của môn phái, cổ áo mở rộng không có áo lót, mà bên dưới chỉ mặc một chiếc quần xinh đẹp có vẻ hơi tùy ý để lộ ra mắt cá chân trắng nõn. Phần thắt lưng nối giữa áo và quần dài khoảng 10cm, mặt trên có gắn một chuỗi lục lạc màu bạc để trang trí, hai bên eo và sau lưng để lộ ra ngoài hoa văn tinh xảo mà phức tạp, vòng eo thon nhỏ ẩn dưới lớp quần áo khiến người ta cảm giác vừa tò mò vừa quyến rũ.

Hoa văn trang trí trên toàn bộ y phục đều vô cùng tinh xảo làm cho trang phục tuy chỉ có một màu sắc nhưng lại có thể cảm nhận được sự tuyệt vời trong đó, sắc đỏ mê hoặc phối hợp với trang sức xa xỉ làm cho người xem ngẩn ngơ. Trang Duy đứng cạnh một chiếc giường, đầu gối chân phải chống lên giường, chân trái đứng thẳng, ngoảnh đầu nhìn lại mị nhãn như tơ, khóe miệng khẽ nhếch thành một nét cười đầy tà mị, quả thực đẹp đến mức say lòng người, nhìn không rời mắt "Ánh mắt này, vóc dáng này, dung nhan này, xin gả a a a a a!"

"Eo thon này, chân dài này, xương đòn này, tất cả đừng cản tui, để cho tui quỳ liếm!"

"Đây chính là đại diện phát ngôn số một của sao, thật không thể tin được! Quá xá đẹp!"

“Lương tâm của Thịnh Thần ở đâu???? Người đại diện phát ngôn đẹp như vậy, tui đây càng lúc càng không xong mất thôiiiiii!”

“Xin hỏi, Trang Duy này là ai thế? Cảm thấy hơi quen nhưng mà không nhớ nổi”

“Rep lầu trên, Trang Duy vừa mới chụp quảng cáo bất động sản xong đó, trước đây đều tập trung phát triển ở nước ngoài. Lầu trên có thể lượn web mò clip xem, trên đó có không ít clip quảng cáo của ảnh hồi còn ở nước ngoài đó. Cái nào cũng đẹp tàn bạo luôn!”

….

Nhờ một đống đề cử trên forum mà toàn bộ quảng cáo trước đây của Trang Duy đều bị lục ra hết, trong thời đại nhìn mặt xét người này, Trang Duy chính là người vô cùng xuất sắc. Cộng với lần tuyên truyền có đầu tư này của Thịnh Thần làm nhân khí của Trang Duy tăng ngút ngàn chỉ sau một đêm, gom thêm vô số fan nam fan nữ, trở thành tân nam thần có lượng fan đông đảo trên internet.

Đối tượng của không giống với Vọng Tinh Uyển, người chơi vừa trẻ tuổi vừa tràn đầy sức sống, cũng càng quen thuộc với internet. Nhóm người này sẽ tự động share tin tức sau khi tuyên truyền, làm cho càng nhiều người biết đến Trang Duy cũng như game , cho nên lần chụp ảnh này không chỉ mang đến thành công cho Trang Duy mà cũng là thành công của Thịnh Thần. Vì thế càng có nhiều người chơi mới tạo acc chơi game , tăng thêm áp lực lên máy chủ, Thịnh Thần liền tung ra thêm bốn server mới nữa nhưng vẫn đông nghẹt người chơi.

Đối với việc nhân khí của Trang Duy tăng cao, YC đương nhiên rất hài lòng, poster của cả năm phong cách tuyên truyền đều được treo trên đại sảnh của YC, trong đó bức ảnh tà nịnh được treo ở vị trí trung tâm, poster tuyên truyền trên mặt tiền ngoài tòa nhà YC cũng treo bức ảnh phong cách nho nhã lên quảng cáo đầu tiên, suốt một tháng, cả năm bức ảnh tuyên truyền đều được lần lượt xuất hiện. Đây là mức đãi ngộ mà chỉ người như Tả Uẩn mới được nhận, lúc này Trang Duy cũng được hưởng thụ, trước hết không nói đến nhân khí của cậu và Tả Uẩn có đụng chạm với nhau hay không nhưng ít ra công ty vẫn xem trọng cậu.

Quý Sâm cũng vui thay cho Trang Duy, đối tượng của quảng cáo Vọng Tinh Uyển trước đây chỉ là nhóm người có thu nhập cao, tuy rằng quảng cáo tuyên truyền để làm cho mọi người biết đến Trang Duy cũng làm cho nhân khí tăng lên nhưng vẫn chưa đủ để tiếp cận giới trẻ. Mà lần này may mắn lại bù đắp vào phần thiếu khuyết đó, hiệu quả còn hơn cả mong đợi, đương nhiên đây cũng là nhờ công sức của ekip chụp ảnh, hậu kỳ và thời cơ tuyên truyền, nhưng nhìn kết quả thì đây chính là thành quả của Trang Duy. Sự phát triển của Trang Duy trong tương lai làm cho Quý Sâm không khỏi mong chờ.

“Bây giờ người có nhân khí cao nhất trên internet chính là cậu đó” Quý Sâm ngồi trong nhà Trang Duy lướt web “Sau này ra ngoài phải đặc biệt chú ý, dù sao sức sống và nhiệt tình của giới trẻ cũng cuồng nhiệt lắm” Với kinh nghiệm của cậu ta, nếu Trang Duy cái gì cũng không chuẩn bị như bây giờ mà đi ra ngoài thì chín phần mười sẽ bị người ta nhận ra mà bám theo. Thật ra người trong giới nổi tiếng về lĩnh vực âm nhạc và điện ảnh rất nhiều, nhưng chỉ nhờ vào quảng cáo mà nổi tiếng thì chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, Trang Duy chính là một trong số đó. Mà người như vậy phương hướng phát triển sau này cũng sẽ càng rộng mở, sự thích nghi cũng càng mạnh.

Nhưng Quý Sâm rất rõ ràng suy nghĩ của Trang Duy cho nên cũng không ép buộc cậu nhất định phải đi theo phương thức phát triển vốn có của giới giải trí, những thứ này còn tùy theo từng người, nếu không sẽ gây bất lợi đối với nghệ nhân.

“Ừ, gần đây không có chuyện gì, tôi cũng không muốn ra ngoài” Trang Duy cầm iPad ngồi bên cạnh xem phim điện ảnh mới chiếu. Mấy ngày nay, đừng nói Quý Sâm, ngay cả điện thoại của cậu cũng bị gọi nhiều đến mức sắp nổ luôn. Liên lạc với cậu cơ bản đều là nghệ nhân trong giới, cũng không biết mấy người này hỏi ở đâu ra số điện thoại của cậu, lấy danh nghĩa chúc mừng nói ba điều bốn chuyện với cậu. Tuy không thể nói là phiền phức gì nhưng nhiều quá cũng mệt, cuối cùng vẫn là Quý Sâm nói với cậu không cần nhận cuộc gọi từ những số lạ, nhớ kỹ là được rồi, còn lại cứ để cậu ta lo.

Thực ra trong những cuộc điện thoại đó, chỉ có mỗi Tả Uẩn là khiến Trang Duy cảm thấy là thật lòng chúc mừng cậu, còn những người khác… Không nhắc đến cũng được.

Sau khi Quý Sâm xử lí một chút công việc liên quan đến lịch trình liền đi về trước, Quý Sâm mới vừa đi khỏi thì điện thoại di động của Quý Sâm liền reo lên.

Trang Duy còn tưởng là số lạ nhưng khi nhìn thấy cái tên hiển thị trên màn hình mới phát hiện là Văn Phương Húc.

"Alo? Anh Húc?" Trang Duy hỏi.

Văn Phương Húc cười hỏi "Đang làm gì vậy?"

"Không có gì, đang lướt web thôi" Vừa nói dứt câu, Trang Duy bỗng nhiên phát hiện đã bao lâu cậu không nói với Văn Phương Húc thích cái gì, phim gì mới ra mắt rồi? Hình như lâu đến mức Trang Duy không nhớ được, có lẽ là từ khi Văn Phương Húc bắt đầu đi làm, hoặc có lẽ là khi cậu bị đuổi ra khỏi nhà... Nhưng bất luận là bắt đầu từ lúc nào thì Văn Phương Húc đều không muốn chia sẻ với cậu chuyện sinh hoạt lặt vặt nữa rồi. Có những thứ sẽ dần thay đổi theo thời gian, có thể trở nên xa cách lạnh nhạt, cũng có thể thay đổi hoàn toàn, điều này chính là sự trưởng thành, sau khi trải qua bao nhiêu chuyện, những chuyện vặt vãnh này dường như biến thành những thứ không cần thiết phải nhắc đến.

"Anh mới xem quảng cáo của em, xem ra sau này mời cơm không những phải tìm chỗ ít người mà còn phải bao luôn phòng riêng rồi" Văn Phương Húc nói đùa "Dù sao thì cũng chúc mừng em"

"Cám ơn anh" Trang Duy đáp, thực ra chuyện bao phòng riêng này Quý Sâm cũng được, Cố Diễm cũng được, bọn họ đều đã làm từ lâu nên phương thức này cậu cũng sớm đã quen, không cần vì nhân khí tăng cao mà thay đổi thói quen hoặc tập thích ứng lại.

"Anh nghe nói Thịnh Thần là do cậu tư nhà họ Cố mở, em có quen với cậu tư nhà họ Cố không?" Văn Phương Húc hỏi thẳng "Có thể hỏi cậu tư nhà họ Cố một chút để xin số điện thoại của tổng giám đốc Cố không? Sẵn đó giúp anh liên lạc một chút"

Nghe câu nói của Văn Phương Húc, trong lòng của Trang Duy không dễ chịu chút nào, cậu không ngốc, cũng hiểu được lời chúc mừng lúc nãy của Văn Phương Húc chỉ là phụ, câu sau mới là chính.

Trang Duy cũng không muốn làm chuyện khó coi, vẫn phải nể mặt Văn Phương Húc "Ngày ký hợp đồng đúng là có gặp mặt Cố tiên sinh nhưng vừa ký xong thì đã đi ngay, em vẫn chưa kịp nói câu nào. Người phụ trách việc này là một phó giám đốc của Thịnh Thần, em cũng không tiện hỏi nhiều"

Văn Phương Húc im lặng một lát mới nói "Cũng đành vậy, không sao, có cơ hội em giúp anh hỏi thăm một chút. Cách liên lạc với tổng giám đốc Cố thật là quá khó khăn rồi"

Trang Duy hỏi "Sao anh không trực tiếp liên hệ với người phụ trách phương diện này của Cố thị?" Đây mới là cách bình thường.

"Em không hiểu" Văn Phương Húc tỏ vẻ như một người từng trải "Bây giờ người muốn hợp tác với Cố thị nhiều như vậy, coi như là đưa cho người phụ trách rồi thì không biết đến tháng năm nào mới có thể nhìn tới, đến lúc đó thì sản phẩm mới của bọn anh đã tung ra thị trường rồi"

Đây đúng là vấn đề, nhưng nếu là hạng mục đáng giá, người phụ trách mảng này của Cố thị chắc chắn không dám qua loa, nếu không chẳng lẽ mỗi năm Cố thị đều bị mất rất nhiều hạng mục có giá trị hay sao?

Có điều nói đi cũng phải nói lại, Cố Diễm đã nói sản phẩm mới của Văn thị không cần đầu tư, cho nên mặc dù đi theo trình tự thông thường thì cũng sẽ không có kết quả. Nhưng đến khi có lý do từ chối chính thức, cậu mới không còn bị rơi vào thế kẹt giữa hai bên, mệt mỏi ứng phó nữa rồi.

Nhớ lại câu nói hôm đó của Cố Diễm, Trang Duy cảm thấy vẫn nên nhắc nhở Văn Phương Húc một ít "Anh Húc, Văn thị nếu muốn bước vào thị trường quốc tế thì phải chú trọng đến chất lượng và danh tiếng nhất, anh tốn chút công sức ở mặt này liền có thể nhận được sự ủng hộ của người tiêu dùng, trở thành hàng hiệu trên thị trường quốc tế cũng thuận tiện hơn" Cậu mặc dù không biết Cố Diễm nói không cần người đầu tư là có ý gì nhưng chất lượng là điều kiện tiên quyết của sản phẩm, chỉ cần chất lượng khả quan là có thể loại trừ được nguy cơ lớn nhất.

Văn Phương Húc phì cười, có vẻ không để tâm đến sự nhắc nhở của Trang Duy "Em dù sao cũng không ở trong giới thương nghiệp, có vài thứ em không hiểu được đâu. Được rồi, anh không nói nhiều với em nữa,

khi nào rảnh sẽ gọi cho em, tự em phải chăm sóc cho mình"

"Được, anh cũng đừng để mệt mỏi quá" Trang Duy biết Văn Phương Húc bận rộn nên cũng không trì hoãn nữa.

Văn Phương Húc ừ hử một tiếng rồi cúp điện thoại.

Sau khi triển khai tuyên truyền cho cuộc thi đấu toàn quốc của , Trang Duy cũng tuyên truyền theo yêu cầu của hợp đồng, cùng với nhân viên công tác của Thịnh Thần chạy đến hai thành phố khác để tuyên truyền. Mà qua hai lần tuyên truyền này càng có thể nhận ra nhân khí của Trang Duy cũng ngày một tăng lên. Bây giờ Trang Duy xuống máy bay đã có fan ra đón, hoạt động ở hiện trường thì tiếng hoan hô gào thét không ngớt, không khí náo nhiệt lây lan khắp mỗi một người trong hội trường, ngay cả Trang Duy cũng không thể không khen ngợi sức ảnh hưởng của , nếu như không phải bản thân game đủ ưu tú thì làm sao có thể hấp dẫn được nhiều người chơi như vậy? Cậu làm sao có thể thu được nhân khí cao như thế này?

Sau khi kết thúc buổi tuyên truyền, Trang Duy về khách sạn trước để thay quần áo, lát nữa còn có một buổi tiệc tối, bởi vì chỉ có nhân viên và khách mời đặc biệt cho nên Trang Duy có thể thay một bộ trang phục tương đối nhàn nhã một chút.

Quý Sâm đang nói chuyện với phóng viên bên dưới, có buổi phỏng vấn riêng cậu trong 20 phút trước khi buổi tiệc bắt đầu nên Quý Sâm mới gặp mặt phóng viên chào hỏi trước, để lại ấn tượng tốt cho người ta.

Vừa thay quần áo xong, điện thoại di động của Trang Duy liền thông báo có tin nhắn.

Cố Diễm: Khi nào cậu về?

Trang Duy mỉm cười, gửi lại: Sáng mai bay về.

Tính một chút, hình như người liên lạc gần đây nhất mà nhiều nhất với cậu chính là Cố Diễm, nhưng chỉ khi nào Cố Diễm rảnh rỗi mới có thể tán gẫu vài ba câu, cậu dường như chưa từng chủ động liên hệ với Cố Diễm.

Cố Diễm: Đã biết.

Trang Duy: Có chuyện gì sao?

Cố Diễm: Không có, chỉ thuận tiện hỏi một câu thôi.

Mặc dù chỉ là tùy ý hỏi nhưng lại làm Trang Duy cảm thấy ấm lòng, kiểu quan tâm như thế này rất dễ dàng thỏa mãn cậu.

Sáng hôm sau, Trang Duy vừa mới xuống máy bay liền nhận được tin nói là có fan đến đón tại sân bay rồi. Có thể được fan đến đón dù sao cũng là một loại khẳng định dành cho Trang Duy, Trang Duy không thể không lộ diện nhưng sau khi lên xe, nếu có fan theo đuôi rất có thể sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho nên kiểu người đầu tiên thì công ty cũng không lo lắng, nhưng phải chú ý đến nhóm thứ hai. Người chịu trách nhiệm lúc đi đã sắp xếp xong hết, không xảy ra vấn đề gì nhưng lần này về lại là bí mật, không ngờ vẫn bị fan dò ra được.

Báo cho YC hay xong, nhân viên của Thịnh Thần đi ra trước, còn Trang Duy thì tạm thời chờ ở phòng nghỉ, YC đã cho người chạy đến, chuyện này tuy rằng bọn họ chưa có chuẩn bị trước nhưng cũng may vẫn còn kịp lúc.

Sau khi nhân viên bảo an và trợ lý đến đủ mặt, lúc này mới để cho Trang Duy đi ở giữa, an toàn đi ra cổng tránh va chạm với fan. Đèn flash và tiếng hét không ngừng vang lên, không ít người cố gắng đưa sổ tay xin chữ ký của Trang Duy. Trong tình huống này Trang Duy không thể giả vờ không thấy cho nên mới dừng chân lại ký cho vài người. Quà từ người hâm mộ thì trợ lý nhận giúp Trang Duy, điều này cũng giúp cho fan không cần vì chen lấn mà bị thương.

Ra khỏi sân bay, Trang Duy theo phép lịch sự vẫy tay chào fan, sau đó mới lên xe công ty chuẩn bị sẵn. Trong tiếng gào thét đầy hưng phấn của fan, chiếc xe lăn bánh rời sân bay. Cùng lúc đó, để tránh bị theo đuôi, YC còn đặc biệt chuẩn bị ba chiếc xe giống hệt nhau, ba chiếc rất có kinh nghiệm thay đổi vị trí cho nhau, sau khi ra khỏi sân bay thì chạy về ba ngả khác nhau.

Quý Sâm còn phải xử lý vài thứ fan cuồng gửi tới cho nên không đi chung xe với Trang Duy, nhưng bọn họ cũng không có công việc nào khác nữa, có thể trực tiếp về nhà.

Trang Duy thả lỏng người dựa vào ghế, sau khi xe ra khỏi đường cao tốc mới phát hiện đây không phải đường về Vọng Tinh Uyển.

"Đang đi đâu vậy?" Trang Duy hỏi tài xế, cậu không phải nghi ngờ gì, dù sao cũng là xe của YC, không thể nào có gì nguy hiểm được.

Tài xế lễ phép trả lời "Trang tiên sinh, tổng giám đốc Cố bảo tôi trực tiếp đưa cậu đến Cố thị, chuyện này đã thông báo với tổng giám đốc Kiều rồi, lát nữa người đại diện của cậu cũng sẽ đến đó"

Nghe xong câu trả lời, Trang Duy mới nhìn kỹ tài xế, điều khiến cậu bất ngờ chính là người tài xế này chính là của Cố Diễm, hôm đó mưa to, hôm sau đã đưa họ về nhà.

"Sao lại là chú?" Trang Duy cười hỏi.

Tài xế thấy cậu nhớ ra mình, cười trả lời "Tổng giám đốc Cố nghe nói có fan cuồng đón tại sân bay, không yên lòng cho nên để tôi lấy xe của YC tới đón cậu, tránh xảy ra chuyện nguy hiểm"

Trang Duy gật đầu "Vất vả cho chú rồi" Cố Diễm để người này đến đây nhất định là rất yên tâm đối với trình độ của chú tài xế này.

"Trang tiên sinh khách sáo rồi" Tài xế không nói nhiều nữa, chăm chú nhìn về phía trước "Nếu cậu mệt mỏi có thể chợp mắt một lát, khi nào đến tôi sẽ gọi cậu dậy"

"Được" Trang Duy cũng không khách sáo nữa.

Lúc này Trang Duy cũng nhận được tin nhắn của Quý Sâm, nói là tổng giám đốc Kiều để cho bọn họ trực tiếp đến Cố thị luôn.

Trang Duy gửi lại "Đã biết", mượn tấm chăn bên cạnh đắp lên người, chuẩn bị chợp mắt một chút, từ sân bay về còn khoảng chừng một tiếng đồng hồ nữa mới tới. Tuy nói cậu và Cố Diễm đã quen thuộc với nhau nhưng vẫn không muốn để cho Cố Diễm nhìn thấy dáng vẻ mệt mỏi của cậu.

29. Chương 29: Yêu Thích

Sau khi đến Cố thị, Trang Duy được thư ký trực tiếp đưa đến văn phòng của Cố Diễm.

Thư ký gõ cửa ba tiếng rồi mở cửa ra, mời Trang Duy đi vào.

Sau khi Trang Duy bước vào, đập vào mắt cậu là một cô gái xinh đẹp đang ngồi trên sopha cầm bút vẽ hí hoáy trên xấp giấy trắng trong tay nhưng không biết là đang vẽ gì, cô nghe thấy tiếng mở cửa nhưng không hề ngẩng đầu lên, mà Cố Diễm thì đang ngồi ký tài liệu trước bàn làm việc cũng không nhìn cậu. Hình ảnh này làm cho Trang Duy không hiểu sao lại cảm thấy quặn lòng – Khung cảnh hài hòa, cô gái xinh đẹp, điều này làm Trang Duy không thể không liên tưởng đến những chuyện khác.

Mặc dù cô gái kia không nhìn cậu nhưng cách ăn mặc thời trang, dáng ngồi thẳng tắp và khí chất điềm tĩnh làm Trang Duy cảm thấy cô gái này rất xinh đẹp, nếu Cố Diễm lựa chọn người con gái như thế thì cũng có thể hiểu được.

"Tổng giám đốc Cố, Trang tiên sinh đến rồi" Thư ký lên tiếng.

Cố Diễm nghe vậy mới ngẩng đầu lên, sau khi nhìn thấy Trang Duy liền buông xấp tài liệu trong tay xuống, đứng dậy đi qua.

"Đến rồi?" Cố Diễm nhìn cậu, sắc mặt không có cảm xúc gì nhưng ánh mắt lại rất nhu hòa "Đi đường thuận lợi chứ?"

"Ừ" Trang Duy không nói thêm câu nào, có cô gái kia ở đây, cậu cũng không biết phải nói gì.

Lúc này cô gái kia cũng ngẩng đầu lên nhìn Trang Duy, vẫn không buông giấy bút trong tay xuống, chỉ lẳng lặng quan sát cậu, nét mặt rất chăm chú, dường như muốn tìm thứ gì đó từ trên người Trang Duy.

Cố Diễm không giới thiệu hai người với nhau ngay, cũng không nhìn cô gái kia, chỉ hỏi Trang Duy "Đói chưa? Có muốn ăn chút gì hay không?"

"Không cần đâu, có ăn ở trên máy bay rồi" Trang Duy trả lời, tuy chuyến bay chỉ có một tiếng đồng hồ nhưng trên máy bay vẫn cung cấp thức ăn và nước uống, mà lúc này đã gần đến thời gian ăn trưa, Trang Duy cũng không vội.

Cố Diễm gật đầu "Buổi trưa ở lại Cố thị dùng cơm đi"

"Không cần đâu, tôi muốn về nhà nghỉ ngơi" Trang Duy từ chối, lẽ ra cậu không nên từ chối, ăn xong rồi về cũng không sao, hơn nữa chỉ là ăn trưa mà thôi. Nhưng nghĩ đến có thể sẽ phải chạm mặt với cô gái kia, trong lòng Trang Duy không biết vì sao lại cảm thấy khó chịu, cậu không muốn quấy rầy thế giới hai người của Cố Diễm.

Cố Diễm cũng không miễn cưỡng, giới thiệu cho Trang Duy "Giới thiệu với cậu, đây là Phó Khâm, người sáng lập More, đồng thời cũng là nhà thiết kế chính"

Trang Duy bất ngờ nhìn Phó Khâm, ánh mắt kinh ngạc không hề che giấu, More là một thương hiệu hàng đầu quốc tế, tuy rằng phong cách đa dạng nhưng toàn bộ trang phục chỉ có hai màu trắng và đỏ, ít có thương hiệu nào lại kiên trì chỉ dùng hai màu sắc như vậy.

Trang Duy cũng có chút hiểu biết về thương hiệu More nhưng chưa từng gặp Phó Khâm cũng chưa từng hợp tác lần nào, không ngờ Cố Diễm lại quen biết với cô.

Giới thiệu Phó Khâm xong, Cố Diễm nói với Phó Khâm "Đây là Trang Duy" Giới thiệu vô cùng ngắn gọn, có cảm giác như căn bản không muốn nói thêm.

Phó Khâm vẫn không lên tiếng mà quan sát Trang Duy chừng hơn năm phút đồng hồ mới nở nụ cười, đặt giấy bút trong tay xuống, đứng dậy vươn tay về phía Trang Duy "Trang tiên sinh, xin chào"

"Xin chào Phó tiểu thư" Trang Duy cũng bắt tay lại với cô.

Phó Khâm không nói thêm gì với cậu nữa, chỉ quay qua Cố Diễm "Tổng giám đốc Cố, chỗ cậu có cà phê không? Nấu giúp tôi một ly"

Xưng hô của Phó Khâm cũng không quá thân thiết với Cố Diễm, nhưng nghĩ tới bầu không khí ban nãy, Trang Duy vẫn cảm thấy giữa hai người này hẳn là có gì đó.

Cố Diễm không trả lời Phó Khâm, chỉ hỏi Trang Duy "Uống cà phê không?"

"Được" Trang Duy gật đầu.

Cố Diễm lúc này mới dặn thư ký đi pha cà phê, sẵn tiện mang thêm một ít điểm tâm đến đây.

Thư ký vừa đi ra thì Ứng Tín Viễn cũng bước vào, nhìn thấy Trang Duy anh ta gật đầu chào rồi mới nói với Cố Diễm "Tổng giám đốc Cố, đã đến giờ họp"

"Ừ" Cố Diễm đáp một tiếng, nói với Trang Duy "Hôm nay đưa cậu đến đây là muốn thảo luận chuyện đại diện phát ngôn cho More, nhưng tôi còn một cuộc họp trực tuyến không thể tiếp cậu được, cụ thể cậu cứ nói với Phó Khâm"

Đại diện phát ngôn cho More? Chuyện này đối với Trang Duy thật sự quá mức kinh hỉ, không biết là chính More muốn hợp tác với cậu, Cố Diễm là người trung gian giới thiệu cậu làm quen với Phó Khâm hay là được Cố Diễm đề cử, cậu mới có thể có cơ hội gặp mặt Phó Khâm. Nhưng mặc kệ là kiểu nào, cậu lại thiếu nợ Cố Diễm một ân tình nữa.

Trang Duy nhìn Phó Khâm, cô vẫn duy trì nét tươi cười đúng mực.

Cố Diễm thấy ánh mắt ngạc nhiên của Trang Duy rất tự nhiên vươn tay xoa đầu cậu một cái, sau đó không đợi Trang Duy phản ứng lại thì đã ra ngoài cùng với Ứng Tín Viễn trước rồi.

Trong văn phòng chỉ còn lại Trang Duy và Phó Khâm.

"Ngồi đi" Phó Khâm cười nói, rất có tư thái của chủ nhân.

Trang Duy gật đầu, ngồi lên ghế sopha dài.

Thư ký rất nhanh đưa cà phê và điểm tâm lên.

Chờ đến khi cánh cửa khép lại lần nữa, Phó Khâm mới bắt đầu nói "Cậu rất thân với tổng giám đốc Cố?"

"Cũng được" Trang Duy trả lời, Phó Khâm không nói thẳng vào chủ đề chính, Trang Duy cũng không vội, dù sao đây cũng là lần đầu gặp mặt, lịch sự trò chuyện vẫn phải có.

"Tôi quen với tổng giám đốc Cố đã từ rất lâu" Phó Khâm ưu nhã cầm tách cà phê, trong cách nói có vẻ vô cùng thân quen với Cố Diễm "Khi còn học đại học thì đã biết nhau rồi, tôi trên cậu ấy hai khóa, là đàn chị của cậu ấy, nhưng chính thức quen biết là sau khi đi làm. Cậu cũng biết More không phải thương hiệu có lịch sử lâu đời, giai đoạn phát triển rất ngắn nhưng có thể giành được thành công cũng không thể không có sự ủng hộ của tổng giám đốc Cố. Cậu ấy đầu tư vào More nhưng chưa bao giờ tham dự vào thiết kế của tôi, cũng không can thiệp quyết định của tôi, chỉ có thời điểm chia lợi nhuận hằng năm thì mới đưa ra một ít ý kiến"

"Thì ra là vậy…" Cố Diễm đầu tư vào More, đương nhiên Phó Khâm vô cùng cảm kích, loại cảm kích này sẽ phát triển theo hướng nào cũng khó nói được.

"Cố Diễm là người rất có sức hấp dẫn phải không?" Phó Khâm càng cười tươi hơn.

Trang Duy không trả lời, xem như đồng ý.

Phó Khâm nói tiếp "Nhưng cậu ấy thực sự quá bận rộn, một năm thấy mặt không được mấy lần, nhiều lắm chỉ là gọi vài cú điện thoại mà thôi, bởi vậy nên vẫn còn độc thân tới giờ cũng không phải không có lý do, dù sao cũng không có bao nhiêu phụ nữ có thể chịu đựng được cảm giác cô quạnh khi người yêu thường xuyên không ở bên cạnh như thế này"

Trang Duy không hiểu rốt cuộc ý của Phó Khâm là gì nên chỉ đành gật đầu.

"Bởi vậy tôi cảm thấy cậu ấy nên tìm một người phụ nữ xinh đẹp có sự nghiệp của riêng mình lại có thời gian chăm sóc cậu ấy để kết hôn" Phó Khâm nói.

Với tiêu chuẩn này, Trang Duy cảm thấy Phó Khâm có vẻ thích hợp nhất, nhưng nghĩ đến chuyện này không hiểu sao trong lòng cậu đột nhiên cảm thấy chua xót vô cùng, trong một khoảnh khắc, cậu thậm chí muốn trực tiếp đi khỏi đây, không muốn nói chuyện với Phó Khâm nữa.

Cảm xúc đột ngột kéo tới khiến Trang Duy bất chợt phát hiện ra, hình như mình đang ghen.

Ý thức được vấn đề này cũng không làm Trang Duy mỉm cười cho qua, trái lại cảm giác khó chịu này càng ngày càng ăn sâu vào lòng. Lúc này, có một số việc bắt đầu chậm rãi thay đổi từ bên trong, chỉ là Trang Duy bây giờ không có cách nào nói ra…

Dường như Phó Khâm cũng không phát hiện sự thay đổi của Trang Duy, tiếp tục cười nói "Với giá trị của bản thân tổng giám đốc Cố, có lẽ sau này sẽ liên hôn không chừng. Tôi cũng chỉ là nhiều chuyện một chút mà thôi, cậu đừng để ý. Chủ yếu là thấy cậu ấy rất vừa lòng với cậu cho nên mới không nhịn được hàn huyên với cậu vài câu"

"Không có chuyện gì" Bên ngoài Trang Duy giả vờ bình tĩnh nhưng trong lòng như bị đổ một bình ngũ vị. Liên hôn sao… Đúng là chuyện mà nhà họ Cố có thể yêu cầu. Nghĩ đến sau này Cố Diễm sẽ kết hôn với một cô gái môn đăng hộ đối, Trang Duy liền cảm thấy đôi mắt có hơi rát một chút.

"Được rồi, không nói chuyện này nữa" Phó Khâm trở lại chủ đề chính "Hôm nay đến gặp cậu là để xem cậu có thích hợp làm đại diện phát ngôn cho chủ đề lễ giáng sinh của More hay không. Lễ giáng sinh hằng năm More đều sẽ đưa ra sản phẩm mới, đến lúc đó cũng sẽ có mặt hàng thời trang. Năm nay còn chưa tìm được

người đại diện phát ngôn thì tổng giám đốc Cố đã đề cử cậu cho tôi. Vừa đúng lúc tôi có việc phải về nước, cho nên cũng dành thời gian để tiếp xúc với cậu"

Phó Khâm định cư ở nước ngoài đã nhiều năm, một năm có thể trở về một lần cũng rất hiếm rồi.

Màu đỏ của More rất quan trọng trong những ngày lễ giáng sinh và năm mới, đều rất được hoan nghênh. Hằng năm vào những dịp này sẽ tiến hành tuyên truyền rầm rộ và tung ra trang phục mới, cho nên người đại diện phát ngôn của More mỗi năm đều được chú ý nhiều hơn cả.

Phó Khâm nhìn Trang Duy, nói "Tôi cảm thấy khí chất của cậu rất phù hợp với yêu cầu của More, cho nên tôi cũng không có ý kiến gì, còn những chuyện khác chờ người đại diện của cậu đến đây sẽ bàn bạc thêm"

"Được" Có thể tạo ấn tượng tốt ban đầu, vấn đề còn lại chính là giá cả, chỉ cần có thể thảo luận xong vấn đề này, những chuyện khác đều có thể tính toán lại "Tôi cũng rất mong chờ cơ hội được hợp tác cùng More"

Trang Duy mặc dù không phải người mẫu chuyên nghiệp nhưng hơn cả vấn đề thời trang, làm người đại diện phát ngôn mới là chủ chốt, đây mới là điều có giá trị nhất.

Đúng như dự đoán của cậu, quả nhiên là Cố Diễm đề cử đại diện phát ngôn này, ân tình này, cậu phải làm sao đây?

Hai người nói xong không lâu thì Quý Sâm cũng vừa đến.

Trang Duy giới thiệu Phó Khâm với cậu ta, Quý Sâm vừa nghe nói là đại diện phát ngôn của More, hai mắt liền phát sáng lên, sau đó nhanh chóng ngồi xuống trao đổi với Phó Khâm. Những chuyện này Trang Duy không tham dự vào, chờ sau khi Quý Sâm và Phó Khâm đạt được ý tưởng ban đầu là có thể đưa lên công ty.

Trao đổi rất thuận lợi, phí đại diện phát ngôn của đối phương đưa ra cũng rất khả quan. Phần còn lại sẽ do người của More đến đây để thỏa thuận tiến hành ký hợp đồng với YC, thêm vào các điều kiện đã nhất trí, còn lại cậu cứ theo trình tự là được rồi.

Chờ hai bên bàn bạc xong đã qua thời gian ăn trưa, cuộc họp của Cố Diễm vẫn chưa kết thúc, bữa trưa cũng đành phải giải quyết ngay trong phòng họp luôn.

"Nếu không còn vấn đề gì khác thì cứ quyết định vậy đi" Phó Khâm chốt lại.

Quý Sâm gật đầu "Có thể hợp tác với More là vinh hạnh của chúng tôi"

"Quý tiên sinh khách sáo" Phó Khâm cười nói.

"Đến tận lúc này rồi, tôi xin mời cô Phó cùng đi ăn trưa, nói chuyện hăng say quá làm cô phải chịu đói, thật sự rất xin lỗi" Quý Sâm áy náy nói.

"Không sao đâu, bữa trưa cũng không cần, tôi phải về khách sạn, tối nay lại bay về. Lần sau gặp mặt tôi mời hai cậu" Phó Khâm trả lời.

Nếu Phó Khâm phải tranh thủ lên máy bay, bọn họ cũng không tiện nhiều lời làm trễ thời gian của cô, sau khi lịch sự đồng ý, cả ba người đều đi về. Trước khi đi báo cho thư ký một tiếng, để cô chuyển lời cho Cố Diễm, bọn họ đi trước.

Lên xe, Quý Sâm cười rạng rỡ "Bây giờ cậu sắp thành cây rụng tiền của YC rồi đó" Quảng cáo tốt như vậy không ngừng đưa tới trước mặt, dù là YC hay bọn họ đều rất vui vẻ.

"Lần này nhờ có tổng giám đốc Cố đề cử, nếu không cũng chưa tới lượt tôi đâu" Trang Duy đáp lại, vẻ mặt lạnh nhạt. Lúc nãy khi Quý Sâm trao đổi với Phó Khâm, cậu cũng đang suy nghĩ đến chuyện của mình và Cố Diễm, phân tích cảm giác xuống tinh thần của mình, cuối cùng, cậu cũng đành phải thừa nhận một sự thật – Cậu thích Cố Diễm.

Thích anh từ lúc nào, cậu không rõ, có lẽ là khi Cố Diễm chăm sóc lúc cậu bị bệnh, có lẽ là khi bọn họ lần đầu tiên ăn cơm cùng nhau, hay có lẽ là lần đầu tiên hai người gặp nhau… Thật ra là từ lúc nào cũng được, cái này không quan trọng, yêu một người dù chỉ là trong nháy mắt cũng đủ rồi.

Xác định chuyện này cũng không làm cậu cảm thấy bối rối mà còn khiến cậu càng có cái nhìn rõ hơn về phần tình cảm này – Cậu và Cố Diễm nhất định sẽ không có tương lai.

Nếu như vậy, cậu cảm thấy vẫn nên chôn giấu chuyện này trong lòng, bản thân thầm lặng yêu thích là được rồi, dù sao nói ra cũng sẽ quấy nhiễu đến Cố Diễm. Cố Diễm cuối cùng cũng sẽ kết hôn với một cô gái, so với đau khổ lúc đó thì thà rằng trầm mặc lúc này là được rồi. Có thể đến một ngày nào đó, cậu sẽ quên Cố Diễm, rời khỏi mối tình thầm mến không nên có này, trở lại sinh hoạt bình tĩnh thuộc về cậu, giả vờ như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra. Đợi đến khi tóc bạc da mồi, lặng yên hồi tưởng lại cũng đủ tốt đẹp rồi. Ít nhất cậu đã từng yêu, không phí hoài năm tháng. Có lẽ sẽ tiếc nuối, nhưng đây là cách ít gây tổn thương nhất.

30. Chương 30: Đắm Chìm

Sau khi ăn trưa ở ngoài, Trang Duy về nhà nghỉ ngơi. Mới vừa xuống máy bay thì đã đi thẳng đến Cố thị để nói chuyện, cậu đã mệt mỏi lắm rồi, chỉ muốn ngủ một giấc để lấy lại tinh thần, những chuyện khác khi nào cậu dậy rồi hẵng tính tiếp.

Đến khi Trang Duy thức dậy đã là chạng vạng tối, ngồi ở trên giường một lúc cho tỉnh hẳn thì nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên.

Trang Duy không cần suy nghĩ cũng biết là Cố Diễm, nếu là Quý Sâm thì đã gọi điện thoại cho cậu từ sớm rồi.

Bước xuống giường đi ra mở cửa, quả nhiên đúng là Cố Diễm.

Sau khi phát hiện tình cảm của mình đối với Cố Diễm, tâm trạng cậu có chút vi diệu nhưng Trang Duy ngụy trang rất khéo, khó có thể nhận ra.

"Đang ngủ sao?" Cố Diễm bước vào cửa, khẽ cười hỏi.

"Ừ, anh ngồi đi" Cố Diễm đến đây cũng nhiều lần, không cần cậu phải đặc biệt tiếp đãi. Trang Duy trả lời rồi đi đánh răng rửa mặt cho tỉnh táo.

Cố Diễm đem cơm tối để lên bàn, hỏi "Bàn bạc với Phó Khâm như thế nào?"

Trang Duy rửa mặt xong mới trả lời "Cũng được, lần này cám ơn anh, nếu không nhờ anh đề cử, không chừng tôi không thể có được cơ hội lần này"

"Lúc đó tôi còn lo là cậu sẽ nghĩ nhiều, nghe cậu nói vậy tôi cũng an tâm" Cố Diễm nói.

Trang Duy nở nụ cười, lần này đúng thật là cậu không nghĩ nhiều nữa, cũng không phản cảm với chuyện Cố Diễm đề cử mình, bởi vì hai người đã thẳng thắn với nhau hết rồi, cậu cũng hiểu được suy nghĩ của anh cho nên sẽ không còn hiểu lầm gì nữa.

Rót hai ly nước, đưa một ly cho Cố Diễm, Trang Duy nói "Không ngờ anh lại có hợp tác với More, trước đây chưa từng nghe nói chuyện này"

Cố Diễm cũng không che giấu "Đó là tôi dùng danh nghĩa cá nhân để đầu tư, không liên quan đến Cố thị. Phó Khâm rất có năng khiếu ở lĩnh vực này, hơn nữa lại có cá tính và kiên trì, thiết kế những thứ rất có tính quốc tế hóa, vì vậy tôi cho rằng thành công là điều tất nhiên"

"Anh đánh giá cô Phó rất cao" Trang Duy mỉm cười.

Cố Diễm uống nửa ly nước "Sự thật chứng minh tôi không nhìn lầm người"

"Ừ" Trang Duy không muốn nghe Cố Diễm khen ngợi Phó Khâm dù cho Phó Khâm đúng là một cô gái rất ưu tú, nhưng đồng thời cũng là để ngăn lại bình dấm chua trong lòng.

Cố Diễm không tiếp tục chủ đề này nữa, nói tiếp "Ngày mai tôi sẽ ra nước ngoài một thời gian ngắn để xử lý một ít công việc, phiền cậu trông nhà giúp tôi một thời gian"

Nói xong, Cố Diễm đưa một xâu chìa khóa ra "Đây là chìa khóa dự phòng của nhà tôi, nếu có chuyện gì thì cậu trực tiếp mở cửa cũng được"

Trang Duy hơi do dự một chút mới nhận xâu chìa khóa "Được, yên tâm đi" Thật ra Cố Diễm cũng không cần đưa chìa khóa dự phòng cho cậu, nếu thật sự có vấn đề gì thì đi tìm quản lý vật tư là được rồi. Hơn nữa, người giúp việc của nhà họ Cố sẽ đến dọn dẹp đúng giờ, cho nên cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

"Ừ" Cố Diễm đặt ly nước xuống "Phí đại diện phát ngôn và thời gian đã thảo luận xong, những việc khác không thành vấn đề. Cậu tranh thủ thu xếp hành lý, quảng cáo phải chụp ở Pháp, thời gian tương đối ít ỏi, nên chuẩn bị trước để tránh cho đến lúc đi lại bỏ sót gì đó"

"Được" Có câu nói này của Cố Diễm xem ra là đã chắc chắn quảng cáo lần này rồi, cậu cũng không cần phải lo lắng sẽ có chuyện bất ngờ xảy ra nữa rồi.

"Sau khi cậu đến đó, YC đã sắp xếp xong hết rồi, cậu không cần bận tâm. Có chuyện gì cứ gọi điện cho tôi, không cần để ý đến chuyện lệch múi giờ" Cố Diễm nói.

"Được" Trang Duy gật đầu, công ty đã bố trí xong xuôi cũng giúp cậu bớt không ít việc.

"Được rồi, ăn cơm đi" Cố Diễm kéo ghế cho cậu "Mấy ngày nay tranh thủ dưỡng tinh thần chuẩn bị làm đại diện phát ngôn cho More"

"Biết rồi" Trang Duy cười đáp lại.

Lúc ăn cơm, Trang Duy thỉnh thoảng lại để ý xem Cố Diễm thích ăn món nào, tuy rằng cậu biết sau này cũng không có tác dụng gì nhưng lại không thể cầm lòng mà chú ý, muốn biết nhiều hơn nữa. Có lẽ đây chính là tâm trạng khi yêu thích một người chăng…

Sau khi ăn tối xong, hai người ngồi uống trà một lát Cố Diễm mới đứng dậy ra về.

Trang Duy tiễn anh ra cửa, chờ thang máy đến.

Lúc này Cố Diễm cũng không bảo cậu vào nhà, chỉ nói "Trời lạnh ra ngoài nhớ mặc thêm áo"

"Tôi biết, anh cũng vậy" Trang Duy cũng nhắc anh.

"Hai ngày nữa cậu bớt chút thời gian đến Cố thị một lát, có một số mặt hàng mới của các thương hiệu sẽ chuyển đến đó. Tôi đặt theo số đo của cậu, tôi không ở đó, cậu cứ chọn cái nào cậu thích là được" Cố Diễm nói.

Trang Duy hơi mím môi không biết nên nói sao, nhưng Cố Diễm lại chọn quần áo riêng cho cậu làm cậu có chút vui vẻ trong lòng.

"Để tự tôi thanh toán" Gần đây thu nhập của Trang Duy rất khả quan, mua một ít trang phục cũng không thành vấn đề.

Cố Diễm cười cười xoa đầu cậu "Tôi đã trả trước rồi, cậu cứ chọn là được. Không cần tính toán những việc này với tôi, phải biết tự chăm sóc cho bản thân"

Trang Duy lẳng lặng nhìn anh, những lúc Cố Diễm ôn nhu khiến cậu như muốn đắm chìm vào đó, không cách nào thoát ra được, nhất là khi cậu phát hiện ra mình đã thích anh rồi.

Thang máy đến, Cố Diễm dặn dò Trang Duy "Đi ngủ sớm một chút, tối ngủ ngon"

"Ngủ ngon" Trang Duy nhẹ giọng trả lời.

Cố Diễm không nói thêm nữa, bước vào thang máy, cửa thang máy dần dần khép lại.

Trang Duy nhìn số điện tử nhảy lên tầng trên, lặng lẽ thở dài, chậm rãi quay vào nhà.

Sau khi Cố Diễm ra nước ngoài, Trang Duy cũng không còn nhàn rỗi. Lúc đến Cố thị để thử trang phục thư ký đã chờ sẵn, quá trình cũng rất thuận lợi, chọn đi chọn lại tổng cộng mười bộ, xếp đầy chỗ ngồi phía sau xe.

Người bên phía More cũng rất nhanh đến YC để thỏa thuận và ký hợp đồng, sau khi Trang Duy chụp ảnh cho quảng cáo đồng hồ đeo tay xong thì sẽ chụp ảnh với More ngay sau đó. Quảng cáo này cũng sẽ lần lượt được quảng bá trong thời gian Trang Duy chụp ảnh cho More, cộng với còn đang trong giai đoạn tuyên truyền, cho dù Trang Duy không ở trong nước thì cũng không cần lo nhân khí sẽ giảm sút.

Sau khi ký hợp đồng với More bởi vì hạn chế thời gian nên cũng không mời phóng viên nhưng YC đã chính thức post thông báo và hình ảnh lên trang web, rất nhanh đã được các tạp chí lớn nhỏ đăng tin. Fan của Trang Duy đều rất ngóng trông biểu hiện của cậu, dù sao cũng là thương hiệu quốc tế, quảng cáo cũng sẽ được tuyên truyền ở trong nước, đây đúng là tin vui cho các fan.

Thu xếp hành lí xong, Trang Duy đi một vòng trong nhà kiểm tra lại xem có bỏ quên thứ gì hay không, Cố Diễm chưa về cũng chưa có tin tức gì, hơn nữa lệch múi giờ lại không tiện liên lạc. Người giúp việc của nhà họ Cố đến quét dọn cũng nhắn lại với cậu, nói nhà của cậu và Cố Diễm vẫn sẽ được quét dọn định kỳ, nếu như có chuyện gì thì cứ để bên quản lý vật tư liên hệ với người nhà họ Cố, không cần phải lo lắng.

Như vậy cũng khiến Trang Duy hoàn toàn yên tâm, ít ra khi cậu về, căn nhà cũng không đến nỗi bị phủ một lớp bụi.

Ngồi xuống nghỉ một lát, điện thoại di động của Trang Duy reo lên, nhìn thấy tên hiển thị trên màn hình, Trang Duy nhanh nhẹn bấm nhận cuộc gọi.

"Alo, ông ngoại?" Trang Duy cười hỏi.

"Tiểu Duy hả con, sao lâu vậy mà không gọi điện thoại cho ông? Có phải là gặp chuyện gì hay không?" Đầu bên kia truyền đến âm thanh ôn hòa đầy sức sống của ông ngoại.

"Không có chuyện gì đâu, ông đừng lo lắng" Trang Duy giải thích "Gần đây bận quá, ngày mai con phải ra nước ngoài chụp ảnh quảng cáo, hơn nữa lần này thời gian cũng rất gấp rút cho nên con quên mất, là con không tốt"

Mỗi tháng Trang Duy đều sẽ gọi cho ông ngoại một lần, thời gian trò chuyện cũng ngắn nhưng cũng xem như báo tin bình an để ông không cần phải lo lắng cho cậu. Dạo này thật sự là cậu quá mức bận rộn, trễ mấy ngày so với bình thường.

"Ai da, đứa nhỏ này, không sao là tốt rồi" Ông ngoại cười nói "Con bận ông ngoại biết, chỉ là vẫn lo cho con. Dù sao mẹ con mất rồi chỉ còn lại một mình con, ông già này cũng lớn tuổi rồi, cũng vô dụng rồi nhưng nếu còn sống thì phải thay con bé chăm sóc con chứ"

"Dạ, ông đừng bận tâm, con sẽ tự chăm sóc tốt bản thân" Nhắc tới mẹ, cảm xúc của Trang Duy không khỏi suy sụp.

Bởi vì chuyện của mẹ mà ông ngoại và ba cậu trở mặt với nhau nhưng vẫn còn quan tâm đến cậu, bởi vì nhà ông ngoại ở thành phố bên cạnh không tiện thăm hỏi cho nên từ nhỏ cậu đã rất ít khi về đó, đến dịp lễ tết mới về thăm ông một lần. Bất kể nói thế nào thì đó cũng là nhà của mẹ, ông ngoại là người thân của cậu cho nên dù liên hệ không thường xuyên nhưng không hề cắt đứt quan hệ tình cảm. Trước khi mẹ mất đã đem Trang Duy giao cho ông ngoại trông nom, ban đầu ông ngoại và cậu hai còn thường xuyên đến nhà họ Trang thăm cậu nhưng từ khi Lương Sảng vào nhà, ông ngoại tát ba cậu một cái, hai nhà mới đoạn tuyệt quan hệ với nhau.

Quyền giám hộ của cậu nằm trong tay ba cậu, ba không cho ông ngoại đến nữa cho nên cậu cũng dần ít liên hệ với ông ngoại. Chỉ có những ngày tết, ba mới cho cậu đến thăm ông, tới khi cậu trưởng thành, khi nào có thời gian thì lại về thăm ông. Nhưng từ ngày cậu bị đuổi khỏi nhà, bắt đầu lăn lộn tìm cách kiếm sống cũng ít đến nhà ông ngoại, nhất là năm còn ở nước ngoài, hai bên đều liên lạc qua điện thoại.

Lúc cậu bị đuổi ra khỏi nhà cũng không nói với ông ngoại, sau khi ông ngoại biết lý do cũng không hỏi nhiều. Cậu đã trưởng thành, không thể sống bám ở nhà ông ngoại cho nên cũng không xin xỏ gì từ ông. Thái độ của ông ngoại khi biết cậu thích đàn ông đến nay cũng chỉ mập mờ sao cũng được, với tuổi tác của ông ngoại đương nhiên cái gì mà chưa thấy qua, nhưng tư tưởng vẫn còn rất bảo thủ.

"Lần này đi khi nào con về?" Ông ngoại hỏi cậu.

“Chắc là đầu tháng sau” Trang Duy trả lời.

“Khi nào con xong việc thì về thăm ông già này một lần, ông lâu lắm rồi không gặp con, ông nhớ lắm” Ông ngoại nói.

“Dạ, trước tết con nhất định sẽ về thăm ông mà” Trang Duy hứa, lúc đó cậu có thể tranh thủ thời gian đi thăm ông được.

“Được rồi, con làm gì thì làm đi, phải tự lo cho mình đó” Ông ngoại nhắc nhở.

“Dạ, ông ngoại cũng giữ gìn sức khỏe” Trang Duy đáp lại.

“Ừ” Ông ngoại ừ một tiếng rồi cúp điện thoại trước.

Trang Duy thở dài – Ngày mai cậu phải nói với Quý Sâm, nhất định phải xếp lịch trống trước tết cho cậu để đi thăm ông ngoại.

Sáng sớm hôm sau, Quý Sâm lái xe đến đón Trang Duy ra sân bay. Lần này bọn họ mang hành lý tương đối nhiều, bởi vì phải ở lại dài ngày, cộng thêm những thứ muốn dùng đến thật sự là không thể tiết kiệm không gian được, vali lớn nhỏ trên năm cái, còn chưa tính đến balo.

Chuyến đi lần này rất âm thầm cho nên vừa tới sân bay thì hai người chạy ngay đến chỗ trợ lý bộ phận quảng cáo sắp xếp sẵn, qua cửa kiểm tra xong liền đi vào phòng VIP nghỉ ngơi.

“Vé máy bay đâu?” Trang Duy hỏi, bọn họ chỉ nhận thông báo giờ đến sân bây chứ không hề biết về thông tin chuyến bay. Phòng nghỉ cũng là do trợ lý bộ phận quảng cáo bố trí, cậu và Quý Sâm không cần phải lo lắng gì hết.

“Không biết, trợ lý nói lát nữa sẽ có người đem đến” Quý Sâm trả lời.

Một lát sau, một nữ tiếp viên hàng không ôn hòa xinh đẹp đi vào.

Sau khi đối chiếu thông tin với trợ lý, nữ tiếp viên đến trước mặt Trang Duy, vui vẻ mỉm cười nói “Xin chào Trang tiên sinh, Cố tiên sinh đã chuẩn bị máy bay tư nhân xong rồi, có thể xuất phát bất cứ lúc nào, lúc này Trang tiên sinh có thể theo tôi lên máy bay”.

Câu nói này khiến Trang Duy ngơ ngẩn một chút, Quý Sâm cũng há hốc mồm, hai chữ kinh ngạc viết rành rạnh trên mặt.

Lúc này trợ lý mới đến giải thích “Trang tiên sinh, Quý tiên sinh, máy bay là do tổng giám đốc Cố sắp xếp, lần này chuyến bay khá dài, tổng giám đốc Cố nói như vậy có thể giúp Trang tiên sinh thoải mái một chút, hơn nữa cũng có thể rút ngắn thời gian”

Trang Duy vội hoàn hồn, trong lòng thở dài một câu – Cố Diễm chu đáo như vậy, bảo cậu làm sao mà buông tay được đây.

31. Chương 31: Căn Phòng

Máy bay tư nhân thoải mái làm giảm bớt cảm giác mệt mỏi khi bay đường dài, Trang Duy ở trên máy bay ngủ một giấc thật ngon, cả người đều rất sảng khoái. Quý Sâm thì đầy tò mò nhìn máy bay tư nhân, đi qua đi lại hết chỗ này đến chỗ kia, ngồi đằng này một chút lại nằm đằng kia một lát, giống như trẻ con thấy đồ chơi mới vô cùng đáng yêu.

Lúc máy bay đến Paris thì đã là chạng vạng tối giờ địa phương, bởi vì nghỉ ngơi đầy đủ cho nên Trang Duy không hề mệt mỏi khi bị lệch múi giờ.

Ra sân bay đã có hai chiếc xe đậu sẵn để đón bọn họ về nơi ở, toàn bộ chuyến đi đến Paris lần này đều do phía More phụ trách, YC cũng gửi một lịch trình qua trước sắp xếp cơ bản còn cụ thể thì sẽ do More quyết định.

Xe chạy khoảng chừng một tiếng đồng hồ rồi dừng ở trước cổng một căn biệt thự, tài xế xuống xe nhấn chuông.

"Đãi ngộ tốt quá ta" Quý Sâm cười nói, lúc Trang Duy phát triển tốt nhất ở nước ngoài cũng chỉ thuê được một nhà trọ điều kiện không tệ mà thôi.

Trang Duy cười cười không nói, cậu càng xem trọng giao thông thuận tiện ở đây hơn.

Rất nhanh cổng lớn đã mở ra, tài xế lái xe chạy vào, dừng ở cửa biệt thự.

Lúc này các nữ hầu có hơi đứng tuổi đã chờ sẵn trước cửa, có cảm giác đây là những người biết chịu khó làm việc.

Sau khi Trang Duy xuống xe, tất cả các người giúp việc đồng thanh gọi "Trang tiên sinh" khiến Trang Duy không khỏi nhướn mày.

Một người lớn tuổi nhất trong số họ bước ra trước hai bước, nói "Trang tiên sinh, tôi là quản gia ở đây, Đỗ Lâm. Hoan nghênh cậu đến biệt thự tư nhân của Cố tiên sinh"

Cách ăn mặc của Đỗ Lâm có chút khác biệt, mái tóc gọn gàng búi lên sau gáy, vài sợi tóc bạc làm cho bác càng thêm hòa ái, nếp nhăn nơi khóe mắt cũng chứng tỏ bác là người từng trải, để có thể trở thành quản gia nhà họ Cố thì sao có thể là một người đơn giản được.

"Cố tiên sinh?" Trang Duy sửng sốt một chút, Quý Sâm mới xuống xe cũng đứng sựng lại nhìn Đỗ Lâm.

Thấy hai người đều ngẩn cả ra, tài xế liền giải thích "Cô Phó bảo tôi trực tiếp lái xe đưa cậu đến đây, nói là tổng giám đốc Cố đã thu xếp hết rồi, cậu có thể an tâm ở lại đây"

Trang Duy bật cười, đầu tiên là máy bay tư nhân, tiếp theo là biệt thự, Trang Duy thật không biết còn có gì mà Cố Diễm không tính đến nữa hay không.

Đỗ Lâm thấy Trang Duy đã hiểu, mỉm cười "Trang tiên sinh, Quý tiên sinh, xin mời vào trong. Bữa tối đã chuẩn bị xong, có thể dùng cơm bất cứ lúc nào"

Trang Duy gật đầu đi vào nhà cùng với Quý Sâm, hành lý của hai người sẽ có người chuyển vào, không cần bọn họ phải tự mang vào.

Vừa vào nhà, người giúp việc liền mang khăn lông ấm đến giúp hai người lau tay, sau đó đem soda chanh lên để hai người vừa uống vừa ngồi ở sopha nghỉ ngơi một lát.

Sau khi Đỗ Lâm sắp xếp hành lý di chuyển vào trong thì đi ra phòng khách "Hai vị muốn dùng bữa tối lúc nào?"

"Bây giờ luôn đi" Trang Duy trả lời, thật ra hai người đều đã rất đói bụng, tuy rằng cũng có ăn một ít trên máy bay rồi nhưng cũng đâu thể so được với bữa ăn chính.

"Được, tôi sẽ dọn lên ngay" Đỗ Lâm trả lời xong liền đi vào chuẩn bị.

Phòng khách chỉ còn lại hai người bọn họ, Quý Sâm cười nói "Kiểu sinh hoạt có người hầu kẻ hạ như vầy đối với tôi là quá mức xa xỉ rồi"

"Không thấy khó chịu sao?" Lúc nào cũng có người đứng ở bên cạnh đôi khi cũng cảm thấy mất tự nhiên.

Khi Trang Duy ở nhà cũng có người giúp việc nhưng không nhiều lắm, cậu cũng không thích bị người khác quấy rầy cho nên ngoài những lúc quét dọn thì người giúp việc sẽ không vào phòng của cậu.

"Nói đi cũng phải nói lại" Quý Sâm nhìn Trang Duy, ý cười trong mắt càng rõ hơn "Tổng giám đốc Cố đối với cậu thật tốt quá, nhờ vậy tôi cũng được hưởng ké một chút"

Trong lòng Trang Duy cũng cảm thấy ấm áp nhưng bên ngoài lại có vẻ rất bình tĩnh "Chuyện này với anh ta chỉ là thuận tay mà thôi"

"Quý ở tấm lòng" Quý Sâm nói.

Phải rồi, tấm lòng của anh, cậu nhận. Mà cậu chỉ có thể báo đáp bằng cách chụp ảnh cho More lần này thật tốt, không để Cố Diễm thất vọng. Còn những chuyện khác, cậu không dám nói, mà có lẽ Cố Diễm cũng không cần.

Đỗ Lâm lẹ làng báo cho hai người bữa tối đã dọn xong, mời cả hai vào nhà ăn dùng bữa.

Có lẽ là lo lắng bọn họ vừa mới đến không quen khí hậu cho nên các món ăn đều rất thanh đạm, đối với người ngồi máy bay suốt mười mấy giờ đồng hồ mà nói cũng là thức ăn tốt nhất cho dạ dày.

"Hai vị từ từ dùng bữa, có chuyện gì có thể gọi người giúp việc. Tôi lên lầu nhìn xem trong phòng còn thiếu sót gì nữa không" Đỗ Lâm mỉm cười.

"Vất vả rồi" Trang Duy gật đầu.

Quý Sâm cũng nói cảm ơn với bác.

Sau khi Đỗ Lâm quay đi, người giúp việc đều đứng chờ trước của nhà ăn, không quấy rầy hai người ăn tối.

Trang Duy và Quý Sâm không khách sáo nữa, cầm đũa lên bắt đầu ăn cơm.

Nhà bếp chuẩn bị bữa tối đều nấu thức ăn Trung Quốc là chủ yếu, thức ăn Tây phương chỉ có một phần salad và một phần sườn dê chiên kiểu Pháp, hai món này đặt ở giữa bàn ăn không hề có vẻ khác biệt mà ngược lại còn có cảm giác thèm ăn.

"Qua bữa cơm này nhất định phải tự mình cám ơn tổng giám đốc Cố mới được" Quý Sâm gặm một khúc sườn dê, vẻ mặt thỏa mãn nói, bản chất ham ăn vừa thấy là biết ngay.

Những món ăn Trung Quốc này được làm rất có bài bản, hoàn toàn không hề thua kém với bếp trưởng nhà hàng năm sao, có thể ăn được món ăn quê nhà ở nơi đất khách quê người tất nhiên là khiến người ta vui vẻ rồi.

Trang Duy cười Quý Sâm "Có triển vọng"

"Cậu nói xem ăn ngon hay không cái đi!" Quý Sâm lại gắp thêm một đũa rau xào bự chảng.

"Ừ, cũng không tệ" Trang Duy cũng không phủ nhận.

"Vậy còn nghe được" Quý Sâm vốn cho là ra nước ngoài mỗi ngày đều không tránh được phải ăn bánh mì bò beafsteak gì đó, đến lúc ăn nhất định sẽ rất bực bội, nhưng giờ cậu ta có thể yên tâm rồi, rốt cuộc cũng không cần phải hành hạ khẩu vị của mình nữa.

Hết bữa, Đỗ Lâm đưa từng người về phòng nghỉ của mình.

Đưa Quý Sâm đến phòng của cậu ta xong, Đỗ Lâm mới dẫn Trang Duy lên lầu ba, mở cửa căn phòng cuối cùng "Xin mời Trang tiên sinh"

Trang Duy đi vào mới thấy đây có lẽ không phải là phòng dành cho khách, đồ dùng đầy đủ tiện nghi, diện tích lại lớn giống như là phòng ngủ chính.

"Đây là..." Trang Duy nhìn Đỗ Lâm.

Đỗ Lâm mỉm cười hòa ái "Đây là căn phòng của cậu Cả, cậu Cả mời cậu ở lại đây, nếu như có cần gì cậu cứ gọi điện thoại nội bộ là được rồi"

Trang Duy không hiểu tại sao Cố Diễm lại để cậu ở phòng ngủ chính, nhưng đúng là căn phòng này thoải mái hơn so với phòng dành cho khách rất nhiều.

"Trang tiên sinh đi nghỉ sớm, có chuyện gì có thể gọi cho tôi bất cứ lúc nào" Đỗ Lâm dặn dò.

"Đã làm phiền bác rồi" Trang Duy gật đầu.

"Cậu khách sáo quá" Đỗ Lâm nghiêng người đóng cửa ra ngoài trước.

Căn phòng rộng lớn như vậy chỉ còn lại mỗi mình Trang Duy, cậu quan sát căn phòng lấy màu nâu và trắng làm chủ đạo nhìn không có gì đặc sắc nhưng nếu có chút hiểu biết nhất định sẽ phát hiện bày trí trong phòng đều là thương hiệu hàng đầu quốc tế, thậm chí có những thứ là hàng limit. Cả năm chưa chắc Cố

Diễm đến đây được một lần đúng là có hơi lãng phí, hơn nữa phong cách trang trí cũng không giống như là do Cố Diễm lựa chọn, chắc là trực tiếp giao cho nhà thiết kế quyết định, ngay cả yêu cầu cơ bản chắc cũng không thèm đề cập đến luôn.

Vali để kế bên sopha, Trang Duy mở vali tìm quần áo để tắm rửa, những thứ khác cậu không cần phải vội vã thu dọn, ngày mai để người giúp việc hỗ trợ cũng được, dù sao trong tủ quần áo có thể là trang phục của Cố Diễm, đồ của cậu tắm rồi treo ở đâu cũng là một vấn đề, Trang Duy cầm remote trên giường xem tivi giải trí một chút. Trước khi bắt đầu công việc cậu phải làm quen với chứng lệch múi giờ, đến khi trạng thái tinh thần dồi dào thì hiệu quả công việc sẽ càng tốt.

Giường của Cố Diễm rất lớn, cũng không quá mềm mại nhưng nằm trên đó rất thoải mái. Tấm chăn rất dày, rất ấm, nhiệt độ máy điều hòa trong phòng cũng không cao lắm, trùm kín chăn ngủ rất dễ chịu.

Tựa lên đầu giường, Trang Duy nhìn khắp phòng, đoán xem Cố Diễm từng làm gì trong căn phòng này, có lẽ là anh đang tựa trên bệ cửa sổ uống cà phê, có lẽ là anh đang ngồi trên sopha đọc tài liệu, hay có lẽ là anh đang nằm trên chiếc giường này ngủ trưa một giấc… Dưới trời đêm, khung cảnh này làm Trang Duy không khỏi bắt đầu nhớ nhung Cố Diễm…

Thật ra cậu cũng không tiếp xúc với Cố Diễm nhiều lắm, hồi ức cũng không nhiều, nhưng mỗi lần nhớ lại dường như khắc sâu vào tận đáy lòng, cho dù là cuộc tình một đêm đó thì cậu cũng không có ấn tượng sâu như vậy…

Khi nghĩ đến Cố Diễm, trong đầu Trang Duy chợt lóe qua một chuyện – Thật ra trước đây cậu cũng từng có một chút tình cảm với Văn Phương Húc, loại tình cảm đó nhiều hơn tình bạn một chút nhưng chưa đến tình yêu, lại có phần nhiều là tình thân – giống như là ỷ lại. Nhưng từ lúc nào loại tình cảm đặc biệt này bắt đầu phai nhạt rồi? Biến mất tự nhiên như thế, triệt để như thế, không một dấu vết, cũng không hề lưu luyến…

Cậu biết ơn Văn Phương Húc chăm sóc cho cậu từ trước đến nay, mặc dù Văn Phương Húc làm cậu khó xử nhưng cậu vẫn không quên được ơn này. Nhưng chỉ là biết ơn mà thôi, ngoài ra thì chẳng còn gì khác… Không biết từ khi nào cậu đã rất ít khi nghĩ đến người tên Văn Phương Húc này, chỉ trừ những lúc Văn Phương Húc chủ động liên lạc với cậu.

Có lẽ khi thật sự yêu một người, những tình cảm mơ hồ trước đây đều được nhìn thấu một cách rõ ràng. Bởi vì khi biết được tình yêu là gì mới có thể phát hiện được, hóa ra những tình cảm trước kia căn bản không phải tình yêu, thậm chí không có chút quan hệ gì với tình yêu…

Tiếng chuông điện thoại kéo hồn Trang Duy lại, là điện thoại nội bộ đang reo.

Trang Duy nghĩ là người giúp việc gọi liền vươn tay lấy điện thoại.

“Xin chào” Trang Duy nói.

Đầu bên kia truyền đến tiếng cười nhẹ của Cố Diễm “Đến rồi?”

“Sao lại là anh?” Trang Duy cũng cười, cậu mới vừa nghĩ đến Cố Diễm không ngờ Cố Diễm lại gọi đến đây ngay, tâm trạng Trang Duy lúc này không biết nên dùng từ ngữ nào để diễn tả.

“Muốn hỏi thăm cậu một chút, có mệt không?” Cố Diễm hỏi cậu.

“Cũng được, cám ơn sự giúp đỡ của anh, rất bất ngờ” Trang Duy ôm gối ngồi dậy dựa vào cho thư thái.

“Có thể giúp cậu thoải mái một chút là tốt rồi” Cố Diễm cũng không có ý muốn kể công, nói chuyện với Trang Duy giống như bạn bè “Quản gia và người giúp việc đều là người đáng tin, nếu có chuyện gì cậu cứ trực tiếp căn dặn bọn họ. Xe đã chuẩn bị sẵn cho cậu rồi, khi ra ngoài thì nói với quản gia Đỗ một tiếng là được”

“Ừm” Trang Duy nhìn căn phòng, im lặng một chút mới hỏi tiếp “Tại sao lại để tôi ở phòng của anh?”

Nói đơn giản thì đây cũng xem như là ý tốt, nhưng nghĩ sâu hơn thì lại cảm thấy có chút gì đó ái muội… Dù sao cậu là khách, ở phòng dành cho khách càng hợp lý hơn.

“Không tốt sao?” Cố Diễm hỏi ngược lại.

“Không có…” Sao lại không tốt được?

“Chỉ là muốn giúp cậu thích ứng nhanh một chút, cũng thuận lợi cho công việc hơn” Cố Diễm trả lời.

“Làm phiền anh rồi” Trang Duy không dám hỏi thêm nữa, cậu sợ hỏi tiếp Cố Diễm sẽ nhìn ra manh mối, đến lúc đó e là sẽ rất khó chấm dứt.

Cố Diễm cũng không tiếp tục chủ đề này, hỏi lại cậu “Sau khi kết thúc công việc lần này cậu còn có lịch trình nào không?”

“Tạm thời chưa có, làm sao vậy?” Trang Duy hỏi anh.

“Nếu không có lịch trình thì cứ ở lại một thời gian coi như là được nghỉ phép, thời gian này cậu cũng vất vả rồi, thả lỏng bản thân một chút thì tốt hơn” Cố Diễm nói.

Đề nghị này đúng là rất tốt đối với Trang Duy, hơn nữa không cần lo lắng chuyện ăn ở, chỉ cần hưởng thụ kỳ nghỉ là được.

“Tôi sẽ cân nhắc” Trang Duy nghiêm túc trả lời.

“Ừ, mấy hôm nay điều chỉnh chứng lệch múi giờ cho tốt, chụp xong quảng cáo là có thể nghỉ phép rồi. Phía YC thì chỉ cần nói một tiếng là được” Cố Diễm căn dặn.

“Ừm” Cố Diễm là một trong hai ông chủ của YC, nếu anh đã mở lời, đương nhiên Trang Duy cũng sẽ không lãng phí đợt nghỉ phép này.

Lại hàn huyên đôi ba câu, lúc này Trang Duy mới cảm thấy buồn ngủ, chúc Cố Diễm ngủ ngon rồi mới cúp điện thoại, không lâu sau thì chìm vào giấc ngủ.

Trong mơ, hình như cậu thấy Cố Diễm đến tìm mình, nhưng khi tỉnh giấc lại nhớ không rõ cơn mơ.

Ngày thứ ba cậu đến Paris cũng là ngày chính thức chụp ảnh cho More. Cố Diễm đã sắp xếp toàn bộ xe cộ, trợ lý, có xe mở đường chạy trước, điều này tuyệt đối khiến người ta không thể xem thường. Loại đãi ngộ như siêu sao này một mặt là để nâng cao giá trị bản thân của Trang Duy, để mọi người biết YC rất xem trọng Trang Duy, mặt khác cũng là để cho những lúc Trang Duy nghỉ giải lao có thể có chỗ nghỉ thoải mái hơn một chút.

Đối với quảng cáo trang phục Trang Duy rất có kinh nghiệm, cộng với chủ đề lễ giáng sinh và năm mới lần này, bố trí khung cảnh và bầu không khí vô cùng vui vẻ, điều này làm tinh thần của Trang Duy rất sảng khoái, trạng thái công việc cũng rất tốt. Chụp ảnh quảng cáo rất thuận lợi, kế hoạch ban đầu là chụp ảnh trong vòng một tuần, không ngờ lại hoàn thành chỉ trong năm ngày. Sau khi kết thúc đợt chụp ảnh, Phó Khâm rất vui vẻ ôm Trang Duy một cái, cũng nói rất mong chờ lần sau lại được hợp tác với Trang Duy.

Chuyện này làm Trang Duy vô cùng phấn chấn, dù sao đây cũng là khẳng định đối với thực lực của cậu.

Sau khi ăn tiệc với các nhân viên, Trang Duy trở về biệt thự chuẩn bị đón kì nghỉ phép của mình.

Vừa mới xuống xe, Trang Duy chuẩn bị vào cửa thì nhìn thấy Cố Diễm mặc quần áo ở nhà đi ra, nhìn thấy Trang Duy, anh khẽ cười, đứng ở cạnh cửa, lẳng lặng nhìn cậu…

32. Chương 32: Làm Bạn

“Sao anh lại đến đây?” Trang Duy kinh ngạc bước tới.

“Công việc đã hoàn thành, vài ngày nữa tôi mới đi Thụy Sĩ, lúc này không có việc gì nên đến thăm cậu” Cố Diễm quan sát thấy Trang Duy không gầy đi, tinh thần không tệ lắm cũng yên tâm phần nào.

“Sao anh không nói trước một tiếng” Trang Duy cười nói.

“Không muốn làm chậm trễ công việc của cậu” Cố Diễm trả lời.

Quý Sâm khi nhìn thấy Cố Diễm cũng rất kinh ngạc, không ngờ Cố Diễm lại đột nhiên xuất hiện như vậy, để cho Quý Sâm cùng sống chung dưới một mái nhà với Cố Diễm làm cậu ta không khỏi cảm thấy có hơi áp lực.

"Tổng giám đốc Cố" Cho dù áp lực có lớn đến mức nào, Quý Sâm vẫn lịch sự chào hỏi Cố Diễm.

Cố Diễm gật đầu "Vất vả rồi"

"Đây là chuyện tôi phải làm" Quý Sâm vội vàng trả lời, đây là công việc của cậu ta, làm sao cậu ta dám nhắc tới hai chữ vất vả trước mặt sếp cho được? Hơn nữa, chuyến đi lần này vừa có nhà vừa có xe có thể nghỉ ngơi bất cứ lúc nào, đồ ăn thức uống cũng không hề gián đoạn, công việc lần này thật sự rất nhàn nhã.

"Vào trong thôi" Cố Diễm nói, buổi tối trời lạnh, đứng nói chuyện ở ngoài cũng không tiện.

"Được" Trang Duy và Quý Sâm đi theo Cố Diễm vào nhà.

Ứng Tín Viễn là trợ lý đặc biệt của Cố Diễm đương nhiên là cũng đi cùng.

Có Ứng Tín Viễn ở đó, Quý Sâm cảm thấy bớt áp lực được một chút, nhìn bề ngoài thì Ứng Tín Viễn tương đối lạnh nhạt nhưng thật ra lại không khó ở chung, hơn nữa còn là người vừa cẩn thận vừa thông minh, Quý Sâm vẫn rất khâm phục anh ta.

"Trang tiên sinh, Quý tiên sinh" Ứng Tín Viễn chào hỏi hai người.

"Trợ lý Ứng" Trang Duy gật đầu chào lại.

Quý Sâm cũng chào hỏi Ứng Tín Viễn, thái độ rõ ràng thoải mái hơn nhiều so với khi gặp Cố Diễm ban nãy.

Lúc này Đỗ Lâm đi tới nói với Cố Diễm "Cậu cả, phòng của Ứng tiên sinh đã chuẩn bị xong"

Ứng Tín Viễn nghe vậy, nói với Cố Diễm "Tổng giám đốc Cố, tôi lên lầu trước"

"Ừ, cậu đi nghỉ sớm đi" Cố Diễm biết Ứng Tín Viễn cũng rất mệt mỏi, nhưng những lúc bận rộn thì cũng không còn cách nào khác.

Ứng Tín Viễn muốn lên lầu, Quý Sâm tất nhiên cũng không muốn ở lại đối mặt với khí thế của Cố Diễm nữa, lập tức nói "Vậy tôi cũng lên lầu trước. Tổng giám đốc Cố, Trang Duy, hai người cũng nghỉ sớm một chút"

Cố Diễm gật đầu.

Trang Duy nói "Ừ, ngủ ngon"

"Ngủ ngon" Quý Sâm nói xong liền đi lên lầu với Ứng Tín Viễn.

Trong phòng khách chỉ còn lại Trang Duy và Cố Diễm, Trang Duy uống nước do người giúp việc mang lên, thỉnh thoảng liếc nhìn Cố Diễm.

Sự xuất hiện của Cố Diễm làm Trang Duy có cảm giác như là đang nằm mơ, nhưng lý trí lại nói cho cậu biết đây không phải là một giấc mơ.

"Ăn cơm tối chưa?" Cố Diễm hỏi, lúc này cậu mới về lẽ ra là đã ăn tối rồi, nhưng anh vẫn hỏi một câu.

"Rồi, có ăn một ít trong tiệc liên hoan" Trang Duy trả lời. Trong lúc chụp ảnh, cậu vẫn luôn chú ý đến lượng nước và canh súp để tránh bị đầy bụng, cho nên ăn cũng tương đối ít. Tuy hôm nay đã chụp ảnh xong nhưng lại quen ăn ít nên tối nay chỉ ăn lửng bụng mà thôi.

"Nhà bếp có nấu canh bồ câu đông trùng hạ thảo, lát nữa cậu uống thêm một ít" Cố Diễm nói, nếu đã bắt đầu rảnh rang thì không cần phải kiêng ăn như vậy nữa.

"Cũng được" Trang Duy không phản đối, tắm xong lại uống thêm một chén canh là một chuyện vô cùng thoải mái.

Uống hết ly nước, Trang Duy bỗng nhiên nhớ ra một chuyện "Còn phải làm phiền quản gia Đỗ giúp tôi sắp xếp một căn phòng khác" Nếu Cố Diễm đến đây thì cậu cũng không tiện ở lại phòng ngủ chính nữa.

“Phòng của tôi không tốt sao?” Cố Diễm nhíu mày hỏi cậu.

“Không phải không tốt…” Trang Duy nhìn Cố Diễm, không biết tại sao anh lại hỏi như vậy.

“Vậy không cần bận tâm nữa, tiếp tục ở lại đó đi” Cố Diễm khẽ cười.

Trang Duy do dự một lát “Cũng không tiện cho lắm…” Thật ra cả hai đều là đàn ông, không có gì là không tiện, nhưng dù sao cậu đã nảy sinh tình cảm với Cố Diễm, làm như vậy cậu cũng có hơi lúng túng.

“Không có gì bất tiện, giường đủ cho cả hai người, trang phục của cậu cũng đều ở trong tủ quần áo, không cần phải thu dọn nữa” Cách nói của Cố Diễm hoàn toàn không cho phép Trang Duy cự tuyệt.

Trang Duy im lặng một lát rồi gật đầu xem như là đồng ý. Thật ra ngủ chung với Cố Diễm tuy rằng có hơi lúng túng nhưng trong lòng Trang Duy vẫn có một chút hưng phấn nho nhỏ, cậu sẽ không nói ra miệng cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài, chỉ yên lặng ghi tạc vào cõi lòng, xem như là một hồi ức đẹp sau này.

“Cậu lên lầu tắm rửa trước đi, lát nữa tôi sẽ bảo người giúp việc mang canh lên” Cố Diễm nói.

“Được” Trang Duy cũng mệt mỏi, đi tắm thả lỏng bản thân một chút cũng tốt.

Trang Duy lên lầu trước, Cố Diễm ở lại phòng khách thêm một lúc nữa. Anh đã tắm trước rồi, định uống canh xong mới đi lên, sẵn đó nghe quản gia báo cáo lại tình hình một số bất động sản của anh ở Pháp. Bất động sản của anh và nhà họ Cố ở đây cũng không nhiều lắm, đều là để người trong nhà đến đây chơi ở lại vài ngày. Nhưng cho dù là như vậy thì mỗi năm vẫn cần phải thay đổi, mua thêm hoặc sửa chữa một vài thứ. Những thứ này đều được tập trung lại rồi báo cáo cho anh, đúng lúc anh đang rảnh rỗi cho nên ngồi nghe báo cáo một chút, đỡ cho Đỗ Lâm phải gọi điện thoại.

Canh của Quý Sâm và Ứng Tín Viễn thì do người giúp việc mang đến, còn của Trang Duy thì do chính Cố Diễm tự mình đem lên phòng.

Trang Duy đã tắm xong, đang dùng máy sấy sấy tóc. Cố Diễm cũng không quấy rầy cậu, để canh lên bàn, điều chỉnh ánh sáng trong phòng lại, mở TV dò đài không có mục đích.

Điện thoại di động vang lên một tiếng, Cố Diễm lấy ra xem, là Phó Khâm gửi tin nhắn báo cáo tình hình công việc hôm nay, cũng gửi kèm theo hai bức ảnh của Trang Duy lúc chụp ảnh. Trong bức ảnh, Trang Duy cười rộ lên rất đẹp, vừa có sự khoan khoái của trẻ con vừa không thiếu mỹ cảm thời thượng, cuối tin Phó Khâm còn gửi một icon nháy mắt, không cần phải nói thêm gì nữa.

Cố Diễm nở nụ cười nhẹ gần như không thấy, sau đó đặt điện thoại qua một bên, cũng không gửi tin nhắn trả lời lại. Anh rất ít khi nào trả lời tin nhắn, ngoại trừ là tin nhắn của Trang Duy gửi tới.

Trang Duy sấy tóc xong, cả người thoang thoảng mùi sữa tắm, sạch sẽ lại sảng khoái.

“Uống canh đi, nguội sẽ mất ngon” Cố Diễm nói với cậu, cho dù hầm canh ngon thế nào để nguội rồi uống cũng không còn ngon nữa.

“Ừ” Trang Duy cầm chén canh lên chậm rãi uống, trong chén còn có thêm hai cái trứng bồ câu, thịt bồ câu hầm nhừ cả xương rất dễ ăn.

“Ngày mai cậu có tính toán gì không?” Cố Diễm hỏi, thuận tay giảm volume TV xuống một chút.

“Chưa biết nữa, chắc là sẽ đi loanh quanh mua sắm” Là người trong giới giải trí, trang phục của cậu cũng không ít, trước đây Cố Diễm đã đặt trước không ít quần áo cho cậu nên cũng không cần phải mua nữa, nhưng một ít phụ kiện như cravat, manchette, thắt lưng… vẫn cần phải mua thêm một số.

Cố Diễm mỉm cười “Tôi đưa cậu đi, chỉ hai người chúng ta thôi, đi mua sắm không cần phải vội”

“Đi đâu?” Thật ra Trang Duy vẫn chưa từng dạo chơi ở đây, lúc trước đến đây là vì công việc, bình thường kết thúc công việc xong đều rời đi chứ không ở lại.

“Tùy tiện đi một lát, thả lỏng tinh thần” Cố Diễm cũng không có chỗ nào đặc biệt muốn đi, chỉ là muốn cùng đi với Trang Duy một chút mà thôi.

“Được” Có thể được đi dạo với Cố Diễm là một dịp rất hiếm có, tuy không tính là hẹn hò nhưng trong lòng Trang Duy vẫn rất chờ mong.

“Vậy nghỉ sớm đi, sáng mai tôi sẽ gọi người chuẩn bị xe”

“Ừm”

Đến khi hai người lên giường ngủ, tắt đèn thì đã hơn mười hai giờ khuya rồi.

Trong phòng rất mờ, cũng rất yên tĩnh. Cùng nằm trên một cái giường, thậm chí Trang Duy có thể cảm nhận được hô hấp của Cố Diễm. Nhưng cũng may là hai người không cùng đắp một cái chăn, nếu không Trang Duy nhất định sẽ cứng ngắc thân mình, ngay cả xoay người cũng không dám.

Cảm nhận nhịp tim của mình, Trang Duy biết loại cảm giác thân thiết này một ngày nào đó sẽ biến mất nhưng xuất phát từ bản năng, cậu muốn nắm bắt cảm giác này, khắc ghi vào lòng để trở thành một phần của ký ức. Tuy rằng phương pháp này có hơi buồn cười nhưng ai bảo cậu lại thích cái người đang nằm cạnh mình đây chứ?

Vốn Trang Duy cho là tâm trạng của mình như vậy sẽ rất khó ngủ, nhưng có Cố Diễm bên cạnh làm cậu cảm giác rất an toàn, cơn buồn ngủ cũng nhanh chóng kéo đến, cậu ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Nghe được hô hấp đều đặn của Trang Duy, Cố Diễm quay đầu nhìn cậu, trong bóng tối anh không thấy rõ gương mặt của Trang Duy nhưng khóe môi lại vẽ nên một nét cười, nghiêng người chỉnh lại chăn cho Trang Duy, lúc này anh mới nhắm mắt ngủ.

Ngày hôm sau, hai người thức dậy rất sớm, sau khi xuống lầu ăn sáng liền theo kế hoạch chuẩn bị đi ra ngoài.

Trang Duy lên lầu thay quần áo trước, vì là đi dạo chơi nên Trang Duy chọn một bộ trang phục tương đối nhàn nhã, bên ngoài khoác một chiếc áo len cashmere.

Khi Cố Diễm mở cửa, Trang Duy đã thay xong rồi. Cố Diễm nhìn trang phục của Trang Duy một lần, sau đó lấy một bộ y đúc từ trong tủ quần áo của mình ra…

Trang Duy có hơi bất ngờ nhìn anh “Sao anh cũng có?”

Cố Diễm cười nói “Lần trước cậu đến Cố thị chọn trang phục, tôi để bọn họ lấy số đo theo kiểu cậu chọn, tôi đỡ phải mất công chọn nữa”

Trang Duy bật cười “Tôi chọn chưa chắc đã hợp với anh” Bởi vì có một vài phong cách cậu cảm thấy Cố Diễm sẽ không thích.

“Không sao, có nhiều phong cách khác nhau, đến khi cần khỏi phải mua nữa” Cố Diễm không hề để ý nói với cậu.

Sau khi Cố Diễm thay quần áo xong, hai người đứng trước gương xem thử, có cảm giác như là mặc đồ tình nhân.

“Cảm giác có chút là lạ” Trang Duy cười nói.

“Rất tốt” Cố Diễm nhìn Trang Duy “Cậu cứ vậy đi ra ngoài sao?”

“Sao vậy?” Trang Duy nhìn mình trong gương, không cảm thấy có gì là không hợp.

“Cậu không nghĩ ra ngoài sẽ bị nhận ra?” Cố Diễm hỏi.

“Không đến nỗi đó chứ?” Cậu biết nhân khí trong nước của mình rất cao nhưng ở nước ngoài, đã một thời gian dài cậu không có quảng cáo nào chắc là cũng không quá nổi tiếng đâu…

“Đừng xem thường bản thân” Tỉ lệ Trang Duy bị nhận diện rất cao, anh không muốn hai người đang đi chơi vui vẻ lại bị người khác làm phiền.

Trang Duy cười cười, lấy một cái nón và một cái kính đen từ trong hành lý ra đeo vào.

Cố Diễm hài lòng gật đầu, lúc này mới cùng cậu đi ra ngoài.

Lần này đi chơi, Cố Diễm tự mình lái xe, không có người khác càng tự do hơn.

Hai người đến cung điện Louvre, Khải Hoàn Môn, nhà thờ Đức Bà Paris, sau đó lại đến tháp Eiffel, dừng lại ở đó một lúc tương đối lâu. Cuối cùng, sau khi trời tối thì đến sông Seine. Hai người ăn không ít đặc sản của từng nơi, bữa trưa và bữa tối cũng cứ như vậy mà giải quyết.

Cố Diễm chụp ảnh cho Trang Duy rất nhiều, cậu cũng chụp lại cho Cố Diễm không ít, nhưng hai người lại không có bức ảnh nào chụp chung với nhau. Suốt đường đi chơi, hai người thu hút không ít sự chú ý, khí thế của Cố Diễm khiến người khác không dám nhìn lâu nhưng khi nhìn thấy Trang Duy lại không khỏi quay đầu lại nhìn thêm vài lần. Lúc này Trang Duy thường rất tự nhiên đi tránh ở sau lưng Cố Diễm một lát, cũng dần bắt đầu đồng ý với Cố Diễm kêu cậu ngụy trang ra ngoài là một cách đúng đắn.

Gió thổi hiu hiu, Cố Diễm và Trang Duy mỗi người cầm một ly cà phê đi dọc theo bờ sông Seine, xung quanh có rất nhiều du khách rất náo nhiệt.

"Anh đều từng đến những nơi này hết rồi sao?" Trang Duy hỏi, cậu cảm thấy hôm nay Cố Diễm đi rất quen đường.

Cố Diễm cũng không che giấu "Ừ, từng đến đây một lần"

"Một mình?" Thật ra Trang Duy định hỏi có phải là đi với người yêu hay không nhưng lại cảm thấy không tốt lắm nên mới đổi cách hỏi.

Cố Diễm cười trả lời "Không phải, là với em trai. Nó học y, năm đó vừa mới tốt nghiệp chính quy xong muốn đi thư giãn một chút, nhân lúc được nghỉ thì đưa nó đến châu Âu chơi một chuyến"

"Thì ra là vậy" Trang Duy cười nói "Anh đúng là một người anh trai tốt"

Cố Diễm lắc đầu cười "Đứa thứ ba, thứ tư tôi đều không bận tâm nhiều"

Ý của Cố Diễm chính là em trai thứ hai.

"Anh như vậy rất không công bằng" Trang Duy đáp lại.

"Bọn nó cũng quen rồi" Cố Diễm nói "Thật ra nếu nói là thiên vị đứa thứ hai, hai đứa kia cũng không kém so với tôi đâu"

"Không phải nhỏ nhất thì sẽ được cưng chiều nhất hay sao?" Trang Duy cảm thấy rất thú vị.

"Cũng không hẳn" Cố Diễm trả lời.

"Nói đến bất công…" Trang Duy nhìn Cố Diễm "Có phải nghệ nhân nào của YC ra nước ngoài làm việc cũng sẽ được hưởng đãi ngộ tốt như thế này?"

Lẽ ra câu này vốn không nên hỏi, nhưng Trang Duy vẫn không nhịn được phải trực tiếp nói ra.

Cố Diễm nhìn cậu, cười cười, nhẹ giọng nói "Không phải, đối với tôi, chỉ có một mình cậu"

Trang Duy nhìn đôi mắt sâu thẳm của Cố Diễm, tim đập thình thịch, một giây đó, ánh mắt Cố Diễm sâu tựa trời đêm khiến cậu không có cách nào dời mắt, chỉ có thể chăm chú nhìn vào thật lâu…

33. Chương 33: Cái Ôm

Quay về biệt thự thì không thấy Ứng Tín Viễn và Quý Sâm đâu, quản gia nói hai người đó đã đi ra ngoài đi dạo rồi, không nói khi nào trở về.

"Tín Viễn và Quý Sâm rất hợp nhau" Cố Diễm nói.

Trang Duy cười cười "Quý Sâm rất dễ gần" Thật ra Quý Sâm quen biết rất rộng, chỉ là không thấy cậu ta muốn thân thiết với ai.

"Ừ, công việc của Tín Viễn rất bận rộn, khó có cơ hội cùng bạn bè đi chơi, đa số đều là người trong thương trường, không thể so được với bạn bè" Cố Diễm hiểu rất rõ chuyện này, mặc dù có vài thứ không biểu lộ ra bên ngoài một cách rõ ràng nhưng trong lòng vẫn luôn có tính toán riêng.

"Quý Sâm cũng lâu rồi không đi chơi giải khuây, cứ để bọn họ đi chơi đi" Trang Duy nói.

Những ngày sau đó, Trang Duy và Cố Diễm, Quý Sâm và Ứng Tín Viễn, hai đôi người cứ cùng nhau ra ngoài. Bốn người rất ít khi gặp nhau, lúc Trang Duy và Cố Diễm ra ngoài thì Quý Sâm và Ứng Tín Viễn vẫn còn ngủ, khi hai người quay về thì hai người kia vẫn đi chơi chưa về.

Cố Diễm đưa Trang Duy đi cưỡi ngựa, xem nhạc kịch, chơi tennis, xem phim… Mỗi ngày một kiểu làm Trang Duy cảm thấy kì nghỉ lần này vừa phong phú vừa đặc sắc.

Chớp mắt một cái đã hết kì nghỉ phép, ăn cơm trưa xong, Cố Diễm và Ứng Tín Viễn cùng xuất phát đến Thụy Sĩ.

"Đi đường bình an" Trang Duy đứng trước cửa nói với Cố Diễm, cậu và Quý Sâm sáng sớm ngày mai cũng phải về nước, cho nên có thể ở lại đây thêm một đêm nữa.

Cố Diễm gật đầu "Quay về phải tự chăm sóc bản thân, tôi sẽ quay về nhanh thôi"

"Được" Trang Duy nhìn Cố Diễm, trong lòng không nỡ nhưng cậu cố không biểu hiện ra ngoài, cậu đã che giấu bao nhiêu ngày qua như vậy, bây giờ cậu vẫn không định nói cho Cố Diễm biết tâm ý của chính mình.

"Tôi đi đây, về nước gặp lại" Cố Diễm mỉm cười.

"Được, về nước gặp lại" Trang Duy gật đầu.

Cố Diễm nghiêm túc nhìn cậu hai giây, sau đó bước lên, ôm lấy Trang Duy.

Trong lòng Trang Duy khẽ thắt lại, nhịp thở cũng nhanh hơn – Cái ôm của Cố Diễm rất chặt làm cậu cảm thấy rất chân thật, nhưng lại không dám lưu luyến…

Sau cái ôm ngắn ngủi, Cố Diễm buông Trang Duy ra, không nói thêm gì nữa, xoay người lên xe cùng với Ứng Tín Viễn, để lại Trang Duy vẫn còn ngẩn ngơ đứng đó cùng với Quý Sâm đang nhìn cậu đầy đăm chiêu.

"Cậu và tổng giám đốc Cố…" Im lặng một lúc, Quý Sâm e dè hỏi.

Trang Duy cười cười "Không có gì, đi vào thôi"

Thấy thái độ của Trang Duy hình như hai người thật sự không có gì, nhưng theo trực giác của Quý Sâm thì hình như cũng không phải vậy, tuy nhiên lại không tiện hỏi thêm. Lúc còn đang bối rối thì cậu ta nghe Trang Duy hỏi "Sáng mai mấy giờ lên máy bay? Đi máy bay của hãng hàng không nào?"

"Hả? Tổng giám đốc Cố không nói cho cậu sao?" Quý Sâm mở to mắt nhìn Trang Duy "Trưa mai cất cánh, chúng ta ngồi máy bay tư nhân của tổng giám đốc Cố về"

Đúng là Cố Diễm vẫn chưa nói với cậu…

"Chúng ta ngồi máy bay của anh ta, vậy hôm nay tổng giám đốc Cố đi bằng phương tiện gì?" Sẽ không phải là máy bay đưa Cố Diễm đi rồi lại quay về đón cậu đó chứ?

"Tín Viễn nói tổng giám đốc Cố ngồi máy bay của chủ tịch Cố" Quý Sâm trả lời.

Trang Duy nhướn mày "Tín Viễn?"

Quý Sâm mím môi cười nói "Tôi đi chơi với anh ta mấy ngày trời, chẳng lẽ phải cứ gọi trợ lý Ứng suốt? Như vậy thì xa lạ quá"

"Cũng được" Trang Duy gật đầu, xem ra Quý Sâm cũng thân thiết với Ứng Tín Viễn "Được rồi, chúng ta vào sửa soạn hành lý đi" Thu dọn sớm một chút cũng tiết kiệm được thời gian cho ngày mai.

"Ừ" Quý Sâm đáp lại một tiếng rồi đi lên lầu.

Trang Duy về nước vào buổi sáng sớm, sau khi hai người ăn sáng ở ngoài, Quý Sâm đưa Trang Duy về nhà trước rồi mới quay về nhà mình.

Trang Duy đã ngủ trên máy bay rồi, cho nên lúc này tinh thần vẫn rất dồi dào. Ngủ trưa hai giờ cộng thêm ngủ một giấc buổi tối nữa là có thể không còn bị lệch múi giờ nữa.

Tự nấu một tách cà phê, Trang Duy ngồi trước máy tính xem tin tức. Kì nghỉ vừa rồi quá mức phong phú, ngay cả thời gian lướt web cũng không có. Đại diện phát ngôn mỹ phẩm dưỡng da của cậu đã được đăng lên, tiếng vang không nhỏ, đầu các trang web lớn đều có mục quảng cáo này, một ít trang web mỹ phẩm còn ghim bức ảnh quảng cáo lên đầu đề, sức tuyên truyền này không thể xem nhẹ được. Cùng lúc đó, lượng fan trên weibo của cậu cũng tăng vùn vụt. Thật ra cậu cũng có lên weibo xem này nọ nhưng rất ít khi nào post bài, chủ yếu để cho Quý Sâm xử lý, trước đây là do Thiên Ảnh phụ trách, bây giờ chuyển giao lại cho YC. Ảnh chụp chuyến đi Paris lần này của cậu cũng được đăng lên nhưng không hề nhắc đến nội dung công việc, càng giống như là một bức ảnh chụp sinh hoạt mà thôi.

Thật ra YC và Quý Sâm cũng không can thiệp chuyện cậu post bài, nhưng Trang Duy lại không có gì muốn post, một ít công việc và lịch trình đều do Quý Sâm giúp cậu viết bài post lên, không cần cậu phải bận tâm, cùng lắm cậu chỉ log in đọc comment của fan rồi đọc những tin tức khác mà thôi.

Cà phê uống được một nửa, điện thoại di động bỗng reo lên.

Trang Duy thuận tay cầm lên, là Trang Dụ gọi đến. Trước đây khi thấy tên của Trang Dụ luôn làm Trang Duy cảm thấy khó chịu, nhưng gần đây tâm trạng cậu không tệ lắm, thành ra cũng không quá để ý xem Trang Dụ gọi tới có phải là chuyện gì tốt hay không.

"Chuyện gì?" Trang Duy vẫn như trước trực tiếp hỏi thẳng.

"Tôi thấy weibo của anh rồi, ra nước ngoài chụp ảnh thuận lợi không?" Trang Dụ cười hỏi.

Trang Duy hơi nhíu mày, kiểu nói chuyện mở đầu uyển chuyển này có phải là của Trang Dụ mà cậu từng biết hay không?

"Ừ" Trang Duy tùy tiện ừ hử một tiếng, với tính cách của Trang Dụ, cậu đoán cuộc điện thoại lần này chắc chắn không chỉ đơn giản là để hỏi thăm.

Ý cười của Trang Dụ càng rõ hơn "Anh, anh Húc sắp kết hôn rồi"

"Cái gì?" Tay Trang Duy run lên, suýt chút nữa làm đổ tách cà phê.

"Tôi biết ngay là anh chưa hay biết gì mà" Giọng của Trang Dụ lại càng chậm rãi hơn "Anh Húc cũng thật là, nếu không phải hồi sáng bác Văn đến nói chuyện với ba, nói ra chuyện này không chừng tới lúc nhận được thiệp cưới tôi mới hay tin đấy"

Nghe cách nói của Trang Dụ có vẻ như không phải đang nói dối, dù sao nói dối chuyện này cũng không có ý nghĩa gì. Nhưng nghe được tin Văn Phương Húc sắp kết hôn khiến cho Trang Duy cũng hết cả hồn – Một người là gay lại muốn kết hôn với một cô gái…

Cả nửa ngày trời Trang Duy mới hoàn hồn hỏi lại "Cô dâu là ai?"

"Cụ thể thì tôi không biết, nghe bác Văn nói gia thế rất tốt, hơn nữa trước đây cũng từng có qua lại với anh Húc nhưng vẫn chưa hẹn hò với nhau. Không ngờ đùng một cái lại kết hôn liền" Trang Dụ cười nói, chỉ là trong ý cười đó cũng không hẳn là vui vẻ mà còn có trào phúng rất rõ ràng…

Trang Duy cũng nghe được ẩn ý trong đó nhưng lại không biết phải nói thế nào.

"Có điều nói đi cũng phải nói lại" Trang Dụ tiếp tục "Trước đây anh Húc có quan hệ với anh tốt như vậy, tôi còn tưởng rằng hai người sẽ có chút gì đó chứ. Bây giờ xem ra là tôi nghĩ nhiều rồi sao?"

Câu hỏi cuối cùng của Trang Dụ làm Trang Duy không khỏi suy đoán liệu có phải Trang Dụ đã biết tính hướng của Văn Phương Húc rồi hay không. Là một người trưởng thành, đôi khi Văn Phương Húc cũng sẽ tìm mấy cậu trai để vui đùa nhưng đó đều là khi còn ở nước ngoài, điều này cũng làm giảm khả năng bị bại lộ của anh ta, cho nên tính hướng của Văn Phương Húc vẫn được giấu rất kỹ.

"Là cậu nghĩ nhiều thôi" Trang Duy lạnh lùng trả lời, đúng là Văn Phương Húc rất chăm lo cho cậu nhưng sau khi đã hiểu rõ tình cảm của mình, cậu cũng nhận ra giữa mình và Văn Phương Húc thật sự là không có gì.

Trang Dụ cười nói tiếp "Vậy sao, nếu thật sự có chuyện gì thì anh đã cúp máy từ lâu rồi" Đúng là xét về mặt nào đó thì Trang Dụ vẫn có chút hiểu rõ Trang Duy.

"Tôi nói này, anh Húc lần này không cho anh hay, đúng là nghĩ chưa tới mà, tốt xấu gì cũng phải mời anh làm phù rể mới phải đấy?" Trang Dụ cười cợt.

"Cúp đây" Trang Duy không muốn thừa lời với Trang Dụ.

"Khoan đã, tôi cho anh hay tin sốt dẻo như vậy, nói sao cũng phải cám ơn tôi một tiếng mới phải chứ" Giọng nói của Trang Dụ càng thêm vô lại.

Trang Duy im lặng hai giây, sau đó trực tiếp ngắt điện thoại.

Uống xong nửa tách cà phê còn lại, Trang Duy nhìn đồng hồ, vẫn chưa đến giờ nghỉ trưa nhưng cậu không muốn đợi nữa, cầm điện thoại di động lên, trực tiếp gọi cho Văn Phương Húc.

Văn Phương Húc vừa nghe máy reo liền nhận cuộc gọi "Tiểu Duy, sao vậy?"

"Bây giờ có thể nói chuyện được không?" Trang Duy không muốn quấy rầy Văn Phương Húc làm việc, chỉ là muốn nói chuyện với Văn Phương Húc một chút.

"Ừ, nói đi" Giọng nói của Văn Phương Húc vẫn ôn hòa như một người anh trai.

Trang Duy cũng không vòng vo, trực tiếp hỏi "Nghe nói anh sắp kết hôn?"

"Ai nói cho em biết?" Hình như Văn Phương Húc cũng không lo Trang Duy sẽ biết.

"Trang Dụ" Trang Duy trả lời.

Văn Phương Húc cười nhẹ "Vậy sao? Anh đúng là sắp kết hôn rồi" Giọng nói bình tĩnh mà tự nhiên, hình như không hề xem đây là chuyện nghiêm túc.

"Tại sao?" Trang Duy nghiêm túc hỏi, nếu cậu không biết tính hướng của Văn Phương Húc, nhất định cậu sẽ thật tâm chúc phúc, nhưng lúc này đây…

"Cũng đã đến tuổi này rồi…" Văn Phương Húc nói.

Trang Duy nhíu mày "Anh Húc, anh hiểu rõ ý của em mà"

Văn Phương Húc ở đầu bên kia im lặng một thoáng, sau đó thở dài "Tiểu Duy, sản phẩm mới của Văn thị lần này cần nguồn vốn tập trung rất lớn, lúc này anh rất cần một khoản lớn để duy trì sản phẩm đưa ra thị trường, như vậy anh mới có thể nhanh chóng thu hồi tiền vốn để đảm bảo vốn lưu động bình thường cho Văn thị. Trước đây anh rất muốn hợp tác với Cố thị, như vậy có thể đảm bảo nguồn vốn không chút sai sót, hơn nữa cũng có thể dựa vào đó tiến vào thị trường quốc tế, nhưng em vẫn không có cách liên lạc với tổng giám đốc Cố, anh thật sự không thể chờ nổi nữa. Trùng hợp nhà của Lộ Lộ đồng ý hợp tác với Văn thị, đồng thời cung cấp nguồn vốn cũng như có cách giúp sản phẩm của Văn thị mở rộng thị trường quốc tế"

Giọng nói của Văn Phương Húc không nhanh không chậm, chỉ là nghiêm túc hơn lúc nãy rất nhiều "Anh cũng đã từng tiếp xúc với Lộ Lộ vài lần, tuy rằng đầu óc cô ấy không thông minh lắm nhưng lại rất dễ dỗ, chọn lựa cô ấy anh cảm thấy tương đối thoải mái. Cho nên đối với anh, kết hôn với cô ấy là một chuyện trăm lợi mà không có hại, vì thế anh không có lý do gì không đồng ý"

Trang Duy cau mày "Anh Húc, như vầy anh có khác gì với lừa gạt người ta kết hôn? Cô gái kia biết tính hướng của anh không?"

"Tiểu Duy, em quá ngây thơ rồi" Giọng nói của Văn Phương Húc lạnh đi "Với thân phận của anh, sớm hay muộn cũng phải kết hôn. Em cảm thấy những cuộc hôn nhân như thế này liệu có bao nhiêu tình cảm là thật? Thật ra kết hôn vì lợi ích hay lừa gạt có khác gì nhau đâu, cũng đều là vì một lợi ích nào đó nên mới đồng ý kết hợp mà thôi, nói chuyện tình cảm cũng không thể tránh được lừa mình dối người. Nếu anh sớm muộn gì cũng phải chọn lựa, vậy tại sao anh lại không chọn một người chịu bỏ tiền đầu tư cho anh?"

"Chuyện này sao giống nhau được!" Trang Duy phản bác "Nếu anh dám nói với cô gái kia anh là gay thì liệu cô ấy có còn đồng ý kết hôn với anh nữa không? Phải, hôn nhân vì lợi ích có thể không có tình cảm nhưng về bản chất vẫn khác với lừa gạt kết hôn"

"Vậy thì đã sao?! Anh vẫn mang lợi ích đến cho cô ta, cô ta dám nói cô ta hoàn toàn không coi trọng lợi ích sao?!" Cách nói của Văn Phương Húc cũng nặng nề hơn.

Thật ra Trang Duy cũng không muốn cãi nhau với Văn Phương Húc nhưng cậu thật sự không thể chấp nhận được cách làm của Văn Phương Húc.

"Anh Húc, anh thay đổi rất nhiều…" Trang Duy nói.

"Không phải anh thay đổi, mà là em vẫn chưa trưởng thành" Văn Phương Húc nói "Tiểu Duy, tình yêu chân thành quá xa xỉ, nếu thật sự yêu nhau, nuôi dưỡng ở bên ngoài là được rồi, nếu muốn bước vào nhà thì cũng phải có năng lực giúp được việc lớn mới được. Dù sao nhà họ Văn chỉ có mỗi mình anh"

Giờ phút này, Trang Duy cảm thấy người này không còn là Văn Phương Húc mà mình từng quen biết nữa rồi.

Giọng nói của Trang Duy trầm xuống "Chuyện này có công bằng với cô gái kia không? Cô ấy có thể biết anh không yêu thương mình, nhưng sẽ không biết thật ra anh không hề yêu thương phụ nữ"

"Đủ rồi" Văn Phương Húc nổi giận "Cô ta không cần biết, nếu như không phải em không giúp anh tìm cách liên lạc với tổng giám đốc Cố, anh cũng sẽ không bị hôn nhân ràng buộc. Cho nên, em có lập trường gì mà đòi trách anh?"

Lần này Văn Phương Húc đã chọc giận Trang Duy "Anh là muốn đổ trách nhiệm lên đầu em? Có rất nhiều phương pháp hợp tác với Cố thị, là tự anh không chịu làm, hoặc là có thì cũng là Cố thị không hồi âm. Anh vì không thể hợp tác với Cố thị nên đổ hết trách nhiệm vào em, nhưng thật sự thì chuyện này có liên quan gì đến em hay không?"

Văn Phương Húc bị cậu phản bác đến nỗi không nói được gì, một lúc lâu sau mới nói "Anh không muốn cãi nhau với em, chuyện này đã quyết định rồi, thiệp cưới anh sẽ gửi cho em. Anh còn có việc phải cúp máy đây"

Nói xong, Văn Phương Húc liền ngắt điện thoại.

Trang Duy nhìn màn hình điện thoại tối đi, trong lòng cảm thấy lạnh lẽo. Cậu không biết là Văn Phương Húc thật sự thay đổi hay là cậu vốn chưa bao giờ hiểu hết con người của Văn Phương Húc. Nhưng Văn Phương Húc trách cứ sau lưng làm cậu rất đau lòng, phần tình cảm từ thuở ấu thơ đến nay e là phải chấm dứt tại đây rồi…

34. Chương 34: Tiệc Tất Niên

Bởi vì chuyện của Văn Phương Húc nên mấy hôm nay tâm trạng của Trang Duy không được tốt cho lắm nhưng cũng không ảnh hưởng đến công việc, cho nên không ai phát hiện tâm trạng cậu khác lạ như thế nào.

Trong lòng Trang Duy hiểu rõ, cho dù cậu có nói sao đi nữa, Văn Phương Húc cũng sẽ không thay đổi quyết định, cho nên không cần phí lời nữa. Mà quan hệ giữa cậu và Văn Phương Húc e là không có cách nào trở lại như lúc trước, bất đồng về nguyên tắc không có cách nào để cứu vãn.

Chiều hôm đó Quý Sâm qua nhà Trang Duy đưa thiệp mời tiệc tất niên cho cậu, Trang Duy chỉ nghe Quý Sâm gọi đến nói một câu, cụ thể là thư mời gì thì không nói rõ.

Sau khi Quý Sâm vào nhà thì đưa một tấm thiệp mời màu đen chữ ánh kim cho Trang Duy, sau đó rửa tay rồi đi vào nhà bếp tự pha cà phê đem ra.

Trang Duy mở thiệp mời ra, là tiệc tất niên của YC.

"Là họp mặt cuối năm sao?" Trang Duy nhìn ngày ghi trên tấm thiệp "Có phải là hơi sớm rồi không?"

Bình thường tiệc tất niên của công ty đều sau ngày lễ Giáng sinh, gần tết dương lịch, nhưng lần này YC lại tổ chức vào giữa tháng.

"Đa số các nghệ nhân cuối năm đều phải tham gia các chương trình của đài truyền hình lớn, còn có mở concert đầu năm cho nên tổ chức sớm một chút, tạo điều kiện thuận lợi cho các nghệ nhân tham gia đầy đủ hết" Quý Sâm giải thích.

Trang Duy gật đầu, nghệ nhân ký hợp đồng với YC không tính là nhiều nhưng chọn bất kỳ ai cũng đều không hề tầm thường. Cuối năm cũng là thời điểm các đài truyền hình lớn tổ chức chương trình cuối năm, những nghệ nhân nổi tiếng không thể không đến, cho nên ai cũng rất bận, không dễ gì có thời gian trống.

Thật ra cậu cũng nhận được lời mời từ một số đài truyền hình nhưng đều bị Quý Sâm từ chối, bởi vì cuối năm cậu có một sự kiện vô cùng quan trọng – Show thời trang của More.

Chuyện này còn có lợi hơn việc đến các đài truyền hình.

Cầm tách cà phê đã nấu xong ra sopha ngồi, Quý Sâm nói lịch trình đã sắp xếp cho Trang Duy. Ngoài một chuyến bay đến Pháp thì Trang Duy tạm thời vẫn chưa nhận thêm công việc nào quan trọng. Như vậy cậu cũng có thời gian đi thăm ông ngoại, thư giãn một chút chuẩn bị nghênh đón công việc năm sau.

"Có một tin tốt đây" Quý Sâm cười nói "More tuy rằng chưa đăng quảng cáo nhưng đã có không ít các thương hiệu nước ngoài bắt được tin tức đã bắt đầu liên lạc với tôi, nếu như thuận lợi, sang năm công việc của cậu ở nước ngoài sẽ tăng lên, có thể quay lại thị trường nước ngoài rồi"

"Ừ" Thật ra sau khi về nước, sự phát triển ở nước ngoài của Trang Duy đã bị đình trệ, đây là một chuyện vô cùng đáng tiếc, dù sao Thiên Ảnh không có cách nào tranh thủ được tài nguyên ở nước ngoài cho cậu. Mà hiện nay, cậu lại có cơ hội quay lại thị trường quốc tế đúng là một chuyện đáng để ăn mừng.

Không biết tuyết đã rơi bên ngoài từ lúc nào nhưng có lẽ sẽ không quá lớn, trong ngày tuyết rơi, có thể ngồi trong phòng uống một tách cà phê nóng là một chuyện vô cùng hưởng thụ.

Điện thoại của Quý Sâm reo lên, là thông báo tin nhắn.

Quý Sâm lấy điện thoại ra xem một chút, sau đó nhìn tuyết rơi ngoài cửa sổ, mỉm cười cúi đầu nhắn tin trả lời.

Trang Duy không làm phiền cậu ta, xoay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ. Bầu trời đầy tuyết tĩnh lặng khiến người ta có một cảm giác nhàn hạ lại thoải mái, dường như có thể quên đi rất nhiều chuyện phiền muộn.

Quý Sâm ngồi nhắn tin gần nửa giờ, bên ngoài tuyết cũng ngừng rơi, Quý Sâm vẫn ngồi đó gửi tin nhắn làm Trang Duy có chút hiếu kỳ, Quý Sâm chưa bao giờ nhắn tin với ai lâu như vậy.

"Gửi tin nhắn cho ai vậy? Người quen sao?" Trang Duy hỏi, cậu không phải muốn dò xét chuyện cá nhân của Quý Sâm, chỉ là có hơi tò mò, dù cho Quý Sâm không trả lời cũng không sao.

Quý Sâm cũng không hề che giấu, thoải mái nói "Tín Viễn"

Trang Duy hơi bất ngờ nhướng mày, khi còn ở Paris, Quý Sâm khá thân với Ứng Tín Viễn, Trang Duy vẫn biết nhưng gửi tin nhắn qua lại nhiều như vậy, trước giờ cậu lại không phát hiện ra.

"Xem ra hai người nói chuyện rất hợp" Trang Duy mỉm cười.

"Tín Viễn hiểu biết rất rộng, nói chuyện với anh ta có thể học hỏi không ít" Quý Sâm nói.

"Cũng khó trách" Ứng Tín Viễn có thể trở thành trợ lý đặc biệt của Cố Diễm chứng tỏ năng lực phải hơn người bình thường rất nhiều, Quý Sâm có thể học hỏi một chút cũng tốt "Các cậu đang nói chuyện gì?"

Quý Sâm để điện thoại xuống, cười trả lời "Anh ta nói thành phố N hôm nay có tuyết, nói tôi không có chuyện gì thì không cần ra ngoài"

Trang Duy nhìn Quý Sâm – Chỉ có mỗi chuyện này mà nhắn tin qua lại nhiều như vậy? Hơn nữa, Ứng Tín Viễn lại có thời gian để nhắn tin nhắc nhở Quý Sâm sao... Cái này đúng là có hơi quan tâm rồi, nhưng Ứng Tín Viễn trước giờ là người tỉ mỉ, quan tâm Quý Sâm vài câu cũng không có gì là lạ.

Xem đồng hồ, Quý Sâm đứng dậy "Được rồi, tôi đi về trước, trang phục dự tiệc cậu tự chọn đi, đến giờ tôi sẽ đến đón cậu"

"Ừ, lái xe cẩn thận" Trang Duy nhắc.

"Biết rồi" Quý Sâm đổi giày, phất tay với Trang Duy rồi ra về.

Tiệc tất niên của YC bao trọn căn phòng hội nghị lớn nhất của một khách sạn năm sao, mời đến đều là người của công ty, không có người ngoài, từ nghệ nhân đến nhân viên đều được mời đến toàn bộ. Ngoài một số người phải ra nước ngoài quay phim hoặc có lịch trình ở nước ngoài, những người khác đều đến đông đủ.

Vì để bầu không khí tự nhiên, YC không bày bàn mở tiệc mà dùng tiệc buffet, mọi người đông như vậy ăn uống hay tán gẫu đều rất thuận tiện. Vì buổi tiệc chỉ mời trong nội bộ cho nên các nghệ nhân cũng không cần phải mặc trang phục rườm rà quá, bầu không khí cũng gần gũi hơn.

Lúc Trang Duy và Quý Sâm đến thì đa số nghệ nhân đã có mặt rồi, Kiều Sở Khâm cũng đang đứng nâng ly rượu nói chuyện với nghệ nhân. Vài ba nghệ nhân tương đối thân thiết đứng chung với nhau, hoặc là nâng ly cạn chén tán gẫu mấy tin đồn thú vị, hoặc là ngồi trên sopha thưởng thức món ăn… Nói chung không khí rất hài hòa, giống như là gặp mặt trong gia đình.

Trang Duy chú ý tới một người đàn ông nho nhã lịch sự đứng cạnh Kiều Sở Khâm, tuổi tác người này chắc cũng xấp xỉ Kiều Sở Khâm nhưng chiều cao hơi thấp hơn một chút, khí chất lãnh đạm làm người ta cảm thấy đây là người hơi khó gần, nhưng nhìn thái độ của những nghệ nhân đứng xung quanh nói chuyện với hai người họ có vẻ rất tôn trọng người nọ, thỉnh thoảng nói vài ba câu với người đàn ông đó, có vẻ như rất quen thuộc.

Quý Sâm lấy hai ly nước từ chỗ bồi bàn, đưa một ly cho Trang Duy. Trang Duy không uống rượu, mà Quý Sâm lại là người lái xe nên cũng không uống. Tuy nói trong buổi tiệc uống rượu không ít nhưng cũng không có quy định không thể không uống rượu. Trước khi mời tiệc, công ty còn nhấn mạnh, nếu lái xe thì không cho phép uống rượu, cho nên hai người không uống rượu cũng không có gì lạ.

"Đi chào hỏi tổng giám đốc Kiều đi" Quý Sâm nói.

"Ừ" Trang Duy gật đầu, đi cùng Quý Sâm qua chỗ Kiều Sở Khâm.

"Hey, Trang Duy đến đây này" Một số nghệ nhân đứng xung quanh Kiều Sở Khâm thấy Trang Duy đi qua bên này đều nhiệt tình chào hỏi cậu.

Những người này đều là tiền bối của Trang Duy, cậu cũng lễ phép chào hỏi từng người.

Mấy người chào hỏi vài ba câu xong thì cũng không ở lại quá lâu, kéo nhau đi qua bàn tiệc buffet lấy thức ăn, chừa không gian cho Trang Duy và Quý Sâm.

"Tổng giám đốc Kiều, tôi và Quý Sâm mời anh một ly" Trang Duy nâng ly về phía Kiều Sở Khâm.

Quý Sâm cũng nâng ly "Tôi và Trang Duy đến YC chưa lâu nhưng vẫn được quan tâm rất nhiều, cảm ơn tổng giám đốc Kiều. Sau này xin được anh chỉ bảo nhiều thêm"

"Từ khi Trang Duy đến YC, biểu hiện vẫn luôn rất tốt, chụp ảnh quảng cáo cũng rất đẹp, có thể ký hợp đồng với Trang Duy cũng là kiêu hãnh của YC. Đương nhiên, trong này vẫn có không ít công lao của Quý Sâm" Kiều Sở Khâm mỉm cười "Năm sau hi vọng các cậu tiếp tục cố gắng, đứng vững ở thị trường quốc tế, nhưng cũng không cần bỏ qua tài nguyên trong nước, tranh thủ được nhiều đại diện phát ngôn toàn cầu, đào tạo một siêu sao quốc tế mới"

"Anh yên tâm, tôi và Trang Duy nhất định sẽ tiếp tục phấn đấu" Đôi mắt Quý Sâm sáng ngời lên.

— Siêu sao quốc tế, có câu nói này của Kiều Sở Khâm chẳng khác nào YC đã hứa sẽ dốc toàn năng lực để nâng đỡ Trang Duy.

Ba người vui vẻ chạm ly, uống cạn rồi mới đổi ly khác.

Trang Duy nhìn người đàn ông vẫn đứng bên cạnh Kiều Sở Khâm "Người này là?"

Kiều Sở Khâm mỉm cười trả lời "Các cậu vẫn chưa gặp, đây là người yêu của tôi – Hạ Ngự Trạch, tổng giám đốc bộ phận pháp luật của Cố thị, đồng thời cũng là cố vấn pháp luật của YC. Em ấy không đến YC thường xuyên cho nên vẫn chưa kịp giới thiệu với hai người"

Trang Duy có hơi bất ngờ nhìn Kiều Sở Khâm và Hạ Ngự Trạch, cậu không nghĩ Kiều Sở Khâm sẽ giới thiệu người yêu mình tự nhiên như vậy, hơn nữa đối phương còn là một người đàn ông. Lại nhớ đến thái độ hòa nhã của những nghệ nhân ban nãy khi nói chuyện với Hạ Ngự Trạch, xem ra trong công ty ai cũng biết chuyện này cả rồi.

Là một người đồng tính luyến ái, có thể phóng khoáng không kiêng dè giới thiệu lẫn nhau với người khác như vậy là một chuyện rất hạnh phúc, đây không chỉ nói lên quan hệ của họ rất vững chắc mà còn là tình yêu sâu nặng dành cho đối phương.

Quý Sâm cũng kinh ngạc nhìn Kiều Sở Khâm và Hạ Ngự Trạch, cười nói "Tổng giám đốc Kiều và luật sư Hạ thật xứng đôi"

Ánh mắt Quý Sâm rất chân thành, ý cười xuất phát từ thật tâm, câu nói chân thành khiến người ta cảm nhận được thành ý bên trong. Đương nhiên đây cũng là suy nghĩ từ đáy lòng của Quý Sâm, không phải là a dua nịnh hót, Kiều Sở Khâm và Hạ Ngự Trạch từng tiếp xúc với biết bao nhiêu người cũng nhận ra được đây là lời nói thật lòng của cậu ta.

"Cám ơn" Kiều Sở Khâm mỉm cười.

Hạ Ngự Trạch cũng cười cười, gật đầu với Quý Sâm.

Trang Duy lễ phép đưa tay ra với Hạ Ngự Trạch "Luật sư Hạ, rất hân hạnh được biết anh"

"Nghe tên đã lâu, rất hân hạnh gặp cậu" Hạ Ngự Trạch cũng bắt tay lại.

Lúc này, trợ lý đi tới bên cạnh Kiều Sở Khâm, nói "Tổng giám đốc Kiều, gan ngỗng mới vừa được chuyển tới, có cần thông báo với đầu bếp chế biến ngay không?"

Kiều Sở Khâm nhìn Hạ Ngự Trạch "Bây giờ ăn luôn?"

"Cũng được" Hạ Ngự Trạch mỉm cười gật đầu, trong sự lãnh đạm có nhiều thêm một phần ôn nhu.

"Đi thông báo với đầu bếp đi" Kiều Sở Khâm nói với trợ lý.

Trợ lý vâng một tiếng rồi đi ra.

Kiều Sở Khâm cười cười với Trang Duy và Quý Sâm "Hôm nay Ngự Trạch vẫn chưa ăn trưa, tôi đưa em ấy đi ăn trước, các cậu cứ tự nhiên"

"Được, luật sư Hạ đi ăn trước đi" Trang Duy mỉm cười đáp lại.

"Xin lỗi không tiếp đãi các cậu được" Hạ Ngự Trạch cười với hai người, sau đó được Kiều Sở Khâm nắm tay đi tới bàn ăn bên kia.

"Tình cảm giữa tổng giám đốc Kiều và luật sư Hạ thật tốt" Quý Sâm cảm thán một câu.

"Ừ" Trang Duy nhìn bóng lưng của bọn họ, tâm trạng có chút ước ao. Vừa nãy cậu thấy có người lấy một phần gan ngỗng trên bàn buffet nhưng Kiều Sở Khâm chắc là sẽ không chọn loại đó cho Hạ Ngự Trạch. Nghe ý của trợ lý có lẽ là mới được vận chuyển bằng máy bay đến, có thể thấy được đây là tâm ý của Kiều Sở Khâm đối với Hạ Ngự Trạch, e là ở đây cũng không có ai dám nẫng tay trên của phu nhân đại boss đâu.

Trang Duy và Quý Sâm đi qua bàn buffet, định lấy thức ăn xong sẽ qua nói chuyện với các tiền bối, trên sopha bên kia ngồi không ít nghệ nhân và người đại diện, Trang Duy và Quý Sâm vừa đi qua liền được bọn họ nhiệt tình kéo vào tán gẫu, Trang Duy nói không nhiều nhưng cũng xen vào đôi ba câu, bầu không khí vẫn rất gần gũi.

Đang lúc nói chuyện vui vẻ, phòng tiệc đột nhiên yên lặng hẳn đi, Trang Duy không hiểu lắm nhìn theo tầm mắt của mọi người thì bất ngờ phát hiện Cố Diễm cũng đến đây.

Không giống với khi bắt chuyện cùng Kiều Sở Khâm, trong phòng tiệc không có ai dám chủ động bước lên chào hỏi Cố Diễm, ai cũng đứng yên nhìn anh. Chỉ có Kiều Sở Khâm đang ngồi trên ghế sau khi thấy anh thì đứng lên mỉm cười, chờ anh đi qua đó.

Cố Diễm trực tiếp đi thẳng tới chỗ của Kiều Sở Khâm, Hạ Ngự Trạch không đứng dậy, chỉ gật đầu với Cố Diễm một cái, không nói câu nào. Cố Diễm gật đầu lại, ngồi xuống bên cạnh Hạ Ngự Trạch, ba người bắt đầu nói chuyện với nhau, bầu không khí rất tùy ý. Phòng tiệc cũng dần dần náo nhiệt lên, chỉ là thỉnh thoảng sẽ có người vô tình nhìn đến chỗ Cố Diễm nhưng không ai dám nhìn thẳng vào anh.

Sự xuất hiện của Cố Diễm đúng là khiến Trang Duy có chút bất ngờ, cậu không biết hôm nay Cố Diễm trở về, nhưng nghĩ lại, Cố Diễm cũng đâu có nghĩa vụ phải báo cáo với cậu mọi chuyện.

Thu tầm mắt lại, Trang Duy tiếp tục tán gẫu với mọi người, cũng không định chào hỏi Cố Diễm. Dù sao Cố Diễm là ông chủ, cậu là nghệ nhân của công ty, tiền bối trong công ty còn không dám đến quấy rầy ba người Cố Diễm, Kiều Sở Khâm và Hạ Ngự Trạch nói chuyện, cậu càng không cần đi.

Đợi Trang Duy từ tốn xử lý hết phần thức ăn trong dĩa thì đã là nửa tiếng sau, nghệ nhân cũng tụ tập bên đây càng đông, có lẽ là do nói chuyện nãy giờ đã mệt rồi, bây giờ ai cũng chọn thức ăn xong rồi qua đây ngồi nghỉ một chút.

Uống hết ly nước trong tay, Trang Duy định đi lấy ly khác thì phát hiện có người đi tới sau lưng cậu, xung quanh cũng đột nhiên yên tĩnh lại.

Trang Duy xoay đầu lại liền thấy Cố Diễm đang đứng đằng sau mình.

"Ăn no chưa?" Cố Diễm hỏi, nét mặt không chút thay đổi, nhưng ánh mắt nhìn Trang Duy lại rất ôn hòa.

"Tổng giám đốc Cố…" Trang Duy không nghĩ là Cố Diễm sẽ chủ động đến tìm mình, dù sao chuyện hai người quen biết nhau ngoài Kiều Sở Khâm ra thì không có ai biết được.

"Ừ, tôi đã nói với Sở Khâm, cậu ăn xong rồi thì chúng ta đi về trước" Cố Diễm nói.

Trang Duy biết cậu đi về trước cùng với Cố Diễm là không ổn lắm nhưng gặp mặt Cố Diễm, cậu lại khó mà từ chối được, thật ra mấy hôm nay cậu rất nhớ Cố Diễm, mặc dù chỉ có thể nhớ ở trong lòng.

"Đi thôi" Cố Diễm rất tự nhiên cầm tay Trang Duy kéo cậu đứng lên từ sopha, sau đó nắm tay cậu đi ra khỏi phòng tiệc.

35. Chương 35: Cam Kết

Ra khỏi nhà hàng, hai người ngồi lên xe của Cố Diễm.

"Về nhà hay ra ngoài uống chút gì?" Cố Diễm vừa khởi động xe vừa hỏi cậu.

Trang Duy nghĩ một lát mới nói "Mua chút gì về làm bữa ăn khuya đi" Lòng bàn tay cậu dường như vẫn còn hơi ấm của Cố Diễm, chỉ là biểu hiện của Cố Diễm tự nhiên như vậy làm cậu không dám nghĩ nhiều.

"Được" Cố Diễm cài GPS xong thì lái xe đi, xung quanh đây hàng quán cũng khá nhiều, Trang Duy muốn mua thức ăn gì cũng rất dễ dàng.

Mang theo thức ăn quay về nhà Trang Duy, sau khi hai người cởi áo khoác ra, Trang Duy đi rửa tay trước, sau đó dọn thức ăn ra, lại nấu thêm hai tách cà phê, chuẩn bị ăn khuya cùng với Cố Diễm. Cậu không biết lúc nãy Cố Diễm đã ăn với Kiều Sở Khâm chưa, bản thân cậu đã ăn lửng bụng rồi mà bây giờ vẫn có hơi đói bụng.

Sau khi hai người ngồi xuống, Trang Duy đưa một tách cà phê cho Cố Diễm "Sao lại đột nhiên trở về?"

"Muốn tạo bất ngờ cho cậu" Cố Diễm nhìn Trang Duy "Nhưng xem ra cậu cũng không vui vẻ lắm"

“Không phải không vui” Trang Duy cong cong khóe môi.

Cố Diễm uống một hớp cà phê, lấy một miếng bánh ngon nhất từ trong hộp trên bàn ăn đưa cho Trang Duy “Tâm trạng cậu không vui lắm, làm sao vậy?”

Trang Duy nhìn Cố Diễm, khi cậu thấy Cố Diễm đúng là rất vui vẻ nhưng cảm xúc phiền muộn mấy ngày nay cũng không vì Cố Diễm trở về mà bay đi. Cậu đã cố gắng che giấu không biểu hiện ra ngoài, dù sao chuyện này không liên quan gì đến Cố Diễm, không ngờ Cố Diễm vẫn phát hiện ra.

“Là vì chuyện của Văn Phương Húc” Trang Duy biết nói cho Cố Diễm nghe chuyện này cũng không có ý nghĩa gì nhưng cậu vẫn muốn tìm một ai đó để tâm sự.

“Anh ta làm sao?” Cố Diễm tất nhiên vẫn còn nhớ Văn Phương Húc từng nhờ Trang Duy tìm anh xin hợp tác.

Trong lòng Trang Duy thầm thở dài, nói hết mọi chuyện với Cố Diễm, kể luôn chuyện mà cậu cãi nhau với Văn Phương Húc.

Nghe xong câu chuyện, Cố Diễm mới nói “Kết hôn trong giới kinh doanh cũng không ít, đây là chuyện của hai gia đình, tôi không có đánh giá gì. Nhưng lừa gạt kết hôn đúng là một chuyện rất vô sỉ, tôi cũng không đồng ý. Tuy nhiên, đây là chuyện của nhà họ Văn, cậu nói gì cũng không tốt”

“Tôi biết, tôi chỉ là không hi vọng người tôi từng coi là anh trai đáng kính cuối cùng lại khiến tôi ghê tởm như vậy” Trang Duy cũng không muốn dùng từ “ghê tởm” đối với Văn Phương Húc nhưng cậu không thể tìm được từ nào thích hợp hơn.

“Thật ra tôi thấy cậu không cần phải bận tâm” Cố Diễm đứng ở góc độ khách quan phân tích “Mặc dù còn chưa biết đối phương là ai nhưng chịu đầu tư vào nhà họ Văn, còn đồng ý kết hôn với Văn Phương Húc, chắc chắn số tiền đầu tư vào không hề nhỏ. Có thể đảm nhận nổi đầu tư kiểu này chắc chắn cũng không phải nhân vật tầm thường. Cô gái được gia đình như vậy nuôi dưỡng trên căn bản cũng sẽ không phải người dễ bị lừa gạt, cho nên tôi cảm thấy cậu không cần phải nghĩ nhiều như vậy. Nếu lần kết hôn này thật sự có thể diễn ra, trong lòng đối phương khẳng định cũng đã có tính toán, có ý đồ gì với nhà họ Văn cũng khó mà nói được”

Cố Diễm dù sao cũng lăn lộn trên thương trường nhiều năm như vậy, đã chứng kiến rất nhiều chuyện còn hơn thế, đương nhiên càng hiểu rõ hơn ai hết.

Cố Diễm cười nhẹ nói với Trang Duy “Cậu chỉ cần nhớ kĩ, kết hôn chưa bao giờ là chuyện của một người, vậy là được rồi”

Lời nói của Cố Diễm cũng làm Trang Duy nhẹ lòng đôi chút, thật ra cậu cũng biết chuyện này vốn dĩ không cần bản thân xen vào.

“Anh…” Trang Duy nhìn Cố Diễm, ngập ngừng “Anh cũng sẽ kết hôn giống họ sao?”

Cố Diễm nhướn mày, hỏi ngược lại “Cậu cảm thấy thế nào?”

Trang Duy cảm thấy vấn đề này của mình thật sự quá mức ngu ngốc, kết hôn hay không cũng đâu phải Cố Diễm nói được là được, hơn nữa coi như Cố Diễm nói không đi nữa thì ai có thể bảo đảm sau này thật sự sẽ không có? Dù sao mọi việc đều có biến số.

“Ai biết được…” Trang Duy mím môi, cậu đã từ bỏ đi tìm đáp án này rồi.

Cố Diễm khẽ thở dài, đưa tay xoa đầu Trang Duy làm kiểu tóc của cậu có chút rối bù “Ngốc, tôi sẽ không kết hôn vì lợi ích”

Trang Duy nhìn anh, trong lòng cảm thấy có chút nhẹ nhõm, nhưng… “Ai có thể chắc được?”

Cố Diễm nở nụ cười “Tôi sẽ không cam kết với cậu chuyện tôi không thể thực hiện, nếu tôi đã nói, nhất định sẽ làm được. Bây giờ cậu không tin cũng không sao, cứ để thời gian trả lời đi”

Trang Duy kinh ngạc nhìn Cố Diễm, Cố Diễm cũng mỉm cười nhìn cậu. Trong khoảnh khắc đó, trong đầu Trang Duy chợt lóe lên một suy nghĩ – Có khi nào Cố Diễm cũng thích cậu hay không?

Chớp mắt đã đến ngày kết hôn của Văn Phương Húc, dù sao đối với cuộc hôn nhân này, Trang Duy cũng không nói đến tình bạn với Văn Phương Húc có còn hay đã tan vỡ nhưng cậu vẫn phải tham dự, coi như tình bạn nhiều năm giữa hai người không còn nữa thì vẫn còn có mối quan hệ giữa hai nhà Trang – Văn.

Thiệp mời gửi đến chỗ Quý Sâm, Trang Duy không muốn cho Văn Phương Húc biết địa chỉ nhà mình để tránh xảy ra phiền phức, gửi đến công ty thì không tiện cho lắm, cho nên gửi ở chỗ Quý Sâm cũng xem như hợp tình hợp lý.

Sự có mặt của Trang Duy gây náo loạn một trận, không phải vì cậu là con trai trưởng nhà họ Trang mà bởi vì danh tiếng của chính cậu. Có thể gặp được minh tinh trong hôn lễ, cho dù là đối với mấy cô gái con nhà danh gia vọng tộc cũng là một chuyện đáng hào hứng.

Đưa thiệp mời ra, ký tên, đi tiền xong thì có nhân viên phụ trách đưa cậu vào phòng dự tiệc, ngồi xuống vị trí đã sắp xếp trước.

Trang Duy coi như rất ít khi lui tới nhà họ Trang, nhưng là người một nhà, trong trường hợp này thì phải ngồi cùng một bàn. Lúc Trang Duy đến, Trang Dịch Sơn, Lương Sảng và Trang Dụ đã có mặt ở đó.

Trang Dịch Sơn thấy mặt Trang Duy không thèm nói một tiếng, chỉ có Lương Sảng xởi lởi "Tiểu Duy tới rồi, nhanh qua đây ngồi đi, lâu rồi không gặp con, còn ốm hơn trên TV nữa"

Cho dù Trang Duy không thích Lương Sảng đến mức nào, trước mặt người ngoài vẫn phải giữ phép lịch sự tối thiểu, gật đầu một cái.

Trang Dụ thấy Trang Duy thì lập tức kéo ngay cái ghế bên cạnh mình ra "Anh, ngồi đây đi"

Trang Duy nhìn một chút, lúc này có một ghế trống kế bên ba cậu, một cái còn lại thì bên cạnh Trang Dụ. Thái độ của ba làm Trang Duy cảm thấy nếu ngồi gần nhau sẽ càng bối rối hơn, nói không chừng còn có thể không hợp ý nhau sẽ rất khó coi, cân nhắc một chút, cậu chọn ngồi bên cạnh Trang Dụ.

"Tình cảm anh em hai đứa tốt thật" Một bà cô ngồi chung bàn khen ngợi.

Trang Duy không nói gì, Trang Dụ thì cười cười nhìn cậu.

Lương Sảng lập tức nói tiếp "Đúng vậy đó, Tiểu Dụ từ nhỏ đã rất thích bám theo anh nó"

Lương Sảng dối trá làm Trang Duy không muốn ngồi đây thêm một phút giây nào nữa, Trang Dụ ân cần đưa nước uống cho cậu làm cậu thấy sự giả tạo của Trang Dụ càng ngày càng thuần thục rồi.

Trang Dịch Sơn vẫn không để mắt tới Trang Duy, Lương Sảng cũng tranh thủ bắt chuyện với mấy bà cô ngồi chung bàn.

Trang Dụ thì thầm sát bên tai Trang Duy "Anh, anh có biết lai lịch nhà họ Thang làm sui gia với nhà họ Văn không?"

Trang Duy không hề quan tâm, sau khi nhận được thiệp cưới cậu mới biết cô dâu tên là Thang Lộ, nhưng điều này thì có liên quan gì đến cậu, cậu cũng không thắc mắc gì.

Trang Dụ cũng không quan tâm Trang Duy có muốn nghe hay không, nói tiếp "Tôi nói cho anh biết, nhà họ Thang đời này chủ yếu là làm mặt nạ, sau đó đánh vào lĩnh vực trang điểm. Tổ tiên nhà họ Thang chủ yếu làm nghề khai thác mỏ, của cải phong phú, sau này mỏ than đá không còn dùng được mới đổi nghề. Cũng may là đời sau biết phấn đấu, chậm rãi làm nhà họ Thang giàu có trở lại. Thang Lộ này cũng mới đi du học về, nhìn bề ngoài có vẻ ngốc bạch ngọt nhưng tôi cảm thấy cô ta cũng không đơn giản như vậy"

"Cậu gặp rồi?" Trang Duy hỏi.

"Ừ, tuần trước tôi với ba đi biếu quà nhà họ Văn, trùng hợp cô ta cũng ở đó" Trang Dụ cười nói "Lớn lên cũng được, nhưng mà hơi lùn một chút"

Thật ra nếu như cậu và Văn Phương Húc không cãi nhau đến như vậy, Văn Phương Húc nên đưa Thang Lộ đến gặp cậu mới đúng. Nhưng không gặp cũng chẳng sao, ngược lại chuyện của Văn Phương Húc, cậu sẽ không xen vào nữa.

Giờ tốt sắp đến, hôn lễ chính thức bắt đầu.

Là người đến dự lễ, Trang Duy nhìn Văn Phương Húc và Thang Lộ trên sân khấu, trong lòng vô cùng bình tĩnh. Vẻ ngoài của Thang Lộ nhìn có chút ngây thơ nhưng khi đứng trên sân khấu nói lời cảm ơn hoàn toàn không có chút lúng lúng hay mất bình tĩnh, người phụ nữ như vậy, Trang Duy cảm thấy Văn Phương Húc đúng là vẫn không thể lừa gạt được cô. Nói sao thì cũng là lựa chọn của bọn họ, chỉ hy vọng sau này bọn họ đừng hối hận.

Sau khi kết thúc nghi thức thì chính thức mở tiệc, đôi vợ chồng mới đi thay trang phục để lát nữa đi mời rượu, rất nhiều khách mời nhân lúc thời gian trống đi ra ngoài tranh thủ hút thuốc, gọi điện thoại hoặc là hóng gió một chút, nhất thời trên hành lang đứng không ít người.

Trang Duy tính sau khi đưa món ăn lên một lúc thì lịch sự xin phép đi về, không cần chờ Văn Phương Húc mời rượu, tránh cho hai bên lúng túng.

Lúc này điện thoại của cậu reo lên, hiển thị tên của Cố Diễm.

Trang Duy đứng dậy bước ra ngoài, muốn tìm một chỗ yên tĩnh nghe điện thoại. Trang Dụ thấy Trang Duy lặng lẽ cầm điện thoại ra ngoài, đôi mắt láo liên, âm thầm bám theo.

Trang Duy mới vừa ra khỏi phòng tiệc, tiếng chuông điện thoại đã ngưng bặt. Trang Duy nhìn cuộc gọi bị ngắt, đang tính gọi lại thì đột nhiên bị vuốt nhẹ sau gáy một cái.

Trang Duy hết cả hồn, vừa quay đầu thì đối diện ngay với ánh mắt ôn nhu của Cố Diễm, sự bất mãn do bị dọa trong nháy mắt tan thành mây khói.

"Sao anh lại ở đây?" Trang Duy nhìn Cố Diễm, trông cậu có chút ngơ ngác.

"Phó Khâm về đây hẹn tôi ăn cơm, cùng lúc tiện đường đến đón cậu" Cố Diễm nói "Buổi lễ kết thúc rồi sao?"

Ở ngoài Cố Diễm vẫn là người lạnh lùng khó gần, tổng giám đốc Cố khí thế kinh người, cho nên dù trên hành lang có người nhận ra anh cũng không có ai dám bước lên chào hỏi.

"Ừ, xong rồi" Trang Duy trả lời, Phó Khâm về đây cũng không nói trước một tiếng, nhưng dù sao hiếm khi cô có thời gian, có thể đến gặp một lần cũng được.

"Vậy đi lấy áo khoác đi, chúng ta đi qua đó luôn" Cố Diễm nói.

"Được"

Trang Duy vừa dứt câu, bên cạnh liền vang lên một giọng nói đầy vui sướng "Tổng giám đốc Cố?"

Trang Duy quay đầu nhìn lại, là ba của Văn Phương Húc. Lúc này bên cạnh ba Văn còn có vài người trong thương giới, nhìn thấy Cố Diễm đều rất kinh ngạc.

Nghe động tĩnh ngoài cửa, người ở trong cũng đổ mắt nhìn ra, trong đó không ít người nhận ra Cố Diễm. Chỉ trong một lúc, tin tức Cố Diễm đến đây truyền khắp cả phòng tiệc.

"Tổng giám đốc Cố, chào ngài, tôi là đổng sự trưởng của mỹ phẩm Văn thị" Ba Văn mặc dù không biết tại sao Cố Diễm đến đây nhưng đây chính là cơ hội đối với ông ta.

Cố Diễm gật đầu với ba Văn, sau đó vỗ vai Trang Duy "Đi lấy áo khoác đi"

"Ừm..." Mặc dù Trang Duy cảm thấy để Cố Diễm một mình đứng đây không tốt cho lắm nhưng thấy không ít người hay tin chạy ra, tránh cho càng lúc càng đông, cậu phải nhanh chân chạy về phòng tiệc lấy đồ đi ngay.

"Nếu tổng giám đốc Cố đã đến rồi thì xin mời vào chung vui, uống vài ly rượu mừng" Ba Văn nhiệt tình đon đả.

"Không được, tôi còn bận việc" Cố Diễm từ chối không chút nể mặt.

Ba Văn nhớ lại Cố Diễm đứng nói chuyện với Trang Duy, lập tức hỏi ngay "Tổng giám đốc Cố quen với Tiểu Duy sao?"

"Ừ" Cố Diễm gật đầu, thật ra nếu anh nói không quen trái lại có thể giúp Trang Duy ít bị chú ý một chút, nhưng anh có quyết định của mình, không hề có ý giấu diếm, trực tiếp thừa nhận.

Ba Văn vừa nghe thì nói ngay "Tôi biết Tiểu Duy từ nhỏ đến lớn, đứa nhỏ kia cũng thật là, sao lại không với tôi một tiếng là ngài sẽ đến chứ"

"Tôi chỉ đến đón cậu ấy mà thôi" Cố Diễm nói.

Lúc này Trang Duy cũng cầm áo khoác chạy ra.

Cố Diễm thấy bộ dạng gấp rút của Trang Duy, nói "Mặc áo khoác vào trước"

Trang Duy cũng không cãi lại anh, ngoan ngoãn mặc áo khoác vào.

Ba Văn thấy vậy liền tranh thủ nói "Tiểu Duy này, nếu tổng giám đốc Cố đến rồi thì cùng đi vào uống ly rượu đi"

"Không được đâu bác, tụi con còn có việc phải đi trước" Trang Duy biết Cố Diễm không muốn giao thiệp với bọn họ, nếu không ba Văn cũng sẽ không nhờ cậu giữ chân Cố Diễm lại.

Cố Diễm không nói gì thêm, chỉ giúp Trang Duy gài khuy áo lại rồi trực tiếp nắm tay cậu đi ra ngoài.

Để lại một đám người ngơ ngơ ngác ngác nhìn bọn họ rời đi, ai cũng không dám đuổi theo.

"Cậu lái xe đến đây?" Cố Diễm hỏi.

"Ừ" Trang Duy gật đầu.

Cố Diễm bấm thang máy xuống bãi đỗ xe ngầm, nói với cậu "Vậy lấy xe của cậu đi, tôi để tài xế lái xe về"

"Cũng được" Trang Duy đưa chìa khóa cho Cố Diễm "Anh lái xe" Cậu không biết Phó Khâm hẹn Cố Diễm ăn cơm ở đâu, để Cố Diễm lái xe sẽ dễ hơn.

"Ừ" Cố Diễm nhận chìa khóa, sau khi ra khỏi thang máy thì gọi điện cho tài xế rồi mới lên xe của Trang Duy, chạy đến nhà hàng đã hẹn trước.

Khi hai người đến nơi thì Phó Khâm đã chọn món ăn xong rồi, Cố Diễm cũng thuận theo ý cô.

Trang Duy và Phó Khâm coi như là người quen, không cần phải khách sáo, nói vài câu rồi ngồi xuống ghế, bắt đầu gọi món ăn.

Phó Khâm chọn thức ăn rồi nhàn nhã uống trà nóng.

Trang Duy vừa chọn xong mấy món thì điện thoại reo lên, nhìn màn hình, vậy mà lại là ba cậu gọi tới. Nếu là bình thường Trang Duy sẽ cảm thấy rất bất ngờ, nhưng sau khi cậu đi với Cố Diễm, Trang Duy cũng không còn thấy bất ngờ nữa.

"Tôi ra ngoài nghe điện thoại" Trang Duy nói xong thì bước ra ngoài.

Cố Diễm chọn món xong, người phục vụ cũng đi ra ngoài.

Phó Khâm cười chế giễu Cố Diễm "Cậu vẫn chưa xác định quan hệ với Trang Duy à?"

"Không cần gấp" Cố Diễm cười nhẹ.

"Còn không gấp gì nữa chứ? Tôi thấy Trang Duy cũng đâu phải không có cảm giác với cậu, cậu còn chờ cái gì?" Phó Khâm thực sự không hiểu, chuyện này chỉ mỏng như giấy dán cửa sổ thôi mà.

"Chị không hiểu" Cố Diễm nhấp một ngụm trà "Để một con mèo nhỏ đi vào chiếc lồng không khó, khó là khi mở cửa lồng, tôi muốn bảo đảm nó sẽ không chạy ra, hơn nữa vẫn luôn ngoan ngoãn ở bên cạnh tôi"

Phó Khâm cạn lời nhìn Cố Diễm, giờ phút này, cô đột nhiên có chút thông cảm với Trang Duy – Nếu như xác định quan hệ, Trang Duy còn có thể chạy trốn được sao?

36. Chương 36: Lo Lắng

"Ba…" Trang Duy nghe điện thoại.

"Con ở đâu?" Giọng nói của Trang Dịch Sơn rất nghiêm túc, không có chút ấm áp nào, nhưng trong giọng nói lại có chút khẩn trương. Trang Duy đã quen với thái độ nói chuyện lạnh lùng này nhưng đây là lần đầu tiên cậu thấy ông ta khẩn trương như lần này, không cần suy nghĩ cũng biết vì sao ông ta lại như vậy.

"Con đang ở ngoài, có chuyện gì không ba?" Trang Duy không nói vị trí cụ thể ra, nếu nói ra chắc chắn ba cậu sẽ trực tiếp tìm đến đây luôn.

"Có đi cùng với tổng giám đốc Cố không?" Trang Dịch Sơn lại hỏi tiếp.

"Có" Trang Duy biết, dù cậu nói không thì ba cậu cũng sẽ không tin.

"Con quen với tổng giám đốc Cố từ lúc nào? Sao lại không nói sớm?" Thái độ của Trang Dịch Sơn hình như là cố tình muốn làm hòa với Trang Duy, không muốn gây căng thẳng nữa.

"Cũng không lâu lắm, quan hệ công việc thôi" Chuyện cậu quen với Cố Diễm ban đầu chỉ có vài người thân thiết biết, cậu chưa bao giờ có suy nghĩ cố tình tiết lộ chuyện này ra ngoài. Sau này khi Cố Diễm công khai đưa cậu đi tại buổi tiệc tất niên của YC, gần như mọi người trong công ty đều biết nhưng chỉ cho là hai người có quen biết nhau từ trước, đa số những người khác đều chỉ có thể suy đoán mà thôi.

"Con bây giờ cũng thật là, có chuyện gì cũng không muốn nói một tiếng với người trong nhà" Trang Dịch Sơn thở dài "Đây chính là tổng giám đốc Cố, chuyện lớn như vậy sao con không thông báo với ba một tiếng? Con quen biết tổng giám đốc Cố, ba là bậc cha chú lại không chào hỏi với tổng giám đốc Cố thì cũng quá thất lễ rồi"

Đối với thái độ cha hiền của Trang Dịch Sơn, quả thật Trang Duy không còn lời nào để nói nữa. Bạn bè của cậu cũng không ít, ba cậu có từng chào hỏi ai đâu? Không chỉ không gặp mặt, từ khi cậu rời khỏi nhà, ba cậu không hề có chút gì gọi là quan tâm đến cậu. Nếu như đối phương không phải là Cố Diễm, ba cậu cũng sẽ không thèm gọi điện cho cậu.

"Con cũng không thân với tổng giám đốc Cố, ba không chào hỏi cũng không sao" Trang Duy nói cho có lệ, cậu vốn dĩ cũng không muốn ba cậu gặp mặt Cố Diễm, cậu hiểu rất rõ ông ta, nếu để ông ta gặp Cố Diễm thì cậu cũng không có cách nào làm bạn với Cố Diễm được nữa.

"Như vậy sao được?!" Trang Dịch Sơn cao giọng "Con sao lại không hiểu chuyện như vậy được? Được rồi, đưa số điện thoại của tổng giám đốc Cố cho ba đi, ba sẽ liên lạc với tổng giám đốc Cố"

Lúc này Trang Duy đột nhiên cảm thấy rất mệt mỏi – Chỉ vì cậu có quen biết với Cố Diễm cho nên cậu có nghĩa vụ phải đưa cách liên lạc với Cố Diễm cho những người xung quanh hay sao?

Nếu như là một người bình thường, Trang Duy sẽ không quá bận lòng nhưng đối với Cố Diễm, Trang Duy không thể không để tâm. Người muốn tìm cách hợp tác với Cố Diễm nhiều không đếm xuể, Cố Diễm đồng ý lập quan hệ cá nhân với cậu, cho cậu số điện thoại riêng, đây chính là tín nhiệm cậu, tuyệt đối không phải là hi vọng cậu đem số điện thoại của anh phát tán ra ngoài.

Ba cậu muốn thông qua cậu tìm Cố Diễm để làm gì, trong lòng Trang Duy rất rõ ràng, cũng chính vì biết rõ cho nên mới không thể nào đồng ý việc này. Nếu như Cố Diễm đồng ý, cậu sẽ liên lạc với ba, đến lúc đó đưa số điện thoại của anh ra cũng không muộn. Nhưng chuyện này vẫn chưa hỏi ý của Cố Diễm, cậu tuyệt đối sẽ không đưa số điện thoại của Cố Diễm cho bất kỳ ai.

"Con không có số điện thoại của anh ta, nếu ba có ý muốn hợp tác với Cố thị thì tìm cách khác đi" Trang Duy không muốn nói nữa "Con đang bận, phải cúp máy trước. Ba giữ gìn sức khỏe" Nói xong Trang Duy liền ngắt cuộc gọi, cũng tắt nguồn điện thoại luôn.

Hành vi của Trang Dịch Sơn ít nhiều cũng khiến Trang Duy thất vọng nhưng cậu không thể nói gì được, cùng lắm chỉ là đứng ngoài cuộc không giúp đỡ mà thôi.

Trở lại phòng ăn, món ăn lần lượt được đem lên.

Cố Diễm thấy cậu đi vào, mỉm cười nói "Đến đây ăn cơm đi"

"Được" Trang Duy ngồi xuống bên cạnh Cố Diễm, tạm thời đem chuyện của ba cậu gạt qua một bên bắt đầu ăn cơm. Cậu không muốn vì chuyện của ba mà không vui, ảnh hưởng đến khẩu vị của Cố Diễm và Phó Khâm.

Sau khi Cố Diễm múc canh cho Trang Duy thì nhắc đến phương hướng phát triển và kế hoạch năm sau của More. Trang Duy cũng ngồi chăm chú nghe, tạm thời quên đi chuyện của Trang Dịch Sơn.

Trước đây Phó Khâm từng đặt một ít vải ở đây, lần này về đây là để tự mình đến xem chất lượng của vải, nếu không có vấn đề thì trực tiếp mang qua Pháp.

"Phó tiểu thư định khi nào quay về Pháp?" Trang Duy hỏi, không bao lâu nữa là đến show thời trang Lễ giáng sinh của More cho nên Phó Khâm phải tranh thủ quay về, dù sao Phó Khâm là nhà thiết kế chính nhất định phải tham dự.

"Đi cùng với cậu cho có bạn" Phó Khâm mỉm cười trả lời, Trang Duy cũng phải tham dự show thời trang Lễ giáng sinh, cô đi chung với Trang Duy cũng đỡ phải sắp xếp người ra sân bay đón hai ba lần.

"Cũng được" Trang Duy không có ý kiến gì.

Sau khi ăn xong, Phó Khâm còn có việc khác, Cố Diễm và Trang Duy cũng không muốn đi đâu nữa liền quay về nhà.

"Lên nhà tôi ngồi một lát chứ?" Lúc đang chờ thang máy, Cố Diễm hỏi Trang Duy.

Trang Duy suy nghĩ một lát, gật đầu "Ừ"

Vào nhà Cố Diễm, Cố Diễm bảo Trang Duy tự nhiên mà ngồi, anh thì vào phòng thay đồ đổi quần áo, rửa tay rồi nấu hai tách cà phê đem ra phòng khách.

"Tâm trạng không tốt?" Cố Diễm hỏi.

Trang Duy nhìn anh, không phủ nhận.

Cố Diễm cười cười "Nói nghe thử xem"

Trang Duy không chạm tới tách cà phê kia, nghiêm túc nhìn Cố Diễm "Hôm nay anh đến đón tôi, có lẽ không bao lâu toàn bộ những người tham dự lễ cưới đều sẽ biết quan hệ của chúng ta, sau đó nghĩ trăm phương ngàn cách thông qua tôi liên hệ anh để tìm cách hợp tác"

Nét mặt Cố Diễm cũng nghiêm túc hơn "Xin lỗi, gây phiền phức cho cậu rồi"

Trang Duy lắc đầu "Tôi không để bụng chuyện này, tôi không cần phải quan tâm những người đó. Nhưng tôi sợ có một ngày nào đó, trong lúc tôi không hay biết gì lại có người mượn danh nghĩa của tôi liên hệ với anh. Đến lúc đó, bị quấy nhiễu không chỉ tôi mà còn cả anh nữa" Ví dụ như là người nhà của cậu, nếu như có cách liên lạc được với Cố Diễm nhưng lại mượn danh nghĩa của cậu, vậy thì Cố Diễm đồng ý hay không? Nếu đồng ý thì là cậu nợ Cố Diễm, còn không đồng ý lại thành ra Cố Diễm không nể mặt cậu, làm cách nào cũng không ổn. Cậu biết Cố Diễm sẽ tự có quyết định của mình, nhưng đây thật sự là một chuyện tiến không được mà lùi cũng chẳng xong.

"Nếu như tôi nói, đây chính là cái giá cho việc quen biết với tôi, cậu đồng ý chấp nhận không?" Đôi mắt Cố Diễm nghiêm túc nhìn Trang Duy.

Trang Duy nhíu mày, cậu cũng không muốn phá hoại mối quan hệ giữa mình và Cố Diễm, mặc dù sau này sẽ có ngày cậu chủ động rời khỏi anh thì cũng là vì tình cảm cá nhân của cậu, chứ không phải vì những mâu thuẫn nhỏ nhặt này.

"Tôi biết anh rất tốt với tôi, tôi cũng bằng lòng làm bạn với anh" Trang Duy trả lời "Nhưng tôi không hy vọng quan hệ của chúng ta sẽ liên lụy hoặc ảnh hưởng đến công việc của anh. Như vậy tôi cảm thấy rất có lỗi với anh"

Cố Diễm cười cười "Chẳng lẽ cậu không tin sức phán đoán của tôi sao?"

Trang Duy lắc đầu "Không phải, tôi chỉ là có hơi lo lắng"

"Vậy cậu nói xem tôi phải làm sao bây giờ?" Cố Diễm trưng cầu ý kiến của cậu.

Trang Duy nghĩ một lúc mới nói "Sau này cho dù ai dùng danh nghĩa của tôi đến tìm anh, anh cũng đều không cần phải để ý. Nếu như tôi thật sự muốn nhờ anh giúp đỡ, tôi sẽ tự mình nói với anh, được không?"

"Có thể" Cố Diễm mỉm cười gật đầu "Thật ra cậu cũng không cần lo lắng quá, tôi tự có cách giải quyết"

"Vậy thì nói sớm một chút cho tôi an tâm" Dù sao cậu cũng không ở trong thương giới cho nên có rất nhiều chuyện không thể phát hiện, cũng không thể khống chế được, chỉ có thể nói trước với Cố Diễm một tiếng, như vậy cậu cũng yên tâm hơn.

"Ừ" Cố Diễm đưa tách cà phê cho Trang Duy "Đừng nghĩ nữa, tin tưởng tôi là được rồi"

Trang Duy nhận tách cà phê, cậu không muốn bọn họ nảy sinh mâu thuẫn vì chuyện này, cho nên nhất định phải đề phòng trước khi xảy ra chuyện.

"Được rồi, đừng nhắc chuyện này nữa" Cố Diễm cũng không muốn để Trang Duy cứ mãi nghĩ đến chuyện này, chuyển đề tài khác "Lần này đi Paris cứ ở biệt thự của tôi, như vậy an toàn hơn"

Trang Duy tính toán một lúc rồi gật đầu "Vậy thì đành phiền anh" Dù sao cậu cũng không quen ai ở đó, Phó Khâm cũng không thể quan tâm cậu từ A đến Z được, đến ở biệt thự của Cố Diễm cũng bớt được rất nhiều chuyện nhưng lại làm phiền anh lần nữa.

"Đừng khách sáo, đi chuẩn bị hành lý sớm đi, tới lúc gần đi cũng không bị lộn xộn" Cố Diễm nhắc nhở.

"Ừ, biết rồi" Trang Duy lúc này mới cười được, so với lúc này tốt hơn nhiều.

Ba ngày trước lễ giáng sinh, Trang Duy và Phó Khâm cùng nhau bay đến Pháp. Từ sau ngày Trang Dịch Sơn gọi điện thoại cho cậu, điện thoại di động của Trang Duy vẫn trong trạng thái tắt nguồn. Khi cậu còn ở nhà, Quý Sâm có chuyện gì thì sẽ liên lạc qua máy vi tính, Cố Diễm có việc thì trực tiếp gõ cửa nhà cậu, cuối cùng cậu được trải qua những tháng ngày thanh tĩnh. Sau khi ra nước ngoài, ban ngày nếu có chuyện gì thì sẽ liên hệ với cậu thông qua Cố Sâm, còn buổi tối Cố Diễm muốn tìm cậu có thể trực tiếp gọi điện thoại nội bộ của biệt thự, cho nên cũng không có vấn đề gì.

Show thời trang giáng sinh của More tiến hành rất thuận lợi, sự xuất hiện của Trang Duy càng đưa show diễn lên đỉnh điểm.

Trên sân khấu, Trang Duy mặc một bộ lễ phục màu đỏ, quần áo tây trang không ôm sát vào người mà càng chú trọng vào cảm giác mềm mại của chất vải. Khuy manchette thiết kế như một đóa hoa đang nở rộ, vạt áo dài thả xuống mặt đất tạo cảm giác rất quý phái, cộng với sự rực rỡ từ chất liệu vải càng tăng thêm vài phần lộng lẫy. Chiếc quần được thiết kế rất nhàn nhã, ống quần rộng rãi tạo cho cậu cảm giác tự do phóng khoáng, đối lập với tây trang tạo thành ấn tượng sâu sắc cho người xem. Mà trên trang phục còn điểm xuyết thêm kim cương và hoa văn làm cho bộ trang phục màu sắc đơn giản bỗng chốc trở nên sinh động hơn, nhưng lại không làm lóa mắt người xem.

Trang Duy không mặc áo lót bên trong, lồng ngực và xương quai xanh trắng nõn được sắc đỏ tôn lên càng tăng thêm nét gợi cảm cũng như khí chất đắm say lòng người, đây chính là hiệu quả mà More đặt ra cho đợt thời trang lần này, Trang Duy đã trình diễn một cách vô cùng nhuần nhuyễn, không cần phải thuyết minh thêm bất cứ điều gì nữa.

Khi Trang Duy đứng trên sân khấu, đón nhận vô số tiếng vỗ tay nhiệt liệt, cũng là lúc cậu tuyên bố với mọi người – Cậu, Trang Duy, một lần nữa quay về thị trường quốc tế.

Trở lại biệt thự của Cố Diễm, sau khi Trang Duy tắm xong thì nằm phịch xuống giường, cơ thể cậu rất mệt mỏi nhưng tinh thần lại vô cùng hưng phấn, nhất thời không thể ngủ được.

Tiếng điện thoại vang lên, Trang Duy theo thói quen đưa tay lấy điện thoại "Alo?"

Đầu dây bên kia truyền đến tiếng cười khẽ của Cố Diễm "Đang ngủ?"

"Sắp ngủ" Trang Duy nhắm mắt nói.

"Tôi thấy ảnh chụp của cậu trong buổi diễn rồi, rất đẹp" Cố Diễm khen ngợi.

"Sao anh có ảnh?" Trang Duy có hơi bất ngờ.

"Tôi đương nhiên có cách của tôi" Hình như Cố Diễm cũng không định giải thích thêm với cậu.

"Khi về gửi cho tôi xem với" Trang Duy cũng không gặng hỏi, chỉ hỏi xin ảnh chụp của Cố Diễm – Bản thân cậu vẫn còn chưa xem được.

"Được, chờ cậu trở về" Cố Diễm nói.

"Ừ…"

Hai người hàn huyên một lúc, đến lúc Trang Duy quá mức buồn ngủ, Cố Diễm mới cúp điện thoại. Trang Duy mơ màng nhớ trước khi cúp điện thoại, Cố Diễm có nói với cậu "Về sớm một chút", Trang Duy nhớ kĩ câu nói này, sau đó chìm sâu vào giấc ngủ.

Sau khi kết thúc show diễn, Trang Duy cũng không ở lại Pháp mà tranh thủ về nước. Lần này lịch trình của cậu được giữ bí mật rất tốt, cho nên cũng không có fan ra sân bay đón, nhưng bức ảnh chụp của cậu trên show thời trang đã được lan truyền khắp trong nước, đối với fan mà nói, tuyệt đối là lời to.

Xe của Quý Sâm chờ trong bãi đậu xe của sân bay, cũng tiện cho hai người trực tiếp về thẳng nhà luôn, không cần công ty sắp xếp người ra đón.

Lên xe, Trang Duy nói "Ra ngoài ăn cơm xong rồi hãy về"

"Được" Quý Sâm trả lời, lúc này là giờ ăn trưa, cậu cũng đói rồi, máy bay dân dụng đâu thể so được với máy bay tư nhân, so về thức ăn lại càng không thể sánh bằng.

Dù đói thì Quý Sâm cũng không thể chở Trang Duy tùy tiện đến một nhà hàng nào được, phải tìm một nơi gần chỗ của Trang Duy, đến lúc đó đưa Trang Duy về cũng tiện hơn.

Sau cùng, hai người quyết định chọn một nhà hàng hải sản tươi nổi tiếng, chi phí tuy hơi đắt nhưng khung cảnh lịch sự tao nhã, tính bảo mật cũng rất tốt, cho nên rất nhiều nghệ nhân thích đến đây ăn.

Vào nhà hàng, sau khi phục vụ xác nhận liền đưa hai người lên tầng hai. Nơi này không có phòng riêng, chỉ chia làm hai tầng cho nên chỗ trống cũng không nhiều.

Mới vừa đi lên cầu thang, Trang Duy liền sững sờ – Cậu nhìn thấy Cố Diễm đang ngồi trên chiếc bàn cạnh cửa sổ, mà ngồi đối diện với anh lại là em trai của cậu, Trang Dụ.

Trang Duy không biết tại sao Cố Diễm lại ngồi chung với Trang Dụ, nhưng xem thức ăn trên bàn, hình như là hai người cùng nhau ăn cơm.

Quý Sâm thấy Trang Duy đột ngột dừng lại, theo bản năng nhìn qua cũng thấy Cố Diễm và Trang Dụ. Cậu ta chỉ gặp Trang Dụ một lần nhưng lại có ấn tượng rất sâu sắc. Thấy Cố Diễm ngồi chung bàn với Trang Dụ, cậu ta cũng rất bất ngờ.

"Chuyện này…" Quý Sâm không biết phải nói gì, cậu ta cũng rất thắc mắc, trong đầu cũng không biết tính sao.

Trang Duy không còn khẩu vị gì nữa, nói với phục vụ một câu "Thật ngại quá" rồi quay đi ra khỏi nhà hàng luôn. Quý Sâm thấy vậy cũng không ở lại, bước nhanh ra ngoài theo cậu.

37. Chương 37: Ông Ngoại

"Có khi là tình cờ thôi" Sau khi lên xe, Quý Sâm an ủi Trang Duy một câu.

Thật ra cậu ta biết nói vậy cũng không được gì, cậu ta cũng biết quan hệ giữa Trang Duy và Trang Dụ rất xấu. Lần đầu tiên cậu ta gặp Trang Dụ là khi Trang Dụ đang ra vẻ khinh thường cười nhạo Trang Duy, nói

cậu không chịu làm cậu chủ an nhàn, mỗi ngày phải trưng bản mặt ra để kiếm sống thật là đáng thương. Quý Sâm nghe vậy rất tức giận nhưng chuyện của anh em nhà họ Trang cậu ta không tiện xen vào, sau này Trang Dụ không đến nữa nhưng cách dăm ba hôm lại gọi cho Trang Duy một lần. Có một lần Trang Duy uống say, tâm trạng không tốt kể hết mọi chuyện trong nhà với Quý Sâm, cậu ta lúc đó mới biết được tình cảnh của nhà họ Trang. Cũng chính vì như vậy cho nên cậu ta mới càng cố gắng dùng hết khả năng để giúp Trang Duy ngày càng nổi tiếng, cho dù Trang Dụ có bới móc gì Trang Duy hay không, tự Trang Duy có nguồn kinh tế của chính mình, tự nuôi sống bản thân thật tốt thì mới là điều quan trọng nhất.

"Ừ" Nét mặt Trang Duy lạnh nhạt "Đổi chỗ khác đi"

Quý Sâm đoán chắc lúc này Trang Duy cũng mất khẩu vị rồi "Tôi đi mua thức ăn ngoài, cậu đem về nhà ăn. Thấy cậu cũng mệt rồi, về nhà nghỉ ngơi tốt hơn"

"Cũng được" Trang Duy không phản đối, cậu thật sự chỉ muốn về nhà, không khí nhàn nhã trong nhà có thể xua tan tâm trạng bất an của cậu.

Cậu không biết tại sao Trang Dụ lại liên lạc được với Cố Diễm, nhưng nhớ lại khi còn nhỏ, Trang Dụ thường xuyên cướp những thứ mà cậu thích khiến cho cậu cảm thấy hoảng hốt. Xét về ngoại hình, Trang Dụ cũng không thua kém ai, hơn nữa lại rất giỏi ăn nói, điều nay Trang Duy tự biết mình không bằng Trang Dụ cho nên khi phải tranh giành với Trang Dụ, cho dù có bỏ qua danh phận là anh trai phải nhường em trai, cậu căn bản cũng không tranh nổi.

Quý Sâm khởi động xe, liếc mắt nhìn Trang Duy tâm trạng tồi tệ "Tôi thấy cậu phải có tự tin lên chứ, tổng giám đốc Cố và Trang Dụ liên lạc với nhau chắc là có nguyên nhân khác"

"Những vấn đề khác tôi tự nhận chưa bao giờ mình thiếu tự tin, nhưng..." Trang Duy không nói nữa, đúng là trước nay cậu luôn tự tin về mọi mặt, chỉ riêng duy nhất chuyện đối mặt với Cố Diễm, cậu chưa từng dám tự tin, có lẽ là bởi vì quá mức để ý cho nên mới càng đặc biệt cẩn thận.

"Cậu..." Quý Sâm không chắc lắm hỏi lại "Cậu thích tổng giám đốc Cố?"

Trang Duy chỉ hơi mím môi, không trả lời.

Kiểu im lặng không chối cãi này trong mắt Quý Sâm chính là đồng ý "Trước đây tôi nói với cậu rồi, tổng giám đốc Cố đối xử rất đặc biệt với cậu, cho nên cậu tự tin thêm chút nữa đi, nói rõ mọi chuyện với tổng giám đốc Cố một lần"

Trang Duy nhìn ra ngoài cửa sổ "Không cần"

"Tại sao?" Quý Sâm nhíu mày hỏi lại.

"Bởi vì sẽ không có kết quả" Giọng của Trang Duy rất trầm "Trách nhiệm của anh ta quá nặng, sau cùng rồi cũng phải có một cuộc sống bình thường. Thay vì đau khổ lúc đó, không bằng cứ như vầy đi"

Quý Sâm không biết có nên tán thành với quan điểm của Trang Duy hay không, bởi vì đối phương là Cố Diễm cho nên một số chuyện vốn dễ dàng giải quyết lại biến thành đặc biệt phức tạp. Dù sao nếu yêu nhau, người mà Trang Duy phải đối mặt không chỉ có Cố Diễm mà còn là toàn bộ nhà họ Cố và Cố thị, đây không phải là điều ai cũng có thể chịu đựng được...

Thở dài một hơi, Quý Sâm nói "Dù sao đi nữa tôi vẫn luôn ủng hộ quyết định của cậu"

"Ừ" Sự ủng hộ của Quý Sâm tuy không thể giúp cậu giải quyết vấn đề nhưng ít nhiều cũng giúp cậu cảm thấy thoải mái hơn một chút.

Mua thức ăn xong, Quý Sâm đưa Trang Duy về nhà, trước khi rời đi còn dặn Trang Duy ăn hết thức ăn, sắp tới không có công việc nên dành thời gian nghỉ ngơi, có chuyện thì gọi điện thoại cho cậu ta.

Trang Duy gật đầu đồng ý hết, tiễn Quý Sâm ra cửa.

Ăn một ít món lặt vặt xong Trang Duy đi tắm rồi lên giường nghỉ ngơi. Cậu bị lệch múi giờ, buổi trưa không thể ngủ lâu quá nhưng ngủ một giấc cũng tốt cho việc cải thiện tâm trạnh.

Tới khi Trang Duy thức dậy đã hơn 2h chiều, tinh thần cũng tốt lên, cậu tự nấu một tách cà phê cho mình, sau đó mở điện thoại tắt nguồn suốt mấy ngày trời lên. Không ngoài dự đoán, trên màn hình hiện lên mười mấy cuộc gọi nhỡ, có ba cậu, có Trang Dụ, có Văn Phương Húc, còn có hai ba số lạ. Trang Duy xem xong không hề có ý muốn gọi lại, tắt máy lâu như vậy thì chắc bọn họ cũng đã hiểu được lập trường của cậu…

Điện thoại mới khởi động lại được một lúc thì Cố Diễm gọi điện thoại đến, không có chuyện gì đặc biệt, chỉ là hỏi cậu định đón năm mới như thế nào. Trang Duy không có tâm trạng nào để nói chuyện với Cố Diễm, chỉ nói mình vẫn ở trong nhà, cũng là để nghỉ ngơi một thời gian, cậu không hề nhắc đến chuyện Trang Dụ, làm như không xảy ra chuyện gì hết.

Cố Diễm nói anh phải về nhà chính vài ngày, năm mới công việc tương đối bận rộn cho nên sẽ không về Vọng Tinh Uyển, dặn Trang Duy phải tự chăm sóc cho bản thân.

Trang Duy nghe xong cũng không nói thêm gì nữa, lấy cớ buồn ngủ ngắt điện thoại. Thật ra không phải cậu giận Cố Diễm, chỉ là sự xuất hiện của Trang Dụ khiến cậu cảm thấy bất an mà thôi.

Ngày cuối cùng của năm, Trang Duy dậy rất sớm lái xe qua thành phố bên cạnh thăm ông ngoại, từ thành phố N chạy xe bằng đường cao tốc chỉ mất hai tiếng rưỡi cũng rất thuận tiện.

Trang Duy đã lâu không về, hơn nữa lại sắp qua năm mới nên cậu mua không ít quà biếu, tuy rằng ông ngoại không thiếu những thứ này nhưng cũng là tấm lòng của cậu.

Lúc Trang Duy đến nhà họ Hoa thì ông ngoại của cậu đã chờ sẵn ở đó rồi. Việc làm ăn của nhà họ Hoa chủ yếu là du lịch, khi xưa ba cậu để mắt tới mẹ cậu cũng một phần là nhằm vào thực lực kinh tế của nhà họ Hoa. Nhưng khi đó mẹ của Trang Duy thật sự yêu say đắm ba cậu cho nên không nhìn thấu được ý đồ này.

Sau khi ba mẹ Trang Duy kết hôn, nhà họ Hoa cũng giúp đỡ Trang Dịch Sơn không ít lần. Nhưng sau này bởi vì cạnh tranh nghề nghiệp ngày càng gay gắt, kinh tế của nhà họ Hoa bắt đầu xuống dốc, mặc dù vẫn đứng hàng top nhưng lợi nhuận không thể nào so được với trước đây. Mà chuyện làm ăn của Trang Dịch Sơn lại càng ngày càng thuận lợi, dần dần xa cách nhà họ Hoa.

“Ông ngoại” Thấy ông, Trang Duy lập tức cười gọi một tiếng.

Hoa Thừa gặp cháu ngoại của mình, nếp nhăn nơi đuôi mắt vì ý cười mà càng sâu hơn “Mau vào trong nhà đi, ngoài này trời lạnh”

“Dạ” Trang Duy để người giúp việc mang những thứ trên xe đem vào, cậu thì theo ông ngoại vào phòng.

“Mau uống trà đi cho nóng” Hoa Thừa rót trà cho Trang Duy, lá trà mới vừa ngâm, mùi hương đang lúc thơm nhất.

Trang Duy nhanh tay nhận tách trà, cười nói “Không lạnh đâu, trên xe có mở điều hòa rồi”

Hoa Thừa quan sát Trang Duy một hồi “Con ốm đi nhiều quá, ăn cơm không ngon sao?”

Trang Duy hớp một ngụm nước trà, cười đáp lại “Con ăn được lắm, nhưng ông cũng biết con giống mẹ mà, ăn hoài không béo được”

“Cũng phải” Hoa Thừa khe khẽ thở dài, không khỏi thương cảm, nhưng cũng không nhắc đến mẹ cậu, chỉ nói “Nhà bếp có nấu mấy món con thích, lát nữa ăn nhiều một chút đi”

“Dạ” Trang Duy nhìn dưới lầu một vòng mới hỏi “Cậu không có ở nhà sao?”

“Nó đi xã giao rồi, năm mới cũng không được rảnh nữa” Hoa Thừa cười nói “Nhưng hôm qua nó về đưa một hộp nhân sâm, nói là đưa cho con, lát nữa nhớ lấy về”

“Dạ” Trang Duy gật đầu cười.

Cậu của Trang Duy là Hoa Khải Kiệt từ lúc mới sinh đã được người nhà họ Hoa gửi gắm rất nhiều kỳ vọng, trong nhà rất cưng chiều hắn, bây giờ cũng đã thừa kế gia nghiệp. Có điều Hoa Khải Kiệt tuổi tác không còn trẻ nhưng vẫn chưa kết hôn, cũng không có đối tượng kết giao nào, ông ngoại cậu cũng sốt ruột hối thúc nhưng sau này lại để tùy ý hắn. Nếu như bà ngoại của Trang Duy vẫn còn sống thì không chừng đã ra tay

thu xếp được một mối, tiếc là bà mất sớm quá cho nên chuyện kết hôn của Hoa Khải Kiệt cũng đành chờ duyên số thôi.

Bà ngoại của Trang Duy là người Mỹ, rất xinh đẹp, lúc bà mất thì Trang Duy chỉ mới vừa tròn hai tuổi vẫn chưa biết gì nên cũng không có ấn tượng lắm đối với bà ngoại, tất cả ký ức đều nhờ ảnh chụp mà biết được. Nhưng ông ngoại lại thường xuyên khen gương mặt cậu giống bà ngoại đến mấy phần, lúc còn nhỏ ông ngoại vẫn hay ôm cậu kể lại chuyện của bà ngoại, cho nên dù Trang Duy không có ấn tượng nhiều với bà ngoại nhưng không hề cảm thấy xa lạ. Ngay cả hiện tại, trên đầu giường của ông ngoại cậu vẫn để bức ảnh của bà ngoại, có thể thấy được tình cảm vợ chồng rất sâu đậm.

Không lâu sau người giúp việc lên báo có thể ăn cơm được rồi.

Hoa Thừa kêu người mau mau dọn ra, sau đó kéo Trang Duy đi vào phòng ăn.

Trên bàn chỉ có hai ông cháu không chút câu nệ, Hoa Thừa vừa ép Trang Duy ăn thêm vừa hỏi tình hình của cậu, từ công việc, nơi ăn chốn ở đến tình trạng sức khỏe… Tất tần tật mọi chuyện từ lớn tới nhỏ đều hỏi cặn kẽ, Trang Duy cũng trả lời từng cáo một, đương nhiên là nói ra chuyện tốt, chuyện xấu phải ém xuống.

Đến khi thấy Trang Duy ăn gần no, Hoa Thừa mới lên tiếng "Mấy ngày trước ông nghe nói con có qua lại với tổng giám đốc Cố?"

Trang Duy ngừng tay lại một chút, không ngờ chuyện này lại lọt vào tai ông ngoại, dù sao cũng trong giới thương nghiệp, việc này một khi có một người biết thì nhất định sẽ bị lan truyền ra ngoài.

"Thật ra cũng không có gì, chỉ là có liên quan đến công việc mà thôi" Trang Duy cười hỏi lại "Ông ngoại nghe người ta nói gì?"

"Cũng không có chuyện gì, chỉ nghe nói trong hôn lễ của thằng nhóc nhà họ Văn, con đi cùng với tổng giám đốc Cố" Hoa Thừa trả lời.

"À, cũng là do công việc, nhà thiết kế con làm đại diện phát ngôn đến thành phố N hẹn gặp nhau, tổng giám đốc Cố là nhà đầu tư, trùng hợp cũng đến đó cho nên tiện đường ghé ngang qua đón con luôn" Trang Duy nói qua loa, cho dù là ông ngoại của cậu, Trang Duy cũng không muốn kể nhiều, thứ nhất là không cần thiết, thứ hai là không muốn ông ngoại nghĩ nhiều.

"Bởi vậy ông mới nói, khi không sao con lại quen với tổng giám đốc Cố được chứ" Hoa Thừa thở dài "Có điều nói đi cũng phải nói lại, có cơ hội thì tranh thủ tiếp xúc nhiều hơn một chút, mở rộng quan hệ xã giao một chút, sau này cũng có lợi cho con. Ông ngoại già rồi, không thể lo cho con mãi được, tự con phải biết tranh thủ"

"Con biết rồi" Trang Duy gật đầu, ông ngoại cậu cũng hi vọng sau này cậu có thể quay về kinh doanh, kế thừa gia nghiệp chứ không phải cứ ở mãi trong giới giải trí. Cậu làm người mẫu ảnh, ông ngoại chưa từng phản đối nhưng trong mắt của ông thì đây chỉ là hứng thú nhất thời của tuổi trẻ, sau này vẫn phải đi theo con đường đã định sẵn.

Sau khi ăn xong, hai ông cháu lại hàn huyên rất nhiều, đôi ba lần nhắc đến Cố Diễm, Trang Duy cũng chỉ trả lời đơn giản vì ông ngoại cũng không hỏi mấy vấn đề thực tế lắm, chỉ là mấy câu mà mấy ông già hay hỏi mà thôi, cho nên Trang Duy cũng không đắn đo gì, cứ để cho ông ngoại giải sầu một phen.

Tới giờ nghỉ trưa của ông ngoại, Trang Duy cũng xin phép đi về.

Hoa Thừa bịn rịn nắm tay Trang Duy "Con phải về hả?"

"Dạ, dự báo thời tiết nói thành phố N chiều sẽ có tuyết, con định về trước khi tuyết rơi" Trang Duy nói, dù sao cậu lái xe về cũng phải mất một khoảng thời gian.

Nghe nói có tuyết, Hoa Thừa cũng lo cho an toàn của Trang Duy nên không giữ cậu lại nữa "Vậy con lái xe cẩn thận, về tới nhà thì gọi điện cho ông"

"Dạ, ông ngoại cũng giữ gìn sức khỏe, tết âm lịch con lại về thăm ông ngoại" Năm mới không cách tết âm lịch bao lâu, cũng không để ông ngoại chờ lâu lắm.

“Được rồi, tới lúc đó thì qua nhà ông ở chơi mấy ngày” Hoa Thừa nghe cậu nói tết âm lịch sẽ về nữa liền vui mừng gật đầu.

“Dạ” Trang Duy vỗ nhẹ tay ông ngoại “Ông vào nhà nghỉ ngơi đi, không cần tiễn con đâu”

“Được rồi, con lái xe chậm thôi, nhớ đem nhân sâm của cậu con về” Hoa Thừa dặn dò.

“Con biết rồi” Trang Duy gật đầu, nhìn người giúp việc đưa ông ngoại lên lầu rồi mới cầm túi nhân sâm rời khỏi nhà họ Hoa.

Thật ra cậu không nán lại thêm nữa là còn một lý do khác, đoán chừng sau buổi trưa sẽ có không ít người đến đây tặng lễ đầu năm, tuy rằng ông ngoại rất tốt với cậu nhưng cậu có mặt thì không tiện lắm, mà cậu cũng không biết những người đó, cho nên đi về sớm một chút, đến tết âm lịch lại về thăm ông ngoại.

Sáng sớm ngày đầu năm, Quý Sâm đã đến nhà Trang Duy đem cho cậu không ít thức ăn, có tự cậu ta làm, cũng có mua bên ngoài, đủ cho Trang Duy ăn bốn năm ngày không cần đi ra ngoài.

“Mấy cái này cậu để trong tủ lạnh, chừng nào muốn ăn thì lấy ra hâm lại là được” Quý Sâm dặn, tủ lạnh trong nhà Trang Duy rất lớn, nhất định có thể chứa hết toàn bộ.

“Ừ” Trang Duy nhìn một núi thức ăn trên bàn, nhất thời cảm thấy có chút đau đầu.

“Ngày mai tôi với Tín Viễn đi suối nước nóng nghỉ ngơi vài ngày, cậu muốn đi chung không?” Quý Sâm cười hỏi.

“Trợ lý Ứng xin nghỉ phép sao?” Trang Duy có hơi bất ngờ khi nghe Ứng Tín Viễn lại có thời gian nghỉ phép.

“Năm ngoái anh ta không nghỉ phép, tổng giám đốc Cố đồng ý gộp chung với nghỉ phép năm nay luôn” Quý Sâm trả lời.

Trang Duy cười nói “Quan hệ của cậu với trợ lý Ứng tốt tới mức cùng đi nghỉ phép rồi hả?” Thật ra suốt năm ngoái, Quý Sâm cũng chưa được nghỉ ngơi bao nhiêu, sẵn dịp này đi thư giãn một chút cũng tốt.

“Vừa lúc có thời gian nên đi chung luôn” Quý Sâm nói “Tín Viễn rất tốt, khi nào rảnh thì cùng đi ăn”

Trang Duy gật đầu “Được, các cậu đi đi, tôi không muốn đi. Lúc này không có việc gì, tôi muốn ở nhà nghỉ một thời gian” Trang Duy muốn yên tĩnh đón năm mới, tuy rằng có hơi tịch mịch nhưng suy cho cùng, trong giới giải trí lại hiếm khi được an nhàn như vậy.

“Được, có chuyện gì thì gọi cho tôi” Quý Sâm dặn.

“Ừ, kỳ nghỉ vui vẻ” Trang Duy nói.

“Cậu cũng vậy”

Quý Sâm còn phải đi về thu xếp hành lí đi nghỉ cho nên không ở lại lâu, dặn vài câu xong rồi đi về.

Trang Duy đón năm mới một mình, chỉ có một người thì không cảm nhận được không khí đầu năm, nhưng đối với Trang Duy mà nói thì lại rất tốt, đây chính là sự an nhàn mà cậu muốn, không cần phải thăm hỏi ai, thời gian toàn bộ đều là của mình, rất tự do.

Buổi tối, Tả Uẩn hẹn cậu ngày mai cùng đi ăn trưa, Trang Duy cũng không từ chối. Tiệc tất niên của YC lần trước Tả Uẩn còn ở nước ngoài, bây giờ hẹn gặp cậu, đương nhiên là cậu sẽ đi.

Vừa cúp điện thoại thì Trang Duy nhận được một tin nhắn, là Cố Diễm gửi đến – Năm mới vui vẻ, có lẽ tối mai tôi mới về đến, nếu cậu buồn chán có thể gọi cho tôi. Ở nhà một mình phải cẩn thận, ăn cơm đúng giờ, đừng để tôi lo lắng.

Trang Duy đọc tin nhắn, trong lòng có một cảm giác không thể gọi tên. Vốn dĩ Cố Diễm quan tâm làm cậu rất vui vẻ nhưng nghĩ tới Trang Dụ, Trang Duy kiểu gì cũng không vui nổi.

Suy nghĩ một lát, Trang Duy chỉ gửi lại một câu “Năm mới vui vẻ” rồi đem điện thoại quăng qua một bên, không thèm để ý đến nữa

38. Chương 38: Khoe Khoang

Ba mẹ Tả Uẩn đều là bác sĩ rất nổi tiếng trong lĩnh vực y học, rất được mọi người kính trọng nhưng từ lâu đã di cư ra nước ngoài. Tuy nhiên Tả Uẩn lại không kế thừa tâm nguyện làm bác sĩ của ba mẹ mà theo ý thích của mình xông pha vào giới giải trí, cũng tạo ra một khoảng trời của riêng mình, xem như là tuổi trẻ tài cao. Ba mẹ Tả Uẩn rất bận cho nên không có thời gian quan tâm Tả Uẩn, vì thế Tả Uẩn lớn lên rất tự do, chỉ cần không lệch khỏi quỹ đạo thì ba mẹ của Tả Uẩn cũng không can thiệp, mọi chuyện đều do Tả Uẩn tự mình làm chủ.

Cũng chính bởi vì như vậy cho nên vào ngày lễ tết Tả Uẩn rất ít khi đoàn tụ với ba mẹ, phần lớn thời gian đều chỉ ở một mình, nhiều lắm chỉ gọi điện thoại cho ba mẹ mà còn phải xem họ có thời gian rảnh rỗi nhận điện thoại hay không nữa, Tả Uẩn cũng đã quen, trên cơ bản đều là hẹn bạn bè đi ăn cơm vào lúc rảnh, coi như là ăn mừng năm mới.

Buổi trưa, Trang Duy đến hội quán đã hẹn trước với Tả Uẩn. Hội quán này chủ yếu phục vụ các món ăn dưỡng sinh, rất đắt khách, có điều món ăn mỗi ngày của hội quán đều có số lượng nhất định, muốn ăn phải đặt trước, nếu không sẽ không có chỗ trống.

Sau khi nói tên Tả Uẩn, nhân viên phục vụ mỉm cười dẫn cậu lên lầu. Khi đi ngang qua sảnh chờ, không ngờ Trang Duy lại nhìn thấy Cố Diễm, nhưng ngay một giây sau đó, tim của cậu như rơi xuống khi bắt gặp Trang Dụ cũng ngồi trong sảnh chờ.

Cố Diễm đang gọi điện thoại, cách Trang Dụ một khoảng, nhưng bên đó chỉ có hai người bọn họ, Trang Duy không thể thuyết phục bản thân đây là tình cờ nữa.

Cố Diễm nhìn ra ngoài cửa sổ không chú ý đến cậu, nhưng đúng lúc Trang Dụ lại nhìn thấy Trang Duy.

Trang Dụ không hề lộ vẻ bất ngờ, cũng không đến chào hỏi cậu, chỉ nháy mắt với cậu kèm theo một nụ cười tối nghĩa.

Trang Duy lạnh nhạt thu hồi tầm mắt, đi theo nhân viên phục vụ lên lầu. Cậu không biết rốt cuộc Trang Dụ muốn biểu đạt ý gì, nhưng thái độ của Trang Dụ đúng là làm cho cậu rất khó chịu.

Đi vào phòng riêng, Tả Uẩn đã ngồi đó chờ cậu.

Trang Duy nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng lại, mỉm cười "Anh Uẩn"

"Ngồi đi" Tả Uẩn kéo cái ghế tựa bên cạnh mình ra kêu cậu ngồi xuống, chiếc bàn tròn lớn trong phòng giúp cho hai người ngồi kế bên nhau trò chuyện tương đối dễ dàng.

"Được" Trang Duy cởi áo khoác ngồi xuống bên cạnh Tả Uẩn. Cậu sẽ không đem tâm trạng tiêu cực do Trang Dụ gây ra biểu hiện trước mặt Tả Uẩn, dù sao chuyện này không liên quan đến Tả Uẩn.

Tả Uẩn đưa menu qua cho Trang Duy, sẵn tay rót trà cho cậu "Thích gì thì cứ chọn, đừng khách sáo"

"Ừ" Năm mới ra ngoài ăn cơm, thức ăn trên bàn cơm phải đầy đủ thì mới được, đây cũng coi như là kinh nghiệm của người xưa.

Hỏi nhân viên phục vụ những món Tả Uẩn đã gọi trước, Trang Duy cân nhắc chọn thêm vài món nữa, mặc dù hai người ăn có hơi nhiều nhưng cũng là may mắn đầu năm, ăn không hết có thể gói lại mang về.

Sau khi nhân viên phục vụ xác định các món ăn thì lui ra ngoài.

Tả Uẩn cười nói "Show thời trang của More đợt này không tệ, chắc năm sau cậu sẽ nhận được không ít lời mời"

"Vậy thì phải mượn lời chúc của anh Uẩn rồi" Trang Duy mỉm cười gật đầu "Công việc ở nước ngoài của anh xong chưa?"

"Ừ, phần của anh đã quay xong, tạm thời có thể nghỉ ngơi vài hôm, chờ đến ngày tuyên truyền" Tả Uẩn uống trà, nói tiếp "Anh nghe nói trong tiệc tất niên của YC, cậu đi về trước với tổng giám đốc Cố?"

Chuyện này không phải bí mật trong công ty, nhưng vẫn chưa có ai trực tiếp đến hỏi cậu.

Thấy cậu chưa trả lời, Tả Uẩn cũng không làm khó "Không tiện nói cũng không sao, dù sao cũng là chuyện riêng của cậu. Anh chỉ là có chút tò mò, nghe nói tổng giám đốc Cố không phải người dễ gần cho lắm"

Trang Duy cảm thấy nếu cứ che che giấu giấu như vậy cũng chỉ là giấu đầu hở đuôi, thật ra giữa cậu và Cố Diễm vốn không có gì, chỉ là cậu đơn phương thầm mến người ta mà thôi.

"Cũng không có gì, lúc làm đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển thì được tặng một căn hộ, sau này vẫn ở lại đó. Tổng giám đốc Cố trùng hợp cũng có nhà ở Vọng Tinh Uyển cho nên tiện đường đưa em về mà thôi" Trang Duy trả lời.

Nét mặt Tả Uẩn có hơi bất ngờ, dù sao cũng là căn hộ ở Vọng Tinh Uyển, nói vậy thì căn hộ là hẳn là do Cố thị tặng rồi.

"Hóa ra là vậy" Tả Uẩn gật đầu "Yên tâm đi, anh sẽ không nói với người khác" Nơi ở của Trang Duy được bảo mật rất tốt, Tả Uẩn đoán chắc Trang Duy cũng không muốn để cho người khác biết. Nếu Trang Duy nói cho Tả Uẩn cũng bởi vì đã xem là bạn bè với nhau, Tả Uẩn tất nhiên sẽ không đi nói lung tung.

"Ừ" Trang Duy biết trước nay Tả Uẩn không phải người lắm miệng, ở mặt này cậu vẫn tin tưởng Tả Uẩn.

Thức ăn rất nhanh đã được đem lên, trong lúc đưa món ăn lên thì cửa phòng không đóng, Trang Duy lơ đãng nhìn ra ngoài hành lang thì nhìn thấy chị Như.

Chị Như cũng thấy Trang Duy, tuy hơi bất ngờ nhưng cũng gật đầu chào cậu.

Trang Duy không thân với chị Như lắm nhưng đã gặp mặt, mà đối phương cũng thấy cậu, nếu không đi chào hỏi thì cũng không lịch sự cho lắm.

"Anh Uẩn, em ra ngoài một chút" Trang Duy nói.

Tả Uẩn cũng nhìn thấy cô gái ngoài cửa, gật đầu nói "Đi đi"

Trang Duy đứng dậy đi ra ngoài phòng riêng.

"Chị Như" Trang Duy mỉm cười chào cô.

Chị Như tươi cười chào Trang Duy "Lâu rồi không gặp, thường xuyên thấy quảng cáo của cậu trên TV cũng không thấy lạ"

Trang Duy gật đầu "Chị ăn xong rồi?"

"Ừ, đang chuẩn bị về" Chị Như quan sát Trang Duy "Bây giờ cậu phát triển rất tốt, lựa chọn công ty rất chính xác"

"Cũng là nhờ cơ hội công ty cho em" Trang Duy nói.

"Đó cũng là do thực lực của cậu" Chị Như nói tiếp "Sao Tiểu Sâm không đi chung với cậu?"

"Cậu ấy đi nghỉ phép ở suối nước nóng rồi, mấy ngày nữa mới về" Trang Duy trả lời.

"Cũng tốt, mấy đứa vất vả rồi, có thể có cơ hội thư giãn thì phải biết tranh thủ mới được" Chị Như cười nói.

"Gần đây chị thì sao?" Trang Duy cũng hỏi thăm cô một chút, trước đây Quý Sâm đoán sau khi hết hạn hợp đồng, Lâm Tân và chị Như sẽ rời khỏi Thiên Ảnh, nhưng bây giờ truyền thông vẫn im hơi lặng tiếng, Trang Duy cũng không biết được.

"Cũng tốt lắm, chị và Tiểu Tân đã rời Thiên Ảnh rồi" Chị Như cười nói "Nhưng vẫn chưa tìm công ty mới, chuyện này không gấp được, đợi năm sau hãy tính"

Có thể rời đi một cách quyết đoán như vậy, Trang Duy cảm thấy Lâm Tân xem như vẫn còn chút lý trí. Cậu cũng hi vọng qua lần này, Lâm Tân có thể lựa chọn con đường tương lai đúng đắn hơn, sau này có thể đi lên vị trí cao hơn bằng chính thực lực của mình.

“Ừm, Lâm Tân thế nào rồi chị?” Cho dù quan hệ giữa cậu và Lâm Tân thế nào, sau khi xảy ra chuyện, về tình về lý, Trang Duy cũng phải hỏi thăm một câu.

“Cũng được, đang từ từ hồi phục. Năm sau còn phải giải phẫu thêm một lần nữa, bác sĩ nói không thành vấn đề, dù sao cũng chỉ có thể cố gắng hết sức, tùy theo số mệnh mà thôi” Chị Như nói.

“Ừ, chắc sẽ ổn mà” Trang Duy an ủi.

“Cám ơn lời chúc của cậu” Chị Như gật đầu cười “Được rồi, chị cũng không làm phiền cậu nữa, khi về gửi lời chúc năm mới cho Tiểu Sâm giúp chị”

“Được, chị đi thong thả” Trang Duy nói.

“Ừ” Chị Như cũng không nói thêm nữa, rời khỏi hội quán trước.

Trở lại phòng riêng, thức ăn đã được đem lên đầy đủ.

“Mau đến ăn cơm thôi” Tả Uẩn nói.

“Được” Trang Duy ngồi xuống ghế, dùng khăn lau tay rồi cầm đũa bắt đầu ăn.

“Cô gái lúc nãy nói chuyện với cậu thấy hơi quen mắt” Tả Uẩn gắp thức ăn cho Trang Duy.

“Là chị Như, người đại diện của Lâm Tân” Trang Duy nói, trong giới giải trí lớn như vậy, gặp nhau tại những buổi trao giải danh giá vài lần nên có chút ấn tượng cũng là bình thường.

“À” Tả Uẩn gật đầu, không hỏi thêm nữa.

Trong bữa ăn, hai người tán gẫu kế hoạch đầu năm, những công việc đã được lên lịch trước, tin đồn này nọ trong giới… Đề tài không ngừng thay đổi.

Ăn xong bữa cơm, những phiền muộn Trang Dụ mang đến cho Trang Duy cũng nhờ bầu không khí thoải mái mà tan đi không ít.

Sau khi ăn xong, Trang Duy mời Tả Uẩn đi uống cà phê, tới lúc chiều tối hai người mới quay về nhà mình.

Về đến nhà, Trang Duy tắm rửa thay áo ngủ xong liền nằm lên ghế sopha bật TV dò đài. Thật ra cậu không có chương trình nào đặc biệt muốn xem, chỉ là muốn có âm thanh cho trong nhà náo nhiệt lên một chút. Trên màn hình đang chiếu chương trình thời trang mới nhất của các thương hiệu lớn, những chương trình này mỗi quý Trang Duy thỉnh thoảng sẽ xem vài lần, lỡ như sau này có hợp tác cũng có thể biết được phong cách ưa thích cơ bản của các thương hiệu.

Chương trình thời trang mới xem được một nửa thì điện thoại di động của Trang Duy reo lên, cầm lên nhìn, y như trong dự đoán của cậu, là Trang Dụ gọi đến.

Vốn dĩ Trang Duy cũng không muốn nhận nhưng nghĩ tới cuộc gọi của Trang Dụ chắc chắn có liên quan đến Cố Diễm, cậu không thể ép mình tắt điện thoại được.

Hít sâu một hơi, Trang Duy nhận cuộc gọi “Chuyện gì?”

“Đến nhà rồi sao?” Giọng nói của Trang Dụ đầu bên kia đầy sự đắc ý.

“Có chuyện thì nói” Trang Duy cũng không muốn nghe Trang Dụ nói lời vô nghĩa.

Trang Dụ cười nói “Hôm nay anh sao rồi hả? Thấy tôi ở chung với tổng giám đốc Cố nên mất hứng sao? Lẽ ra anh nên đến đây hỏi thăm một tiếng mới phải chứ hả?”

“Cậu liên lạc với tổng giám đốc Cố lúc nào?” Trang Duy hỏi, giọng nói lạnh đến mức gần như đóng băng.

“Cũng không lâu lắm” Trang Dụ vẫn cười nói tiếp “Chỉ là cùng nhau ăn vài bữa cơm thôi”

“Cậu tìm anh ấy làm gì?” Trang Duy nhíu mày, giọng nói ngày càng gượng gạo.

“Có thể làm gì?” Trang Dụ cười cợt “Kết giao bạn bè chứ sao, nếu như tổng giám đốc Cố có thể nhờ vậy mà đồng ý hợp tác với tôi, không phải là chuyện rất tốt sao?”

Tất cả mọi người đều muốn tìm Cố Diễm đầu tư, loại cảm giác gần như tham lam này khiến Trang Duy cảm thấy rất chán ghét.

Không nghe Trang Duy trả lời, Trang Dụ không cười nữa "Anh này, không phải chỉ có mình anh mới có thể tiếp cận được tổng giám đốc Cố đâu, thật ra tôi cũng có thể tán gẫu được với tổng giám đốc Cố đó chứ"

Bàn tay Trang Duy siết chặt điện thoại di động, đầu ngón tay trắng bệch cả ra.

"Anh còn nhớ không? Hồi nhỏ, chỉ cần là đồ của anh, tôi nhất định phải cướp về cho mình" Nói tới đây, Trang Dụ lần thứ hai cười lên "Bởi vì tôi cảm thấy đồ của anh nhất định là tốt nhất, cho nên cuối cùng tôi mới muốn cướp cho bằng được đấy"

"Trang Dụ, tôi cảm thấy cậu nên đi khám bác sĩ tâm lý đi" Câu nói này của Trang Duy gần như là nghiến răng mà nói.

"Bác sĩ tâm lý?" Trang Dụ cười thành tiếng "Không cần đâu, tôi chỉ muốn cướp của anh thôi, ai mà thèm đồ của người khác"

Trái tim Trang Duy như bị bóp nghẹt, không muốn nghe bất kỳ câu nào của Trang Duy nữa, trực tiếp tắt điện thoại.

Cậu biết rồi cũng có một ngày cậu phải rời khỏi Cố Diễm, sẽ không liên lạc với anh nữa, nhưng Trang Dụ cướp anh đi lại không giống với cậu chủ động rời đi. Cậu không muốn mình rời đi là do Trang Dụ tác động, nhưng khi đối mặt với Trang Dụ, cậu lại không có biện pháp gì. Vẫn là câu nói trước đây, cậu không đủ tự tin khi đối mặt với Cố Diễm.

Màn đêm buông xuống, Trang Duy không mở đèn, chỉ có ánh sáng mờ mờ từ TV phát ra chiếu sáng toàn bộ phòng khách. Trang Duy cứ ngồi như vậy, đầu óc trống rỗng không suy nghĩ được gì nhưng tâm trạng vẫn không có cách nào bình tĩnh được.

Một tiếng gõ cửa đánh thức Trang Duy, cậu nhìn ra cửa, chần chừ một lát mới đứng dậy bước ra mở cửa.

Người đến không phải ai khác, chính là Cố Diễm.

Cố Diễm thấy sắc mặt Trang Duy tái nhợt, cau mày hỏi "Cậu làm sao vậy?"

Trang Duy không lên tiếng, chỉ lẳng lặng đứng đó nhìn anh, giống như sự yên lặng trước cơn giông bão…

39. Chương 39: Thích Anh

Thấy cậu không nói tiếng nào, Cố Diễm giơ tay lên định sờ trán xem cậu có bị sốt hay không.

Khi bàn tay của Cố Diễm sắp chạm đến Trang Duy thì cậu liền nghiêng người tránh qua một bên, trầm giọng "Vào đi"

Sau khi Cố Diễm đi vào, đem những thứ mình mang đến để lên bàn xong mới hỏi cậu "Thân thể không thoải mái sao?"

"Không có" Trang Duy cố gắng áp chế tâm trạng của mình, cậu không muốn thất thố trước mặt Cố Diễm "Đó là cái gì?"

"Một ít thức ăn nhẹ, còn có một chai whisky" Cố Diễm tỉ mỉ quan sát sắc mặt Trang Duy nhưng cũng không có cách nào biết được tâm trạng của cậu ngay lúc này "Biết cậu không uống rượu, để trong tủ trang trí cũng được"

Chai rượu này là Cố Ngạo đem về, ngày hôm qua khui một chai, hương vị rất ngon cho nên anh mới mang đến cho Trang Duy một chai, uống hay không không quan trọng, nhưng chai rượu này được thiết kế rất tinh xảo, dùng để trang trí rất đẹp mắt. Nếu sau này Trang Duy muốn đem tặng cho ai cũng là một lựa chọn không tồi.

“Cám ơn” Trang Duy khẽ đáp.

“Vẫn chưa ăn cơm?” Cố Diễm hỏi, lúc anh đi vào thấy bàn ăn trống trơn, lại nhìn sắc mặt Trang Duy e là cũng không có tâm trạng gì để ăn uống.

“Ừ” Trang Duy cầm chai rượu nhìn ngắm một hồi, ngẩng đầu nói với Cố Diễm “Khui ra uống một chút chứ?”

Cố Diễm nhướn mày “Không phải cậu không uống rượu sao?”

Trang Duy nở một nụ cười méo xệch “Năm mới uống một chút cũng không sao” Trong lòng cậu đang rối bời, nguyên tắc không uống rượu cũng bị vứt qua một bên, hơn nữa lại đang ở trong nhà, cũng chỉ có mỗi mình Cố Diễm, nói không chừng uống một chút có thể giúp tâm trạng của cậu đỡ hơn.

“Đừng để bụng rỗng uống rượu, ăn một ít trước đi” Cố Diễm hỏi “Trong nhà cậu có gì ăn được không?”

“Không phải anh đem đến rồi sao?” Trang Duy chỉ chỉ trên bàn.

“Cũng được” Cố Diễm gật đầu, lấy thức ăn bày ra, những thứ này mặc dù không phải bữa ăn chính nhưng dù sao có còn hơn không.

Trang Duy đứng dậy đi lấy ly, trong nhà không có nước đá nhưng cũng không ảnh hưởng gì.

Cố Diễm mở nắp chai rượu, Trang Duy đặt hai cái ly lên bàn, sẵn tay mở đèn phòng khách, tắt TV.

Cố Diễm rót rượu vào hai cái ly, sau đó đem thức ăn nhẹ đưa cho Trang Duy “Ăn trước đi”

“Ừ…” Tay Trang Duy vốn muốn trực tiếp cầm ly rượu lên uống hơi ngừng lại một chút, sau đó cầm một miếng thức ăn từ từ ăn trước.

Sau khi ăn được hai miếng, Trang Duy bưng ly rượu lên, không nhìn đến Cố Diễm, ngồi trên sopha uống từng hớp một, tuy uống từ từ nhưng chỉ lát sau đã thấy đáy ly.

Cố Diễm hơi do dự, lại rót cho cậu thêm một ly.

Trang Duy vẫn không nói gì, tiếp tục uống rượu.

Nhìn dáng vẻ của Trang Duy, Cố Diễm cũng biết nhất định là đã xảy ra chuyện gì đó khiến cậu không vui nhưng anh vẫn không hỏi nhiều, chỉ ngồi đợi Trang Duy khi nào muốn nói thì sẽ nói cho anh biết. Mà Trang Duy uống xong ly thứ hai lại muốn rót thêm ly nữa, Cố Diễm nhanh tay ngăn cậu lại.

“Uống ít thôi” Cố Diễm cầm chai rượu, cau mày nhìn cậu.

Bởi vì đã lâu không uống rượu, Trang Duy cảm thấy tửu lượng của mình giảm đi đáng kể, mới vừa uống hai ly thì đầu óc đã choáng váng.

“Không sao đâu, uống một chút nữa thôi” Trang Duy cười cười, gương mặt vì say mà ửng hồng, nhìn có vẻ tốt hơn ban nãy nhiều lắm.

“Không được” Cố Diễm quyết đoán cự tuyệt, Trang Duy lúc này tuy nói là chưa say nhưng uống thêm nữa thì chưa biết được.

“Nửa ly thôi” Trang Duy trả giá với Cố Diễm, tuy rằng cậu có hơi choáng váng nhưng đầu óc vẫn còn tỉnh táo, cậu biết mình chưa say, chỉ là uống nhiều quá nên chưa quen mà thôi.

Cố Diễm đặt vào tay Trang Duy một miếng thức ăn nhẹ “Ăn cái này trước đi, lát nữa lại uống tiếp”

Trang Duy nhìn anh, không ăn, dường như là đang đợi Cố Diễm rót thêm cho cậu ly nữa.

Cố Diễm nhìn cậu một hồi, bất đắc dĩ phải rót thêm một chút, hỏi “Rốt cuộc là cậu làm sao vậy?”

Trang Duy cầm ly rượu lên, đem thức ăn để lại trên bàn, tiếp tục uống từng ngụm.

Cố Diễm nhìn cậu, chờ cậu trả lời anh.

Trang Duy uống hết ly rượu thứ ba mới khẽ thở dài một hơi “Anh quen Trang Dụ từ lúc nào?”

“Có chuyện gì sao?” Cố Diễm không trực tiếp trả lời mà hỏi ngược lại cậu.

“Không có gì, chỉ là muốn hỏi một chút thôi” Giọng nói của Trang Duy rất nhẹ nhàng, giống như chỉ là lơ đãng hỏi thoáng qua một câu.

“Cũng mới gần đây, nhưng cậu ta là một người rất biết ăn nói” Cố Diễm uống một hớp rượu, gương mặt không chút thay đổi quan sát nét mặt Trang Duy.

Nghe Cố Diễm khen ngợi Trang Dụ, trong lòng Trang Duy đau xót, giọng nói cũng trầm hẳn “Đối với Trang Dụ, tôi rõ ràng hơn anh nhiều lắm. Xem như bạn bè nhắc nhở anh một câu, Trang Dụ nói muốn hợp tác với anh là thật, nhưng ngoài ra, cho dù nó nói cái gì thì anh cũng không được tin tưởng”

“Tại sao?” Cố Diễm nhíu mày hỏi lại.

Trang Duy cũng không muốn giải thích gì thêm, chỉ nói “Không có tại sao, anh nhớ kỹ lời của tôi là được rồi”

Cố Diễm khẽ cười “Cậu nói như vậy không có chút đạo lý nào”

Câu nói này khiến sự đau xót trong lòng Trang Duy chuyển thành tức giận, lạnh lùng nói “Anh muốn nghe tôi nói đạo lý gì? Chuyện anh liên lạc với Trang Dụ một lời cũng không thèm nói với tôi, lúc Trang Dụ gọi điện thoại cho tôi, anh có biết tâm trạng của tôi lúc đó thế nào không?”

Cố Diễm không cười nữa, cũng không tranh cãi với cậu.

Trang Duy càng bức bối hơn, âm thanh cũng lớn hơn một chút “Từ nhỏ Trang Dụ đã thích tranh giành với tôi, bất luận là thứ gì, chỉ cần là của tôi, nó đều muốn cướp lấy cho bằng được. Nó biết ăn nói hơn tôi, có thể trò chuyện với anh cũng là bình thường, nhưng anh cũng nên biết, nó không phải thật lòng muốn làm bạn với anh, chỉ là vì anh là bạn của tôi cho nên nó mới nhúng tay vào!”

Ánh mắt Cố Diễm bỗng trở nên sâu sắc hơn, ôn nhu nói “Trang Duy, cậu lúc này giống như là đang ghen vậy”

Trang Duy bất chợt đỏ mắt, cảm thấy rối loạn, cho dù có một trăm cái miệng cũng không thể biện bạch.

Cố Diễm cũng không an ủi mà lại nói tiếp “Tôi có thể hiểu là vì – Cậu yêu thích tôi không?”

Trang Duy thấy cậu không thể ở lại đây thêm một phút giây nào nữa, Cố Diễm đã nhìn thấu được điều mà cậu vẫn luôn che giấu, trong lòng xen lẫn chua xót và lúng túng, cậu vội vàng đứng bật dậy chạy ào về phòng ngủ.

Cửa phòng ngủ đóng ầm một tiếng, Cố Diễm nở nụ cười ôn nhu mà vui vẻ – Con mèo nhỏ của anh lần này không chạy thoát được nữa rồi.

Mặc dù cửa phòng đóng nhưng lại không khóa, Cố Diễm mở cửa đi vào thì thấy Trang Duy đang cuộn mình trong chăn.

Cố Diễm bất đắc dĩ lắc đầu một cái, đi tới mở đèn ngủ chỉnh cho ánh sáng mờ mờ rồi mới ngồi xuống cạnh giường, kéo kéo tấm chăn trên người Trang Duy ra “Đừng để bị ngộp trong đó”

Trang Duy không để ý tới anh, vờ như không hề nghe thấy.

Cố Diễm cũng không khách sáo với cậu, trực tiếp kéo tấm chăn xuống, anh không muốn Trang Duy tự làm ngộp mình trong đó.

Đột ngột tiếp xúc với ánh sáng, đôi mắt Trang Duy híp lại, cau mày không nói gì.

Cố Diễm cười cười, thay cậu đắp chăn lại “Được rồi, hôm nay em uống nhiều quá, bây giờ ngủ một giấc đi. Có chuyện gì sáng mai chúng ta lại nói tiếp”

Trang Duy hơi choáng đầu nhưng vẫn cố gắng duy trì tỉnh táo, mặt không đổi sắc nhìn Cố Diễm “Anh đi đi”

“Em như vậy sao anh có thể về được?” Cố Diễm cười khẽ.

Trang Duy đẩy đẩy anh ra “Anh đi về đi, tôi không muốn thấy anh. Sau này tôi sẽ giữ khoảng cách với anh, anh cũng đừng tới tìm tôi nữa”

Cố Diễm nhìn Trang Duy, cười ra tiếng, sau đó cúi người xuống hôn nhẹ lên đôi môi của Trang Duy.

Nụ hôn này chỉ như chuồn chuồn lướt nước nhưng lại khiến cho cả người Trang Duy hóa đá ngẩn ngơ, đôi mắt mở to, không dám tin nhìn Cố Diễm.

Cố Diễm giúp cậu vuốt mấy sợi tóc trên trán ra, cười nói "Anh cũng không muốn giữ khoảng cách với em. Được rồi, anh không bắt nạt em nữa, có rất nhiều lời anh muốn nói với em nhưng không phải lúc này. Bởi vì anh không muốn sau khi thức dậy em không nhớ rõ hoặc là không chịu thừa nhận. Cho nên, bây giờ em ngoan ngoãn ngủ đi, chờ ngày mai thức dậy rồi nói tiếp"

Trang Duy vẫn ngơ ngác nhìn Cố Diễm không có phản ứng.

Cố Diễm thở dài nói "Ngủ đi, anh ngủ cùng em"

"Anh…" Cuối cùng Trang Duy cũng coi như hoàn hồn nhưng nhất thời lại không biết phải nói gì.

Cố Diễm cười nói "Ngủ đi" Sau đó giúp cậu tắt đèn.

Trái tim của Trang Duy bị nụ hôn ban nãy làm cho lỡ nhịp, nhưng cơn say khiến cậu mệt mỏi rã rời, cuối cùng không chịu được cơn buồn ngủ, chốc lát sau liền say giấc nồng.

Ngày hôm qua Cố Diễm ngủ không ngon, lúc này cũng thấm mệt, sau khi đi ra phòng khách tắt đèn cũng thay quần áo nằm xuống ngủ bên cạnh Trang Duy.

Sáng hôm sau, Trang Duy thức dậy rất sớm, sau một lúc mờ mịt ngắn ngủi, toàn bộ ký ức tối hôm qua đều ùa về trong trí nhớ. Theo bản năng quay đầu qua, chợt cậu nhìn thấy đôi mắt tràn đầy ý cười của Cố Diễm – Anh còn dậy sớm hơn cả cậu, nhìn ngắm gương mặt còn đang say ngủ của cậu đã một lúc lâu.

"Chào buổi sáng" Cố Diễm dịu dàng nói.

Trang Duy nhìn anh, có chút không xác định chuyện tối hôm qua có phải là thật hay không.

Cố Diễm cười cười "Em muốn nói chuyện trước hay là ăn sáng xong mới nói?"

Trang Duy vẫn nhìn anh chăm chăm, chợt nhớ lại chuyện của Trang Dụ, trong lòng có chút không vui.

Cố Diễm nhéo nhéo gương mặt Trang Duy, hỏi "Vẫn còn dỗi anh sao?"

Trang Duy cũng biết cậu nãy giờ không nói gì như vậy thì không ổn lắm, hơn nữa thái độ tối hôm qua của cậu cũng chẳng ra làm sao, suy nghĩ một lát cậu mới nói "Xin lỗi, tối hôm qua tôi uống say quá"

"Muốn chạy tội sao?" Cố Diễm cười hỏi.

"Không phải…" Trang Duy khẽ nói.

"Trang Duy" Cố Diễm nghiêm túc nhìn thẳng vào mắt cậu, nói rõ từng câu từng chữ "Chúng ta ở bên nhau đi, lấy hôn nhân làm tiền đề kết giao"

Trang Duy nhất thời ngẩn người ra, đúng là tối hôm qua Cố Diễm có hôn cậu, nhưng sau đó anh không nói gì nữa, chỉ nói sau khi thức dậy sẽ tính tiếp. Cậu cũng không dám vọng tưởng, sợ là mình nghĩ nhiều, nhưng lời của Cố Diễm lại chứng minh rằng không phải là cậu nghĩ nhiều.

Cố Diễm ôm Trang Duy vào lòng, nói "Đây không phải là quyết định đột ngột của anh, cũng không phải là hứng thú nhất thời. Chuyện này anh đã suy nghĩ rất lâu, hiện tại chính là lúc để nói với em"

"Em…" Lúc này Trang Duy không biết phải nói gì, nhịp tim cậu tăng vọt đắm chìm trong sự vui sướng ngập tràn.

Cố Diễm ngồi dậy, nghiêm túc nhìn Trang Duy, vô cùng trịnh trọng nói với cậu "Anh yêu em, em có đồng ý ở bên cạnh anh không?"

Đôi mắt Trang Duy đỏ lên "Anh thích em… từ lúc nào?"

Cố Diễm hôn nhẹ lên khóe mắt Trang Duy, trả lời "Từ ngày anh nhận lầm em, sau khi Tín Viễn đưa tư liệu của em cho anh, anh vẫn luôn dõi theo em, công việc khi em còn ở nước ngoài anh cũng biết rõ. Qua một thời gian, sự hiểu biết của anh dành cho em cũng ngày càng nhiều hơn. Sau khi em về nước, anh cũng có ý

định muốn tiếp xúc với em. Sự kiêu ngạo, tự tin và ổn trọng của em, anh đều rất tán thưởng, cũng trong quá trình tìm hiểu, anh thấy em càng hấp dẫn anh hơn, cũng rất phù hợp với anh. Anh không có thời gian để bàn chuyện yêu đương không có kết quả, cho nên anh mới nói với em, cũng để xác định em là người có thể cùng anh đi đến hết cuộc đời này. Nếu quả thật muốn hỏi anh bắt đầu thích em từ lúc nào, anh cảm thấy có lẽ là từ đêm đó, anh đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên rồi, nếu không anh cũng sẽ không mãi quan tâm em như vậy"

Cố Diễm nhìn Trang Duy, hỏi ngược lại "Còn em? Thích anh từ lúc nào?" Anh cũng không hề hỏi xem Trang Duy có thích mình hay không, bởi trong lòng anh đã sớm có đáp án rồi.

Trang Duy có chút ngại ngùng mím môi "Em cũng không biết, thích thì thích thôi"

Cố Diễm bật cười thành tiếng "Vậy em có đồng ý ở bên cạnh anh không?"

"Ừm" Trang Duy không chút do dự gật đầu, khóe môi cong lên cười tươi rạng rỡ.

Cố Diễm ôm lấy cậu, nói "Ở bên cạnh anh, em phải đối mặt với rất nhiều chuyện, có một số chuyện có lẽ em chưa thể thích ứng, cũng sẽ rất vất vả nhưng em cũng chỉ có thể từ từ thích nghi, bởi vì anh sẽ không cho phép em rời khỏi anh"

"Được" Trang Duy cười đáp lại, cậu có thể cảm nhận được cảm giác hạnh phúc ngay lúc này đây "Em sẽ không đi đâu hết"

"Đây là em nói" Cố Diễm càng ôm chặt cậu hơn, anh biết Trang Duy sẽ không rời khỏi anh, nhưng từ chính miệng cậu nói ra sẽ càng khiến anh cảm thấy chân thật hơn.

40. Chương 40: Sáng Sớm

Đến lúc hai người rời giường ăn sáng đã là chuyện của một tiếng đồng hồ sau đó.

Sự vui mừng sau khi xác định quan hệ vẫn còn trào dâng trong lòng Trang Duy, nụ cười nơi khóe môi của cậu cũng chưa từng phai nhạt.

Sau khi đánh răng rửa mặt, Cố Diễm mở tủ lạnh ra, bên trong chất không ít thức ăn, hơn nữa đều được chế biến sẵn, chỉ cần hâm lại là có thể ăn ngay, ngược lại không cần kêu người giúp việc nhà anh đưa thức ăn sáng đến. Nhưng mà thức ăn trong tủ lạnh nhiều quá, anh lại không biết Trang Duy thích ăn món gì.

"Em muốn ăn gì?" Cố Diễm hỏi Trang Duy.

Trang Duy đang bóp kem đánh răng trả lời "Gì cũng được"

Cố Diễm nhìn nhìn một lúc, cuối cùng chọn bánh mì và sữa bò. Hai món này thoạt nhìn có vẻ dễ làm nhất, đối với kiểu người không bao giờ vào bếp như anh và Trang Duy, càng đơn giản thì càng thực tế.

Rót hai ly sữa bò để vào lò viba, sau đó cắt hai miếng bánh mì bỏ vào máy nướng bánh mì, sau khi nướng xong thì phết phomat hoặc bơ đậu phộng lên là có thể ăn được ngay.

Lúc này Trang Duy cũng đã đánh răng xong, mang dép lê đi tới.

"Anh dùng máy nướng bánh mì rất quen tay" Trang Duy đứng tựa ở cửa phòng bếp nói.

"Anh còn định hỏi em mua cái này khi nào?" Cố Diễm nhớ hình như trước đây trong nhà Trang Duy không có đồ vật này.

"Mua chung với mấy đồ dùng trong nhà nhưng vẫn còn để trong thùng chưa lấy ra, mới vừa đem ra dùng mấy ngày trước" Đồ dùng của cậu cuối cùng cũng thu xếp xong xuôi, cách một thời gian lại dọn một vài thứ tuy có hơi mất thời gian nhưng nhìn căn hộ càng ngày càng có hương vị gia đình, xem như cũng đáng giá.

"Keng" Sữa bò đã hâm nóng, Trang Duy mở lò viba, lấy hai ly sữa đem ra phòng ăn.

Một lúc sau bánh mì cũng nhảy ra ngoài, Cố Diễm để ra dĩa đưa cho Trang Duy "Em ăn trước đi"

"Em chờ anh ăn chung" Máy nướng bánh mì này mỗi lần chỉ có thể nướng bốn cái, một người thì đủ ăn nhưng hai người thì chưa đủ, phải nướng thêm một lần nữa. Đây là bữa sáng đầu tiên sau khi cậu xác định quan hệ với Cố Diễm, Trang Duy muốn chờ Cố Diễm cùng ăn.

Cố Diễm cũng không phản đối, tiếp tục nướng bánh mì, Trang Duy đi mở tủ lạnh lấy phomat và bơ đậu phộng ra, lại lấy thêm chân giò hun khói đã cắt lát sẵn, có thể kẹp vào ăn chung với bánh mì. Thật ra nếu muốn kẹp bánh mì thì có thêm trứng và thịt xông khói sẽ ngon hơn, nhưng với tài nấu nướng của cậu, Trang Duy cảm thấy không cần phải tự làm khổ mình, về phần Cố Diễm thì cậu càng không dám trông mong gì thêm.

Bánh mì mới để vào không bao lâu đã nướng chín, Cố Diễm lo Trang Duy ăn không no nên nướng thêm bốn cái nữa, nhưng anh không đợi trong phòng bếp mà đem phần mới nướng xong đi ra phòng ăn.

"Ăn thôi" Cố Diễm kéo ghế ngồi xuống đối diện Trang Duy.

"Ừ" Trang Duy cũng đem bánh mì đã phết bơ đưa cho Cố Diễm.

Cố Diễm cười nhận lấy, hai người bắt đầu cùng ăn sáng.

"Hôm nay em có lịch trình nào không?" Cố Diễm hỏi.

"Không có" Trang Duy xếp lát chân giò hun khói lên bánh mì, hỏi lại "Còn anh?"

"Chiều nay có một cuộc họp trực tuyến, ở nhà mở laptop là được rồi" Cố Diễm trả lời, cũng không phải là công việc đặc biệt quan trọng "Đến lúc đó em theo anh lên lầu đi"

Trang Duy cười nói "Em nghe không hiểu, lên đó làm gì?"

"Em muốn làm gì cũng được, coi như bầu bạn với anh đi" Cố Diễm trả lời.

Trang Duy cắn bánh mì một miếng, cong môi "Tổng giám đốc Cố có chút bám người quá ta"

"Ừ, bởi vậy em phải tập làm quen đi" Cố Diễm cũng không phản bác.

Nói đến họp hội không khỏi làm Trang Duy nghĩ đến công việc, sau đó lại liên tưởng ngay đến Trang Dụ.

Trước đây là cậu đơn phương Cố Diễm cho nên không có tư cách gì để hỏi, nhưng bây giờ hai người đã xác định quan hệ, Trang Duy cảm thấy có một số việc cậu có thể hỏi được.

"Rốt cuộc là anh với Trang Dụ liên lạc với nhau bằng cách nào?" Trang Duy hỏi Cố Diễm.

"Anh còn tưởng rằng em sẽ không hỏi" Cố Diễm mỉm cười.

"Không thể hỏi sao?" Trang Duy nhìn anh.

"Có thể hỏi chứ, sau này em cũng phải như vậy, nếu có chuyện gì thì cứ trực tiếp hỏi anh, đừng tự giấu trong lòng" Cố Diễm nói.

Chút kiêu ngạo trong lòng Trang Duy cũng bộc phát "Vậy thì phải xem chuyện đó có đáng để em hỏi anh hay không"

Sau khi hai người xác định quan hệ, Trang Duy dường như đã tìm lại được sự tự tin khi đứng trước Cố Diễm. Anh đã nói rất rõ ràng, muốn cùng cậu bên nhau đến cuối đời, cậu tin tưởng Cố Diễm, cũng càng thêm tự tin đối với tình cảm của bọn họ.

Cố Diễm đưa tay véo mũi Trang Duy, anh thích nhất chính là chút tự tin và kiêu ngạo nho nhỏ này của Trang Duy khiến cậu vừa đáng yêu cũng vừa rất có sức hấp dẫn.

Uống vài hớp sữa bò, Cố Diễm hỏi cậu "Chuyện anh liên hệ với Trang Dụ là chính cậu ta nói cho em?"

Trang Duy cũng không giấu diếm "Là em tận mắt nhìn thấy hai lần, lần đầu là ở quán hải sản tươi, lần sau là ở khu nghỉ dưỡng của hội quán dưỡng sinh. Chiều tối hôm qua Trang Dụ còn gọi điện cho em khoe khoang một hồi"

“Thảo nào hôm qua tâm trạng của em xấu như vậy” Cố Diễm nói tiếp “Thật ra anh gặp Trang Dụ chỉ có hai lần, cũng là hai lần em nhìn thấy. Nhưng anh không mời cậu ta, là cậu ta tự mình tìm đến”

Trang Duy chưa rõ lắm nhìn Cố Diễm.

“Lần ở quán hải sản tươi, anh đang ăn trưa với Tín Viễn, Tín Viễn vừa đi vệ sinh thì Trang Dụ đã ngồi xuống ghế. Còn lần trong hội quán dưỡng sinh, anh có đặt trước điểm tâm mà em trai thứ hai của anh thích ăn, đúng lúc hôm đó đến lấy, trong khi chờ thì lại gặp mặt Trang Dụ” Cố Diễm cũng có chút bất đắc dĩ “Cậu ta nói là em trai em, anh cũng không tiện trực tiếp đuổi khách. Nhưng đúng là cậu ta rất biết ăn nói, cho dù anh không để ý thì cậu ta cũng có thể tự mình ngồi huyên thuyên hơn nửa ngày. Hơn nữa không thể không nói, cậu ta luôn có thể xuất hiện đúng lúc như vậy, điều này làm anh không thể không xem lại, rốt cuộc là công tác bảo mật của anh quá kém hay là năng lực theo đuôi của cậu ta quá mạnh”

Câu trả lời của Cố Diễm khiến Trang Duy có chút lúng túng thay cho Trang Dụ, trong tình huống đó mà Trang Dụ còn có thể ngồi đó mà tự nói chuyện được, Trang Duy cũng thật khâm phục.

“Hôm qua em nói từ nhỏ cậu ta đã thích tranh giành đồ của em?” Tối hôm qua Cố Diễm uống không nhiều lắm, lời nói của Trang Duy anh đều nhớ hết.

“Ừ, em vốn dĩ không tranh nổi với nó” Trang Duy cảm thấy cậu không cần phải giữ sĩ diện trong chuyện này.

“Vậy hôm qua tâm trạng em tệ như thế là sợ anh cũng sẽ bị cướp đi sao?” Cố Diễm cười hỏi.

Trang Duy im lặng không nói, bởi vì những ký ức không vui thuở bé làm cho Trang Dụ luôn dễ dàng khơi gợi ám ảnh trong lòng cậu, cộng thêm chuyện này lại có liên quan đến Cố Diễm cho nên cậu thật sự rất khó chịu. Nhưng sau khi Cố Diễm tỏ tình với cậu, cậu chợt nhận ra bao nhiêu lo lắng trước đây kỳ thật đều không cần thiết, Trang Dụ không thể trở thành chướng ngại giữa bọn họ, nếu không Cố Diễm cũng sẽ không tỏ tình với cậu như vậy.

Ý cười của Cố Diễm càng sâu hơn “Ngốc nghếch, anh là người, anh có suy nghĩ và lý trí của mình, không phải ai muốn giành thì giành được”

Trang Duy nhìn anh, nở nụ cười tươi “Bây giờ không lo nữa, anh là của em rồi”

“Đúng vậy” Cố Diễm gật đầu, nếu anh đã đón nhận Trang Duy thì sẽ không thay đổi.

Sau khi ăn sáng xong, hai người ra phòng khách ngồi uống cà phê. Mấy món thức ăn nhẹ Cố Diễm mang đến tối hôm qua vẫn còn thừa lại rất nhiều, hâm lại một lần, dùng chung với cà phê cũng không tệ lắm.

Trang Duy dựa vào người Cố Diễm hưởng thụ sự nhàn nhã, trong lòng cảm thấy vừa ấm áp vừa mãn nguyện.

Một tay Cố Diễm ôm eo cậu, tay còn lại cầm tách cà phê, mặc dù không ai lên tiếng cũng không cảm thấy khó xử, ngược lại càng có cảm giác cuộc đời tĩnh lặng, năm tháng bình yên.

Cà phê uống được một nửa, Trang Duy hỏi Cố Diễm “Chuyện trong nhà em anh cũng biết rồi đi? Đừng nói anh chưa tìm hiểu…”

Trang Duy cảm thấy nếu Cố Diễm muốn cùng cậu đi hết quãng đời còn lại nhất định sẽ tìm hiểu chuyện trong nhà cậu một cách rõ ràng, nếu không cũng sẽ không chỉ dựa vào sự hiểu biết đối với cậu thì đã khẳng định bọn họ có thể bên nhau cả đời.

“Ừ, em không vui?” Cố Diễm không hề phủ nhận.

“Không biết” Trang Duy nhẹ nhàng trả lời.

Nếu như là người khác có thể Trang Duy sẽ cảm thấy bị xâm phạm đời tư nhưng đối phương là Cố Diễm, cậu hoàn toàn không có chút bất mãn nào với anh. Thật ra có rất nhiều chuyện trong nhà cậu không muốn nhớ lại, cho nên Cố Diễm đã đi điều tra rồi thì cũng tốt, cậu không cần phải tự mình kể lại thêm lần nữa.

“Anh không cần quá mức để tâm đến bên nhà em” Trang Duy nói.

“Ừ” Cố Diễm thuận thế hôn lên gáy Trang Duy “Chờ anh sắp xếp thời gian đưa em về gặp ba mẹ anh”

“Sao nhanh vậy?” Trang Duy quay đầu nhìn anh, trong đôi mắt hiện rõ sự bất ngờ.

“Nhanh sao?” Cố Diễm đặt tách cà phê xuống “Nếu chúng ta bên nhau là chuyện cả đời thì tất nhiên phải nhanh chóng quyết định thông báo với cả nhà. Em yên tâm đi, ba mẹ anh rất dễ gần, em không cần quá áp lực. Nhưng mà bọn họ cũng rất bận rộn, phải hẹn trước một thời gian mới được”

“Em vẫn chưa chuẩn bị tâm lý…” Trang Duy không phải là không muốn đến gặp gia trưởng của Cố Diễm, chỉ là sắp đến gia đình như vậy cậu có hơi căng thẳng một chút.

“Không cần phải hồi hộp, em vẫn còn thời gian mà” Cố Diễm cho rằng việc này không nên chậm trễ, đợi đến lúc ra mắt ba mẹ, anh cũng không cần lại để Trang Duy đón tết một mình nữa.

Hai người đang trò chuyện thì điện thoại di động của Cố Diễm reo lên.

Cố Diễm tạm thời buông Trang Duy ra, đi lại chỗ áo khoác lấy điện thoại từ trong túi áo ra, sau khi nhìn thấy cái tên hiển thị trên màn hình thì trực tiếp nhận cuộc gọi.

“Alo?”

“Anh cả, anh không ở nhà sao?” Đầu bên kia truyền đến giọng nói của Cố Ngạo.

“Làm sao vậy?” Cố Diễm hỏi lại.

“Tối qua Tiểu Hủ đem tổ yến về rất nhiều, sáng sớm nay mẹ kêu người đem chưng cách thủy. Đúng lúc em ra ngoài, tiện đường đưa tới cho anh luôn” Ngược lại Cố Ngạo không có gì gấp gáp “Bảo vệ chung cư không cho em vào, đứng đây gọi lên nhà anh mấy lần nhưng không ai nghe máy. Anh đi đâu rồi sao?”

Trong tình huống không có thẻ ra vào, cho dù là cậu ba nhà họ Cố cũng không được đi qua cửa lớn của Vọng Tinh Uyển. Khách bình thường đến thăm viếng đều do bảo vệ ở ngoài cửa thông báo qua điện thoại với chủ nhà, sau khi xác nhận thân phận mới được đi vào trong. Lúc này Cố Diễm không có ở nhà đương nhiên là không liên lạc được.

Cố Diễm nhìn Trang Duy, sau đó mới nói tiếp “Em nói với bảo vệ liên lạc lầu 10 đi”

“Hả?” Cố Ngạo vẫn chưa hiểu ất giáp gì.

“Anh ở lầu dưới, em nói với bọn họ đi” Cố Diễm nói lại.

Cố Ngạo tuy có chút thắc mắc nhưng cũng không hỏi nhiều, quay lại nói với bảo vệ liên hệ lầu 10.

Chờ đến khi Cố Ngạo lên tới nhà Trang Duy thì đã hơn mười phút sau.

Sau khi vào nhà, Cố Ngạo có chút bất ngờ khi thấy Cố Diễm và Trang Duy đứng trước cửa chờ mình, hắn vẫn còn chút ấn tượng với Trang Duy. Mà lúc này đây, Trang Duy đang mặc áo ngủ, mà anh cả của hắn hình như vẫn còn mặc bộ đồ lúc rời khỏi nhà họ Cố ngày hôm qua, điều này làm cho Cố Ngạo không thể không nghi ngờ ngày hôm qua có phải là đã xảy ra chuyện gì mà hắn không biết hay không.

Cố Diễm nói với Cố Ngạo trước “Đây là Trang Duy, trước đây em đã gặp rồi” Sau đó giới thiệu cho Trang Duy “Đây là Cố Ngạo, em trai thứ ba của anh”

Ký ức của Trang Duy đối với cậu ba nhà họ Cố này cũng không mấy xa lạ, dù sao hắn cũng đã từng cứu cậu một lần, nhưng đây cũng là lần đầu tiên cậu chính thức gặp mặt với cậu ba nhà họ Cố, lúc được cứu lần trước cậu vẫn còn đang mê man, căn bản không hay biết gì.

Trang Duy đưa tay ra với Cố Ngạo “Cám ơn anh đã cứu tôi lần trước, vẫn chưa có cơ hội gặp mặt để nói tiếng cảm ơn, mong anh bỏ qua cho”

“Trang tiên sinh khách sáo rồi, chỉ là trùng hợp mà thôi” Cố Ngạo cong môi, bắt tay với Trang Duy.

“Vào đi” Cố Diễm nói với Cố Ngạo.

“Ừ” Cố Ngạo vốn là định đem đồ đến rồi đi ngay, nhưng xem tình hình này mà đi ngay thì lại cảm thấy bị lỗ vốn quá, cho nên nhanh nhẹn đổi giày đi vào phòng khách luôn.

Để bình giữ nhiệt lên bàn trà, Cố Ngạo nói “Nhà bếp nấu hai phần, anh và Trang tiên sinh cùng ăn đi”

Cố Diễm gật đầu, đem bình giữ nhiệt đưa cho Trang Duy "Em ăn trước đi"

"Em đi lấy chén múc ra trước" Trang Duy nói xong đứng dậy cầm bình giữ nhiệt đi vào phòng bếp.

Đôi mắt Cố Ngạo lướt một vòng trên người Cố Diễm, sau đó kề sát tới "Anh cả, tối qua anh không về nhà?"

"Ừ" Cố Diễm vốn cũng không định che giấu.

"Ngủ ở đây?" Đuôi chân mày của Cố Ngạo nhướn nhướn lên.

"Ừ" Cố Diễm gật đầu.

Cố Ngạo thoáng chốc hiểu ra vấn đề, cười nói "Hóa ra là anh dâu, thế mà trước đây không nghe được chút xíu tin tức nào, anh à, anh giấu cũng kín thật đó"

"Hôm qua mới xác định" Cố Diễm trả lời, đứa em trai này của anh tuy có phần kiệt ngạo bất tuân nhưng tình cảm anh em giữa họ vẫn rất tốt, có chuyện gì Cố Diễm cũng sẽ nói với hắn.

Cố Ngạo vỗ vai Cố Diễm "Chúc mừng anh" Với hiểu biết của hắn đối với anh cả, nếu như không thật sự xác định chắc chắn thì tuyệt đối sẽ không nói với bất kỳ ai, cho nên nếu anh đã nói thì sẽ không thay đổi.

Cố Diễm cười cười "Tết này anh đưa em ấy về nhà"

"Có muốn em nói với ba mẹ trước một tiếng không?" Cố Ngạo hỏi.

"Không cần, để hôm khác anh sẽ nói với ba mẹ" Chuyện này tự anh nói ra sẽ càng được xem trọng hơn.

"Được rồi, vậy bên anh hai với Tiểu Hủ, anh không ngại em nói trước với hai người đó chứ?" Cố Ngạo cười hỏi, anh cả thoát kiếp FA, chuyện lớn như vậy nhất định phải thông báo cho mấy anh em cùng nhau chung vui mới được.

"Tùy em" Lần này thì Cố Diễm không có ý kiến gì.

"Vậy thôi" Cố Ngạo nhìn đồng hồ "Em bận việc phải đi trước"

"Ừ" Cố Diễm đứng dậy tiễn hắn.

Trang Duy múc tổ yến xong, vừa mới đi từ phòng bếp ra thì thấy Cố Ngạo đang định đi về.

"Anh phải đi sao?" Trang Duy bưng chén hỏi.

"Ừ, tôi còn có việc phải đi trước, tạm biệt anh dâu" Cố Ngạo cười vẫy tay với cậu rồi mở cửa đi về.

Tay Trang Duy run lên, suýt nữa làm rơi cái chén.

Cố Diễm cầm cái chén trong tay cậu, khẽ hôn lên môi cậu một cái rồi mới bưng tổ yến trở vào phòng khách.

41. Chương 41: Ấm Áp

Hai người ăn trưa ở nhà Trang Duy, dù sao Quý Sâm chuẩn bị biết bao nhiêu thức ăn như vậy mà không ăn thì uổng phí quá.

Sau khi ăn xong, Cố Diễm đưa Trang Duy lên nhà mình.

"Em cứ tự nhiên, anh đi tắm trước" Cố Diễm nói.

"Được" Trang Duy đáp lại, sau khi quay qua quay lại trong phòng Cố Diễm một hồi thì tiện tay cầm một quyển sách kinh tế học Cố Diễm để trên ghế sopha yên tĩnh lật xem.

Trước đây cậu cũng từng học chuyên ngành này, tuy rằng đã rất lâu không nhắc tới nhưng có nhiều thuật ngữ vẫn chưa quên. Trong sách nêu lên một vài tình huống kinh điển làm cậu xem rất tập trung, không cảm thấy tẻ nhạt chút nào.

Cố Diễm tắm xong, bước ra ngoài thì nhìn thấy Trang Duy đang mê say đọc sách.

Anh đi tới nhẹ nhàng xoa đầu Trang Duy "Thích đọc những thứ này sao?"

Trang Duy ngẩng đầu lên, cười trả lời "Lúc còn đi học thì thấy rất chán, dù sao em học cũng chỉ để thi đối phó mà thôi. Bây giờ không còn áp lực thi cử, xem lại thì thấy cũng rất thú vị"

"Trong phòng sách có rất nhiều sách loại này, nếu em thích thì cứ lấy xem" Loại sách này anh có rất nhiều, không nhất định sẽ đọc hết nhưng mỗi tháng đều sẽ mua thêm một hai quyển. Thật ra trong chuyện làm ăn không phải chỉ đọc sách là học được mà còn phải tiếp xúc với thực tiễn nhiều hơn, tích lũy kinh nghiệm, bồi dưỡng độ nhạy bén đối với thị trường, như vậy mới có thể đưa ra phán đoán chính xác nhất mỗi khi thời cơ đến. Đương nhiên, trong chuyện này cũng có không ít thất bại, những thất bại kiểu này không cần quá để bụng, coi như là nộp học phí thôi.

Trang Duy đặt quyển sách xuống, xoa xoa vai "Lâu lâu đọc lại thì được, mỗi ngày đều xem thì cảm thấy rất vô vị"

"Nếu như em thích kinh doanh thì có thể đến Cố thị giúp anh" Thị trường của Cố thị rộng lớn luôn có thể sắp xếp cho Trang Duy một vị trí thích hợp, như vậy Trang Duy cũng không cần phải vất vả chạy đây chạy đó vì công việc, an nhàn ngồi văn phòng cũng đủ rồi. Đương nhiên trước tiên phải xem ý tứ của Trang Duy, Cố Diễm sẽ không đem suy nghĩ của mình áp đặt cho Trang Duy.

Trang Duy lắc đầu "Em tạm thời vẫn chưa muốn đổi nghề, đến giúp anh thì có thể sẽ ổn định hơn nhưng e rằng rất khó mới có được một ngày nghỉ. Tính đi tính lại, em tình nguyện tập trung bận rộn vài ngày sau đó sẽ được nghỉ ngơi một thời gian, hơn nữa tuy rằng trong giới giải trí có hơi rối loạn nhưng lại kiếm tiền rất nhanh. Đợi em gom góp được một số tiền rồi, đến lúc đó tính chuyện làm ăn cũng không khó" Cậu cũng không nhắc đến chuyện làm ăn trong nhà, bởi vì trong mắt cậu đây là một chuyện rất phiền phức, mẹ của cậu khi còn sống luôn hi vọng cậu có thể kế thừa sản nghiệp của nhà họ Trang, nhưng với xu thế hiện nay e là không thể rồi.

Cố Diễm mỉm cười gật đầu "Em vui là được" Trong mắt anh, Trang Duy là người luôn biết mình muốn điều gì, cho nên anh cảm thấy không cần mình phải bận tâm đến vấn đề sự nghiệp của Trang Duy.

Đi thay một bộ trang phục khác, Cố Diễm đưa laptop cho Trang Duy giải trí, còn anh thì đi vào phòng sách bắt đầu họp trực tuyến.

Trang Duy cũng không quấy rầy anh, cậu thấy đọc sách nhàm chán quá liền mở laptop lên mạng dạo một vòng. Sản phẩm của Văn thị đã tranh thủ ra mắt thị trường vào ngày cuối cùng của tháng mười hai, hiện tại các trang web lớn đều có tin quảng cáo cho sản phẩm mới của Văn thị. Hiệu quả của sản phẩm thế nào chưa biết nhưng đáng châm chọc là người đại diện phát ngôn mà Văn thị mời lại là tân hoan của Du Tung. Trang Duy không biết là giới giải trí quá nhỏ hay là Du Tung ra tay quá hào phóng, vẫn cứ nâng đỡ cho cô nàng đó. Mặc dù Văn thị không được xếp hàng đầu trên thị trường quốc tế nhưng trong nước vẫn không thua kém ai, Trang Duy không hiểu Văn Phương Húc nghĩ gì mà lại để cô nàng này làm đại diện phát ngôn, ít nhiều cũng cảm thấy có chút hạ giá trị.

Lướt một vòng không thấy tin tức gì đáng chú ý, Trang Duy mở show thời trang hôm qua vẫn chưa xem xong xem lại cho hết.

Lúc này cuộc họp trực tuyến của Cố Diễm cũng đã tiến hành hơn một tiếng đồng hồ, Trang Duy nhìn cửa phòng sách, đứng dậy đi vào phòng bếp nấu hai tách cà phê. Đã đến giờ trà chiều, Cố Diễm cho dù không tiện ăn này nọ nhưng có thể uống một tách cà phê.

Cà phê nấu xong, Trang Duy nhẹ nhàng mở cửa phòng sách.

Cố Diễm ngước mắt nhìn cậu, Trang Duy giơ tách cà phê trên tay lên, sau đó yên lặng đi qua, tránh vị trí camera, đặt tách cà phê lên bàn làm việc của Cố Diễm. Vừa định đi ra, bất chợt Cố Diễm nắm lấy tay cậu sau đó anh kéo cậu về phía mình, nhất thời Trang Duy bị mất thăng bằng ngã ngồi lên đùi của Cố Diễm.

Trang Duy khẽ kêu một tiếng, theo bản năng quay lưng lại camera, nhỏ giọng "Đừng nghịch, còn đang họp mà"

Cố Diễm khẽ cười ôm lấy cậu "Họp xong rồi, anh vừa tắt camera"

Lúc này Trang Duy mới yên lòng, lườm Cố Diễm một cái. Nhưng nghĩ lại thì Cố Diễm cũng không phải kiểu người làm việc thiếu suy nghĩ, cho nên sự lo lắng của cậu xem như có hơi dư thừa.

Cố Diễm đứng lên, một tay nắm tay Trang Duy, một tay cầm tách cà phê Trang Duy đem vào "Đến phòng khách thôi"

"Ừ" Trang Duy cũng theo Cố Diễm ra phòng khách, so với phòng sách thì phòng khách rộng rãi hơn nhiều.

Tách cà phê của Trang Duy còn để trên bàn, bên cạnh đã để sẵn mấy dĩa thức ăn nhẹ đã được hâm nóng. Nhìn thấy vậy, Cố Diễm cảm thấy rất vừa lòng, Trang Duy phải tự chăm sóc tốt cho mình thì anh mới yên tâm được.

Hai người ngồi trên sopha ăn thức ăn, uống cà phê, Cố Diễm nói "Hôm nào rảnh rỗi anh đưa em ra ngoài dạo một vòng"

"Anh có thời gian không?" Trang Duy không tin Cố Diễm là người bất cứ lúc nào cũng có thể sắp xếp được thời gian trống.

"Để Tín Viễn sắp xếp thì sẽ có" Cố Diễm cũng không chắc lắm nhưng vẫn muốn cố gắng chừa trống thời gian để bầu bạn với Trang Duy "Nếu đã cùng nhau thì cũng phải chọn một ngày đi ra ngoài hẹn hò, nếu không sau này nghĩ lại sẽ cảm thấy thiếu chút gì đó"

Trang Duy bật cười "Em biết anh rất bận, em cũng không cần anh mỗi ngày phải ở bên cạnh em. Chỉ cần chúng ta có thời gian rảnh, có thể cùng nhau ăn một bữa cơm, tán gẫu một lúc là đủ rồi. Cho nên anh cũng đừng vì chuyện này mà bận lòng" Hai người đều có sự nghiệp của riêng mình, thật ra tính toán một chút thì cả năm cũng không có bao nhiêu thời gian gặp nhau, nhưng chuyện này với cậu mà nói thì không thành vấn đề, quan trọng là trong lòng vẫn có đối phương.

"Anh biết" Cố Diễm biết Trang Duy rất độc lập, không cần anh phải ở bên cạnh quá nhiều "Nhưng anh vẫn muốn cùng em đi ra ngoài một lần"

Trang Duy suy nghĩ một lát mới nói "Đợi chúng ta có được thời gian rảnh thì cùng nghỉ phép đi. Gần đây anh muốn tìm thời gian trống e là sẽ rất khó, anh cũng đừng làm khó trợ lý Ứng, buổi tối hôm nào anh rảnh thì chúng ta cùng nhau ra ngoài ăn tối một bữa là được rồi"

Cố Diễm suy xét một chút, cảm thấy cũng không tệ, gật đầu "Cũng được"

Vài ngày sau, Trang Duy tiếp tục ở nhà nghỉ ngơi, Cố Diễm thì lại bắt đầu đi làm. Ứng Tín Viễn đi nghỉ phép vẫn chưa về, cho nên rất nhiều chuyện Cố Diễm phải tự mình xử lý, nhất thời cũng bận đến mức không có thời gian liên lạc với Trang Duy, bình thường đều là tối về ghé ngang nhà Trang Duy đưa thức ăn cho cậu.

Quý Sâm và Ứng Tín Viễn có một kỳ nghỉ vô cùng vui vẻ ở suối nước nóng, sau khi về Quý Sâm cũng không về nhà mình trước mà trực tiếp đến thẳng nhà của Trang Duy.

"Đem quà về cho cậu này" Quý Sâm vừa vào nhà liền để quà ra "Tôi thấy hàng thủ công ở đó rất đặc sắc nên mua cho cậu mấy cái nè"

"Cám ơn" Cho dù không phải là đồ vật đặc biệt nhưng cũng là tấm lòng của Quý Sâm.

Quý Sâm quan sát Trang Duy đã mấy ngày không gặp, cười nói "Sắc mặt không tồi, xem ra nghỉ ngơi rất đầy đủ nha"

"Ừ" Trang Duy đáp lại, đưa một chai nước khoáng trong tủ lạnh cho Quý Sâm.

Quý Sâm cầm chai nước đi vào phòng khách, vừa định ngồi xuống thì nhìn thấy một áo khoác tây trang và một cái cravat vắt trên ghế sopha. Quý Sâm không nhớ được Trang Duy lại có một bộ tây trang như vậy, hơn nữa nhìn size thì hình như lớn hơn của Trang Duy một chút.

"Trang phục này không phải của cậu thì phải?" Quý Sâm hỏi.

"À, của Cố Diễm" Trang Duy thẳng thắn, tối hôm qua Cố Diễm bỏ quên ở nhà cậu, cậu chưa đem lên cho anh.

Quý Sâm nhạy bén phát hiện cách gọi của Trang Duy thay đổi, trước đây Trang Duy gọi anh đều là "tổng giám đốc Cố". Nhìn lại sắc mặt Trang Duy hồng hào, xem ra tâm trạng rất tốt nữa, cộng với bộ trang phục này… Quan hệ gì mới có thể làm cho Cố Diễm tùy ý để trang phục lại trong nhà Trang Duy mà không đem về chứ?

"Cậu và tổng giám đốc Cố…" Quý Sâm nhìn Trang Duy, không trắng trợn hỏi ra nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

Trang Duy cười nói "Chúng tôi ở cùng nhau"

"Tôi biết ngay mà!" Quý Sâm cười to, quả nhiên đúng như dự đoán của cậu ta "Từ khi nào?"

"Mấy ngày trước" Trang Duy trả lời.

"Cậu vậy mà không thèm gọi điện báo với tôi một tiếng" Quý Sâm cảm thấy nếu như không phải cậu ta cẩn thận quan sát, không chừng vài ngày nữa Trang Duy mới cho hay quá, cậu ta biết Trang Duy không phải cố tình giấu mình, chỉ là trước nay Trang Duy không phải là người sẽ chủ động nói ra chuyện như vậy.

Trang Duy cười cười không nói, nếu cậu gọi cho Quý Sâm nói chuyện như vậy thì mới là kỳ lạ.

Quý Sâm nhìn đôi mắt tràn ngập ý cười của Trang Duy "Tôi nói tổng giám đốc Cố đối xử với cậu rất đặc biệt mà. Chúc mừng cậu và tổng giám đốc Cố ở bên nhau, tôi cũng yên tâm rồi" Quý Sâm cảm thấy Cố Diễm là người tuyệt đối đáng tin, có Cố Diễm chăm sóc Trang Duy, cậu ta cũng an tâm hơn.

"Ừ, khi nào có thời gian thì cũng đi ăn một bữa" Trang Duy nói, tuy Quý Sâm là đồng nghiệp của cậu nhưng cũng là bạn tốt của cậu, bây giờ cậu và Cố Diễm đã xác định quan hệ, mời Quý Sâm một bữa cơm cũng là chuyện nên làm.

"Được, đến lúc đó tôi phải chọn một nhà hàng đặc biệt xa hoa mới được" Quý Sâm cười nói.

"Tùy cậu" Trang Duy thoải mái đáp lại.

Sau khi Ứng Tín Viễn về, công việc của Cố Diễm nhẹ nhàng hơn không ít, cũng rất nhanh sắp xếp được thời gian trống, hẹn Trang Duy đi ăn cơm tối một bữa xem như hẹn hò.

Sau khi tan tầm, Cố Diễm đi về đón Trang Duy, sau đó hai người mới đến nhà hàng đã đặt trước. Thức ăn ở đây đều là những món chính gốc, khung cảnh cũng rất lịch sự tao nhã. Diện tích phòng riêng ngược lại hơi nhỏ nhưng vừa đủ cho hai người ngồi, có cảm giác như ở nhà, không hề xa cách.

Vào cửa báo tên xong, nhân viên phục vụ lễ phép đưa hai người vào trong. Mới vừa đi đến cửa phòng riêng của hai người thì cửa phòng riêng bên cạnh mở ra, người đi ra khiến Trang Duy hơi sửng sốt một chút.

Lâm Tân khi thấy Trang Duy cũng lộ vẻ bất ngờ nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại, gật đầu chào với cậu, gọi một tiếng "Anh Trang"

Gương mặt Lâm Tân vẫn chưa hoàn toàn ổn, có một vết sẹo vẫn còn khá rõ nhưng nếu không đối diện với ống kính thì cũng không dễ nhận ra. Mà khí chất của Lâm Tân lại thay đổi hoàn toàn với trước đây, dường như chỉ trong một đêm đã trưởng thành.

Trang Duy quay lại nói với Cố Diễm đi vào trước, cậu sẽ vào sau. Cố Diễm cũng không hỏi nhiều, đi vào phòng riêng trước.

Quan hệ trước đây của Trang Duy và Lâm Tân đúng là rất tệ, nhìn không vừa mắt nhau, nhưng bây giờ, cậu cũng muốn hỏi thăm Lâm Tân một chút…

42. Chương 42: Dịu Dàng

"Gần đây cậu sao rồi?" Trang Duy nhã nhặn hỏi "Lần trước gặp chị Như, chị ấy nói cậu đã rời khỏi Thiên Ảnh, đã có liên hệ với công ty mới chưa?"

"Cũng tạm ổn, vết thương trên mặt còn phải theo dõi một thời gian, không biết có thể biến mất hoàn toàn hay không" Lâm Tân cười cười, không còn sự đối chọi gay gắt như những lần nói chuyện với Trang Duy trước đây, ngược lại càng giống như một đàn em có thái độ khiêm tốn "Có tiếp xúc với công ty mới nhưng vẫn chưa quyết định được. Có chị Như chỉ bảo, em cũng không phải bận tâm nhiều"

"Ừ, chị Như giao thiệp rộng rãi, ánh mắt lại sắc bén, cậu nghe lời khuyên của chị ấy nhất định sẽ phát triển hơn" Những tiền bối trong giới luôn có lợi thế của tiền bối, điều này tuyệt đối không thể xem thường.

"Em biết" Lâm Tân ngoan ngoãn gật đầu, mỉm cười "Gần đây thường hay thấy được quảng cáo của anh, quay chụp rất tuyệt, chúc mừng anh"

"Cậu cũng sẽ có" Có thể nhận được nhiều quyền đại diện phát ngôn như vậy tất nhiên Trang Duy rất vui mừng, nhưng cậu cũng sẽ không bởi vậy mà kiêu căng ngạo mạn, dù sao con đường sự nghiệp tương lai vẫn còn rất dài "Điều kiện của cậu không thua kém, cho dù rời khỏi Thiên Ảnh, chỉ cần xác định hình tượng thích hợp thì sau này phát triển sẽ càng tốt hơn"

Quan hệ trước đây của Trang Duy và Lâm Tân đúng là chẳng ra làm sao nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến đánh giá khách quan thực lực của cậu dành cho Lâm Tân. Lâm Tân từng trèo lên giường Du Tung chẳng qua cũng chỉ để cho con đường nổi tiếng của mình được thuận lợi hơn một chút mà thôi. Nếu như không có Du Tung, Trang Duy cảm thấy Lâm Tân vẫn nổi tiếng nhưng sẽ không nhanh như vậy, cũng sẽ không suôn sẻ như vậy.

"Vậy thì mượn lời chúc của anh Trang vậy" Lâm Tân lễ phép đáp lại.

Trang Duy nhìn phòng riêng sau lưng Lâm Tân "Cậu đến đây với bạn sao?" Cậu không phải muốn hỏi chuyện riêng tư của Lâm Tân, chỉ là với tình hình hiện nay của Lâm Tân, người trong giới vẫn còn bằng lòng thân thiết với Lâm Tân có lẽ cũng hiếm như lá mùa thu rồi.

"Không phải" Lâm Tân cười cười "Là mấy đứa nhỏ em tài trợ, ngày hôm nay có thời gian nên đưa tụi nhóc đi ăn một bữa"

Trang Duy có chút bất ngờ nhìn Lâm Tân, cậu không biết là Lâm Tân cũng có tài trợ cho trẻ mồ côi.

"Hình như không nghe ai nhắc đến" Ấn tượng của Trang Duy đối với Lâm Tân cũng khá thêm một chút.

"Tài trợ bọn nhóc là chuyện cá nhân của em, không cần thiết phải rêu rao với người ngoài. Em cũng không muốn cuộc sống của mấy đứa nhỏ bị quấy rầy, chỉ hy vọng sau này tụi nhỏ có việc làm ổn định, có đủ năng lực để tiếp tục tài trợ cho những đứa trẻ khác" Lời nói của Lâm Tân rất giản dị, xem ra là hoàn toàn không muốn có người quá mức quan tâm đến chuyện này.

"Ừ" Trang Duy gật đầu, cậu rất tán thưởng sự thản nhiên của Lâm Tân đối với việc này "Sau này nếu có việc gì cần giúp đỡ có thể gọi điện thoại cho tôi"

"Được, cám ơn anh Trang" Lâm Tân cười đáp lại, trong lòng Lâm Tân cũng hiểu rõ, với thái độ của mình trước đây, Trang Duy hoàn toàn có thể không để ý đến mình nữa.

Trang Duy vỗ vai Lâm Tân "Được rồi, không làm phiền cậu nữa, khi nào tìm được công ty thì nói với tôi một tiếng"

"Ừm, anh Trang, lúc trước là em không hiểu chuyện, anh cũng đừng để bụng" Lâm Tân nhìn Trang Duy.

"Mọi chuyện đã qua thì cứ để cho nó qua đi" Chuyện như vậy trong giới vẫn nhan nhản đấy thôi, không phải chỉ có mỗi mình Lâm Tân, đương nhiên Trang Duy cũng sẽ không thù dai đến vậy. Hơn nữa đã trải qua chuyện của Du Tung, Lâm Tân cũng trưởng thành hơn rất nhiều.

"Vậy anh mau vào đi" Nụ cười của Lâm Tân thoải mái hơn một chút.

"Ừ, liên lạc sau" Trang Duy nói rồi liền xoay người đi vào phòng riêng.

Trong phòng, Cố Diễm đã xem menu xong và đang gọi món.

Thấy Trang Duy bước vào, anh đưa menu cho cậu "Em xem có muốn gọi thêm gì không?"

Trang Duy thường ngày cũng không kén chọn "Anh chọn trước đi, em sẽ bổ sung thêm"

"Được" Cố Diễm gật đầu, tiếp tục gọi món.

Trang Duy nghe được những món Cố Diễm gọi đều là những món mà cậu thích ăn, căn bản không cần cậu phải bổ sung thêm gì nữa. Cho nên sau khi Cố Diễm chọn xong, Trang Duy liền trực tiếp trả lại quyển menu cho nhân viên phục vụ "Cứ như vậy đi"

Sau khi nhân viên phục vụ đi ra ngoài, Trang Duy từ từ hớp một ngụm trà xanh gạo lứt vẫn còn ấm.

Cố Diễm đưa cho cậu một cái khăn ấm dùng để lau tay "Người vừa nãy là ai?"

Tuy Cố Diễm là một trong hai ông chủ của YC nhưng cũng không nhận biết được bao nhiêu nghệ nhân, có thể đã từng thấy ảnh khi công ty tuyển chọn người làm đại diện phát ngôn, chỉ là xem xong thì quên luôn.

Trang Duy nhận khăn vừa lau tay vừa nói "Lâm Tân, trước đây cũng ở Thiên Ảnh" Trang Duy cũng không nhắc lại lúc trước Du Tung giở trò để Lâm Tân cạnh tranh đại diện phát ngôn cho Vọng Tinh Uyển với cậu, dù sao chuyện cũng đã qua, Lâm Tân cũng không còn ở Thiên Ảnh nữa, nếu nhắc lại thì cậu cũng hẹp hòi quá rồi.

"Hình như có chút ấn tượng" Cố Diễm vẫn không chú ý lắm.

"Lâm Tân có thực lực, sau này sẽ còn phát triển nữa" Sau lưng Lâm Tân, Trang Duy vẫn đánh giá khách quan như vậy, thật ra cậu cảm thấy đại diện phát ngôn của Văn thị chi bằng tìm đến Lâm Tân, ít ra cũng có chút địa vị.

Hai người không nhắc đến Lâm Tân nữa, lại nói đến những chuyện khác. Món ăn được mang lên rất nhanh, hai người vừa ăn vừa tán gẫu, từ chuyện trong giới giải trí cho đến kinh tế, chủ đề không ngừng thay đổi.

Dùng cơm xong, hai người cùng nhau ra về, đi tản bộ một lúc ở Vọng Tinh Uyển rồi mới lên lầu.

Cố Diễm đưa Trang Duy về nhà trước, sau khi Trang Duy mở cửa, thấy thời gian cũng không còn sớm nữa, liền nói "Anh về sớm nghỉ ngơi một chút, sáng mai còn phải đi làm"

"Không muốn anh ở lại?" Cố Diễm ôm thắt lưng Trang Duy, hơi nhíu mày hỏi.

Trang Duy cười nhìn anh "Giữ anh lại làm bữa khuya cho em sao?"

"Cũng có thể làm chuyện khác" Nói xong, Cố Diễm cúi đầu hôn Trang Duy.

Nụ hôn của Cố Diễm ban đầu rất dịu dàng giống như là một loại thăm dò, nhưng chỉ vài giây sau, đầu lưỡi anh liền lướt qua môi Trang Duy, len lỏi qua kẽ răng luồn vào trong miệng cậu, khí thế cũng trở nên bá đạo hơn.

Đầu lưỡi của Cố Diễm càn quét trong khoang miệng Trang Duy, thăm dò nơi mẫn cảm của cậu, lôi kéo Trang Duy đáp lại anh. Cánh tay anh càng siết chặt hơn, ôm Trang Duy sát vào người mình.

Con tim của Trang Duy từ khi đón nhận nụ hôn của Cố Diễm càng đập dồn dập hơn, thế tiến công của Cố Diễm khiến cậu không có cách nào chống đỡ nổi. Dường như không được đáp lại nên Cố Diễm càng thêm dùng sức, thỉnh thoảng cắn nhẹ lên môi cậu, hoặc sẽ cuốn lấy đầu lưỡi của cậu, tựa như đang dạy cậu phải đáp lại như thế nào.

Đợi đến lúc Trang Duy hoàn hồn, cả người cậu đã bị Cố Diễm đè xuống sopha, áo khoác không biết đã bị cởi ra từ khi nào, áo len và áo sơmi cũng bị vén lên, bàn tay của Cố Diễm đang vuốt ve eo cậu. Eo của Trang Duy rất nhạy cảm, Cố Diễm cứ vuốt ve như thế làm cậu rất nhột muốn né tránh nhưng cả người lại bị Cố Diễm đè lên, căn bản không thể nhúc nhích được. Dần dần, Trang Duy gần như mất hết sức lực mềm nhũn nằm trên sopha, chỉ có thể để mặc cho Cố Diễm muốn làm gì thì làm.

Không biết đã qua bao lâu, rốt cuộc Cố Diễm buông tha cho Trang Duy, anh cũng không làm đến bước cuối cùng. Nhìn Trang Duy đỏ mặt thở hổn hển, Cố Diễm lộ ra ý cười tràn đầy cưng chiều. Lúc này Trang Duy

không còn hơi sức để ngồi dậy nổi, đôi mắt lấp lánh ánh nước, đôi môi hơi sưng đỏ, quần áo xộc xệch tạo nên sự quyến rũ không thốt nên lời.

Cố Diễm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy anh cũng khó mà đảm bảo mình còn có thể tự chủ được.

Cúi người hôn lên trán Trang Duy, anh cười nói "Anh về trước, em đi tắm rồi đi ngủ sớm đi"

"Ừm" Trang Duy rã rời trả lời một tiếng, cũng không có ý định đứng dậy tiễn anh ra cửa. Cơ thể cậu bây giờ vẫn còn mềm nhũn như cọng bún, căn bản không thể nhúc nhích.

Cố Diễm lại hôn lên môi cậu thêm lần nữa rồi mới đứng dậy ra về.

Trang Duy nhìn trần nhà, nghe tiếng đóng cửa, khóe miệng khẽ cong lên.

Cuộc thi đấu của tiến hành đến mức khí thế hừng hực, Trang Duy mặc dù không chơi game online nhưng cũng đọc được không ít tin tức liên quan. Truyền thông đánh giá rất cao cuộc thi đấu lần này, dù sao thi đấu với quy mô lớn như vậy trong nước không phải là ít nhưng đạt đến chất lượng như vậy thì không được bao nhiêu. trong giới game online trong nước là một chú hắc mã* đương nhiên sẽ càng được chú ý nhiều hơn gấp mấy lần, người trong nghề cũng hy vọng cuộc thi đấu của có thể tiến hành mỗi năm một lần, nếu như sau này có thể mở rộng ra quy mô thế giới thì tuyệt đối sẽ là niềm kiêu hãnh của giới game online nước nhà.

*Hắc mã: người có thực lực, có tài năng

Sáng sớm, Trang Duy mới vừa mơ màng thức dậy thì Quý Sâm đã có mặt ở nhà cậu. Nhờ có đại diện phát ngôn cho More, hiện nay đã có không ít thương hiệu quốc tế liên lạc với cậu. Vì để tránh nảy sinh xung đột hình tượng lại muốn lựa chọn những loại hình tốt nhất trong số đó, Quý Sâm phải bận tâm không ít, chẳng qua cuối cùng phải chọn cái nào thì vẫn chưa quyết định được, Quý Sâm tính vài hôm nữa sẽ đi thảo luận với ekip chuyên nghiệp của YC, hơn nữa sản phẩm sớm nhất của Trang Duy cũng là tận quý sau, bọn họ vẫn còn thời gian từ từ chọn lựa.

"Sao cậu dậy sớm thế?" Trang Duy nhìn đồng hồ, từ lúc Quý Sâm rời giường đi đến nhà cậu nhanh nhất cũng một tiếng đồng hồ, thức dậy sớm như vậy trong tình trạng không có công việc, Trang Duy cảm thấy đây không giống chuyện mà Quý Sâm sẽ làm.

Quý Sâm cũng không che giấu, cười nói "Hẹn Tín Viễn ăn sáng, cách chỗ anh ta không xa có một cửa hàng ăn sáng, tuy không lớn lắm nhưng lại rất nổi tiếng ở đó. Nhưng đồ ăn chỉ bán đến 8h sáng thôi, không đi sớm sẽ phải nhịn ăn đó"

"Cậu cũng rảnh thật" Đối với kẻ ham ăn như Quý Sâm, Trang Duy cảm thấy mình vẫn không thể bì kịp, cậu sẽ không vì một bữa sáng mà dậy sớm như vậy đâu.

"Nhưng cũng đáng giá mà" Quý Sâm nói "Lần sau có cơ hội tôi đem một phần về cho cậu"

"Hai phần" Trang Duy đưa hai ngón tay hình chữ V.

Quý Sâm cười nói "Biết rồi, bây giờ cậu thoát kiếp FA rồi"

Hai người uống cà phê một lúc, Quý Sâm mới lên tiếng "Tôi đến đây cũng để báo cho cậu chuyện đại diện phát ngôn của "

"Sao vậy?" Trang Duy hỏi.

" muốn đưa ra một phần tư liệu mới, ý của Thịnh Thần là muốn mời cậu tiếp tục làm đại diện phát ngôn" Quý Sâm trả lời. Nhờ đại diện phát ngôn lần trước, Trang Duy đã thu hút được một lượng lớn fan hâm mộ, tiếp tục làm đại diện phát ngôn cho có thể giúp củng cố nhân khí tốt hơn nữa, đối với Trang Duy mà nói thì đây tuyệt đối là một chuyện có lời.

"Có thể" Trang Duy sảng khoái đồng ý, một phần là vì lần hợp tác trước vô cùng vui vẻ lại tăng thêm độ hot cho cậu, một phần bởi vì đối phương là em trai của Cố Diễm, cậu cũng xem như nể mặt giảm bớt chiết khấu.

"Được rồi, lát nữa tôi sẽ liên hệ với bên Thịnh Thần" Nói tới đây, Quý Sâm cười gian xảo "Ông chủ của Thịnh Thần không phải là em trai của tổng giám đốc Cố sao? Nếu không lúc đến đó trao đổi, cậu đi với tổng giám đốc Cố đi, muốn giảm hay tăng chiết khấu đều do hai người tính hết"

Cố Diễm cũng là ông chủ của YC, đưa Trang Duy đi thảo luận chuyện này cũng không lạ.

"Cố Diễm đủ bận rồi, đừng tìm thêm việc cho anh ấy nữa" Trang Duy cười nói "Phí đại diện phát ngôn cho Thịnh Thần cậu xem xét rồi đưa ra chiết khấu, phía YC sẽ không có ý kiến gì đâu"

"Được" Quý Sâm trả lời, bây giờ quan hệ của Trang Duy và tổng giám đốc Cố không giống như trước nữa, bớt chiết khấu cho Thịnh Thần cũng coi như là quà ra mắt cậu tư nhà họ Cố đi.

Buổi trưa, Cố Diễm gọi điện thoại hỏi Trang Duy tối nay có lịch trình hay không.

"Có việc gì sao?" Trang Duy hỏi lại.

"Đứa thứ tư nhà anh hỏi tối nay em có rảnh không, cùng nhau đi ăn một bữa" Giọng nói của Cố Diễm ôn hòa, giống như đây là một chuyện bình thường.

"Cậu Tư?" Trang Duy cười nói "Vừa nãy Quý Sâm đến nhà em nói Thịnh Thần có ý định tiếp tục để em làm đại diện phát ngôn"

"Ừ, chắc hẹn em ăn cơm cũng là để thảo luận chuyện này" Cố Diễm nói.

"Vậy tối nay anh có rảnh không?" Cậu thì không có việc gì, quan trọng là Cố Diễm có thời gian hay không.

"Từ chối một bữa tiệc, đến lúc tan tầm anh về đón em" So với ăn cơm cùng người ngoài, Cố Diễm càng xem trọng tụ hội với người trong nhà hơn.

"Anh nói địa chỉ đi, em đến đó luôn" Trang Duy cũng không muốn Cố Diễm phải đi thêm một chuyến nữa.

"Không sao đâu, chúng ta đi chung một xe sẽ tiện hơn" Cố Diễm nói.

"Cũng được" Trang Duy do dự một chút, lại hỏi "Chuyện của chúng ta, cậu Tư có biết không?"

"Biết, Cố Ngạo nói với nó rồi" Cố Diễm không chút do dự bán đứng Cố Ngạo, hơn nữa cũng đã có sự đồng ý của anh rồi.

Trang Duy cảm thấy có một sự nhẹ nhàng không thể nói ra, nhưng vẫn có chút khẩn trương, có điều nói sao thì cậu tư cũng biết rồi, không cần Cố Diễm phải giới thiệu lại nữa, cậu cũng bớt lúng túng hơn một chút.

"Được, tối nay gặp lại"

"Ừ" Cố Diễm sau bữa trưa phải tiếp tục công việc, không thể kéo dài cuộc nói chuyện với Trang Duy, nói xong liền cúp điện thoại.

Để điện thoại di động xuống, Trang Duy đi vào phòng trang phục chọn kiểu quần áo thích hợp cho buổi ăn tối.

Đối với cuộc hẹn tối nay, Trang Duy rất xem trọng nhưng không phải vì đại diện phát ngôn, mà chỉ vì người kia là em trai của Cố Diễm. Nghĩ đến Cố Hủ, Trang Duy liền nhớ đến cậu thiếu niên cùng ngồi trong phòng máy với Cố Hủ, nếu như có thể, cậu cũng rất muốn hỏi thăm một vài chuyện liên quan đến người con trai đó, thử xem rốt cuộc Cố Hủ có tính toán như thế nào.

43. Chương 43: Hợp Ý

Sau khi Cố Diễm tan tầm thì trực tiếp về Vọng Tinh Uyển đón Trang Duy, sau đó cả hai cùng đến chỗ hẹn với Cố Hủ. Trang Duy đã xuống lầu đợi sẵn, Cố Diễm đặc biệt nhắc nhở cậu phải mặc đồ nhiều một chút, chiều nay nhiệt độ đột ngột hạ thấp, phải chú ý giữ ấm thân thể.

Nơi Cố Hủ chọn không phải là hội quán nổi tiếng, cũng không phải nhà hàng cao cấp mà là một quán lẩu Dương hạt tử*. Vị trí của quán không khó tìm nhưng trang trí rất đơn giản, nhìn từ ngoài vào thì không thấy gì nhưng vừa bước vào cửa, ngay lập tức sẽ thấy một đống người ngồi đầy cả phòng chờ, từ đó có thể đoán được mức độ nổi tiếng của quán lẩu này.

*Dương hạt tử chính là xương đốt sống lưng, do hình dạng bên ngoài giống với bò cạp nên người Bắc Kinh Thiên Tân gọi là Dương hạt tử. Lẩu Dương hạt tử là món ngon truyền thống của người Bắc Kinh, có lịch sử lâu đời, nguyên liệu chủ yếu được chọn là dê.

Trang Duy rất thích những quán ăn nhỏ kiểu này, trước đây lúc cậu còn chưa nổi tiếng, Quý Sâm thường xuyên dẫn cậu đến ăn ở mấy quán lẩu như vậy, bình thường những quán lẩu này giá cả vừa túi tiền lại không ăn xén ăn bớt, quan trọng là mùi vị cực kỳ ngon, mấy chỗ khác không thể sánh bằng. Mà bây giờ Quý Sâm đi ăn ở mấy quán nhỏ không còn kéo cậu theo nữa, cùng lắm là đóng hộp đem về, mùi vị tuy rằng không thay đổi mấy nhưng đã nguội, mà hâm nóng lại thì không còn mùi vị vốn có nữa.

Sự xuất hiện của Cố Diễm và Trang Duy đương nhiên là hoàn toàn không hợp với loại quán nhỏ thế này khiến cho không ít người chú ý đến, nhưng Trang Duy quấn khăn quàng cổ cao che hết miệng mũi, hơn nữa có Cố Diễm đi trước che khuất nên cũng không dễ bị nhận ra.

Cố Hủ đã nói số phòng cho Cố Diễm trước, sau khi báo số phòng, nhân viên phục vụ chỉ kịp nói "Xin mời lên lầu hai" rồi tất bật chạy đi. Đây là tác phong thông thường của những quán nhỏ, lúc đông khách bận rộn tất nhiên không thể để ý tới mỗi một người khách được.

Sau khi hai người lên lầu, rất nhanh đã tìm được phòng riêng hẹn trước. Đẩy cửa đi vào, Cố Hủ đã ngồi sẵn, nhưng khiến Trang Duy bất ngờ hơn chính là cậu thiếu niên mà cậu còn đang ngóng trông cũng đến đây.

Thấy hai người đi vào, cậu thiếu niên đó để bánh ngọt xiên que trên tay xuống, đứng dậy cùng với Cố Hủ.

"Anh cả, Trang tiên sinh" Cố Hủ chào hỏi hai người, tuy rằng không trực tiếp gọi "Anh dâu" như Cố Ngạo nhưng thái độ lại thân thiết hơn không ít.

Cố Diễm gật đầu, nói với Trang Duy "Em đã gặp Tiểu Hủ rồi" Sau đó lại mỉm cười giới thiệu cậu thiếu niên bên cạnh Cố Hủ "Đây là Hạ Tử Thần, người yêu của Tiểu Hủ, Út Cưng của nhà anh"

Trang Duy nghe Cố Diễm giới thiệu Hạ Tử Thần như vậy liền ngẩn người, xem ra Cố Diễm đã biết đến sự tồn tại của Hạ Tử Thần từ lâu, hơn nữa còn được nhà họ Cố đồng ý nữa.

"Trang tiên sinh, xin chào" Hạ Tử Thần cũng chào hỏi Trang Duy.

Hạ Tử Thần không chỉ dễ nhìn mà âm thanh cũng cực kì dễ nghe, lạnh lùng nhưng lại có chút gợi cảm làm cho Trang Duy không khỏi muốn nghe cậu nói thêm vài câu nữa.

"Xin chào, rất vui được gặp cậu" Trang Duy cười nói.

"Ngồi xuống vừa ăn vừa nói chuyện đi" Cố Diễm lên tiếng.

"Được" Cố Hủ trả lời, kéo Hạ Tử Thần ngồi xuống tiếp tục ăn bánh ngọt.

Cố Diễm và Trang Duy cởi áo khoác, ngồi xuống đối diện hai người kia.

Trên bàn đã nấu sẵn một phần lớn Dương hạt tử, hương thơm ngào ngạt khơi dậy sự thèm ăn của mọi người.

"Em chọn một ít món tái và rau, hai anh xem có cần gọi thêm gì không" Cố Hủ trực tiếp đưa menu cho Trang Duy.

Trang Duy nhìn Cố Diễm, cảm thấy kiểu người như Cố Diễm có vẻ hoàn toàn không phù hợp với những quán lẩu Dương hạt tử thế này cho nên cũng không biết phải chọn món gì, hay là đưa cho anh chọn thì sẽ được hơn.

Cố Diễm không xem menu, để cho Trang Duy lựa chọn, anh quay qua hỏi Hạ Tử Thần "Gần đây bận rộn lắm sao? Khi nào mới đến nghỉ hè?"

"Cũng sắp rồi, tuần sau thi cuối kì xong là được nghỉ" Hạ Tử Thần trả lời, cách nói vô cùng tự nhiên, đương nhiên là không xa lạ gì với Cố Diễm.

“Đến lúc đó để Tiểu Hủ đưa em ra ngoài chơi thỏa thích vài ngày” Cố Diễm nói “Chi phí anh lo”

“Cám ơn anh cả” Hạ Tử Thần cũng không từ chối, trong giọng nói xen lẫn sự phấn chấn.

“Đợi thi xong thì về nhà ở với ba mẹ vài ngày trước đi, mấy hôm trước mẹ mua hải sâm rất ngon, nói là chờ em về làm cơm trộn hải sâm” Cố Diễm nói.

“Dạ” Hạ Tử Thần cười đáp lại.

Chỉ đơn giản vài câu nói cũng đủ để Trang Duy đoán ra thái độ của nhà họ Cố đối với Hạ Tử Thần. Rất dễ nhận thấy, không chỉ có Cố Diễm yêu thích Hạ Tử Thần, mà ba mẹ của Cố Diễm cũng rất yêu thích cậu nhóc.

Điều này làm Trang Duy mừng thay cho Hạ Tử Thần, mặc dù cậu và Hạ Tử Thần vẫn chưa quen thuộc với nhau bao nhiêu. Lần đầu tiên cậu gặp Hạ Tử Thần thì đã hi vọng cậu nhóc có thể có được một kết quả tốt với Cố Hủ, dù sao con đường này không dễ đi, tuổi Hạ Tử Thần lại nhỏ, nếu như gặp phải người yêu không có trách nhiệm thì sau này sẽ càng gian nan hơn. Nhưng xem tình hình này, quan hệ giữa hai người này rất bền vững, trong nhà cũng đã đồng ý, không còn gì phải lo lắng nữa rồi.

Trang Duy lại gọi thêm vài món rau và nấm mình thích, Cố Hủ cũng gọi thêm hai phần thịt, chay mặn đều dùng được.

Trong lúc chờ thức ăn ngấm gia vị, Hạ Tử Thần đẩy dĩa thức ăn nhẹ về phía Trang Duy “Trang tiên sinh ăn thử xem, mùi vị rất ngon”

Đây đều là một vài món thức ăn nhẹ, ăn vào không chiếm dạ dày bao nhiêu, cũng rất ngon miệng, Trang Duy không khách sáo nữa, sau khi nói cám ơn thì cầm một miếng đưa cho Cố Diễm trước, sau đó thì mới tự mình ăn.

Chốc lát sau thức ăn đã được bày ra đầy bàn, chỉ nhìn thôi cũng đủ cho người ta ngứa tay.

Bốn người không ai nhiều lời, bắt đầu động đũa. Thỉnh thoảng Cố Diễm sẽ gắp cho Trang Duy một vài miếng thịt, không để cậu ăn quá nhạt nhẽo. Còn Cố Hủ thì gần như cả buổi đều gắp thức ăn cho Hạ Tử Thần, ngay cả xiên thức ăn cũng không để cho Hạ Tử Thần cầm, sợ cậu nhóc bị nước lẩu văng trúng. Mà Hạ Tử Thần hình như cũng đã quen, Cố Hủ gắp cho cậu nhóc món nào thì ăn món đó, tuy rằng nét mặt lạnh nhạt nhưng vẫn ngoan ngoãn ăn hết.

Cố Diễm thấy cảnh này riết rồi cũng quen, căn bản không quan tâm đến hai người này. Mỗi người đều có cách yêu của riêng mình, Cố Hủ chăm sóc cho Hạ Tử Thần là chuyện đương nhiên, còn anh và Trang Duy thì không cần phải như vậy, điều này cũng không thích hợp với Trang Duy, anh chỉ cần để ý đừng để Trang Duy chỉ ăn rau xanh mãi là được rồi, ngoài ra Trang Duy cũng không cần anh phải chăm lo từng li từng tí, nếu không có thể sẽ khiến Trang Duy cảm thấy mất tự do.

Đến khi dạ dày của bốn người đều hơi căng thì mới giảm tốc độ lại, bắt đầu vừa ăn vừa trò chuyện.

“Trang tiên sinh, liên quan đến đại diện phát ngôn cho tư liệu mới của quý này, Thịnh Thần muốn tiếp tục hợp tác với anh, không biết Trang tiên sinh có ý kiến gì hay không?” Cố Hủ hỏi Trang Duy.

“Hôm nay anh có nghe người đại diện thông báo, bên anh không thành vấn đề, rất vui khi được hợp tác với Thịnh Thần lần thứ hai” Trang Duy mỉm cười.

“Vậy thì hẹn lúc nào đó mời Trang tiên sinh đến Thịnh Thần bàn chuyện hợp tác” Cố Hủ nói tiếp.

“Cũng được” Gần đây Trang Duy không nhận công việc, thời gian rảnh rỗi cũng nhiều hơn.

Cố Hủ gắp thêm rau cho Hạ Tử Thần, tiếp tục nói “Liên quan đến chi phí đại diện phát ngôn…”

Trang Duy cười nói “Nếu hợp tác lần thứ hai thì nhất định phải giảm bớt chi phí cho Thịnh Thần”

Cố Diễm khẽ cười “Bọn anh vốn còn đang tính sẽ tăng giá lên cho em, dù sao cũng nhờ em mà hiệu quả lần trước đúng thật là rất tốt”

Trang Duy không nghĩ đến Thịnh Thần lại hào phóng đến vậy, nhưng dù sao cũng có liên quan đến Cố Diễm, cậu cảm thấy vẫn nên phải giảm giá một chút mới đúng “Đại diện phát ngôn cho Thịnh Thần, anh

cũng tăng thêm nhân khí, vẫn có lợi cho anh nhiều hơn. Chi phí đại diện phát ngôn lần này có thể giảm bớt một ít, hi vọng lần sau có cơ hội sẽ lại tiếp tục hợp tác với Thịnh Thần nữa"

"Nếu có đại diện phát ngôn thích hợp, Thịnh Thần nhất định sẽ ưu tiên suy xét cho Trang tiên sinh, nhưng hiện tại anh đã bắt đầu quay lại thị trường quốc tế, nhất định giá trị bản thân cũng sẽ tăng cao, chi phí đại diện phát ngôn lần thứ nhất của Thịnh Thần trả cho anh ngược lại có phần xem nhẹ rồi" Cố Hủ thuyết phục.

Trang Duy và Cố Hủ, nghệ nhân thì muốn giảm giá, ông chủ thì muốn tăng giá, trong giới giải trí chắc đây là lần đầu tiên có chuyện như thế này.

Trong lúc hai người đang thay phiên nhau đều muốn đưa phần tốt cho đối phương, Cố Diễm liền lên tiếng "Được rồi, lần này Trang Duy giảm cho Tiểu Hủ, vài ngày nữa Cố thị có một đại diện phát ngôn cho Trang Duy, đến lúc đó không được kì kèo nữa"

Trang Duy quay đầu nhìn Cố Diễm, cậu chưa từng nghe Cố Diễm nhắc đến đại diện phán ngôn của Cố thị.

Cố Diễm mỉm cười "Sản phẩm vừa mới quyết định thời gian đưa ra thị trường hôm nay, chưa kịp nói với em"

Tuyệt đối đây là một chuyện vô cùng kinh hỉ đối với Trang Duy, Cố Diễm trực tiếp nói với cậu có nghĩa là nhất định có thể nắm chắc rồi.

Cố Hủ cũng không khách sáo nữa "Vậy em đành nhận chiết khấu của anh thôi"

"Ừ" Trang Duy gật đầu, thật ra cho dù có giảm cho Cố Diễm nữa thì cậu cũng sẵn lòng, hơn nữa chắc chắn bên phía YC cũng sẽ không có ý kiến.

Sau đó Cố Diễm và Cố Hủ lại chuyển chủ đề đến Cố thị, ý của Cố Diễm là định để cho Cố Hủ dành vài ngày đến Cố thị hỗ trợ, Cố Hủ tuy rất bận rộn nhưng vẫn hứa sẽ cố gắng.

Trang Duy cũng không quấy rầy bọn họ trò chuyện, sau khi thêm nước lẩu thì để thêm thức ăn vào.

Hình như Hạ Tử Thần rất thích mấy món thức ăn nhẹ ở đây, trong lúc đợi thức ăn chín thì cầm vài xiên lên nhấm nháp.

Trang Duy nhìn cậu nhóc, chủ động bắt chuyện "Em và cậu Tư thường đến đây ăn sao?"

Hạ Tử Thần cười trả lời "Mùa hè muốn ăn lẩu thì đến đây, mùa này ăn thịt dê cũng không bị táo bón"

"Cũng đúng" Trang Duy xiên một viên bánh đậu xanh "Em có biết còn những quán nhỏ nào vừa ăn ngon lại vừa thực tế như vậy không? Có cơ hội anh cũng muốn ăn thử xem sao"

"Có" Hạ Tử Thần gật đầu, kể cho cậu vài quán, tuy rằng không nằm trong trung tâm thành phố, nghe là biết không dễ tìm nhưng có thể hỏi thăm những người ở gần đó.

Thức ăn trong nồi đã chín, hai người cũng không để ý đến Cố Diễm và Cố Hủ, một bên thì lo nói, còn một bên thì lo ăn.

"Em có thể cho anh xin số điện thoại không? Lúc không tìm được anh có thể gọi hỏi em" Trang Duy là người rất ít khi chủ động hỏi số điện thoại của người khác, cậu có ấn tượng rất tốt đối với Hạ Tử Thần, cũng hợp ý với cậu, giống như là một đứa em trai vậy.

"Được" Hạ Tử Thần trao đổi số điện thoại với Trang Duy "Nếu không có ai đi với anh, anh cũng có thể gọi cho em"

"Ừ" Trang Duy gật đầu cười, tuy rằng bề ngoài Hạ Tử Thần có hơi lãnh đạm nhưng thật ra lại rất ngoan ngoãn, cũng rất dễ thân thiết, thảo nào nhà họ Cố lại thích cậu nhóc đến vậy "Nếu em không để ý thì cứ gọi là anh* đi, gọi "Trang tiên sinh" nghe rất xa lạ"

*Anh ở đây là ca – anh trai, còn trước đó là nhĩ – ngươi, tuy nhiên do chênh lệch tuổi tác nên mình edit là anh hết cho lịch sự, dù gì Thần Thần cũng là bé ngoan mà (^-^)/

Trong lúc nói chuyện với Hạ Tử Thần, Trang Duy không khỏi suy nghĩ, nếu cậu có một đứa em trai như vậy, cuộc sống thời thơ ấu cũng sẽ thoải mái hơn rất nhiều.

"Anh" Hạ Tử Thần cười gọi một tiếng.

"Ừ" Trang Duy lại nói "Khi nào anh đến Thịnh Thần sẽ đãi em một bữa.

"Dạ" Hạ Tử Thần gật đầu, sau khi nghỉ hè ngày nào cậu nhóc cũng sẽ đến Thịnh Thần, không cần phải đặc biệt hẹn giờ.

Trong lúc Cố Diễm và Cố Hủ trò chuyện thỉnh thoảng cũng nhìn qua Trang Duy và Hạ Tử Thần, thấy bọn họ nói chuyện với nhau rất tốt cũng không để ý nữa.

Đợi đến khi cả bốn người đều ăn xong, Cố Hủ đi thanh toán hóa đơn, sau đó cầm áo khoác và khăn quàng cổ mặc vào cho Hạ Tử Thần.

Trang Duy mỉm cười nhìn bọn họ, Cố Diễm cũng cầm lấy áo khoác của cậu, nói "Đưa tay ra"

Trang Duy đưa tay ra, vốn là để nhận đồ nhưng Cố Diễm lại không đưa cho cậu mà trực tiếp giúp cậu mặc lên luôn.

Động tác của hai anh em giống hệt nhau, dường như Hạ Tử Thần đã quen còn Trang Duy lại có chút đỏ mặt, nhưng cậu cũng không nói gì, cứ để cho Cố Diễm mặc áo khoác, quàng khăn giúp cậu.

Ra khỏi quán lẩu, Cố Hủ nắm tay Hạ Tử Thần, nói với Cố Diễm và Trang Duy "Anh cả, anh Trang Duy, bọn em đi trước, có gì gọi điện sau" Cách xưng hô của Cố Hủ thay đổi nghiễm nhiên kéo gần khoảng cách lại với Trang Duy.

"Được, lái xe chậm thôi" Cố Diễm dặn dò.

Cố Hủ gật đầu "Em biết rồi"

Hạ Tử Thần vẫy tay chào hai người, sau khi nói "Hẹn gặp lại" thì cũng đi về với Cố Hủ.

"Về thôi" Cố Diễm nói với Trang Duy.

"Ừ" Trang Duy cũng nối gót Cố Diễm lên xe, rất nhanh chiếc xe đã cách xa quán lẩu.

Quay về Vọng Tinh Uyển, Cố Diễm cũng không đưa Trang Duy lên lầu ngay mà kéo cậu đi tản bộ ở dưới lầu. Tối nay ăn không ít, tản bộ một lúc càng có lợi cho sức khỏe.

Đi được một quãng, Cố Diễm đột nhiên lên tiếng "Có muốn dọn đến ở cùng anh không?"

Trang Duy ngừng lại, nhìn Cố Diễm. Đề nghị của Cố Diễm có hơi đột ngột đối với cậu, cậu vẫn chưa từng cân nhắc đến vấn đề này.

"Sao lại đột nhiên hỏi chuyện này..." Trang Duy do dự hỏi.

Cố Diễm cũng dừng lại cùng lúc với cậu, nhưng bàn tay anh vẫn nắm chặt tay cậu "Ở cùng một chỗ, chúng ta sẽ có thời gian gặp mặt nhau nhiều hơn"

Trang Duy mím môi "Em muốn suy nghĩ một lát" Thật ra sống chung với nhau có thể sẽ nảy sinh một số vấn đề, cho nên cậu muốn suy xét thật kỹ rồi mới đưa ra quyết định.

"Cũng được, cũng không phải chuyện gấp, em cứ từ từ cân nhắc" Cố Diễm mỉm cười, anh cũng không muốn ép buộc Trang Duy, chỉ là đề nghị thôi, kết quả thì cứ thuận theo tự nhiên đi. Hơn nữa coi như Trang Duy đồng ý thì cũng phải đợi đến ngày nắng ấm mới chuyển nhà thì tốt hơn, còn việc có tiếp tục ở lại Vọng Tinh Uyển hay không cũng phải suy nghĩ lại.

"Đi thêm một lát nữa đi" Cố Diễm nắm tay Trang Duy tiếp tục bước về phía trước, cũng không tiếp tục chủ đề mới vừa rồi.

"Tử Thần và cậu Tư sống chung với nhau sao?" Trang Duy hỏi, cậu cũng không phải bởi vì vấn đề của Cố Diễm mà hỏi như vậy, chỉ là đơn thuần hỏi ra chuyện mình muốn biết.

"Ừ, cũng được một thời gian lâu rồi" Cố Diễm trả lời, nhà ở là anh tặng.

“Tử Thần rất tốt” Trang Duy nói lời từ đáy lòng.

“Đúng là rất tốt, em cũng đã gặp ba của nhóc ấy rồi” Cố Diễm mỉm cười.

“Ai?” Trang Duy nghi hoặc nhìn Cố Diễm.

“Hạ Ngự Trạch”

Trang Duy kinh ngạc trợn mắt “Luật sư Hạ nhìn còn rất trẻ mà”

“Ừ, Thần Thần không phải là con ruột của Ngự Trạch, nhưng đã được nuôi dưỡng từ nhỏ, không khác gì với ba ruột” Cố Diễm nói.

Trang Duy tỉnh ngộ gật đầu “Hóa ra là vậy, hèn chi khí chất của Tử Thần thật sự giống hệt với luật sư Hạ”

“Ừ” Nếu là người khác, Cố Diễm chắc chắn sẽ không nhắc đến chuyện này, nhưng thấy Trang Duy rất hợp ý với Hạ Tử Thần mới nói với cậu, để tránh cho sau này Hạ Tử Thần phải giải thích thêm.

Trang Duy nở nụ cười “Xem ra tình cảm của cậu Tư và Tử Thần không có gì trở ngại”

“Ừ, tình yêu suôn sẻ như vậy cũng càng tốt cho tương lai phát triển sau này của hai đứa” Cố Diễm tiếp lời.

“Cũng phải” Không bị người nhà phản đối, tình cảm của hai người cũng sẽ không vì thế mà nảy sinh mâu thuẫn hoặc chia ly, có thể càng yêu nhau nhiều hơn, hưởng thụ sự chúc phúc và hạnh phúc.

“Chúng ta cũng sẽ suôn sẻ” Cố Diễm nắm chặt bàn tay Trang Duy.

“Ừ” Trang Duy mỉm cười nhìn anh, gật đầu, cũng siết chặt lấy tay anh.

44. Chương 44: Nghi Vấn

Sau khi trở về, Cố Diễm nói về sản phẩm mà Cố thị muốn mời Trang Duy làm đại diện phát ngôn lần này, là một nhãn hiệu dầu gội. Trước đây Cố thị có một nhãn hiệu dầu gội vô cùng nổi tiếng, đến bây giờ cũng vẫn còn đang rất được ưa chuộng, chính Trang Duy cũng đang sử dụng loại này. Hai năm sau, Cố thị một lần nữa lại đưa ra thị trường một loại dầu gội suôn mượt hạn chế chất nhờn da đầu, trải qua nghiên cứu và thử nghiệm hơn một năm rưỡi mới đưa ra phương pháp sản xuất cuối cùng, tuyệt đối có thể đạt được hiệu quả như mong muốn.

Trình bày loại hình và hiệu quả của sản phẩm xong, Cố Diễm lại nói đến chi phí đại diện phát ngôn. Lần này chi phí đại diện phát ngôn chắc chắn không thể so được với Vọng Tinh Uyển, dù sao hai thứ này cũng không giống nhau, nhưng so với các sản phẩm cùng loại thì giá cả mà Cố thị đưa ra tuyệt đối xứng đáng với giá trị bản thân của Trang Duy.

“Thật sự anh không cần em giảm giá sao?” Trang Duy cười hỏi.

“Không cần, đây là giá đã được thảo luận trong buổi họp, em xứng đáng có được” Cố Diễm trả lời.

“Tổng giám đốc Cố đã hào phóng như vậy thì em cũng không khách sáo nữa” Giá cả như vậy cũng là một loại khẳng định dành cho cậu, Trang Duy cũng sẽ không khách sáo.

“Ừ, ngày mai sẽ có nhân viên của Cố thị sẽ liên hệ với Quý Sâm, đến lúc đó để cậu ta nói với YC một tiếng là được, anh cũng đã lên tiếng với Sở Khâm trước rồi. Chờ đến khi xác định hợp đồng thì trực tiếp đến YC ký hợp đồng” Cố Diễm nói tiếp.

“Ừm, cám ơn anh” Trang Duy cảm thấy có lẽ lần này cũng là Cố Diễm đề nghị mời cậu.

Hình như Cố Diễm đã nhìn thấu tâm tư của cậu, anh lại nói tiếp “Đúng là anh đã sớm có ý để đại diện phát ngôn này cho em, nhưng lần này anh còn chưa nói thì người phụ trách của quảng cáo lần này đã đề cử em trước rồi. Những người khác cũng đều không có ý kiến gì cho nên đưa ra quyết định luôn”

“Thì ra là vậy” Trang Duy cảm thấy như vậy cũng không tệ, cũng khẳng định được năng lực của cậu.

“Quảng cáo lần này mời một ekip sản xuất nổi tiếng quốc tế đến quay chụp, em phải ra nước ngoài chụp ảnh. Đến lúc đó em cũng có thể học hỏi thêm một ít kinh nghiệm quay phim chụp ảnh” Dù rằng Cố Diễm không đành lòng để Trang Duy ra nước ngoài làm việc, tuy không gặp nhau chỉ có vài ngày, nhưng chu kỳ quay chụp quảng cáo vẫn tương đối ngắn, cho nên cậu cũng không đi quá lâu.

“Ừm” Trang Duy không có ý kiến gì với vấn đề này.

Cố Diễm lại ở lại với cậu trò chuyện thêm một lúc nữa rồi anh mới đi lên nhà mình.

Đại diện phát ngôn cho nhãn hiệu dầu gội lần này rất thuận lợi, Quý Sâm vừa mới nhận được liên lạc từ nhân viên của Cố thị xong liền hào hứng gọi ngay cho Trang Duy – Cậu ta vẫn chưa biết Trang Duy đã biết trước rồi.

Tối hôm qua tâm trạng Trang Duy rất tốt, tinh thần cũng không tệ cho nên đã thức suốt đêm xem một bộ phim của nước Anh, đến khi buồn ngủ thì trời đã gần sáng, lúc này cậu mới tắt máy vi tính lên giường ngủ. Cho nên lúc Quý Sâm gọi cho cậu, cậu vẫn chưa tỉnh giấc, giọng nói có chút khàn khàn đầy gợi cảm.

Quý Sâm nghe thấy giọng nói của Trang Duy thì giả vờ ho một tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất nói sơ qua một lần.

Trang Duy vẫn còn ngáy ngủ, cũng không nói với Quý Sâm là cậu đã biết chuyện này rồi, chỉ khẽ đáp “Ừm” một tiếng, trong lòng chỉ muốn cúp điện thoại ngủ tiếp, hiếm khi nào cậu lại có cảm giác lười biếng chỉ muốn được ngủ một giấc thế này.

Mà trong mắt Quý Sâm thì biểu hiện của Trang Duy chính là không có tinh thần.

Do dự một lát, Quý Sâm bèn nhắc nhở đầy thiện chí “À, ừm, hai người vẫn nên hạn chế một chút thì tốt hơn, cũng chú ý đừng để lại dấu vết gì ở chỗ dễ thấy, nếu không bị người khác nhìn thấy thì không hay lắm”

Trang Duy nghe vậy cũng sững sờ, sau đó liền bật cười, nhưng cậu cũng không muốn giải thích nhiều, dù sao cậu và Cố Diễm đã xác định là quan hệ người yêu, tương lai đi đến bước này cũng là điều tất nhiên, không cần thiết phải giải thích rõ ràng.

“Trong lòng tôi biết mà” Trang Duy đột nhiên nghĩ nếu như Cố Diễm nghe được câu này không biết anh sẽ có phản ứng như thế nào.

“Ừ, vậy cậu nghỉ ngơi cho tốt đi, chờ khi nào bên Thịnh Thần đưa ra thời gian gặp mặt, tôi sẽ thông báo với cậu” Quý Sâm cũng không dài dòng, tránh làm phiền Trang Duy nghỉ ngơi.

“Ừ, vất vả cho cậu rồi” Trang Duy cười nói.

Cúp điện thoại, Trang Duy nằm lì trên giường, nhắm hai mắt lại định ngủ tiếp nhưng đầu óc của cậu lại ngày càng tỉnh táo, không biết có ngủ tiếp được nữa hay không.

Sau khi quen nhau, cậu và Cố Diễm đều đã có nắm tay, có hôn môi, có âu yếm nhưng vẫn chưa làm chuyện thân mật nhất. Tuy rằng cậu và Cố Diễm đã trải qua chuyện đó từ rất lâu trước rồi, nhưng từ sau khi chính thức trở thành người yêu của nhau thì lại không gấp gáp phát triển đến bước này. Chỉ là Trang Duy rất thích những hành động có hơi thân mật một chút, có cảm giác như được quý trọng tựa như bảo bối trong lòng bàn tay.

Cậu còn chưa kịp kéo cơn buồn ngủ về thì điện thoại lần thứ hai reo lên.

“Alo?” Trang Duy cầm điện thoại lên, không để ý là ai gọi, trực tiếp nhận cuộc gọi.

“Vẫn còn chưa dậy sao?” Cố Diễm cười hỏi.

“Tối qua ngủ hơi trễ” Trang Duy biếng nhác lật người tìm tư thế nằm thoải mái hơn cho mình.

“Phá giấc ngủ của em rồi” Cố Diễm tưởng rằng Trang Duy đã dậy rồi cho nên nhân lúc rảnh rỗi tranh thủ gọi điện cho cậu, muốn nghe giọng nói của cậu một chút. Có lẽ những người đang yêu đều giống như vậy, anh cũng không ngoại lệ, thỉnh thoảng sẽ nhớ đến người mình yêu, có những lúc nhớ đến da diết nhưng lại không thể gặp nhau ngay được cho nên mới muốn được nghe âm thanh của người kia một chút.

“Cũng không hẳn” Tinh thần của Trang Duy đã hoàn toàn tỉnh táo “Mới vừa nãy Quý Sâm gọi cho em nói chuyện đại diện phát ngôn cho nhãn hiệu dầu gội cũng đã đánh thức em rồi”

“Vậy em ngủ thêm một lúc nữa đi” Cố Diễm nói.

“Tối nay ngủ cùng nhau đi” Trang Duy gác tay lên trán, cười nói “Anh biết lúc nãy Quý Sâm nói gì với em không?”

“Cậu ta nói gì?” Cố Diễm hỏi.

Trang Duy cười kể lại với Cố Diễm chuyện Quý Sâm nhắc hai người họ nên hạn chế một chút, hai người đàn ông mà nói chuyện này cũng không làm Trang Duy cảm thấy ngại ngùng, nhất là khi Cố Diễm còn là người yêu của cậu.

Cố Diễm nghe xong cũng cười “Hình như anh phụ lòng kỳ vọng của Quý Sâm rồi thì phải”

Trang Duy nhất thời không biết phải trả lời anh thế nào, nhiệt độ trên gương mặt hình như cũng hơi tăng lên một chút.

Cố Diễm thấy cậu không nói gì, khẽ cười một tiếng, đổi chủ đề “Anh gọi thức ăn trưa bên ngoài cho em rồi, nếu em thức rồi thì đúng giờ bọn họ sẽ đưa đến. Tới lúc đó em tự xuống lầu lấy về ăn, ra ngoài nhớ mặc thêm quần áo, hôm nay trời lạnh”

“Được, cứ đưa đúng giờ đã hẹn đi, em cũng đã dậy rồi” Đối với kiểu người thường xuyên gọi thức ăn ngoài như Trang Duy, đôi lúc cũng không biết nên ăn món gì. Cố Diễm đã chọn cho cậu cũng giúp cậu đỡ phải tốn công cân nhắc đắn đo, hơn nữa những món mà Cố Diễm chọn đều là những món yêu thích của cậu, không cần lo sẽ thất vọng khi mở hộp thức ăn ra.

“Ừ, vậy buổi trưa em chợp mắt thêm một lúc nữa đi, tối nay tan tầm anh sẽ đến nhà em” Cố Diễm dặn dò.

“Ừm, biết rồi” Sau khi Trang Duy tỉnh táo, giọng nói cũng không còn khàn khàn nữa “Nếu như tổng giám đốc Cố trên đường về chịu khó ghé mua bánh mì cho em thì càng tốt hơn nữa”

Cố Diễm khẽ cười đáp lại “Biết rồi, chờ anh về”

“Ừ” Trang Duy cười, cậu không cần phải nói với Cố Diễm cậu muốn mua bánh mì hiệu gì mùi gì, bởi vì Cố Diễm đều biết rõ rồi.

Cuộc sống thường ngày của Trang Duy và Cố Diễm cứ trải qua một cách ngọt ngào như thế, tuy rằng có chút giản đơn nhưng đối với hai người họ mà nói thì lại rất phong phú.

Sau khi đã xác định thời gian gặp mặt với Thịnh Thần, Trang Duy và Quý Sâm lại đến Thịnh Thần lần thứ hai. Thông thường thì sẽ là nhân viên của Thịnh Thần sẽ đến YC nhưng Trang Duy đã hẹn Hạ Tử Thần cùng nhau đi ăn, hơn nữa Thịnh Thần và YC lại có liên hệ với nhau, nghe nói Kiều Sở Khâm cũng có hợp tác với Thịnh Thần cho nên đều là người quen với nhau, Trang Duy và Quý Sâm đến đó bàn chuyện công việc cũng không ai có ý kiến gì.

Hợp đồng đã được phác thảo sẵn, sau khi Trang Duy đọc qua một lần thì trực tiếp ký tên xuống. Mọi chuyện đã được quyết định, chỉ cần Thịnh Thần theo thủ tục đưa qua cho YC là được. Lần ký hợp đồng này vẫn rất âm thầm, chỉ cần đến lúc thích hợp, YC và Thịnh Thần cùng đưa ra thông báo cùng lúc là xong. Bọn họ phải dồn hết tinh thần và sức lực vào phần chế tác quảng cáo, đây mới là điều quan trọng nhất.

Trang Duy đưa Hạ Tử Thần và Quý Sâm cùng nhau ra ngoài ăn trưa, nhân dịp này cũng giới thiệu Quý Sâm với Hạ Tử Thần. Tính tình Quý Sâm cởi mở lại đơn thuần rất dễ tạo cảm giác thân thiện với người khác, cho nên chỉ sau một bữa cơm, Quý Sâm cũng đã kết bạn với Hạ Tử Thần.

Sau khi ăn xong, Trang Duy và Quý Sâm đưa Hạ Tử Thần về công ty rồi mới lái xe ra về.

“Đứa nhỏ tên Tử Thần này làm người ta có cảm giác rất thoải mái, hèn gì ông chủ Cố lại bảo bọc cậu nhóc như thế” Quý Sâm cười nói, Hạ Tử Thần không thuộc kiểu người dẻo mồm dẻo mép nhưng chính vì như thế, vốn đã quen nhìn thấy tình cảm giả dối, tâng bốc nịnh nọt trong giới giải trí, Quý Sâm mới càng cảm nhận được sự chân thành. Hạ Tử Thần sẽ chăm chú lắng nghe bọn họ nói chuyện, sau đó mới nói ra suy nghĩ và

quan điểm của mình, không nói nhiều nhưng cũng không để không khí chết. Tự nhiên như vậy, chân thành như vậy, cách trò chuyện càng giống với kiểu bạn bè mà Quý Sâm xem trọng nhất.

"Ừ, cậu tư nhà họ Cố đặc biệt cưng chiều nhóc, Cố Diễm cũng rất thích nhóc" Trang Duy nói với Quý Sâm.

"Đúng là rất được người ta yêu thích" Quý Sâm gật đầu cười.

Trang Duy thấy hơi khát nước nên hơi nhoài người ra phía sau lấy chai nước, trong lúc quay người lại thì đột nhiên nhìn thấy phía trong xương quai xanh của Quý Sâm có một dấu vết màu đỏ sẫm – Trông cứ như dấu hôn vậy.

Hôm nay Quý Sâm mặc một cái áo len cổ chữ V, nhìn từ chính diện thì bị che khuất không thấy được gì, nhưng khi lên xe mở điều hòa, Quý Sâm mở dây kéo áo khoác ra, áo len bên trong cũng không bó sát vào da cho nên khi Trang Duy quay người lại, thoáng nhìn sơ qua thì đã thấy ngay dấu hôn này.

—- Quý Sâm bắt đầu yêu đương từ khi nào mà cậu không hề hay biết chút gì, Trang Duy cảm thấy người làm bạn như mình có hơi thất bại.

Vặn nắp chai nước uống mấy hớp, Trang Duy hỏi Quý Sâm "Quen bạn gái sao?"

Cơ thể Quý Sâm hơi cứng ngắc một chút nhưng rất nhanh đã bình thường trở lại "Làm gì có chứ"

Trang Duy hơi nhướn mày "Đến tôi mà cậu cũng muốn giấu sao?" Quý Sâm phủ nhận cũng không làm Trang Duy cảm thấy tức giận hay bất mãn, cậu chỉ là có chút thắc mắc chuyện này có gì đâu mà phải che giấu làm gì…

Quý Sâm mím môi, một lát mới trả lời "Thật ra vẫn chưa chắc chắn, khi nào xác định thì tôi sẽ kể cho cậu nghe"

Nghi vấn trong lòng Trang Duy càng lớn, ngay cả dấu hôn còn để lại thì còn gì mà không chắc chắn? Nhưng dù sao đây cũng là chuyện cá nhân của Quý Sâm, cậu cũng không tiện truy hỏi đến cùng. Trong lòng vẫn còn đang suy nghĩ không biết là ai, dù sao cậu cũng không thấy Quý Sâm gần đây qua lại thân thiết với ai, cũng không thấy Quý Sâm nấu cháo điện thoại.

Điều này khiến Trang Duy không khỏi lo lắng "Không phải là cậu gặp chuyện gì rồi chứ?"

"Không có" Quý Sâm vội vàng lắc đầu "Thật sự không có gì đâu, cậu đừng lo lắng"

Quý Sâm không muốn nói, Trang Duy thấy mình có hỏi nữa cũng không hỏi ra được gì, chỉ đành nói "Nếu có vấn đề gì thì nhất định phải nói với tôi, đừng giấu trong lòng"

"Ừ, tôi biết rồi" Quý Sâm gật đầu.

Trang Duy thấy sắc mặt cậu ta vẫn bình thường, có lẽ sự việc cũng không đến nỗi tồi tệ cho nên không hỏi tới nữa. Cậu nghĩ sau này phải để ý thêm mới được, biết đâu chừng lại có thể phát hiện ra một ít manh mối.

45. Chương 45: Đề Cử

Sau khi soạn thảo các điều khoản trong hợp đồng đại diện phát ngôn cho nhãn hiệu dầu gội mới xong, Cố thị sẽ trực tiếp chuyển qua cho YC đúng hẹn, Trang Duy chỉ cần ký tên vào xem như chính thức xác định chuyện này, đợi đến lúc ra nước ngoài quay phim chụp ảnh, nhận phí đại diện phát ngôn là được.

Tiễn nhân viên của Cố thị ra về, vẫn còn một thời gian nữa mới tan tầm, mọi người tiếp tục công việc của mình, Trang Duy và Quý Sâm thì không còn việc gì nữa nên có thể đi về trước.

"Tối nay cậu có bận gì không?" Trang Duy hỏi Quý Sâm, hai người không nhanh không chậm đi ra ngoài, các nhân viên công tác gặp mặt trên đường cũng rất lịch sự chào hỏi họ.

“Cũng không có chuyện gì quan trọng, nhưng sắp đến tết rồi, tôi định đi mua quà tết trước, sau này đỡ phải chen chúc với người ta” Quý Sâm trả lời.

“Tết này cậu có về nhà ba mẹ cậu không?” Trang Duy nhớ năm ngoái Quý Sâm có về đó một lần.

“Giao thừa năm nay không đi, qua mùng 3 có thời gian thì đi thăm một chút” Quý Sâm cười nói.

Ba mẹ Quý Sâm ly hôn sau khi cậu ta thi đại học, hai người đều chia tay trong hòa bình, theo như lời của Quý Sâm thì là bởi vì không có tình cảm nên mới chia tay nhau. Sau khi ly hôn, cả hai người đều có gia đình mới, hơn nữa quan hệ của gia đình hai bên đến nay vẫn rất ổn. Dù hai bên đã ly hôn nhưng vẫn chăm lo cho Quý Sâm rất nhiều, nuôi cậu ta từ khi học đại học đến lúc đi du học nước ngoài, tiền tiêu vặt cũng không để cậu ta thiếu thốn, cho nên đối với Quý Sâm, việc ba mẹ cậu ta ly hôn cũng không tạo thành cú sốc hay ám ảnh gì. Quý Sâm kể từ lúc cậu ta hiểu chuyện thì luôn cảm thấy ba mẹ càng giống bạn bè hơn là người yêu, cho nên cậu ta từ nhỏ đã bắt đầu chuẩn bị tâm lý ba mẹ sẽ ly hôn rồi.

Ba mẹ của Quý Sâm ở thành phố cách đây một tiếng ngồi máy bay cho nên khá thuận tiện, nhưng từ khi Quý Sâm mua nhà ở thành phố N thì cũng ít về nơi đó hơn, dù sao ba mẹ đều có gia đình của riêng mình, mà Quý Sâm cũng cảm thấy cậu ta cũng đã có một ngôi nhà thuộc về riêng mình.

Trang Duy gật đầu “Cậu có rảnh thì liệt kê giúp tôi mấy thứ cậu mua đi, sau này có thời gian tôi cũng đi mua đồ tết luôn”

Quý Sâm biết Trang Duy sẽ không về ăn tết ở nhà họ Trang “Ok, có nhiều chỗ ngon tôi muốn giới thiệu cho cậu lắm đó” Dù sao thì ngày tết, ăn phải xếp hạng nhất rồi.

“Ừ” Trang Duy muốn ghi lại một vài chỗ, như vậy đến tết nguyên đán cậu có thể làm ổ ở nhà mấy ngày không lo chết đói.

Quý Sâm kề sát lại thần thần bí bí thì thầm hỏi Trang Duy “Tổng giám đốc Cố không đón tết với cậu hả?”

“Chúng tôi vẫn chưa bàn tới vấn đề này” Trang Duy cười nói, cậu nhớ Cố Diễm từ nói muốn đón cậu đến nhà họ Cố ăn tết nhưng lúc đó cậu vẫn chưa gật đầu đồng ý.

“Ừ, nếu cậu ở một mình thấy buồn thì qua chỗ tôi đi” Quý Sâm nói.

“Tới đó tính” Trang Duy cảm thấy một mình cũng không có gì không tốt.

Lúc gần ra tới cửa, hai người nhìn thấy Tả Uẩn cũng đang đi ra ngoài từ hành lang bên kia.

“Anh Uẩn” Trang Duy gọi một tiếng.

“Cậu cũng đến công ty à? Quý Sâm, chào cậu” Tả Uẩn không chút kiêu căng chào hỏi lại bọn họ.

“Chào anh Uẩn” Quý Sâm cũng chào lại Tả Uẩn.

“Các cậu sắp về hả?” Tả Uẩn hỏi “Có nhận lịch trình mới không?”

“Không có công việc mới, bọn em định về” Trang Duy trả lời “Anh Uẩn cũng về sao?”

“Anh tính qua quán cà phê gần đây ăn chút gì đó, trưa nay không ăn cơm, bây giờ đói bụng khó chịu quá” Trước đây công ty nhận cho Tả Uẩn một bộ phim điện ảnh đầu tư lớn, hôm nay phải đến ký hợp đồng, Tả Uẩn cũng từ chỗ khác chạy về đây, tranh thủ gặp mặt nhà sản xuất ký hợp đồng, vừa tiễn chân mấy người này thì Tả Uẩn lại phải qua bàn bạc với bộ phận kế hoạch rồi mới ra ngoài đi ăn được.

“Ra ngoài quẹo phải chừng 100m có một quán được lắm, anh Uẩn có thể thử đến đó xem sao, khẩu vị thức ăn cũng tương đối thanh đạm” Quý Sâm đề cử với Tả Uẩn.

“Được, vậy anh đến đó thử một lần xem” Sau đó, Tả Uẩn lại nhìn hai người “Các cậu có rảnh thì đi chung với anh luôn đi”

Trang Duy và Quý Sâm đều hiểu Tả Uẩn không phải là người cần người khác cùng ngồi ăn cơm chung, nhất định là có việc cho nên mới tìm lý do để bọn họ cùng đi.

Quý Sâm cười trả lời “Anh Uẩn, em còn có việc, để Trang Duy đi với anh đi”

"Ừ, cũng được" Tả Uẩn cũng không khách sáo, khoác vai Trang Duy "Vậy bọn anh đi trước"

"Vâng, anh Uẩn đi thong thả" Quý Sâm vẫy tay tạm biệt hai người.

Trang Duy cười cười, cùng với Tả Uẩn đi đến quán cà phê nọ.

Thời gian này trong quán không có nhiều khách lắm, nhân viên phục vụ rất nhạy bén đưa bọn họ đến một góc khuất.

Tả Uẩn quả thật rất đói bụng, chọn liền tù tì trà sữa, thịt bò cuộn và một phần salad. Trang Duy đã ăn trưa rồi cho nên chỉ gọi một ly trà chanh nóng và một phần bánh quy Đan Mạch.

Sau khi thức ăn đã được đem lên đầy đủ, Tả Uẩn xử hết một nửa phần thịt bò cuộn mới nói chuyện "Quý Sâm giới thiệu chỗ này ngon thật"

"Mấy chỗ ăn uống cứ hỏi Quý Sâm là khỏi cần lo" Trang Duy cũng không biết Quý Sâm đã từng ăn ở đây hồi nào, nhưng chỉ cần hỏi là cậu ta đều có thể trả lời được.

Tả Uẩn uống thêm một hớp trà sữa, tốc độ ăn cũng chậm lại "Gọi cậu ra đây là có chuyện muốn nói với cậu, anh mới vừa nhận một kịch bản phim, trong đó có một vai phụ, đất diễn không nhiều nhưng rất thích hợp với cậu, không biết cậu có hứng thú không"

Trang Duy có chút bất ngờ nhướn mày "Anh Uẩn, em không được đào tạo chính quy, e là sẽ không diễn được"

"Anh biết cậu không phải xuất thân chính quy, không có kinh nghiệm, cũng chưa từng nghe nói cậu có ý định làm diễn viên. Nhưng mà khi anh đọc kịch bản thì cảm thấy nhân vật này rất thích hợp với cậu, cậu có thể suy nghĩ lại một chút" Tả Uẩn khách quan phân tích "Người anh đề cử chắc chắn sẽ không chọn sai, nhân vật này không khó diễn cho nên anh mới đến tìm cậu. Hiện tại vẫn chưa xác định vai diễn này, nếu cậu muốn, anh có thể giúp cậu một tay"

"Là nhân vật như thế nào?" Trang Duy hỏi.

"Là một hoàng tử, anh cũng không tiện tiết lộ nhiều, chỉ có thể nói cho cậu đây là một bộ điện ảnh võ hiệp, đất diễn của nhân vật hoàng tử này không nhiều nhưng chính là một mắc xích quan trọng" Tả Uẩn trả lời "Thật ra cũng là do anh nhìn thấy ảnh chụp đại diện phát ngôn cho game lần trước của cậu nên mới nảy ra ý định này. Diện mạo của cậu tuy rằng không phải thuần Á Đông nhưng hóa trang cổ trang lại vô cùng thích hợp"

"Anh Uẩn, em biết anh vẫn luôn quan tâm em, cũng rất sẵn lòng cho em cơ hội nhưng cũng chính vì như thế cho nên em không thể phá hoại uy tín của anh được, làm người khác nói anh đề cử lung tung" Trang Duy hiểu rất rõ năng lực của bản thân, cho nên cũng không dám dựa vào mối quan hệ với Tả Uẩn mà đưa ra chọn lựa bất cẩn như vậy "Nhưng mà nói đến một vai diễn như vậy lại làm em nghĩ đến một người càng thích hợp hơn"

"Ai?" Tả Uẩn biết Trang Duy không phải loại người không biết tự lượng sức mình, đúng là Tả Uẩn cho rằng Trang Duy rất phù hợp nhưng nếu Trang Duy cảm thấy thực lực bản thân không đủ, không nhận vai diễn, Tả Uẩn cũng sẽ không tức giận hay bất mãn. Dù sao bộ điện ảnh này đầu tư không ít, nếu Trang Duy không đạt được yêu cầu, chỉ vì Tả Uẩn đề cử mà gắng gượng diễn, e là cố quá lại thành quá cố. Tả Uẩn thích một Trang Duy lý trí, thích một Trang Duy có thể nhìn thấu mọi chuyện một cách rõ ràng, biết tự lượng sức mình.

"Anh Trang?"

Một giọng nói quen thuộn xen vào cuộc trò chuyện của hai người, Trang Duy quay đầu lại thì thấy Lâm Tân.

Trang Duy đứng dậy cười, nói với Tả Uẩn "Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến"

Tả Uẩn nghe câu này liền hiểu được ý của Trang Duy.

Nhưng Lâm Tân vẫn còn chưa biết gì, chỉ đứng đó nhìn Trang Duy.

Trang Duy nói với Lâm Tân "Thật trùng hợp, qua đây ngồi đi"

Lâm Tân lắc đầu "Không làm phiền hai anh, em mua đồ xong sẽ đi ngay"

"Không sao đâu, giới thiệu cho cậu một người" Trang Duy kéo Lâm Tân đến gần một chút, vừa định giới thiệu thì Tả Uẩn đã ngắt lời.

"Bọn anh biết nhau" Tả Uẩn lên tiếng.

Trang Duy nhìn hai người một cách bất ngờ.

Khóe miệng Lâm Tân cười có chút mất tự nhiên nhưng vẫn chào một tiếng "Tả tiên sinh"

Kiểu xưng hô xa lạ thế này có thể nhận ra hai người cũng không thân với nhau lắm.

"Ngồi đi" Tả Uẩn gật đầu, nói với Trang Duy "Bọn anh tài trợ cho cùng một cô nhi viện, có gặp mặt ở đó mấy lần" Tả Uẩn ảnh hưởng từ ba mẹ, cho nên ngoài những hoạt động từ thiện bên ngoài thì cũng âm thầm giúp đỡ không ít cô nhi viện.

"Thì ra là vậy" Trang Duy cười nói, cũng trở lại chỗ ngồi.

Lâm Tân ngồi cạnh Trang Duy, không nói thêm gì.

Tả Uẩn thì lại đang quan sát Lâm Tân, một lát sau khẽ gật đầu với Trang Duy.

Trang Duy cười hỏi Lâm Tân "Chị Như không đi với cậu sao?"

"Chị Như ở ngoài chờ em" Lâm Tân trả lời.

Trang Duy nói tiếp "Nếu đến rồi thì nói chị Như vào đây luôn đi, đúng lúc anh Uẩn có việc muốn bàn với cậu"

Lâm tân kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Tả Uẩn, sau đó quay qua nhìn Trang Duy.

Trang Duy cười nói "Gọi điện thoại cho chị Như, nói với chị ấy vào đây đi"

"Vâng" Lâm Tân không biết là chuyện gì nhưng vẫn gọi điện thoại.

Một lát sau, chị Như đã vào đến.

Hỏi thăm vài ba câu với Trang Duy, lại chào hỏi với Tả Uẩn vừa được Trang Duy giới thiệu, chị Như mới để Lâm Tân ngồi xuống bên cạnh Tả Uẩn, còn cô thì ngồi vào chỗ của Lâm Tân lúc nãy, mỉm cười hỏi "Cậu gọi chị vào đây là có chuyện gì sao?"

Tả Uẩn em chuyện vai diễn nói lại một lần nữa với chị Như và Lâm Tân, Tả Uẩn đã xác định là nam chính, nữ chính do một ảnh hậu đảm nhiệm, phía sản xuất mời bọn họ tham gia tuyển chọn những vai phụ khác, nói cách khác Tả Uẩn có quyền lên tiếng trong quá trình casting.

Sau khi trình bày xong, Tả Uẩn lại nói tiếp "Là Trang Duy đề cử Lâm Tân với tôi, nói đến cũng thật trùng hợp, vừa nói xong thì người cũng đến ngay. Không biết hai người có đồng ý tham gia casting hay không, nếu có tôi có thể đề cử với nhà sản xuất và đạo diễn"

"Chuyện này... Chuyện này..." Chị Như kích động đến đỏ mắt, có trời mới biết sau khi cô và Lâm Tân rời khỏi Thiên Ảnh gặp phải biết bao nhiêu trở ngại, bây giờ lại nhận được một cơ hội như thế bảo cô sao có thể không kích động "Cám ơn Tả tiên sinh, cám ơn Trang Duy, chuyện này thật sự là quá tốt rồi"

Lâm Tân cũng mím môi, cúi đầu, khóe mắt cay cay nhưng không để người khác nhìn thấy.

Chuyện Lâm Tân và chị Như rời khỏi Thiên Ảnh mặc dù không công khai nhưng là người trong giới, Tả Uẩn ít nhiều cũng nghe được chút thông tin, đương nhiên cũng biết con đường của Lâm Tân đi không dễ chút nào.

"Tôi thấy Lâm Tân cũng phù hợp cho nên mới hỏi một câu, nếu được tôi sẽ gọi cho phía nhà sản xuất ngay. Lâm Tân có kinh nghiệm đóng phim điện ảnh và phim truyền hình, lại rèn luyện thêm một thời gian nữa hẳn là không thành vấn đề" Tả Uẩn nói "Nhưng vẫn còn phải xem cậu phát huy ở buổi casting như thế nào, nhưng tôi có thể bảo đảm lần casting này tuyệt đối công bằng"

“Được” Chị Như vội vàng gật đầu.

“Cám ơn anh” Lâm Tân nhỏ giọng nói với Tả Uẩn, sau đó lại ngẩng đầu lên, sụt sịt nói với Trang Duy “Cám ơn anh Trang”

“Không cần cám ơn anh, con đường phát triển của cậu sau này phải dựa vào nỗ lực của chính mình” Trang Duy không kể công, Lâm Tân có phát triển cũng giảm bớt áp lực khi tài trợ cho mấy đứa bé kia, đây cũng coi như là chuyện tốt.

Vừa nói xong, điện thoại di động của Trang Duy vang lên một tiếng chuông báo, là tin nhắn từ Cố Diễm – Chiều nay có thời gian thì đến Cố thị với anh, tối nay cùng nhau đi ăn.

Trang Duy cong cong khóe môi, gửi lại “Được”

Sau đó ngẩng đầu lên nói với ba người “Em bận việc phải đi trước”

Tả Uẩn gật đầu “Được, cậu đi đi, anh tán gẫu với Lâm Tân một lát nữa”

“Được” Trang Duy đứng dậy mặc áo khoác, tạm biệt ba người.

Chị Như cười nói “Nếu như nhận được vai diễn này thì để Tiểu Tân mời cậu một bữa”

Trang Duy mỉm cười “Để cậu ấy mời anh Uẩn mới phải, em đi theo ké một bữa là được”

Nói xong, Trang Duy liền vẫy tay đi về.

So với ở lại đó bàn luận phim ảnh với họ, Trang Duy càng muốn gặp Cố Diễm hơn. Trước đây cậu không có ý định đá chéo sân sang lĩnh vực điện ảnh đúng là bởi vì cậu chưa từng được đào tạo chính quy. Nhưng bây giờ, cậu lại có thêm một lý do để từ chối nữa – Đóng một bộ phim, cho dù chỉ là một vai phụ cũng phải mất một quãng thời gian không hề ngắn, mà cậu lại không muốn rời xa Cố Diễm quá lâu.

46. Chương 46: Nhẹ Nhõm

Cố Diễm đã sớm thông báo cho thư ký Trang Duy sẽ đến đây, mặc dù cô thư ký không hiểu là chuyện gì nhưng nhớ lại Trang Duy từng vào Cố thị trú mưa một lần cho nên cô cũng không nghĩ ngợi lung tung.

Sau khi Trang Duy đến Cố thị thì được cô thư ký dẫn đường, đi bằng thang máy riêng của Cố Diễm lên lầu.

Trong phòng làm việc, Cố Diễm đang ký duyệt tài liệu. Thấy cậu mở cửa vào, Cố Diễm không đứng lên mà chỉ đưa tay về phía cậu. Trang Duy cười cười, bước tới nắm lấy tay anh.

Cố Diễm hơi dùng sức kéo một cái, Trang Duy liền thuận thế ngồi lên đùi anh.

Cố Diễm nắm tay cậu, hỏi “Lạnh không?”

“Không lạnh” Trang Duy mỉm cười trả lời.

Cố Diễm lại hỏi “Quý Sâm đưa em đến đây à?”

“Không có, em gọi taxi đến đây” Chỗ của YC rất dễ gọi taxi, không mất thời gian chờ đợi.

“Biết vậy anh để bọn họ trực tiếp đưa em về đây” Ý của Cố Diễm là những người vừa đến YC ký hợp đồng.

“Đúng lúc gặp anh Uẩn, cùng uống trà chiều với anh ấy” Nếu Trang Duy trực tiếp đi với những người đó đến đây, không chừng ngày mai trong Cố thị sẽ lan truyền tin đồn Cố Diễm bao dưỡng cậu mất thôi.

“Ừ” Cố Diễm không can thiệp vào chuyện kết giao bạn bè của Trang Duy nhưng Trang Duy lại nói rõ với anh làm anh rất vui vẻ “Có chuyện muốn nói với em”

“Chuyện gì?” Trang Duy quay qua hỏi anh.

“Trưa nay ba mẹ anh có đến Cố thị, lúc đi ăn trưa với ba mẹ, anh đã nói với họ chuyện của chúng ta”

Đôi mắt Trang Duy mở to, nhìn anh đầy bất ngờ.

Cố Diễm mỉm cười "Ba mẹ hỏi anh tết này em có thời gian không, muốn mời em đến nhà anh cùng nhau đón tết"

Tâm trạng Trang Duy có chút phức tạp, một mặt là vì nhà họ Cố mời cậu đến xem như là một kiểu bày tỏ thái độ, cậu rất vui mừng. Mặt khác, cậu lại hơi khẩn trương, dù sao cũng là đi gặp ba mẹ của Cố Diễm, cậu khó mà giữ được bình tĩnh.

"Em vẫn chưa có chuẩn bị gì" Không phải là Trang Duy không muốn đi, chỉ là vẫn có hơi luống cuống.

Cố Diễm nâng tay Trang Duy lên, khẽ hôn lên mu bàn tay cậu một cái "Không cần chuẩn bị, cùng anh về nhà là được rồi. Đợi khi nào em chuẩn bị tâm lý sẵn sàng, anh cảm thấy chúng ta có thể trực tiếp ra nước ngoài đăng ký kết hôn"

Tai Trang Duy đỏ hết cả lên, kết hôn… Cậu vẫn chưa từng nghĩ đến chuyện này. Nhưng khi nghe Cố Diễm nói ra, cậu cũng không bài xích hay bị áp lực như trong tưởng tượng.

Đôi tay Cố Diễm ôm thắt lưng cậu hơi siết một chút "Em không cần phải lo bất cứ chuyện gì, anh sẽ sắp xếp mọi chuyện, em chỉ việc ở bên cạnh anh là đủ rồi"

Trang Duy cảm nhận sức lực của Cố Diễm, như bị mê hoặc mà vô thức gật đầu, nhỏ giọng đáp "Ừm"

Cố Diễm hài lòng hôn lên cổ Trang Duy, anh biết không phải là Trang Duy không muốn đi, chỉ là vì đi gặp gia trưởng của người yêu cho nên ít nhiều cũng thấy áp lực, anh cần phải thúc đẩy một chút mới được.

"Anh làm việc đi, em không làm phiền anh nữa" Trang Duy đứng lên, ký xong càng nhanh, Cố Diễm có thể càng tan ca sớm hơn.

Cố Diễm đưa laptop qua cho cậu "Em chơi tạm trước đi, nếu mệt thì vào phòng nghỉ chợp mắt một lát"

"Được" Trang Duy cầm laptop đi qua ghế sopha bên kia, trong văn phòng không có ai khác, Trang Duy cũng không cần quá câu nệ.

Cố Diễm để thư ký mang một ít thức ăn nhẹ và nước trái cây vào cho Trang Duy, sau đó tiếp tục xử lý công việc.

Giờ tan tầm, từng hạt tuyết tung bay giữa bầu trời, mặc dù tạm thời vẫn chưa đọng thành băng nhưng vẫn ảnh hưởng đến giao thông.

Cố Diễm đã đặt món ăn trước đó, nhưng nhà hàng này không có dịch vụ giao hàng nên hai người phải tự đến đó mang về. Ăn ở đó cũng được nhưng trận tuyết này không biết bao giờ mới dừng, lỡ như càng lớn hơn, đợi ăn xong đi về có thể càng khó chạy xe hơn, cho nên cả hai quyết định mang về nhà cùng ăn.

Lúc xuống lầu, Trang Duy gặp Ứng Tín Viễn, hai người chào nhau một tiếng, Ứng Tín Viễn nhân lúc thang máy đi xuống nói với Cố Diễm lịch trình ngày mai.

Nhìn Ứng Tín Viễn, Trang Duy không khỏi nghĩ đến Quý Sâm. Quý Sâm và Ứng Tín Viễn quan hệ rất tốt, không biết Ứng Tín Viễn có biết bạn gái mà Quý Sâm mới quen là người như thế nào hay không? Nhưng thấy bọn họ đang nói chính sự nên Trang Duy cũng không tiện hỏi nhiều, sau này hỏi cũng được.

Lên xe, Cố Diễm hỏi cậu "Lúc trong thang máy sao em lại ngẩn người vậy?"

Trang Duy vừa thắt dây an toàn vừa trả lời "Hình như Quý Sâm đang quen bạn gái nhưng em hỏi thì cậu ta không chịu nói người kia là ai, em đang nghĩ không biết trợ lý Ứng có biết hay không"

"Sao em biết cậu ta đang yêu?" Cố Diễm khởi động xe, từ khi ở cùng với Trang Duy, số lần anh tự mình lái xe tăng lên đáng kể.

"Em thấy trên người cậu ấy có dấu hôn" Trang Duy cũng không giấu Cố Diễm.

Ánh mắt Cố Diễm hơi lóe lên, hỏi ngược lại "Sao em biết không phải là bạn trai?"

Câu hỏi của Cố Diễm làm Trang Duy sửng sốt, tư duy theo quán tính của cậu đúng là không nghĩ về hướng này. Im lặng một lúc, Trang Duy thở dài "Coi như là bạn trai, Quý Sâm cũng không nói với em"

“Có lẽ là vẫn chưa đến lúc” Cố Diễm nói.

“Chắc là vậy” Trang Duy cũng không muốn suy đoán thừa thãi, ngược lại cậu chỉ còn cách chờ Quý Sâm nói cho cậu biết mà thôi.

Đến cửa nhà hàng, Cố Diễm vốn định tự mình đi lấy, để Trang Duy ngồi chờ trên xe nhưng cậu lại muốn đi cùng với anh, Cố Diễm cũng không phản đối, hai người cùng nhau đi vào nhà hàng.

Sau khi báo tên xong, nhân viên phục vụ mời hai người chờ một lát, sau đó thông báo cho nhà bếp của nhà hàng chuẩn bị hộp đựng thức ăn.

Khu vực chờ không có ai, hai người ngồi trên sopha nhỏ giọng nói chuyện với nhau. Đúng lúc này, có năm sáu người đi vào nhà hàng, hai người cũng không chú ý đến.

“Trang Duy?”

Một giọng nói quen thuộc vang lên, Trang Duy quay đầu lại thì nhìn thấy ba của cậu cùng với Trang Dụ và vài người có vẻ là thương nhân đi từ ngoài cửa vào.

Ba cậu gọi, Trang Duy không thể giả vờ như không quen biết nên đứng lên chào một tiếng.

Còn ánh mắt của Trang Dịch Sơn thì bỏ qua Trang Duy mà nhìn về phía Cố Diễm vẫn còn ngồi trên ghế sopha.

Cố Diễm cũng không có ý định hàn huyên gì với Trang Dịch Sơn, tình huống trong nhà Trang Duy thế nào anh đã sớm điều tra rõ ràng. Đối với người đàn ông như Trang Dịch Sơn, anh rất khinh thường, hơn nữa còn có Trang Dụ ở đây, Cố Diễm càng không muốn có dính dáng gì đến bọn họ.

“Đây là tổng giám đốc Cố phải không?” Trang Dịch Sơn bày ra cái vẻ như quen thuộc với Cố Diễm lắm vậy, bước lên chào hỏi với anh “Con trai nhỏ tuổi không hiểu chuyện, có lẽ cũng gây không ít phiền phức cho tổng giám đốc Cố rồi”

“Không hẳn” Cố Diễm lạnh nhạt trả lời, toàn bộ nhiệt tình của anh gần như chỉ dành riêng cho một mình Trang Duy, đối với người khác trên cơ bản đều là thái độ như thế này.

Thấy Cố Diễm biết mình, trong lòng Trang Dịch Sơn càng thêm đắc ý “Tổng giám đốc Cố nếu không vội thì để tôi làm chủ, mời tổng giám đốc Cố cùng dùng một bữa cơm thân mật”

Mấy người đi chung với Trang Dịch Sơn hình như cũng đã nhận ra Cố Diễm, sau khi kinh ngạc đều lộ rõ sự chờ mong trên gương mặt.

Đôi mắt của Trang Dụ thì lại liếc ngang liếc dọc giữa Trang Duy và Cố Diễm, ánh mắt rất lạnh, tràn ngập không cam lòng.

Lúc này nhân viên phục vụ đem thức ăn đã được đóng hộp hoàn chỉnh ra “Cố tiên sinh, đây là bữa tối của ngài, chúc ngài dùng bữa ngon miệng”

Cố Diễm đứng dậy, cầm hộp thức ăn đóng gói tinh xảo đi ra ngoài, không thèm để ý đến Trang Dịch Sơn mà chỉ nắm lấy bàn tay Trang Duy, nói “Đi thôi”

Trang Duy cũng không thích thái độ xum xoe rõ rệt của ba cậu đối với Cố Diễm như vậy, gật đầu chào Trang Dịch Sơn một cái “Ba, con đi trước” Vừa dứt lời đã bị Cố Diễm nắm tay dắt đi.

Ánh mắt Trang Dịch Sơn cũng lạnh xuống, nhìn Cố Diễm và Trang Duy nắm tay nhau, cau mày lại. Nhưng Cố Diễm đã đi ra ngoài với Trang Duy rồi, ông ta cũng không có cơ hội xen mồm vào nói cái gì. Mấy người đi chung với ông ta hình như cũng đã nhìn ra chút manh mối, cười ha hả cho ấm bầu không khí, đi theo nhân viên phục vụ đến phòng riêng đã đặt trước.

Trở ra xe, Trang Duy áy náy nói với Cố Diễm “Ba em… Anh đừng để bụng”

Cố Diễm cười nhẹ trả lời “Ông ấy như thế nào anh cũng không để ý, em đừng nghĩ nhiều”

“Ừm” Thấy nét mặt Cố Diễm vẫn bình thường, Trang Duy cũng yên tâm “Hôm nay ba em thấy chúng ta đi cùng với nhau, e rằng sẽ gọi điện thoại cho em nữa”

Cố Diễm xoay vô lăng, chạy ra đường lớn "Đây cũng là chuyện em không thể không đối mặt khi đi cùng với anh. Bất kể là ai, chỉ cần là người muốn hợp tác với Cố thị phát hiện em có qua lại với anh, trong tình huống không tìm được phương pháp đều sẽ nghĩ đủ mọi cách để tìm được quan hệ từ chỗ em. Đến lúc bọn họ biết em là người yêu của anh, tình huống như thế sẽ càng xảy ra nhiều hơn nữa. Cho nên em cần phải sớm thích ứng, học cách xử lý"

Trang Duy nhìn anh, gật đầu "Em biết rồi"

"Không cần phải áp lực như vậy, nếu em thấy phiền thì không cần để ý tới là được rồi" Cố Diễm dặn dò, anh biết Trang Duy không phải loại người sẽ tùy tiện lôi kéo người khác đến hợp tác với anh, ngược lại, Trang Duy thật ra vốn không hề muốn tham dự vào những chuyện này. Cho nên về mặt này, Cố Diễm chỉ lo là cậu có thể sẽ bị làm phiền chứ không phải lo lắng Trang Duy sẽ đề cử ai đó với anh.

"Được" Trang Duy cảm thấy phải tập quen dần với những chuyện thế này, dù sao cậu cũng không muốn để người khác cho rằng người ở bên cạnh Cố Diễm không có giáo dục hoặc không xem ai ra gì.

Sau khi ăn bữa tối ở nhà Trang Duy, Cố Diễm còn công việc phải xử lý nên đi lên lầu trước.

Trang Duy đi tắm xong thì tự nấu một ly sữa bò nóng, sau đó ngồi trên sopha vừa uống sữa vừa dùng máy tính bảng lên mạng. Lướt web không bao lâu thì điện thoại di động reo lên, Trang Duy cầm lên nhìn, là ba cậu gọi đến, chuyện này hoàn toàn không ngoài dự đoán của Trang Duy.

Trang Duy nhận cuộc gọi "Alo?"

"Tổng giám đốc Cố có ở đó không?" Trang Dịch Sơn hỏi thẳng.

"Không" Trang Duy trả lời.

"Rốt cuộc quan hệ giữa con và tổng giám đốc Cố là gì?" Giọng nói của Trang Dịch Sơn đặc biệt nghiêm túc.

Đổi lại là bất cứ ai ngoài người nhà họ Trang, Trang Duy đều sẽ hào phóng nói cậu và Cố Diễm là người yêu. Nhưng đối với ba, Trang Duy căn bản không muốn trả lời như vậy, không phải cậu sợ làm ba không vui mà là sợ ba cậu đem chuyện này đi rêu rao khắp nơi.

"Không có gì" Trang Duy trả lời qua loa.

"Không có gì? Cử chỉ của hai người thân mật như vậy mà còn nói là không có gì?" Giọng của Trang Dịch Sơn càng cao hơn.

Trang Duy im lặng một lát, đột nhiên cười thành tiếng "Con và tổng giám đốc Cố có quan hệ tốt thì có thể nói lên điều gì chứ? Ba, ba gọi hỏi con gấp như vậy, là vì con có cử chỉ thân mật với một người đàn ông, hay vì người đàn ông đó là Cố Diễm?"

Trang Dịch Sơn bị cậu nói đến á khẩu, một lát sau mới lên tiếng "Ba mặc kệ quan hệ của hai người là gì, bây giờ trong nhà muốn khai thác một hạng mục mới, cần tìm một đối tác. Con đưa số điện thoại của tổng giám đốc Cố cho ba, ba nói chuyện một lát"

"Con không có số điện thoại của anh ấy" Trang Duy đáp lại.

"Con nghĩ ba là con nít lên ba chắc?" Trang Dịch Sơn giận dữ rít lên.

Trang Duy lạnh lùng trả lời "Nếu như tổng giám đốc Cố có ý muốn hợp tác với ba, thì lúc ở nhà hàng đã nói chuyện với ba rồi. Con nói như vậy coi như giúp ba một bậc thang, ba không cần phải tức đến mức này. Nếu như ba muốn hợp tác với Cố thị, có rất nhiều con đường chính thức, cần gì phải tìm đến cách này?"

"Mày..." Giọng điệu của Trang Dịch Sơn gần như chỉ hận không thể cắn xé Trang Duy "Mày là cái đồ không có lương tâm, y như mẹ mày! Làm cái gì cũng không giúp được!"

Nghe ông ta nói mẹ của mình như vậy, sắc mặt của Trang Duy cũng lạnh theo "Lương tâm? Vậy ông tự hỏi lương tâm của mình xem, ông ngoại đã giúp ông bao nhiêu lần? Tại sao ông lại kết hôn với mẹ tôi? Là ai sau khi thăng chức thì xa lánh ông ngoại?"

Trang Dịch Sơn bị Trang Duy làm cho tức đến độ không thở nổi, không thể nói được lời nào.

Lúc này, Trang Duy nghe tiếng của Trang Dụ ở đầu bên kia "Ba, ba đừng giận, để con nói chuyện với anh"

Một lúc sau, giọng nói bên kia đã đổi thành Trang Dụ.

"Anh, chúng ta mới là người một nhà, ba cũng là vì muốn tốt cho anh" Giọng điệu của Trang Dụ cũng rất nghiêm túc "Anh cho rằng tổng giám đốc Cố là thật lòng với anh sao? Anh ta là ai? Ở cùng với anh cũng chỉ là chơi đùa với anh mà thôi, đến lúc không còn thích thứ mới mẻ nữa nhất định sẽ vứt anh qua một bên. Cho nên không bằng anh giúp nhà chúng ta liên lạc với Cố thị một lần, nhân lúc tổng giám đốc Cố còn yêu thích anh kiếm thêm chút đỉnh"

Trang Dụ ngày hôm nay thấy Trang Duy và Cố Diễm đi với nhau đã nhìn ra được chút manh mối cho nên mới mượn cái cớ này kích thích Trang Duy.

"Ha, vậy sao?" Trang Duy cười lạnh, cơn giận bộc phát "Cậu dám nói từ thật lòng với tôi? Cậu biết cái gì là thật lòng hay sao? Là ai đã dạy cậu? Là ba hay là mẹ cậu?"

Câu này của Trang Duy càng thêm châm chọc, ai dám nói Trang Dịch Sơn và Lương Sảng kết hôn là vì thật lòng yêu nhau?

Trang Duy cũng không thèm quan tâm sắc mặt của Trang Dụ thế nào, tiếp tục nói "Cậu biết lúc này cậu và ba giống cái gì không? Là hai con sói lòng tham không đáy, xem Cố thị như một miếng mồi béo bở, coi chừng cố quá thành ra quá cố đấy. Tôi và Cố Diễm thế nào là việc của chúng tôi, cậu không có tư cách để xen vào. Trước đây tôi nhận điện thoại của cậu là lo lỡ như trong nhà xảy ra chuyện gì ít ra cậu có thể báo một tiếng cho tôi, bây giờ xem ra không cần nữa rồi. Tôi không muốn xen vào chuyện trong nhà nữa, hơn nữa trước nay các người đều không xem tôi là người một nhà, tôi cần gì phải tự chuốc nhục cho mình?"

Bây giờ cậu không còn nghi ngờ gì về tình cảm của mình và Cố Diễm nữa, nhất là sau khi Cố Diễm định đón cậu về nhà ăn tết. Cậu muốn một cuộc sống gia đình ấm áp e là chỉ có Cố Diễm mới có thể mang đến cho cậu.

"Anh đây là trèo cao rồi thì không thèm nhìn mặt người nhà sao?" Trang Dụ oán hận hỏi lại "Tôi là sói? Tôi lòng tham không đáy? Được, tôi nói cho anh biết, trèo cao nhất định sẽ té đau!"

"Tùy cậu muốn nói gì thì nói, bao nhiêu năm qua tôi mệt mỏi lắm rồi" Ngày hôm nay quậy một trận tưng bừng khói lửa như vậy, cậu cũng không còn gì để nói với ba và Trang Dụ nữa "Cứ như vậy đi, các người tự mình lo liệu"

Nói xong, Trang Duy trực tiếp cúp điện thoại.

Xót xa và ức chế bao nhiêu năm nay cuối cùng cậu cũng xả hết ra được, trong lòng cũng nhẹ nhõm hơn không ít. Cậu biết, nếu trong nhà không ổn nhất định sẽ đến tìm cậu, mà nếu như tốt đẹp thì cậu cũng không được chia chác chút gì. Từ sau khi come out, ba cậu cũng chỉ gọi cho cậu hai lần, mà lần nào cũng là vì tìm Cố Diễm, bảo cậu sao có thể không đau lòng.

Bây giờ thì xong rồi, cậu đã nói trắng ra như vậy, cũng bày tỏ lập trường của mình, sau này sẽ không cần phải bận lòng nữa. Cũng may cậu còn có Cố Diễm, người kia chỉ cần đối diện với cậu sẽ luôn bỏ phần lạnh lùng của mình xuống.

Nghĩ đến đây, Trang Duy mới nở nụ cười, suy nghĩ một lát, cậu đi vào phòng trang phục tùy tiện chọn một cái áo khoác mặc vào, đóng cửa tắt đèn, đi thang máy lên lầu.

47. Chương 47: Tin Tức

Trang Duy có chìa khóa nhà Cố Diễm cho nên cậu không gõ cửa mà trực tiếp dùng chìa khóa mở cửa đi vào.

Cố Diễm ngồi trong phòng làm việc nghe tiếng động liền đi ra xem, sau khi thấy Trang Duy anh cũng không ngạc nhiên quá mức, dù sao người có chìa khóa nhà anh, ngoại trừ anh và người giúp việc của nhà họ Cố thì chỉ còn mỗi mình Trang Duy mà thôi.

"Em sao vậy?" Cố Diễm đi ra, đôi mắt ẩn chứa ý cười, Trang Duy tuy mặc áo khoác ngoài nhưng vẫn nhìn thấy được áo ngủ bên trong.

Trang Duy ngẩng đầu lên nhìn anh, lát sau mới lên tiếng "Muốn gặp anh"

Ý cười của Cố Diễm càng sâu hơn, anh tìm một đôi dép lê chờ cậu thay xong thì dẫn cậu vào phòng khách "Vậy tối nay em ngủ lại nhà anh đi"

Trang Duy không từ chối, xem như là đồng ý.

Cố Diễm đoán nhất định là đã xảy ra chuyện gì mới làm cho Trang Duy tối thế này mà vẫn chạy lên nhà anh, nhưng thấy sắc mặt Trang Duy vẫn bình thường, không có vẻ tức giận hay đau khổ, anh cũng yên lòng.

"Trong tủ lạnh có sữa bò, nếu đói bụng thì em đem hâm nóng lại rồi uống" Anh không xem Trang Duy là khách, đồ dùng trong nhà tùy ý Trang Duy sử dụng "Nếu mệt thì ngủ trước đi, anh còn một ít công việc, làm xong anh sẽ qua với em"

Trang Duy nắm tay Cố Diễm "Có phải em làm phiền anh rồi không?"

"Không có, anh rất vui khi thấy em lên đây" Cố Diễm cười trả lời "Nếu như em đồng ý sau này ở lại đây thì anh càng vui hơn nữa"

Trang Duy cười cười "Anh đi làm việc đi"

"Được, em muốn ăn gì thì tự lấy, không cần phải khách sáo" Nói xong, Cố Diễm hôn nhẹ Trang Duy rồi mới đi về phòng làm việc – Nếu không phải ngày mai phải thảo luận phương án này, anh nhất định sẽ ở bên cạnh Trang Duy chứ không phải làm bạn với công việc như thế này.

Toàn bộ vật dụng trong nhà Cố Diễm không chút xa lạ đối với Trang Duy, nhưng cậu đã uống sữa ở nhà rồi, tuy chỉ uống có nửa ly nhưng cậu không muốn uống thêm nữa. Bây giờ cậu cảm thấy cả người nhẹ nhõm hơn rất nhiều, cảm giác thư thái như thế này đã biết bao lâu rồi cậu chưa từng được hưởng thụ.

Cởi áo khoác, Trang Duy rửa mặt xong thì cầm một quyển sách trong phòng khách của Cố Diễm đi vào phòng ngủ chính – Phòng ngủ của Cố Diễm.

Giường của Cố Diễm rất rộng nhưng không quá mềm mại, chăn gối đều dùng gam màu tối tạo cảm giác hơi nặng nề. Mở đèn bàn lên, Trang Duy vén chăn lên, dựng gối nằm tựa đứng vào đầu giường, sau đó chui vào chăn bắt đầu đọc sách. Đây là lần đầu tiên cậu ngủ trên giường của Cố Diễm, có chút mới lạ nhưng cũng rất chân thật.

Đến khi Cố Diễm hoàn thành công việc trở về phòng ngủ thì thấy Trang Duy đang tựa vào đầu giường đọc sách một cách yên bình. Trong nhà có thêm Trang Duy khiến Cố Diễm cảm thấy rất thoải mái, rất thỏa mãn, dường như Trang Duy vốn nên ở đây như thế.

"Anh xong việc rồi?" Trang Duy ngẩng đầu lên khỏi trang sách nhìn Cố Diễm, thật ra cậu đã hơi buồn ngủ nhưng vẫn muốn chờ Cố Diễm vào ngủ chung.

"Ừ" Cố Diễm đóng cửa phòng, đi tới cạnh giường "Sao em vẫn chưa ngủ?"

"Cũng sắp ngủ rồi" Trang Duy đặt quyển sách xuống, sửa sang lại chăn gối.

"Ừ, đã trễ rồi, em đừng thức khuya quá" Cố Diễm vén chăn lên, nằm xuống phía bên kia giường.

Trang Duy tắt đèn xong cũng yên lặng nằm xuống. Trên giường Cố Diễm chỉ có một cái chăn, hai người vừa nằm xuống tạo thành một khoảng trống ở giữa.

Căn phòng rất yên tĩnh nhưng cả hai đều biết người kia vẫn chưa ngủ.

Một lát sau, Cố Diễm vươn tay ôm lấy Trang Duy, kéo cậu kề sát vào lòng mình, không chừa một kẽ hở.

Trang Duy không đẩy anh ra, cũng nhẹ nhàng nắm lấy tay anh, cảm nhận nhiệt độ trên người Cố Diễm. Không biết qua bao lâu, cậu mới lên tiếng "Lúc tối ba gọi cho em…"

"Ừ" Cố Diễm đáp lại một tiếng, tỏ ý mình đang nghe.

Trang Duy đem mọi chuyện kể lại cho Cố Diễm nghe, kể cả chuyện cậu cãi nhau với ba và Trang Dụ.

Cố Diễm nghe xong, gật đầu nói "Giữa người thân, chưa tới đường cùng đúng là không cần phải cãi vả đến mức tuyệt giao với nhau. Nhưng ba và em trai em cũng không phải thật lòng quan tâm đến em, ít nhất trong lòng họ cũng không xem em như người không thể không có trong nhà. Cho nên em có tỏ ra hiếu thảo hay đạo đức cũng vô dụng, không bằng nói rõ lập trường của mình, như vậy họ cũng không thể lừa dối em được nữa"

Giữa các anh em trong nhà họ Cố, giữa ba mẹ và con cái vẫn luôn hòa hợp với nhau, cuộc sống sinh hoạt cũng rất hạnh phúc, cho nên đối với vấn đề bất hòa trong gia đình, Cố Diễm cũng không thể đưa ra ý kiến nhiều lắm. Tình huống như Trang Duy không phải hiếm gặp, Cố Diễm cũng đã từng nghe nói không ít, dù sao tài sản gia đình phong phú nhưng lại hoàn toàn không có ý định tiếp quản như mấy đứa em trai nhà anh thì vẫn rất ít gặp.

"Ừm, từ nay về sau ba em cũng sẽ không còn trông mong liên hệ được với anh thông qua em, còn Trang Dụ không chừng cũng sẽ không liên lạc với em nữa đâu" Nghĩ đến đây, Trang Duy cảm thấy rất nhẹ nhõm.

"Điều này cũng tốt, tránh cho em lại bị những chuyện này làm cho phiền lòng" Cố Diễm an ủi.

"Cũng phải" Trang Duy nhắm mắt lại, hưởng thụ nhiệt độ trong ngực Cố Diễm.

"Ngủ đi" Cố Diễm nhẹ giọng nói "Ngủ ngon"

"Ngủ ngon"

Ngày hôm nay hai người ai cũng mỏi mệt, một lát sau đã say giấc nồng.

Hôm sau, khi Trang Duy thức dậy thì Cố Diễm đã đi làm rồi. Trên đầu giường có để lại một tờ giấy nhắn, ghi bữa sáng đã đặt vào lò viba, cậu hâm nóng lại rồi hãy ăn. Ngoài ra, còn bảo cậu hôm nay đừng về nhà, đem thêm vài bộ quần áo sạch để ở lại nhà anh.

Trang Duy cầm tờ giấy trong tay, lười biếng vùi mặt lên gối, khóe miệng nhoẻn cười vô cùng vui vẻ.

Nhưng Trang Duy cũng không trực tiếp chuyển ổ như lời dặn của Cố Diễm mà quay về nhà của mình, tiếp tục hình thức sinh hoạt như trước giờ với Cố Diễm. Không phải cậu không muốn sống chung với Cố Diễm, chỉ là đối với cậu mà nói, bây giờ vẫn chưa phải lúc.

Trời yên biển lặng không được hai ngày, sáng sớm Trang Duy và Cố Diễm cùng nhau đi ra ngoài ăn sáng, sau khi về nhà tâm trạng tốt nên nấu một ly cà phê vừa uống vừa đọc tin tức bằng laptop. Cậu mới vừa mở một trang web lên thì đã thấy ngay một tin đầu đề to đùng – Mỹ phẩm mới ra mắt của Văn thị xuất hiện vấn đề nghiêm trọng về chất lượng, đã có người tiêu dùng bị dị ứng phải nhập viện.

Trang Duy cau mày, nhanh tay nhấp vào link đọc chi tiết tin tức. Tin này là từ weibo tràn ra, thời gian post khoảng chừng 2h sáng nay, chủ post là một blogger vô cùng nổi tiếng trong giới mỹ phẩm, cho nên tin tức vừa mới tung ra giống như một hòn đá làm dậy sóng cả mặt hồ. Lượng share tăng lên một cách chóng mặt, chưa đầy nửa tiếng đã lên top trending. Nhưng vì tin này được post quá khuya nên Văn thị căn bản vẫn chưa phản ứng kịp, cũng không lập tức bày tỏ thái độ mới khiến cho mọi chuyện rùm beng nhanh chóng như thế.

Mà phía chủ post, người ta cũng đưa trường hợp dị ứng lên làm minh chứng, kèm theo các báo cáo kiểm nghiệm, xem ra cũng không giống như bịa đặt.

Kể từ sau lễ kết hôn của Văn Phương Húc, Trang Duy chưa từng liên lạc với anh ta, cũng không quá quan tâm đến sản phẩm mới của Văn thị, cho nên rốt cuộc chuyện này là thật hay giả, Trang Duy cũng không thể kết luận được. Nếu như thật sự chất lượng sản phẩm có vấn đề mà vẫn dám đưa ra thị trường, e là trong chuyện này hẳn sẽ liên lụy đến không ít chỗ.

Trang Duy do dự không biết có nên gọi hỏi thăm Văn Phương Húc một chút hay không, coi như sau này bọn họ không thể hàn gắn nhưng vẫn còn chút tình cảm khi còn bé. Nếu là chuyện bình thường thì không sao, nhưng chuyện này nghiêm trọng như vậy, về tình về lý đều phải hỏi thăm một lần mới phải.

Nhìn đồng hồ, Trang Duy đoán chắc lúc này Văn Phương Húc cũng không có thời gian để nghe điện thoại cho nên cậu gửi một tin nhắn cho Văn Phương Húc, nói rằng cậu mới vừa đọc được tin tức, hỏi anh ta xem tình hình bây giờ ra sao.

Chất lượng là vấn đề mà công ty nhất định phải đặt lên hàng đầu, một khi sản phẩm từng nảy sinh vấn đề về chất lượng, sau này muốn tìm lại chỗ đứng trên thị trường e là không có khả năng.

Tới tận giữa trưa Trang Duy mới nhận được tin nhắn trả lời của Văn Phương Húc – Văn thị có thể đối phó, không cần bận tâm.

Hồi âm lạnh nhạt như vậy cũng không ngoài dự đoán của Trang Duy. Trước đây cậu không chịu cho Văn Phương Húc cách liên lạc với Cố Diễm, sau này lại đi với Cố Diễm ở lễ cưới của Văn Phương Húc, sau đó lại tắt điện thoại suốt mấy ngày, trong mắt của Văn Phương Húc thì chắc có lẽ đây là một loại châm chọc. Nhưng Văn Phương Húc có quan điểm của riêng anh ta, cậu cũng có lập trường của riêng cậu, bây giờ sự quan tâm của cậu đối với Văn Phương Húc chính là giả vờ giả vịt, còn với cậu, quan hệ của bọn họ đã không thể quay lại khi còn bé được nữa rồi.

Nếu Văn Phương Húc đã không muốn cậu quan tâm thì Trang Duy cũng không tự chuốc nhục nhã, cậu có thể theo dõi diễn biến của vụ này nhưng cũng chỉ với tư cách là một người qua đường mà thôi.

Nhưng kể từ khi mỹ phẩm mới ra mắt của Văn thị có vấn đề về chất lượng thì chủ đề này đã rất nhanh trở thành chủ đề hot trên mạng. Rất nhiều thương hiệu trong nước đưa ra cam kết sản phẩm của mình tuyệt đối không có vấn đề, nhưng loại chủ đề mang tính chất rộng rãi như thế này lại tùy theo cảm nhận của mỗi người, cho nên có không ít sản phẩm bị nhắc đến, hơn nữa cũng có không ít người nhắc lại chuyện cũ, lôi các thương hiệu mỹ phẩm quốc tế vào cuộc thảo luận. Nói chung trong một thời gian ngắn, bình loạn nối tiếp nhau không ngừng nghỉ, các doanh nghiệp nổi tiếng cũng duy trì mối quan tâm đến sự kiện này, lỡ như có lời nào bất lợi đối với sản phẩm của mình thì đều có thể kịp thời ra mặt làm sáng tỏ.

Lúc đang ăn bữa tối, Trang Duy hỏi Cố Diễm "Mảng mỹ phẩm trong công ty anh có người luôn túc trực trên internet không?"

Hiện nay chuyện này đang gây tranh cãi quá lớn, Trang Duy không thể không hỏi han vài câu. Nhưng đến lúc này cậu vẫn chưa thấy sản phẩm nào của Cố thị bị đem lên mổ xe, rất nhiều thương hiệu hàng đầu quốc tế vẫn đang duy trì hình tượng của bọn họ, tạm thời chưa chịu ảnh hưởng gì.

"Cố thị luôn có người chuyên phụ trách theo dõi tình hình trên internet, dù sao trong hoàn cảnh hiện tại, chúng ta cũng không thể xem thường sức mạnh to lớn của internet được" Cố Diễm trả lời, ngay vừa lúc weibo kia post bài thì cấp cao phụ trách mảng này trong công ty cũng đã gửi tin tức đến điện thoại di động của anh nhưng lúc đó anh đã ngủ rồi, cho nên đến sáng hôm sau mới đọc được.

"Vậy thì tốt quá" Trang Duy gật đầu, do dự một chút lại hỏi tiếp "Theo như anh thấy, sản phẩm mới lần này của Văn thị thật sự có vấn đề sao?"

Cố Diễm gật đầu không hề che giấu "Sản phẩm mới lần này đúng là Văn thị dùng một khoản tiền lớn để phát triển nhưng vì giai đoạn sau không đủ nguồn tài chính lại nóng lòng muốn thu hồi vốn gốc, còn muốn nhân dịp lễ giáng sinh và năm mới là lúc các thương hiệu lớn đưa sản phẩm ra thị trường quốc tế cũng đưa sản phẩm mới ra theo, cho nên không làm đủ các loại thực nghiệm. Nghe nói sản phẩm này được chiết xuất từ hai loại thực vật mới, nếu là sản phẩm mới thì phải càng cẩn thận hơn ở khâu thí nghiệm và kiểm tra. Dù sao có rất nhiều loài thực vật, không phải toàn bộ đều thích hợp với da mặt. Lần này Văn thị tham lam quá mức, cho rằng sẽ không có vấn đề cho nên trực tiếp đưa ra thị trường luôn"

Trang Duy cau mày hỏi lại "Như vậy thì làm sao bọn họ có thể thông qua kiểm tra chất lượng đưa ra thị trường một cách hợp lệ được?"

"Anh cũng không rõ lắm, nhưng chắc chắn Văn thị tự có biện pháp của họ" Cố Diễm trả lời "Có điều đối với mỹ phẩm, dị ứng cũng không phải là chuyện hiếm lạ, dù sao tính chất làn da của mỗi người đều không

ai giống ai, có những người mẫn cảm bẩm sinh, làn da không thích hợp dùng bất cứ loại mỹ phẩm nào. Cho nên mặc dù có thông qua kiểm tra chất lượng sản phẩm thì cũng không thể đảm bảo tất cả người tiêu dùng sẽ không có ai bị dị ứng"

"Hiện nay phía nước ngoài vẫn chưa có phản hồi về vấn đề chất lượng sao?" Trang Duy hỏi tiếp, mấy ngày nay cậu nghe tin tức đa số đều xảy ra trong nước.

"Tạm thời thì chưa, nhưng nghe nói lượng tiêu thụ không cao lắm, cửa hàng chuyên kinh doanh ở nước ngoài sẽ cho khách hàng dùng thử miễn phí, nếu như có vấn đề thì người ta sẽ không trở lại mua sản phẩm chính thức, mà trong nước thì em phải mua về mới dùng thử được cho nên không có cơ hội thử trước mua sau. Hơn nữa, có những người thử thoa lên cổ tay là bị dị ứng ngay, những người này là dễ tránh bị dị ứng nhất, không mua là được. Nhưng lại có những người dị ứng tương đối chậm, phải dùng qua mấy ngày mới phát hiện có chỗ lạ, loại phản ứng này phải chờ qua một đêm mới có biểu hiện trên da, tương đối khó đề phòng" Cố Diễm tiếp tục "Hơn nữa anh còn nghe nói, nếu gặp phải trường hợp dị ứng, nhân viên bán hàng được Văn thị đào tạo sẽ nói đây là phản ứng bình thường, đang trợ giúp quá trình điều hòa trạng thái da. Có một số người tiêu dùng tin lời, tiếp tục sử dụng, hậu quả là phải nhập viện. Nhưng sản phẩm mới ra mắt thị trường không lâu cũng xem như may mắn, cho dù mua về sử dụng cũng chưa thể tạo thành hậu quả không cách nào cứu vãn, cho nên tạm thời Văn thị vẫn chưa phải đối mặt với nguy cơ phá sản"

Trong lòng Trang Duy thầm thở dài, kiểu quảng cáo tuyên truyền không có lương tâm như thế này, cậu không tin lần này Văn Phương Húc không hay biết gì.

"Em có liên lạc với Văn Phương Húc?" Cố Diễm rót thêm nước trái cây cho cậu.

"Có, anh ta nói có thể đối phó được, không cần em bận tâm" Trang Duy cười cười, thật ra ban đầu cậu chỉ là quan tâm nên mới hỏi vậy chứ không có ý gì, dù sao năng lực cậu cũng có giới hạn, sao có thể can dự vào?

Cố Diễm gật đầu "Đối với chuyện này, em cứ giữ yên lặng là được, em là người của công chúng, chuyện Văn thị xảy ra vấn đề như thế này em có nói gì cũng không tốt"

"Em biết, anh yên tâm đi" Trang Duy sẽ không thêm dầu vào lửa, nhưng cũng sẽ không phải kiểu rõ ràng biết là có vấn đề mà vẫn không phân phải trái giúp đỡ.

Cố Diễm nắm tay Trang Duy, cười hỏi "Tối nay ngủ ở nhà anh được không?"

Trang Duy lắc đầu "Sáng mai em phải dậy sớm, không đi đâu" Mặc dù bọn họ không có làm gì, chỉ là nói chuyện dăm ba câu nhưng lúc nào cũng tới tối muộn mới ngủ.

Cố Diễm nhướn mày "Vậy anh ngủ lại nhà em"

Trang Duy bật cười "Cũng được" Tuy Cố Diễm ở lại, có thể bọn họ vẫn sẽ ngủ muộn nhưng cậu đã từ chối một lần rồi, đâu thể từ chối anh lần thứ hai được.

Hết chương 47.

48. Chương 48: Nguy Cơ

Sự việc sản phẩm mới của Văn thị có vấn đề về chất lượng vẫn còn đang hot, luôn nằm trong top 10 trên bảng xếp hạng tìm kiếm. Phía Văn thị cũng đã tỏ thái độ, sau khi điều tra chứng cứ cẩn thận sẽ đưa ra giải thích rõ ràng và bồi thường đối với chuyện này. Nhưng trong cái nhìn của netizen, thông báo này đưa ra ngược lại có vẻ giống như một kiểu trốn tránh trách nhiệm, nghi ngờ là họ sẽ không làm gì cả, cho nên bộ phận quan hệ của Văn thị vẫn chưa thể đạt được hiệu quả cần có đối với nguy cơ lần này, trái lại càng làm cho cho bộ phận netizen vốn không quan tâm chuyện này cũng bắt đầu nghi ngờ đúng là Văn thị có vấn đề.

Trong lúc sự việc đang căng thẳng chưa có bất kỳ giải thích rõ ràng nào thì nữ ngôi sao của Thiên Ảnh đang làm đại diện phát ngôn cho sản phẩm của Văn thị, người mới của Du Tung, đột nhiên lên tiếng trách cứ

Văn thị để cho cô ta làm đại diện phát ngôn cho một sản phẩm có vấn đề về chất lượng, ảnh hưởng nghiêm trọng đến hình tượng của cô ta, đòi Văn thị phải bồi thường cho mình.

Lúc đọc được tin này thì Trang Duy vừa mới đi mua đồ xong, đang trên đường trở về. Gần đến tết, theo như tập tục xưa nay thì phải mặc đồ mới, chuyện này mẹ cậu khi còn sống năm nào cũng nhắc, cho nên trước giờ cậu chưa từng quên chuyện này. Cũng may gần đây cậu không có nhận công việc cho nên hẹn Quý Sâm cùng nhau đi mua quần áo mới. Quý Sâm cả năm nay bận lên bận xuống vì cậu, cũng không dễ dàng gì cho cam, cho nên lần này cậu trả luôn cho phần trang phục của Quý Sâm, xem như là quà tết.

Trang Duy và Quý Sâm vừa nghe thấy tin này, cười như không cười nói "Đây là lần đầu tiên tôi thấy người đại diện phát ngôn đòi công ty phải bồi thường"

Theo lý mà nói, người đại diện phát ngôn chính là đề cử sản phẩm mà mình tin dùng, trong phần đề cử này nhất định cũng bao gồm cả đảm bảo chất lượng thành phần trong sản phẩm. Tuy nhiên, ở trong nước, rất nhiều nghệ nhân chưa từng dùng đến sản phẩm, chỉ xem phí đại diện phát ngôn nhưng tính chất của phần đảm bảo này vẫn không thay đổi. Nói cách khác, nữ ngôi sao kia nhận đại diện phát ngôn cho sản phẩm của Văn thị chắc hẳn là cô ta cảm thấy dùng rất tốt cho nên mới dùng thân phận người đại diện phát ngôn ghi hình quảng cáo, tuyên truyền đề cử rộng rãi chứ làm sao Văn thị có thể lừa gạt cô ta làm đại diện phát ngôn được. Đây cũng chính là tại sao khi sản phẩm xảy vấn đề, người tiêu dùng sẽ yêu cầu người đại diện phát ngôn đứng ra giải thích nguyên nhân, dù sao người tiêu dùng vẫn không hề hay biết chút gì, xem nghệ nhân quảng cáo thấy cũng được cho nên mới đi mua về dùng.

Quý Sâm giật giật khóe miệng, nói "Chuyện lần này đúng là đã có người vào weibo của nữ ngôi sao kia nói gì đó rồi. Hơn nữa tôi còn nghe nói Du Tung đã ra lệnh đóng băng cô ta, xem ra đã tính sẽ đá cô ta qua một bên. Cô ta nóng lòng muốn tẩy trắng cho mình như vậy e rằng cũng là muốn nhờ vào chuyện này để nổi tiếng, nếu như có một bộ phận netizen thông cảm vì cô ta đúng là bị lừa gạt, cứu vãn được chút hình tượng thì Thiên Ảnh cũng không thể đóng băng cô ta dễ dàng như vậy được nữa"

Trang Duy hiểu rất rõ khái niệm đóng băng, thật ra với kiểu phong sát có tính mềm dẻo này, nếu muốn xuất đầu lộ diện lần nữa chỉ sợ phải chờ đến lúc hết hạn hợp đồng rồi đổi công ty.

"Du Tung xài chiêu này cũng quá cũ rích rồi" Nụ cười của Trang Duy đầy sự khinh thường.

"Dù sao thì nữ ngôi sao này vẫn chưa leo lên được hạng nhất, Du Tung không muốn gây rắc rối đương nhiên nói đóng băng là phải đóng băng" Trong chuyện này, Quý Sâm là người đại diện nên biết được nhiều điều hơn Trang Duy.

"Cũng phải" Giới giải trí chính là như thế, hoặc là anh nổi tiếng đến mức không ai dám động chạm tới, hoặc là anh chỉ có thể chịu cho người ta làm khó làm dễ. Mà vở kịch giữa nghệ nhân và thương gia như thế này, người trong nghề sẽ không ai để ý tới, mà người ngoài giới thì cũng vui sướng mà đứng xem náo nhiệt, xem như có chuyện để bàn tán lúc trà dư tửu hậu.

Khi gần về đến nhà, điện thoại di động của Trang Duy reo lên, cậu lấy ra xem, là Lâm Tân gọi đến.

"Alo, Lâm Tân?" Trang Duy hỏi.

"Anh Trang, anh có bận không?" Giọng nói của Lâm Tân mang theo chút ý cười, xem ra tâm trạng rất tốt.

"Không có, có việc gì sao?" Trang Duy hỏi lại.

"Lúc trước vai diễn mà anh giúp em đề cử với anh Uẩn, em đã nhận được rồi, cám ơn anh" Giọng nói của Lâm Tân run run tràn đầy cảm kích, nghe là biết đang rất kích động.

"Chúc mừng cậu" Trang Duy cũng cười "Khi nào thì bấm máy?'

"Là sau tết, biên kịch nói muốn thay đổi kịch bản, cho em thêm đất diễn" Lâm Tân nói.

"Vậy thì tốt quá, anh Uẩn kinh nghiệm diễn xuất rất phong phú, cậu có thể học hỏi rất nhiều" Không cần nghi ngờ thiên phú của Tả Uẩn, chỉ cần Tả Uẩn chịu chỉ dẫn, Lâm Tân có thể học hỏi được không ít.

"Ừm, em biết rồi, khi nào anh Trang có rảnh, em mời anh một bữa"

“Được, vậy hẹn sang năm đi, cậu cứ rèn luyện kĩ năng diễn xuất thật tốt, đừng chủ quan. Đoàn phim của cậu có không ít tiền bối kinh nghiệm dày dặn, để lại ấn tượng tốt với họ cũng tốt cho sự phát triển sau này của cậu hơn” Trang Duy mặc dù không tham gia vào điện ảnh nhưng vẫn biết được chút ít.

“Được, em nhất định sẽ cố gắng” Lâm Tân đáp “Vậy khi nào anh rảnh thì gọi điện thoại cho em, chúng ta lại hẹn chỗ gặp mặt”

“Ừ, đến lúc đó anh sẽ gọi cho cậu” Trang Duy trả lời xong, hai người không nói thêm gì nữa, đều tự ngắt điện thoại.

“Lâm Tân?” Quý Sâm nhướn mày hỏi.

“Ừ” Trang Duy cũng không che giấu, đơn giản kể lại chuyện hôm trước gặp Lâm Tân ở quán cà phê và đề cử Lâm Tân với Tả Uẩn cho Quý Sâm nghe.

Quý Sâm nghe xong gật đầu “Đúng là Lâm Tân có thiên phú trong diễn xuất nhưng cần phải rèn luyện thêm một thời gian nữa” Đối với chuyện Trang Duy nhường lại cơ hội đóng phim, Quý Sâm cũng không có ý kiến gì. Cậu ta là người đại diện của Trang Duy cũng hiểu rõ năng lực của Trang Duy nhất. Để cho Trang Duy đóng phim, nếu như không được đào tạo chuyên nghiệp e là sẽ phá hỏng hình tượng của Trang Duy trong mắt fan hâm mộ. Hơn nữa, trong giới giải trí như thế này, bán một chỗ tốt cho người khác sẽ không bao giờ lo lỗ vốn.

“Lâm Tân đúng là đã thay đổi không ít” Quý Sâm mỉm cười.

“Ừ, nếu cậu mà gặp Lâm Tân nhất định sẽ cảm thấy rất bất ngờ” Trang Duy nói.

“Vậy thì tôi cũng rất chờ mong bộ phim điện ảnh mới này đây” Đề cử Lâm Tân cũng coi như đưa chỗ tốt cho chị Như. Với tư cách của chị Như, mới vừa rời khỏi Thiên Ảnh chắc chắn gặp rất nhiều trở ngại nhưng chỉ cần cô ổn định rồi thì sau này không thành vấn đề. Hơn nữa chị Như là người biết báo ơn, về sau hẳn là sẽ có lợi cho Trang Duy.

Bữa tối Trang Duy vẫn cùng ăn chung với Cố Diễm, sau khi ăn xong, Trang Duy đi vào phòng lấy một cái hộp trang trí tinh xảo đưa cho Cố Diễm “Quà cho anh”

Cố Diễm nở nụ cười, anh biết hôm nay Trang Duy đi mua sắm, không ngờ cậu còn mua quà về cho anh.

Mở hộp ra, bên trong là một chiếc cravat màu xám đậm đang cuộn tròn, chiếc cravat dưới ánh đèn ẩn hiện màu vàng nhạt như có như không, vừa nhã nhặn vừa quý phái.

“Giúp anh đeo lên đi” Cố Diễm lấy cravat ra.

Trang Duy cười cầm lấy, nghiêm túc giúp Cố Diễm thắt cravat. Bởi vì phải thường xuyên tham dự các buổi tiệc, trên cơ bản cũng cần phải mặc âu phục cho nên Trang Duy cũng biết không ít cách thắt cravat vừa nhanh vừa đẹp.

Áo somi của Cố Diễm hôm nay rất phù hợp với chiếc cravat này, vừa đeo vào là có cảm giác anh có thể mặc như thế này đi dự hội nghị ngay và luôn.

“Cravat này rất đẹp” Cố Diễm nói.

Trang Duy thuận tay sửa áo somi của anh lại một chút, quan sát cẩn thận, sau khi thấy vô cùng thích hợp mới lên tiếng “Vậy ngày mai anh mang đi làm đi”

“Không” Cố Diễm từ chối.

“Anh không thích?” Trang Duy hỏi lại, hình như bình thường Cố Diễm rất ít khi đeo cravat ánh kim như thế này, nên lúc cậu lựa chọn đã cố gắng tìm chiếc cravat thích hợp với Cố Diễm, khi anh đeo lên cũng sẽ không có cảm giác khác lạ.

“Không phải, anh rất thích” Cố Diễm cười trả lời “Đây là lần đầu tiên em tặng quà cho anh, anh phải cất cẩn thận mới được”

Trang Duy bật cười “Đồ mua về là để dùng, anh định để ở nhà hay sao?”

Cố Diễm ôm lấy Trang Duy "Đợi anh tìm người đóng một cái tủ, sau đó đem đồ của em tặng anh đều để vào trong đó hết. Đợi đến khi chúng ta già đi, có thể cùng lấy ra xem"

Hốc mắt Trang Duy hơi cay "Đừng nghịch"

"Nếu không mỗi lần em mua hai cái, anh dùng một cái, cất một cái" Cố Diễm đưa ra một kiến nghị vô cùng đúng trọng tâm.

Trang Duy nhìn Cố Diễm, một giây sau liền kéo cả cravat lẫn người đẩy ngã lên giường trong phòng ngủ, sau đó khuỵu gối ngồi lên người Cố Diễm, cúi người hôn xuống.

Kỹ thuật hôn của Trang Duy vẫn trúc trắc như cũ nhưng Cố Diễm không chút để ý, vẫn rất có kiên nhẫn dẫn dắt cậu, mặc dù nhìn thì có vẻ Trang Duy là người làm chủ nhưng thực tế vẫn là Cố Diễm chiếm thế thượng phong.

Không biết từ lúc nào, Cố Diễm đã tháo cravat ra, nắm lấy hai tay Trang Duy, dùng cravat trói cổ tay cậu lại, nhìn vào có cảm giác đầy mê hoặc.

Đến khi Trang Duy hoàn hồn thì đã bị Cố Diễm đè ngược xuống giường, Cố Diễm cầm hai cổ tay bị cravat trói lại của cậu, cười nói "Thật ra còn có thể dùng như thế này nữa"

Tai Trang Duy đỏ ửng, hai tay vòng ra sau cổ Cố Diễm, lần thứ hai hôn anh, ngăn lại lời trêu đùa của Cố Diễm.

Trong lúc tình ý đang nồng nàn thì tiếng chuông điện thoại đột ngột reo lên phá vỡ bầu không khí đầy ái muội.

Cố Diễm thầm thở dài, sau khi buông Trang Duy ra lại hôn thêm cái nữa lên môi cậu rồi mới đi ra phòng khách lấy điện thoại. Trang Duy nằm trên giường thở dốc, nhìn hai tay vẫn còn đang bị cravat trói lại, khẽ cười.

"Tín Viễn?" Cố Diễm nhận cuộc gọi, là Ứng Tín Viễn gọi đến. Bình thường nếu không có chuyện gì quan trọng, Ứng Tín Viễn rất ít khi gọi cho anh vào buổi tối.

"Tổng giám đốc Cố" Giọng của Ứng Tín Viễn rất nghiêm túc "Mỹ phẩm dưỡng da của Cố thị xảy ra chút vấn đề, trên internet đã bắt đầu lan truyền tin tức nhưng vẫn chưa xác định ai là người đăng bài, hoài nghi ban đầu có thể là có người thuê thủy quân"

Cố Diễm nhíu mày hỏi lại "Là vấn đề gì?"

"Nói là có một dòng mỹ phẩm dưỡng da nổi tiếng dưới quyền Cố thị sau khi chuyển về nước bởi vì chất lượng không đủ nên bị hải quan gửi trở về" Ứng Tín Viễn trả lời, anh ta đã theo Cố Diễm nhiều năm nhưng vẫn chưa bao giờ xảy ra chuyện như thế. Bây giờ vấn đề mỹ phẩm lại đang trong thời kỳ nhạy cảm, bất cứ chuyện gì liên quan đến vấn đề này đều phải cẩn thận đối phó.

"Có liên lạc với nơi sản xuất chưa?" Cố Diễm hỏi.

"Đang liên hệ, chúng ta cũng đã liên lạc với nhân viên hậu cần và kiểm tra chất lượng" Ứng Tín Viễn trả lời.

"Trước hết đăng thông báo chính thức lên trang chủ, bày tỏ thái độ Cố thị nhất định sẽ điều tra cẩn thận việc này. Nửa tiếng sau, trong phòng hội nghị số 1 của Cố thị chuẩn bị họp trực tuyến" Cố Diễm đưa ra quyết định ngay tức khắc.

"Vâng" Ứng Tín Viễn đáp một tiếng rồi cúp điện thoại, sau đó liên lạc với nhân viên các ban ngành cần tham dự cuộc họp.

Quay vào phòng ngủ, Cố Diễm mở cravat ra cho Trang Duy "Anh có việc bận đột xuất, phải quay lại công ty. Em nghỉ ngơi sớm đi"

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trang Duy kéo áo Cố Diễm, lúc nãy cậu loáng thoáng nghe được "internet", "thông báo" gì đó làm cậu cảm thấy đây không phải là chuyện tốt lành gì.

"Không có gì, em đừng lo lắng" Cố Diễm cười trấn an cậu, sau đó không chút chậm trễ thay quần áo, lái xe quay lại công ty.

Ngồi trên giường chừng nửa phút, Trang Duy mới đứng dậy đi ra phòng khách mở laptop lên. Lúc cậu mở weibo lên thì nhìn thấy tin tức về mỹ phẩm dưỡng da của Cố thị đã lọt vào top 10 tìm kiếm trên internet rồi. Mà bình luận trên internet cũng loạn xà ngầu, một bên thì cho rằng cuối cùng Cố thị cũng bị kéo xuống nước, xem ra cũng không hẳn là đáng đồng tiền bát gạo, mà bên còn lại thì nghiêng về phía đây chỉ là hiểu lầm, phải chờ cơ quan có thẩm quyền đưa ra kết quả đo lường chất lượng thì mới nói sau.

So với ngôn luận nghiêng hẳn về một phía như Văn thị thì đương nhiên lần này Cố thị đã đỡ hơn nhiều rồi, dù sao thì đây cũng chỉ là một tin đồn, không có chứng cứ xác thực hay báo cáo đo lường nào cả, tất cả đều còn phải chờ kết quả.

Hiểu được tình huống, Trang Duy cảm thấy Cố Diễm không nói với cậu hẳn cũng là hy vọng cậu không tham dự vào chuyện này, tiếp tục duy trì thái độ trung lập. Mà Trang Duy tin vào tài quản lý của Cố Diễm với Cố thị, chắc chắn không thể nào xảy ra tình huống như thế này được. Trong tình hình công nghệ sản xuất và nhu cầu tiêu phí cân bằng với nhau, căn bản Cố thị không cần phải ăn bớt ăn xét nguyên vật liệu. Hơn nữa lúc này đang trong giai đoạn nhạy cảm, Cố thị có điên mới đưa ra sản phẩm không chất lượng vào thời điểm này, đây không phải là tự dùng dao đâm mình hay sao? Đổi lại là bất cứ công ty nào cũng sẽ không làm ra chuyện ngu ngốc đến vậy.

Trang chủ của Cố thị và trang chủ của mỹ phẩm dưỡng da thuộc Cố thị đều đã đưa ra thông báo chính thức, trên weibo rất nhanh cũng đã post thông báo cho sự kiện lần này. Cố thị phản ứng nhanh, cố gắng hết sức để mọi chuyện không bị khuếch đại, đây là một hiện tượng tốt.

Cùng lúc, trên internet lại đưa ra một vấn đề mới, chủ yếu để thảo luận xem là ai đã tuyên bố tin tức này đầu tiên. Sức mạnh của netizen là vô hạn, rất nhanh mọi người đã phát hiện ra có một số ID công cộng trong vòng 3 phút thay nhau post tin này, loại ID công cộng này đối với các netizen thân kinh bách chiến mà nói thì không đáng tin cậy chút nào.

Lúc này Quý Sâm gọi điện đến, cậu ta cũng đã nhìn thấy tin trên internet, đương nhiên phải hỏi thăm Trang Duy một câu.

Quý Sâm hỏi "Cậu thấy sao?"

"Tôi tin tưởng Cố Diễm" Trang Duy không chút do dự trả lời.

"Ừ" Quý Sâm cũng không có ý kiến gì, chỉ hỏi lại "Tổng giám đốc Cố tăng ca rồi sao?"

"Ừ, anh ấy mới vừa đi không lâu" Trang Duy đi tới chiếc tủ để không ít mỹ phẩm dưỡng da của mình, tiện tay cầm lấy sản phẩm của Cố thị, trong đầu đột nhiên có một ý tưởng liều lĩnh "Tôi muốn post một tấm ảnh lên weibo"

Quý Sâm chưa hiểu hỏi lại "Ảnh gì?"

"Ảnh chụp hằng ngày thôi" Câu trả lời này của Trang Duy mang tính chất đối phó, nếu như là ảnh chụp hằng ngày thì cậu đâu cần thiết phải nói với Quý Sâm.

Nhưng Quý Sâm cũng không hỏi nhiều, chỉ nói "Chụp xong thì gửi qua cho tôi xem trước"

"Được" Trang Duy không từ chối, hai người không nói thêm gì nữa, cúp điện thoại.

Vài phút sau, Trang Duy gửi một tấm ảnh cho Quý Sâm, sau khi cậu ta xem xong thì gửi qua một icon OK. Trang Duy trực tiếp post ảnh này lên weibo, status không có gì đặc biệt, chỉ viết đây là ảnh chụp hằng ngày. Nhưng trong bức ảnh chính là một ngăn trong tủ mỹ phẩm dưỡng da của cậu, mà dòng mỹ phẩm dưỡng da nổi tiếng của Cố thị đang bị đồn thổi cũng xuất hiện trong ảnh.

Trang Duy chọn góc chụp rất tốt, nhìn qua cũng không hẳn là cố gắng chụp nhưng bề ngoài của hộp mỹ phẩm dưỡng da này của Cố thị quả thật quá đặc biệt, khiến người ta không khó nhận ra.

—- Đây là cách mà Trang Duy dùng để ủng hộ Cố thị, mặc kệ người khác có hiểu được ẩn ý trong đó hay không, lần này Trang Duy cũng đã tỏ rõ lập trường của mình.

Comment dưới bài post của cậu cũng dần tăng lên, có khen ngợi nhan sắc Trang Duy ngày càng lên hương, có hỏi cậu khi nào ghi hình quảng cáo mới, có cầu mong gả cho cậu, cũng có người chú ý hỏi tới hộp mỹ

phẩm dưỡng da của Cố thị….

Đối với những comment này, Trang Duy đều không trả lời, bức ảnh của cậu chính là câu trả lời tốt nhất rồi.

49. Chương 49: Nấu Cơm

Bởi vì chuyện mỹ phẩm có vấn đề mà đã hai đêm Cố Diễm không về nhà, phía truyền thông tuy có đưa tin về việc này nhưng đều mang thái độ khách quan, không đưa ra ngôn luận có tính chất bất lợi đối với Cố thị, chuyện này cũng không dễ dàng gì.

Cố Diễm cũng đã nhìn thấy bức ảnh Trang Duy post lên weibo, đối với sự ủng hộ của Trang Duy, anh cảm thấy chỉ cảm ơn cậu thôi thì vẫn chưa đủ để biểu đạt tâm trạng của mình, từ khi xảy ra chuyện đến giờ, chỉ có mỗi mình Trang Duy là người tỏ thái độ ủng hộ Cố thị, tuy rằng không công khai viết ra nhưng đối với Cố Diễm, như vậy là đủ rồi. Dù sao trong trường hợp này, nếu như Trang Duy công khai post bài ủng hộ Cố thị, lỡ như bị người có ác ý xuyên tạc ngược lại sẽ càng bất lợi đối với Cố thị hơn.

Hơn 10h tối, Cố Diễm vẫn ở lại công ty, chờ đợi kết quả điều tra sau cùng.

Tiếng chuông điện thoại di động reo lên, trên màn hình hiển thị tên của Trang Duy làm Cố Diễm vừa bất ngờ vừa vui vẻ. Từ lúc anh quay lại công ty để tăng ca vẫn chưa điện thoại cho Trang Duy, nhiều nhất cũng chỉ là gửi tin nhắn, lúc này không có cách nào gặp mặt nhau được, nhưng đối với những người đang tha thiết yêu nhau mà nói thì chả thấm vào đâu.

"Chào buổi tối" Cố Diễm nhận cuộc gọi.

"Có làm phiền anh không?" Trang Duy nhẹ giọng hỏi lại.

"Không có, em đang ở đâu?" Cố Diễm hỏi Trang Duy, anh nghe đầu dây bên kia có lẽ cậu đang ở bên ngoài.

Trang Duy khẽ cười "Em đang đứng dưới lầu công ty anh, anh có thể xuống đây một chuyến không?"

Không phải tất cả nhân viên của Cố thị đều tăng ca, trong thời gian này, trừ khi có người gọi thức ăn ngoài, còn không thì bảo vệ đều không cho phép người ngoài đi vào.

Cố Diễm thoáng sững sờ, lập tức trả lời lại "Anh sẽ xuống ngay" Nói xong, ngay cả áo khoác cũng không xỏ vào liền bước nhanh xuống lầu.

Ngoài cửa lớn, Trang Duy xách theo hai cái túi đứng đó, ánh đèn đường hắt lên gương mặt, tuy mờ ảo nhưng vẫn có thể thấy đường nét tuấn tú của cậu.

Cố Diễm ra tới cửa lớn, bước vội đến chỗ Trang Duy "Đã trễ vậy rồi sao em còn đến đây?"

"Đưa thức ăn khuya cho anh" Trang Duy giơ hai cái túi trên tay lên, cười với Cố Diễm "Sẵn đó đến thăm anh một lát, anh phải chú ý sức khỏe, đừng gắng gượng quá"

Cố Diễm không nói lời nào, trực tiếp ôm chầm lấy Trang Duy. Đêm tối lạnh giá, hơi thở của hai người đều phả ra khói trắng, nhưng cảnh tượng hai người ôm nhau lại khiến người ta cảm thấy rất ấm áp.

Một lát sau Cố Diễm mới buông Trang Duy ra "Theo anh lên lầu đi"

"Không cần đâu, khi nào anh giải quyết công việc xong, chúng ta còn rất nhiều thời gian ở bên nhau" Trang Duy đem hai cái túi đưa cho Cố Diễm "Lúc này vẫn chưa trễ lắm, em phải tranh thủ về trước, có gì anh cứ điện thoại cho em"

Cố Diễm cầm hai túi thức ăn, cũng nắm lấy tay của Trang Duy rất lâu vẫn chưa buông ra.

Trang Duy cười với anh "Em chờ tin tốt của anh"

"Được" Cố Diễm mân mê tay của Trang Duy một hồi lâu, sau đó tự mình đưa Trang Duy lên xe, nhìn cậu lái xe đi về rồi anh mới quay lên lầu.

Anh vừa bước ra khỏi thang máy thì gặp Ứng Tín Viễn đang đi pha cà phê.

Ứng Tín Viễn nhìn cái túi trên tay Cố Diễm, mỉm cười hỏi "Là Trang tiên sinh đưa tới?"

"Ừ" Cố Diễm trả lời, anh nhìn Ứng Tín Viễn một chút mới hỏi tiếp "Cậu và Quý Sâm vẫn chưa xác định sao?"

Hai ngày nay Quý Sâm đều đưa đưa bữa sáng và bữa tối cho Ứng Tín Viễn, tất cả đều là tự Quý Sâm xuống bếp nấu nướng. Đối với Ứng Tín Viễn đang trong tình trạng tăng ca mà nói, không thể nghi ngờ đây chính là sự ủng hộ tốt nhất. Mặc dù Cố Diễm không can thiệp vào chuyện này nhưng ít nhiều cũng biết được chút manh mối, lại nghĩ tới trước đây Trang Duy từng kể với anh chuyện dấu hôn nên anh cũng đã hiểu được chuyện của hai người kia.

Ứng Tín Viễn cười cười "Tôi định khi nào xử lý xong chuyện này sẽ chính thức nói với cậu ấy"

"Ừ, cậu có tính toán là tốt rồi" Cố Diễm cũng không hỏi nhiều, cầm hai cái túi về phòng làm việc, anh tin Ứng Tín Viễn hoàn toàn không phải là kiểu người quen thói trăng hoa.

Sáng hôm sau, tất cả kết quả điều tra đều được tập trung lại, cuối cùng Cố thị đem toàn bộ mọi chuyện công khai rõ ràng.

Vì để đảm bảo chất lượng cho mỹ phẩm dưỡng da cho nên chỉ xây duy nhất một nhà máy không có chi nhánh nào khác, cũng không đưa đi nơi khác đóng gói. Tuy rằng một nhà máy có phần hạn chế sản xuất nhưng đối với Cố thị, chất quan trọng hơn lượng, chỉ cần cân bằng cung – cầu là được. Cũng chính vì chỉ có một nhà máy cho nên tất cả các sản phẩm gửi ra các quốc gia và các khu vực khác đều được sản xuất từ nơi này, lượng công việc rất khổng lồ.

Mà chuyện lần này là do sơ xuất trong công việc, tinh chất của sản phẩm dưỡng da gửi sang Pháp và sữa dưỡng ẩm lưu hành trong nước bị lấy nhầm, vận chuyển sữa dưỡng ẩm sang Pháp còn tinh chất thì đưa vào thị trường trong nước. Hàng được vận chuyển đến Pháp trước cho nên mới phát hiện ra vấn đề trước, ngay sau đó phía Cố thị liền bắt đầu thương nghị trả hàng về nhà máy sản xuất để gửi hàng lại một lần nữa. Kết quả là bị người có lòng xấu lấy ra thêu dệt, đem chuyện này gộp chung vào đề tài chất lượng mỹ phẩm có vấn đề đang trong lúc dầu sôi lửa bỏng.

Để chứng minh tính chân thực trong cuộc điều tra lần này, Cố thị đều tìm cơ quan chuyên môn đến hỗ trợ trong toàn bộ quá trình cũng như ghi hình lại tất cả, trong đó bao gồm cả mở hộp tại chỗ, con dấu trên chai đều là tiếng Pháp, mà con dấu của hàng trong nước lại là tiếng Trung. Hơn nữa còn lấy năm chai trong đó ra kiểm tra chất lượng, chứng thực sản phẩm không có bất cứ vấn đề gì. Phía hậu cần và hải quan cũng đã đưa ra lời giải thích rõ ràng, sự minh bạch trong cuộc điều tra làm cho kết quả càng có tính thuyết phục hơn.

Trang chủ của Cố thị chờ có giấy tờ chính thức mới đưa ra báo cáo điều tra cho chuyện này, triệt để làm sáng tỏ vụ việc, đồng thời cũng đưa ra các chứng từ và video chứng minh cho các ngành hàng khác.

Đến lúc này đây, sự việc mỹ phẩm dưỡng da của Cố thị bởi vì không đảm bảo chất lượng bị trả về hoàn toàn được đưa ra ánh sáng, người của Cố thị cũng thở ra một hơi. Sau đó các hãng truyền thông cũng lần lượt đăng tin, minh oan cho Cố thị.

Sau khi chuyện này kết thúc thì mới có một số nghệ nhân khác ra mặt ủng hộ Cố thị, nhưng hành động này đối với Cố thị lúc này đã không còn quan trọng nữa.

"Mọi người vất vả rồi" Cố Diễm nói với những người đang ngồi trong phòng họp "Câu trả lời lần này rất đúng lúc, cũng rất thỏa đáng, tránh được tổn thất lớn nhất không thể không nhắc đến công sức của tất cả mọi người. Hiện tại mọi người có thể ra về nghỉ ngơi, sáng mai quay lại làm việc. Tan họp"

Sau khi nói câu vất vả với nhau, ai cũng mang theo nét mặt uể oải bước ra khỏi phòng họp – Có được kết quả hôm nay, bọn họ vất vả cũng coi như đáng giá.

Đợi tất cả mọi người gần đi ra hết, người phụ trách bộ phận giao tiếp xã hội đi đến bên cạnh Cố Diễm nhỏ giọng nói "Tổng giám đốc Cố, đã tìm ra được người thuê thủy quân rêu rao tin tức, là Văn thị ra tay"

Kiểu thủy quân như thế này đều là nhận tiền làm việc, không phải ai cũng có "đạo đức nghề nghiệp".

Cố Diễm gật đầu "Cậu cũng vất vả rồi, về nghỉ sớm đi"

"Vâng, vậy tôi xin phép về trước" Người phụ trách không nói nhiều, sau khi hỏi han Ứng Tín Viễn vài ba câu thì cũng đi ra ngoài.

Mấy ngày nay, chủ đề thảo luận về mỹ phẩm dưỡng da của Cố thị đúng là đã giảm bớt một phần sự chú ý của mọi người đối với vấn đề của Văn thị. Văn thị dùng chiêu này xem như đạt được mục đích dời đi sự chú ý của công chúng cũng như để cho bọn họ có thể nghỉ xả hơi, tuy nhiên bởi vì không có bằng chứng xác thực mà Cố thị lại có phản ứng rất nhanh cho nên thật sự Văn thị cũng không thể thả lỏng được bao lâu. Chuyện sau này phải làm thế nào, Cố Diễm vẫn chưa suy tính, nhưng đối với hành vi vu oan giá họa, trước giờ Cố Diễm không phải là người có thể chấp nhận bị người khác hãm hại như vậy được.

Vỗ vỗ lên vai Ứng Tín Viễn, Cố Diễm nói "Mấy hôm nay cậu cũng không ngủ được bao nhiêu, đi về nghỉ ngơi cho tốt, tôi cho cậu thêm một ngày nghỉ"

"Cám ơn tổng giám đốc Cố" Ứng Tín Viễn trả lời.

"Đi thôi" Cố Diễm đứng lên, đi ra khỏi phòng họp.

Sau khi Cố Diễm về đến Vọng Tinh Uyển cũng không đến nhà Trang Duy mà trực tiếp đi về nhà mình. Một mặt anh không biết hôm nay Trang Duy có bận công việc hay không để tránh làm phiền cậu, mặt khác anh cũng không muốn đến gặp Trang Duy với bộ dạng mệt mỏi như thế này làm cậu phải lo lắng.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, Cố Diễm gửi cho Trang Duy một tin nhắn, ý nói anh đã về nhà rồi, mọi chuyện đã được giải quyết xong xuôi. Xong rồi Cố Diễm mới lên giường ngủ bù, chỉ khi nào mất ngủ mới phát hiện có thể ngủ thẳng giấc là chuyện đáng mừng ra sao.

Đến khi Cố Diễm thức dậy thì trời đã tối, sau khi hoàn toàn tỉnh táo, dường như Cố Diễm loáng thoáng nghe âm thanh của TV từ phòng khách vọng vào, hình như còn có tiếng nồi chảo leng keng nhưng không rõ ràng lắm.

Đứng dậy mở cửa phòng thì thấy TV ngoài phòng khách đang bật nhưng âm thanh không lớn lắm, mùi cơm thơm lừng từ nhà bếp bay ra, Cố Diễm không cần nghĩ cũng biết là Trang Duy đã đến rồi – Nhưng Trang Duy học nấu cơm từ khi nào?

Cố Diễm đi vào nhà bếp thì thấy Trang Duy đang cầm xẻng đảo qua đảo lại món cà chua xào trứng trong chảo.

Thấy anh bước vào, Trang Duy cười hỏi "Anh dậy rồi?"

"Ừ" Cố Diễm ôm cậu từ đằng sau "Em đến đây lúc nào?"

"Một tiếng trước" Trang Duy trả lời, đôi mắt vẫn không rời cái chảo, hình như sợ rằng thức ăn sẽ bị khét.

Cố Diễm nhìn món trong chảo, mặc dù nhìn thì không đẹp lắm nhưng nghe mùi thì có vẻ không tệ "Em học nấu cơm lúc nào thế?"

Trang Duy thấy thức ăn trong chảo đã chín, tắt lửa rồi mới trả lời anh "Mới học thôi, tìm trên mạng thấy món này có vẻ dễ nấu nhất"

Cố Diễm khẽ cười "Sao em lại nghĩ đến làm món này?"

Trang Duy quay đầu lại nhìn anh, mỉm cười "Hai ngày nay anh vất vả lắm rồi, em muốn nấu món gì đó nóng hổi cho anh nếm thử. Nhưng dù sao đây cũng là lần đầu em vào bếp, nếu mùi vị không tốt anh cũng đừng miễn cưỡng"

"Cám ơn em" Cố Diễm khẽ hôn lên vành tai của Trang Duy, anh biết đây là sự quan tâm của cậu dành cho anh.

Trang Duy vỗ nhẹ lên tay anh "Anh đi rửa mặt trước đi, em dọn cơm"

"Ừ" Cố Diễm trả lời xong thì đi ra ngoài trước.

Trang Duy chọn đến nhà Cố Diễm nấu cơm là bởi vì dụng cụ làm bếp ở nhà Cố Diễm rất đầy đủ, mặc dù anh chưa từng xài tới bao giờ…

Thực đơn và lượng nước để nấu cơm đều là Trang Duy hỏi Quý Sâm rồi mới bắt tay vào làm. Quý Sâm dặn sau khi vo gạo cho sạch thì đổ một lượng nước vào như cậu ta dặn là được, nhớ phải bật nút trên nồi cơm. Tới món rau xào thì dùng lửa nhỏ một chút cho an toàn, dù sao thì Trang Duy trong một thời gian ngắn cũng không học kịp xào rau với lửa lớn, chỉ cần chú ý lúc xắt rau đừng cắt vào tay là được.

Trang Duy vừa cầm iPad để có thể đọc cách làm bất cứ lúc nào vừa nấu thức ăn theo như cách Quý Sâm hướng dẫn, bề ngoài món ăn coi như tạm chấp nhận được.

Đến khi Trang Duy bày thức ăn ra bàn thì Cố Diễm cũng đã rửa mặt xong đi vào phòng ăn, hai người ngồi cạnh bên nhau bắt đầu ăn cơm tối.

Xem ra Cố Diễm rất đói, tốc độ ăn nhanh hơn bình thường một chút nhưng vẫn không quên gắp rau cho Trang Duy.

Mặc dù những món ăn này Trang Duy làm không thể so sánh đầu bếp của nhà họ Cố nhưng đối với Cố Diễm mà nói thì như vậy là đủ rồi. Anh cũng không muốn Trang Duy phải biết nấu cơm, dù sao việc này thỉnh thoảng nấu một lần cho vui, sau này vẫn cứ giao cho đầu bếp nấu là được, để tránh cho Trang Duy không cẩn thận bị bỏng, người đau lòng lại là anh.

Trang Duy đã đọc các tin tức và bình luận trên internet, có thể giải quyết chuyện này trước năm mới, mọi người cũng có thể an tâm đón tết được rồi.

Hai người tán gẫu chuyện này một lúc, Trang Duy nói thấy không ít nghệ nhân đã bày tỏ lập trường nhưng thái độ của Cố Diễm ngược lại không quá để ý. Cố Diễm không nói chuyện Văn thị mua thủy quân với cậu, anh không muốn làm Trang Duy phiền lòng, suy cho cùng thì chuyện này cũng là nhắm vào anh, anh vẫn muốn tự mình giải quyết.

Đêm đó, Trang Duy ngủ lại nhà Cố Diễm, Cố Diễm ôm cậu, ngủ một giấc cực kỳ ngon lành.

Sáng sớm hôm sau, ăn sáng xong Trang Duy phải đến YC một lát, Cố Diễm cũng muốn đến Cố thị, thuận đường chở cậu đi.

Gần đến tết âm lịch, trước rằm tháng giêng các nghệ nhân không cần phải đến YC, cho nên trước cuối năm đến công ty một chuyến là để báo cáo lịch trình trong các ngày tết để công ty sắp xếp. Về phía Cố thị, Cố Diễm cho Ứng Tín Viễn nghỉ thêm một ngày nhưng chính anh lại không thể nghỉ ngơi cho nên vẫn phải đúng giờ đi làm.

Xe chạy đến cổng sau của YC, Cố Diễm nói với Trang Duy "Trưa nay em đến Cố thị ăn trưa, buổi chiều anh kêu tài xế đưa em về"

"Được" Cậu sẽ không từ chối đi ăn trưa cùng với Cố Diễm, tháo dây an toàn, Trang Duy mở cửa xe bước xuống, đi vòng qua bên cửa sổ ghế lái.

Cố Diễm hạ cửa sổ xuống "Em vào trong đi"

"Ừm, anh lái xe chậm thôi" Lúc này đang là giờ cao điểm, đường đi không thông thuận, cần phải chú ý giữ khoảng cách của xe.

"Anh biết rồi" Cố Diễm hôn nhẹ Trang Duy một cái "Trưa nay gặp lại"

"Trưa nay gặp lại" Trang Duy cũng không thấy ngại ngùng, cười cười chờ anh đi trước. Cố Diễm cũng không ở lại lâu, lập tức chạy xe ra khỏi YC.

Thấy xe chạy đi xa rồi Trang Duy mới đi vào YC, nhưng vừa đi được vài bước thì thấy Tả Uẩn đang đứng cách đó không xa nhìn cậu.

Trang Duy cảm thấy Tả Uẩn chắc là đã thấy cảnh Cố Diễm hôn môi cậu, nhưng cậu cũng không cho là không ổn, dù sao cậu và Cố Diễm cũng không có gì không thể để người ta nhìn thấy.

"Anh Uẩn" Trang Duy chào trước.

Ngược lại Tả Uẩn không hỏi nhiều, chỉ nói "Đi phòng nghỉ ngồi một lát chứ?"

"Cũng được" Trang Duy đáp, cho dù Tả Uẩn có phải là muốn nói đến chuyện này hay không, nếu đã gặp mặt thì cùng đi uống chút gì đó cũng là chuyện nên làm.

YC sẽ không can thiệp vào lịch trình cá nhân của nghệ nhân trong ngày tết, nhưng trong thời gian này muốn tham gia hoạt động hoặc công việc gì thì phải đăng ký tỉ mỉ rõ ràng. Nếu lịch trình cá nhân đi ra nước ngoài thì phải báo lại là đi đâu, còn tìm người trong nước thì tương đối dễ dàng hơn cho nên sẽ không cần phải đặc biệt đăng ký.

Trang Duy cũng không có lịch trình trong ngày tết, quảng cáo của cậu đều là sau tết, cho nên cậu có thể trải qua một kỳ nghỉ vô cùng nhàn nhã.

Đăng ký xong xuôi, hai người đi tới phòng nghỉ. Bởi vì thời gian nghỉ tương đối dài cho nên công ty muốn giải quyết tất cả mọi chuyện cho kịp kỳ nghỉ, vì thế nhân viên càng bận rộn hơn so với ngày thường, mỗi người đều vội vội vàng vàng.

Cầm hai tách cà phê mới nấu, hai người ngồi trên sopha, Trang Duy mở lời trước "Lúc trước Trang Duy có gọi điện cho em, nói là đã qua được vòng casting rồi"

"Ừ" Tả Uẩn gật đầu "Cậu ấy rất có thiên phú, phát huy cũng rất tốt, có lý giải về nhân vật rất chính xác. Biên kịch của bọn anh đang sửa kịch bản, muốn thêm đất diễn cho cậu ấy" Biểu hiện của Lâm Tân cũng làm Tả Uẩn rất bất ngờ, đây là một chuyện tốt, chứng tỏ Tả Uẩn rất có mắt nhìn người.

"Cũng là nhờ anh cho cậu ấy một cơ hội" Việc này tất nhiên Tả Uẩn có công lớn nhất "Các vai diễn khác đã chọn xong chưa?"

"Ừ, đã chọn xong rồi. Chờ năm sau hoàn thành trang phục thì cũng gần như có thể khai máy rồi" Quay phim điện ảnh không thể gấp gáp, có một vài trình tự không thể bỏ qua được.

"Hy vọng tất cả đều thuận lợi" Trang Duy cười chạm cốc với Tả Uẩn.

Tả Uẩn gật đầu cười, mấy giây sau mới hỏi lại "Hôm nay là tổng giám đốc Cố đưa cậu đến đây?"

"Ừ" Tả Uẩn hỏi như vậy tức là đã thấy được, cậu cũng không định phủ nhận.

"Cậu và tổng giám đốc Cố..." Tả Uẩn nhìn Trang Duy, chờ cậu đưa ra đáp án.

Trang Duy cười cười "Bọn em đang quen nhau"

"Từ khi nào?" Tả Uẩn nhớ tới buổi tiệc tất niên ở YC, anh nghe nói Trang Duy cùng với Cố Diễm đi về trước, anh cũng từng hỏi Trang Duy chuyện này nhưng lúc đó hai người này vẫn chưa có gì.

"Từ tết dương lịch" Trang Duy trả lời "Cũng chưa được bao lâu"

Tả Uẩn do dự một chút mới nói "Gia đình nhà họ Cố như vậy, cậu ở bên cạnh Cố Diễm có thể không có được danh phận gì hết. Hơn nữa vẫn chưa biết gia đình anh ta có thái độ với cậu như thế nào, con đường này không dễ đi, cậu phải suy nghĩ thật kỹ"

"Ừm" Trang Duy biết Tả Uẩn đang quan tâm lo lắng cho cậu "Em biết, bây giờ em vẫn chưa gặp mặt ba mẹ anh ấy, nhưng đã gặp hai người em trai của anh ấy rồi, cũng không phải là người khó ở chung. Thật ra em ở bên cạnh Cố Diễm cũng không bắt buộc anh ấy phải cho em một danh phận, dù sao ở trong nước, đồng tính luyến ái vẫn là một chủ đề rất nhạy cảm. Em chỉ là thích anh ấy, hợp ý với anh ấy mà thôi. Những chuyện khác cứ để thuận theo tự nhiên đi"

Cậu biết Cố Diễm thật lòng với cậu, cho nên có một số việc cậu cũng sẽ không cưỡng cầu. Hai người ở bên nhau, trong lòng đều có nhau mới là quan trọng nhất. Chỉ bằng một tờ giấy kết hôn mà không có tình yêu, hôn nhân cũng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi.

Tả Uẩn thở dài "Trong lòng cậu hiểu được là tốt rồi, anh mong là con đường này cậu đi không quá khó khăn" Bởi vì nguyên nhân nằm ở nhà họ Cố, thật ra Tả Uẩn cũng không quá mong chờ vào phần tình yêu này, nhưng Trang Duy thích Cố Diễm như vậy, Tả Uẩn cũng không tiện nói nhiều, dù sao chuyện thích ai, yêu ai, đâu phải do mình quyết định.

Uống xong cà phê, Tả Uẩn còn có việc, mà Trang Duy cũng định đến Cố thị nên hai người cùng đi ra về. Trùng hợp lại thuận đường, Tả Uẩn liền đưa Trang Duy đến Cố thị trước.

Lúc đang chờ đèn đỏ, Trang Duy lơ đãng quay đầu thì nhìn thấy Quý Sâm đang đi với Ứng Tín Viễn. Mà càng làm cậu bất ngờ hơn chính là hai người đang nắm tay nhau, Quý Sâm cười rất vui vẻ, không biết đang nói gì, nét mặt Ứng Tín Viễn tuy không có biểu hiện rõ ràng nhưng cũng có thể nhận ra tâm trạng của anh ta rất tốt.

Hai người rất nhanh đã bước vào trong cửa hàng, đèn đỏ cũng chuyển sang đèn xanh, Tả Uẩn cho xe chạy, hỏi "Sao vậy?"

"Không có gì… Hình như em thấy Quý Sâm" Trang Duy trả lời, Quý Sâm trước nay đâu có nhắc tới Ứng Tín Viễn, cho nên cậu mới nghi ngờ có phải là mình hoa mắt hay không, nhưng thực tế thì cậu rất chắc chắn mình không hề nhìn lầm – Quý Sâm và Ứng Tín Viễn thật sự đang quen nhau.

Điều này khiến cậu không khỏi nhớ lại hôm trước cậu kể với Cố Diễm chuyện nhìn thấy dấu hôn trên người Quý Sâm, Cố Diễm còn nói sao không nghĩ là bạn trai, bây giờ xem ra Cố Diễm thật sự nói đúng rồi. Cũng không biết Cố Diễm có biết chuyện này hay không, nhưng nghĩ lại, nếu anh biết thì cũng đã nói với cậu rồi, xem ra hai người này che giấu giỏi thật.

Nghĩ đến đây, Trang Duy lấy điện thoại di động ra gửi cho Quý Sâm một tin nhắn – Tôi vừa nhìn thấy cậu, có hơi bất ngờ đấy.

Quý Sâm cũng gửi lại rất nhanh – Ầy, khi về tôi nói với cậu sau, không phải cố ý gạt cậu đâu.

Trang Duy: Tôi biết, chúc mừng cậu.

Quen biết với Quý Sâm lâu như vậy, Trang Duy vẫn tương đối hiểu cậu ta cho nên cũng không trách Quý Sâm sao lại không nói cho cậu hay. Mà cậu cảm thấy Ứng Tín Viễn cũng rất được, tính cách chín chắn, năng lực làm việc tốt, Quý Sâm ở bên cạnh Ứng Tín Viễn nhất định sẽ hạnh phúc.

50. Chương 50: Ngày Tết

Nhân viên ở quầy tiếp tân của Cố thị đã sớm nhận được tin tức, cho nên Trang Duy vừa đến đã được đưa vào thang máy dành riêng cho Cố Diễm, trực tiếp đi lên văn phòng của anh.

Trong phòng làm việc, Cố Diễm đang đọc tài liệu, thấy Trang Duy mở cửa vào liền mỉm cười "Em ngồi trước đi, anh sẽ xong ngay"

"Ừm" Trang Duy cũng không nói ngay đến chuyện Quý Sâm và Ứng Tín Viễn, ngồi trên sopha chờ Cố Diễm.

Không tới mười phút sau, Cố Diễm để tài liệu đã đọc xong qua một bên, đứng dậy bước qua chỗ Trang Duy, ngồi xuống bên cạnh cậu "Em gọi xe đến đây?"

"Không có, anh Tả Uẩn đúng lúc đi ngang qua đây cho nên tiện đường đưa em đến đây luôn" Trang duy trả lời, sau đó nhìn ra cửa "Trợ lý Ứng hôm nay không đi làm sao?"

"Anh cho cậu ấy nghỉ thêm một ngày, sao vậy?" Cố Diễm hỏi lại.

"Trên đường tới đây em nhìn thấy trợ lý Ứng và Quý Sâm đang cùng đi dạo phố, hai người còn nắm tay nhau" Trang Duy quan sát nét mặt của Cố Diễm "Anh có phát hiện ra chuyện của bọn họ không?"

Cố Diễm nở nụ cười, cũng không che giấu "Ban đầu chỉ là thấy Tín Viễn và Quý Sâm khá thân với nhau, nhưng dù sao thì đây cũng là chuyện của Tín Viễn, anh cũng không tiện hỏi nhiều. Hai ngày nay Cố thị bận rộn, Quý Sâm có đến đưa cơm cho Tín Viễn, xem ra rất quan tâm. Anh mới hỏi Tín Viễn nhưng cậu ấy nói bọn họ vẫn chưa xác định chắc chắn, đợi xử lý chuyện này xong mới chính thức bàn đến chuyện quen nhau nhưng cụ thể là nói lúc nào thì anh cũng không biết"

Trang Duy gật đầu, cơ bản xem như tương đối hiểu được phần nào, theo như lời của Cố Diễm không chừng ngày hôm qua thì Ứng Tín Viễn đã mở lời rồi, Quý Sâm cũng thẳng thắn mà đồng ý. Trùng hợp hôm nay Ứng Tín Viễn được nghỉ, hai người liền hẹn nhau ra ngoài dạo phố, mà trùng hợp lại bị cậu nhìn thấy.

"Trợ lý Ứng là người rất đáng tin cậy, Quý Sâm quen với với anh ấy em cũng không có gì không yên tâm" Trang Duy nói.

"Ừ, Tín Viễn là người có thể tin tưởng, nếu không anh cũng sẽ không để cậu ấy đi theo anh lâu như vậy, Quý Sâm ở cùng với Tín Viễn cũng sẽ không bị thiệt thòi" Cố Diễm cũng hi vọng Ứng Tín Viễn có thể tìm được một người cùng nhau sống hết quãng đời còn lại, nhưng anh sẽ không giới thiệu cho Ứng Tín Viễn để tránh cho Ứng Tín Viễn thấy áp lực, cứ thuận theo tự nhiên để Ứng Tín Viễn tìm được Quý Sâm cũng không tệ lắm.

"Quý Sâm không phải là người tùy tiện chơi đùa, cũng không có khả năng kinh tế cao như trợ lý Ứng nhưng lại rất giỏi việc nhà. Xem ra trợ lý Ứng có lời rồi" Trang Duy cười cười nói đùa.

Cố Diễm nhéo nhéo mũi Trang Duy "Như vậy cũng tốt, sau này đem ngày nghỉ phép của bốn người chúng ta sắp xếp cùng một lúc, ai cũng đều thuận tiện"

"Ừ" Trang Duy cảm thấy đề nghị này không tồi "Nói đi nói lại coi như Quý Sâm cũng bắt đầu yêu đương rồi, em định tặng cậu ấy chút quà gì đó"

"Cũng được" Quý Sâm thích gì Cố Diễm không biết nên Trang Duy phải tự mình quyết định, còn về phần Ứng Tín Viễn, anh có thể tăng tiền thưởng vào tiền lương tháng này một ít.

Ăn cơm trưa xong, Trang Duy cũng không vội đi về, cùng ngồi lại uống cà phê với Cố Diễm trong phòng làm việc.

Cố Diễm lên tiếng "Trưa nay mẹ anh gọi điện thoại hỏi em thích ăn món gì để nhà bếp chuẩn bị"

Đối với việc đến nhà họ Cố, Trang Duy vẫn chưa có chuẩn bị tâm lý, nhưng Cố Diễm đã giúp cậu quyết định rồi, cậu cũng không thể đổi ý được, nếu không e là sẽ để lại ấn tượng xấu với nhà họ Cố.

"Em có cần mang quà đến không? Ba mẹ anh thích gì?" Trang Duy hỏi Cố Diễm, lần đầu tiên đến nhà người ta đâu thể đi tay không được.

"Ngày tết trong nhà đã nhận không ít quà rồi, em chỉ cần đến là được, quà xã giao thì không cần đâu" Cố Diễm hiểu rõ ba mẹ của mình, bọn họ cũng không chú trọng đến hình thức này nọ, chỉ là muốn gặp mặt Trang Duy, tìm hiểu một chút xem cậu là người như thế nào.

"Ba mẹ anh có cần hay không là một chuyện, em có lễ phép hay không lại là chuyện khác. Có những việc không thể bỏ qua được" Trang Duy đáp lại.

Cố Diễm suy nghĩ một lát, cảm thấy nếu Trang Duy cho rằng đây là điều cần thiết thì anh cũng không cần phải từ chối ý tốt của Trang Duy "Ba mẹ anh cũng không đặc biệt thích thứ gì, em muốn mua quà cũng không cần quá đắt tiền, ngược lại chọn những món có nét mới lạ, thực dụng một chút càng tốt"

Trang Duy gật đầu "Vậy cũng được, để em về nhà nghiên cứu thêm vậy"

"Ừ" Nhìn dáng vẻ nghiêm túc của Trang Duy, Cố Diễm chỉ cười cười. Anh có thể hiểu vì sao Trang Duy lại hồi hộp, cũng là bởi để ý đến anh, nhưng anh tin rằng khi gặp mặt ba mẹ anh, cậu sẽ không còn lo lắng nữa.

Tối hôm đó, Quý Sâm gọi điện cho Trang Duy. Trang Duy vừa mới tắm xong, vừa lau tóc vừa nói chuyện điện thoại với Quý Sâm.

"Thật ra tối hôm qua bọn tôi mới quyết định chuyện này" Quý Sâm rất thành thật khai báo "Cậu cũng biết tôi với anh ấy đều không phải thuần gay, vốn dĩ bọn tôi cũng không nghĩ tới chuyện này đâu, nhưng có một lần nói chuyện hăng quá, uống cũng nhiều nên làm tới bến luôn... Sau đó mới bắt đầu thừa nhận chuyện này. Nhưng bọn tôi đều không phải là người tùy tiện chơi đùa, vì trách nhiệm mà đến với nhau để rồi đến lúc cãi nhau bất hòa lại chia tay, ngay cả làm bạn cũng không được, không bằng suy nghĩ lại cho kỹ, coi như sau này thật sự thấy không thích hợp thì cũng vẫn có thể làm bạn với nhau. Cậu biết đó, hai người đều không

bài xích đồng tính lại muốn ở bên nhau thì phải càng cân nhắc mọi chuyện kĩ càng hơn, dù sao khả năng tương lai gặp những người khác cũng cao hơn, cho nên bọn mình đều cho đôi bên có thời gian suy xét cẩn thận. Tôi thừa nhận là mình động lòng trước, nhưng tôi vẫn chưa nói ra, sợ sẽ làm anh ấy cảm thấy áp lực. Ngày hôm qua anh ấy đề nghị chính thức quen nhau với tôi, tôi thật sự rất vui cho nên đồng ý ngay"

Thông qua cách nói của Quý Sâm, Trang Duy cũng nghe được sự hưng phấn của cậu ta, cậu vui mừng cho Quý Sâm, cũng hiểu được vì sao Quý Sâm lại không nói sớm cho cậu biết.

"Trợ lý Ứng là người đáng tin cậy, cậu ở cùng anh ta tôi cũng yên tâm. Sau này có chuyện gì thì nói với tôi sớm một chút, ít ra cũng có thể chia sẻ với cậu" Trang Duy nói.

"Ừ, biết rồi" Quý Sâm cười cười.

"Tôi đặt cho cậu một cái ghế massage, ngày mai sẽ giao hàng đến nhà cậu, tự cậu kiếm chỗ nào trống trong nhà đem vào đi, coi như đây là quà mừng cậu và trợ lý Ứng đến với nhau" Trang Duy cười nói, cậu dùng cả buổi trưa hôm nay để lựa chọn, cảm thấy cái này rất thực dụng, nhà Quý Sâm cũng có chỗ trống liền trực tiếp đặt mua một cái luôn.

Quý Sâm vui vẻ nói "Cám ơn"

"Được rồi" Trang Duy cười hỏi lại "Cậu và trợ lý Ứng cùng nhau đón tết hả?"

"Ừ, hôm nay vừa quyết định xong, anh ấy sẽ đến nhà tôi" Quý Sâm trả lời.

"Như vậy cũng tốt"

"Còn cậu? Cùng ăn tết với tổng giám đốc Cố sao?" Quý Sâm hỏi lại, cậu ta nhớ lúc trước nhắc chuyện này, Trang Duy nói vẫn chưa bàn với tổng giám đốc Cố.

Trang Duy cười trả lời "Tôi đến nhà họ Cố"

"Thật hả?" Quý Sâm vô cùng bất ngờ "Người nhà họ Cố đồng ý để cậu đến đó?"

"Ừ, là họ mời tôi đến" Trang Duy đáp.

"Vậy thì tốt quá, cậu phải biểu hiện cho tốt đấy, để lại ấn tượng tốt với nhà họ Cố, sau này chuyện của cậu và tổng giám đốc Cố cũng có thể suôn sẻ hơn" Quý Sâm nhắc nhở.

"Tôi biết rồi" Thật ra có thể nhận được lời mời từ nhà họ Cố đã rất đáng mừng rồi, nhưng mà cậu vẫn có chút căng thẳng.

Chớp mắt một cái đã đến ngày cuối cùng của năm, Trang Duy và Cố Diễm ngủ đến lúc tự động thức giấc, ăn cơm trưa xong rồi mới lái xe về nhà họ Cố.

Đã là cuối năm rồi mà bên nhà họ Trang không hề có chút động tĩnh, hiển nhiên là không muốn để Trang Duy quay về đó ăn tết. Mà Trang Duy còn đang rơi vào trạng thái căng thẳng khi đến gặp ba mẹ của Cố Diễm cũng không rảnh để ý xem ba cậu có phải là không muốn cậu về nhà hay không.

Nhà họ Cố ở phía nam thành phố N, tuy hơi xa nhưng lại có vị trí địa lý rất tốt, cũng rất gần bờ biển, đi bộ đến đó chỉ mất 5 phút.

Xe chạy dọc theo đường núi đi lên, quá trình xanh hóa ở đây rất tốt, mặc dù cây cối trơ trụi nhưng tùng bách vẫn rất tươi tốt, chỉ là màu sắc đậm hơn một chút.

Không bao lâu thì xe đã đến trước cổng lớn của biệt thự nhà họ Cố, Cố Diễm lấy một cái remote nhỏ mở cánh cửa vừa dày vừa nặng ra.

Sau khi vào cửa, tầm nhìn trở nên thoáng đãng hơn. Khu nhà họ Cố rất lớn, căn bản không nhìn thấy giới hạn, quy hoạch khu nhà cũng rất có trật tự, rất dễ phân biệt từng khu vực với nhau.

Phía sau sân lớn có ba căn biệt thự, tạo hình tuy khác nhau nhưng phong cách tương đối thống nhất với nhau. Từ nhà cửa có thể nhận ra được hơi thở của năm tháng nhưng bởi vì được bảo dưỡng rất tốt, cũng có thể đã được tân trang trước đó, nói chung nhìn bề ngoài hoàn toàn không hề cũ kỹ, ngược lại càng có vẻ hàm súc đặc biệt.

"Nhà anh lớn như vậy ở hết sao?" Trang Duy hỏi, cậu vẫn chưa nhìn thấy toàn cảnh biệt thự nhà họ Cố nhưng cậu cảm thấy chỉ có vài người sống ở đây hình như có chút trống trải.

Cố Diễm vừa chạy xe về phía garage đang mở cửa vừa giải thích cho cậu "Tòa nhà này cũng xem như là nhà cũ của nhà họ Cố, từ thời của ông nội anh thì đã ở đây rồi. Lúc đó trong nhà tương đối nhiều người, cho nên cũng xây thêm vài căn, ngay cả sinh sống như thế nào cũng được chú trọng. Bây giờ người ít hơn, nơi này cũng rộng hơn, trong nhà cũng không chú trọng nhiều như thế nữa cho nên đều cùng nhau ở tại nhà chính. Biệt thự bên trái để cho đứa em thứ hai học y của anh, vật dụng nhiều lại tương đối yên tĩnh, cho nó một không gian riêng tư cũng thuận tiện hơn. Biệt thự bên phải thì dùng để đãi khách, nhưng mà bây giờ nhà anh rất ít có khách ở lại cho nên cũng ít khi dùng đến. Vườn hoa ở phía tây có một tòa nhà hai tầng để người giúp việc và vệ sĩ ở đó, cũng không ảnh hưởng đến sinh hoạt của người trong nhà"

"Trước kia chỉ nghe người ta nói tài phú của nhà họ Cố căn bản không thể đếm xuể, em vẫn còn chưa có khái niệm gì. Bây giờ nhìn khung cảnh tráng lệ như thế này, em thấy lời đồn cũng không phải giả đâu" Trang Duy cười nói. Khung cảnh nơi này làm cậu cảm giác có hơi phức tạp, một khu nhà vừa thanh tịnh vừa đẹp đẽ, tầm mắt thoáng đãng đúng là làm tâm trạng cậu rất thoải mái, nhưng lại nhìn đến khu nhà và cây cối mang đậm dấu ấn gia thế cũng không khỏi khiến cậu cảm thấy có chút áp lực, áp lực đến từ danh môn phú tộc.

"Người khác nói như thế nào là chuyện của người đó, nhà như thế nào đi chăng nữa thì cũng đều là nơi để sinh sống, có hương vị của gia đình, thoải mái mà sống mới là điều quan trọng nhất" Đây là lý giải của Cố Diễm về gia đình, cũng là về những thứ mà ba mẹ anh đã liên tục nỗ lực để lại cho anh.

Sau khi xe đậu vào garage, Cố Diễm cầm đồ vật Trang Duy mang đến, nắm tay cậu đi ngang qua một hành lang bằng kính tới nhà chính.

Ánh mặt trời hôm nay vừa đủ, mặc dù không quá ấm áp nhưng cũng đủ sưởi ấm. Trang Duy vừa quay đầu thì nhìn thấy bên phải hành lang là một biển hoa mai trắng, mùa này mà vẫn nhìn thấy được hoa tươi là một chuyện rất vui vẻ, hơn nữa lại còn rộng lớn đến vậy.

"Thật đẹp quá" Trang Duy khen ngợi.

"Nếu em thích thì lát nữa để người giúp việc cắt vài cành cắm trong phòng" Bình thường trong nhà không có ai làm vậy, muốn ngắm nhìn thì mặc quần áo đi ra ngoài này dạo một vòng là được. Nhưng đây là lần đầu tiên Trang Duy đến đây, nếu cậu thích thì cắt một chút cũng không sao.

"Không cần đâu, lát nữa chúng ta ra đây ngắm một lát đi?" Trang Duy hỏi, hương thơm của hoa mai cũng giúp cậu thả lỏng tâm trạng không ít.

"Cũng được, đằng sau có một nhà kính, có thể kêu người nấu một ấm trà ngồi ở đó nhâm nhi một lúc" Cố Diễm đề nghị.

Trang Duy bật cười "Thật biết hưởng thụ"

"Không phải là anh muốn hưởng thụ" Cố Diễm mỉm cười "Nhà kính này mới vừa xây vào năm ngoái, Thần Thần rất thích đến đây ngắm mai vào mùa đông, nhưng trời lạnh không nên ở bên ngoài quá lâu, nên ba mẹ liền xây thêm một nhà kính ở đằng sau"

"Thì ra là vậy" Trang Duy gật đầu cười, xem ra nhà họ Cố thật sự rất thương yêu Hạ Tử Thần.

Vượt qua hành lang một đoạn ngắn nữa thì đến cửa trước nhà chính.

Cố Diễm vừa vào cổng lớn thì trong nhà chính cũng biết ngay, lúc này quản gia dáng dấp tỉ mỉ cẩn thận đang chờ sẵn cùng với người giúp việc, ngoài ra còn có mẹ Cố – Uông Nguyệt Hoa đang đứng đầu tiên.

"Mẹ" Cố Diễm lên tiếng "Trời lạnh sao mẹ lại ra ngoài"

Uông Nguyệt Hoa mỉm cười vỗ vai Cố Diễm, ánh mắt lại tìm đến Trang Duy đang đứng sau lưng anh, nụ cười trên mặt càng thêm ôn hòa mà mỹ lệ.

Cố Diễm lùi lại một bước, kéo Trang Duy đến bên cạnh, nói với mẹ anh "Đây là Trang Duy" Sau đó giới thiệu với Trang Duy "Đây là mẹ anh"

“Con chào bác gái” Thấy nụ cười của Uông Nguyệt Hoa, không hiểu sao Trang Duy lại nhớ đến mẹ của mình, mẹ cậu cũng từng nở nụ cười ôn nhu mà xinh đẹp như vậy với cậu.

Uông Nguyệt Hoa nhìn rất trẻ trung, dáng vẻ chưa đến bốn mươi, khí chất sang trọng càng tôn lên sự tao nhã cũng như sức quyến rũ vô cùng bắt mắt.

“Bác mong con đến đây từ sớm rồi” Uông Nguyệt Hoa bước tới nắm tay Trang Duy, cười nói “Con nhìn còn gầy hơn cả trên TV nữa, Cố Diễm có chăm sóc cho con tốt không?”

Trang Duy hơi mím môi, trả lời “Anh ấy đối với con rất tốt”

Ý cười của Uông Nguyệt Hoa càng thêm tươi hơn “Không cần con nói tốt cho nó đâu, con trai của bác thế nào bác biết mà, con phải chăm lo cho nó nhiều rồi”

“Bác khách sáo rồi” Đối với sự khách sáo của Uông Nguyệt Hoa, ngược lại làm Trang Duy không biết làm sao.

“Hai con vào nhà đi, Cố Ngạo, Tiểu Hủ và Út cưng đều về hết rồi. Cố Hàm gần chạng vạng mới về tới” Uông Nguyệt Hoa vừa nói vừa kéo Trang Duy đi vào nhà.

“Tiểu Hủ và Thần Thần về nhà sớm vậy sao?” Cố Diễm hỏi lại.

“Hai đứa nó về tối hôm qua rồi” Uông Nguyệt Hoa cười nói.

Quản gia và người giúp việc cũng vào trong sau họ, cửa lớn đóng lại, ngăn cách giá lạnh, chỉ còn lại ấm áp thuộc về gia đình.

51. Chương 51: Nhà Họ Cố

Đi vào phòng khách, Trang Duy gặp được Cố Ngạo, Cố Hủ và cả Hạ Tử Thần.

Cố Ngạo đang lật xem tạp chí, thấy bọn họ đi vào liền cười chào “Anh cả, anh dâu”

Cố Hủ và Hạ Tử Thần không biết đang làm gì nhưng vẫn dời tầm mắt từ máy vi tính ra, nhìn về phía Cố Diễm và Trang Duy chào một tiếng.

Cố Hủ “Anh cả, anh Trang Duy”

Hạ Tử Thần “Anh cả, anh”

Trang Duy gật đầu chào lại ba người, hai chữ “anh dâu” của Cố Ngạo mặc dù làm cậu có hơi lúng túng nhưng cũng may cách gọi của Cố Hủ và Hạ Tử Thần đều rất bình thường nên cũng giúp cậu bớt ngượng ngùng hơn.

Cố Diễm đặt quà của Trang Duy lên bàn, nói với Uông Nguyệt Hoa “Đây là quà Trang Duy mua cho mọi người”

“Ai da, con đến là được rồi, cần gì phải mua quà nữa” Uông Nguyệt Hoa nói.

Trang Duy mỉm cười “Cũng không phải là quà đắt đỏ gì, chỉ là sữa ong chúa và mật ong mà thôi, bác gái đừng chê giản đơn là được rồi ạ”

“Con thật là, sao bác lại đành lòng chê khen chứ?” Uông Nguyệt Hoa mở ra xem thử thì biết ngay đây không phải là hàng trong nước sản xuất, đoán chừng giá cả cũng khá cao so với các mặt hàng cùng loại “Đều là người trong nhà cả, sau này con đừng khách sáo như vậy nữa”

Trang Duy chỉ cười cười không lên tiếng, dù sao cũng là quà biếu ba mẹ của Cố Diễm, có những thứ thật sự không thể lược bỏ. Đây không phải là khách sáo, mà là xem trọng.

Uông Nguyệt Hoa đưa mật ong cho quản gia đem xuống nhà bếp, lại nói với Cố Diễm "Ba con ở trong phòng sách, con với Tiểu Duy lên đó đi"

"Dạ" Cố Diễm gật đầu, sau đó nắm tay Trang Duy "Đi thôi"

Trang Duy ừ một tiếng, đi lên lầu với Cố Diễm.

Thiết kế và bố trí trong biệt thự của nhà họ Cố rất thoáng đãng, các đồ vật trang trí có giá trị không nhỏ nhưng đều để lộ ra một cảm giác ấm áp, chỉ là ở đây có rất nhiều phòng làm cho Trang Duy lần đầu đến đây cảm thấy có hơi hoa mắt một chút.

Cố Diễm dắt cậu đến cửa phòng sách, gõ cửa.

"Vào đi" Từ bên trong truyền ra một giọng nói trầm thấp.

Cố Diễm mở cửa đi vào, Trang Duy cũng đi theo anh.

"Ba, con đưa Trang Duy đến rồi" Cố Diễm nói với Cố Chính Khanh.

"Chào bác trai, con là Trang Duy" Trang Duy lễ phép chào hỏi Cố Chính Khanh.

"Con đến rồi?" Cố Chính Khanh đặt tài liệu trên tay xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Trang Duy, ánh mắt như đang đánh giá cậu.

Trang Duy không hề né tránh ánh nhìn của Cố Chính Khanh, cậu phát hiện Cố Diễm và Cố Hủ đều khá giống Cố Chính Khanh, chỉ là chắc cũng phải hơn mười năm nữa Cố Diễm mới có thể có được khí thế và phong độ như Cố Chính Khanh. Đây là sự lắng đọng của thời gian, so ra thì Cố Diễm vẫn còn ít tuổi hơn.

"Nghe nói trong nhà con cũng có làm ăn?" Cố Chính Khanh hỏi Trang Duy.

"Dạ, sản phẩm chủ yếu là điện tử, nhưng con cũng không đến đó hỗ trợ" Trang Duy trả lời, cậu không cần phải che giấu điều này, dù sao nhà họ Cố nhất định cũng đã biết cậu làm việc trong giới giải trí.

"Việc này không sao cả, có hiểu biết một ít về kinh tế là tốt rồi" Cố Chính Khanh nói "Cố Diễm nói là con tốt nghiệp ngành kinh tế học"

"Dạ" Trang Duy gật đầu.

"Ừ, sau này con cũng có thể giúp Cố Diễm một tay" Thật ra Cố Chính Khanh cũng không quá bận tâm đến gia thế của Trang Duy, trước đây Cố Diễm từng nói, khi anh tiếp nhận Cố thị thì không cần phải liên hôn nhưng nếu có thể tìm được một người có thể hỗ trợ cho Cố Diễm, hoặc là ít nhất cũng có tiếng nói chung về mặt làm ăn, Cố Chính Khanh cảm thấy như vậy sẽ càng tốt hơn. Ít ra lúc Cố Diễm đưa người đó ra ngoài xã giao, đối phương cũng có thể đảm nhận phần trách nhiệm này, không đến mức hoàn toàn không biết bắt chuyện với người trong thương giới. Còn chuyện đối phương là nam hay nữ, từ đầu Cố Chính Khanh cũng không đặt nặng vấn đề này.

"Bác trai đánh giá con quá cao rồi" Trang Duy khiêm tốn đáp lại.

"Bác vẫn rất tin tưởng ánh mắt của Cố Diễm" Cố Chính Khanh nhìn Trang Duy, nói tiếp "Con ở nhà thêm một thời gian nữa đi, không cần phải khách sáo gì hết. Có muốn ăn gì thì dặn nhà bếp nấu, hi vọng con có thể vui vẻ đón tết ở nhà bác"

"Dạ, con cám ơn bác" Trang Duy mỉm cười, nhờ thái độ của Cố Chính Khanh và Uông Nguyệt Hoa mà cậu cảm thấy nhẹ lòng hơn không ít, cũng càng cảm thấy thân thiết với nơi này hơn. Có thể đây mới chính là một đại gia tộc, trong mắt của họ không hề đặt nặng gia thế hay danh vọng, mà là nhân phẩm và tính cách.

"Bác còn chút việc phải xử lý, các con ra ngoài nghỉ ngơi đi" Cố Chính Khanh nói với hai người, Cố Diễm đã bận rộn suốt cả một năm, hơn nữa có Trang Duy đến đây, Cố Chính Khanh cũng muốn Cố Diễm có thể nghỉ ngơi trọn vẹn mấy ngày lễ tết, mấy công việc vặt vãnh cứ để ông xử lý là được rồi.

"Vậy tụi con xuống lầu trước" Cố Diễm lên tiếng.

Cố Chính Khanh gật đầu, tiếp tục đọc tài liệu còn đang dang dở. Cố Diễm không nói thêm gì nữa, cùng Trang Duy đi ra ngoài phòng sách.

“Bây giờ em còn hồi hộp nữa không?” Cố Diễm cười nhìn Trang Duy.

Trang Duy mím môi ngượng ngùng “Bác trai bác gái đều rất dễ gần”

“Anh đã nói trước với em là không cần phải lo lắng mà. Được rồi, lát nữa anh dẫn em đến nhà kính ngồi một lúc” Cố Diễm biết, chỉ cần qua được cửa của ba mẹ, Trang Duy mới có thể thật sự thả lỏng.

“Được” Trang Duy cười đáp lại.

Hai người vừa xuống lầu thì thấy nhà bếp đang xếp bánh bông lan và bánh mì mới ra lò vào hộp nhưng nhìn cách đóng gói thì hình như không phải dùng để đưa đi làm quà tặng người khác.

Hạ Tử Thần thấy hai người đi xuống, nói với Trang Duy “Anh, em định đến nhà kính ngồi một lát, anh đi cùng nhé?”

“Ừ, cũng được” Vốn là Cố Diễm nói sẽ đưa cậu đi, nhưng đi chung với Hạ Tử Thần cũng không tồi.

Cố Hủ ngồi trên sopha lên tiếng “Anh cả, để Thần Thần đi với anh Trang Duy đi, anh giúp em xem hạng mục này một chút, gần đây em muốn làm một đầu tư”

“Được” Đều là người trong gia đình, Trang Duy có Hạ Tử Thần làm bạn cũng không có vấn đề gì.

“Cuối năm rồi mà hai người còn thảo luận đầu tư không thấy chán sao?” Cố Ngạo ngẩng đầu hỏi.

“Em đang xem cái gì thế?” Cố Diễm hỏi Cố Ngạo.

Cố Ngạo quơ quơ cuốn tạp chí trong tay “Năm sau có mấy kiểu xe mới khá đẹp, em chuẩn bị tặng cho anh hai một chiếc xài chơi. Vừa nãy hỏi Út Cưng, nhóc nói không muốn”

Khóe miệng Hạ Tử Thần khẽ giật nhẹ, năm ngoái Cố Ngạo tặng cậu một chiếc Porsche còn đang đóng bụi trong garage kìa, một sinh viên như cậu mà chạy chiếc xe đó cũng quá nổi rồi, nếu không phải thật sự cần đi ra ngoài, cậu tuyệt đối sẽ không lái đâu.

“Ừ, mua đi” Mua đồ cho Cố Hàm, trước nay Cố Diễm đều không từ chối bao giờ, mặc dù Cố Hàm cơ bản sẽ không dùng đến…

Cố Ngạo nhìn Trang Duy “Anh dâu, anh cũng tới xem đi, thích cái nào em tặng anh cái đó”

“Không cần đâu, anh có xe rồi” Trang Duy thấy xe chỉ là một phương tiện thay cho đi bộ thôi, chỉ cần một chiếc là đủ rồi.

“Là đàn ông, không sợ xe nhiều” Cố Ngạo nói.

“Cám ơn ý tốt của em” Trang Duy đúng là cảm thấy mình không cần phải có thêm một chiếc xe nữa, hơn nữa tạp chí trên tay Cố Ngạo cậu đã xem qua một lần rồi, vẻ ngoài của mấy chiếc xe đó quá mức nổi bật, thật sự không thích hợp với cậu.

Sau khi sắp xếp mấy thứ linh tinh, Hạ Tử Thần nói với Trang Duy “Anh, chúng ta đi thôi”

“Ừ” Trang Duy cầm giúp Hạ Tử Thần vài món, từ chối sự hỗ trợ của người giúp việc, hai người cùng đi ra cửa.

Cách nhà chính không xa, căn nhà kính này thật ra là một nhà kính dùng để trồng hoa, có điều bên trong lại không trồng hoa, hơn nữa còn được thiết kế bằng cửa kính trong suốt tạo tầm nhìn vô cùng rộng rãi. Cái bàn bên trong đã được lau dọn, còn có ghế tựa và sách vở, đúng là một chỗ nghỉ rất tuyệt.

Sau khi ngồi xuống, cả hai lấy bánh mì và bánh bông lan ra, Hạ Tử Thần rót hai tách cà phê “Anh, anh nếm thử món bánh này đi, ăn rất ngon”

Trang Duy đã sớm bị mùi bánh mì mới ra lò hấp dẫn, lấy một miếng từ trong túi bánh ra cắn một cái, cảm giác ngoài giòn trong xốp rất ngon miệng, hương sữa ngọt ngào nhưng không át mất mùi thơm của bột mì và bơ, có thể nói là nướng rất khéo.

“Rất ngon” Trang Duy gật đầu, loại bánh mì này cậu từng ăn ở nhà Cố Diễm, nhưng vì lúc đó đã nguội, cho dù có hâm nóng lại thì cũng không thể so với lúc mới ra lò được.

"Ở nước ngoài không đón tết âm lịch cho nên bác đầu bếp này không về nước, mỗi ngày bác ấy đều làm một món mới, nếu anh thích có thể nhờ bác ấy chuẩn bị thêm một ít để mang về làm quà cho bạn bè cũng được" Hạ Tử Thần nói.

"Ý kiến hay đấy" Mang một ít quà tết về cho Quý Sâm cũng tốt, uống cà phê được một lúc, Trang Duy hỏi lại "Tết này em không về nhà ăn tết với ba em sao?"

"Ba và chú Kiều đi Maldives rồi, ngày tết họ không ở trong nước" Hạ Tử Thần mỉm cười trả lời, đối với chuyện của ba và Kiều Sở Khâm, Hạ Tử Thần chưa bao giờ kiêng kỵ, đó là hạnh phúc mà vất vả lắm họ mới có được, có gì phải né tránh?

"Thì ra là vậy" Ngày tết ra ngoài du lịch cũng tốt, nhưng với gia đình như nhà họ Cố, e là muốn đi chơi xa ngày tết là không thể rồi.

"Anh Quý Sâm về nhà ăn tết rồi sao?" Hạ Tử Thần hỏi.

"Không về nhà ba mẹ, cậu ấy cùng bạn trai ở lại thành phố N" Trang Duy cười trả lời.

Hạ Tử Thần sửng sốt một chút, sau đó liền cười nói "Vậy thì phải chúc mừng anh Quý Sâm rồi" Trước đây khi cậu gặp Quý Sâm, Quý Sâm còn chưa quen bạn trai.

"Em gọi điện thoại nói với cậu ấy đi, cậu ấy nhất định sẽ rất vui"

"Dạ"

Hai người ngồi trong nhà kính ăn bánh uống cà phê, thưởng thức hoa mai bên ngoài, cũng chụp không ít ảnh. Quãng thời gian nhàn nhã như vậy giúp Trang Duy không còn căng thẳng nữa, chỉ còn lại cảm giác mới lạ mà thôi.

Lúc gần tối hai người mới quay vào nhà chính, đúng lúc Cố Hàm cũng vừa về đến nhà, Cố Ngạo đang đưa cuốn tạp chí mẫu xe như hiến tế vật quý cho Cố Hàm xem. Cố Hàm liếc mắt nhìn, nói không thích. Cố Ngạo nghe xong không có chút thất vọng nào, lập tức gọi điện thoại cho cấp dưới bảo bọn họ đi đặt xe…

Diện mạo Cố Hàm giống Uông Nguyệt Hoa nhiều hơn, khi nghiêm túc cảm giác có hơi lạnh lùng, đôi mắt phía sau cặp kính vô cùng xinh đẹp nhưng không kém phần sắc sảo, tuy nhiên dường như lại khiến người ta khó mà nhận ra.

"Anh hai" Hạ Tử Thần lên tiếng trước.

Cố Hàm đưa tay xoa đầu cậu nhóc, ừ một tiếng, sau đó ánh mắt nhìn về phía Trang Duy.

Cố Diễm nói với Trang Duy "Đây là em trai thứ hai của anh, Cố Hàm" Sau đó anh nói với Cố Hàm "Tiểu Hàm, đây là Trang Duy, nhỏ hơn em một tuổi"

"Xin chào, hoan nghênh cậu đến nhà họ Cố" Cố Hàm chủ động vươn tay ra.

Trang Duy bắt tay với Cố Hàm "Chào anh, Cố Diễm thường xuyên nhắc đến anh"

Ý cười của Cố Hàm càng sâu hơn "Cậu cứ ngồi đi, tôi lên lầu thay quần áo trước"

"Ừ"

Cố Hàm cũng không nói thêm gì nữa, chào hỏi mọi người một tiếng rồi đi lên lầu.

Cố Hàm tạo cho Trang Duy một cảm giác rất đặc biệt, giống như dùng một loại khí chất bao dung che giấu đi trí tuệ và sự sắc bén vốn có, nhìn thì thấy trong bốn anh em dường như là người vô hại nhất, nhưng thực tế Trang Duy cảm thấy bản chất của bốn anh em nhà này không có gì khác nhau cả.

Bữa cơm trừ tịch nóng hôi hổi được dọn lên, người trong nhà ngồi trước một cái bàn dài. Cố Chính Khanh ngồi ở vị trí gia chủ, Uông Nguyệt Hoa ngồi bên phải ông, tiếp theo là Cố Hàm, Cố Hủ và Hạ Tử Thần, bên phải lần lượt là Cố Diễm, Trang Duy và Cố Ngạo.

Cố Chính Khanh nâng cốc lên "Năm nay Cố Diễm đưa Trang Duy về là một chuyện đáng mừng, hi vọng hai đứa có thể vui vẻ hòa thuận, hỗ trợ lẫn nhau, biết thông cảm bao dung cho nhau, sống thật tốt với nhau. Cố Hủ và Út Cưng năm nay cũng không tệ, sau này phải tiếp tục duy trì, Cố Hủ cũng phải quan tâm đến

Út Cưng nhiều hơn. Năm nay Cố Diễm và Cố Hủ đều đặc biệt vất vả nhưng đều có thành quả, ba và mẹ đều rất vui mừng. Thời gian Cố Ngạo ở nước ngoài lâu dài, phải biết tự chăm sóc cho mình thật tốt, đừng để ba mẹ phải lo lắng. Công việc của Cố Hàm thường xuyên phải tăng ca, phải chú ý đến sức khỏe một chút, có chuyện gì thì nói với cả nhà, công việc tuy quan trọng nhưng sức khỏe càng quan trọng hơn. Hi vọng năm mới này các con vẫn có thể trải qua suôn sẻ, không cần công thành danh toại, chỉ cần khỏe mạnh bình an"

Cố Diễm đại diện cho anh em trong nhà phát biểu "Chúc ba mẹ dồi dào sức khỏe, vạn sự như ý"

"Được, cạn ly" Cố Chính Khanh cười nói.

"Cạn ly" Mọi người cùng nhau cạn ly, sau đó chính thức bắt đầu ăn cơm tối.

Người giúp việc đều đi qua căn nhà hai tầng bên kia ăn tết, bên đó cũng đã chuẩn bị một bữa cơm rất phong phú, bên trong nhà chính chỉ có người trong nhà họ Cố nên càng tự do hơn.

Thỉnh thoảng Uông Nguyệt Hoa lại đem mấy món Hạ Tử Thần thích ăn đến gần chỗ cậu nhóc tiện cho cậu nhóc gắp rau, cũng thường hay nhắc Cố Diễm săn sóc Trang Duy, đừng để Trang Duy ngại ngùng.

Đến giữa bữa cơm, Uông Nguyệt Hoa hỏi Cố Diễm "Con và Tiểu Duy có tính khi nào dọn về sống chung chưa?"

Trang Duy ngẩng đầu lên, cậu không ngờ trưởng bối lại chủ động hỏi đến vấn đề này.

"Tụi con vẫn chưa quyết đinh, nhà cũng chưa chọn xong. Căn hộ ở Vọng Tinh Uyển không tồi, điều kiện cũng tốt, con đang nghĩ xem có nên sửa sang lại một chút hay không, để Trang Duy chuyển đến nhà con ở" Cố Diễm trả lời, vấn đề này anh đã từng cân nhắc, chỉ còn đợi Trang Duy gật đầu đồng ý nữa mà thôi.

"Ừ, nếu ở chung với nhau cũng tiện cho con chăm sóc cho Tiểu Duy, tự hai đứa bàn bạc với nhau đi, nếu muốn mua mới cũng được" Uông Nguyệt Hoa cười nói.

"Anh cả, anh với anh dâu không cần phiền phức vậy đâu. Không phải em còn có một biệt thự ở Vọng Tinh Uyển sao? Anh và anh dâu dọn đến đó đi, chỗ của em rộng hơn căn hộ của anh cũng đỡ phải tân trang lại. Coi như đây là quà mừng anh với anh dâu của em đi" Cố Ngạo nói, căn biệt thự kia của hắn sau khi hoàn thành vẫn chưa vào ở lần nào. Một mặt là vì thời gian hắn ở trong nước tương đối ít, mặt khác hắn ở đó nhất định không thoải mái bằng nhà họ Cố. Khi đó hắn mua căn biệt thự kia cùng là vừa ý khung cảnh ở đó, bây giờ nếu không ở thì cũng bỏ không, không bằng cứ tặng lại cho anh cả, anh em nhà họ nào có tính toán đến những thứ này.

Trang Duy vừa định từ chối thì Cố Diễm đã trả lời trước "Vậy cũng được, sau này nếu em thấy vừa ý căn nhà nào, anh sẽ cho em"

"Được, cám ơn anh trước vậy" Cố Ngạo cười nói.

Cố Diễm đã gật đầu đương nhiên Trang Duy cũng không tiện từ chối ý tốt của Cố Ngạo, nói câu cảm ơn xem như đáp lại rồi.

Cố Chính Khanh lại nói "Vậy trong nhà trang trí thế nào hai đứa tự thảo luận với nhau, chờ ngày nào ấm áp thì chuyển đến đó. Dù sao cũng không xa lắm, không mất bao nhiêu công sức"

"Dạ, con biết rồi" Cố Diễm gật đầu.

Trang Duy mím môi, không nói gì. Thái độ này của nhà họ Cố tất nhiên là đã chấp nhận cậu, đây là chuyện rất đáng vui mừng, cậu càng không có lý do gì để từ chối cả.

Uông Nguyệt Hoa gắp một ít thức ăn cho Trang Duy, cười nói "Bây giờ chỉ còn chờ Tiểu Duy sửa miệng thôi"

Trang Duy đỏ mặt, nhất thời không biết phải nên nói gì.

Uông Nguyệt Hoa cũng không trêu chọc cậu nữa, Cố Diễm cười tiếp lời "Rất nhanh sẽ sửa mà" để giải vây cho Trang Duy.

52. Chương 52: Ngọt Ngào

Sau khi ăn xong, Cố Diễm dắt Trang Duy đi tản bộ trong sân nhà, thật ra anh cũng muốn tìm một chỗ riêng tư với Trang Duy.

Thời tiết tối nay rất tốt, không có gió, hơi khô lạnh không quá khó chịu. Cố Diễm chậm rãi đi bên cạnh Trang Duy, hỏi cậu "Bây giờ em có đồng ý đến sống chung với anh không?"

Mặc dù chuyện này gần như đã xác định rôi nhưng Cố Diễm vẫn muốn chính thức hỏi ý kiến của Trang Duy một lần, đây cũng là một loại tôn trọng.

"Ừm" Trang Duy gật đầu "Trước đây em vẫn luôn lo lắng – Lỡ như chúng ta sống bên nhau, tình cảm phai nhạt thì phải làm sao bây giờ? Nhưng sau này em phát hiện ra, hình như là em lo xa rồi" Cậu và Cố Diễm đã ở cùng với nhau một thời gian, tình cảm như thế nào chính cậu hiểu rõ nhất, bọn họ không những không xảy ra bất đồng ý kiến mà còn có nhiều tiếng nói chung hơn, cho dù có lúc lười không lên tiếng thì chỉ cần ở bên cạnh nhau cũng đã cảm thấy rất tốt rồi.

"Chúng ta sẽ không phai nhạt" Cố Diễm vô cùng nghiêm túc nói với cậu "Chúng ta sẽ trở thành người một nhà, sẽ trở thành một phần không thể thiếu của nhau" Đây mới là tương lai của anh và Trang Duy.

"Ừ" Trang Duy nở nụ cười, cậu tin tưởng bản thân, cũng tin tưởng Cố Diễm.

Đến giao thừa, Trang Duy và người nhà họ Cố cùng ra ngoài bắn pháo hoa, mỗi năm nhà họ Cố đều sẽ bắn một ít pháo hoa để cầu may mắn. Pháo hoa đều là hàng đặt, vô cùng xinh đẹp, màu sắc rực rỡ nổ tung trên bầu trời, cũng đặc biệt náo nhiệt.

Chờ bắn pháo hoa xong, tất cả mọi người đều quay về phòng chuẩn bị đi ngủ.

Cố Chính Khanh và Uông Nguyệt Hoa về phòng trước, anh em nhà họ Cố chúc ngủ ngon với nhau xong cũng tự mình về phòng riêng.

Cố Diễm trực tiếp đưa Trang Duy về phòng anh, nhà họ Cố không chuẩn bị phòng khách cho Trang Duy cũng xem như cậu là nửa kia của Cố Diễm rồi. Nếu hai người đã ở bên nhau thì coi như ở cùng một phòng cũng hợp tình hợp lý.

"Em đi tắm trước đi" Cố Diễm nói, Trang Duy có mang theo một ít quần áo đến dây, nhà anh cũng đã chuẩn bị cho cậu một ít vật dụng cá nhân.

"Vậy em đi tắm trước" Trang Duy cầm đồ dùng của mình đi vào phòng tắm.

Không lâu sau, cửa phòng của Cố Diễm vang lên tiếng gõ cửa. Cố Diễm đi ra mở cửa, là quản gia đưa sữa bò lên cho hai người.

"Cám ơn bác Phó, bác cũng về nghỉ sớm đi" Cố Diễm nói với bác quản gia.

Đây là công việc cuối cùng trong ngày của quản gia Phó – Đưa sữa bò cho tất cả mọi người. Nếu như buổi tối không muốn uống có thể báo trước với bác quản gia một tiếng.

"Vâng, cậu cả cũng nghỉ ngơi sớm" Quản gia Phó cười nói, trên khay còn bốn ly khác, bác đưa cho các cậu trong nhà xong thì có thể đi nghỉ rồi.

"Được" Cố Diễm gật đầu, sau đó đóng cửa phòng lại.

Tới khi Trang Duy tắm ra thì thấy trên bàn đã để sẵn một ly sữa bò thơm ngào ngạt, Cố Diễm đã uống xong ly của mình, để ly rỗng trên bàn.

Tới khi Trang Duy tắm ra thì liền nhìn thấy một ly sữa bò thơm ngào ngạt để trên bàn, Cố Diễm đã uống ly của mình xong, để ly rỗng trên bàn.

"Em uống sữa bò đi, anh đi tắm" Cố Diễm nói.

“Em biết rồi” Trang Duy gật đầu, lúc này chỉ còn lại cậu và Cố Diễm, mặc dù ở trong một căn phòng xa lạ nhưng cậu vẫn thấy rất tự do.

Sau khi Cố Diễm đi vào phòng tắm, Trang Duy cầm điện thoại di động leo lên giường. Chăn đệm trên giường đều được thay mới, còn mang theo cảm giác mềm mại và hương thơm sau khi giặt, cùng với hương nắng mùa đông tạo cảm giác thật thoải mái.

Tìm một góc độ tựa vào đầu giường thoải mái nhất, Trang Duy vừa xem điện thoại vừa uống sữa tươi. Lúc giao thừa cậu nhận được không ít tin nhắn chúc mừng năm mới, từ Quý Sâm, từ Ứng Tín Viễn, từ Tả Uẩn, còn có cả Lâm Tân… Trang Duy trả lời từng tin một, ý cười nơi khóe miệng không hề biến mất.

Khi Cố Diễm đi ra thì Trang Duy đã uống sữa xong, cũng đã chỉnh tối đèn ngủ đang chờ anh.

Cố Diễm lật chăn lên, sau đó ôm lấy Trang Duy. Nút áo ngủ Trang Duy có vài cái không cài, cổ áo mở rộng có thể nhìn thấy lồng ngực trắng nõn cùng với xương quai xanh xinh đẹp.

Trang Duy tựa vào lòng Cố Diễm, khép mắt lại mang theo vài phần lười biếng và gợi cảm, cảm giác câu dẫn mười phần.

Cố Diễm đưa tay vào từ dưới vạt áo ngủ, vuốt ve làn da mịn màng của Trang Duy, sau đó cúi đầu hôn lên môi cậu.

Trang Duy rất tự nhiên ôm lại Cố Diễm, cũng không có ý cự tuyệt. Cậu biết rõ đây là nhà họ Cố, bọn họ phải kiềm chế một chút nhưng cậu lại không muốn đẩy Cố Diễm ra, chỉ muốn tiếp tục thuận theo tự nhiên như vậy.

Cố Diễm nhẫn nại lâu như vậy rốt cuộc cũng không định nhịn nữa, ngày hôm nay Trang Duy nhận được sự đồng ý từ người nhà, quan hệ giữa anh và cậu cũng có thể càng gần thêm bước nữa.

Trong bầu không khí ấm áp mà ái muội như thế, tất cả cứ tự nhiên như vậy diễn ra….

Lần đầu tiên của bọn họ, đối với Trang Duy mà nói cũng không phải trải nghiệm tốt đẹp gì, nhưng lần này lại khiến cho cậu hoàn toàn mất hồn, chìm đắm trong cơn kích tình Cố Diễm mang đến cho cậu…

Hôm sau, lúc Trang Duy thức dậy đã là giữa trưa rồi, Cố Diễm không ở trong phòng nhưng trên đầu giường có thêm một tờ giấy nhỏ do anh để lại, nói anh đang ở dưới lầu, khi nào Trang Duy thức thì gọi anh.

Trang Duy nhìn kiểu chữ vừa đẹp đẽ vừa cứng cáp của Cố Diễm, khóe môi cong cong, không để ý đến chút xíu đau nhức trên cơ thể.Trong không khí tỏa hương thơm nhàn nhạt mát lạnh, Trang Duy ngẩng đầu nhìn vòng quanh căn phòng thì thấy trên cái bàn tròn cách đó không xa có một bình hoa, bên trong cắm một vài nhánh mai trắng. Không cần đoán cũng biết là Cố Diễm cắm vào cho cậu, nụ cười của Trang Duy càng thêm tươi tắn hơn.

Có điều ngọt ngào thì ngọt ngào nhưng lần đầu đến nhà họ Cố mà đã dậy trễ thì cũng không tốt cho lắm, Trang Duy đột nhiên có cảm giác không muốn xuống lầu chút nào.

Cửa phòng nhẹ nhàng mở ra, Cố Diễm đi vào thì thấy Trang Duy đã ngồi dậy “Dậy rồi sao không cho anh hay?”

“Em mới dậy thôi” Giọng nói Trang Duy có hơi khàn khàn, cả người vẫn còn cảm giác lười biếng.

Cố Diễm bước tới cạnh giường, giúp cậu quấn chăn lại, hỏi “Có chỗ nào khó chịu sao?”

Trang Duy lắc đầu trả lời “Không sao”

Cố Diễm mỉm cười hôn lên trán cậu “Lát nữa anh kêu người đem cơm lên cho em”

“Không cần đâu, em xuống lầu ăn là được rồi” Trang Duy cũng không muốn cả ngày đều làm ổ trên giường “Bác trai bác gái có ở dưới lầu không?” Cậu vẫn rất chú ý đến thái độ của ba mẹ Cố Diễm, để cho bọn họ biết cậu vì “chuyện ấy” mà không xuống giường được làm cậu rất ngượng ngùng.

“Yên tâm đi” Cố Diễm cười nói “Sáng nay ba mẹ anh đã ra ngoài rồi, bọn họ cũng phải đi họp mặt không ít bạn bè, trong tết thời gian ở nhà không nhiều lắm”

Trang Duy yên tâm, như vậy cũng tốt, ít ra cũng không quá lúng túng.

Cố Chính Khanh và Uông Nguyệt Hoa không có ở nhà cũng làm Trang Duy bớt bối rối một chút, nhưng sau khi xuống lầu thì liền nhìn thấy ánh mắt trêu ghẹo của Cố Ngạo, nhưng mọi người đều là người trưởng thành, chuyện như vậy ai cũng hiểu được nên cũng không sao.

Nhà họ Cố đã ăn trưa cho nên lúc Trang Duy ăn cơm chỉ có mình Cố Diễm ngồi với cậu. Trang Duy ăn những món ăn nhẹ nhưng vì thức ăn quá ngon nên cậu ăn được cũng không ít.

Sau khi ăn xong, Trang Duy và Cố Diễm bắt đầu thảo luận cách trang trí cho căn nhà mới, Cố Ngạo còn tìm bức ảnh sau khi hoàn thiện biệt thự cho Trang Duy xem. Thật ra toàn bộ vật dụng trong nhà và đồ dùng điện đều hoàn toàn khác với phong cách trong căn hộ của Cố Diễm, nhìn rất ấm áp thoải mái. Tất nhiên người chọn phong cách này không phải là Cố Ngạo mà là Uông Nguyệt Hoa, cho nên đối với trang trí và dụng cụ trong căn biệt thự này Trang Duy đều không có gì phải thay đổi. Chỉ là cần bố trí thêm một phòng làm việc cùng với một phòng trang phục, đây là chuyện nhỏ, không mất mấy ngày đã xong. Mà những chuyện vụn vặt khác thì cứ để tự hai người quyết định.

Cứ như vậy, Trang Duy ở lại nhà họ Cố đến mùng 3 tết, cách thay đổi bố trí trong biệt thự cũng được quyết định xong.

Mùng 4 tết, Trang Duy muốn đi thăm ông ngoại của cậu cho nên sau khi ăn sáng xong thì lấy xe của Cố Diễm từ nhà họ Cố xuất phát, Cố Diễm không đi với cậu nhưng cũng giúp cậu chuẩn bị không ít lễ vật. Một phần là ông ngoại đã lớn tuổi, không biết có chấp nhận được chuyện này hay không, mà Cố Diễm cũng không định vừa mới đầu năm đã để Trang Duy ép buộc ông phải tiếp nhận chuyện này. Một phần anh tùy tiện đến quấy rầy cũng không lễ phép, lỡ như đi qua đó lại gặp phải người quen, đối với Trang Duy mà nói có lẽ cũng có chút phiền phức, cho nên chuyện này phải tạm thời gác lại một bên.

Lúc Trang Duy tới nhà ông ngoại, trong nhà đã có mấy lượt khách đến chúc tết.

"Tiểu Duy tới rồi" Cậu của Trang Duy – Hoa Khải Kiệt cười mừng "Lần trước con tới cậu không ở nhà, thật là tiếc quá"

"Chúc cậu năm mới vui vẻ" Trang Duy chúc tết Hoa Khải Kiệt.

"Được rồi, được rồi, ông ngoại chờ con ở trong đó, mau vào đi" Hoa Khải Kiệt nói, ánh mắt hắn lơ đãng lướt qua chiếc xe của Trang Duy.

Trang Duy gật đầu, đi vào phòng khách thì nhìn thấy ông ngoại của cậu đang trò chuyện với những người khác.

"Ông ngoại, năm mới vui vẻ" Trang Duy cười nói.

"Vừa nhắc tới con thì con tới ngay" Hoa Thừa đứng dậy bước tới, Trang Duy nhanh tay đỡ ông, Hoa Thừa nói với mấy ông bạn già "Mọi người tự nhiên đi, tôi đi nói vài câu với cháu ngoại cái đã"

Tất cả mọi người nói không sao, Trang Duy cũng chào hỏi bọn họ rồi mới theo ông ngoại lên lầu.

Vào trong phòng, khung cảnh vốn náo nhiệt cuối cùng cũng coi như yên tĩnh, Trang Duy đỡ ông ngoại ngồi xuống, sau đó cậu ngồi kế bên ông.

"Tết này con về nhà họ Trang à?" Hoa Thừa hỏi.

Trang Duy lắc đầu "Không có, con đến nhà bạn con"

Hoa Thừa cau mày "Cái thằng Trang Dịch Sơn này càng ngày càng quá quắt mà!"

Trang Duy khuyên nhủ "Ông ngoại, ông đừng nóng giận. Con đón năm mới rất vui vẻ, nếu như về đó không chừng còn phiền hơn, không bằng cứ như vậy càng tốt"

"Con thật là, ông không cầu mong gì, chỉ cần con đừng phụ lòng mong mỏi của mẹ con là được rồi" Hoa Thừa nói.

"Con biết" Mẹ cậu vẫn luôn hi vọng cậu có thể kế thừa điện tử Tư Duyệt, nhưng Trang Duy lại nghĩ, Tư Duyệt bây giờ có còn là Tư Duyệt mà năm xưa mẹ biết hay không?

Hoa Thừa nhìn cậu, hỏi "Gần đây con còn liên lạc với tổng giám đốc Cố nữa không?"

Ông ngoại chuyển đề tài sang Cố Diễm cũng coi như không ngoài dự đoán của Trang Duy, trước đây ông ngoại cũng từng hỏi một lần. Hơn nữa người như Cố Diễm, có thể có cơ hội quen biết, đối với người khác mà nói chắc chắc sẽ không thể bỏ qua.

"Dạ, sau tết có liên lạc một lần" Trang Duy nói sơ sơ.

Hoa Thừa vỗ tay Trang Duy, nghiêm túc dặn dò "Làm bạn với tổng giám đốc Cố cho tốt, sau này không chừng có thể giúp ích cho con. Gia đình như nhà họ Cố, chỉ cần tùy tiện cho con một cơ hội thôi cũng đủ con sống năm ba năm rồi"

Trang Duy cười cười, đây chính là Cố Diễm và nhà họ Cố trong mắt người khác. Tất cả mọi người ai cũng muốn được lợi, ông ngoại nói như vậy là thật lòng muốn tốt cho cậu nhưng cậu sẽ không làm như vậy. Quan hệ giữa cậu và Cố Diễm cũng không phải là lợi dụng cảm tình để kiếm chác, mà những người trong đầu có loại suy nghĩ đó có mấy ai thật sự kiếm được món hời?

"Con tự hiểu được" Trang Duy cũng không muốn nói nhiều.

Hoa Thừa thở dài "Nếu con có thể thân với tổng giám đốc Cố một chút, sau này có thể giúp đỡ cậu của con một tay, ông cũng không còn gì phải bận tâm rồi"

Ý cười của Trang Duy sượng lại một giây, đây mới chính là mục đích cuối cùng mà ông ngoại muốn cậu làm quen với Cố Diễm sao? Đương nhiên, nếu như cậu có năng lực, giúp Hoa Khải Kiệt một tay thì không sao cả. Nhưng nếu muốn lợi dụng Cố Diễm để giúp đỡ Hoa Khải Kiệt, cậu vẫn không thể gật đầu, dù sao thì đây cũng là hai chuyện khác nhau. Nhưng mà lúc này cậu không muốn nhiều lời, nói nhiều ngược lại càng phiền phức cho mình. Nói chung, nếu có thể giúp được cậu sẽ không từ chối nếu không được cậu cũng không muốn làm Cố Diễm khó xử.

Giống như lần trước Cố Diễm đã nói, cậu và Cố Diễm bên nhau không thể tránh được những chuyện như thế này, cho nên cậu phải học cách đối phó chứ không phải vì chuyện này mà phiền lòng.

Sau giờ trưa, Trang Duy cũng không ở lại lâu hơn nựa, lái xe chạy về thành phố N. Nhà họ Hoa lại có khách đến chúc tết, Hoa Thừa cũng không thể nói chuyện với Trang Duy mãi được.

Mặc dù chỉ mới xa nhau có vài tiếng nhưng Trang Duy đã bắt đầu nhớ Cố Diễm, sự nhớ nhung vừa ấm áp vừa ngọt ngào làm Trang Duy cảm thấy mấy ngày nghỉ tiếp theo vẫn không nên đi đâu hết, chỉ cần ở nhà cùng với Cố Diễm thì đã đủ rồi.

53. Chương 53: Nhẫn

Chớp mắt đã đến ngày lễ Valentine, Trang Duy không nhớ rõ ngày lễ tình nhân trong nước là ngày nào nhưng ngày này của phương Tây lại rất được người dân trong nước chú trọng. Các nhà kinh doanh đã đưa ra đủ các loại chương trình sales off từ trước đó, đặc biệt là chocolate và hoa tươi luôn đứng top 1, 2 trên danh sách tiêu thụ trong ngày lễ Valentine.

Ngày lễ tình nhân trùng hợp nằm trong đợt nghỉ tết nguyên đán, cho nên càng có nhiều cặp tình nhân đi nghỉ tết cùng nhau. Sáng sớm, Cố Diễm nhân lúc Trang Duy còn đang ngủ say đi ra ngoài lấy cặp nhẫn đã đặt trước, đồng thời cũng mua thêm hoa và chocolate. Đây là lần đầu tiên Cố Diễm trải qua lễ Valentine, cặp nhẫn này anh đã đặt từ năm ngoái, ngày hôm nay là ngày hẹn đến nhận hàng. Còn hoa và chocolate thì anh thấy lễ tình nhân ai cũng đều mua, đương nhiên anh cũng muốn mua tặng cho Trang Duy.

Lúc trở lại Vọng Tinh Uyển, bảo vệ ở cửa đem một cái hộp đưa cho anh, nói là ban nãy có một người họ Cố đưa đến nhờ bọn họ giao lại cho Cố Diễm. Cố Diễm nhận cái hộp để trên ghế phụ lái, lái xe về bãi đỗ xe trong căn hộ rồi mới mở cái hộp to bằng lòng bàn tay của mình ra xem thử.

Bên trong là một tấm card màu xám, bên trên in – Hội quán PLAY.

Đồng thời bên trong có kẹp một tờ giấy nhỏ, trên đó viết địa chỉ của hội quán. Nhìn chữ viết, Cố Diễm biết ngay cái hộp này là của Cố Ngạo.

Tên của hội quán này không có gì đặc biệt, nhưng lại được Cố Ngạo đưa đến chắc chắn không phải chỗ đơn giản gì. Cố Diễm suy ngẫm một lát rồi lấy điện thoại di động gọi cho Cố Ngạo.

"Alo, anh cả?" Giọng của Cố Ngạo vẫn mang theo cái vẻ bất cần đời như cũ.

"Em tặng anh cái này để làm gì?" Cố Diễm hỏi.

"Anh cả, em nói cho anh nè, cái này em phải dùng quan hệ mới lấy được đó, anh đừng có lãng phí, mang anh dâu tới đó đi" Cố Ngạo nói.

"Đến đó để làm gì?"

Cố Ngạo cười hì hì "Là hội quán tình thú đó, ở đó có mấy căn phòng đặc biệt đặc sắc, phục vụ và tính bảo mật rất tốt, không thua gì khách sạn 5 sao đâu. Lần trước em ra ngoài chơi có nghe mấy người bạn nhắc đến, muốn đến đó cũng không dễ dàng gì, ngày nào cũng đắt khách lắm"

Cố Diễm lạnh giọng "Gần đây em nhàn nhã quá nhỉ"

"Không phải hôm nay là lễ tình nhân sao? Em cũng là lo anh không biết chuẩn bị cái gì mới giúp anh một tay, hơn nữa anh không cảm thấy anh dâu gợi cảm như vậy đến chỗ đó mới càng thích hợp hay sao?" Cố Ngạo cũng không phải ác ý, chẳng qua là khi mới vừa nghe người ta nhắc đến thì liên tưởng ngay đến anh cả và anh dâu của mình "Với lại cũng đâu có ai nhìn thấy, chỉ có anh với anh dâu thôi à. Tiểu Hủ và Út Cưng em không có tặng đâu, tuyệt đối là tùy theo đối tượng mới đưa đấy"

Trang Duy gợi cảm thế nào Cố Diễm rõ hơn ai hết, chắc chắn Cố Ngạo sẽ không hại cậu nhưng Trang Duy là người của công chúng, xuất hiện ở chỗ như thế cũng không tiện lắm. Hơn nữa tại sao anh phải đưa Trang Duy đến chỗ như vậy? Cho dù tốt thế nào thì cũng là hội quán tình thú, anh và Trang Duy là người yêu, không phải là người tình, đến chỗ đó mới càng không thích hợp.

"Bớt làm mấy chuyện dư thừa này đi, tự em giữ lại mà chơi" Cố Diễm biết Cố Ngạo tuy có lòng nhưng lại chọn cái chốn không ra gì như thế này, nếu là một nhà hàng thì anh sẽ không chút do dự mà nhận rồi.

"Anh cả, anh thật là không biết tình thú mà. Anh không đến thì thôi, em đi một mình cũng không được lợi lộc gì. Chúc anh và anh dâu ăn lễ vui vẻ, em còn có việc, cúp máy trước đây" Thật ra trong mấy anh em trong nhà, muốn nói đến ăn chơi hắn nhất định sẽ không nhường vị trí số một cho ai hết. Nhưng hắn cũng không phải cùng một giuộc với mấy tên chơi bời không biết hậu quả, hắn tự biết giới hạn của mình, giới thiệu chỗ vui chơi cho người trong nhà cũng có mức độ. Đương nhiên, có vài thứ mặc dù hắn không thấy có vấn đề gì nhưng đối với những người khác trong nhà mà nói thì có lẽ vẫn có chút quá mức, cái này cũng không còn cách nào khác, sau này hắn đành phải hạ tiêu chuẩn của mình xuống một chút nữa là được rồi.

Cúp điện thoại, Cố Diễm cất tấm card vào trong tủ chứa đồ, khi nào về nhà chính thì đưa lại cho Cố Ngạo để tự hắn xử lý. Sau đó anh mang theo quà đi lên căn hộ của Trang Duy – Từ khi trở về từ nhà họ Cố, anh vẫn ở chỗ của Trang Duy, từ từ bắt đầu thích ứng với cuộc sống sinh hoạt của hai người.

Sau khi Cố Diễm vào nhà thì thấy Trang Duy mới vừa ăn sáng xong đang ngồi đọc tạp chí trên sopha.

Thấy anh đã về, Trang Duy đứng dậy bước tới "Mới sáng sớm anh đã ra ngoài sao?"

Cố Diễm mỉm cười đem hoa và chocolate đưa cho cậu "Valentine vui vẻ"

Trang Duy bật cười nhận quà, sau đó nghiêng người hôn Cố Diễm một cái "Cám ơn anh, Valentine vui vẻ"

Để chocolate lên bàn, cắm hoa hồng vào lọ hoa, Trang Duy cười nói "Em không có quà gì cho anh, hình như có hơi bất công"

"Không sao, anh chuẩn bị là đủ rồi" Cố Diễm nắm tay Trang Duy, lấy một cái hộp đặt vào tay cậu.

Trang Duy mở hộp ra, bên trong là một cặp nhẫn bằng bạch kim. Trang Duy nhận ra thương hiệu của cặp nhẫn này, là một thương hiệu đắt giá có giới hạn chỉ nhận đơn đặt hàng vào cuối năm năm ngoái, tính ra

chỉ có mười lăm ngày mà thôi. Quãng thời gian đó cũng chính là lúc cậu và Cố Diễm xác định quan hệ với nhau, không ngờ Cố Diễm lại đặt nhẫn trước sớm như vậy.

Cặp nhẫn này không quá mức phô trương cũng không khảm nạm kim cương gì cả, tuy nhiên trên đó có khắc logo của thương hiệu sản xuất, logo này tuy không quá nổi bật nhưng lại có một vẻ đẹp rất độc đáo, không phô trương nhưng vừa nhìn thì sẽ nhận ra ngay. Công nghệ tinh tế cũng khiến cho người ta vừa thấy là biết ngay đây tuyệt đối không phải là một kiểu nhẫn thông thường, đây cũng chính là dùng một cách khác để biểu lộ giá trị tiềm ẩn của cặp nhẫn. Kiểu nhẫn này có thể mua một chiếc nhưng cũng có thể mua một đôi, như vậy Trang Duy đeo lên thì cũng không bị người khác đoán ra đây là nhẫn tình nhân, ngược lại cũng có thể giúp Trang Duy không bị chú ý.

"Em có thể xem đây là cầu hôn không?" Trang Duy cười nhìn Cố Diễm.

Cố Diễm lắc đầu "Cầu hôn anh sẽ tặng em một chiếc tốt hơn, cũng sẽ càng chính thức hơn, hôm nay không tính. Chúng ta ở bên nhau, anh cảm thấy nên có chút gì đó để làm kỷ niệm cho nên mới đặt trước đôi nhẫn này"

"Rất dễ nhìn" Trang Duy nói, thật ra anh tặng quà gì cũng không quan trọng, quan trọng đây chính là tấm lòng của Cố Diễm dành cho cậu, so ra thì cậu đúng là có chút thiếu sót.

Cố Diễm lấy một chiếc từ trong hộp ra, nâng bàn tay trái của Trang Duy lên, đeo chiếc nhẫn vào ngón giữa cho cậu – Anh vẫn chưa cầu hôn, đeo như vậy càng thích hợp hơn.

Trang Duy nhìn chiếc nhẫn trên ngón tay, kích thước rất vừa vặn, sau đó cậu cầm một chiếc khác đeo lên cho Cố Diễm.

Cố Diễm cười, khẽ vuốt nhẹ tay Trang Duy, giây phút này không cần phải dùng đến lời nói.

Trang Duy đổ thêm nước vào bình hoa, sau đó ngồi trên sopha với Cố Diễm ăn chocolate, trò chuyện này nọ một lúc.

Không bao lâu, điện thoại di động của Trang Duy vang lên một tiếng chuông, mở ra thì thấy là tin nhắn Quý Sâm gửi đến. Đáng ra lúc này Quý Sâm đang hẹn hò với Ứng Tín Viễn mới đúng, cho dù không ra ngoài thì cũng là ngồi ở nhà nói chuyện phiếm, làm sao lại có thời gian nhắn tin cho cậu được?

Mở tin nhắn ra đọc, nội dung thật đúng là khiến Trang Duy có chút bất ngờ——

Quý Sâm: Oimeoi, cậu biết tôi vừa thấy ai không?! Tôi thấy Tả Uẩn và Lâm Tân cùng nhau ăn cơm ở phòng tình nhân. Tuy vị trí rất bí mật nhưng tôi thấy rõ lắm luôn, hai người đó quen nhau từ lúc nào lận chứ? Làm tôi hết hồn tới mức quên chọn luôn hai món ăn!

Nếu như là ngày thường, Trang Duy cũng sẽ không suy nghĩ nhiều nhưng lại đúng là ngày hôm nay – Ngày lễ Valentine, phòng ăn tình nhân… Quý Sâm cho rằng hai người này đang hẹn hò cũng không phải không có lý do.

Nếu không phải người yêu, lại trong thời gian dễ dàng khiến người ta hiểu lầm còn đến một nhà hàng bình thường dùng cơm, cả hai đều là minh tinh, ra ngoài rất dễ bị chụp ảnh này nọ, bây giờ mà ngang nhiên đi ăn cơm ở phòng tình nhân, chẳng lẽ là nghi ngờ sức tưởng tượng của các phóng viên hay sao? Hay là căn bản không hề quan tâm là sẽ bị phát hiện?

"Có chuyện gì sao?" Thấy cậu ngẩn ngơ cầm điện thoại, Cố Diễm vuốt ve sau gáy cậu hỏi.

Trang Duy quay đầu nhìn anh, cười trả lời "Không có gì, Quý Sâm gặp một chuyện thú vị, gửi tin kể lại cho em"

Cố Diễm gật đầu, không hỏi thêm nữa.

Trang Duy: Chuyện của họ tôi không biết, hai người đó có thấy cậu không?

Quý Sâm: Không, tôi cũng đâu có mặt dày đi qua đó hỏi, lỡ như bị phóng viên thấy chắc không chạy trốn nổi.

Nếu như là người khác, Trang Duy có thể sẽ nghĩ là phía nhà sản xuất điện ảnh muốn tạo scandal nhưng Tả Uẩn trước nay không hề dính vào bất cứ scandal nào, cộng với địa vị hiện tại cũng không ai dám ép Tả Uẩn tạo scandal, cho nên hai người đó hẹn hò hẳn là sự thật rồi.

Trang Duy: Lát nữa tôi hỏi thử anh Uẩn xem sao.

Thật ra chuyện này nếu Tả Uẩn không chủ động nói với cậu, cậu cảm thấy đi hỏi người ta thì cũng không hay lắm. Tuy nhìn thì đây chỉ là chuyện của riêng Tả Uẩn và Lâm Tân nhưng nếu không cẩn thận sẽ tạo thành scandal, mặc dù Trang Duy không thích lắm chuyện nhưng cũng không thể không hỏi han một câu, xem như là quan tâm bạn bè một chút.

Quý Sâm: Ok, cậu đang ở nhà hả?

Trang Duy: Ừ, ở ngoài đông người, tôi ra ngoài cũng không tiện, ở nhà chơi càng tốt.

Quý Sâm: Tổng giám đốc Cố ở nhà với cậu?

Trang Duy nhìn chiếc nhẫn trên ngón tay, mỉm cười gửi lại – Ừ.

Thật ra ra ngoài hay không không quan trọng, quan trọng là được ở bên cạnh người mình yêu thương.

Một lát sau Trang Duy mới gửi tin nhắn hỏi Tả Uẩn, tất nhiên cậu sẽ không bán đứng Quý Sâm, chỉ nói là có một người bạn nhìn thấy.

Tả Uẩn rất thẳng thắn thừa nhận, cũng nói khi nào quay phim xong sẽ cùng Lâm Tân mời Trang Duy ăn một bữa cơm.

Trang Duy cũng không biết Tả Uẩn sao lại hẹn hò với Lâm Tân, hai người nảy sinh tình cảm từ khi nào nhưng nếu Tả Uẩn dám thừa nhận thì hẳn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng hết cả rồi, cậu cũng không lo thay cho Tả Uẩn. Còn Lâm Tân, bỏ đi những chuyện cũ, nếu có thể tìm một người có thể mang đến hạnh phúc thật sự cho Lâm Tân thì cũng không tệ. Dù sao con người đâu có ai hoàn mỹ, Lâm Tân trải qua kinh nghiệm xương máu như vậy chắc đã rút ra được bài học, cũng đã trưởng thành hơn nhiều, chuyện đã qua thì cứ để cho nó qua đi.

Mất nửa tháng để thay đổi lại trang trí, nhà mới của hai người rốt cuộc cũng đã có thể vào ở được rồi. Bởi vì khoảng cách rất gần cho nên dọn nhà cũng rất nhanh, cộng với sự hỗ trợ từ người giúp việc của nhà họ Cố, hết thảy mọi chuyện đều được tiến hành đâu vào đấy. Những thứ bọn họ muốn chuyển đến không nhiều lắm, chỉ có một ít quần áo, còn những thứ khác thì nhà mới đều có đầy đủ hết, cũng càng bớt việc hơn.

Khi gần tối mới dọn dẹp xong mọi thứ đưa đến, cũng càng khiến cho nơi này có thêm hương vị gia đình.

Nhà mới tổng cộng có ba tầng, tầng một có phòng khách, phòng ăn, phòng bếp và phòng ngủ dành cho khách. Tầng hai là hai phòng ngủ chính của hai người, phòng làm việc và phòng trang phục. Tầng ba là một gác mái sáng sủa, chỗ này tương đối nhỏ hơn một chút, được thay đổi thành phòng chiếu phim. Ngoài ra còn có một ban công lớn khép kín, trên đó có sẵn sopha, có bạn bè đến chơi cũng có thể lên đó tụ họp. Dưới tầng hầm có một phòng chứa đồ nhưng không rộng lắm, không được tính là tầng trệt. Bên ngoài căn nhà còn có một khoảnh sân nhỏ, trong vườn cũng đã dọn dẹp cắt tỉa xong, lại trồng thêm mấy loài hoa cỏ dễ sinh trưởng và cây che bóng mát. Đến ngày có nắng thì có thể bày một cái bàn ngoài sân, ăn cơm xong ngồi uống trà trưa cũng không tệ.

Không gian trong biệt thự rất lớn, dọc theo đường đi đều có trồng cây cối, tường vây quanh cũng tương đối cao, bảo đảm sự an toàn lớn nhất cho gia đình, đây cũng là một trong những nguyên nhân Cố Diễm nhận biệt thự này.

Tất cả những người giúp việc đến đây hỗ trợ ngày hôm nay đều được Cố Diễm mời một bữa cơm rồi mới để họ về nhà họ Cố, đây cũng coi như đãi bọn họ một bữa.

Sau khi người giúp việc đi về, trong nhà chỉ còn lại Cố Diễm và Trang Duy. Cố Diễm nắm tay Trang Duy đi xem từng tầng từng tầng, gần như mỗi một chỗ đều có sự dụng tâm trang trí của Trang Duy. Khi nơi ở mới vừa được quyết định, hai người đã đến đây một lần nhưng hôm nay nhìn lại, lại có cảm giác hoàn toàn khác hẳn.

"Hình như chỗ này hơi rộng quá" Trang Duy cười nói, căn nhà nhỏ một chút, nói một câu đối phương cũng có thể nghe thấy, nhưng bây giờ nếu cậu ở tầng ba, Cố Diễm ở tầng một gọi cậu, căn bản không thể nghe được.

"Nhà luôn có cảm giác càng ở càng nhỏ" Cố Diễm nói, cảm giác này rất khó nói rõ, có lẽ là bởi vì sinh hoạt ở nhà sẽ phải mua sắm thêm đồ dùng càng ngày càng nhiều, không gian cũng sẽ dần nhỏ lại. Hoặc có lẽ đến lúc quen với từng góc nhỏ trong nhà, cảm giác quen thuộc sẽ thu nhỏ lại không gian trong trí nhớ.

"Chờ hôm nào đẹp trời, chúng ta có thể ra ngoài làm một bữa BBQ" Trang Duy nói.

"Ừ" Tuy nướng như thế nào còn là vấn đề với hai người nhưng dù sao cũng sẽ có cách giải quyết.

Đi hết một vòng quanh nhà, hai người cùng nhau xuống lầu ra khỏi cửa. Từ nay về sau, nơi này sẽ là nhà của cậu và Cố Diễm, Trang Duy đứng trong sân quay đầu lại nhìn biệt thự thiết kế đẹp đẽ, trong lòng cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

Mà cậu không hề biết, trên giấy tờ chứng nhận bất động sản để trong phòng làm việc của Cố Diễm, tên của người được chuyển nhượng chính là cậu.

54. Chương 54: Nhớ Nhung

Cuộc sống sinh hoạt sau khi cả hai về chung một nhà vô cùng thuận lợi, cơm nước thì chủ yếu vẫn là mua bên ngoài và do nhà họ Cố đưa tới, bình thường bữa sáng hai người sẽ chọn món ăn từ nhà họ Cố đưa đến, ai thức dậy trước hoặc rảnh rỗi thì hâm nóng lại. Người giúp việc của nhà họ Cố sẽ đến quét dọn định kỳ, không những dọn dẹp vô cùng sạch sẽ mà còn không hề quấy rầy đến sinh hoạt của hai người. Cả hai những lúc nhàn rỗi sẽ ngồi trên ban công rộng rãi cùng uống cà phê, hoặc cùng nhau xem một bộ điện ảnh trong phòng chiếu phim. Những lúc thảnh thơi, Trang Duy cũng sẽ giúp Cố Diễm phối trang phục với nhau, thỉnh thoảng cả hai lại cùng nhau lướt web đặt hàng online một vài đồ dùng sinh hoạt.

Nói chung cả hai đều trải qua những tháng ngày êm đềm hạnh phúc khiến hai người đều đắm chìm vào trong đó. Trang Duy không bận công việc cũng không đi ra ngoài, Cố Diễm sau khi tan tầm nếu như không có xã giao quan trọng cũng sẽ tranh thủ về nhà, hai người cùng nhau ăn bữa tối, trò chuyện tin tức ngày hôm nay, không hề cảm thấy có gì nhàm chán.

Chớp mắt đã đến ngày ghi hình cho quảng cáo dầu gội đầu của Cố thị, nơi ghi hình được quyết định là ở nước Anh. Trang Duy phải bay vào lúc sáng sớm, vì không để trễ giờ nên phải chuẩn bị xuất phát từ sớm tinh mơ.

Mặc áo khoác xong, Trang Duy quay vào phòng ngủ. Cố Diễm còn đang ngủ, tối hôm qua anh ngủ rất muộn, nhìn bản hợp đồng đặt trên bàn, mà hôm nay anh cũng không vội đến công ty cho nên có thể dậy trễ một chút.

Trang Duy đứng bên giường nhìn Cố Diễm đang say giấc nồng, sau đó nghiêng người hôn lên mặt anh một nụ hôn rồi mới quay người chuẩn bị rời đi. Cậu còn chưa kịp bước đi thì đã bị Cố Diễm nắm tay kéo ngã xuống giường ôm cậu thật chặt.

Cố Diễm cũng không mở mắt, rõ ràng anh vẫn còn buồn ngủ nhưng có lẽ cái hôn của Trang Duy đã làm anh tỉnh táo đôi chút, lúc này mới kéo tay Trang Duy lại.

Trang Duy vỗ nhẹ tay anh "Em phải đi rồi, khi nào đến sẽ gọi cho anh"

"Ừ, lên đường bình an, có chuyện gì thì cứ gọi cho anh bất kì lúc nào" Cố Diễm khẽ nói.

"Được, anh phải tự chăm sóc cho mình, em sẽ về nhanh thôi" Trang Duy cười nói, đây là lần đầu tiên cậu rời nhà vì công việc sau khi hai người dọn về sống chung với nhau, thật ra ít nhiều cậu cũng có chút không đành lòng nhưng công việc cũng rất quan trọng, có những thứ dù sao cũng phải tạm thời đặt qua một bên.

"Ừm" Cố Diễm lại ôm cậu một lúc rồi mới thả ra.

Trang Duy đứng lên, lại hôn anh thêm một lần nữa mới quay người đi ra ngoài.

Vốn là Cố Diễm định để Trang Duy ngồi máy bay tư nhân của anh đến nước Anh nhưng Trang Duy không muốn làm rầm rộ như vậy, đãi ngộ như thế ngẫu nhiên một hai lần là được rồi, lần nào cũng như vậy, Trang Duy sợ rằng bản thân sẽ không quen với việc ngồi máy bay bình thường nữa. Hưởng thụ cũng phải có mức độ, như vậy mới có thể giữ được sự bình thản và nhẫn nại trong lòng.

Sau khi Trang Duy lên xe, Quý Sâm liền đưa cậu ra thẳng sân bay. Lần này ra nước ngoài không chỉ có Trang Duy và Quý Sâm mà còn có một nhóm trợ lý nữa. Đây là sự sắp xếp của công ty dành cho Trang Duy, từ trợ lý đến thợ trang điểm, stylist, tổng cộng gồm có năm người. Đãi ngộ kiểu này chỉ có những minh tinh cấp bậc Thiên vương mới có, bây giờ Trang Duy cũng nhận được chứng tỏ đây cũng là sự công nhận của công ty dành cho cậu. Trang Duy tuy chưa từng bén duyên với lĩnh vực điện ảnh và âm nhạc nhưng chỉ với mảng quảng cáo cũng đủ để củng cố địa vị của cậu ở trong nước. Cộng với quảng cáo dầu gội đầu của Cố thị lần này càng giúp Trang Duy một lần nữa mở rộng thị trường, sự phát triển sau này không cần lo lắng nữa, chỉ cần ngồi chờ lời mời đưa đến tận nơi là được.

Sau khi đến London, Trang Duy nghỉ ngơi một ngày để hết bị lệch múi giờ rồi mới bắt đầu ghi hình quảng cáo. Quảng cáo lần này theo hướng quốc tế hóa, tổng cộng phải ghi hình ba kiểu khác nhau. Đầu tiên là Trang Duy ngồi trước một phông nền ảo, phong thái thân thiện mà khách quan chia sẻ cảm nhận sinh hoạt, đồng thời giới thiệu sự quan tâm của mình dành cho loại dầu gội đầu này. Kiểu thứ hai là phong cách gợi cảm, sẽ có quay cảnh gội đầu, tất nhiên ống kính chỉ quay từ xương quai xanh trở lên, nét gợi cảm được diễn tả như thế nào thì còn phải phụ thuộc vào bản thân Trang Duy và hiệu quả từ các hiệu ứng, điều cần được thể hiện ở đây chính là mùi hương của dầu gội đầu cùng với cảm giác tự tin mà nó mang đến. Kiểu cuối cùng chính là phong cách vui vẻ thường ngày, khung cảnh chính là cảnh tượng rời giường lúc sáng sớm, chủ yếu thể hiện sự óng mượt của mái tóc, ánh mặt trời rực rỡ cộng với đầu tóc nhẹ nhàng khoan khoái sẽ mang đến cả một ngày vui tươi.

Quá trình ghi hình quảng cáo suốt bốn ngày vô cùng thuận lợi, ekip ghi hình đánh giá Trang Duy rất cao, cũng tích cực bày tỏ sau này nếu có quảng cáo thích hợp thì sẽ giới thiệu cho Trang Duy. Đối với chuyện này, Trang Duy và Quý Sâm đương nhiên cũng rất vui mừng, tuy nhiên sau này công việc của Trang Duy cũng không ít, cho dù có cơ hội thì e là cũng phải mất một ít công sức mới có thể sắp xếp thời gian được. Nhưng đây chỉ là chuyện nhỏ, được công nhận mới càng quan trọng hơn.

Tiếp theo chính là chế tác hậu kì và tuyên truyền quảng cáo, những việc này do Cố thị và ekip ghi hình phụ trách, cậu chỉ xuất hiện ở buổi tuyên truyền quảng cáo để phối hợp là được. Đây đều là chuyện sau này, bây giờ nói đến vẫn còn sớm.

Nghỉ ngơi ở London một ngày, Trang Duy liền bay về nước ngay. Tuy chỉ mới xa Cố Diễm có mấy ngày nhưng cậu đã nhớ anh lắm rồi.

Hành trình lần này không quá bí mật cho nên vừa xuống máy bay thì đã có fan ra đón, Trang Duy và Quý Sâm đều đã có kinh nghiệm, tạm thời ở phòng chờ trước, đợi vệ sĩ của YC đến che chắn cho Trang Duy đi ra ngoài. Trong lúc đó, Trang Duy kí tên và nhận hoa tươi từ fan hâm mộ, quà thì do Quý Sâm và trợ lý nhận giúp, hiện trường rất náo nhiệt nhưng không hỗn loạn, điều này làm Trang Duy rất vừa ý. Hơn nữa cậu cũng chú ý đến những fan cầm theo băng-rôn, có vẻ cậu cũng có fanclub nhưng Trang Duy cũng không rõ là tự phát hay do YC thống nhất quản lý. Cá nhân cậu tương đối nghiêng về phía công ty thống nhất quản lý, như vậy sẽ bảo đảm trật tự hơn, đồng thời có thể để fan trực tiếp nhận được tin tức cũng như duy trì được lý trí mọi lúc mọi nơi.

Trước khi lên xe, Trang Duy quay lại nói lời cám ơn với các fan, cũng dặn bọn họ về nhà sớm, trên đường đi phải chú ý an toàn chiếm được không ít cảm tình từ fan hâm mộ.

Lúc Trang Duy về đến nhà, Cố Diễm không có ở nhà, hôm nay không phải chủ nhật, Cố Diễm vẫn đi làm bình thường.

Gửi một tin nhắn cho Cố Diễm nói cậu đã về đến nhà rồi, sau đó Trang Duy đi tắm rửa sạch sẽ, thay một bộ quần áo rộng rãi ở nhà, đem tách cà phê vào phòng làm việc, định xem cho hết bộ phim còn đang dang

dở.

Mở website lên, Trang Duy vốn chỉ định xem lướt qua tin tức rồi mới xem phim không ngờ lại thấy được tin tức liên quan đến Văn Phương Húc – Cậu chủ Văn thị mới kết hôn chưa được nửa năm, hôn nhân đã xuất hiện nguy cơ.

Trang Duy nhíu mày, bởi vì tin tức này được thông báo từ một nguồn đáng tin cậy, cho nên cậu cũng rất khó giả vờ như không hay biết gì.

Sau khi click vào, Trang Duy cẩn thận đọc chi tiết nội dung – Theo như đưa tin, người tiết lộ chuyện này nói Thang Lộ – Vợ của Văn Phương Húc đã chuyển ra khỏi nhà, mồi lửa cho cuộc ly hôn này chính là vấn đề chất lượng sản phẩm của Văn thị lúc trước. Dòng sản phẩm mới này của Văn thị trải qua đo lường thì đúng là có tồn tại một số hàm lượng vượt chỉ tiêu hoặc xảy ra tình huống không thích hợp với cơ thể, nói cách khác về cơ bản đã xác định được sản phẩm mới của Văn thị thật sự có vấn đề. Mà sau đó, Văn thị phải đối mặt với một lượng lớn phí bồi thường, nhà họ Thang cho rằng họ không có nghĩa vụ phải gánh chịu phần bồi thường này, trước đây họ chịu đầu tư vào là bởi vì bị Văn thị che mắt. Cho nên không chỉ có hôn nhân của hai người phải đối mặt với nguy cơ mà còn có mối quan hệ giữa hai nhà.

Bởi vì tin tức lần này không phải nhà họ Văn hay nhà họ Thang truyền ra ngoài cho nên cho dù là trang web lớn đi chăng nữa thì Trang Duy cũng chỉ tin một nửa mà thôi. Có điều, xem ra đến lúc này sản phẩm mới có vấn đề nhất định không thể nào trốn tránh được nữa, chỉ còn xem mức độ nghiêm trọng mà thôi. Nếu như Văn thị đồng ý chịu trách nhiệm, tích cực bồi thường cứu vãn hình tượng doanh nghiệp, sau này vẫn có cơ hội trở mình.

Nhưng đây là chuyện của nhà họ Văn, cậu không có lập trường tham dự, cũng không làm được gì. Chỉ hy vọng Văn Phương Húc thông minh một chút, đừng để cho Văn thị ngay cả cơ hội trở mình sau cùng cũng không có.

Sau khi Cố Diễm tan tầm thì tranh thủ về nhà ngay, thức ăn Trang Duy gọi ở ngoài cũng vừa lúc được đưa đến, vẫn còn nóng.

Vừa vào nhà, Cố Diễm liền ôm lấy Trang Duy, mấy ngày không gặp, đâu chỉ có mỗi mình Trang Duy nhớ nhung. Trang Duy cũng ôm lại anh, ngửi được mùi nước hoa nam tính nhàn nhạt trên người Cố Diễm làm cậu cảm thấy rất an tâm.

"Mừng em về nhà" Cố Diễm khẽ thì thầm bên tai cậu.

"Ừm" Trang Duy cười đáp lại, cũng càng ôm chặt anh hơn.

Cố Diễm hôn lên vành tai, gò má, cuối cùng dừng lại ở môi cậu, gặm cắn và liếm mút có chút mất trật tự nhưng lại càng thêm nhiệt tình, Trang Duy cũng chủ động đáp lại, giống như tìm được ốc đảo giữa chốn sa mạc mênh mông, được an ủi không chỉ thân thể mà còn là cả tinh thần.

Sau khi chấm dứt nụ hôn vừa dài vừa sâu, Cố Diễm ôm Trang Duy đi lên lầu, ý đồ vô cùng rõ ràng.

Trang Duy mím mím đôi môi có hơi sưng đỏ "Ăn cơm trước"

"Ăn em trước" Tất nhiên Cố Diễm sẽ không để cho Trang Duy chuồn đi, nhanh chân ôm cậu vào phòng thả lên giường, sau đó liền đè lên trên.

Quần áo từng cái bị vứt ngổn ngang trên mặt đất, trong nhà không còn ai khác, hiệu quả cách âm lại tốt, Trang Duy cũng không cần đè nén âm thanh, hòa với Cố Diễm cùng nhau chìm đắm trong cơn kích tình.

Xong chuyện thì đã hơn 10h tối, Trang Duy vì bị lệch múi giờ, cả ngày hôm nay vốn đã không ngủ, bây giờ lại càng mệt mỏi không muốn nhúc nhích. Cố Diễm giúp cậu tắm rửa, thả cậu lên giường đã thay drap trải mới để cậu ngủ trước. Còn anh thì xuống lầu hâm nóng cháo cho Trang Duy, sau đó mang cháo và thức ăn kèm vào phòng để Trang Duy ăn tối.

Trang Duy đúng là không muốn nhúc nhích chút nào cho nên cứ thế tựa trên giường cho Cố Diễm đút cháo, cậu thành ra thế này thì ít nhất Cố Diễm cũng phải chịu bảy phần trách nhiệm chứ!

Đến khi ăn xong, không biết có phải là mệt mỏi quá sức hay không mà Trang Duy ngược lại có phần tỉnh táo hơn, nhưng cậu vẫn vùi mình trên giường nói với Cố Diễm "Anh cũng đi ăn cơm đi"

"Không cần gấp" Cố Diễm muốn nán lại với Trang Duy thêm một chút nữa.

Hai người câu có câu không tán gẫu với nhau chuyện ngày hôm nay, không biết thế nào mà chủ đề lại chuyển đến Văn Phương Húc. Trang Duy và Cố Diễm thật ra không có gì không thể nói với nhau, cho nên mặc dù giữa cậu và Văn Phương Húc có chút bất hòa thì cũng không cố gắng bỏ qua chủ đề này.

"Hôm nay em đọc được tin Văn Phương Húc đang chuẩn bị ly hôn" Trang Duy nói.

"Ừ, trưa nay lúc đi ăn cơm với khách hàng anh có nghe bọn họ nhắc đến" Cố Diễm không tham gia vào đề tài này nhưng nếu có người nhắc đến thì anh cũng ngồi nghe một lúc.

"Liên hôn như vậy cũng không biết còn ý nghĩa gì" Trang Duy than thở.

"Liên hôn đều có mục đích của nó" Cố Diễm nói "Em không nằm trong thương trường, lượng tin tức có phần bị giới hạn. Anh nghe nói lần này hai nhà Văn Thang liên hôn với nhau nhìn có vẻ như nhà họ Văn chiếm lợi từ nhà họ Thang, đoạt được con đường đi ra thị trường quốc tế, nhưng nhà họ Thang cũng không ngốc mà đi liên hôn suông với nhà họ Văn. Thứ mà nhà họ Thang muốn có được chính là phương pháp bí mật của nước trang điểm đang đứng đầu lượng tiêu thụ của Văn thị, hơn nữa còn có thể đã nắm được trong tay rồi"

Lúc này Trang Duy mới tỉnh hẳn ra, cậu thật không ngờ bên trong lại còn ẩn giấu chuyện như thế. Loại nước trang điểm này có thể nói là sản phẩm có danh tiếng tốt nhất trong toàn bộ các mỹ phẩm của Văn thị, lượng tiêu thụ cũng không tệ. Mặc dù không thể sánh với các thương hiệu nổi danh quốc tế nhưng dù sao so về giá cả thì cũng không thua kém. Mà những loại mỹ phẩm này mỗi công ty đều có phương pháp bí mật đặc biệt không thể để lộ ra ngoài, cho nên muốn chiếm được cũng không dễ chút nào. Nhưng cho dù lượng tiêu thụ có tốt thì Văn thị cũng không thể chỉ dựa vào một loại mỹ phẩm để chèo chống cả công ty được, cho nên sáng tạo sản phẩm mới là điều bắt buộc phải làm, kết quả không ngờ lại khiến nhà họ Thang bắt được lỗ hổng này.

"Nếu như cuộc hôn nhân này còn tiếp tục, con gái nhà họ Thang vẫn còn làm dâu nhà họ Văn, một khi Văn thị bắt đầu kế hoạch bồi thường, kinh tế của cô ta cũng sẽ bị tổn thất theo. Mà nhà họ Thang với tư cách là giúp Văn thị khai thác thị trường quốc tế, nhất định sẽ dẫn đến nghi ngờ về danh tiếng, uy tín và chất lượng. Cho nên từ bỏ mối hôn nhân này cũng là một cách tỏ thái độ của nhà họ Thang, tách biệt quan hệ với Văn thị, con đường sau này của nhà họ Thang càng thuận lợi hơn. Hơn nữa nếu nhà họ Thang đã có được phương pháp bí mật, sau này tự mình sản xuất ra sản phẩm cũng có thể kiếm được không ít lợi nhuận, không cần thiết phải ràng buộc với nhà họ Văn" Cố Diễm phân tích.

Có câu: Vợ chồng là chim cùng rừng, đến khi gặp nạn tự mình bay đi. Hôn nhân có tình cảm mà còn như vậy, huống chi là liên hôn?

Trang Duy thầm thở dài, nhà họ Văn lần này đúng là bị tính kế thảm rồi. Trước đây Cố Diễm từng nói, con gái trong gia đình như thế rất khó bị lừa gạt, bây giờ xem ra anh nói thật sự rất chính xác. Không chỉ không dễ gạt, Văn Phương Húc còn là thông minh bị thông minh hại, tự nhấc đá đập chân mình.

55. Chương 55: Mặc Kệ

Mục đích ban đầu của Văn Phương Húc đã không đơn thuần, cộng thêm hành vi lừa hôn, cho nên dù có tình cảm từ tấm bé nhưng Trang Duy cũng không hề có chút cảm thông với Văn Phương Húc. Hơn nữa, đây là chuyện của hai nhà Văn – Thang, Trang Duy cũng chỉ là nghe vậy thôi, cậu sẽ không can thiệp, thậm chí còn không muốn hỏi thăm một câu.

Cố Diễm chỉnh cái chăn lại cho cậu "Hiện tại Văn thị phải đối diện với rất nhiều vấn đề, ngoài chuyện bồi thường cho người tiêu dùng, sản phẩm ở nước ngoài cũng hạ giá toàn bộ, phần tổn thất này Văn thị phải

tự gánh vác" Đây là một phản ứng dây chuyền nhưng nói cho cùng cũng là bởi vì sai lầm từ lúc ban đầu. Nếu đã làm sai, thì phải tự mình gánh chịu hậu quả.

Trang Duy do dự một chút, hỏi lại "Vậy Văn thị sẽ phá sản sao?"

"Không biết, việc này phải tùy thuộc vào chính họ" Chuyện này thật ra cũng không dễ đoán, có lúc không thành vấn đề nói không chừng vài ngày sau đã phá sản, ngược lại có lúc sắp phá sản nhưng lại khởi tử hồi sinh ở ngay giây phút sau cùng. Đây chính là sức hấp dẫn của thương nghiệp, nó luôn tràn đầy tính phiêu lưu, nhưng bất kể nó làm cho người ta nhìn không thấu bao nhiêu, căn bản vĩnh viễn là thành tín.

Nhà họ Trang có nắm giữ một phần nhỏ cổ phiếu của Văn thị, cũng coi như là ủng hộ giúp đỡ lẫn nhau, nhưng Văn thị như vậy, Trang Duy đoán ba cậu chắc hẳn cũng phải chịu thiệt rồi. Nhưng mặc kệ như thế nào đi chăng nữa, đều không hề liên quan đến cậu.

Không tiếp tục chủ đề này nữa, Trang Duy kể cho Cố Diễm nghe vài chuyện thú vị lúc đi ghi hình ở London, dần dần cơn buồn cũng đã quay lại. Không lâu sau, cậu chui vào chăn đi ngủ trước.

Cố Diễm giúp cậu tắt đèn, xuống lầu ăn cơm, sau đó về phòng làm việc xem tài liệu một lát, một lúc sau anh mới về phòng ôm lấy Trang Duy đang ngủ say.

Ngày hôm sau, khi Trang Duy thức dậy thì Cố Diễm đã đi làm rồi. Tối hôm qua làm có hơi quá, bây giờ eo của cậu vẫn còn ê ẩm nhưng cũng không quá nghiêm trọng đến mức không xuống giường được.

Bữa sáng đã được để sẵn trong lò viba, Trang Duy chỉ cần hâm lại là xong.

Hâm nóng bữa sáng, Trang Duy bưng thức ăn ra ban công khép kín, vừa ăn sáng vừa đọc tạp chí. Bên ngoài ánh mặt trời rạng rỡ, tuy rằng không đủ ấm người nhưng cũng đủ để làm người ta cảm thấy tâm trạng khoan khoái, Trang Duy bắt đầu tính đến việc ra đây ngủ trưa rồi.

Mới vừa ăn cháo xong, điện thoại di động đã reo lên. Nhìn cái tên trên màn hình, Trang Duy nhíu mày suy nghĩ một lát mới nhận cuộc gọi.

"Alo? Ba" Giọng của Trang Duy có phần hơi gượng gạo.

"Con đang ở đâu?" Giọng nói của Trang Dịch Sơn không quá nhẹ nhàng nhưng đã đỡ lạnh lùng hơn so với trước đây.

"Ở nhà, ba có chuyện gì sao?" Trang Duy hỏi.

"Trang Duy, bác Văn đối xử với con cũng không tệ, nể mặt ba và bác Văn, con đi khuyên tổng giám đốc Cố tha cho Văn thị một con đường sống đi" Giọng nói của Trang Dịch Sơn rất ngiêm túc, dường như cũng không muốn nhờ vả Trang Duy nhưng lại thật sự không còn cách nào khác.

Trang Duy cau mày, không hiểu hỏi lại "Chuyện của Văn thị có liên quan gì đến Cố Diễm?"

"Chỉ là một ít hiểu lầm thôi" Trang Dịch Sơn úp mở trả lời "Con đi nói với tổng giám đốc Cố, xin cậu ấy chừa lại một con đường, hoặc là đưa số điện thoại của tổng giám đốc Cố cho ba, ba nói chuyện một lần" Lần này Trang Dịch Sơn cũng không cố chấp phải có cho bằng được số điện thoại của Cố Diễm nữa, cảm giác dường như không nắm chắc được chuyện khuyên giải với Cố Diễm.

Đôi mày Trang Duy nhíu chặt hơn "Ba không nói cụ thể với con là chuyện gì mà muốn con đi xin Cố Diễm, ba cảm thấy con có lý do gì để thuyết phục anh ấy?" Cậu không tin Cố Diễm khi không lại nhằm vào Văn thị như vậy.

Đầu dây bên kia, Trang Dịch Sơn do dự một lúc mới kể hết cho Trang Duy chuyện Văn Phương Húc lợi dụng mỹ phẩm dưỡng da của Cố thị gửi trả về nhà máy sản xuất mà tung tin đồn nhằm dời đi sự chú ý của mọi người đối với việc mỹ phẩm của Văn thị có vấn đề, cũng nói sản phẩm ở nước ngoài đồng loạt hạ giá là do Cố thị ở phía sau thúc đẩy. Bây giờ Văn thị tổn thất nặng nề, có thể phải đối mặt với tình trạng phá sản, cho nên mới hi vọng Trang Duy có thể khuyên nhủ Cố Diễm giơ cao đánh khẽ.

Trang Duy vừa nghe lập tức nổi giận.

“Văn Phương Húc làm ra chuyện như vậy mà còn có mặt mũi để con đi tìm Cố Diễm? Anh ta cũng đã làm rồi, vì để cho Văn thị nghỉ xả hơi, tính toán trên đầu Cố Diễm” Trang Duy cười lạnh “Bởi vì tin tức giả của anh ta mà Cố Diễm và toàn bộ Cố thị đều mất ăn mất ngủ mấy ngày trời, việc này tính thế nào?”

“Trang Duy, dù sao đây cũng là sản nghiệp của bác Văn con, Phương Húc từ nhỏ cũng đã chăm sóc cho con rất nhiều, con không nhìn mặt tăng thì cũng phải nhìn mặt phật chứ” Trang Dịch Sơn rõ ràng là không thích thái độ của Trang Duy, tuy rằng đối tượng chỉ trích của Trang Duy là nhà họ Văn nhưng cũng là mặt mũi của ông ta.

“Ba, con hỏi ba, có phải Văn thị rõ ràng đã biết sản phẩm mới có vấn đề mà vẫn đưa ra thị trường hay không?” Trang Duy trực tiếp hỏi.

Trang Dịch Sơn im lặng, loại im lặng khác với câu trả lời “Không biết” câu này tương đương với sự ngầm thừa nhận.

Trang Duy càng giận hơn nữa, ánh mắt cũng hoàn toàn lạnh lẽo “Ba làm bạn với bác Văn, lẽ nào không nói với bác Văn tầm quan trọng của chất lượng sản phẩm hay sao? Con không muốn hỏi ba đã biết bao nhiêu về chuyện sản phẩm mới của Văn thị không đạt tiêu chuẩn, nhưng cho dù bản lĩnh của Cố Diễm có lớn đến mức nào cũng không thể làm cho một sản phẩm không có vấn đề bị hạ giá được”

Trang Dịch Sơn chống chế “Bây giờ không phải là lúc nói chuyện này…”

“Vậy nên nói chuyện gì? Nói Văn Phương Húc hãm hại Cố thị nên phải tha thứ?” Trang Duy cười châm chọc “Chỉ có Văn thị là công ty muốn duy trì hình tượng hoàn mỹ mà tùy tiện bôi nhọ công ty khác? Hơn nữa, con sẽ không nói giúp Văn Phương Húc nửa câu. Chuyện do anh ta làm thì tự anh ta giải quyết, Cố Diễm là thương nhân, không phải nhà từ thiện, dựa vào đâu bỏ qua hiềm khích trước đây?”

“Đứa nhỏ này, sao con lại không chịu hiểu chứ?” Trang Dịch Sơn ai oán nói “Phương Húc cũng là bất đắc dĩ mới ra hạ sách này, nếu tổng giám đốc Cố đồng ý, có thể để Phương Húc xin lỗi ngay mặt tổng giám đốc Cố. Đều là người trên thương trường, cúi đầu không gặp ngẩng đầu gặp, cần gì phải cứng rắn như vậy?”

“Không phải nhà giàu sản nghiệp lớn là có thể chịu gièm pha, xin lỗi thì không cần, có nói cũng chưa chắc đã có thành ý. Nhân lực mà Cố thị bỏ ra cũng không thể xin lỗi là có thể cho qua được” Nét mặt Trang Duy không có chút cảm xúc “Chuyện sau này của nhà họ Văn con sẽ mặc kệ, ba cũng không cần vì chuyện này mà tìm con nữa. Trước không nói đến thái độ của Cố Diễm, chỉ cần Văn Phương Húc đã làm chuyện này cũng đủ làm con cảm thấy rất chán ghét rồi”

“Mày…” Trang Dịch Sơn tức đến mức á khẩu.

“Nếu ba có thời gian như vậy, không bằng làm một ít chuyện có ý nghĩa hơn đi. Không còn chuyện gì nữa thì con cúp máy đây, ba giữ gìn sức khỏe” Nói xong, Trang Duy trực tiếp cúp điện thoại.

Ném điện thoại lên ghế sopha, Trang Duy thở dài một hơi. Cậu thật không ngờ sự kiện Cố thị lại là do Văn Phương Húc chủ mưu, trước tiên không nói đến sản phẩm của Văn thị ở nước ngoài bị hạ giá có liên quan đến Cố Diễm hay không, chỉ với việc ác ý dựng chuyện lần này, với quan hệ xã hội của Cố thị hẳn đã sớm rõ ràng rồi. Chỉ là Cố Diễm vẫn không nói cho cậu biết, có lẽ anh cũng không muốn cậu bị áp lực.

Trong cuộc sống, mỗi người đều sẽ phải đối mặt với vô số lựa chọn, có những sai lầm có thể bù đắp, nhưng lại có những sai lầm tuyệt đối không thể tha thứ được, chuyện này không liên quan đến quan hệ xa gần mà chỉ xét theo từng sự việc mà thôi.

Sau khi bình tĩnh lại, Trang Duy gửi cho Cố Diễm một tin nhắn, nói là cậu đã biết Văn Phương Húc là người làm ra những chuyện đó để Cố Diễm không cần bận tâm đến cậu, cậu sẽ mặc kệ, cũng sẽ không hỏi nữa.

Không lâu sau, Cố Diễm liền gọi về cho cậu.

“Chuyện này là Văn Phương Húc nhằm vào anh, cho nên anh mới không đề cập với em” Cố Diễm nói.

“Em biết” Trang Duy khẽ thở dài “Ba em vừa gọi cho em, em mới biết được chuyện này. Chuyện này anh cứ làm theo quyết định của anh là được rồi, không cần phải bận tâm vì em”

“Vừa mới cãi nhau với ba em sao?” Cố Diễm nghe giọng nói của Trang Duy không vui như bình thường.

“Ầm ĩ một trận” Trang Duy cũng không che giấu, dù cho có bênh vực người thân vô lý đến mức nào thì cũng phải có giới hạn.

“Đừng giận nữa, tối nay chúng ta ra ngoài ăn cơm” Cố Diễm muốn tìm một nhà hàng có khung cảnh đẹp mắt để giúp tâm trạng Trang Duy tốt hơn một chút.

“Không muốn ra ngoài, em muốn ăn hoành thánh dồn thịt” Thật ra sau khi nói chuyện với Cố Diễm, tâm trạng của cậu đã đỡ hơn nhiều rồi, chỉ là eo của cậu vẫn còn hơi ê ẩm, không muốn đi ra ngoài.

Cố Diễm khẽ cười “Vậy anh mua về cho em”

“Ừm” Trang Duy đáp “Được rồi, anh làm việc đi, tối nay gặp lại”

“Ừ, tối nay gặp lại”

Đặt điện thoại xuống, Trang Duy bước tới cạnh cửa sổ, nhìn phong cảnh bên ngoài – Mỗi ngày cậu và Cố Diễm ở bên nhau đều rất vui vẻ, không cần vì chuyện của người khác mà ảnh hưởng đến tâm trạng. Hơn nữa Cố Diễm cũng đã có cách giải quyết chuyện này rồi, cậu cũng coi như là nghe xong rồi thôi, dù sao so với người ngoài, cậu và Cố Diễm vui vẻ sống qua ngày càng quan trọng hơn.

— Vả lại, Cố Diễm cũng là lo cậu phiền lòng cho nên mới không nói với cậu, vậy thì cậu càng không thể phụ lòng Cố Diễm được.

Cong cong khóe môi, Trang Duy chậm rãi quay người dọn dẹp chén bát vào nhà bếp, sau đó đến phòng chiếu phim xem phim – Còn một thời gian nữa Cố Diễm mới về đến nhà, cậu đang cân nhắc nên xem bộ phim nào trước.

Sau kỳ nghỉ ngắn hạn thì đã đến lúc tiến hành ghi hình cho đại diện phát ngôn lần thứ hai của , lần này muốn đưa ra một phần tư liệu mới và một phó bản mới, phó bản này có liên quan đến hoàng thất cho nên lần này Trang Duy cần phải chụp một bộ ảnh hóa trang thành NPC, NPC này là một vương gia, đương nhiên ảnh chụp cũng phải chụp cho ra vẻ vinh hoa phú quý mới được.

Cũng may thời tiết lúc này vẫn còn khá lạnh, mặc nhiều một chút để chụp ảnh cũng sẽ không cảm thấy khổ cực gì, chỉ có điều trang sức mang kèm có hơi nặng nề, chụp liên tục vài tiếng nên Trang Duy cũng cảm thấy có hơi mệt mỏi một chút.

Ảnh chụp lần này Trang Duy ăn mặc rất kín đáo, nhưng cảm giác xinh đẹp đầy cấm dục vẫn không che giấu được, vẫn kích thích thần kinh của mọi người như lần trước.

Hạ Tử Thần đang đi học không có cách nào đến xem Trang Duy, ngược lại Cố Hủ lại đến thay, sau khi chụp vài bức ảnh thì gửi cho Cố Diễm và Hạ Tử Thần xem. Người trước Cố Hủ biết chắc chắn là muốn lưu giữ ảnh chụp của Trang Duy, người sau thì Cố Hủ đã hứa sẽ chụp vài bức ảnh đem về cho cậu nhóc.

Lần chụp ảnh đại diện phát ngôn này chính thức hoàn thành vào giữa trưa ngày thứ hai, Trang Duy và Quý Sâm sau khi cảm ơn ekip chụp ảnh thì thay trang phục đi về trước.

Thời gian còn sớm, Trang Duy nhờ Quý Sâm đưa cậu đến Cố thị, muốn chờ Cố Diễm cùng đi ăn tối sau đó đi massage rồi mới về nhà. Quý Sâm cũng không có ý định đi chung với Trang Duy, tủ lạnh trong nhà cậu ta đã rỗng ruột rồi, phải đi siêu thị mua thêm một ít đồ, tối nay Ứng Tín Viễn đến thì có thể ở lại ăn cơm luôn.

Bước vào cửa lớn của Cố thị, nhân viên tiếp tân đã quen với việc Trang Duy đến đây, sau khi chuyển lời với thư ký của Cố Diễm thì trực tiếp mời Trang Duy lên lầu.

Lúc đang đi về phía thang máy riêng của Cố Diễm, thang máy dành cho nhân viên ở kế bên cũng vừa xuống đến tầng trệt, sau khi cửa thang máy mở ta, Trang Duy bất ngờ nhìn thấy Trang Dụ bước ra.

Trang Dụ nhìn thấy Trang Duy cũng lộ vẻ bất ngờ ra mặt nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình tĩnh, đi tới bắt chuyện “Anh, anh đến tìm tổng giám đốc Cố sao?”

Trang Duy ra hiệu cho nhân viên tiếp tân đưa cậu đến thang máy đi trước, lát nữa cậu sẽ tự lên lầu. Chờ cô nhân viên tiếp tân đi rồi, Trang Duy mới hỏi "Cậu đến đây có việc gì?"

"Thì có chuyện nên mới đến đây" Trang Dụ cười đáp "Tôi đến Cố thị đưa văn bản kế hoạch, nếu như vừa ý với Cố thị, không phải sẽ có được cơ hội hợp tác hay sao?"

Cách đưa kế hoạch hợp tác như thế này thuộc về quy trình bình thường nhưng cũng đâu cần Trang Dụ tự mình đem đến, cứ để cho cấp dưới đem đến là được rồi. Nhưng Trang Dụ tự mình đến đây ắt hẳn cũng có tính toán trước, nếu như có thể ngẫu nhiên gặp được Cố Diễm là có thể tiếp chuyện ngay lập tức, tăng thêm cơ hội hợp tác, nếu không gặp thì cũng không bị tổn thất, dù sao Trang Dụ không đến công ty một ngày cũng không thành vấn đề.

"Chúc cậu may mắn" Trang Duy hoàn toàn đặt mình vào vị trí người ngoài nói.

Trang Dụ cười nhạt "Anh nói xem, nếu như cấp dưới biết anh có quan hệ với Điện tử Tư Duyệt thì liệu có bỏ qua sàng lọc mà trực tiếp đưa lên cho tổng giám đốc Cố hay không?"

"Sẽ không, trừ khi bọn họ muốn mất việc" Trang Duy tin tưởng nhân viên của Cố thị sẽ không làm chuyện thiếu suy nghĩ như vậy.

Trang Dụ vẫn không buông tha "Vậy anh cũng là người nhà họ Trang, có phải cũng nên nói một tiếng với tổng giám đốc Cố không? Dù sao thì lần này tôi đã làm theo quy trình chính quy, không để anh trực tiếp liên hệ với tổng giám đốc Cố"

Trang Duy nhìn Trang Dụ "Nếu đã theo quy trình chính quy thì cứ làm theo quy trình của Cố thị đi"

"A…" Trang Dụ cười lạnh "Anh còn cho rằng tổng giám đốc Cố sẽ ở bên anh cả đời sao? Mau tỉnh lại đi, đừng có nằm mơ nữa. Một người đàn ông như anh thì có thể dựa vào cái gì?"

Trang Duy không chút tức giận, chỉ nhìn vào mắt của Trang Dụ, trả lời "Bởi vì tôi là Trang Duy"

Nói xong, Trang Duy xoay người bước đi, chút thủ đoạn gây hấn này với cậu mà nói thì đã triệt để vô dụng rồi.

Trang Dụ trừng mắt đầy oán hận nhìn bóng lưng Trang Duy, Trang Dụ luôn cảm thấy Trang Duy đã thay đổi nhưng cụ thể là chỗ nào thì không nói ra được, cảm giác này làm Trang Dụ rất tức tối nhưng lại không thể xả ra, chỉ có thể nhịn xuống mà thôi.

56. Chương 56: Tiên Cơ

Cố Diễm thấy cậu mở cửa đi vào liền mỉm cười "Đến rất đúng lúc, lúc nãy Phó Khâm vừa gọi điện thoại cho anh, hẹn chúng ta cùng nhau đi ăn tối"

Trang Duy đến đây cũng không nói trước với anh, anh vừa mới để điện thoại xuống thì thư ký cũng vừa vào báo cho anh biết Trang Duy đã đến, anh cũng không cần phải gọi cho Trang Duy lần nữa.

"Chị ấy đến đây khi nào?" Trang Duy không hay tin Phó Khâm đến đây, nhưng mà hình như nửa đầu năm nay số lần Phó Khâm về nước nhiều hơn trước đây một chút thì phải.

"Anh cũng không biết" Cố Diễm cũng không hỏi cặn kẽ, đến tối gặp nhau hỏi cũng được.

Thấy Cố Diễm không chút quan tâm đến lịch trình của Phó Khâm, Trang Duy cũng không biết phải làm sao "Anh đặt nhà hàng ở đâu?"

"Không biết, lát nữa Phó Khâm sẽ gửi tin nhắn đến" Cố Diễm trả lời.

Trang Duy gật đầu, không hỏi nhiều nữa, đi ăn với phụ nữ thì phải theo sở thích của phụ nữ.

Nói xong chuyện ăn tối, Cố Diễm kéo Trang Duy cùng ngồi lên sopha với anh, tùy ý tán gẫu một ít chuyện chụp ảnh ngày hôm nay. Cố Diễm đang cân nhắc xem có nên chừa một bức tường ở nhà để treo các kiểu ảnh chụp của Trang Duy hay không, không cần phải theo quy luật gì cả, tự do một chút lại càng đẹp mắt hơn.

Sau đó, Trang Duy lại kể đến chuyện gặp Trang Dụ ở dưới lầu, cậu nhắc đến việc này không phải có ý định giúp Trang Dụ đề cử phần đề án hợp tác này mà chỉ là đơn giản nói một câu mà thôi. Cố Diễm hiểu ý Trang Duy, cho nên cũng chỉ nghe chứ không hỏi han nhiều.

Phó Khâm đặt chỗ ở một tiệm vịt quay, tiệm này rất đắt khách ở thành phố N, cũng có mở thêm vài chi nhánh nhưng dù sao thì khách cũng đến quán chính nhiều nhất, hương vị thức ăn cũng ngon nhất.

Lúc Trang Duy và Cố Diễm đến đó thì Phó Khâm đã đợi sẵn rồi, món ăn cũng đã được đem lên gần xong, chỉ chờ hai người đến là có thể dùng bữa ngay.

Thấy hai người đi vào, Phó Khâm cười nói "Một thời gian không gặp, hai người càng ngày càng xứng đôi" Cô đã biết quan hệ của Cố Diễm và Trang Duy, trước nay Cố Diễm vẫn không hề che giấu, cho nên khi cô hóng chuyện hỏi Cố Diễm thì anh cũng vui vẻ trả lời cho cô.

Trên đường đi, Cố Diễm cũng nói với Trang Duy việc Phó Khâm đã biết hai người đang hẹn hò, cho nên khi Phó Khâm trêu đùa cậu cũng chỉ cười cười, không quá bất ngờ hay ngại ngùng gì.

Cởi áo khoác ra, Trang Duy và Cố Diễm ngồi đối diện với Phó Khâm.

Trang Duy cười hỏi "Chị đến lúc nào? Sao không nói trước?"

"Chỉ mới mấy ngày thôi, chị đến thành phố E xem đồ trang sức đính kèm, sáng nay mới về thành phố N" Phó Khâm và Trang Duy cũng coi như thân thiết, nói chuyện không cần quá câu nệ.

Cố Diễm đưa menu cho Trang Duy "Em gọi món trước đi"

"Được" Trang Duy cầm menu điện tử, bắt đầu chọn món ăn với Cố Diễm.

Phó Khâm chọn món ăn chính để phối với các món khác rất ngon, vịt nướng chỉ gọi một con nhỏ. Bởi vì Trang Duy không thích ăn vịt nướng lắm cho nên cũng không gọi thêm, chỉ chọn thêm ba món nóng một rau trộn ăn cùng món chính, cũng coi như đầy đủ.

Chọn món xong, Trang Duy hớp ly trà nóng, hỏi thăm Phó Khâm "Gần đây chị bận rộn lắm không? Hình như là sắp bắt đầu một mùa thời trang mới thì phải?"

"Ừ" Phó Khâm gật đầu "Đang thiết kế thời trang mùa hè, lần này chị đến đây cũng là vì việc này. More muốn mời cậu chụp ảnh quảng cáo mùa hè, không biết ý của cậu thế nào?"

Trang Duy khẽ cười "Tất nhiên, là vinh hạnh của em" Bất kể thế nào, cơ hội này Trang Duy sẽ không bỏ qua, hơn nữa có thể hợp tác với More lần thứ hai, một phần là để biểu hiện sự thừa nhận năng lực của cậu, một phần cũng là sự thừa nhận ở thị trường quốc tế dành cho cậu.

"Vậy thì tốt quá, chị còn lo là cậu không có thời gian cho nên mới tranh thủ tới đây" Phó Khâm cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu như không hẹn được Trang Duy thì cô phải đau đầu một phen rồi. Lần này linh cảm với mùa hè của cô đột nhiên bùng nổ nên trang phục rất đa dạng, đến lúc đó Trang Duy sẽ phải mất một thời gian không ngắn để chụp ảnh, cho nên nhất định phải sắp xếp thời gian từ sớm mới được. Chuyện này vốn là chờ cô quay lại Pháp, sau đó ekip mới hỏi ý của Trang Duy, nhưng sau khi Phó Khâm biết Trang Duy ghi hình quảng cáo dầu gội đầu của Cố thị đã tiến vào chế tác hậu kỳ, đồng thời cũng đã xác định thời gian đưa ra thị trường, cô liền nhấp nhổm không yên. Đợi đến lúc tuyên truyền quảng cáo, Trang Duy làm gì còn thời gian rảnh cho cô? Cho nên lần này cô tranh thủ ghé ngang đây để hớt tay trên, giành được tiên cơ.

"Nào có khoa trương đến thế?" Trang Duy cười đáp "Thời gian ghi hình quảng cáo cho More lúc nào cũng có, để lát nữa em gọi cho Quý Sâm, kêu cậu ấy ưu tiên cho quảng cáo của More"

"Được, hôm nay chị về khách sạn sẽ báo cho ekip của chị hay, để bọn họ ngày mai liên lạc với người đại diện của cậu quyết định chuyện này" Phó Khâm cười, hiện tại quảng cáo dầu gọi đầu vẫn chưa tuyên truyền,

Trang Duy vẫn chưa nghĩ đến hiệu quả của quảng cáo lần này, cô cũng không vội giải thích vì sao mình lại đưa ra quyết định gấp gáp như vậy, chờ đến khi quảng cáo được công chiếu Trang Duy sẽ hiểu. Hiện nay đang được quảng cáo ưu ái, cả hai lần ghi hình cho quảng cáo của Cố thị đều nổi như cồn, mà bản thân Trang Duy vốn đã có độ nổi tiếng nhất định, cho nên hiệu quả lần này chỉ có thể càng vang dội hơn.

"Được" Bởi vì đã hợp tác với nhau hai lần rồi, cũng như đã hiểu được rất nhiều chi tiết trong quy trình nên có thể tiết kiệm không ít thời gian.

"Nghi thức ký kết lần này chị muốn tiến hành một cách chính thức, nói trước với cậu một tiếng để cậu có chuẩn bị" Phó Khâm nói.

"Được" Điều này đối với Trang Duy cũng không lạ lẫm, ký kết cũng là một phần của tuyên truyền cho quảng cáo.

Món ăn rất nhanh đã được đem lên đầy đủ, ba người không uống rượu cho nên dùng trà thay rượu, Phó Khâm cầm tách trà lên, nói "Một ly này, một là chúc mừng hai người bên nhau, hai là chúc hợp tác lần thứ hai của chúng ta thành công mỹ mãn"

Trang Duy và Cố Diễm mỉm cười chạm tách với cô, mặc dù không có rượu thì cảm thấy thiếu thiếu chút gì nhưng tấm lòng lại càng quan trọng hơn rượu.

Trong suốt bữa ăn, Cố Diễm gắp rau múc canh cho Trang Duy, Phó Khâm nhìn thôi cũng thấy ê răng, làm một cô nàng độc thân, cô rất muốn nói như thế là ngược đãi đó. Nhưng mà người ta là Cố Diễm, cô chỉ có thể im lặng mà nhịn xuống, ăn nhiều thêm một chút để cân bằng tâm lý, coi như là bạn trai tàng hình đang gắp cho mình đi.

Ăn một lúc, Phó Khâm mới giảm tốc độ đũa lại, lên tiếng "Còn một chuyện nữa, lần đại diện phát ngôn này ngoài Trang Duy thì còn cần một gương mặt châu Á nữa, không cần khí chất mạnh mẽ, chỉ cần biểu hiện tốt, giá trị gương mặt cao, lại có thêm nét trưởng thành là được rồi. Cậu có đề cử ai không?"

Mặc dù chỉ là trang phục một mùa nhưng vẫn phân chia các loại phong cách khác nhau, cho nên trong cùng một mùa mà lại có hai đến ba người đại diện phát ngôn cũng là chuyện bình thường.

"Một mình Trang Duy không đủ sao?" Cố Diễm nhìn Phó Khâm.

"Không phải, chủ yếu là Trang Duy nhưng lần này chúng tôi có một chủ đề phi giới tính, cần một người nữa tương tác với Trang Duy, như vậy mới càng biểu hiện rõ chủ đề này" Phó Khâm giải thích.

Cố Diễm gật đầu, lại gắp cho Trang Duy hai miếng thịt vịt, hơn nữa còn rất tỉ mỉ bỏ hành lá ra. Qua một thời gian dài sống chung, anh phát hiện những gia vị như hành, gừng, tỏi này mặc dù Trang Duy không bài xích những món có chúng trong bữa ăn nhưng cậu sẽ không ăn, nếu còn sống thì lại càng không động đũa đến.

Năm nay có rất nhiều trang phục, màu sắc đều tập trung vào chủ đề phi giới tính, Phó Khâm theo sát trào lưu cũng là điều bình thường.

Trang Duy suy nghĩ một chút mới nói "Em có một người muốn đề cử, chỉ là không biết chị có cảm thấy thích hợp không" Thích hợp hay không còn phụ thuộc vào quyết định cuối cùng của Phó Khâm.

"Ai?" Ánh mắt Phó Khâm sáng rực hỏi lại.

"Lâm Tân" Trang Duy nói, không phải cậu có ý định nâng đỡ Lâm Tân, chỉ là sau khi nghe yêu cầu của Phó Khâm, cậu đã nghĩ ngay đến Lâm Tân.

Thời gian đầu ở nước ngoài, cậu và Tả Uẩn mặc dù liên lạc với nhau không được mấy lần nhưng Tả Uẩn cũng giúp cậu có được cơ hội ghi hình cho một vài quảng cáo, cuối cùng đều thành công. Bây giờ Lâm Tân và Tả Uẩn ở bên nhau, cậu giúp Lâm Tân lần này cũng coi như báo đáp sự giúp đỡ và cất nhắc của Tả Uẩn ngày trước.

"Lâm Tân?" Phó Khâm đương nhiên không quá quen với cái tên này.

"Chị có đem laptop theo không?" Trang Duy hỏi.

Phó Khâm đưa iPad cho cậu.

Trang Duy mở trình duyệt lên mạng tìm hình của Lâm Tân, trong thời đại internet này, tìm ảnh chụp của một minh tinh là một chuyện rất dễ dàng.

Sau khi Phó Khâm xem ảnh, cô suy nghĩ một lúc lâu mới nói "Có thể sắp xếp một cuộc hẹn với cậu ta không?"

"Được chứ, lát nữa em sẽ giúp chị liên lạc với người đại diện của cậu ấy" Trang Duy mỉm cười, Phó Khâm không từ chối có nghĩa là có cơ hội.

"Ừm, vẻ ngoài của Lâm Tân khá phù hợp, khí thế của cậu cũng có thể áp chế được cậu ấy" Dù sao thì Trang Duy mới là nhân vật chính, hơn nữa còn là người phù hợp với More nhất, không thể để ảnh chụp gây hiệu quả ngược được "Chỉ là, nhìn sơ qua thì bức hình này có hơi thiếu nét trưởng thành"

"Đây là ảnh chụp cũ, hiện tại Lâm Tân sẽ không làm chị thất vọng" Trang Duy nói.

"Ừ, như vậy đến khi gặp mặt hãy tính" Phó Khâm không thể dựa theo tiêu chuẩn như Trang Duy mà chọn người tương tác với cậu, điều này là rất khó, dù sao khí chất như Trang Duy cũng là có một không hai trong giới, nhưng cô vẫn hi vọng có thể tìm được người có khả năng gần nhất với yêu cầu của mình, như vậy thì mới thể hiện được một cách hoàn mỹ nhất.

"Được" Trang Duy biết không nhất định sẽ thành công nhưng gặp mặt nói chuyện là một chuyện rất bình thường trong giới, không thích hợp thì không hợp tác cũng rất dễ gặp, chỉ là muốn cho Lâm Tân một cơ hội mà thôi, kết quả thế nào thì còn phải gặp mặt mới biết được.

"Còn chuyện này nữa, chị muốn gặp mặt Lâm Tân ở văn phòng của tổng giám đốc Cố" Phó Khâm cười nói.

Trang Duy khó hiểu nhìn Phó Khâm, cậu nhớ lại lần đầu gặp cô cũng là ở văn phòng của Cố Diễm.

Phó Khâm cười nói "Đừng hiểu lầm, chỉ là ở văn phòng của tổng giám đốc Cố chị càng có linh cảm, tốc độ thiết kế cũng càng nhanh"

Trang Duy bật cười, đại khái các nhà thiết kế đều có một "thói quen" của bản thân, trước đây cậu cũng từng nghe kể không ít chuyện thú vị, không ngờ Phó Khâm lại có thể tìm được linh cảm trong văn phòng của Cố Diễm. Trước đây khi cậu gặp Phó Khâm, lúc đó cô đang hí hoáy gì đó, bây giờ nghĩ lại hẳn là đang thiết kế trang phục.

Phó Khâm bất đắc dĩ nhún vai "Hẳn là ở trong phòng làm việc của tổng giám đốc Cố nên cảm giác áp lực cũng rất lớn, không thiết kế được thì tổng giám đốc Cố sẽ rút đầu tư, cho nên áp lực đều biến thành động lực hết"

Trang Duy nhìn Cố Diễm cười cười, lại phát hiện Cố Diễm căn bản không để ý đến lời nói của Phó Khâm, chỉ đang chuyên chú lóc xương cá cho cậu. Nét cười của Trang Duy càng tươi hơn, nhưng trong mắt cũng có thêm chút bất đắc dĩ, tự gắp vào dĩa ăn nhỏ của mình, cứ để tự cậu làm là được rồi.

Sau khi ăn xong, Phó Khâm đi về khách sạn trước, Trang Duy và Cố Diễm cũng lên xe chạy về nhà.

Về tới nhà, Cố Diễm đi tắm trước, Trang Duy gọi điện cho Quý Sâm nói với cậu ta chuyện đại diện phát ngôn cho More. Quý Sâm vừa nghe là tỏ ý ok ngay, sẽ cố gắng sắp xếp thời gian trống. Trang Duy cũng đơn giản nói một câu nhắc đến Lâm Tân, Quý Sâm cảm thấy nếu Trang Duy đề cử thì cứ để Trang Duy liên lạc với chị Như hoặc Lâm Tân đều được, cậu ta sẽ không giành công đâu.

Nói chuyện với Quý Sâm xong, Trang Duy ngại lúc này Lâm Tân còn đang quay phim không tiện nghe điện thoại cho nên mới gọi cho chị Như.

"Alo, Trang Duy?" Chị Như rất nhanh đã nghe máy, từ sau khi Trang Duy giới thiệu Lâm Tân với Tả Uẩn, cậu và chị Như liên lạc cũng nhiều hơn trước đây.

"Ừm, chị Như lúc này có tiện nói chuyện không?" Trang Duy hỏi.

"Được, có chuyện gì sao?" Chị Như cười hỏi lại.

"Thời trang mùa hè sắp tới của More có một chủ đề phi giới tính, cần một người thích hợp chụp ảnh với em, không biết Lâm Tân có hứng thú hay không. Nhà thiết Phó Khâm của More muốn hẹn gặp cậu ấy một lần" Trang Duy nói.

"More?" Giọng nói của chị Như tràn đầy kinh ngạc, âm lượng cũng không nhỏ "Thật vậy không? Lâm Tân có thời gian, lúc nào cũng được hết, chị có thể xin nghỉ ở đoàn làm phim giúp cậu ấy. Lần này lại là cậu đề cử Lâm Tân sao? Aiz, chị cũng không biết nên nói sao mới phải, chị và Lâm Tân rốt cuộc là may mắn đến mức nào mới được cậu quan tâm thế này cơ chứ..."

Trong lòng cô hiểu rõ, ai cũng biết chủ đề Lễ giáng sinh của More là do Trang Duy làm đại diện phát ngôn, cho nên người có thể nói chuyện với Phó Khâm cũng như đề cử Lâm Tân chắc chắn cũng chỉ có mình Trang Duy mà thôi.

"Chị Như đừng khách sáo với em, em chỉ là cảm thấy Lâm Tân khá thích hợp nên mới nói ra, cụ thể còn phải xem phía chị Phó thế nào nữa. Chỉ cần chị và Lâm Tân đừng ngại đây là chủ đề phụ là được rồi" Trang Duy cũng không cần chị Như mang ơn.

"Sao lại để ý, có thể lộ mặt đã là vinh hạnh của Lâm Tân rồi" Chị Như nói.

"Vậy lúc nào rảnh thì chị nói với em, em sẽ nói lại với chị Phó" Trang Duy biết Phó Khâm ở lại đây đến một tuần, thời gian vẫn tương đối dư dả.

"Sáng ngày mốt được không? Chị và Lâm Tân đang ở phim trường thành phố C, xin phép chạy về đây cũng phải đến chiều ngày mai mới tới được" Bình thường quay phim cổ trang đều sẽ đến phim trường ở thành phố C, dù giao thông khá thuận lợi nhưng chạy về vẫn mất không ít thời gian.

"Cũng được, vậy 10h sáng ngày mốt, chị đưa Lâm Tân đến Cố thị, như vậy cũng có thể dùng cơm trưa với chị Phó luôn" Trang Duy nói.

"Được, Trang Duy, thật sự cám ơn cậu nhiều lắm" Chị Như nghiêm túc nói, cho dù cuối cùng không thành công thì buổi trưa vẫn có thể cùng ăn cơm với Phó Khâm một bữa, cũng như giúp Lâm Tân để lại ấn tượng nhiều hơn, sau này nếu có cơ hội thích hợp thì đối phương cũng có thể nhớ đến Lâm Tân. Đây chắc chắn là Trang Duy đang trải sẵn đường cho họ, cô đành nhận tấm lòng của Trang Duy vậy.

"Không cần khách sáo, ngày mốt gặp lại chị" Trang Duy tạm biệt trước.

"Được, ngày mốt gặp lại"

Cúp điện thoại, Trang Duy lại gọi cho Phó Khâm, xác định lại thời gian gặp mặt, sau đó lại tán gẫu với cô một lúc, đến khi Cố Diễm tắm ra mới cúp điện thoại.

Mới vừa cầm quần áo chuẩn bị đi tắm, điện thoại Trang Duy vang lên một tiếng. Trang Duy mở ra, là tin nhắn từ Tả Uẩn, chỉ có hai chữ "Cảm ơn" Trang Duy không cần đoán cũng biết là cảm ơn thay ai, chỉ trả lời đơn giản "Không cần khách sáo" rồi đi vào phòng tắm.

Hôm nay tâm trạng của cậu không tệ, ý cười nơi khóe môi chưa từng biến mất. Trước không nói đến chuyện của Lâm Tân có thành công hay không, ít ra cậu lại được làm đại diện phát ngôn cho More lần thứ hai cũng đủ vui cả ngày rồi.

57. Chương 57: Chuyện Nhỏ

Lâm Tân và Phó Khâm gặp nhau ở Cố thị, Trang Duy nhìn ra sự thỏa mãn trong mắt Cố Khâm thì biết ngay không thành vấn đề, tiếp theo là bàn chuyện công việc cụ thể giữa chị Như, Lâm Tân và Phó Khâm, tuy Trang Duy là người trung gian nhưng không thích hợp ở lại đó nên thư ký tìm cho cậu một phòng họp trống để cậu nghỉ ngơi.

Cố Diễm còn đang họp, không có ở phòng làm việc, cho nên Lâm Tân và chị Như không gặp mặt anh.

Lướt web được một lúc, điện thoại của Trang Duy reo lên, là Tả Uẩn gọi đến.

"Alo, anh Uẩn" Trang Duy cười nhận cuộc gọi.

"Lúc này nói chuyện có tiện không?" Tả Uẩn cười hỏi.

"Ừm, được" Trang Duy trả lời "Anh muốn hỏi Lâm Tân thế nào rồi phải không?"

Tả Uẩn khẽ cười "Không lẽ anh không thể gọi điện chỉ để hỏi thăm cậu sao?"

"Trước đây thì có thể, bây giờ thì khó lắm" Trang Duy cười trêu Tả Uẩn, cùng là người đang yêu, đương nhiên cậu cũng hiểu được tâm trạng của Tả Uẩn.

"Cho dù có thành công hay không, anh đều rất cám ơn cậu" Tả Uẩn nói một cách nghiêm túc "Anh nghe em ấy kể trước đây có khiêu khích cậu không ít lần, vậy mà cậu vẫn giúp đỡ em ấy, em ấy cảm thấy rất xấu hổ"

"Thật ra cậu ấy cũng thay đổi rất nhiều" Trang Duy không phải là người thù dai, hơn nữa những chuyện trước kia mà Lâm Tân đã làm cũng không phải chuyện gì đáng ghét "Sau khi cậu ấy bị tai nạn giao thông, lúc em gặp lại thì ấn tượng cũng không còn tệ như vậy nữa. Bây giờ cậu ấy lại ở bên cạnh anh, trước đây anh cũng quan tâm em rất nhiều, đương nhiên em cũng xem cậu ấy như người thân của em"

Tả Uẩn cười đáp "Nói là nể mặt anh nhưng thật ra cậu là người công tư rõ ràng, chỉ với chuyện cậu giới thiệu em ấy cho anh, anh đã biết rồi" Trang Duy cười cười không nói.

"Anh nhất định sẽ ghi nhớ chuyện này, sau này có chuyện gì cứ nói với anh, anh tuyệt đối sẽ không chối từ" Tả Uẩn hứa hẹn.

"Được, em biết rồi" Trang Duy cũng không khách sáo.

"Dù bên Lâm Tân có kết quả ra sao thì anh cũng chúc mừng cậu lần thứ hai được đại diện phát ngôn cho More" Tả Uẩn chúc mừng Trang Duy trước.

"Ừm, cám ơn anh" Trang Duy cười đáp.

"Hôm qua lúc biết tin cậu đề cử Lâm Tân, anh còn đang quay phim không tiện gọi điện thoại nên mới để tới hôm nay. Chờ anh về sẽ đãi cậu một bữa thật ngon" Tả Uẩn nói.

"Vậy thì em sẽ không khách sáo đâu" Trang Duy đáp.

Tả Uẩn im lặng một chút mới hỏi tiếp "Anh nghe Lâm Tân nói là hẹn gặp ở Cố thị? Cậu và tổng giám đốc Cố thế nào rồi?" Không phải Tả Uẩn nhiều chuyện, chỉ là quan tâm đến Trang Duy nên mới hỏi vậy.

Trang Duy cười càng tươi hơn, giọng nói cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều "Bọn em vẫn rất tốt, lúc tết em có đến nhà họ Cố rồi, mọi chuyện đều rất thuận lợi"

Giọng nói của Tả Uẩn đầy bất ngờ "Cậu đến nhà họ Cố? Nhà họ Cố chấp nhận cậu rồi sao?"

"Ừm" Nghĩ đến thái độ của nhà họ Cố đối với cậu, Trang Duy cảm thấy trong lòng rất ấm áp.

Tả Uẩn dường như thở phào nhẹ nhõm "Vậy thì tốt quá, không ngờ tổng giám đốc Cố lại đáng tin cậy như vậy, làm việc cũng chu đáo, như vậy anh cũng yên tâm"

"Ừm, anh ấy vẫn luôn như vậy mà" Trang Duy cười cười.

"Cậu vui vẻ là được rồi, vẫn là câu nói cũ, có chuyện gì cứ nói với anh, anh tuyệt đối sẽ không từ chối" Tả Uẩn cam kết lần nữa.

"Được" Trang Duy đáp.

Sau đó hai người lại tán gẫu về chuyện quay phim của Tả Uẩn, tuy Trang Duy chưa từng đóng phim nhưng cũng không ngăn cản được niềm yêu thích với phim ảnh. Mãi cho đến lúc thư ký đến nói phía Phó Khâm đã bàn bạc xong xuôi, cậu mới cúp điện thoại đi qua phòng làm việc của Cố Diễm.

Quay lại phòng làm việc của Cố Diễm, thấy nụ cười của Phó Khâm và ánh mắt cảm kích của Lâm Tân, trong lòng Trang Duy đã đoán được kết quả của cuộc trao đổi lần này.

“Trưa nay để tôi mời bữa trưa, chị Phó và Trang Duy chọn chỗ đi nhé” Chị Như lên tiếng, tâm trạng vui vẻ làm cô như trẻ ra mấy tuổi.

“Em sao cũng được, ưu tiên cho phụ nữ đi” Trang Duy giao quyền lựa chọn cho Phó Khâm.

Tìm được một người đại diện phát ngôn hợp ý với mình, tâm trạng Phó Khâm cũng rất tốt, cười nói với Trang Duy “Hôm nay có thể gặp được Lâm Tân, công lao đều nhờ cậu cả, cậu cứ chọn chỗ đi”

Trang Duy suy nghĩ một lát mới nói “Lát nữa em hỏi Cố Diễm xem anh ấy có biết chỗ nào không”

Phó Khâm đã biết chuyện giữa Trang Duy và Cố Diễm, Lâm Tân cũng đã nghe Tả Uẩn nói một chút, chỉ có chị Như kinh ngạc khi nghe Trang Duy trực tiếp gọi tên Cố Diễm, nhưng có gì trong giới mà cô chưa từng thấy đâu? Rất nhanh cô cũng đã kịp phản ứng lại, cười cười cho qua không hỏi gì nhiều.

Đang nói chuyện, Cố Diễm họp xong vừa về đến, khi nhìn Trang Duy, ánh mắt anh lại dịu dàng hơn vài phần.

Trang Duy hỏi Cố Diễm “Chị Như mời khách, bọn em đang định ra ngoài ăn cơm, anh có biết chỗ nào ngon không?” Cậu biết Cố Diễm chắc chắn sẽ không đi cho nên mới không hỏi thêm.

Cố Diễm suy nghĩ một lát, kêu thư ký đi lấy danh thiếp của một nhà hàng. Thư ký nhanh nhẹn đi tìm đưa cho Trang Duy, Cố Diễm nói “Cá ở đây ăn rất ngon, khẩu vị cũng thanh đạm, em đến chỗ này thử xem”

“Được” Trang Duy mỉm cười “Bữa trưa anh tự mình giải quyết”

“Ừ, trưa nay anh chỉ trống một giờ thôi, còn một cuộc họp trực tuyến nữa, không đi với em được” Cố Diễm nói, anh không để ý đến những người khác, cũng sẽ không đi đãi khách, anh chỉ quan tâm một mình Trang Duy mà thôi.

“Ừm, nếu ngon em sẽ mua đem về làm bữa tối” Trang Duy nói.

“Ừ, lái xe chậm thôi” Cố Diễm dặn dò.

“Biết rồi” Trang Duy gật đầu.

“Chiều nay chị quay lại lấy mấy thứ này, cậu đừng có bỏ đấy nhé” Phó Khâm thấy hai người nói chuyện xong mới lên tiếng, cô thế mà có thể thiết kế luôn được tám mẫu, thành quả vô cùng mỹ mãn.

Cố Diễm không quan tâm đến cô, chỉ có nữ thư ký lễ phép mỉm cười đáp “Cô Phó yên tâm, tôi sẽ giúp cô giữ lại”

“Được” Phó Khâm hài lòng gật đầu, cô không chút nghi ngờ nếu thư ký không thấy, Cố Diễm sẽ cho người dọn sạch hết đống giấy kia.

Sau đó bốn người cùng nhau đi ăn trưa, nhà hàng cách đó một đoạn nhưng lái xe đến đó cũng rất thuận tiện.

Trong bữa ăn, bốn người tùy ý tán gẫu, không nhắc đến công việc mà chỉ kể một ít chuyện thú vị, bầu không khí rất thoải mái. Trang Duy chọn hai món ăn hương vị khá ngon, kêu phục vụ đóng gói hai phần, cậu trả tiền hai phần này chứ không tính vào hóa đơn của chị Như.

Lâm Tân cũng lấy trà thay rượu mời Trang Duy, cảm ơn cậu đã dẫn dắt. Trang Duy có thể cảm nhận được sự cảm kích từ Lâm Tân, là thật lòng hay chỉ làm màu, người ở lâu trong giới đều có thể cảm giác được.

Buổi chiều Lâm Tân còn phải chạy về đóng phim cho nên sau khi ăn xong, cả bốn người đều tự ai nấy về. Trang Duy lái xe đưa Phó Khâm về Cố thị, Phó Khâm muốn tiếp tục vẽ nữa, hơn nữa chiều nay Cố Diễm không có ở phòng làm việc, cô ở đó hẳn là sẽ không gặp Cố Diễm đâu.

Sau khi đưa Phó Khâm đến Cố thị, Trang Duy đi về nhà trước chứ không chờ Cố Diễm cùng về. Cố Diễm còn làm việc, cậu đến đó cũng không làm gì, không bằng về nhà chuẩn bị cơm tối sớm một chút, đợi Cố Diễm trở về, có thêm hai món ăn cậu đem từ nhà hàng về là anh có thể trực tiếp ăn cơm luôn.

Mấy ngày sau, Trang Duy nhận được tin nhắn của Trang Dụ gửi đến, nhờ cậu hỏi xem phần đề án hợp tác lần trước có tin tức gì không.

Trang Duy có hơi kinh ngạc khi thấy Trang Dụ lần này lại gửi tin nhắn chứ không phải gọi điện thoại nữa, nhưng suy nghĩ chốc lát thì cậu đã hiểu ngay, mỗi lần cậu và Trang Dụ nói chuyện điện thoại đều không chút vui vẻ, nếu Trang Dụ gọi tới làm cậu không vui, không giúp đỡ nữa, chẳng phải Trang Dụ sẽ mất nhiều hơn được hay sao? Cho nên Trang Dụ chỉ gửi tin nhắn qua xem như vẫn còn chút đầu óc, như vậy cũng có thể nhận thấy Trang Dụ rất xem trọng đề án hợp tác với Cố thị lần này, nếu hỏi thẳng cậu thì xem ra cũng có chút nóng ruột rồi.

Trang Duy suy nghĩ một hồi mới đi gõ cửa phòng làm việc của Cố Diễm.

"Vào đi" Cố Diễm lên tiếng.

Trang Duy đẩy cửa vào, hỏi anh "Làm phiền anh một chút"

Cố Diễm cười nói "Không phiền, sao vậy?"

Trang Duy cười bước tới, đưa tin nhắn của Trang Dụ cho Cố Diễm đọc "Em không phải đến hỏi cho Trang Dụ, chỉ là muốn hỏi có phải Cố thị định hợp tác với Tư Duyệt không?"

Cố Diễm biết Trang Duy không hề quan tâm đến những thứ này, chỉ thuận tiện hỏi thăm một câu mà thôi "Anh chưa nhận được đề án của Tư Duyệt, chắc là không thông qua. Việc này ngày mai anh sẽ để người phụ trách đi xử lý"

"Được" Trang Duy không chút tiếc nuối khi nghe đề án này không được thông qua, việc này vốn không có chút quan hệ gì với cậu.

"Còn một chuyện nữa, cổ phiếu của Văn thị giảm xuống rất nhiều, trong tay ba em có cổ phiếu của Văn thị đúng không? Không chừng sẽ bị không ít tổn thất" Cố Diễm nói.

Đối với Trang Duy mà nói thì chuyện này gần như nằm trong dự đoán của cậu, Trang Dụ nôn nóng muốn biết kết quả như vậy chỉ sợ cũng là vì tiền bồi thường không ít, nóng lòng muốn kiếm lại tiền vốn.

"Ba em và bác Văn là bạn cũ, không thể không bồi thường cho nhà họ Văn" Trang Duy nói "Chỉ là không biết ba có vì thế mà xa cách với nhà họ Văn không, dù sao cũng dính líu đến vấn đề nhạy cảm như tiền tài. Bản thân ba em cũng không phải là người hào phóng gì, chỉ là hào phóng bề ngoài thôi" Trang Duy hiểu rõ ba cậu, rất nhiều chuyện không cần phải nói trắng ra.

"Chỉ cần không để em phiền lòng là được" Cố Diễm chỉ quan tâm mỗi mình Trang Duy mà thôi.

Trang Duy cười đáp "Em sao lại phải phiền lòng, anh cứ yên tâm" Bây giờ chuyện có thể khiến cậu phiền lòng chắc chỉ có chuyện giữa cậu và Cố Diễm thôi.

"Thế thì tốt" Cố Diễm nói.

"Được rồi, không quấy rầy anh nữa, em ra ngoài trước, anh làm xong rồi thì cùng ra ăn khuya" Trang Duy dặn.

"Ừ" Cố Diễm gật đầu.

Không làm phiền Cố Diễm nữa, sau khi ra khỏi phòng làm việc, Trang Duy trực tiếp đi xuống bếp hâm nóng thức ăn khuya, trong lúc đó lại nhắn tin trả lời cho Trang Dụ, nói phía Cố Diễm tạm thời chưa có tin tức.

Trang Dụ không hồi âm lại, Trang Duy cũng không để ý, ngược lại phía Cố thị sẽ xử lý tốt, muốn từ chối thì cũng là Cố thị ra mặt từ chối, cậu tự mình biết là được.

Hôm sau Cố Diễm đến công ty liền dặn cấp dưới lấy đề án hợp tác của điện tử Tư Duyệt ra, nhanh chóng hồi âm cho đối phương. Người phụ trách bộ phận này của Cố thị mỗi ngày đều phải liên lạc như thế rất nhiều lần nên cũng rất có kinh nghiệm, sau khi nhận được tin, bọn họ còn đặc biệt lấy ra xem lại đề án đã xếp vào trong danh sách từ chối hợp tác này một lần nữa, lại trải quả xác nhận tỉ mỉ, xác định thật sự không thích hợp mới gọi cho phía điện tử Tư Duyệt từ chối hợp tác.

Buổi chiều, Cố Diễm đang xem tài liệu trong phòng làm việc thì Ứng Tín Viễn gõ cửa đi vào.

"Có chuyện gì sao?" Cố Diễm hỏi.

Ứng Tín Viễn đi đến trước bàn làm việc của Cố Diễm, nói nhỏ "Phía YC gọi điện qua, nói có người muốn phát tán tin tức về anh và Trang tiên sinh ra ngoài"

Cố Diễm khẽ nhíu mày "Là ai?"

"Trang Dụ" Ứng Tín Viễn đáp.

Ánh mắt Cố Diễm lạnh hẳn, tối hôm qua Trang Dụ không gọi điện mà lại gửi tin nhắn cho Trang Duy, anh còn cảm thấy hiếm khi Trang Dụ không chọc giận Trang Duy. Nhưng xem tình hình hiện nay, đúng là anh đã lầm rồi, không phải Trang Dụ không muốn chọc giận Trang Duy mà là hôm qua còn cần phải nhờ vả Trang Duy. Bây giờ đã nhận được cuộc điện thoại từ chối hợp tác, đương nhiên cũng không cần nhờ đến Trang Duy nữa rồi. Tự phụ, ngu xuẩn, lại không nhận ra ý tốt của Trang Duy mà còn bắt đầu có mưu đồ xấu xa với cậu, rõ ràng là bản thân không dễ chịu thì cũng không để cho Trang Duy yên thân.

"Trang Dụ mới tiến vào thương trường không lâu, nền móng còn chưa vững vàng, cũng không rõ ràng hoạt động trong giới giải trí. Bên YC vừa mới nhận được tin tức thì liền gọi điện đến hỏi ý của anh ngay lập tức" Ứng Tín Viễn cũng biết đề án hợp tác của điện tử Tư Duyệt vừa bị từ chối, không nghĩ cũng biết ít nhiều gì cũng có liên quan đến chuyện này.

Lần này không giống với lần Văn Phương Húc hãm hại Cố thị, lần trước là chuyện trên thương trường, còn chuyện lần này lại dính dáng đến giới giải trí. Truyền thông trong giới giải trí còn nhiều hơn so với thương giới, cũng tự có hệ thống hoạt động của riêng mình. Người nào không thể đắc tội, những phóng viên đó trong lòng hiểu rõ hơn ai hết, cho nên làm việc cũng càng chu đáo, biết làm thế nào để tự bảo vệ bản thân, làm thế nào để có thể tiếp tục lăn lộn trong giới này.

"Dùng bất cứ biện pháp nào để đè chuyện này xuống" Cố Diễm nghiêm túc nói "Đợi đến lúc tuyên bố quan hệ giữa tôi và Trang Duy với bên ngoài, tôi sẽ tự mình nói, không cần người khác phải nói thay"

"Được, vậy tôi đi thông báo với YC" Sau đó Ứng Tín Viễn đi ra ngoài trước.

Cố Diễm xoay ghế tựa, nhìn ra ngoài cửa sổ – Anh và Trang Duy ở bên nhau là chuyện của hai người bọn họ, anh cũng chưa từng nghĩ sẽ che giấu với bên ngoài. Cho dù là muốn công khai thì cũng phải sau khi anh bàn bạc với Trang Duy rồi mới tuyên bố, đây là sự coi trọng mà anh dành cho Trang Duy, cũng là coi trọng phần tình cảm này của bọn họ.

58. Chương 58: Đau Lòng

Quảng cáo dầu gội đầu của Cố thị mặc dù vẫn chưa đưa tin nhưng tin tức Trang Duy được mời làm đại diện phát ngôn đã nhanh chóng lan truyền, rất nhiều thương hiệu quốc tế cũng nhận ra thời cơ liền bắt đầu liên lạc với Quý Sâm hoặc YC. Nhất thời thương hiệu tìm đến Trang Duy làm đại diện phát ngôn tăng lên gần gấp đôi, trong đó có một thương hiệu tầm cỡ làm Quý Sâm vô cùng hưng phấn nhưng cậu ta vẫn duy trì thái độ chuyên nghiệp của một người đại diện, không nóng vội trao đổi công việc cụ thể. Một mặt là muốn xem sản phẩm cụ thể có phù hợp hay không, một mặt khác nếu thích hợp thì kéo dài một chút cũng có thể tăng giá trị bản thân cho Trang Duy.

Hằng năm đến mùa này YC đều sẽ cấp cho toàn bộ nghệ nhân của mình thẻ tập thể hình, đây cũng là cách đốc thúc nghệ nhân duy trì vóc dáng, không được ăn uống vô độ. Năm ngoái lúc Trang Duy gia nhập YC thì đã bỏ lỡ thời gian này cho nên YC chỉ đưa phí tập thể hình cho cậu, để cậu đi làm thẻ tập thể hình. Đương nhiên, cuối cùng cậu cũng không làm thẻ mà đều dùng hết vào bữa cơm cho cậu và Quý Sâm luôn rồi.

YC đã bàn bạc trước với trung tâm tập luyện thể hình, đặc biệt sắp xếp một bộ phận huấn luyện riêng cho nghệ nhân của YC, huấn luyện viên cũng đều là người có kinh nghiệm, cho nên để tránh gây phiền phức, chương trình luyện tập và huấn luyện viên đều được sắp xếp cùng lúc với khi làm thẻ tập thể hình, thống nhất chi phí, như vậy nghệ nhân chỉ cần đến tìm huấn luyện viên cá nhân của mình là được rồi. Đương

nhiên, không nhất định phải đến đúng giờ tập, chỉ cần theo như yêu cầu của YC, trong vòng một năm đạt số giờ học theo tiêu chuẩn tối thiểu là được. Nhưng nghe nói phần lớn nghệ nhân chỉ cần có thời gian đều sẽ đến tập luyện đầy đủ, dù sao cân nặng và vóc dáng đều có yêu cầu rất cao khi lên hình.

Quý Sâm buổi chiều bận việc, Trang Duy lại rảnh rỗi nên tự mình lái xe đến công ty nhận thẻ tập thể hình. Vốn cậu nghĩ chỉ cần đến đủ giờ tập là được, nhưng Cố Diễm nói YC cũng có làm thẻ tập thể hình ở đó cho anh, như thế những lúc có thời gian anh có thể đi cùng với Trang Duy. Vóc dáng của Trang Duy không có gì đáng bận tâm, chỉ là vận động thêm một chút cũng có lợi cho sức khỏe.

Trong ấn tượng của Trang Duy, từ khi cậu ở cùng với Cố Diễm hình như chưa từng nghe Cố Diễm đến phòng tập thể hình để rèn luyện. Cố Diễm cười nói, những khi về nhà, nhà họ Cố có phòng tập thể hình riêng, anh sẽ tập luyện ở đó. Có lúc buổi chiều công ty không có việc gì, anh sẽ về nhà trước hai giờ để tập luyện một chút… Chỉ là anh chưa từng nói với Trang Duy mà thôi. Trang Duy nhớ lại vóc dáng của Cố Diễm bên dưới lớp quần áo cũng không thể không tin Cố Diễm đúng là có rèn luyện, chỉ là cậu không biết mà thôi.

Hai người cùng tập dù sao cũng có động lực hơn đi một mình, Trang Duy càng thêm chờ mong, cho nên vừa đến YC lấy thẻ xong cậu liền đi ngay.

Trên đường về, Trang Duy nhận được điện thoại từ ông ngoại gọi đến, dặn cậu ngày mai về nhà ăn cơm.

Ông ngoại bảo cậu đến, đúng lúc cậu cũng không bận gì nên đồng ý ngay. Trên đường về cậu cũng ghé ngang mua một ít quà chuẩn bị ngày mai mang đến nhà ông ngoại.

Lúc ăn cơm tối, Trang Duy nói với Cố Diễm chuyện ngày mai sẽ về nhà ông ngoại ăn cơm.

"Em có ngủ lại không?" Cố Diễm hỏi.

Trang Duy lắc đầu "Chiều tối em sẽ về" Từ sau khi cậu trưởng thành đã rất hiếm khi ngủ ở nhà ông ngoại rồi.

"Ừ" Cố Diễm dặn dò "Lái xe chậm thôi"

"Em biết rồi" Trang Duy cười đáp.

Tối nay Cố Diễm vốn định gần gũi Trang Duy một hồi nhưng nghĩ đến ngày mai Trang Duy phải lái xe một thời gian dài, không đành làm cậu mệt mỏi nên thôi.

Sáng sớm hôm sau, Cố Diễm đi làm thì Trang Duy cũng lái xe đi, lúc này vẫn chưa kẹt xe, đợi đến giờ cao điểm thì cậu cũng đã kịp đến đường cao tốc rồi.

Lúc Trang Duy đến nhà ông ngoại thì ông đã đứng tại cửa sổ chờ cậu.

Thấy cậu đi vào, Hoa Thừa cười nói "Ông biết thế nào con cũng đến giờ này"

"Ông ngoại" Trang Duy chào hỏi ông một tiếng, sau đó đưa quà cho người giúp việc.

"Ông nói với con bao nhiêu lần rồi, con đến là được, cần gì phải đem mấy thứ quà cáp đến làm gì? Trong nhà cũng đâu có thiếu gì đâu con" Hoa Thừa cười trách cậu.

"Con không thể thường xuyên về thăm ông đã là bất hiếu, đến đây một chuyến sao thể đi tay không được?" Trang Duy đáp "Cũng không phải là thứ quý giá gì, ông đừng chê là được rồi"

"Sao ông có thể chê được chứ?" Hoa Thừa nói xong, kéo Trang Duy ngồi xuống, kêu nhà bếp rót hồng trà vị chanh cho Trang Duy.

Trang Duy uống hồng trà nóng hổi xua đi khí lạnh trên người hỏi lại "Cậu đi làm rồi hả ông?"

Giọng nói của Hoa Thừa hơi chần chừ "Ừ, nó bận rồi"

"Cậu kế thừa cơ nghiệp của ông cũng thật vất vả" Trang Duy cười nói, cậu biết ông ngoại rất kì vọng vào người cậu này.

"Nó thật là…" Giọng nói của Hoa Thừa có hơi nặng nề "Ông cũng không cần nó phát triển công ty rộng lớn gì nữa, chỉ cần có thể bảo vệ phần cơ nghiệp này, ngày sau cơm áo không lo là đủ rồi"

“Cậu sẽ không để ông thất vọng đâu” Trang Duy nói, thật ra cậu cũng không biết nhiều về sản nghiệp của ông ngoại nhưng thấy cậu của mình trước nay mặt mày luôn hồng hào nên Trang Duy cảm thấy công ty của cậu hẳn là kinh doanh rất tốt.

Hoa Thừa cười cười, không nói tới Hoa Khải Kiệt nữa mà chuyển chủ đề sang Trang Duy.

“Con gần đây thế nào? Công việc có thuận lợi không?” Hoa Thừa hỏi.

“Con rất tốt, ông đừng lo” Trang Duy lần này không có chuyện tốt cũng chẳng có chuyện xấu, thật sự đúng là rất tốt.

Hoa Thừa thở dài “Con không ở trong tầm mắt của ông, ông vẫn không thể an tâm được. Chỉ cần ông còn sống, nhất định phải thay mẹ con xem chừng con”

Nghe ông nhắc đến mẹ, nụ cười của Trang Duy cũng nhạt dần “Con sẽ tự chăm sóc cho bản thân thật tốt”

“Ông nghe nói con lại ghi hình quảng cáo của Cố thị nữa? Con còn liên lạc với tổng giám đốc Cố sao?” Hoa Thừa lại hỏi tiếp.

Trang Duy không ngờ ông ngoại cũng biết chuyện này, lại nghĩ đến sau này cũng phải đưa Cố Diễm về gặp ông ngoại, cũng nên sớm để ông ngoại chuẩn bị tâm lý, cho nên mới trả lời “Dạ, vẫn còn liên lạc, anh ấy là người rất tốt”

Ánh mắt Hoa Thừa sáng rỡ “Vậy thì tốt, vậy thì tốt…” Một lát sau mới hỏi tiếp “Vậy con có gặp cậu Ba nhà họ Cố không?”

Trang Duy hơi bất ngờ một chút, không biết tại sao ông ngoại lại đột nhiên nhắc đến Cố Ngạo, sau khi do dự một lúc cậu mới trả lời “Chỉ gặp một lần, con không quen, có chuyện gì sao ông?”

Hoa Thừa quan sát nét mặt Trang Duy “Cậu của con và cậu Ba nhà họ Cố có hiểu lầm nhỏ, dù sao cậu của con cũng chăm sóc con từ nhỏ, con có thể liên lạc với tổng giám đốc Cố khuyên giải một chút, chút chuyện nhỏ này bỏ qua được thì quên đi”

“Cậu và cậu Ba nhà họ Cố?” Trang Duy có chút bất ngờ “Sao họ lại gặp nhau?” Theo như cậu biết, công việc của cậu Ba nhà họ Cố chủ yếu là ở nước ngoài, tiếp nhận công việc từ phía ông ngoại, trên lý thuyết căn bản không thể nào có liên hệ gì với Hoa Khải Kiệt.

Hoa Thừa úp mở “Nhà họ Hoa và nhà họ Cố đều ở trong thương giới, sao tránh được chuyện gặp nhau”

Trang Duy cân nhắc một lúc, cảm thấy cũng phải, liền nói “Đợi con gọi hỏi tổng giám đốc Cố xem sao” Đây dù sao cũng là cậu của Trang Duy, từ nhỏ đã đối xử rất tốt với cậu, nếu là hiểu lầm thì có thể hòa giải cũng tốt, dù sao cậu cũng không hi vọng người thân của mình và em trai Cố Diễm xảy ra chuyện bất hòa.

“Được, thật ra thì cũng chỉ cần một câu nói của tổng giám đốc Cố mà thôi” Sắc mặt của Hoa Thừa lúc này mới tốt lên.

Trang Duy gật đầu.

Sau khi ăn trưa, Trang Duy nhìn đồng hồ, hẳn là Cố Diễm đang nghỉ trưa, cho nên mới gọi điện thoại cho anh.

Cố Diễm rất nhanh đã nhận cuộc gọi.

Trang Duy mỉm cười “Làm phiền anh sao?”

“Không có, em chuẩn bị về sao?” Cố Diễm hỏi.

“Lát nữa em mới về, đợi ông ngoại ngủ trưa dậy thì em mới đi” Trang Duy đáp.

“Ừ”

Trang Duy dừng một chút mới nói tiếp “Em có chuyện này muốn nói với anh”

“Chuyện gì?”

Trang Duy sắp xếp lại từ ngữ một chút "Hình như cậu của em và cậu ba có chút mâu thuẫn, nhưng cụ thể thì ông ngoại em không nói chi tiết. Anh có thể hỏi thăm giúp em một chút không? Cậu của em tuy rằng lớn tuổi hơn cậu ba nhưng đôi lúc làm việc vẫn rất hấp tấp. Nếu có thể hòa giải, em cũng không thể không quan tâm được"

Trang Duy không hiểu Cố Ngạo cũng không sao, nhưng Cố Diễm hiểu rõ Cố Ngạo, nếu không phải cậu của Trang Duy thật sự chọc giận Cố Ngạo, Cố Ngạo không thể không nể mặt Trang Duy. Nhưng Trang Duy bị kẹt giữa chuyện này cũng không dễ giải quyết, e là ông ngoại cậu cũng không nói hết mọi chuyện với Trang Duy, ngược lại anh cũng không trách Trang Duy. Hơn nữa anh cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, dù sao vẫn phải hỏi lại một chút.

"Cố Ngạo lúc này vẫn chưa về nước, như vậy đi, để anh gửi tin nhắn trước, khi nào nó rảnh thì sẽ gọi lại để hỏi kỹ hơn" Cố Diễm nói.

"Được, làm phiền anh rồi" Cho dù cậu và Cố Diễm là người yêu thì cậu cũng không thể trắng trợn xem chuyện Cố Diễm giúp đỡ cậu là chuyện đương nhiên được.

"Không cần khách sáo với anh, khi nào em về thì chúng ta nói tiếp" Cố Diễm nói.

"Được, anh đi làm việc đi, không quấy rầy anh nữa, tối gặp lại" Nói xong mọi chuyện, Trang Duy cũng không làm phiền Cố Diễm nữa, hơn nữa bọn họ còn có cả buổi tối ở bên nhau, không cần phải gấp gáp.

"Được, tối gặp lại" Cố Diễm đáp.

Cúp điện thoại, trong lòng Trang Duy mơ hồ có chút bất an. Mặc dù ông ngoại không nói tỉ mỉ với cậu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì nhưng càng nghĩ cậu càng cảm thấy sự việc này e là không đơn giản như vậy. Cố Ngạo là ai? Cậu của mình muốn làm chuyện gì mà lại có liên quan đến Cố Ngạo?

Chờ đến khi ông ngoại thức dậy, Trang Duy mới nói với ông đã liên lạc với tổng giám đốc Cố rồi để ông được yên tâm.

Hoa Thừa nắm tay Trang Duy, nói rằng chuyện của Hoa Khải Kiệt phải nhờ cậu rồi.

Trang Duy mới nói Cố Ngạo bây giờ không ở trong nước, đến tối nay mới có thể liên lạc được, chờ Cố Diễm gửi tin cho cậu thì cậu mới gọi điện thoại báo tin cho ông.

Hoa Thừa gật đầu, xem như thở phào nhẹ nhõm.

Trang Duy cũng không ở lại lâu, lái xe về nhà.

Cố Diễm tối nay đột ngột tăng ca, anh đã nói trước với Trang Duy rằng Cố Ngạo sẽ liên lạc hơi muộn, còn nhắc cậu ăn cơm nhiều một chút.

Trang Duy vừa nghe điện thoại vừa mở tủ lạnh lấy bữa tối để vào lò viba, chỉ có một mình cậu ăn cơm nên cũng không cần làm nhiều, chỉ cần hâm nóng lại một chút là được rồi, nhưng Cố Diễm dặn dò vẫn làm cậu cảm thấy ấm lòng.

Vừa ăn tối xong thì Cố Ngạo gọi điện thoại đến.

"Anh dâu, là em đây" Cố Ngạo lên tiếng trước.

"Cậu ba, thật ngại quá, vì chuyện của cậu anh mà làm phiền em rồi" Tuy nói người nhà họ Cố rất dễ sống chung nhưng loại khí thế này cho dù có cách điện thoại cũng vẫn cảm nhận được áp lực.

"Không sao, vốn cũng không định để anh bận tâm chuyện này nhưng không ngờ anh vẫn biết rồi" Giọng nói của Cố Ngạo có phần mệt mỏi.

"Cụ thể thì ông ngoại cũng không nói chi tiết với anh, chỉ nói là hiểu lầm nhỏ. Anh nghĩ đi nghĩ lại, cảm thấy e là chuyện này không đơn giản như vậy. Em có thể nói rõ ràng một chút không? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Trang Duy hỏi.

Cố Ngạo bên đầu dây bên kia im lặng một lúc mới lên tiếng "Hoa Khải Kiệt sử dụng con đường của em để vận chuyển ma túy, bị thuộc hạ của em phát hiện, đã bắt lại rồi"

Trang Duy hoảng hồn, tay run lên đổ cà phê ra ngoài, dù không nhiều nhưng cũng đủ làm tay Trang Duy đỏ lên, nhờ vậy mà cậu cũng tỉnh táo lại "Sao cậu lại làm như thế được?"

"Vậy thì phải hỏi ông ta hay là ông Hoa?" Cố Ngạo nói "Anh dâu, chuyện trong tay em mặc dù không hoàn toàn sạch sẽ gì nhưng có hai việc em tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào, một là buôn người, hai là vận chuyển ma túy. Hoa Khải Kiệt động đến ranh giới của em, xem cách làm của ông ta thì cũng không phải là lần đầu tiên. Nhà họ Hoa có người quen ở nước ngoài sao?"

Trang Duy suy nghĩ một chút mới nói "Bà ngoại anh là người Mỹ, có thể thân thích bên đó vẫn còn liên hệ với cậu của anh. Từ sau khi mẹ anh qua đời, anh cũng chỉ liên lạc với ông ngoại ở đây, bên bà ngoại đã không còn tin tức nữa"

"Ừm, anh dâu, việc này không phải là em không nể mặt anh, nhưng thật sự là em không thể để cho người khác làm chuyện như vậy trong địa bàn của em được. Tuyến đường trong tay em ngoài vận chuyển hàng của mình, đôi khi cũng tạo thuận lợi cho người quen, thu chút tiền lời cho đàn em tiêu xài. Bởi vì thuộc hạ nói người đó là cậu của anh muốn vận chuyển một ít gỗ, em nghĩ cũng là người một nhà nên mới đồng ý" Giọng nói của Cố Ngạo rất nghiêm túc "Thuộc hạ của em coi như là vận chuyển hàng cho người quen nên rất cẩn thận, vì thế trước khi hàng hóa gửi đi còn kiểm tra lại một lần nữa, kết quả phát hiện có một số gỗ rỗng ruột, bên trong đều nhét đầy ma túy. Cũng may bọn họ phát hiện đúng lúc, nếu không một khi bị điều tra ra, còn là một lượng lớn như vậy, em cũng khó mà bảo đảm sẽ không có chuyện gì. Hiện tại em đã giữ Hoa Khải Kiệt lại, vẫn còn đang suy nghĩ nên phải làm gì tiếp theo"

Trang Duy nghe mà mặt cậu xanh mét, cậu thật không ngờ cậu của mình lại làm ra chuyện như vậy, lại nhớ tới dáng vẻ của ông ngoại, nhất định ông đã biết rõ mọi chuyện. Nếu chuyện này mà nói là hiểu lầm nhỏ, nếu không phải cậu có chút nghi ngờ, rất có thể sẽ bất hòa với Cố Ngạo, đến lúc đó thì làm sao cậu còn có thể ở bên cạnh Cố Diễm được nữa?

Trang Duy thở dài "Cậu ba, chuyện này là do anh suy nghĩ không chu đáo. Chuyện đến nước này anh cũng không còn gì để nói, cậu của anh em muốn giải quyết thế nào cũng được, anh cũng không muốn hỏi nữa" Đối với Trang Duy, buôn ma túy tuyệt đối là hành vi không thể tha thứ, quả thực là hại người hại mình.

"Em biết anh bị kẹt ở giữa cũng rất khó, em chỉ có thể nói em sẽ cố hết sức tìm biện pháp vẹn toàn, nếu anh cảm thấy khó khăn thì em cũng chỉ có thể chia buồn mà thôi" Cố Ngạo nói.

"Anh hiểu rồi, làm phiền cậu ba nhiều rồi" Là cậu của mình có lỗi trước, Trang Duy cũng không muốn nói thêm gì nữa.

"Nếu không còn chuyện gì nữa, em cúp máy trước đây" Cố Ngạo lên tiếng.

"Được, hẹn gặp lại" Trang Duy chào tạm biệt.

"Hẹn gặp lại" Nói xong, Cố Ngạo liền cúp điện thoại.

Trong lòng Trang Duy lạnh lẽo vô cùng, thậm chí cậu cảm thấy không còn mặt mũi để gặp Cố Diễm nữa. Trải qua chuyện này, nhà họ Cố sẽ nhìn cậu với ánh mắt thế nào? Dù sao cậu của cậu cũng gần như là hại Cố Ngạo. Trong lúc nhất thời, Trang Duy cảm thấy vô cùng mỏi mệt. Cậu không cần người thân của mình giúp đỡ chuyện gì, nhưng ít ra cũng đừng đẩy cậu vào vị trí khó xử như thế, cậu rất đau lòng.

59. Chương 59: Náo Loạn

Trang Duy ổn định tâm trạng rồi mới gọi điện thoại cho ông ngoại, cậu đã hứa tối nay sẽ báo tin cho ông, cho nên dù thế nào thì cũng phải gọi cho ông hay.

"Alo, Trang Duy?" Đầu bên kia truyền đến âm thanh lo lắng của Hoa Thừa.

"Ông ngoại, chuyện cậu buôn ma túy, ông biết được bao nhiêu?" Trang Duy không hề vòng vo mà trực tiếp hỏi thẳng.

Hoa Thừa bên kia im lặng.

Trang Duy chắc chắn ông ngoại tám chín phần đã biết rõ chuyện này.

Lặng im đau lòng, Trang Duy lại lên tiếng "Bên cậu Ba nhà họ Cố nói là do cậu động đến ranh giới của người ta, việc này không thể cứ cho qua như vậy"

"Sao con không cầu xin tổng giám đốc Cố? Chỉ cần tổng giám đốc Cố lên tiếng, cậu của con nhất định sẽ không sao hết" Hoa Thừa nói.

"Ông ngoại, đó là buôn ma túy. Là trái pháp luật!" Trang Duy không thể nào đè nén cảm xúc nữa, chuyện này thật sự làm cậu quá mệt mỏi tâm sức rồi.

"Cậu của con cũng là bất đắc dĩ mới làm vậy" Hoa Thừa vẫn cứ bênh vực cho con trai mình.

Trang Duy thở dài "Ông ngoại, con thật sự hết cách rồi, chỉ đành tùy theo ý tứ của cậu Ba nhà họ Cố thôi"

"Vậy cậu của con còn đường sống sao?!" Hoa Thừa cũng cuống lên, liền dùng chiêu cảm tình "Ông đã mất mẹ con rồi, không thể mất thêm cậu con được nữa"

Nếu có thể, Trang Duy cũng không hi vọng chuyện thành thế này. Nhưng đối mặt với kết quả như vậy, cậu còn có thể làm gì được nữa đây?

"Là do cậu sai, chuyện này vốn là không nên làm" Trang Duy nói.

"Vậy thì sao?!" Hoa Thừa thấy thái độ của Trang Duy như vậy, lửa giận bốc lên, nói "Con được tổng giám đốc Cố bao dưỡng, lẽ nào chút chuyện nhỏ thế này mà không giải quyết được sao? Chỉ cần một câu nói của tổng giám đốc Cố thôi mà!"

Ông ngoại giận quá mất khôn khiến Trang Duy trong chớp mắt lạnh lẽo cả người, môi cậu run lên không thốt nên lời. Cậu không biết phải nói gì, dường như chỉ cần mở miệng, tâm trạng căng như dây đàn của cậu sẽ bị đứt đoạn…

Hoa Thừa cũng nhận ra lúc nãy mình có hơi quá đáng, một lát sau mới chậm rãi nói "Trang Duy, con đi nói chuyện với tổng giám đốc Cố đi. Cậu Ba nhà họ Cố nhất định sẽ nể mặt tổng giám đốc Cố cho cậu con mượn đường, lời nói của tổng giám đốc Cố nhất định sẽ có tác dụng. Dù sao cậu Ba nhà họ Cố cũng đâu có tổn thất gì trong vụ này, qua được thì thả cho qua đi"

Trang Duy mệt mỏi ngồi xuống sopha "Chuyện của con và tổng giám đốc Cố, ông ngoại nghe ai nói?"

Hoa Thừa do dự một chút mới trả lời "Cậu của con nói cho ông biết, nó nói hồi Tết con chạy xe của tổng giám đốc Cố về…"

Trang Duy không ngờ cậu của mình lại chú ý tới chiếc xe, lúc đó cậu đã chọn một chiếc bình thường nhất, cũng không biết cậu mình nghĩ thế nào mà lại đi điều tra chiếc xe đó, lẽ nào bởi vì chiếc xe đó nhìn không giống kiểu mà cậu sẽ dùng hay sao? Rốt cuộc là cậu của mình quá mức cẩn thận hay là mình quá mức bất cẩn đây?

"Thật sự con không thể giúp được gì trong chuyện này" Trang Duy nói.

"Trang Duy, con không thể vong ân phụ nghĩa được!" Hoa Thừa nặng nề nói "Trước đây khi mẹ con qua đời, là ai tận tâm tận lực chăm sóc con? Con không giúp thì cậu của con cũng xong đời. Không phải tổng giám đốc Cố thích con sao? Con nghĩ cách làm anh ta vui vẻ, sau đó dỗ ngọt vài câu, việc này nhất định có thể xoay chuyển được"

Trang Duy sắc mặt không đổi hỏi lại "Trong lòng ông, cháu ngoại mình là người như vậy sao?"

Hoa Thừa nóng nảy lớn tiếng "Đó là cậu của con, bây giờ con còn già mồm cãi láo hay sao? Cứu cậu của con quan trọng hơn"

"Ông vì cậu mà muốn đem danh dự của con dẫm xuống bùn sao?" Đến mức này rồi, Trang Duy ngược lại càng tỉnh táo hơn "Con và tổng giám đốc Cố không phải như mọi người nghĩ, chuyện của cậu con thật sự không thể giúp, đều phải tùy theo ý tứ của cậu Ba nhà họ Cố rồi"

Nếu như Hoa Khải Kiệt không sai, hoặc bị người khác hãm hại, cậu nhất định sẽ giúp đỡ, cậu tin tưởng Cố Ngạo cũng sẽ không phải là người không nói đạo lý. Nhưng hiện tại là Hoa Khải Kiệt muốn làm chuyện vi phạm pháp luật trước, nếu như không phải Cố Ngạo phát hiện sớm, nói không chừng Cố Ngạo cũng bị liên lụy, đến lúc đó nhà họ Cố cũng có thể gặp rắc rối. Cho dù Hoa Khải Kiệt là người thân của cậu, cậu cũng không cho rằng ông ta đáng được tha thứ.

"Con là muốn thấy cậu con chết sao?!" Hoa Thừa không hề nghi ngờ Cố Ngạo sẽ quăng Hoa Khải Kiệt xuống biển cho cá ăn.

"Đó cũng là do cậu tự tìm đường chết" Trang Duy nói xong liền cúp điện thoại.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi sinh ra cậu ngắt điện thoại với ông ngoại, mặc dù cậu không muốn thừa nhận nhưng cậu biết rõ, cậu và ông ngoại e là không thể nào quay lại được như trước đây nữa rồi.

Cậu vẫn cho rằng ông ngoại là người hiểu cậu nhất nhưng không ngờ trong lòng ông ngoại, cậu lại là kẻ tình nguyện bị người ta bao dưỡng. Có lẽ đối với ông ngoại mà nói, cậu cũng không được tính là người thân mà chỉ là trách nhiệm do mẹ cậu để lại mà thôi. Nếu thật sự có tình thân, ông ngoại cũng sẽ không nói ra những lời như vậy với cậu. Ít ra khi nghe Hoa Khải Kiệt nói cậu được bao dưỡng thì cũng nên hỏi thăm cậu một chút chứ không phải tin chắc như thế.

Tình thân rạn nứt là điều khổ sở nhất, trước đây là ba cậu, giờ lại thêm ông ngoại... Trang Duy đột nhiên cảm thấy khi đối mặt với những điều này, cậu đã có phần chết lặng, thậm chí còn bắt đầu nghi ngờ tình cảm liệu có còn bị phản bội hoặc rạn nứt hay không?

Lúc Cố Diễm trở về thì nhìn thấy Trang Duy đang ngồi ngẩn người trên sopha, ngay cả anh mở cửa vào cũng không phát hiện.

Cố Diễm cởi áo khoác ra, bước tới bên cạnh hỏi cậu "Em sao vậy? Cơ thể không khỏe sao?"

Trang Duy ngẩng đầu nhìn lên, vừa nhìn thấy Cố Diễm, hốc mắt bỗng nhiên ê ẩm, cậu đứng bật dậy ôm chầm lấy Cố Diễm.

Cố Diễm thầm thở dài, ôm lại Trang Duy. Cố Ngạo đã nói với anh chuyện của Hoa Khải Kiệt, cũng kể luôn thái độ của Trang Duy. Trước nay Cố Ngạo không can thiệp vào công việc của anh, cho nên chuyện của Cố Ngạo, anh cũng sẽ không nhúng tay vào, trên cơ bản chỉ là nhắc nhở Cố Ngạo nên chú ý an toàn mà thôi.

"Em cãi nhau với ông ngoại" Trang Duy ngập ngừng.

"Không sao, em còn có anh" Cố Diễm biết Trang Duy rất coi trọng tình thân, cho nên lần này cãi nhau với Hoa Thừa nhất định trong lòng rất khó chịu. Mà anh chỉ có thể đối xử tốt với Trang Duy gấp bội, để bù đắp phần tình cảm này mà thôi.

Cánh tay Trang Duy càng thêm ôm chặt lấy Cố Diễm.

Cố Diễm nhẹ nhàng vuốt tóc Trang Duy, hôn lên vành tai cậu, an ủi "Đừng nghĩ nhiều như vậy"

"Ừm" Trang Duy khẽ đáp.

Cố Diễm biết Trang Duy chỉ là làm ra vẻ không sao mà thôi, buông Trang Duy ra, Cố Diễm nâng gương mặt cậu lên, dịu dang nói "Em lên giường nằm nghỉ trước đi, anh đi tắm xong sẽ qua với em"

"Được" Trang Duy gật đầu.

Cố Diễm mỉm cười, đưa Trang Duy về phòng trước sau đó mới lấy quần áo đi tắm. Hiện tại Trang Duy cần trút hết nỗi lòng, cũng cần nghỉ ngơi cho thoải mái. Phòng ngủ là nơi dễ làm người ta thư thái nhất, để Trang Duy về phòng ngủ trước cũng là muốn giúp cậu điều chỉnh tâm trạng một lúc, thoát khỏi tình trạng tâm lý tiêu cực.

Sau khi tắm xong, Cố Diễm xuống nhà bếp hâm nóng một ly sữa bò cho Trang Duy rồi anh mới quay lên phòng ngủ.

Trang Duy còn đang tựa vào đầu giường, ngơ ngẩn không biết đang nghĩ gì.

Cố Diễm đưa ly sữa cho cậu "Em uống chút đi"

“Cám ơn anh” Trang Duy hoàn hồn, cầm ly uống từ từ.

Sau khi Cố Diễm lên giường liền ôm lấy cậu nhưng không vội hỏi gì.

Trang Duy uống hết ly sữa, tâm trạng cũng tốt hơn, kể lại cho Cố Diễm nghe chuyện cãi nhau với ông ngoại.

Sau khi Cố Diễm nghe xong, khẽ hôn lên trán Trang Duy “Chuyện này em không có lỗi, không cần đau lòng vì những người không quan tâm đến em, chỉ cần quan tâm đến chính em và những người làm em hạnh phúc là được rồi. Em còn có anh, còn có tất cả mọi người trong nhà họ Cố”

Trang Duy nắm tay Cố Diễm, lẳng lặng nhìn anh, tựa như có rất nhiều lời muốn nói nhưng không biết phải nói thế nào.

Cố Diễm chăm chú nhìn cậu, nói tiếp “Anh vẫn sẽ ở bên cạnh em, em chỉ cần tin tưởng anh là được, có được không?”

Trước đây Trang Duy không cần anh phải hứa hẹn điều gì, hành động càng thực tế hơn so với lời hứa. Nhưng hôm nay lại khác, ngoài hành động, anh nhất định phải dùng lời hứa để động viên Trang Duy. Tình thân của Trang Duy cứ như vậy bị rạn nứt, anh muốn cậu biết rằng, nếu Trang Duy muốn có tình thân, anh và nhà họ Cố cũng đều có thể san sẻ với cậu.

Một lúc lâu sau Trang Duy mới lên tiếng “Em tin tưởng anh”

“Ừ, anh sẽ không để em phải thất vọng” Cố Diễm mỉm cười.

Hai ngày sau, cảm xúc của Trang Duy vẫn không tốt mấy nhưng không còn quá buồn bã nữa, chỉ là nụ cười vơi đi ít nhiều. Những lúc rảnh rỗi Cố Diễm sẽ ở bên cạnh cậu nhưng anh không nói thêm điều gì, chỉ là ở bên cạnh cậu mà thôi.

Tối thứ năm, Uông Nguyệt Hoa gọi điện thoại cho Trang Duy. Cậu và Uông Nguyệt Hoa cũng không thường xuyên gọi điện thoại, phần lớn đều là nhắn tin, bởi vì Uông Nguyệt Hoa thường không ở trong nước, cân nhắc đến chuyện lệch múi giờ, nhắn tin càng tiện hơn.

“Bác gái” Trang Duy lên tiếng chào.

“Tiểu Duy đấy à, tuần này con có rảnh không? Gọi Cố Diễm cùng về nhà ăn cơm nhé” Uông Nguyệt Hoa vừa cười vừa nói.

Lời mời của Uông Nguyệt Hoa, Trang Duy tất nhiên không thể từ chối, hơn nữa tuần này cậu đúng là cũng không bận việc gì liền đáp “Dạ được, chờ Cố Diễm về con sẽ nói với anh ấy”

“Được, trong nhà mới mời một vị đầu bếp chuyên làm bánh ngọt Trung Quốc đến, hai đứa về đúng lúc ăn thử nhé” Uông Nguyệt Hoa nói.

“Không phải trước đây trong nhà đã có một người sao ạ?” Trang Duy nhớ hương vị món ăn của đầu bếp trước cũng rất ngon.

Uông Nguyệt Hoa trả lời “Tháng trước bác ấy về hưu rồi, nói là sau khi nghỉ hưu muốn mở một lớp dạy làm bánh kiểu Trung Quốc, chúng ta cũng không tiện giữ lại, chỉ có thể tìm một người mới”

“Vậy chủ nhật này tụi con sẽ về ăn thử” Bình thường bọn họ đều về vào tối thứ sáu, ở lại đến chủ nhật. Sáng thứ hai Cố Diễm sẽ trực tiếp đi từ nhà họ Cố đến công ty, cậu có việc thì sẽ đi cùng với Cố Diễm, không thì sau khi ăn trưa xong mới đi về.

Tối thứ sáu, Trang Duy tự mình lái xe đến nhà họ Cố, Cố Diễm thì trực tiếp đi về từ công ty. Nếu quay lại rước cậu, đến lúc đó có thể sẽ bị kẹt xe gần một tiếng đồng hồ, vì để người trong nhà không phải chờ đợi, hai người đành đi riêng với nhau.

Lúc Trang Duy đến, Cố Diễm vẫn chưa về, nhưng Cố Hủ và Hạ Tử Thần đã ở đó rồi, Cố Ngạo và Cố Hàm không có ở nhà, Trang Duy cũng không hỏi nhiều.

Uông Nguyệt Hoa kéo Trang Duy ngồi xuống “Con đói bụng chưa? Chờ một lát nữa nhà bếp mới nấu cơm xong, con thử món bánh này xem, vừa mới làm xong buổi chiều đấy”

Trang Duy nhìn một mâm bánh kiểu Trung Quốc trên bàn, thật sự rất có cảm giác muốn ăn thử một phen.

Hạ Tử Thần rót một ly trà nóng cho Trang Duy "Baba mới vừa mua trà Đại Hồng Bào, anh uống thử xem" Baba trong câu nói của Hạ Tử Thần là Cố Chính Khanh, buổi chiều cậu nhóc không có việc gì liền đi làm bạn với Cố Chính Khanh.

Trà phối hợp bánh ngọt kiểu Trung Quốc, có thể nói là bổ sung lẫn nhau, Trang Duy sau khi nếm thử liền gật đầu khen ngợi "Trà và bánh rất ngon, bánh không ngọt lắm, hẳn Cố Diễm sẽ rất thích"

Uông Nguyệt Hoa cười "Đầu bếp mới làm điểm tâm không quá ngọt, bác thích điều này cho nên mới chọn cô ấy"

Đang nói chuyện, Cố Chính Khanh từ trên lầu đi xuống, thấy Trang Duy, ông cười nói "Tiểu Duy đến rồi à?"

"Bác trai" Trang Duy đứng lên chào ông.

"Con ngồi đi" Cố Chính Khanh ngồi lên chiếc sopha đơn quen thuộc "Con thích món nào thì để nhà bếp làm nhiều một chút cho mấy đứa đem về"

"Dạ" Trang Duy gật đầu.

Cố Chính Khanh không để ý mấy đứa nhỏ nữa, quay qua bàn chuyện sinh nhật mấy ông bạn già với Uông Nguyệt Hoa.

Trang Duy cũng không quấy rầy người lớn nói chuyện, hỏi thăm Hạ Tử Thần tình hình gần đây của Cố Hủ cũng như phiên bản mới nhất của game. Quảng cáo cho của cậu cũng sắp ra mắt, đến thời điểm tuyên truyền cũng phải tìm hiểu trước mới được.

Hàn huyên một lúc, Cố Diễm đã về đến, về chung với anh còn có Cố Ngạo.

Sau khi vào nhà, Cố Ngạo ôm Uông Nguyệt Hoa trước, sau đó mới chào hỏi mọi người trong nhà. Thái độ đối với Trang Duy cũng như mọi ngày, tựa như không hề bị ảnh hưởng bởi chuyện của Hoa Khải Kiệt. Trang Duy thấy vậy cũng yên lòng, không còn lúng túng như lúc đầu.

Một lúc nữa mới đến bữa tối, Cố Hủ đưa Hạ Tử Thần về phòng không biết làm gì, Uông Nguyệt Hoa xuống nhà bếp xem bữa ăn chuẩn bị đến đâu, Cố Diễm thì lại cùng Cố Chính Khanh đi lên phòng sách để bàn công việc. Trong phòng khách nhất thời chỉ còn lại hai người Trang Duy và Cố Ngạo.

Trang Duy không biết nên mở miệng nói gì.

Ngược lại là Cố Ngạo lên tiếng trước "Anh dâu, anh đừng nghiêm túc như vậy, làm em cũng không biết nên mở miệng thế nào hết"

Trang Duy khẽ cười "Lần này thật sự là lỗi của cậu anh"

Cố Ngạo phất phất tay "Anh không cần vì chuyện của Hoa Khải Kiệt mà thấy hổ thẹn với em, dù sao chuyện này anh cũng không biết. Tuy nói là cho Hoa Khải Kiệt mượn đường là vì nể mặt anh nhưng đối với em, ông ta cũng chỉ là người ngoài, còn anh là người trong nhà, em không cần vì một người ngoài mà làm khó người trong nhà. Với việc làm của Hoa Khải Kiệt, em đã sai người âm thầm tiêu hủy đống ma túy đó, em cũng không muốn tính toán những chuyện khác, sau này cũng sẽ không qua lại với nhà họ Hoa nữa. Chỉ cần anh và anh cả không có vấn đề gì, lần này coi như cho qua đi. Anh cũng đừng suy nghĩ nhiều, ngược lại chuyện này vốn không có quan hệ gì với anh mà"

Nghe Cố Ngạo nói sẽ không truy cứu, Trang Duy có hơi bất ngờ, đồng thời cũng có phần cảm động. Nhà họ Cố thật sự không hề xem cậu là người ngoài, cho nên mới có thể bỏ qua việc như vậy. Uông Nguyệt Hoa gọi cậu về ăn cơm, bánh ngọt kiểu Trung Quốc chỉ là một cái cớ, từ khi thấy Cố Ngạo về thì cậu đã biết, hôm nay nhà họ Cố là muốn giúp cậu giải sầu, nếu không Cố Ngạo cũng sẽ không từ Mĩ trở về trùng hợp đến vậy.

"Cám ơn em" Trang Duy nghiêm túc nói, sau này cậu sẽ không liên hệ với ông ngoại nữa, nhưng tấm lòng của nhà họ Cố dành cho cậu, cậu sẽ nhận lấy.

"Anh dâu cũng đừng khách sáo" Cố Ngạo cười nói. Qua chuyện của Hoa Khải Kiệt, Cố Ngạo cũng biết được Trang Duy là một người rất có nguyên tắc, sau khi biết rõ nguồn cơn thì liền không hề nài nỉ. Hắn tán thưởng thái độ và lý trí của Trang Duy, đây cũng là nguyên nhân hắn quyết định buông tha Hoa Khải Kiệt. Hơn nữa sau này cũng sẽ không qua lại nữa, Hoa Khải Kiệt đắc tội hắn, người khác cũng sẽ e dè, Hoa Khải Kiệt còn muốn tiếp tục làm chuyện này, trên căn bản không có khả năng.

Rốt cuộc Trang Duy cũng được giải thoát khỏi tâm lý tiêu cực, không phải bởi vì Hoa Khải Kiệt không sao, mà là bởi vì thái độ của nhà họ Cố dành cho cậu. Điều này làm cậu cảm nhận được điều mà Cố Diễm từng nói, cậu còn có anh, còn có người thân của nhà họ Cố nữa.

60. Chương 60: Đổi Xưng Hô

Ăn cơm tối xong, Cố Diễm và Cố Chính Khanh tiếp tục lên phòng sách bàn chuyện, Cố Hủ và Hạ Tử Thần thì về phòng chơi game, Cố Hàm tối nay trực đêm không về, Cố Ngạo vì lệch múi giờ nên ăn xong thì đã về phòng ngủ trước.

Trang Duy bưng nước trái cây ra phòng khách nhỏ, từ đây có thể nhìn thấy một phần nhỏ biển hoa mai ngoài sân, tuy buổi tối không thấy rõ lắm nhưng có một nơi yên tĩnh để cậu điều chỉnh lại tâm trạng của mình cũng không tệ.

Ngồi được một lúc, Uông Nguyệt Hoa cũng mang báng ngọt và trái cây vào, sau khi nhìn thấy Trang Duy ngồi đó thì liền mỉm cười "Bác biết ngay là con ở đây mà"

"Bác gái" Trang Duy cười đáp.

Uông Nguyệt Hoa để thức ăn xuống, ngồi cạnh Trang Duy, hỏi cậu "Con đang làm gì đó?"

"Không có gì ạ, chỉ là ngồi ở đây thôi" Trang Duy trả lời.

Uông Nguyệt Hoa vừa cười vừa nói tiếp "Đúng lúc chỉ có hai chúng ta rảnh rỗi, tán gẫu với bác một chút nhé?"

"Dạ được ạ" Uông Nguyệt Hoa muốn nói chuyện với cậu, Trang Duy tất nhiên sẽ không từ chối.

Uông Nguyệt Hoa nhìn khung cảnh bên ngoài cửa sổ, sau đó quay qua nói với Trang Duy "Từ khi Cố Diễm ở bên cạnh con, sinh hoạt của nó càng phong phú hơn trước. Trước đây bác rất lo cuộc sống của nó đơn điệu như vậy thì quá mức cô độc. Bận rộn công việc là một chuyện, nhưng sinh hoạt thì cần phải thoải mái một chút mới vui vẻ được"

"Thật ra con mới là người nên cám ơn Cố Diễm, anh ấy giúp con thay đổi rất nhiều" Nghĩ đến cuộc sống của mình và Cố Diễm, nét mặt Trang Duy càng thêm dịu dàng "Từ khi mẹ con mất, con cũng dần quên đi ý nghĩa cuộc sống. Nhưng từ sau khi có Cố Diễm bên cạnh, ý nghĩa cuộc sống như đã quay lại vậy. Ở bên cạnh anh ấy, con rất vui vẻ, con cũng cảm ơn bác và bác trai đã hiểu và chấp nhận chúng con"

Uông Nguyệt Hoa cười nói "Hai người cùng sống với nhau đều sẽ có ảnh hưởng tốt cho nhau, đối với con hay Cố Diễm thì đều là chuyện tốt, đây là duyên phận của hai đứa, chúng ta làm ba mẹ chỉ là tác thành mối duyên phận này thôi"

"Con sẽ quý trọng" Trang Duy nói.

"Con là một đứa trẻ ngoan, Cố Diễm có con, bác cũng yên tâm" Uông Nguyệt Hoa vỗ nhẹ lên tay Trang Duy, với tư cách là một người từng trải, chân thành an ủi cậu "Bác biết con và Cố Diễm bên nhau cũng không dễ dàng gì, thân phận và địa vị của nhà họ Cố làm con phải đối mặt với rất nhiều rắc rối. Nhưng cũng không còn cách nào khác, muốn trở thành người tiếp quản của nhà mình thì nhất định sẽ phải trải qua điều này. Không giấu gì con, trước đây bác cũng từng như thế. Tuy rằng người nhà của bác không hề gây rắc rối nhưng cũng không ít họ hàng xa và bạn bè muốn bác giúp họ liên lạc với nhà họ Cố để tìm đường hợp tác, cũng có người lợi dụng nhà họ Cố làm những chuyện mà bác rất khó chấp nhận được"

Nhắc lại những chuyện này, Uông Nguyệt Hoa luôn trầm tĩnh "Có một lần bác rất phiền lòng, giống như bác không còn bạn bè nào thật lòng với bác nữa, dường như mỗi người trò chuyện với bác, làm quen với bác đều có mục đích riêng cả. Sau đó mẹ chồng của bác, cũng là bà nội của Cố Diễm, nói với bác, bà cũng từng như thế, điều mà bác cần làm không phải là hoài nghi hay thất vọng, mà là nghĩ cách trợ giúp ba của Cố Diễm. Trong lúc nói chuyện với người khác, phải thay ông ấy phán đoán xem người này có đáng giá để làm bạn hay không, hạng mục kia có đáng để hợp tác hay không. Vợ của người tiếp quản nhà họ Cố không phải dễ làm, bởi vì mặc dù chỉ là vợ thì cũng phải có trách nhiệm trông nom chăm sóc cho toàn bộ nhà họ Cố"

Uông Nguyệt Hoa nhìn Trang Duy "Lúc mới bắt đầu thì rất khó khăn, nhưng từ từ bác cũng có cách của riêng mình, không chỉ thành thạo ứng phó mà cũng có thể đưa ra ý kiến với ba của Cố Diễm. Điều này cũng giúp cho quan hệ giữa hai vợ chồng bác càng bền vững hơn, cũng càng xác định tầm quan trọng không thể thay thế đối với cả hai người. Cố Diễm là người thừa kế tiếp theo của nhà họ Cố, con làm nửa kia của nó, gánh nặng và trách nhiệm càng nặng hơn so với nửa kia của bọn Cố Hàm. Có thể con không có hứng thú về mặt này, không muốn xã giao cũng không quan tâm đến chuyện thương trường, những chuyện này không quan trọng, dù sao sở thích mỗi người đều khác nhau. Nhưng bác hi vọng ít nhất con phải bảo đảm tâm thái của bản thân phải vững vàng bình tĩnh, như thế thì cuộc sống sau này của con cũng sẽ trải qua dễ dàng hơn một chút"

Trang Duy nhìn Uông Nguyệt Hoa, trong lòng cảm động, Uông Nguyệt Hoa nói với cậu những chuyện này cũng là hi vọng cậu có thể bình tĩnh đối mặt với sự rắc rối trong cuộc sống mà địa vị của nhà họ Cố mang đến.

Qua cuộc đối thoại này, Trang Duy mới phát hiện ra bản thân có những khía cạnh mà mình thật sự làm không tốt. Tuy rằng cậu đã sớm biết ở bên cạnh Cố Diễm sẽ phải đối mặt với vô số rắc rối từ những người muốn thông qua cậu tìm cách hợp tác, nhưng cậu thật sự chưa từng nghĩ đến việc nên giúp Cố Diễm chia sẻ những chuyện này, mà chỉ một mực từ chối chứ không biết làm gì, cuối cùng người khác không chịu tin, mà cậu cũng không thật sự thoải mái được.

Ngoại giao giữa các phu nhân là điều cần thiết trong rất nhiều trường hợp, đây cũng không hoàn toàn là thú tiêu khiển vô ích của những vị phu nhân có tiền có của, đối với một số phu nhân thì đúng là vậy, nhưng đối với các phu nhân có đầu óc, thì đây chính là nơi tốt nhất để khai thác và tạo ra cơ hội.

Uông Nguyệt Hoa đương nhiên chính là người có đầu óc, mà cậu tuy không thể tham gia tụ hội của các phu nhân như Uông Nguyệt Hoa nhưng trên đạo lý thì vẫn giống như nhau. Cậu cũng có thể thông qua xã giao bên ngoài mà trợ giúp cho Cố Diễm chứ không phải là tránh né hay từ chối.

"Cám ơn bác, con hiểu rồi" Trang Duy cười đầy cảm kích.

Uông Nguyệt Hoa lắc đầu nói "Bác cảm thấy con có năng lực xử lý tốt những chuyện này, chỉ là cần chỉ dẫn một chút là được rồi. Bác hi vọng nhà họ Cố trong tay con và Cố Diễm có thể kéo dài, mặc dù phần sản nghiệp này của nhà họ Cố chỉ là vô tình làm giàu từ thế hệ trước mà thôi"

"Con sẽ cố gắng nỗ lực" Trang Duy hứa với Uông Nguyệt Hoa.

"Được" Uông Nguyệt Hoa gật đầu cười, lại nói tiếp "Chuyện trong nhà của con, bác cũng có nghe nói. Cho dù ra sao, con còn có nhà họ Cố, còn có người thân là chúng ta. Bác không thể so sánh với mẹ con, nhưng bác đã sớm xem con là con trai của bác rồi. Con và Cố Diễm ở bên nhau, bác cũng là mẹ của con, nhà của mẹ cũng là nhà của con"

Vành mắt Trang Duy đỏ lên, nhìn Uông Nguyệt Hoa không nói nên lời.

Uông Nguyệt Hoa mỉm cười nói "Bác còn đang chờ con đổi xưng hô đây"

Trang Duy sụt sịt, mở miệng gọi "Mẹ"

"Ai da" Uông Nguyệt Hoa dịu dàng cười, đưa tay ôm Trang Duy "Đứa trẻ ngoan"

Đã lâu chưa từng được hưởng thụ vòng tay của mẹ nên Trang Duy cảm thấy cực kỳ ấm áp, mặc dù đây không phải là mẹ ruột cậu nhưng cậu cũng thật sự cảm nhận được tình thương của Uông Nguyệt Hoa dành cho mình.

Một lúc lâu sau, đợi đến khi Trang Duy hoàn toàn khôi phục tâm trạng, Uông Nguyệt Hoa mới buông cậu ra, sau đó lấy ra bao lì xì đã chuẩn bị sẵn kín đáo đưa cho cậu "Phí đổi xưng hô của con đây"

"Cám ơn mẹ" Trang Duy nhận lấy, đây là sự thừa nhận dành cho cậu, cậu không thể không nhận.

Uông Nguyệt Hoa vuốt tóc Trang Duy, cười nói "Con cũng nhớ phải đổi xưng hô với ba luôn, không chừng có thể nhận được lì xì thêm một lần nữa đó"

Trang Duy gật đầu, cũng cười theo.

Thấy thời gian cũng đã khá muộn, Uông Nguyệt Hoa đi về phòng nghỉ ngơi trước. Bà rất chú ý chăm sóc cho bản thân, nếu không phải cần thiết, bà tuyệt đối sẽ không thức khuya.

Trang Duy lại ngồi trong phòng khách nhỏ một lúc nữa mới đứng dậy quay về phòng.

Cố Diễm vẫn chưa về phòng, Trang Duy tắm xong thì lấy một quyển kinh tế học ra ngồi trên sopha đọc. Sau khi hàn huyên với Uông Nguyệt Hoa, Trang Duy cho rằng cậu nên lợi dụng thời gian trống để học hỏi thêm. Công việc của cậu thường sẽ bận rộn kéo dài liên tục mấy ngày liền, thậm chí đảo lộn cả ngày đêm, nhưng tới lúc rảnh rỗi lại chẳng có chuyện gì để làm, trước đây thời gian này chính là lúc để cậu nghỉ ngơi, nhưng bây giờ cậu có thể lợi dụng để học hỏi thêm một ít.

Cậu sẽ không can thiệp vào cách thức kinh doanh và quyết định của Cố Diễm, chỉ là hi vọng những lúc Cố Diễm cần, cậu có thể đưa ra ý kiến có ích, giúp đỡ cho Cố Diễm phần nào. Cho dù Cố Diễm có tiếp thu hay không cậu cũng không ngại, quan trọng là có thể có quan điểm để Cố Diễm tham khảo.

Cố Diễm vẫn luôn suy tính, trải đường cho sự nghiệp của cậu, vậy thì cậu cũng phải có báo đáp xứng đáng, dù sao tình cảm phải có qua có lại mới được bền lâu.

Khi Cố Diễm về phòng thì thấy Trang Duy đang chăm chú đọc sách, trên bàn còn để một bao lì xì cùng với hai ly sữa bò, trong đó một ly đã uống cạn, một ly khác vẫn còn bốc hơi nghi ngút.

"Anh thảo luận với ba xong rồi?" Trang Duy đang đọc sách ngẩng đầu lên.

"Ừ" Cố Diễm đi tới, chạm vào bao lì xì, hỏi cậu "Đây là gì thế?"

"Phí đổi xưng hô" Trang Duy bình tĩnh trả lời anh.

Cố Diễm sửng sốt một chút mới phản ứng kịp, anh khẽ cười hôn lên môi cậu "Vậy có phải anh nên bắt đầu tính đến chuyện kết hôn rồi không?"

Trang Duy bật cười "Không cần gấp"

Cố Diễm ôm lấy Trang Duy, khẽ thì thầm "Vậy chúng ta có phải nên thực hiện nghĩa vụ giữa người yêu trước hay không?"

Trang Duy miết vành tai Cố Diễm, trả lời "Chỉ làm một lần thôi" Cậu cũng không muốn sáng mai dậy muộn, dù sao thì cũng còn đang ở nhà họ Cố.

"Được" Cố Diễm cười đáp lại, ôm Trang Duy lên giường.

Lần này Cố Diễm cũng không làm quá mức, Trang Duy chỉ dậy muộn hơn nửa tiếng so với ngày thường, bởi vì là chủ nhật cho nên dậy trễ một chút cũng không sao. Nhà họ Cố không có quy định mấy giờ phải thức dậy, cho nên nhà bếp đều chuẩn bị sẵn thức ăn cho cả ngày.

Sau khi Trang Duy đi xuống lầu thì thấy Uông Nguyệt Hoa và Cố Chính Khanh đã dậy rồi, tuy rằng có hơi ngại ngùng nhưng Trang Duy vẫn chào Uông Nguyệt Hoa "Mẹ, chào buổi sáng"

"Chào buổi sáng, nhà bếp có nấu soup bí đỏ và cháo ngũ cốc, con muốn ăn cái nào?" Uông Nguyệt Hoa hỏi.

"Dạ, cháo ngũ cốc đi ạ" Trang Duy đáp xong, quay qua chào Cố Chính Khanh "Ba, chào buổi sáng"

Cố Chính Khanh cười ha hả, tâm trạng rất tốt "Chào buổi sáng, ba còn chưa có chuẩn bị phí đổi xưng hô cho con, phải làm sao bây giờ?"

"Không sao đâu ạ, mẹ đã cho con rồi" Trang Duy cười đáp.

“Đó là của mẹ con, lát nữa ba cho con một phần lớn hơn” Cố Chính Khanh cười nói.

“Dạ” Trang Duy cũng không khách sáo đáp lại.

“Tối nay dặn nhà bếp làm một bữa thịnh soạn, ăn mừng một lần” Cố Chính Khanh lên tiếng.

“Được, để em dặn nhà bếp” Uông Nguyệt Hoa trả lời.

Buổi tối, Cố Hàm đã về nhà, cả nhà náo nhiệt ăn cơm, chúc mừng Trang Duy chính thức trở thành một thành viên trong gia đình nhà họ Cố, chỉ còn đợi Cố Diễm chuẩn bị cầu hôn và hôn lễ nữa là xong.

Từ nhà họ Cố trở về chưa được mấy ngày, quảng cáo dầu gội đầu của Trang Duy đã được tuyên truyền đồng bộ khắp nơi, dầu gội đầu cũng đồng thời được đưa ra thị trường, nghe nói chỉ trong một ngày ngắn ngủi, đã có vài nơi bán cháy hàng. Sản phẩm của Cố thị sản xuất vốn có giới hạn, đến mức chỉ có thể tạm thời điều động hàng hóa từ khu vực lân cận đến để đáp ứng nhu cầu của người tiêu dùng – Dầu gội đầu mà bán cháy hàng cũng xem như hiếm thấy.

Ba kiểu phong cách mà quảng cáo muốn biểu hiện đều được Trang Duy biểu diễn vô cùng nhuần nhuyễn, ngay cả Cố Chính Khanh cũng gọi điện thoại đến khen ngợi biểu hiện của Trang Duy, còn nói sau này có quảng cáo nữa thì sẽ ưu tiên xét cho Trang Duy trước.

Giá trị bản thân của Trang Duy trong lúc nhất thời tăng lên gấp ba, số lượng fan mỗi ngày tăng lên đến không thể tính toán chính xác được.

Dựa vào thời cơ này, tư liệu mới của cũng được tung ra, Trang Duy từ hiện đại hóa trang thành cổ trang, độ chênh lệch lớn thế này không chỉ không khiến người ta cảm thấy không phù hợp, trái lại còn làm cho mọi người cảm thấy cho dù cậu quảng cáo mặt hàng gì, hình tượng thế nào cũng đều có thể nắm vững được. Điều này cũng càng mở rộng cơ hội hơn cho việc tìm cậu làm đại diện phát ngôn.

Trang Duy không biết phần tư liệu mới này của Thịnh Thần cũng ra mắt vào lúc này, có phải là đã sớm bàn với Cố Diễm rồi hay không. Nhưng không thể không thừa nhận, chuyện này đối với cậu, với Cố thị, hay với Thịnh Thần, tuyệt đối chính là thắng lớn.

Công việc của Quý Sâm cũng bận rộn hơn trước rất nhiều, mỗi ngày đều không ngừng tiếp điện thoại. Cậu ta vẫn còn muốn chọn lọc lại, bận rộn lu bu đến mức không có thời gian để thưởng thức món ngon nữa.

Ngay thời điểm danh tiếng của Trang Duy đang nổi như cồn, More liền châm thêm một ngòi lửa nữa. Nghi thức ký hợp đồng đại diện phát ngôn cho mùa này của More được tiến hành tại thành phố N, mời không ít phóng viên đến, hiện trường vô cùng hoành tráng. Trang Duy lúc này, cho dù chỉ là chụp được một bức ảnh khi cậu lái xe thôi cũng đủ để trở thành tiêu đề, vì thế nên truyền thông căn bản sẽ không bỏ qua cơ hội đăng tin về buổi nghi thức ký hợp đồng lần này.

Nghi thức ký hợp đồng lần này cũng có sự góp mặt của Lâm Tân, nhờ độ hot của Trang Duy, Lâm Tân một lần nữa được lên tiêu đề, danh tiếng cũng được kéo lên. Mặc dù không thể so với Trang Duy nhưng cũng đã khôi phục lại gần bằng với trước lúc bị tai nạn giao thông rồi.

Danh tiếng của Trang Duy mặc dù lên như diều gặp gió nhưng cậu vẫn cố gắng sống một cuộc sống an ổn nhất. Nếu không có công việc thì cậu sẽ không ra khỏi cửa, trên căn bản chỉ là ở nhà đọc sách, xem phim, hơn nữa cậu còn mời một vài gia sư dạy ngoại ngữ, tự học ngoại ngữ ngoài tiếng Anh thông qua video. Những điều này Cố Diễm đều biết hết, nhưng cậu hi vọng đợi đến sau khi cậu và Cố Diễm cùng đi du lịch ở đâu đó, Cố Diễm không cần phải quan tâm cậu từng li từng tí, cậu cũng có thể trôi chảy giao lưu với người khác. Nếu như có khách nước ngoài đến thăm, cậu là người yêu của Cố Diễm, cũng không đến mức tiếp đãi không chu đáo.

Trưa hôm đó, Trang Duy mới vừa ngủ dậy thì nhận được điện thoại của ba cậu gọi đến, nhưng giọng nói lại là của Trang Dụ.

“Anh, ba nhập viện, anh tới thăm một lần đi”

Hết chương 60.

61. Chương 61: Thăm Bệnh

Trang Duy sau khi hỏi số phòng và bệnh viện thì lập tức đến thăm ngay.

Trang Dịch Sơn nằm trong một phòng bệnh đơn, Trang Duy cũng không biết ba cậu rốt cuộc là bị bệnh gì, có cần kiêng cữ món gì không cho nên không mua quà nhiều, chỉ mua một giỏ hoa quả ở dưới lầu bệnh viện, dù sao thì đem một ít quà đến cũng tốt hơn là đi tay không.

Khu nội trú rất rộng, sau khi ra khỏi thang máy, Trang Duy đến chỗ y tá hỏi đường đi. Cô nàng y tá vừa gặp là nhận ra cậu ngay, mặc dù có đeo kính râm nhưng Trang Duy vừa kéo khẩu trang xuống vẫn rất dễ nhận ra. Y tá nhỏ kích động cả buổi nhưng nghĩ lại đang trong giờ làm việc, không tiện làm quá, chỉ đành cố gắng nuốt gào thét và tiếng cười đầy kích động xuống, chỉ đường cho Trang Duy. Trang Duy cám ơn xong liền đi đến phòng bệnh theo chỉ dẫn của cô nàng.

Gõ cửa, Trang Duy mở cửa vào thì thấy Lương Sảng và Trang Dụ đều ở trong phòng. Lương Sảng vẫn phấn son diêm dúa, hoàn toàn không giống như đến thăm bệnh, có cảm giác như đang đi đến buổi tụ hội của các phu nhân quyền quý vậy. Ngược lại Trang Dụ gầy hơn trước không ít, sắc mặt cũng không tốt lắm.

"Cậu đến rồi đấy à?" Lương Sảng liếc Trang Duy một cái, chắc hẳn là do ở đây không có người ngoài cho nên Lương Sảng mới không thèm che giấu giọng nói lạnh lùng và ánh mắt đầy khinh thường của bà ta.

Trang Duy để giỏ trái cây xuống, không để ý đến Lương Sảng, chỉ đi đến cạnh giường nhìn Trang Dịch Sơn.

Trang Dịch Sơn còn đang ngủ, trên tay gắn kim truyền dịch, trên màn hình máy móc hiện lên đủ các loại số liệu, Trang Duy chỉ đọc được huyết áp và nhịp tim. Sắc mặt Trang Dịch Sơn rất xấu, trắng bệch mà xanh xao, môi tím tái, nhìn qua có vẻ bị bệnh không nhẹ.

Lúc này, y tá đúng giờ đến đổi dịch truyền, Trang Duy tranh thủ thời gian hỏi thăm một chút "Xin hỏi, ba tôi bị bệnh thế nào?"

Cô nàng y tá vừa thấy Trang Duy thì đỏ mặt ngay lập tức, nhưng cũng không thất lễ mà vô cùng tỉ mỉ giải thích cho Trang Duy "Bệnh nhân là do bệnh tim tái phát nên mới được đưa vào bệnh viện. Bệnh nhân có tiền sử bệnh tim và cao huyết áp, lần này có thể là do bị kích thích nên mới đột ngột tái phát bệnh tim, nhập viện cấp cứu"

Trang Duy cau mày hỏi lại "Liệu có nguy hiểm đến tính mạng không?"

Y tá vẫn kiên nhẫn trả lời "Bây giờ vẫn rất khó nói trước, cần phải tiếp tục theo dõi. Người bị bệnh tim không chịu được kích thích, cộng với bệnh nhân bị mắc chứng cao huyết áp đã lâu năm lại càng bất lợi với mạch máu trong tim, nếu không cẩn thận chăm sóc rất dễ xảy ra vấn đề. Tình trạng cụ thể anh có thể đến hỏi bác sĩ điều trị chính một chút, hiểu biết của tôi có hạn, bác sĩ sẽ đưa ra phương án điều trị tốt nhất, gia đình có thể tham khảo thêm"

"Cám ơn cô" Trang Duy nói lời cảm ơn với cô y tá.

Trước khi ra ngoài, y tá còn dặn khi nào cần thì có thể nhấn chuông gọi.

Trang Duy nhìn Lương Sảng và Trang Dụ, sắc mặt bình tĩnh "Đã xảy ra chuyện gì?"

Trang Duy biết tim của ba cậu có vấn đề nhưng không quá nghiêm trọng, chỉ cần chăm sóc kĩ lưỡng là được. Trước đây khi mẹ cậu còn sống thường hay nấu một ít canh bồi bổ tim mạch, sau khi mẹ cậu mất, ba cậu cũng tái phát bệnh tim mấy lần nhưng không nặng, cùng lắm là đến bệnh viện truyền dịch hai ba ngày là ổn. Nhưng không ngờ lần này lại nghiêm trọng đến mức phải nhập viện, quả thật khiến Trang Duy vô cùng bất ngờ.

Còn chứng cao huyết áp, ba cậu suốt ngày xã giao, uống rượu không ít, ăn uống cũng không kiêng, chứng cao huyết áp và mỡ trong máu nhất định sẽ tới gõ cửa. Chuyện này thì phải trông cậy vào Lương Sảng chăm sóc ba cậu nhiều một chút, nhắc nhở ba cậu mỗi ngày uống thuốc đúng giờ thì sẽ không có vấn đề gì.

Trang Dụ vừa định lên tiếng thì đã bị Lương Sảng cắt ngang "Không sao hết, cậu cũng biết, người lớn tuổi thì cơ thể không khỏe, ba cậu an dưỡng một thời gian là không sao rồi"

Trang Duy nhìn Lương Sảng, ánh mắt lạnh lùng, khí thế lạnh lẽo kia làm Lương Sảng né tránh ánh mắt của Trang Duy, nụ cười cũng sượng lại.

"Tốt nhất là vậy" Tuy rằng Trang Duy không còn cảm tình gì với ba cậu, nhưng là con của ông, có những chuyện vẫn phải nói.

Lương Sảng liếc xéo Trang Duy, lại cảm thấy khí chất của Trang Duy có gì đó khác hẳn với lúc trước, làm cho bà ta chợt cảm thấy giống như mình đã dưới cơ Trang Duy, điều này làm cho Lương Sảng vô cùng khó chịu. Bà ta lại quay qua nhìn Trang Dụ, ông chủ hiện tại của Tư Duyệt chính là con trai Trang Dụ của bà ta, chứ không phải là Trang Duy đang chường mặt trong giới giải trí.

Lương Sảng đắc ý hất hàm "Gọi điện cho cậu chỉ để cậu biết mà tới thăm ba cậu một lát thôi, bây giờ thăm xong rồi thì về sớm đi, không thôi lát nữa ba cậu tỉnh lại thấy cậu, mấy người lại cãi nhau ầm ĩ không tốt cho sức khỏe của ông ấy đâu"

Nếu thật sự không có chuyện gì, Trang Duy cũng không muốn ở lại, nhưng nhìn dáng vẻ của ba cậu thì làm sao lại không sao cho được. Hơn nữa, nếu thật sự không sao, Trang Dụ cũng sẽ không gọi điện kêu cậu đến đây, nhưng từ khi cậu bước vào cửa đến giờ, Trang Dụ vẫn không hề mở miệng, cậu lại càng không thể về, ít nhất cũng phải đợi ba cậu tỉnh dậy, cậu tự mình xác định không sao mới có thể đi về được.

"Không phải bà nói là không có vấn đề gì hay sao? Chỉ là ông ấy đã lớn tuổi rồi, nếu đã chăm sóc tốt thì nhìn tôi một cái cũng đâu có sao nhỉ" Trang Duy thong thả cười nói "Hơn nữa, ở đây là bệnh viện, có bác sĩ ở đây thì lại càng không cần phải lo lắng"

Lương Sảng trừng mắt nhìn cậu, rốt cuộc vẫn câm họng không nói tiếng nào.

Chỉ chốc lát sau, Trang Dịch Sơn đã tỉnh dậy. Lương Sảng vội vã chạy đến ân cần hỏi han, đỡ ông ta ngồi dậy, nhưng không thèm nhắc đến chuyện Trang Duy đến thăm một tiếng nào.

Ngược lại Trang Dịch Sơn trước sự ân cần vồn vập của Lương Sảng thì lại không hề tươi cười, có cảm giác như ông ta không muốn thấy mặt Lương Sảng vậy. Đợi sau khi ông ta ngồi ngay ngắn rồi thì mới nhìn đến Trang Duy đang đứng ở cuối giường, nói với Lương Sảng một câu "Bà và Trang Dụ ra ngoài trước đi, tôi nói chuyện với Trang Duy một lát"

"Bác sĩ nói ông phải tĩnh dưỡng, đừng có bận tâm lo nghĩ nhiều quá. Trang Duy cũng đến thăm ông rồi, chắc là nó bận lắm, để cho nó đi về trước đi" Lương Sảng cản lại.

Nếu như là trước đây, nhất định Trang Dịch Sơn sẽ theo ý của Lương sảng, nhưng hôm nay thái độ của ông ta lại không giống vậy nữa, chỉ lạnh lùng liếc Lương Sảng một cái "Đi ra ngoài!"

Ngón tay Lương Sảng nắm siết lại, nhìn Trang Dịch Sơn rồi lại nhìn Trang Duy, có phần không cam lòng cùng Trang Dụ đi ra ngoài.

Phòng bệnh lại yên ắng như trước, Trang Dịch Sơn chỉ cái ghế cạnh giường "Ngồi đi"

Trang Duy nghe vậy thì ngồi xuống nhưng không hề lên tiếng.

"Gần đây đâu đâu cũng là tin tức và quảng cáo của con, xem ra sự nghiệp của con phát triển không tệ" Hiếm khi Trang Dịch Sơn lại dùng giọng điệu nhẹ nhàng như vậy.

"Đều là nhờ có công ty dẫn dắt" Trang Duy đem công lao chuyển hết cho YC, căn bản không nhắc đến Cố thị.

"Hôm nay con đến đây không bị phóng viên bám theo chứ?" Trang Dịch Sơn hỏi, cũng không biết là ông ta hy vọng là có hay là không.

"Không biết, để xem tin tức ngày mai đi" Cậu biết vấn đề riêng tư trong Vọng Tinh Uyển tuyệt đối có thể bảo đảm, nhưng ra khỏi Vọng Tinh Uyển thì cậu cũng không biết có bị phóng viên bám theo hay không. Hơn nữa cho dù là có thì đối phương cũng sẽ không lộ liễu quá, nếu cậu không muốn tìm thì cũng không thể phát hiện được.

Trang Dịch Sơn thở dài một hơi "Sau này chuyện của con ba không lo nữa, con và tổng giám đốc Cố yêu đương thế nào thì tùy"

Trang Duy khẽ cười không nói, cũng không cảm thấy vui vẻ tí nào – Chuyện của cậu và Cố Diễm, ba cậu vốn chẳng hề quan tâm.

Trang Dịch Sơn nhìn Trang Duy, chợt tỉnh ngộ "Đời này của ba có lỗi nhất với hai người, một người là mẹ con, một người là con. Mẹ con đã qua đời nhiều năm rồi, ba muốn bù đắp cũng không thể. Nhưng còn con, nói sao thì con cũng là con của ba, trước đây ba bận rộn, không chăm sóc tốt cho con. Dù sao thì Lương Sảng cũng không phải mẹ ruột của con, đối xử với con cũng không tốt bằng Trang Dụ. Còn về chuyện con thích đàn ông, sau này ba cũng hiểu rồi, không trách con được, từ nay ba cũng sẽ không can thiệp vào nữa, con và tổng giám đốc Cố hợp với nhau là được rồi. Đợi đến khi ba khỏe hơn, con dọn về nhà ở chung đi, một mình con ở ngoài ba lo lắm"

Nếu là trước đây, Trang Dịch Sơn nói những lời này nhất định sẽ làm Trang Duy cảm động, nhưng bây giờ thì đã muộn rồi. Có những sứt mẻ không thể nào bù đắp lại được, ngay cả máu mủ ruột rà có thể cứu vãn được không thì cũng phải suy xét đến vấn đề nữa là. Hơn nữa mấy năm nay xảy ra bao nhiêu chuyện, những gì còn sót lại đã sớm hóa thành tro bụi bay theo gió. Từ khi ở bên cạnh Cố Diễm, anh đã cho cậu tất cả những gì mà cậu từng khao khát, tình thân, tình yêu, tình bạn… không thiếu thứ gì, cậu lưu luyến không muốn đánh mất những điều này.

"Con ở một mình quen rồi, hơn nữa cũng rất thuận tiện. Không cần ba phải lo lắng đâu" Trang Duy không muốn nói lời quá khó nghe, dù sao thì tiêu đề "Nghệ sĩ đang nổi tiếng chọc giận ba mình tái phát bệnh tim ở bệnh viện" cũng không dễ xem.

"Con thật là, từ nhỏ quen độc lập, cũng quen tự do, không muốn về nhà ở cũng được" Trang Dịch Sơn thở dài "So với con, Trang Dụ vẫn còn rất trẻ con, chỉ biết cái lợi trước mắt, suy nghĩ cũng không chín chắn"

Đề tài vừa chuyển sang Trang Dụ, thần kinh Trang Duy cũng căng lên.

"Con còn nhớ đề án hợp tác Trang Dụ đưa đến Cố thị không?" Trang Dịch Sơn hỏi.

"Có ấn tượng" Trang Duy đáp.

"Cố thị từ chối, Trang Dụ đi tìm nơi khác, sau đó phải bồi thường một khoản tiền lớn, hiện tại tài chính của Tư Duyệt đã sắp đứt đoạn, nếu không có ai kéo lại, lần này Tư Duyệt coi như xong đời rồi" Giọng nói của Trang Dịch Sơn tràn đầy đau khổ và buồn bã.

"Sao lại bồi thường?" Trang Duy không phải đang quan tâm đến Tư Duyệt, chỉ là bọn họ thế mà lại dám đưa cho Cố thị những đề án hợp tác có vấn đề như vậy, thật không biết là Tư Duyệt rốt cuộc là có để tâm đến hay không.

"Lúc Trang Dụ đưa cho ba xem đề án thì không thấy vấn đề gì, Cố thị không muốn đầu tư, Tư Duyệt liền đi liên hệ hợp tác với mấy công ty khác. Đến lúc sản xuất máy tính xong, sắp sửa tung ra thị trường thì lại xuất hiện vấn đề về chất lượng. Cũng không biết là sai sót ở công đoạn nào, loạt máy tính này lại thường xuyên bị lỗi màn hình xanh, căn bản không thể sử dụng được. Mà phần mềm mới vừa ra mắt cũng xuất hiện vấn đề bản quyền, hiện nay có thể sẽ phải đối mặt với bồi thường" Trang Dịch Sơn ảo não nói.

Chất lượng máy tính không đạt yêu cầu, Trang Duy không có gì để nói nhưng bản quyền phần mềm thì lại khác. Còn Tư Duyệt thật sự là bị hãm hại hay là bị vạch trần dùng thủ đoạn ăn cắp thành quả của người khác, Trang Duy cũng không biết. Chắc chắn ba sẽ không nói chuyện này với cậu, cậu mà hỏi tới cùng xem chừng bệnh tim của ba cậu lại tái phát mất.

"Lỗ hổng tài chính là bao nhiêu?" Trang Duy hỏi.

Trang Dịch Sơn do dự một chút mới đáp "Năm mươi triệu…"

*50.000.000 CNY tương đương 167,7 tỷ D

Trang Duy cau mày, số tiền này thật sự quá nhiều. Nếu là mấy triệu thì còn tạm được, đằng này lại hơn mười triệu… Cho dù là ai thì cũng rất khó tình nguyện đổ tiền vào lấp đầy lỗ hổng này. Ai cũng đâu có ngốc, có trời mới biết số tiền này có kiếm về được hay không?

“Ba biết con không muốn gia nhập thương giới, số tiền lớn như vậy, con cũng không thể gom được. Ba thử liên lạc với bạn của ba xem, nếu các chú bác có thể hỗ trợ, nói không chừng cũng có thể giải quyết những thứ khẩn cấp” Trang Duy nói.

“Trang Duy, Tư Duyệt cũng có phần của con, con không thể trơ mắt nhìn nó sụp đổ được” Trang Dịch Sơn cầm tay Trang Duy thiết tha nói.

Trang Duy nhìn ông ta “Con thật sự không có nhiều tiền như vậy đâu ba”

“Con không có nhưng tổng giám đốc Cố có mà” Trang Dịch Sơn nói tiếp “Con đi nói với tổng giám đốc Cố, để cho anh ta đầu tư cho Tư Duyệt, giúp nhà họ Trang chúng ta một lần đi”

Trang Duy nở nụ cười, rút tay ra khỏi tay ông ta “Cố Diễm không ngốc, dựa vào đâu mà bù lỗ cho Tư Duyệt? Tổn thất là do Trang Dụ gây ra, vì sao lại muốn con nghĩ cách?”

“Con không hỗ trợ, Tư Duyệt thật sự tiêu đời rồi!” Trang Dịch Sơn tiếc mạng mình, biết không thể tức giận cho nên vẫn cố dằn tâm trạng xuống, muốn thuyết phục Trang Duy.

“Nếu không thể cứu được Tư Duyệt nữa thì bỏ đi thôi, tuổi của ba lớn rồi, sau này an dưỡng hưởng thụ cũng được mà” Trang Duy nói “Con là con, Cố Diễm là Cố Diễm, ba đừng nghĩ dựa vào con để liên lạc với anh ấy để anh ấy ưu tiên cho ba. Con đã cân nhắc, Cố Diễm lại càng biết suy tính hơn con. Ba quá đề cao con, mà ba cũng đánh giá cao bản thân mình rồi”

“Con có phải là con của ba hay không?!” Trang Dịch Sơn đập tay lên chăn.

Trang Duy đứng dậy “Trên huyết thống và pháp luật, thì phải. Nhưng pháp luật không có quy định con của ba thì phải nhất định giúp ba đầu tư hãm hại người khác, hơn nữa ba cũng không chỉ có một mình con. Ba nghỉ ngơi cho tốt, không còn chuyện gì nữa thì con về trước. Chúc ba sớm khỏe mạnh” Nói xong, Trang Duy liền quay người đi ra. Tư Duyệt là một công ty không đáng để đầu tư, ít nhất là từ khi nó nằm trong tay Trang Dụ.

Lương Sảng và Trang Dụ không có ở ngoài phòng bệnh, không biết đã đi đâu rồi. Trang Duy nói chuyện với điều dưỡng một chút rồi mới đi về.

Khi cậu về đến nhà thì Cố Diễm cũng vừa tan tầm, hai người gặp nhau tại garage.

“Em đi đâu vậy?” Cố Diễm bước qua giúp Trang Duy khóa xe, sẵn tiện kiểm tra cậu mặc có đủ ấm hay không.

“Nói ra dài lắm, vào nhà hẵng nói” Trang Duy cười cười “Nhưng mà em vẫn chưa gọi cơm bên ngoài”

“Không sao, về nhà rồi gọi” Cố Diễm nắm tay Trang Duy, hai người từ garage đi lên nhà “Anh muốn nói với em một việc”

“Chuyện gì” Trang Duy hỏi lại.

“Hôm nay mẹ gọi đến, nói hai chúng ta ăn bên ngoài mãi cũng không tốt, người giúp việc đến đây quét dọn thì cũng mang thức ăn qua theo, chi bằng nấu món ăn ngay lúc đó luôn” Cố Diễm nói “Cho nên mẹ mới tính sắp xếp cho chúng ta một đầu bếp gia đình, mỗi sáng đến đây làm cơm trưa và cơm tối, làm xong thì về, chúng ta chỉ cần hâm thức ăn tối lại là được. Mẹ hỏi em có chịu không?”

Trang Duy nghĩ một lát mới gật đầu “Cũng được, khi nào đến đây?” Bây giờ chỗ ở của hai người rất rộng, có người đến nhà nấu cơm, cậu ở trên lầu cũng không ảnh hưởng gì, thật ra cũng không sao hết. Hơn nữa, cơm nhà thì lại càng cân đối dinh dưỡng hơn, Cố Diễm bận rộn như vậy thì càng nên bồi bổ nhiều hơn.

“Nghe lời em, lúc nào cũng được. Mẹ nói nếu em chịu thì đầu bếp cũng sẽ mua đồ ăn đem đến đây luôn, nhà anh sẽ tính tiền thức ăn” Cố Diễm cười nói.

“Tiền thức ăn không cần đâu, chúng ta cũng có thể trả được mà” Trang Duy nói, dùng người của nhà họ Cố, mà tiền lương cũng do nhà họ Cố chi trả, thậm chí còn bao luôn tiền thức ăn, Trang Duy nghĩ thế nào cũng đều cảm thấy mình chiếm lời quá rồi.

"Không có gì đâu" Cố Diễm không hề để tâm "Coi như là phí sinh hoạt của mẹ cho đi, thật ra mỗi người trong nhà đều có phí sinh hoạt hằng tháng, nhưng mà sau khi bọn anh đi làm thì không muốn nhận nữa, bây giờ mẹ chỉ cho Thần Thần thôi. Trước đây mẹ cũng định cho em nhưng anh từ chối thay em rồi, cho nên mẹ mới muốn sắp xếp đầu bếp cho chúng ta, xem như đổi cách cho em"

Trang Duy gật đầu cười "Ừm, vậy bắt đầu từ ngày mai đi"

"Được" Cố Diễm đáp, sau khi lấy chìa khóa ra mở cửa, hai người cùng nhau bước vào nhà.

Hết chương 61.

62. Chương 62: Kịch Hay

Vừa vào cửa, Cố Diễm liền gọi đặt cơm trước, sau đó hai người thay phiên nhau đi tắm, xong rồi cùng ra sopha ngoài phòng khách chờ người đưa cơm đến.

Trang Duy biếng nhác tựa vào lưng sopha kể chuyện hôm nay đi thăm bệnh cho Cố Diễm nghe, cũng kể luôn với anh việc ba mình có ý định muốn nhờ Cố Diễm góp vốn đầu tư.

Nghe xong, Cố Diễm hỏi lại "Em nghĩ sao?" Anh vẫn muốn biết ý kiến của Trang Duy.

Trang Duy lơ đãng đáp "Nếu có năm mươi triệu, em đã có thể tự mình mở công ty, vì sao phải đầu tư vào Tư Duyệt đang rối ren kia?"

Cố Diễm khẽ cười "Nếu em muốn mở công ty, anh có thể đầu tư cho em"

Trang Duy lắc đầu, đầy tự tin trả lời "Em muốn mở công ty thì nhất định phải dùng tiền của chính mình, dùng tiền của anh làm em cảm thấy anh là ông chủ của em, không thích"

Cố Diễm búng trán Trang Duy "Em không có chút hứng thú nào với Tư Duyệt hay sao? Theo lý thuyết, em cũng có quyền thừa kế Tư Duyệt"

Trang Duy im lặng một lúc mới nói "Khi mẹ em còn sống đúng là vẫn luôn hy vọng em sẽ kế thừa Tư Duyệt, nhưng Tư Duyệt bây giờ đã không còn là Tư Duyệt trước đây nữa, thừa kế hay không cũng không có ý nghĩa"

"Ừ" Với hiểu biết của anh về điện tử Tư Duyệt, trong hoàn cảnh thị trường hiện nay, Tư Duyệt muốn lọt vào top 10 của thị trường cũng không dễ dàng gì.

"Trước đây, ba em vì muốn bày tỏ thành ý để được ông ngoại ủng hộ nên đã đưa ra 5% trong tổng số 51% cổ phần của công ty cho mẹ em. Mà mẹ em khi lập di chúc đã để lại 5% cổ phần này lại cho em thừa kế, nhưng trước khi em chính thức được nhận tiền từ Tư Duyệt, nếu em mất vì bệnh tật, 5% cổ phần này sẽ tự động chuyển sang cho ông ngoại. Nói cách khác, 5% cổ phần của công ty phải đến ngày em kế thừa Tư Duyệt thì mới chính thức thuộc về em" Nói về mẹ của mình, Trang Duy vẫn bùi ngùi xúc động "Mẹ em làm vậy cũng là để bảo đảm kinh tế cho em, mặc dù sau này tiền hoa hồng hằng năm ba đều không đưa cho em, chỉ nói là giúp em đầu tư. Mẹ em làm vậy cũng xem như phòng ngừa có người muốn làm hại đến em, di chúc này mặc dù có hơi kì lạ nhưng đều là để bảo vệ em"

"Em có một người mẹ rất tuyệt" Cố Diễm nói.

Trang Duy cười cười nói tiếp "Nếu di chúc của ba em chia đều cổ phần của em và Trang Dụ, em có thể dùng ưu thế 5% này để thừa kế Tư Duyệt. Nhưng hai năm nay em có nghe được phong phanh, nói di chúc của ba là đưa tất cả cổ phần cho Trang Dụ hết. Dù chưa xác nhận chuyện này nhưng nếu thật sự như vậy, em cũng không muốn tranh giành gì cả. Nhưng nếu Trang Dụ muốn củng cố quyền lực tuyệt đối ở Tư Duyệt thì phải nắm giữ toàn bộ cổ phần của công ty, đến lúc đó em có thể đưa ra một cái giá thật cao, cũng có thể kiếm lời được một khoản"

"Em không tiếc nuối khi từ bỏ Tư Duyệt à?" Cố Diễm hỏi, dù sao thì cũng là thứ thuộc về nhà họ Trang.

Trang Duy lắc đầu "Không có gì đáng tiếc, em cũng không có nghĩa vụ phải thu dọn cục diện rối rắm này. Nếu là trước kia, có lẽ em sẽ không cam lòng, nhưng hiện tại em đã suy nghĩ cẩn thận, bản thân em cũng không nhất định phải thừa kế Tư Duyệt, đây chỉ là vì mẹ em mà thôi. Nhưng với một Tư Duyệt đã bị Lương Sảng và Trang Dụ nhúng chàm, mẹ em cũng sẽ không luyến tiếc. Nói cho cùng, mẹ em chỉ hy vọng em sống tốt một chút, nếu mẹ ở trên trời có linh thiêng, biết được hiện tại em rất vui vẻ thì cũng sẽ không quan tâm đến việc em có kế thừa Tư Duyệt hay không"

Cố Diễm rất tán thưởng tính cách lí trí của Trang Duy. Đúng vậy, lẽ ra Trang Duy nên đi tranh giành quyền lợi thừa kế Tư Duyệt nhưng suy nghĩ một cách khách quan, cho dù có được Tư Duyệt thì cũng chỉ là một đống phiền phức, điều này cũng chỉ làm Trang Duy thêm phiền não mà thôi. Có đủ thực lực và tài chính, thật sự Trang Duy hoàn toàn có thể mở một công ty cho riêng mình. Có những quan niệm cố chấp vốn không cần thiết, bởi vì điều này không nhất định sẽ mang đến hạnh phúc.

Cố Diễm vuốt tóc Trang Duy "Đến khi nào em muốn mở công ty thì nói với anh, anh có thể cho em một đoàn đội"

"Được" Nhất định Trang Duy sẽ không lấy tiền bạc nhưng nhân lực vẫn có thể nhận được "Thật ra gần đây em cũng từng cân nhắc, dù sao em cũng không thể lăn lộn trong giới giải trí mãi, cũng phải tạo một sự nghiệp khác" Kinh doanh trong giới giải trí không ít nên không có gì phải ngạc nhiên, chẳng qua phần lớn vẫn là chạy theo phong trào hoặc là có liên quan đến lợi ích chung.

"Ừm, em có ý tưởng là được rồi" Cố Diễm cảm thấy Trang Duy có thể thử trải nghiệm một điều khác lạ thử xem, cho dù không thành công thì cũng có thể xem như là một lần kinh nghiệm.

"Đến lúc đó còn phải nhờ tổng giám đốc Cố tư vấn giúp em một chút" Trang Duy cười đùa.

"Được" Cố Diễm khẽ hôn cậu một cái.

Hai người vừa tán gẫu xong thì cơm cũng được đưa đến. Sau khi ăn tối xong, hai người cùng lên lầu xem phim, ai cũng không nhắc lại chuyện nhà họ Trang và Tư Duyệt, dường như căn bản không có chuyện gì xảy ra.

Vài ngày sau, cuộc sống của Trang Duy vẫn phong phú như trước. Uông Nguyệt Hoa hẹn cậu ra ngoài dạo một vòng, kết quả trên đường đi lại bị fan của Trang Duy bắt gặp mà lại còn là fan cuồng, Uông Nguyệt Hoa nhanh chân mang Trang Duy chạy trốn, cả đường đều cảm thán ngay cả trung tâm thương mại cao cấp mà cũng không tránh được fan của Trang Duy, sau này đi dạo cửa hàng với Trang Duy thì vẫn nên báo trước một tiếng để người ta tiễn khách về hết vậy.

Sáng sớm, Cố Diễm vừa đi làm thì Quý Sâm cũng tới trước cửa nhà. Hôm nay Trang Duy thức dậy sớm nên Quý Sâm cũng không quấy rầy giấc ngủ của cậu.

Vừa bước vào nhà, Quý Sâm khẩn trương đóng cửa ngay tắp lự, sau đó lôi Trang Duy đi vào phòng khách, nét mặt thần bí nhưng trong mắt lại lộ ra hưng phấn khó mà che giấu được "Tin tức nóng hổi đây, chuyện Thiên Ảnh quy tắc ngầm, ép đi tiếp khách bị khui ra rồi"

"Sao lại như vậy?" Trang Duy có chút kinh ngạc. Loại chuyện này người trong giới ai cũng biết nhưng sẽ không có ai để lộ ra ngoài, dù sao không phải ai cũng trong sạch, mà những người thật sự trong sạch cũng sẽ không để lộ tin tức nội bộ. Cho nên trong chuyện này, bảo vệ người khác cũng là bảo vệ chính mình.

"Là nữ nghệ sĩ từng đi theo Du Tung tung tin ra. Lần này cô nàng kia thật sự là dùng bất cứ giá nào cũng lôi hai tập đoàn paparazi tai tiếng nhất vào, đem toàn bộ sự việc tung hê ra hết" Quý Sâm kể "Chuyện mỹ phẩm của Văn thị lần trước, cô ta quậy một trận dù không có mấy hậu quả nhưng Thiên Ảnh vẫn đóng băng cô ta. Cô nàng không phục, lần này không biết làm thế nào lại tìm được hai tờ báo chấp nhận đăng tin tức của cô ta lên, dùng chuyện lần này để tẩy trắng cho mình, làm ra vẻ bị ép buộc quy tắc ngầm"

"Chuyện này xảy ra khi nào?" Hôm qua trước khi đi ngủ Trang Duy có lướt web một lần, vẫn sóng êm gió lặng mà.

"Rạng sáng hôm nay, đầu tiên là trên internet, sau đó là tuần san của hai tờ báo kia, tin tức nhảy lên đầu đề hết. Sau đó phần lớn các bộ phận truyền thông đều bắt đầu đăng bài, weibo cũng rối tung cả lên" Quý Sâm trả lời.

"Có liên lụy đến nhiều người không?" Việc này có thể nói là bứt dây động rừng trong giới giải trí, nhổ củ cải mà bứng luôn bùn, e là hiện nay đã có rất nhiều người cảm thấy bất an.

"Không ít, ít nhất hiện tại gần như toàn bộ Thiên Ảnh đều có dính líu đến" Quý Sâm nói "Cậu thì không sao, không cần lo lắng, dù sao chúng ta căn bản đâu có tham dự vào, người khác cũng không có cách nào hãm hại cậu. Phía Lâm Tân nghe nói cũng bị ảnh hưởng một chút, nhưng với năng lực của chị Như, loại chuyện này chị ấy có thể đối phó được nên Lâm Tân không có vấn đề gì. Chúng ta đều không nhúng tay vào mấy việc này, chắc chắn đây là tuồng hay nhất năm nay rồi"

Quý Sâm không phải là người vui vẻ trên sự đau khổ của người khác, nhưng những chuyện thế này, nếu dám làm thì phải dám chịu, đây mới là công bằng. Còn quan hệ xã hội sau này như thế nào, có thể tẩy trắng hay là càng bôi càng đen thì đành phải dựa vào sự thật. Dù sao Trang Duy cũng thật sự trong sạch, cậu cứ ngồi yên mà thưởng thức vở tuồng hay nhất năm nay là được.

Còn về chuyện Thiên Ảnh quy tắc ngầm, Lâm Tân tất nhiên không phải hoàn toàn vô tội, nhưng cậu ta đã biết sửa sai, hiện nay cũng rất tốt, cho nên chuyện quá khứ không cần thiết phải đào bới làm gì.

Với tư cách là bạn của Lâm Tân, Trang Duy vẫn bớt chút thời gian gọi một cú điện thoại. Giọng nói của chị Như khá thoải mái, nói Lâm Tân cũng không để lại nhược điểm gì khi còn ở bên cạnh Du Tung, trước đây cô từng nhắc nhở chính là để phòng ngừa những ngày như hôm nay. Lâm Tân cũng không phải người ngu ngốc, nghe theo lời của chị Như, sau khi tách ra thì phủi sạch tất cả cho nên không có vấn đề gì. Không có chứng cứ, người khác sẽ không ăn nói lung tung, dù sao cũng không có ai muốn gánh tội phỉ báng trên lưng đâu.

Trang Duy nghe vậy cũng yên tâm, lại nhờ chị Như gửi lời hỏi thăm đến Lâm Tân rồi mới cúp máy. Còn lại là chuyện của người khác, không cần cậu phải quan tâm, cậu chỉ cần làm quần chúng với Quý Sâm là được.

Mấy ngày sau đó, mọi chuyện vẫn tiếp tục sôi trào. Dù Trang Duy chưa chịu ảnh hưởng mấy nhưng vẫn cố gắng hạn chế rời khỏi cửa để tránh bị phóng viên ngăn chặn tra hỏi về chuyện lần này.

Cố Diễm sợ cậu ở nhà buồn chán, sau bữa tối hôm nay liền hỏi cậu "Nếu không anh đưa em đi du lịch?"

"Anh có thời gian sao?" Trang Duy nhướng mày nhìn anh.

"Tìm cách để Tín Viễn giúp anh sắp xếp thời gian trống là được" Cố Diễm nói.

Trang Duy cười "Như vậy Quý Sâm sẽ tìm em để trách anh đó. Không sao đâu, anh đừng lo cho em. Việc này không liên quan đến em, em chỉ là không muốn gặp phóng viên cho nên mới ở trong nhà mấy ngày. Đợi chuyện này lắng xuống thì không sao nữa rồi"

"Chủ yếu là sợ em buồn chán quá thôi" Cố Diễm nói.

"Không đâu, mỗi ngày em đều có rất nhiều việc phải làm" Trang Duy cười cười.

Nhớ đến chương trình học của Trang Duy, Cố Diễm cảm thấy có lẽ Trang Duy có muốn cảm thấy buồn chán cũng khó.

Uống một hớp cà phê, Cố Diễm mỉm cười "Anh có chuyện muốn hỏi em"

"Chuyện gì?" Trang Duy hỏi lại.

"Tuần trăng mật em muốn đi du lịch ở đâu?" Cố Diễm cười hỏi.

"Tuần trăng mật?" Trang Duy nhìn anh đầy bất ngờ, bây giờ thảo luận chuyện này có phải sớm quá rồi không?

"Nếu em không biết đi đâu thì để anh chọn giúp em" Cố Diễm nói.

"Sao anh lại nhắc đến chuyện này đột ngột vậy?" Trang Duy hỏi lại, đúng là cậu không biết nên đi đâu thật.

"Hôm nay mẹ vừa gọi điện hối thúc anh mau kết hôn, nói là nếu anh không nhanh lên, coi chừng em sẽ chạy mất" Cố Diễm cười cười nắm chặt bàn tay Trang Duy "Bọn họ ngại thúc giục em cho nên đành phải chuyển qua anh, ngay cả quà cưới ba mẹ anh cũng đã chuẩn bị sẵn hết cả rồi, chỉ còn chờ anh đưa kế hoạch hôn lễ nữa thôi"

Trang Duy ngượng đỏ cả mặt "Em vẫn chưa suy tính kỹ lưỡng chuyện này"

"Tính hay không kết quả đều như nhau thôi, em vẫn sẽ kết hôn với anh" Cố Diễm nói một cách chắc chắn.

Trang Duy mỉm cười nhìn anh, cũng nắm lấy tay anh "Đúng vậy, đối tượng kết hôn của em chỉ có mình anh thôi"

"Cho nên toàn bộ cứ giao hết cho anh" Một tay Cố Diễm giữ lấy sau gáy Trang Duy, trán chạm trán với cậu "Đợi em chụp ảnh quảng cáo của More về, anh sẽ đưa kế hoạch hôn lễ cho em xem, đến lúc đó chúng ta thảo luận tiếp"

"Được" Trang Duy đáp lại, tuy rằng cậu hơi khẩn trương khi nghĩ về hôn lễ của hai người nhưng lại càng mong chờ nhiều hơn.

Chớp mắt đã đến ngày Trang Duy và Lâm Tân đến More chụp ảnh quảng cáo cho quý mới, thời tiết cũng dần ấm áp hẳn lên.

Địa điểm chụp ảnh lần này là ở New York, phim của Lâm Tân đã quay xong rồi, chỉ chờ tiệc đóng máy kết thúc là có thể đi được. Hai người tập hợp ở sân bay, sau đó cùng bay đến New York.

Khi cả đoàn đến nơi thì đã là bốn giờ chiều địa phương, bên phía More đã sắp xếp khách sạn xong xuôi, bọn họ có thể trực tiếp đến ở ngay.

Sau khi dọn hành lý về khách sạn, thấy thời gian vẫn còn sớm, Quý Sâm và chị Như muốn mời nhân viên của More cùng nhau dùng cơm. Trang Duy và Lâm Tân có thể không tham gia cho nên hai người cùng nhau ra ngoài đi ăn, sẵn đó cũng có thể dạo chơi một vòng. Tiếng Anh của Lâm Tân cũng bình thường nhưng có Trang Duy đi cùng cho nên không có vấn đề gì.

Trang Duy đưa Lâm Tân đến một nhà hàng beafsteak rất nổi tiếng nhưng bề ngoài không mấy bắt mắt, hai người cùng nhau tán gẫu từ bộ phim nổi tiếng mới ra mắt, thời trang cho tới âm nhạc đồng quê, chủ đề thay đổi không ngừng, bầu không khí vô cùng tốt đẹp.

Ăn cơm xong, hai người đi mua cà phê, lại tùy ý đi dạo vừa ngắm cảnh vừa trải nghiệm phong cách nơi đây. Đây là lần đầu tiên Lâm Tân đến New York, hào hứng chụp không ít bức ảnh, còn chọn mấy thứ là lạ mua về cho Tả Uẩn.

Lại mua thêm mấy bộ trang phục nữa, thấy sắc trời đã tối, hai người chuẩn bị quay về khách sạn, cả hai có vài ngày nghỉ để làm quen với múi giờ, thời gian bắt đầu ghi hình quảng cáo là ba ngày sau, cũng không cần phải gấp gáp. Trang Duy và Lâm Tân đi trên đường lớn, vừa mới đi vào một con đường nhỏ, Trang Duy đột nhiên cảm nhận được phía sau có người bất ngờ áp sát bọn họ, Trang Duy tưởng là bọn trộm cướp, đang định kêu Lâm Tân chạy nhanh đi thì đối phương đã vọt ra đằng trước – Một chiếc khăn bịt kín miệng mũi Trang Duy, mùi hương trên chiếc khăn làm cho Trang Duy nhanh chóng mất ý thức…

63. Chương 63: Bắt Cóc

Quý Sâm đi ăn với nhân viên của More xong thì đã sắp 10h đêm, về đến khách sạn gõ cửa phòng Trang Duy thì lại không có ai trả lời, cậu ta liền lấy điện thoại ra gọi cho Trang Duy thì điện thoại Trang Duy tắt máy. Quý Sâm cau mày, lại gọi cho Lâm Tân, cậu ta cũng tắt điện thoại luôn.

Điều này khiến Quý Sâm hoảng hốt, trước giờ điện thoại Trang Duy chưa bao giờ tắt máy, di động của Lâm Tân cũng không thể nào tắt máy trùng hợp đến vậy đi? Hơn nữa cậu ta nhớ rõ trong túi Trang Duy có đem sạc pin theo, điện thoại cũng không đến mức hết pin mới phải.

Suy nghĩ một lát, Quý Sâm đi gõ cửa phòng chị Như.

Chị Như ra mở cửa, thấy sắc mặt căng thẳng của Quý Sâm vội hỏi "Có chuyện gì sao?"

"Em gọi cho Trang Duy và Lâm Tân không được, chị Như, chị gọi lại thử xem" Quý Sâm cũng lo có khi nào là điện thoại của mình trục trặc hay không cho nên mới tìm chị Như nhờ gọi lại lần nữa.

Chị Như hơi sửng sốt nhưng cũng không dám trì hoãn, vội lấy di động của mình gọi đi, kết quả cũng giống như Quý Sâm, cả hai người đều tắt máy.

"Đã xảy ra chuyện gì rồi?" Chị Như liền biết ngay chuyện lần này có gì đó không ổn "Trước đây di động của Lâm Tân nếu còn lại 20% pin thì cũng gọi cho chị báo một tiếng, sợ chị gọi cho cậu ấy không được, nhưng mà chị cũng không nhận được tin nhắn nào của Lâm Tân hết"

"Trang Duy có cầm cục sạc theo, theo lý mà nói thì không thể nào có chuyện điện thoại của hai người đồng thời hết pin được" Quý Sâm nói.

"Bây giờ phải làm sao đây?" Chị Như cũng quýnh quáng cả lên.

Quý Sâm suy nghĩ một lát "Chúng ta đợi một chút nữa đi, nếu hơn 10h mà hai người chưa về, chúng ta nhanh chóng nghĩ cách khạc, chỉ sợ chuyện này không ổn rồi"

Tình hình hiện nay cho dù bọn họ có đi báo cảnh sát thì cảnh sát cũng sẽ không lập án ngay. Đối với thành phố không đêm như New York, giờ này vẫn chưa tính là trễ, bọn họ chỉ có thể chờ đợi thêm một lát nữa, có lẽ chỉ là bọn họ lo xa quá thôi.

Thời gian trôi qua, hơn mười giờ tối, Trang Duy và Lâm Tân vẫn chưa về, điện thoại vẫn không gọi được. Quý Sâm không muốn đợi nữa, đứng dậy nói "Chị Như, sợ là xảy ra chuyện thật rồi. Chị liên hệ với bên More hỏi bọn họ xem chúng ta nên làm sao bây giờ. Em đi liên hệ với công ty để xem công ty có thể sắp xếp người đến hỗ trợ hay không"

"Được, vậy chị đi gọi ngay" Lâm Tân mất liên lạc, chị Như cũng sốt ruột, lỡ Lâm Tân mà xảy ra bất trắc gì, cô phải ăn nói với Tả Uẩn như thế nào đây?

Quý Sâm rất hiểu Trang Duy, giờ này Trang Duy đã sớm về rồi. Trang Duy không phải là người ham vui, cố tình đùa dai không liên lạc với cậu ta. Tới giờ này mà vẫn không có tin tức gì, Quý Sâm có thể chắc chắn nhất định Trang Duy đã bị hạn chế. Nhưng mà xung quanh bọn họ lại không quen biết ai, muốn tìm người thì phải liên hệ với More và công ty. Nhưng với tình hình trước mắt, Quý Sâm cảm thấy nên báo tin cho Cố Diễm trước, bên công ty nếu nhận được tin thì cũng sẽ liên hệ với Cố Diễm ngay, thay vì mất thời gian như vậy, chẳng thà cậu ta trực tiếp liên lạc còn hơn.

Quý Sâm không dám chần chừ, nhanh chóng gọi điện cho Cố Diễm. Bây giờ cậu ta chỉ có thể cầu nguyện cho Trang Duy đừng xảy ra chuyện gì, để bọn họ có thể tranh thủ thời gian tìm được hai người.

Khi Trang Duy tỉnh lại thì phát hiện cậu đang ở một chỗ hoàn toàn xa lạ, xung quanh tối tăm, chỉ có chút ánh sáng mỏng manh xuyên qua cửa sổ tít trên cao mới giúp cậu miễn cưỡng nhìn được một vài chỗ. Có lẽ là do thuốc mê nên đầu của cậu hơi choáng, tinh thần cũng không tốt. Ấn hai bên thái dương, Trang Duy quay đầu thì nhìn thấy Lâm Tân nằm trên mặt đất cách cậu chừng hai mét.

Trang Duy lần mò đi qua đó, đẩy đẩy Lâm Tân "Lâm Tân, tỉnh dậy đi"

Lâm Tân không có phản ứng gì, ánh mắt Trang Duy từ từ cũng thích ứng được với bóng tối, sờ mạch thấy mạch vẫn còn đập, Trang Duy cũng an tâm phần nào – E là Lâm Tân vẫn còn bị thuốc mê ảnh hưởng, đợi thêm một chút nữa vậy.

Trang Duy cũng không rối loạn, ngồi bên cạnh Lâm Tân chờ cậu ta tỉnh lại. Trong lúc đó, Trang Duy cũng quan sát xung quanh một chút, nơi này có vẻ là một kho hàng, nhưng vị trí cụ thể cậu lại không rõ lắm. Điện thoại trên người cũng bị lấy mất, bây giờ ngay cả mấy giờ cậu cũng không biết. Cậu mất tích như vậy nhất định Quý Sâm sẽ rất lo lắng, hy vọng Quý Sâm nhanh chóng phát hiện bất thường, sớm liên lạc nhờ người tìm kiếm bọn họ.

Trang Duy không đoán ra được nguyên nhân mình và Lâm Tân bị bắt cóc. Nhưng Lâm Tân lần đầu đến New York, hẳn là không có ai ngàn dặm xa xôi mà bắt cóc Lâm Tân mới đúng, hơn nữa gần đây cũng không nghe nói Lâm Tân kết thù kết oán với ai. Nếu mục tiêu không phải Lâm Tân thì chính là cậu, nhưng mà gần đây cậu cũng không đắc tội ai, theo lý mà nói thì cũng không chắc sẽ gặp phải loại chuyện này. Nhưng

mà, sau lưng cậu còn có Cố Diễm, cậu nghĩ có khi nào là đối thủ cạnh tranh của nhà họ Cố muốn bắt cậu để uy hiếp nhà họ Cố hay không.

Đây đều là suy đoán của Trang Duy, rốt cuộc sao lại thế này thì phải chờ bọn cướp đến trả lời cho bọn họ, chỉ là bên ngoài quá mức yên tĩnh, dường như không có một ai. Điều này làm Trang Duy không khỏi suy nghĩ, có khi nào bọn cướp nhốt bọn họ ở đây tự sinh tự diệt hay không?

Sau đó không lâu, Lâm Tân cũng tỉnh dậy. Ngồi dậy mờ mịt nhìn xung quanh, giây tiếp theo dường như nhớ lại chuyện bị bịt thuốc mê, cậu ta lập tức quay qua Trang Duy "Anh Trang, chúng ta đang ở đâu vậy?"

"Anh cũng không biết" Trang Duy tương đối bình tĩnh "Cậu sao rồi, có chỗ nào không khỏe hay không?"

Lâm Tân lắc đầu "Không có, chúng ta bị bắt cóc sao?"

"Nhìn thì là vậy" Trang Duy đứng dậy, lọ mọ tìm cửa ra. Mò được tay nắm, trong lòng thầm tính, cánh cửa đóng chặt đến mức một con ruồi cũng không bay lọt.

"Bắt cóc chúng ta để làm gì?" Lâm Tân nhíu mày, ánh mắt lộ ra một chút kích động nhưng vẫn cố hết sức đè nén cảm xúc của mình.

Trang Duy quay lại, đáp "Anh cũng không biết, nhưng rất có thể là anh liên lụy đến cậu"

Lâm Tân hít một hơi thật sâu để bình tĩnh lại "Chúng ta bây giờ phải làm sao?"

"Tạm thời không có cách nào, chỉ có thể chờ thôi. Hy vọng Quý Sâm có thể nhanh chóng phát hiện chúng ta mất tích, tìm cách tìm được chúng ta" Trang Duy nói, cho dù bọn họ có muốn chạy trốn thì cũng phải chờ cửa mở mới có cơ hội.

Lâm Tân nghĩ một lát mới nói "Anh Trang, anh đừng lo, sẽ không có chuyện gì đâu"

Trang Duy hơi cười cười, đến lúc này mà Lâm Tân lại an ủi ngược lại cậu, thật là không ổn. Nhưng Trang Duy vẫn vỗ nhẹ lên vai Lâm Tân "Ừ"

Cũng không biết qua bao nhiêu lâu, xung quanh yên tĩnh mới có chút tiếng động, cánh cửa lớn của kho hàng mở ra từ bên ngoài, đèn cũng sáng lên. Hai người ngoại quốc vóc dáng đô con bước vào, một trong hai cầm súng trên tay, họng súng đen ngòm tựa như có thể bắn đạn ra bất cứ lúc nào.

Hai gã thấy Trang Duy và Lâm Tân tỉnh dậy cũng không bất ngờ, chỉ nâng súng nhắm thẳng vào Trang Duy.

Trang Duy không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ dùng tiếng Anh hỏi lại "Vì sao phải bắt cóc chúng tôi?"

"Nhận tiền làm việc" Đối phương trả lời.

"Chủ thuê muốn giết tôi sao?" Ngay cả súng đều giơ lên, có thể nhận thấy đây không phải bắt cóc tống tiền mà là muốn tính mạng của cậu.

"Phải" Câu trả lời của đối phương rất rõ ràng.

Trang Duy nhìn Lâm Tân bên cạnh "Nếu mục đích là tôi, thì thả cậu ấy đi"

"Anh Trang!" Lâm Tân sốt cả ruột, tình hình như vậy làm sao cậu ta có thể đi chứ?

"Không được" Đối phương lập tức cự tuyệt "Thả nó về để nó báo tin? Nói đùa sao, tụi tao cũng không muốn chuốc rắc rối, sẵn giải quyết hai thằng luôn cho tiện"

Thái độ chứng tỏ đối phương là kẻ sành sỏi, cho nên mới không giải quyết hai người giữa đường, một là để tránh có người chú ý, hai là muốn chờ tin xác nhận từ người chủ thuê. Nếu hai người chết ở đây, bọn chúng còn dư dả thời gian để xử lí thi thể, làm cho bọn họ biến mất không còn dấu vết, cảnh sát muốn điều tra cũng khó khăn hơn.

"Chủ thuê cho các người bao nhiêu tiền? Tôi có thể trả gấp đôi, thả chúng tôi đi" Trang Duy nói.

Bọn cướp cười ha hả "Tụi tao không lật lọng đâu, có trời mới biết mày có bán đứng tụi tao hay không"

Nói xong, bọn chúng liền ngắm ngay Trang Duy, bóp cò súng. Lâm Tân phản ứng cực kì nhanh nhạy, nhào lên giật súng của bọn chúng. Bọn cướp bị mất thăng bằng, nòng súng lệch hướng không bắn trúng Trang Duy.

Mà lần này Lâm Tân lại chọc giận bọn cướp, bọn chúng trực tiếp nhắm vào Lâm Tân, nổ súng.

"Lâm Tân!"

Trang Duy muốn cứu Lâm Tân nhưng không kịp nữa, cũng may Lâm Tân lộn người qua một bên theo bản năng, viên đạn chỉ trúng chân của cậu ta, Lâm Tân bị bắn trúng rên lên một tiếng. Lúc này, súng của bọn cướp lại chĩa vào Lâm Tân lần nữa. Trang Duy theo bản năng chắn trước người Lâm Tân, ngay lập tức tiếng súng nổ đoàng một tiếng.

Không cảm nhận được đau đớn như dự kiến, mà trên tay bọn cướp lại có thêm một lỗ thủng. Trang Duy mở mắt nhìn ra cửa, chỉ thấy Cố Ngạo đằng đằng sát khí đứng ngay trước cửa, trên tay cầm súng – Tiếng súng vừa rồi chính là từ khẩu súng của hắn phát ra.

Lúc này, người của Cố Ngạo ôm súng nối đuôi nhau chạy vào, toàn bộ họng súng đều chĩa vào hai gã cướp. Một người đàn ông ngoại quốc hơn bốn mươi tuổi bị chĩa súng vào đầu đi vào sau cùng, hai tay gã giơ lên cao, sắc mặt tái mét từ từ lết vào.

Bọn cướp trông thấy gã liền biến sắc, bỏ súng xuống, giơ hai tay lên. Tình hình hoàn toàn nằm trong sự khống chế của Cố Ngạo.

Cố Ngạo nhìn gã đàn ông "Anh dâu của tao mà tụi bây cũng dám rớ, muốn chết không yên sao?"

"Cậu… Cậu Ba… Chỉ là hiểu lầm, hiểu lầm mà thôi" Gã lắp bắp trả lời.

Cố Ngạo lạnh lùng nhìn gã "Dám đụng tới anh dâu của tao, cho dù là hiểu lầm thì trong mắt tao cũng là cố ý rồi. Đừng hòng ngụy biện trước mặt tao, tao còn có thể cho mày toàn thây"

"Cậu… Ba…" Hai chân gã mềm nhũn.

Hai gã cướp dáng vẻ bệ vệ vừa rồi còn đòi chém đòi giết bọn họ cũng cứng ngắc cả người đứng đó.

"Tổ chức nhỏ xíu của tụi bây, bình thường tao cũng không thèm để mắt đến. Nhưng hôm nay lại dám chọc trên đầu tao, tao phải dọn sạch tụi bây, nếu không làm sao đền bù cho anh dâu tao bị tụi bây làm cho hoảng sợ đây?" Ánh mắt Cố Ngạo nhìn gã giống như đang nhìn người chết.

"Cậu Ba… Cho… Tôi xin… Một cơ hội… Nữa…"

Cố Ngạo lười lẩm nhẩm với gã nữa, ra hiệu cho thuộc hạ trực tiếp dùng khăn nhét vào miệng gã, cũng đem hai gã cướp định giết họ cùng đem ra ngoài luôn.

Lúc này Cố Ngạo mới bỏ xuống nét lạnh lùng như muốn giết người, đi qua đỡ Trang Duy lên, hỏi "Anh dâu, anh không sao chứ?"

"Anh không sao" Trang Duy đáp "Lâm Tân bị thương, phải mau đưa đến bệnh viện"

Cố Ngạo ngồi xổm xuống xem xét tình trạng của Lâm Tân, cậu ta mất máu không ít, sắc mặt cũng rất xấu.

"Anh dâu, đừng lo, không bị thương nặng lắm, chỉ cần lấy đầu đạn ra là được" Nói xong, Cố Ngạo kêu thuộc hạ đưa Lâm Tân lên xe đi đến bác sĩ trước.

Thuộc hạ của Cố Ngạo dường như cũng đã quen với mấy chuyện này, nhanh chóng đưa Lâm Tân đến bệnh viện.

Lúc này mặt trời đã đứng bóng, Trang Duy được Cố Ngạo dìu ra ngoài, nhìn thấy người của Cố Ngạo đang kéo mấy người nữa lên xe. Chắc đây là mấy người tham gia bắt cóc lần này, Trang Duy mơ hồ nhớ lại lúc cậu và Lâm Tân bị ngất thì có ít nhất chừng năm người.

"Anh dâu, em đưa anh về khách sạn trước" Cố Ngạo nói "Chuyện này chờ em điều tra xong sẽ nói rõ với anh"

"Cậu ba" Trang Duy nhìn Cố Ngạo "Lần này là nhằm vào anh hay là nhà họ Cố?"

Cố Ngạo im lặng một lát mới đáp "Nếu nhằm vào nhà họ Cố, em sẽ là người nhận được tin tức đầu tiên…"

Lời này của hắn gần như đã nói rõ đối phương chính là nhằm vào Trang Duy.

Trang Duy không nói gì nữa, lên xe của Cố Ngạo trở về khách sạn.

Cố Ngạo đã thông báo trước cho Quý Sâm một tiếng, sau đó đưa chị Như đến chăm sóc cho Lâm Tân, Quý Sâm lo lắng đi đi lại lại trước cổng khách sạn chờ Trang Duy về.

Trang Duy vừa xuống xe, Quý Sâm lập tức nhào đến lôi kéo Trang Duy nhìn từ trên xuống dưới "Cậu có sao không? Có bị thương không?"

Trang Duy vỗ vỗ vai cậu ta "Tôi không sao, không cần lo"

"Vậy thì tốt quá, vậy thì tốt quá" Quý Sâm cũng an tâm thở ra, nhìn Cố Ngạo đằng sau "Lần này cám ơn cậu Ba, nếu không có anh, chúng tôi cũng khong biết nên làm thế nào bây giờ"

"Không cần khách sáo, anh dâu cũng là người của nhà họ Cố. Là tôi không suy xét cẩn thận, không phái người đến bảo vệ sớm một chút" Cố Ngạo nói. Thật ra Trang Duy đến đây ghi hình quảng cáo hẳn là rất an toàn, có ai ngờ được lại xảy ra chuyện như vậy.

"Không phải trách nhiệm của em, có người muốn giết anh, tất nhiên sẽ không để cho em kịp đề phòng" Hiện tại Trang Duy chỉ muốn biết rốt cuộc là ai muốn đẩy cậu vào chỗ chết, cậu mà chết thì đối phương có được hưởng lợi lộc gì.

Cố Ngạo thở dài "Anh dâu, anh cũng mệt mỏi cả đêm rồi, đi nghỉ sớm một chút đi" Nói xong, Cố Ngạo đem hai cái di động được thuộc hạ tìm thấy đưa cho Trang Duy.

Trang Duy nhận điện thoại, gật đầu nói "Được, vậy em cũng về nghỉ sớm đi, vất vả nhiều rồi"

"Không sao đâu" Cố Ngạo nói.

Trang Duy cũng không nói thêm, đi vào khách sạn cùng với Quý Sâm. Cố Ngạo cũng lên xe, hắn còn phải xử lý chuyện sau này một chút, nếu không điều tra rõ ràng, hắn cũng không ngủ được.

Trở về phòng, Trang Duy liền cảm nhận được tinh thần và thể xác đều mệt mỏi "Cậu cũng thức trắng cả đêm rồi, đi về nghỉ trước đi, có gì thì dậy nói sau"

Quý Sâm gật đầu, Trang Duy bình an trở về, cậu ta cũng yên tâm.

Sau khi Quý Sâm về phòng, Trang Duy liền vọt vào phòng tắm rồi lên giường nằm ngay. Bây giờ cậu mệt muốn chết, nhưng mà lại không ngủ được, nếu hôm nay Cố Ngạo đến trễ một giây thôi, không biết cậu và Lâm Tân có còn sống sót trở về hay không. Nếu cậu bỏ mạng ở đây, tiếc nuối lớn nhất chính là vẫn chưa kết hôn được với Cố Diễm. Nghĩ đến Cố Diễm, Trang Duy chợt nhớ ra cậu hẳn là nên gọi điện thoại báo bình an với anh. Lần này Cố Ngạo đến cứu cậu, nhất định đã có liên lạc với Cố Diễm rồi. Bây giờ cậu đã an toàn trở về, phải nhanh báo một tiếng cho Cố Diễm hay mới được.

Ngồi dậy với lấy điện thoại di động, sau khi khởi động máy, Trang Duy liền gọi vào số của Cố Diễm, nhưng điện thoại của Cố Diễm vậy mà lại tắt máy…

Trang Duy ôm di động, suy nghĩ hỗn loạn sao Cố Diễm lại tắt điện thoại, nhưng càng nghĩ lại càng không có kết quả, từng đợt mệt mỏi đánh úp tới, bất tri bất giác cậu đã ngủ quên mất tự lúc nào.

Đến khi Trang Duy tỉnh dậy thì trời đã về chiều. Mơ mơ màng màng mở mắt, Trang Duy chợt nhìn thấy Cố Diễm ngồi ở cạnh giường, cậu còn tưởng là mình nằm mơ, vươn tay chạm vào anh muốn phá tan ảo giác. Nhưng sau khi cảm nhận được cảm xúc chân thật từ bàn tay, cả người cậu tỉnh táo ngay tức khắc. Cậu lập tức ngồi bật dậy "Sao anh lại đến đây?"

Cố Diễm thở dài, vòng tay ôm lấy cậu, kề sát bên tai Trang Duy "Xảy ra chuyện lớn như vậy, sao anh có thể không đến được?"

Trang Duy ngửi được mùi hương quen thuộc của Cố Diễm, trái tim cũng yên ổn phần nào "Em không sao, làm anh lo rồi"

“Lẽ ra anh nên cho vệ sĩ đi cùng với em” Cố Diễm vuốt ve mái tóc của cậu.

“Ai mà ngờ được lại xảy ra chuyện thế này” Trong đầu Trang Duy chưa bao giờ nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như thế này, cho nên cậu mới không nghĩ đến chuyện đề phòng.

“Lần này thật sự là bị em dọa rồi” Cố Diễm hôn lên vành tai Trang Duy, sau đó đứng dậy buông cậu ra. Anh đứng cạnh giường, từ trong túi lấy ra một cái hộp nhỏ, quỳ một gối xuống, nét mặt nghiêm túc “Trang Duy, kết hôn với anh nhé”

Trang Duy ngỡ ngàng nhìn Cố Diễm cầu hôn bất ngờ, cậu không ngờ sau khi bị bắt cóc, chào đón cậu lại là màn cầu hôn của Cố Diễm – Hình như hai chuyện này không liên quan đến nhau lắm thì phải?

Cố Diễm chăm chú nhìn cậu “Vốn là anh định chờ em về mới nói, nhưng bây giờ anh không muốn đợi nữa. Lúc nghe tin em đột nhiên mất tích, anh liền nghĩ nhất định phải nhanh chóng để em trở thành người của anh, anh mới có thể thật sự yên tâm”

Trang Duy bật cười “Tốt xấu gì thì anh cũng để em mặc đồ đàng hoàng một chút rồi hẵng cầu hôn đi”

“Vậy em có muốn thay quần áo không?” Cố Diễm cười hỏi lại.

“Không cần” Trang Duy cầm chiếc hộp, mở nắp ra, bên trong là một cặp nhẫn nam bằng bạch kim nạm kim cương “Đeo cho em đi”

Cố Diễm mỉm cười lấy một chiếc trong đó ra, đeo lên ngón áp út của Trang Duy, Trang Duy cũng đeo ngược lại cho Cố Diễm chiếc còn lại. Trên ngón giữa của hai người vẫn còn đeo cặp nhẫn mà Cố Diễm đặt vào ngày Valentine, mặc dù có hơi nhiều nhưng đều có ý nghĩa đối với cả hai người.

Trang Duy kéo Cố Diễm ngồi xuống “Tối nay em mời anh một bữa tiệc lớn” Giữa bọn họ không có khái niệm cưới hay gả, nếu Cố Diễm đã cầu hôn thì cậu đãi một bữa tiệc xem như ăn mừng cũng được.

“Được” Cố Diễm trả lời xong, liền đè Trang Duy lên giường, hôn lấy hôn để. Thấy trạng thái tinh thần của Trang Duy cũng không tệ lắm anh mới yên tâm. Cầu hôn ngay lúc này cũng rất tốt, anh vẫn có thể dốc toàn lực chuẩn bị cho hôn lễ.

64. Chương 64: Sau Đó

Từ khi bị bắt cóc vào tối qua tới giờ Trang Duy vẫn chưa ăn gì, đến khi hoàn toàn bình tĩnh thì lại cảm thấy rất đói. Nhà hàng trong khách sạn cũng khá ngon, cho nên tiệc mừng của hai người liền trực tiếp ăn trong khách sạn luôn.

Trang Duy thay một bộ trang phục mới, nắm tay Cố Diễm đi vào nhà hàng – Ở đây, hai người đàn ông nắm tay đi vào nhà hàng không có gì đáng ngạc nhiên cho nên cũng không có ai chú ý đến.

Nhân viên phục vụ nhận ra Trang Duy, rất nhiệt tình đưa họ vào một góc khuất. Sau khi chọn món ăn xong, hai người liền gọi thêm một chai rượu vang đỏ, dù sao hôm nay cũng là một ngày đặc biệt, bọn họ cũng nên uống chút gì đó.

Chai rượu được mang lên trước, nhân viên phục vụ rót ra ly cho hai người rồi đi ra ngoài.

Cố Diễm nâng ly “Anh thật sự rất vui”

“Em cũng vậy” Trang Duy cười chạm ly với anh, trong bầu không khí vui vẻ, dường như rượu vang đỏ càng thêm nồng nàn.

Đối với hai người, bữa ăn này rất đặc biệt, cho nên hai người vô cùng ăn ý không đề cập đến chuyện bắt cóc. Chỉ trò chuyện tán gẫu một ít đề tài vụn vặt giống như ngày thường, không khí hài hòa. Trang Duy còn chụp không ít bức ảnh, nói là lưu lại làm kỷ niệm, sau khi về thì đem treo trong nhà.

Sau khi ăn xong, hai người trở về phòng. Trang Duy đã ngủ một giấc nên vẫn còn tỉnh táo, nhưng Cố Diễm vừa mới bay qua, hơn nữa còn bị lệch múi giờ nên anh đã có phần mỏi mệt.

Hai người cùng nhau đi tắm, sau đó cùng nằm lên giường, Cố Diễm ôm Trang Duy, cậu dù không buồn ngủ nhưng vẫn nằm bên cạnh cùng anh.

"Ngủ đi, lát nữa em sẽ gọi anh dậy" Lúc này chỉ hơn 6h tối, để cho Cố Diễm chợp mắt một chút để dưỡng sức, lát nữa hẵng gọi anh dậy, như vậy buổi tối vẫn có thể ngủ tiếp.

"Ừm" Cố Diễm nắm tay cậu, mười ngón tay đan xen vào nhau "Lúc em ngủ, Cố Ngạo có gọi điện cho anh, nói là đã điều tra mọi chuyện xong rồi"

Nét mặt của Trang Duy nghiêm túc hẳn lên "Là ai?"

"Ông ngoại và cậu của em" Cố Diễm trả lời.

Trang Duy cắn chặt răng, sắc mặt trắng bệch – Thật ra không phải cậu chưa từng nghi ngờ ông ngoại và cậu ruột, nhưng cậu vẫn luôn tự an ủi là bản thân nghĩ nhiều mà thôi.

"Vì sao?" Trang Duy cảm thấy giọng nói không còn là của mình nữa.

Cố Diễm ôm cậu vào lòng "Sau khi biết tin, anh kêu Tín Viễn đi tra xét một chút thì phát hiện gần đây mẹ của Trang Dụ và ông ngoại em có qua lại với nhau, mà sản nghiệp của ông ngoại em mấy năm nay không mấy phát triển, gần đây lại có nguy cơ phá sản. Cậu của em trước đây buôn lậu ma túy cũng là muốn nhanh chóng kiếm tiền cứu vãn sản nghiệp của nhà họ Hoa, chỉ là cũng không thể thay đổi được bao nhiêu. Lần này bị Cố Ngạo tiêu hủy những thứ đó, chỉ e là tài chính của nhà họ Hoa không thể duy trì nổi nữa"

Trang Duy nhắm mắt lại "Xem ra ông ngoại đã chú ý đến 5% cổ phần của công ty rồi. Em chết, thì sẽ thuộc về ông ngoại, Lương Sảng vì để bảo đảm quyền thừa kế cho Trang Dụ nhất định muốn thu về 5% cổ phần này. Bọn họ chắc đã thương lượng giá cả từ sớm, chỉ cần chờ em chết ở nơi đất khách quê người là xong" Nếu không phải như vậy, ông ngoại của cậu cũng sẽ không vô duyên vô cớ thuê người giết cậu. Nhưng có thể ông ngoại cậu vẫn chưa biết tình hình hiện tại của Tư Duyệt, cho dù bán 5% này cho Lương Sảng thì bà ta cũng chưa chắc có đủ tiền để trả.

"Chuyện này anh sẽ xử lý" Cố Diễm nói, có những chuyện anh không muốn để Trang Duy dính dáng đến.

"Không sao, để tự em" Trang Duy ngồi dậy "Lần này nhà họ Hoa xem ra thật sự không thể cầm cự được nữa, em không cần phải làm gì, chỉ cần nhìn là được, em còn sống chính là đả kích lớn nhất đối với bọn họ. Còn về Lương Sảng… Em trước đây đúng là không chút hứng thú với Tư Duyệt, nhưng hiện tại em chỉ muốn làm cho Tư Duyệt thuộc về mình, sẽ không giao cho Trang Dụ nữa"

Dù cho Trang Duy muốn làm gì, Cố Diễm đều sẽ luôn ủng hộ cậu.

Trang Duy nhìn Cố Diễm "Trước đây anh nói là sẽ cho em một đoàn đội phải không? Vậy thì nhanh đi, em muốn dùng đến"

"Được, anh để Tín Viễn liên lạc giúp em" Cố Diễm nói.

Trang Duy lắc đầu, vén chăn đắp cho Cố Diễm "Không cần vội, ngày mai nói tiếp. Anh ngủ trước đi, em đi gọi điện thoại"

Cố Diễm nhìn cậu, anh không biết Trang Duy định làm gì.

Trang Duy mỉm cười hôn lên môi Cố Diễm "Anh đừng lo, em sẽ cho anh thấy anh chọn em là đúng"

Cố Diễm nở nụ cười, sự kiêu ngạo của Trang Duy làm anh cảm thấy hẳn là anh không cần can thiệp vào chuyện này "Được rồi, anh ngủ đây"

"Ngủ ngon" Trang Duy lại hôn anh lần nữa rồi mới cầm theo điện thoại di động đi ra ngoài phòng khách.

Trùng hợp là More chọn cho cậu một phòng có phòng ngủ riêng, như vậy cậu gọi điện thoại cũng sẽ không ảnh hưởng đến giấc ngủ của Cố Diễm.

Mở nắp lon soda, Trang Duy gọi điện thoại cho ông ngoại trước.

Điện thoại reo mấy tiếng mới có người nhận, từ đầu bên kia truyền đến giọng nói của Hoa Thừa "Alo"

Trang Duy dựa vào sopha, uống một hớp soda, cười nhạt "Ông ngoại, con gọi về báo một tiếng bình an"

"Con... Ý con là gì..." Hoa Thừa hiếm khi ăn nói lắp bắp như vậy.

"Ông ngoại, ông ngoại ăn muối còn nhiều hơn con ăn cơm, người ngay không nói vòng vo. Hôm qua con bị người ta bắt cóc, nhưng mà hiện tại đã bình an trở về" Trang Duy nói "Mạng của cháu ngoại trong lòng ông ngoại còn không bằng 5% cổ phần kia sao?"

"Con nói bậy bạ gì đó?!" Giọng của Hoa Thừa tuy lớn nhưng vẫn nghe ra sự chột dạ trong đó.

"Ông ngoại, ông lớn tuổi như vậy rồi, nể mặt mẹ con, con cũng không muốn tính toán với ông. Nhưng con muốn báo với ông một chuyện, những người mà ông và cậu thuê kết cục ra sao, bọn họ có muốn tính sổ với ông ngoại hay không, con không nói trước được" Giọng của Trang Duy lạnh lẽo vô cùng "Con không nói nhiều nữa, ông ngoại giữ gìn sức khỏe"

Nói xong, Trang Duy trực tiếp cúp điện thoại.

Tuy rằng ông ngoại cậu giả vờ cái gì cũng không biết nhưng Cố Ngạo cũng sẽ không vô duyên vô cớ đổ oan cho ông ngoại và cậu ruột của cậu, hơn nữa ông ngoại và cậu hoàn toàn có đủ năng lực tìm đến những người này, cho nên đối với kết quả này, Trang Duy căn bản không cần nghi ngờ gì nữa.

Về phần bỏ qua cho ông ngoại và cậu, không phải là Trang Duy hào phóng, mà là có một số việc, sống lại càng khó chịu hơn cả chết. Chờ nhà họ Hoa lụn bại, ông ngoại cậu cái gì cũng không còn, đến lúc đó không còn ai ngưỡng mộ nữa, chênh lệch tâm lý như vậy cũng đủ đả kích ông ngoại trước nay luôn kiêu ngạo. Còn về người cậu kia, cũng không phải là đèn cạn dầu, chỉ e là đến lúc đó lại càng gây áp lực thêm cho ông ngoại mà thôi.

Nếu nói chuyện buôn lậu ma túy đã đủ làm cho cậu và nhà ngoại rạn nứt tình thân, thì hành vi lần này đã khiến cậu đường ai nấy đi với nhà họ Hoa, như nước với lửa, không cần nể mặt của mẹ cậu nữa. Không ai có thể tha thứ cho kẻ muốn hại chết mình, Trang Duy không báo cảnh sát chính là vì ở đây là New York, lập hồ sơ rất phiền phức, cuối cùng cũng sẽ không có kết quả gì. Cậu cũng không muốn vì nhà họ Hoa mà nhận tiếng xấu, dù sao nhà họ Hoa cũng không chống đỡ được bao lâu nữa, cậu không cần phải vội vã.

Nhếch miệng, Trang Duy lại gọi tiếp cho ba cậu.

Trang Dịch Sơn rất nhanh đã nhấc máy, mở miệng liền hỏi ngay "Sao con lại nhớ mà gọi cho ba?"

"Ba, hôm qua con ở New York bị bắt cóc, vừa tìm được đường sống từ chỗ chết liền gọi ngay về cho ba đây" Trang Duy nói.

"Cái gì?" Giọng của Trang Dịch Sơn cao vút lên, cho dù ông ta không thích Trang Duy thì cũng không đồng nghĩa với việc muốn Trang Duy mất mạng.

"Con nói hết rồi, còn vì sao thì tự ba điều tra đi. Vốn dĩ con đã nói với tổng giám đốc Cố để xin đầu tư vào Tư Duyệt rồi, tuy không thể cho 50 triệu nhưng 30 triệu thì vẫn có thể thương lượng được. Nhưng mà bây giờ thì không có một xu nào nữa đâu" Trang Duy lừa Trang Dịch Sơn một vố.

"Rốt cuộc là ai bắt cóc con?" Trang Dịch Sơn giận dữ hỏi lại. Ông ta đã xuất viện về nhà nhưng vẫn còn phải nghỉ dưỡng, chuyện công ty cũng chỉ có thể tạm thời ủy quyền cho Trang Dụ. Nhưng mà hiện nay Trang Dụ cũng không báo chuyện công ty với ông ta nữa, hỏi Trang Dụ thì nó chỉ nói là không cần ông ta quan tâm, điều này khiến ông ta rất bất mãn. Bây giờ đầu tư sắp có lại vuột mất, bảo sao ông ta không tức cho được?

"Ba, với nhân lực của ba cũng không khó điều tra, con không nói cũng tránh cho ba không tin, tưởng là con nói dối ba" Trang Duy nói "Dù sao thì ba nghĩ lại đi, nếu con không còn thì ai là người có lợi nhất, không cần nói cũng biết. Con không nói nhiều nữa, ba nhớ giữ sức khỏe"

Nói xong, cũng không thèm để ý ông ta gọi tên cậu, Trang Duy liền ngắt điện thoại, sẵn tay tắt nguồn luôn.

Nếu ba cậu biết Lương Sảng muốn mua 5% cổ phần của mình thì ông ta sẽ nghĩ gì? Bằng hiểu biết của Trang Duy về ba mình, chỉ e một là sẽ nghĩ Lương Sảng muốn chiếm đoạt tài sản của mình, hai là sẽ tức

chết chuyện Lương Sảng cấu kết với ông ngoại, dù sao ba cậu và ông ngoại đã trở mặt với nhau từ lâu chính là vì Lương Sảng. Bây giờ Lương Sảng và ông ngoại cậu hợp tác với nhau, không phải giống như tát lên mặt ba cậu một cái hay sao? Ba cậu là người chỉ biết tiền và quyền, làm sao có thể để cho người khác đoạt quyền từ trong tay của mình. Đến lúc đó náo nhiệt như thế nào cũng sẽ không liên quan đến cậu, dù sao tuồng hay này cậu chỉ ngồi chờ thôi là được.

Uống hết lon nước, Trang Duy mở một file trên laptop ra, liệt kê những chuyện cần phải làm tiếp theo để nhằm vào Tư Duyệt. Cậu muốn đoạt được Tư Duyệt nhưng cũng sẽ không để bị lỗ vốn, cho nên phải làm tốt công tác trong giai đoạn đầu, sau đó mới xác định phương án cụ thể tiếp theo.

Hơn 7h tối, Quý Sâm đến gõ cửa phòng. Nói là chị Như gọi điện về báo Lâm Tân không sao nữa, viên đạn không bắn trúng chỗ hiểm, chỉ cần nghỉ ngơi cho tốt là được, lát nữa cậu ta sẽ đến bệnh viện đem cho Lâm Tân mấy bộ đồ để thay. Thời gian ghi hình của More phải dời lại, bởi vì bên phía More cho rằng là do bọn họ bảo vệ không tốt, suy xét không cẩn thận cho nên Trang Duy và Lâm Tân mới bị bắt cóc, thế nên More đồng ý chi trả mọi phí tổn. Việc ghi hình cũng dời lại muộn hơn, chờ Lâm Tân cắt chỉ rồi mới tính tiếp.

Trang Duy không có ý kiến gì, ban đầu cậu cũng đã dự định dành một khoảng thời gian khá dài cho quảng cáo quý mới của More cho nên cũng không cần lo lắng đụng lịch với lịch trình của công ty. Chủ đề phi giới tính lần này chủ yếu là chụp ảnh với tư thế ngồi, Trang Duy cảm thấy như vậy cũng sẽ không gây áp lực quá lớn đối với Lâm Tân, ghi hình cũng không thành vấn đề.

"Tôi đi chung với cậu, dù sao Lâm Tân cũng là vì tôi nên mới bị thương" Trang Duy nói.

"Cậu không được đâu, chị Như nhắc riêng rồi, không cho cậu đi" Quý Sâm nói "Bây giờ Lâm Tân không có tiếng tăm gì ở nước ngoài, nhập viện tương đối dễ dàng thuận tiện. Nếu cậu mà đi, lỡ như bị ai bắt gặp, đăng tin lên, e là Lâm Tân không thể tĩnh dưỡng được nữa"

Trang Duy ngẫm nghĩ, cảm thấy vậy cũng phải "Được, vậy tôi không đi, cậu mua giúp tôi một ít trái cây biếu cho Lâm Tân đi"

"Tôi biết rồi" Quý Sâm gật đầu "Tôi đi đây, có chuyện gì thì gọi cho tôi"

"Biết rồi" Trang Duy đáp.

Sau khi Trang Duy về phòng thì ngồi viết danh sách những việc cần làm, xong rồi mới gọi điện kêu khách sạn mang bữa tối lên phòng.

Đến khi thức ăn tối dọn lên xong, Trang Duy mới đánh thức Cố Diễm. Hai người cùng nhau ăn cơm, Trang Duy kể lại chuyện Lâm Tân bị thương vì cậu, Cố Diễm nghe xong liền gọi cho Cố Ngạo để hắn dặn dò thuộc hạ sắp xếp bác sĩ chú ý chăm sóc cho Lâm Tân nhiều hơn, sau đó anh cũng không nói đến chuyện này nữa.

Hiệu quả làm việc của Cố Diễm rất nhanh, chiều ngày hôm sau đã tập trung xong một đoàn đội giao cho Trang Duy. Trang Duy mở một cuộc họp online với bọn họ, Cố Diễm không hề tham dự. Nếu đã đồng ý để Trang Duy tự mình xử lý, anh sẽ không can thiệp quá nhiều, chỉ trừ những khi Trang Duy có chỗ thắc mắc cần hỏi anh mà thôi.

Cố Diễm còn bận công việc, anh chỉ ở cạnh Trang Duy được hai ngày thì phải bay về nước. Tuy rằng không nỡ nhưng anh cần phải đưa ra những quyết sách, nếu anh không về, Ứng Tín Viễn sẽ bay qua đây.

Lâm Tân ở bệnh viện thêm ba ngày nữa thì được đưa về khách sạn nghỉ ngơi, tuần sau đi cắt chỉ là ổn rồi. Vết thương nhất định sẽ để lại sẹo nhưng vì nằm trên đùi cho nên cũng không đáng bận tâm. Trang Duy nói sẽ trả viện phí cho Lâm Tân, cậu ta chỉ cười nói không cần, đây chỉ là việc nhỏ.

Bởi vì yêu cầu của Lâm Tân nên Tả Uẩn cũng không biết chuyện cậu ta bị thương. Tả Uẩn gọi điện hỏi thăm tình hình ghi hình, Lâm Tân chỉ nói là trang phục cần chỉnh sửa cho nên thời gian kéo dài thêm một tuần. Tả Uẩn không nghi ngờ gì cho nên cũng không phát hiện ra bất thường.

"Cậu nói thật với anh Uẩn đi" Trang Duy lấy trái cây trên dĩa của khách sạn đưa qua cho Lâm Tân.

"Không cần đâu, anh ấy bận lắm, nói rồi anh ấy sẽ đòi đến thăm em, kéo dài thời gian công việc" Lâm Tân mỉm cười "Dù sao em cũng không có việc gì, nghỉ vài ngày là được rồi"

“Cậu thật là…” Trang Duy cũng không biết nên nói sao, thật ra Lâm Tân là người rất tự lực. Chuyện này đúng là cậu ta nên nói cho Tả Uẩn, nhưng phim điện ảnh của Tả Uẩn vẫn chưa quay xong, nếu bay qua đây thì phải xin nghỉ ít nhất ba bốn ngày, phía tổ quay phim nhất định sẽ không đồng ý, dù sao mỗi ngày đều là tiền là bạc cả.

“Em bây giờ rất tốt” Lâm Tân cười nói “Mỗi ngày đều có thời gian gọi điện thoại cho anh ấy, không thể để anh ấy lo lắng cho em”

Trang Duy sờ đầu Lâm Tân “Khi nào về nước anh giúp em tìm bác sĩ giỏi nhất để xóa vết sẹo này, nếu không sau này sẽ bất tiện lắm”

“Vậy thì làm phiền anh rồi” Lâm Tân gật đầu.

“Không phiền gì đâu, dù sao cậu cũng bị thương là vì anh mà” Trang Duy không phải là kẻ vong ân bội nghĩa.

“Anh, chuyện này anh đừng để trong lòng. Lúc bọn họ muốn giết em, không phải anh cũng nhào lên che cho em sao?” Lâm Tân nói.

Trang Duy thở dài “Sau này có chuyện gì thì đừng khách sáo với anh, chúng ta cũng coi như là sinh tử chi giao rồi”

Lâm Tân gật đầu cười “Được”

Vết thương của Lâm Tân rất mau lành, sau khi cắt chỉ thì miệng vết thương cũng không sao nữa, chỉ cần đúng giờ bôi thuốc là được.

Quảng cáo của More cũng tiến hành ghi hình đúng hạn, vì lo lắng Lâm Tân nên chủ đề phi giới tính vốn chỉ cần ghi hình trong hai ngày thì lại kéo ra chừng bốn ngày, cũng là vì để Lâm Tân được nghỉ ngơi đầy đủ.

Mà loạt ảnh chụp lần này Trang Duy và Lâm Tân phối hợp rất ăn ý, trang phục unisex làm cho người ta có cảm giác đẹp đẽ đến bất ngờ, trạng thái vừa hữu tình vừa ái muội được thể hiện vô cùng tinh tế, Phó Khâm cảm thấy tiến độ công việc tuy chậm nhưng lại rất đáng giá.

Chờ chụp xong bộ ảnh này, vết thương của Lâm Tân cũng đã lành hẳn, chỉ chờ kéo da non là được. Lâm Tân cũng không ở lại New York quá lâu nên lên máy bay quay về thành phố N trước.

Sau khi Lâm Tân lên máy bay, Trang Duy cân nhắc một chút, sau đó mới gọi điện thoại cho Tả Uẩn, kể lại chuyện Lâm Tân bị thương cho Tả Uẩn nghe. Dù sao thì vết sẹo vẫn còn, không thể nào dối gạt được, việc này vì cậu mà ra cho nên cậu nói thì càng thích hợp hơn.

Tả Uẩn nghe xong, im lặng thật lâu nhưng cũng không trách Trang Duy, chỉ nói sẽ chăm sóc thật tốt cho Lâm Tân cũng sẽ không giận cậu ta vì không nói thật, bảo cậu không cần lo lắng.

Mà Lâm Tân vừa mới đáp máy bay xuống thành phố N thì đã bị nhân viên của YC ngăn lại ở ngay lối đi, trực tiếp đưa cho Lâm Tân hợp đồng với YC để cậu về nhà xem, có vấn đề gì cứ liên lạc bất cứ lúc nào, nếu không có vấn đề thì có thể đến YC ký hợp đồng lúc nào cũng được.

Chuyện này đối với Lâm Tân tuyệt đối là một điều đáng vui mừng, cậu ta đoán trong chuyện này hẳn là là có liên quan đến chuyện cậu đã cứu Trang Duy, nhưng có thể có được hợp đồng này vẫn làm cậu ta cảm thấy rất vui sướng.

Đến khi Trang Duy về tới thành phố N thì đã là hai tuần sau đó.

Vừa đặt hành lý vào trong nhà, Trang Duy liền nhận được điện thoại từ ba cậu, nhưng lần này đầu dây bên kia không phải ba cậu, cũng không phải Trang Dụ mà lại là Lương Sảng.

Lương Sảng khóc lóc thút thít “Trang Duy, ba cậu xảy ra chuyện, cậu nhanh đến bệnh viện đi”

65. Chương 65: Cổ Phần

Lương Sảng không giải thích thêm gì nữa, chỉ nói tên bệnh viện cho Trang Duy, bảo cậu nhanh nhanh chạy qua. Trang Duy nghe Lương Sảng khóc rấm rứt, trực giác có điều gì đó không ổn. Gửi nhanh cho Cố Diễm một tin nhắn xong, Trang Duy ngay cả quần áo cũng không kịp thay liền cầm chìa khóa xe chạy ra cửa.

Vừa tới phòng cấp cứu của bệnh viện, Trang Duy đã thấy Lương Sảng ngồi trên dãy ghế ngoài hành lang lau nước mắt, Trang Dụ lặng lẽ đứng một bên, thư kí của công ty đang nói chuyện với bác sĩ, những người thân quen với ba cậu cũng đứng đó không nói một lời.

Trang Duy bước qua, Trang Dụ thấy cậu đến, trầm giọng "Anh, anh vào trong đi"

Không khí áp lực như thế làm Trang Duy có linh cảm chẳng lành.

Đi vào phòng bệnh, Trang Duy nhìn thấy người nằm trên giường đã bị đắp kín bằng vải trắng, lòng cậu trĩu nặng, gần như chết lặng bước qua đó, vươn tay chậm rãi kéo tấm vải trắng xuống – Bên dưới lớp vải trắng là đôi mắt nhắm chặt của ba cậu, trên đầu ông ta có một vết thương vô cùng đáng sợ, xây xát khắp người, không còn hơi thở.

Trang Duy lập tức quay đầu nhìn ra cửa, lạnh lùng hỏi " Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?"

Ba cậu đột ngột qua đời là một đả kích rất lớn đối với Trang Duy, cậu không ngờ rằng khi gặp lại ba thì đã âm dương cách biệt. Mặc dù cậu không có nhiều cảm tình với ông ta nhưng người cứ như thế mà không còn nữa, ít nhiều vẫn làm cậu không thể chấp nhận được.

"Là tai nạn giao thông" Lương Sảng lau nước mắt đi vào.

Trang Duy cau mày "Đang êm đẹp sao lại xảy ra tai nạn?"

Lương Sảng khàn khàn trả lời "Hôm nay tới ngày ba con đi kiểm tra sức khỏe, dì đi với ông ấy đến bệnh viện. Trời mưa to quá, đường sá trơn trượt, ai ngờ lái xe bất cẩn, đụng vào xe tải chạy ngược chiều. Ba con ông ấy… không thể qua khỏi. Chờ khi xe cứu thương đến thì ba con đã sắp tắt thở rồi…" Nói xong, Lương Sảng lại khóc lóc thảm thiết.

Sắc mặt Trang Dụ cũng rất xấu nhưng vẫn gắng gượng an ủi Lương Sảng.

Trang Duy phát hiện tay và mặt của Lương Sảng cũng có vết trầy xước, cái trán cũng bị bầm đen, nhưng so với ba cậu thì có tính là gì.

"Kết quả điều tra sự cố thế nào?" Trang Duy hỏi.

"Nói là tài xế nhà chúng ta và tài xế xe tải đều lái xe quá nhanh, hơn nữa đường trơn, phanh xe không được cho nên mới gây nên thảm kịch" Trang Dụ giải thích thay Lương Sảng.

Nếu đã xác định là sự cố ngoài ý muốn, Trang Duy cũng không thể nói thêm gì nữa. Hít một hơi thật sâu, cậu nói "Vậy chuyện sau này cứ xử lý theo quy trình đi"

Đối với Trang Duy, cái chết của ba cậu quá mức bất ngờ, cho dù không còn tình cảm nhưng cậu không thể xem như không biết. Mà thủ tục tang lễ thế nào thì cậu cũng không rành, trước đây khi mẹ cậu mất thì cậu vẫn còn nhỏ, ba cậu không cho cậu tham dự cho nên quá trình lúc đó diễn ra như thế nào, Trang Duy không chút ấn tượng, chỉ nhớ được hình ảnh mẹ cậu nằm im lìm ở đó.

Tiếng giày da bước trên sàn gạch vang lên gây sự chú ý cho những người có mặt ngoài hành lang, mà sau khi thấy được người đến là ai, bạn bè của Trang Dịch Sơn đang ngồi trên ghế đều đứng dậy hết, sắc mặt vô cùng kinh ngạc.

Lúc này, Cố Diễm cùng vài người nữa đi đến, sau khi nhìn thấy Trang Duy thì trực tiếp đi tới trước mặt cậu.

Trang Duy gặp Cố Diễm, mấp máy môi "Ba em…"

"Anh biết rồi" Cố Diễm gật đầu. Sau khi anh nhận được tin nhắn của Trang Duy thì phát hiện ra có quen biết với bác sĩ trong bệnh viện này, anh nhờ thư kí liên lạc hỏi thăm tình hình một chút, trong lòng cũng

âm thầm phỏng đoán, chỉ là anh không ngờ tin tức mà thư kí trả lời lại là tin tử vong của ba Trang Duy. Trang Dịch Sơn dù không tốt nhưng trên pháp luật thì vẫn là ba của Trang Duy, bây giờ người không còn nữa, Trang Duy là con trai lớn nên chuyện cần lo liệu cũng không ít. Cố Diễm cũng không để mất thời gian, đi tìm người chuyên phụ trách lễ tang nhanh chóng cùng đến bệnh viện.

"Đây là ông Hám, ông ấy sẽ giúp em xử lí toàn bộ việc tang lễ, em không cần phải bận tâm" Cố Diễm giới thiệu người đàn ông mặc tây trang màu đen đi cùng cho Trang Duy.

"Xin chào ông Hám, chuyện của ba tôi đành làm phiền ông" Trang Duy nói.

"Cậu đừng nên khách sáo, tôi sẽ giúp cậu trong suốt quá trình tang lễ, xin cậu hãy nén đau thương. Nếu trong nhà có yêu cầu gì thì cũng có thể nói ra" Ông Hám nói.

Trang Duy nhìn Lương Sảng và Trang Dụ, lúc này ánh mắt hai người này đều dán chặt vào Cố Diễm, Trang Duy cũng không còn lòng dạ nào để ý tới bọn họ "Trong nhà không có yêu cầu gì, cứ theo thủ tục bình thường là được"

"Được" Sau khi ông Hám đáp lại thì liền đi ra ngoài gọi điện thoại.

Theo tập tục, Trang Duy phải quay về nhà túc trực bên linh cữu. Cố Diễm có chút lo lắng nhưng lại không tiện đi cùng, chỉ đành sắp xếp vệ sĩ đi theo Trang Duy, vừa bảo vệ an toàn cho cậu để đề phòng Lương Sảng, vừa nhắc nhở Trang Duy chú ý sức khỏe, nghỉ ngơi hợp lý.

Hai ngày sau, Trang Duy đều ở lại nhà chính. Người đến chia buồn đông nườm nượp, lời nói đều chẳng khác nhau mấy. Trang Duy không có lòng dạ nào đối đáp, giao hết việc tiếp đãi cho Lương Sảng và Trang Dụ.

Cố Diễm cũng tranh thủ thời gian đến đây một lúc, lần này đến đây hoàn toàn là vì Trang Duy. Sau khi thắp nhang, Cố Diễm kéo Trang Duy đến một góc phòng, nói ba mẹ anh đã hay tin ba cậu mất nhưng không tiện đến phúng điếu cho nên để anh đến thay. Uông Nguyệt Hoa còn dặn anh gặp riêng Trang Duy, nhắc cậu giữ gìn sức khỏe, đừng quá đau buồn.

Trang Duy gật đầu, cũng nhờ Cố Diễm chuyển lời, cậu vẫn ổn cho nên bọn họ đừng lo lắng quá.

"Chuyện em bị bắt cóc ở New York, ba mẹ biết rồi" Cố Diễm nói.

Trang Duy đầy bất ngờ "Sao lại vậy?"

Lúc đó cậu đã nói với Cố Diễm, chuyện này đừng nói với ba mẹ anh để tránh cho bọn họ phải lo lắng. Dù sao cậu cũng không sao, không cần để ba mẹ sợ hãi.

"Lúc Cố Ngạo gọi điện cho mẹ không cẩn thận lộ ra" Cố Diễm cũng rất bất đắc dĩ "Mẹ rất giận, suýt chút nữa là đòi đi tìm ông ngoại em tính sổ rồi. Cũng may ba cản mẹ lại, nói lúc này mẹ đừng gây áp lực thêm cho em, chờ khi nào chuyện của ba em giải quyết xong thì tính tiếp"

Trang Duy nhẹ nhàng thở phào "Sau khi xử lý chuyện của ba em xong, em sẽ về nói chuyện với mẹ"

"Ừ" Cố Diễm gật đầu, chuyện này cứ để Trang Duy nói với mẹ đi, kể cho mẹ nghe ý tưởng và kế hoạch tương lai cũng có thể giúp mẹ bớt giận phần nào.

Lương Sảng và Trang Dụ ngồi gần đó rất nóng lòng muốn đến trò chuyện với Cố Diễm nhưng khí thế khó gần của anh làm bọn họ trước sau vẫn không tìm được cơ hội, cho tới lúc Cố Diễm đi về thì cũng không làm được gì.

Người nhà họ Văn đến chạng vạng mới tới, nhưng Trang Duy có thể cảm nhận được rõ ràng hai nhà đã không còn thân thiết như quá khứ nữa. Hiện nay Văn thị vẫn đang cố gắng chèo chống, tin hot đã là quá khứ, trong ấn tượng của người tiêu dùng, phá sản chỉ còn là vấn đề thời gian.

Ngày thứ ba, thi thể của Trang Dịch Sơn được hỏa táng tại nghĩa trang.

Trang Duy không để ba và mẹ cậu hợp táng, với Trang Duy, trong lòng ba cậu sớm đã không có mẹ, hợp táng chỉ được cái danh, ngược lại càng quấy rầy sự bình yên của mẹ.

Sau khi giải quyết mọi chuyện, Trang Duy lúc này mới về nhà được. Mệt nhọc suốt mấy ngày trời, tuy rằng cậu ăn ngủ nghỉ điều độ nhưng vẫn cảm thấy vô cùng mỏi mệt.

Tắm rửa xong Trang Duy liền nằm phịch lên giường, cuộn tròn trong chăn, Trang Duy nhẹ nhõm thở dài – Vẫn là giường nhà mình thoải mái nhất.

Trang Duy đánh một giấc thật say cho tới khi Cố Diễm tan tầm về nhà.

Cố Diễm đi vào phòng ngủ, thấy Trang Duy mơ mơ màng màng mở mắt, mỉm cười "Em còn buồn ngủ sao? Tối hẵng ngủ tiếp, đi ăn cơm trước đi"

Từ khi nhà họ Cố thuê đầu bếp đến đây, chất lượng bữa ăn của hai người cũng được cải thiện đáng kể. Bữa ăn thường ngày muối dầu gì đó đều vừa phải, chay mặn đều có đủ, hương vị lại rất ngon miệng.

"Cũng được" Trang Duy ngồi dậy, lâu rồi cậu không ăn cơm nhà, ghi hình quảng cáo xong thì đến bệnh viện ngay, sau đó lại về nhà chính hai ngày, cậu vô cùng nhớ nhung hương vị cơm nhà.

Cố Diễm đi hâm thức ăn trước, chờ Trang Duy rửa mặt xong là có thể trực tiếp xuống lầu ăn cơm ngay.

Ăn được nửa bữa, Trang Duy nhận được điện thoại từ luật sư của ba cậu, mời cậu 9h sáng mai đến Tư Duyệt một chuyến, theo như ý của Trang Dịch Sơn lúc còn sống, ông ấy là người được chọn để tuyên bố di chúc.

Trang Duy đồng ý, cũng không nói nhiều, rốt cuộc trong di chúc viết gì, Trang Duy không muốn đoán mò, dù sao thì ngày mai cũng sẽ biết thôi.

Nghe Trang Duy nói ngày mai sẽ đến công ty nghe di chúc, Cố Diễm hỏi "Kế hoạch của em tiến hành thế nào rồi?"

"Vẫn ổn, nghe xong di chúc ngày mai rồi tính" Trang Duy đáp.

"Ngày mai anh bảo luật sư đi với em" Cố Diễm lo lắng Trang Duy chỉ có một mình, dù cho kết quả ra sao, nhắc đến phương diện pháp luật thì vẫn nên đi cùng với người chuyên nghiệp sẽ tốt hơn.

"Cũng được" Trang Duy không từ chối, nếu có tình huống đột xuất, có luật sư ở đó cũng tiện hơn.

Sáng hôm sau, Trang Duy chọn một bộ tây trang màu xám, sau khi ăn mặc chỉnh tề thì cùng với luật sư của Cố Diễm đi đến Tư Duyệt.

Cố Diễm vốn định để Hạ Ngự Trạch đi với Trang Duy nhưng hôm qua Hạ Ngự Trạch lại bận đi công tác đến cuối tuần mới về được, cho nên anh đành phải chọn một người khác đi cùng Trang Duy.

Lúc Trang Duy đến thì phòng họp ở Tư Duyệt đã kín chỗ, Lương Sảng và Trang Dụ đã tới trước, nhóm cổ đông nhỏ cũng không sót một ai, luật sư đứng trước mặt mọi người, sẵn sàng tuyên bố di chúc bất cứ lúc nào.

Sau khi Trang Duy đi vào, nhìn một lượt những người ngồi đây, cũng không nói nhiều, cùng với luật sư ngồi vào chỗ trống đã chuẩn bị sẵn.

Phong cách thời trang của Lương Sảng ngày hôm nay rất nổi bật, dáng vẻ căn bản không giống như trong nhà mới có tang, thậm chí còn có phong thái đắc thắng. Sắc mặt của Trang Dụ cũng rất thoải mái, nhìn qua giống như đã biết trước kết quả.

Trang Duy lại không có biểu cảm gì, sau khi cậu ngồi xuống, thư kí bưng hai ly cà phê vào, sau đó cậu yên lặng ngồi chờ kết quả.

Tuy Trang Duy không lên tiếng nhưng không ai xem nhẹ cậu, trong lòng thầm so sánh giữa Trang Duy và Trang Dụ. Bỏ qua chuyện Trang Dụ đang làm việc tại Tư Duyệt, chỉ nhìn khí chất và ấn tượng của hai người trước mặt mọi người, rõ ràng Trang Duy tạo cảm giác chững chạc hơn, đáng tin cậy hơn. Thật ra hình tượng của người cầm quyền trong công ty rất quan trọng, điều này sẽ làm người đầu tư cân nhắc xem có nên tiếp tục đầu tư hay không, có thể tin tưởng người cầm quyền có đủ năng lực dẫn dắt công ty hay không.

9h10, toàn bộ mọi người đã đến đông đủ, luật sư bắt đầu lấy di chúc ra đọc.

Trên di chúc của Trang Dịch Sơn ghi rõ, 46% cổ phần công ty trong tay ông ta chia đều cho Trang Duy và Trang Dụ, mỗi người thừa kế 23%. Trong 10 phần tài sản ông ta đứng tên, biệt thự ở ngoại ô cho Lương

Sảng, nhà chính đang ở để lại cho Trang Duy, còn lại 8 phần chia cho Trang Duy và Trang Dụ mỗi người bốn phần. Một ít dự án đầu tư trong tay sau khi đổi ra tiền mặt giao cho Lương Sảng, xe cộ thì để lại cho Trang Duy.

"Không thể như vậy được!" Nghe xong di chúc, Lương Sảng đập bàn đứng lên.

Luật sư liếc nhìn bà ta "Di chúc này theo trình tự chính quy, bên trên có chữ kí của ông Trang Dịch Sơn"

"Dịch Sơn từng nói sẽ đem toàn bộ cổ phần để lại hết cho Trang Dụ, sao cuối cùng lại chia đều? Ông nói đi! Không phải là ông lấy tiền của Trang Duy mà làm giả di chúc đấy chứ?!" Lương Sảng hoàn toàn không thể chấp nhận được chuyện này.

Thấy thái độ gần như nổi điên của Lương Sảng, nhóm cổ đông đang ngồi đó đều mang vẻ mặt khinh thường.

"Bà Lương, nếu bà cảm thấy di chúc có vấn đề, có thể xin giám định. Với đạo đức nghề nghiệp của tôi, tôi không chấp nhận nghi ngờ của bà" Luật sư bình tĩnh nói "Lúc ông Trang còn sống đúng là từng đến tìm tôi hai lần, ông ấy có ý định sửa di chúc nhưng cuối cùng đều không thực hiện. Một tuần trước, ông Trang gọi điện cho tôi, nói di chúc vẫn giữ nguyên bản gốc, ông ấy sẽ không thay đổi"

Lương Sảng ngơ ngác đứng chết trân "Ông ấy… Ông ấy không sửa di chúc sao?"

Trang Dụ thấy bộ dạng mất hồn của mẹ mình quá mất mặt, vội kéo bà ta ngồi xuống rồi mới lên tiếng "Nếu di chúc của ba tôi đã nói rõ ràng, vậy thì cứ theo như di chúc mà làm. Tôi và Trang Duy mỗi người kế thừa 23%, trong tay Trang Duy còn 5% cổ phần công ty từ bà Trang trước đây, tổng cộng là 28%. Như vậy Tư Duyệt hẳn là do Trang Duy làm chủ, nhưng mà trong tay tôi có 10% cổ phần do tôi mua được, cho nên cổ phần của tôi là 33%, tính ra Tư Duyệt vẫn thuộc về tôi"

Nói xong, Trang Dụ liền đưa ra giấy tờ chứng minh cổ phần của mình.

Di chúc của ba không nằm ngoài dự tính của Trang Duy. Từ ngày cậu gọi điện cho ông ấy, cậu đã đánh cược xem ba cậu rốt cuộc có dám đem toàn bộ cổ phần giao hết cho Trang Dụ hay không. Mà cậu đã cược thắng, ba cậu đã thất vọng với Lương Sảng và Trang Dụ rồi, mà cũng không thích cậu, cho nên cũng không thể đem hết cổ phần giao cho cậu. Như vậy mỗi người một nửa là tốt nhất, còn hai anh em họ đấu đá thế nào, ba cậu cũng chẳng thèm quan tâm.

Khẽ nhếch môi, Trang Duy cũng lấy một xấp giấy tờ từ trong túi tài liệu ra, mỉm cười nói "Thật trùng hợp, tôi cũng mua được 10% cổ phần công ty, cho nên tôi chiếm 38%, quyền phát ngôn ở Tư Duyệt vẫn nằm trong tay tôi"

"Cái gì?!" Lương Sảng trố mắt nhìn Trang Duy, tâm tình vốn đã bình tĩnh nhờ lời nói của Trang Dụ lúc này lại bộc phát lần nữa.

Sắc mặt Trang Dụ cũng biến đổi "Không thể nào, anh làm sao mua được cổ phần?"

"Cậu có thể thì tôi cũng có thể" Trang Duy cười đáp "Chuyện Tư Duyệt vì cậu mà bị lỗ 50 triệu mặc dù không hoàn toàn phơi bày nhưng cũng không ít người biết, lỗ hổng này không dễ bù vào, tôi đưa miếng mồi này ra, bọn họ còn ước gì đem bán hết cổ phần để tránh ngày càng lỗ nặng"

"50 triệu?" Một cổ đông đang ngồi kêu lên "Cậu Cả, 50 triệu này là sao?"

Hiển nhiên không chỉ một mình cổ đông này bất ngờ đến vậy.

Trang Duy từ tốn trả lời "Cụ thể thì phải hỏi Trang Dụ, hoặc là để tổng giám đốc tài vụ đến nói. Chuyện này lát nữa nói cũng được, không cần vội" Nói xong, Trang Duy lại lấy ra vài xấp tài liệu nữa, để cho thư kí phân phát ra xong mới lên tiếng "Nếu hiện nay tôi là cổ đông lớn nhất ở Tư Duyệt, tôi cũng không vòng vo nữa. Các vị đang xem chính là báo cáo đánh giá tài sản và hao hụt của Tư Duyệt. Số tiền 50 triệu này cá nhân tôi không thể bù hết, hiện tại Tư Duyệt cũng không đủ năng lực gánh vác, tài chính gần như cạn kiệt. Cho nên tôi quyết định để Tư Duyệt thông báo phá sản, xem bản báo cáo này, tất cả tài sản của Tư Duyệt đổi thành tiền mặt, thanh toán xong là có thể trả được 50 triệu này, mà các vị cổ đông cũng sẽ không bị lỗ vốn. Đây là phương án tôi cho rằng có lợi cho cả đôi bên nhất, nếu các vị không có ý kiến thì cứ thế mà làm"

Đối với nhóm cổ đông, không bị lỗ chính là điều tốt nhất rồi, còn về Tư Duyệt có thể kinh doanh nữa hay không thì đó là chuyện của nhà họ Trang, bọn họ không cần quan tâm làm gì.

"Tôi không đồng ý" Lương Sảng gào lên.

Trang Duy ngước nhìn bà ta "Bà không có quyền lên tiếng"

"Tôi cũng không đồng ý" Trang Dụ đứng lên cạnh Lương Sảng.

Trang Duy nở nụ cười "Cậu không đồng ý thì tìm cách bù 50 triệu này đi. Tôi không có cách nào đâu"

"Sao anh không có cách? Anh có thể đi tìm tổng giám đốc Cố mà!" Trang Dụ nói.

"Đừng có mơ, có 50 triệu, tổng giám đốc Cố đã có thể tự mở một công ty điện tử riêng, cần gì phải đầu tư vào Tư Duyệt đang rối rắm thế này?" Trang Duy khinh thường đáp trả.

Trang Dụ bị nghẹn họng không nói ra lời.

Lúc này, cửa phòng họp bị mở ra, sau lưng thư kí vừa mở cửa là vài cảnh sát đang đi vào.

Trang Duy hỏi "Các anh cảnh sát có chuyện gì sao?"

"Xin hỏi ai là Lương Sảng?" Cảnh sát dẫn đầu hỏi.

Ánh mắt mọi người đổ dồn về phía Lương Sảng, sắc mặt bà ta đột nhiên trắng bệch.

Cảnh sát bước về phía bà ta "Lương Sảng, chúng tôi có chứng cứ nghi ngờ tai nạn của ông Trang có liên quan đến bà, mời bà theo chúng tôi đến cục cảnh sát hỗ trợ điều tra"

"Cái gì?!" Trang Dụ kinh ngạc.

Trang Duy cũng sửng sốt một chút, cậu không ngờ chuyện này lại chuyển hướng như vậy.

Phòng họp im lặng trong chốc lát rồi lại ồ lên.

"Điều này không thể nào" Trang Dụ bước lên ngăn cản.

"Xin anh đừng cản trở quá trình điều tra. Trong tài khoản của tài xế lái xe tải có một khoản tiền không rõ nguồn gốc, chúng tôi điều tra thì phát hiện xuất phát từ tay Lương Sảng. Nếu Lương Sảng vô tội, chúng tôi sẽ trả lại sự trong sạch cho bà ấy, nếu không, chúng tôi không thể để bà ta nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật" Cảnh sát nói.

Cả người Lương Sảng run lẩy bẩy, Trang Dụ thấy bà ta như vậy, trong lòng cũng có linh cảm chẳng lành.

Cuối cùng, Lương Sảng vẫn bị đưa đi, Trang Dụ lo lắng cũng đi theo về cục cảnh sát.

Trang Duy đứng lên, nhìn những người đang ngồi "Nếu không có ý kiến gì, quá trình Tư Duyệt phá sản hiện tại bắt đầu, toàn bộ sẽ giao cho luật sư và đoàn đội của tôi giải quyết. Cám ơn các vị đã ủng hộ Tư Duyệt nhiều năm qua, có cơ hội chúng ta lại hợp tác. Tan họp"

Nói xong, Trang Duy liền đứng dậy tiêu sái bước ra ngoài. Chuyện Tư Duyệt đã giải quyết xong, Trang Duy cũng thoải mái hơn nhiều, những chuyện còn lại không cần cậu quan tâm. Đợi cậu nghỉ ngơi khỏe rồi thì sẽ tính đến chuyện tự mở một công ty cho riêng mình, nếu nhân viên cũ của Tư Duyệt có năng lực vẫn tình nguyện đi theo cậu, cậu cũng hoan nghênh, như vậy cũng có thể giúp cậu giảm bớt không ít việc.

66. Chương 66: Hôn Lễ

Trang Duy vừa về đến nhà thì Cố Diễm đã gọi điện hỏi thăm ngay.

Trang Duy thay quần áo xong vừa đi vào phòng bếp vừa kể lại chuyện ngày hôm nay cho Cố Diễm nghe. Đầu bếp chắc là vừa mới nấu cơm xong, thức ăn vẫn còn nóng, cậu không cần phải tốn thời gian hâm lại nữa.

"Chuyện này Lương Sảng làm có điểm sơ hở" Cố Diễm bình luận, dĩ nhiên là không nên hại người, nhưng nếu có thể làm cẩn thận không một kẽ hở thì cũng coi như là một nhân tài.

"Chắc là bà ta cũng đã sốt ruột lắm rồi. Trang Dụ làm cho công ty bị lỗ nhiều như vậy, ba em vốn đã rất bất mãn. Nếu không phải sức khỏe không cho phép, ba cũng sẽ không để cho Trang Dụ lên nắm quyền. Lương Sảng cho rằng ba em đã đem cổ phần công ty để lại cho Trang Dụ, đề phòng đêm dài lắm mộng, tiên hạ thủ vi cường cũng là để bảo đảm cho chính mình" Trang Duy phân tích "Dù sao gần đây cơ thể ba em vẫn không tốt, cho dù là tai nạn giao thông bình thường, lỡ như bị hoảng sợ làm bệnh tim tái phát, trực tiếp qua đời thì cũng không phải không thể"

"Ừm" Đối với Lương Sảng, Cố Diễm không có ấn tượng lắm, bây giờ Lương Sảng tự tìm đường chết, anh nghe xong thì thôi "Nếu ba em thật sự giao hết toàn bộ cổ phần cho Trang Dụ thì em tính sao?"

Trang Duy bật cười "Em đã để lộ chuyện Tư Duyệt bị lỗ 50 triệu ra, chỉ cần không phải kẻ coi tiền như rác, ai còn muốn đầu tư vào Tư Duyệt nữa, mà nhóm cổ đông vẫn còn đang tranh cãi, áp lực của Trang Dụ cũng không nhỏ. Nếu muốn lấp đầy cái hố 50 triệu đó mà lại không muốn xin phá sản, tất nhiên Trang Dụ phải bán cổ phần công ty, hơn nữa nhất định sẽ bán với giá thấp nhất. Nó bán thì em mua, có thêm số cổ phần này, cổ phần của em đã vượt hơn hẳn nhóm cổ đông. Đến lúc đó, Tư Duyệt vẫn là của em, vẫn phải phá sản thôi. Nhưng cho dù dùng cách nào thì em cũng phải điều tra tài sản kỹ càng rồi mới quyết định được, nhất định không thể để lỗ vốn nữa, chỉ xem kiếm được nhiều hay ít thôi"

"Em như vậy làm anh cảm thấy em ở trong giới giải trí có chút lãng phí" Cố Diễm cười nói.

"Cho nên em cũng không định tiếp tục ở lại giới giải trí nữa" Trang Duy thoải mái cười nói.

"Đến làm việc cho anh không? Anh có thể cho em lương một năm bảy chữ số" Cố Diễm dụ dỗ.

"Không, em muốn tự làm việc cho mình, lương một năm chắc cũng được sáu chữ số" Trang Duy không chút do dự từ chối, dù sao cậu cũng đã lên kế hoạch rồi.

"Được rồi, có cần gì thì nói với anh" Cố Diễm nói, thật ra chuyện gây dựng sự nghiệp này cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng, nhất là khi còn muốn bảo đảm lợi nhuận.

Trang Duy xới một tô cơm "Chờ em nghĩ xong kế hoạch, anh giúp em nhận xét nhé?"

"Không thành vấn đề" Cố Diễm sảng khoái đồng ý.

"Trưa nay anh ăn gì vậy?" Trang Duy nhìn bàn cơm phong phú, hỏi anh.

"Vẫn chưa nghĩ ra, cứ tùy tiện mấy món cũng được" Cố Diễm không kén chọn, cho dù bắt anh chỉ ăn một món cả tuần anh cũng không để ý, chỉ là không có ai dám làm như vậy mà thôi.

"Vậy trưa nay anh ăn tạm chút gì đi, tối nay về nhà ăn nhiều một chút" Trang Duy cười nói, có điều món cá sốt chua ngọt này nếu hâm lại thì ăn sẽ không ngon bằng lúc mới nấu nên Trang Duy tính giải quyết món này vào trưa nay.

"Ừ, trưa nay em ăn cơm nhiều vào. Anh thấy gần đây em gầy đi nhiều, mau ăn bồi bổ lại, nếu không về nhà mẹ sẽ trách em đấy" Cố Diễm nói.

"Em biết rồi, không nói với anh nữa, em ăn cơm xong thì ngủ một lát đã, tối nay gặp lại" Trang Duy nói.

"Được, tối nay gặp lại" Cố Diễm đáp.

Cúp điện thoại, Trang Duy nhàn nhã hưởng thụ bữa trưa. Đợi chuyện cổ phần của Tư Duyệt xong xuôi, cậu cũng không còn gì để bận tâm nữa. Chuyện mở công ty mới cậu đã bàn bạc với đoàn đội, chỉ chờ Tư Duyệt thanh toán nữa là được. Về phần Lương Sảng thì đã có cảnh sát xử lý, không cần cậu can thiệp, cậu chỉ cần chờ kết quả cuối cùng là xong.

Hai tháng sau, Tư Duyệt tiến hành thanh toán tài sản. Trang Duy bán hết toàn bộ tài sản ba cậu để lại đổi lấy tiền mặt, bởi vì những thứ này không hề có chút ý nghĩa nào với cậu, kể cả nhà chính mà cậu đã sống biết bao nhiêu năm qua.

Chuyện Lương Sảng thuê người giết Trang Dịch Sơn đã có chứng cứ vô cùng xác thực, phán xử thế nào Trang Duy không muốn tham dự. Thật ra chuyện này vốn có thể che dấu thần không biết quỷ không hay, nhưng gã tòng phạm với tài xế mà Lương Sảng thuê thấy tài xế bị bắt, sợ ông ta không có nghĩa khí khai gã ra luôn cho nên ép Lương Sảng phải trả tiền ngay lập tức, nếu không gã sẽ đi khai báo tất tần tật. Ai ngờ sau khi xảy ra chuyện, Lương Sảng còn sợ hãi hơn cái gã tòng phạm kia nữa, cho nên đối phương mới vừa uy hiếp thì bà ta đã không nghĩ ngợi gì liền nhanh chóng gom tiền đưa cho gã. Bởi vì lúc trước đối phương đưa số tài khoản của tài xế để chuyển tiền, Lương Sảng sợ bị bại lộ cho nên tìm cớ nhờ một người bạn gửi tiền giúp bà ta, bà ta sẽ trả lại sau. Ai ngờ chuyện này vẫn không giấu được, bị cảnh sát điều tra rõ ràng gốc ngọn.

Thật ra nếu Lương Sảng chịu động não một chút là biết ngay gã tòng phạm kia đang hù dọa bà ta, muốn ôm tiền chạy trốn, gã nào dám đi khai báo toàn bộ sự thật, dù sao bị vạch trần thì đối phương cũng không chiếm được lợi gì. Chẳng qua Lương Sảng cũng hoảng hồn, chỉ sơ sẩy một chút thì đã hoàn toàn bại lộ.

Bởi vì Lương Sảng phạm pháp cho nên không còn tư cách kế thừa di sản của Trang Dịch Sơn nữa, cho dù bà ta có tên trong di chúc thì cũng không thể, cho nên phần tài sản của bà ta được chia đều cho Trang Duy và Trang Dụ. Vì chuyện của Lương Sảng mà Trang Dụ vô cùng uể oải, hoàn toàn không còn vẻ kiêu ngạo và hăng hái như trước đây nữa. Nhưng những chuyện này cũng không liên quan đến Trang Duy, chuyện đã đến nước này, cậu và Trang Dụ đã chẳng còn gì để nói với nhau.

Trong hai tháng này, Trang Duy cũng nhận được tin tức, sản nghiệp của ông ngoại cậu đã không thể cầm cự nổi nữa, phá sản. Mà nhà họ Hoa lại thiếu nợ bên ngoài quá nhiều, cho dù có thanh toán tài sản thì cũng không đủ trả hết nợ. Nhà ở cũng bị niêm phong, bây giờ ông ngoại và cậu của Trang Duy ở đâu cũng là cả một vấn đề.

Nghe thấy chuyện này, Trang Duy cũng chỉ cười cười, không nói thêm điều gì. Ông ngoại và cậu ruột của cậu trước đây muốn hại cậu, cậu không châm dầu vô lửa thì thôi, chứ đừng trông cậy cậu có chút thương cảm nào.

Chờ thanh toán tài sản của Tư Duyệt hoàn thành, chính thức phá sản, Trang Duy liền dùng số tiền còn lại thành lập công ty điện tử Noãn Dương.

Một nửa nhân viên trong công ty mới đều là những người không thuộc phe Trang Dụ ở Tư Duyệt, nhờ những người này gia nhập mà Noãn Dương rất nhanh đã đi vào quỹ đạo, hợp tác với Thịnh Thần mở rộng game phiên bản PC.

Nhờ danh tiếng của , Noãn Dương nhanh chóng chiếm được một vị trí nhỏ trong giới. Mà người đại diện phát ngôn cho phiên bản lần này vốn chỉ mời Lâm Tân nhưng Tả Uẩn lại muốn cùng với Lâm Tân làm đại diện phát ngôn cho game của Noãn Dương, hoàn toàn không cần trả phí đại diện phát ngôn.

Nói đi nói lại thì Noãn Dương vẫn quá lời, nhưng Trang Duy sao có thể để Tả Uẩn làm việc miễn phí được? Cậu vẫn trả phí đại diện phát ngôn cho Tả Uẩn, chỉ là thấp hơn so với bình thường một chút, mà Lâm Tân cũng chỉ lấy 70% mà thôi.

Nói đến Lâm Tân, sau khi cậu ta gia nhập YC thì công việc thuận lợi hơn rất nhiều. Hơn nữa sau khi quảng cáo thời trang của More được quảng bá thì lại càng được chú ý nhiều hơn, lời mời tới tấp, độ hot tăng vùn vụt.

Đương nhiên quảng cáo thời trang mới của More cũng làm Trang Duy nhận được lời mời nhiều như tuyết rơi, nhưng Trang Duy lúc này thời gian có hạn, lại còn phải dành thời gian để kinh doanh Noãn Dương, cũng đã đến lúc ngừng đi đây đi đó vì sự nghiệp tương lai cho nên cậu càng chọn lựa đại diện phát ngôn kỹ càng hơn. Hơn nữa cậu cũng không định nhận hết mà chuyển một nửa sang cho Lâm Tân, Lâm Tân cũng vì thế mà bận rộn đến mức không thấy bóng dáng, muốn hẹn ăn cơm một bữa với cậu ta cũng không dễ dàng gì.

Hôm nay, Trang Duy họp xong ở Noãn Dương thì trực tiếp đi đến Cố thị, định chiều nay về nhà cùng với Cố Diễm.

Hiếm khi Cố Diễm không bận rộn, kéo Trang Duy qua ngồi nói chuyện "Công ty đi vào hoạt động có thuận lợi không?"

"Ừm, có cậu Tư giúp đỡ, công ty đã bắt đầu có lợi nhuận, chỉ là..." Trang Duy ngồi lên bàn làm việc của Cố Diễm "Kinh doanh công ty mệt quá, em không muốn làm nữa. Em thấy ghi hình quảng cáo còn dễ hơn, thời gian nghỉ ngơi cũng nhiều hơn"

Cố Diễm khẽ cười "Vậy thì mặc kệ đi, để anh xem chừng cho em"

"Anh đủ bận rồi, em cũng không muốn tăng thêm gánh nặng cho anh" Trang Duy thấy Cố Diễm bận rộn cũng rất xót xa "Thật ra thì so với anh, chút bận rộn của em có tính là gì. Có lúc em nghĩ hay là em về trường đi học lại một chút, sau này cũng có thể giúp đỡ anh phần nào"

Cố Diễm nắm tay Trang Duy "Nếu em muốn học thì học, nhưng nếu vì anh thì không cần phải vậy. Anh cố gắng kiếm tiền chính là hy vọng em được sống thoải mái tự do hơn, nếu em lại tự mình làm mình vất vả bận rộn thì ngược lại hết rồi"

Trang Duy cười nhích lại gần anh, khoảng cánh giữa hai người gần đến mức chỉ cần nhúc nhích thôi là có thể dính sát vào nhau "Anh cũng đừng nuông chiều em quá, lỡ như ngày nào đó em nổi hứng lên, thật sự sẽ mặc kệ hết đó"

"Em thích là được" Cố Diễm vẫn đặt ý kiến của Trang Duy lên vị trí đầu tiên.

Trang Duy chủ động hôn lên môi Cố Diễm "Cho dù em không thể giúp đỡ anh thì cũng không muốn để anh có thêm gánh nặng. Chờ sau này công ty phát triển tốt rồi, chắc là em có thể thoải mái hơn một chút" Có đôi khi quá bận hoặc là gặp lựa chọn quá khó khăn, cậu thật sự có xúc động muốn bỏ mặt hết thảy. Nhưng nghĩ lại, không phải cậu là người khởi xướng chuyện này hay sao, cho nên cậu liền cùng với đoàn đội mà Cố Diễm sắp xếp cho mình tận tâm giải quyết công việc thật tốt, không thể để Cố Diễm mất mặt được.

Thời tiết đã dần ấm lên, trăm hoa đua nở, hôn lễ của Cố Diễm và Trang Duy cũng chọn ngày xong. Cố Diễm và Trang Duy đã bàn bạc giờ giấc và quá trình hôn lễ với nhau xong, kế hoạch cũng đã giao cho Uông Nguyệt Hoa. Uông Nguyệt Hoa vô cùng tích cực bao trọn gói, bọn họ chỉ cần chờ đến ngày kết hôn là được.

Cố Diễm đem toàn bộ cổ phần của mình trong YC đưa hết cho Trang Duy xem như sính lễ, Trang Duy nháy mắt từ nghệ sĩ của công ty trực tiếp lên chức ông chủ làm cậu có chút không kịp thích ứng. Nhà họ Cố không có ý kiến gì với việc này, Cố Chính Khanh cũng ra tay hào phóng tặng cho Trang Duy một hòn đảo nhỏ làm quà cưới, giá trị bản thân Trang Duy chỉ trong một đêm đã tăng ngút ngàn.

Giữa tháng 8, ánh nắng ngập tràn, Cố Diễm và Trang Duy cử hành hôn lễ long trọng trong một nhà thờ lớn ở nước Anh. Hôn lễ mời không ít khách khứa đến dự, nghệ sĩ của YC ai có thời gian đều đến tham dự đông đủ. Tuy rằng Cố Diễm kết hôn với một người đàn ông nhưng không có ai cảm thấy không ổn.

Buổi hôn lễ này không mời phóng viên, bởi vì Cố Diễm cảm thấy chuyện này hẳn là nên để tự hai người tuyên bố.

Hai người nắm tay nhau bước vào giáo đường, hai người một trắng một đen vô cùng xứng đôi.

Ngay khi câu "Yes, I do" vang lên, đột nhiên Trang Duy cảm thấy sống mũi cay cay – Có thể được ở bên cạnh Cố Diễm chính là chuyện may mắn nhất đời này của cậu. Bọn họ còn sánh vai nhau trên cả quãng đường đời, cậu sẽ quý trọng, cũng sẽ dốc hết lòng mình để yêu Cố Diễm.

"Anh yêu em" Lúc hôn môi, Trang Duy nghe được lời thì thầm của Cố Diễm.

Cậu cũng đáp lại "Em cũng yêu anh"

Trong tiếng hoan hô vang dội của khách khứa, hai người nồng nàn hôn nhau.

Tối hôm đó, Trang Duy đăng lên weibo – Nắm chặt tay nhau, thủy chung một đời.

Kèm theo status là ảnh chụp giấy đăng ký kết hôn, nhẫn cưới và buổi hôn lễ.

Sau đó, trang chủ và weibo của Cố thị cũng đăng tin tuyên bố tổng giám đốc Cố thị – Cố Diễm kết hôn với Trang Duy. Lời tuyên bố này là do Cố Diễm tự mình đăng lên, không có quá nhiều từ ngữ, chỉ là tuyên bố việc này với bên ngoài mà thôi.

Đây chính là tình yêu của Trang Duy và Cố Diễm – Không cần phải giải thích gì thêm, ánh mắt mà bọn họ nhìn nhau cũng đã đủ nói lên hết thảy.

[CHÍNH VĂN HOÀN]

67. Chương 67: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (1)

Cảm giác đầu tiên của Quý Sâm đối với Ứng Tín Viễn chỉ có hai chữ – Tinh anh!

Đây cũng không phải là nghĩa xấu, Ứng Tín Viễn có thể ngồi vững ở vị trí này, đầu óc và thủ đoạn nhất định không đơn giản, quan trọng là có được sự tin tưởng của Cố Diễm, điều này còn khó hơn hết thảy. Nhưng Ứng Tín Viễn lại làm được, mặc dù bề ngoài anh có vẻ không phải là kiểu người hà khắc nhưng Quý Sâm cảm thấy tiếp xúc với người như vậy vẫn không thể lơ là được. Lỡ như làm việc sai sót, chắc là sẽ trực tiếp bị dán mác "từ chối qua lại" luôn, từ nay về sau không còn cơ hội đổi đời nữa.

Thật ra hồi học cấp 2, cấp 3, gần như phần lớn học sinh đều đặt mục tiêu tương lai là trở thành thành phần tri thức tinh anh, dù sao đối với thanh thiếu niên đã có tri thức mà nói thì giấc mộng trở thành nhà khoa học gì đó hồi còn tiểu học rất ư là viễn vông, trừ khi có đầu óc vô cùng thông minh, nếu không thì chăm chỉ học hành, sau này trở thành thành phần trí thức lương bổng hậu hĩnh càng gần gũi với cuộc sống của bọn họ hơn, cũng càng thực tế mà lại dễ dàng thực hiện hơn.

Lúc đó Quý Sâm cũng muốn lên đại học học cái gì đó chuyên nghiệp một chút, sau này làm thành phần trí thức lãnh lương hằng tháng đều đều. Nhưng khi bước vào kì nghỉ hè lên cấp 3, có một lần Quý Sâm ngẫu nhiên có cơ hội lên mạng xem bài diễn thuyết của một người đại diện hàng đầu, Quý Sâm trước nay luôn không thích bị ràng buộc đột nhiên cảm thấy kiểu thành phần tri thức đi làm 9h tan tầm 5h thật ra cũng không thích hợp với cậu lắm, cậu thích một công việc tự do một chút, tốt nhất có thể tự mình chi phối thời gian, như vậy cậu còn có thể làm được rất nhiều việc khác nữa, đây mới là cuộc sống lý tưởng của cậu.

Sau khi xem bài diễn thuyết kia, Quý Sâm tìm hiểu rất nhiều về những thứ có liên quan đến người đại diện, vì thế công việc này liền trở thành mục tiêu mới trong cuộc sống của cậu.

Khi thi đại học, cậu chọn nghề có liên quan đến báo chí và truyền thông, sau khi tốt nghiệp thì ra nước ngoài du học thêm một năm nữa, sau khi về nước, thông qua một cuộc thi tuyển chọn người đại diện, ký hợp đồng với Thiên Ảnh, cũng dẫn dắt Trang Duy từ lúc đó.

Cho nên khi cậu nhìn thấy Ứng Tín Viễn, hình tượng tinh anh của Ứng Tín Viễn tuy rằng làm cậu cảm thấy rất tài giỏi nhưng cũng gợi lên kí ức thuở thiếu thời của cậu. Tiền của Ứng Tín Viễn kiếm được nhất định là nhiều hơn cậu hơn ngược lại, cậu càng tự do hơn anh.

Sau khi kết thúc đại diện phát ngôn của Vọng Tinh Uyển, cậu không còn gặp Ứng Tín Viễn nữa. Lần sau gặp lại chính là lúc cậu bị thuộc hạ của Brown đánh đến nhập viện.

Đối với Quý Sâm, Trang Duy không chỉ là nghệ sĩ mà còn là bạn của cậu, Trang Duy bị Du Tung bán đứng, cậu không thể khoanh tay đứng nhìn. Cũng may có người đến đúng lúc, nếu không chỉ bằng sức cậu thật sự không thể ngăn cản được chuyện lần này. Mà khiến cho cậu bất ngờ hơn chính là Ứng Tín Viễn lại là người đến bệnh viện sớm nhất.

"Sao anh lại đến đây?" Quý Sâm vẫn chưa thể phát âm rõ ràng được.

"Cậu sao rồi?" Ứng Tín Viễn cau mày nhìn cậu "Không khỏe thì đừng nói chuyện, lát nữa sẽ có các bác sĩ đến hội chẩn cho cậu"

“Chỉ là bị thương ngoài da thôi” Lúc cậu được đưa vào bệnh viện thì đã có bác sĩ kiểm tra rồi.

“Không thể qua loa như vậy được” Ứng Tín Viễn nói.

Chỉ một lát sau, các bác sĩ đã đến đông đủ, bắt đầu thăm khám cho Quý Sâm. Lăn qua lăn hơn nửa tiếng đồng hồ, cuối cùng mới xác định chỉ là bị thương ngoài da và chấn động não, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là ổn.

Ứng Tín Viễn lập tức sắp xếp cho cậu một phòng bệnh đơn để cậu yên tĩnh nghỉ ngơi, Quý Sâm cũng hỏi thăm tình hình Trang Duy, sau khi xác nhận không có việc gì mới hoàn toàn yên tâm tĩnh dưỡng.

Ứng Tín Viễn đi ra ngoài mua đồ dùng sinh hoạt cho Quý Sâm, sau khi đưa cho cậu thì dặn dò điều dưỡng vài câu rồi mới đi về.

Quý Sâm cảm thấy Ứng Tín Viễn là một người rất cẩn thận, mặc dù có những lúc làm cho người ta có cảm giác không dám cự tuyệt nhưng cậu cũng không chán ghét, dù sao đều là vì muốn tốt cho cậu.

Quý Sâm chính thức làm quen với Ứng Tín Viễn chính là lúc Trang Duy đến Paris ghi hình cho đại diện phát ngôn của More. Cố Diễm đột nhiên đến Paris, thời gian của Trang Duy đều dồn hết cho Cố DIễm. Còn cậu thì chẳng có chuyện gì để làm, lại chẳng thể ngồi mãi trong nhà, vì thế Ứng Tín Viễn liền đề nghị đi dạo một vòng với cậu. Tất nhiên là Quý Sâm vui vẻ đồng ý, cậu một mình đi ra ngoài lỡ như lạc đường thì xong, nhưng có Ứng Tín Viễn, ít ra cũng tạo cảm giác an toàn cho cậu hơn một chút.

Ứng Tín Viễn khi không làm việc không phải kiểu người nhàn nhã ngồi ở nhà, chỉ là có cảm giác dịu dàng hơn bình thường một chút. Đi ra ngoài với Ứng Tín Viễn, Quý Sâm vẫn cảm nhận được áp lực như cũ nhưng cũng không nặng nề đến mức Quý Sâm muốn né tránh anh. Mà Ứng Tín Viễn cũng không làm ra vẻ xa cách, ngược lại có rất nhiều lúc chiều theo ý cậu, không hề có dáng vẻ tinh anh chút nào.

Điều này làm Quý Sâm cảm thấy đi chung với Ứng Tín Viễn cũng thật vui vẻ, cậu cũng thích kiểu người như vậy – Không phải là tinh anh thì ghét bỏ, mà là đối với mỗi người khác nhau thì dùng phong cách khác nhau, tán gẫu cũng rất tùy ý, không để đứt đoạn đề tài. Người như vậy mới là người có thể kết thân.

Lúc đang ăn cơm, Ứng Tín Viễn nhắc đến chuyện cậu nằm viện “Không ngờ cậu lại chịu đòn vì anh Trang, người đại diện như cậu trong giới giải trí hiện nay đã chẳng còn được mấy người”

Quý Sâm cười nói “Trang Duy là bạn tôi, hơn nữa cậu ấy khác với nghệ sĩ bình thường, không phải là loại người hám danh hám lợi mà bán đứng bản thân. Tuy rằng trong giới giải trí này, nói như vậy sẽ khiến người ta cảm thấy buồn cười, nhưng tôi rất tán thưởng nguyên tắc của cậu ấy. Hơn nữa không có Trang Duy thì cũng không thể có tôi ngày hôm nay, Trang Duy phát triển tốt thì tôi mới có thể kiếm được tiền”

Ứng Tín Viễn gật đầu “Có thể có được người bạn vì mình mà cược cả sinh mạng là điều may mắn nhất” Bởi vì chuyện này không phải chỉ từ một phía là được.

“Anh có bạn bè như vậy không?” Quý Sâm cười hỏi lại.

“Tổng giám đốc Cố” Ứng Tín VIễn không hề do dự đáp “Tôi đi theo tổng giám đốc Cố nhiều năm cũng gặp không ít chuyện, thay vì nói là tôi bảo vệ tổng giám đốc Cố chẳng bằng nói là anh ấy đã cứu tôi rất nhiều lần. Chỉ với điều này, tôi cũng sẽ không để người khác làm tổn hại đến tổng giám đốc Cố”

“Tổng giám đốc Cố ngồi vững ở vị trí này cũng chẳng dễ dàng gì” Quý Sâm mặc dù không biết là chuyện gì nhưng không ai có thể dễ dàng chiếm được một vị trí cao như vậy, nhất là còn phải vững vàng ngồi ở đó lâu như vậy.

“Ừ, tuy rằng hoàn cảnh khác nhau nhưng đạo lý sinh tồn cũng không khác nhau mấy” Ứng Tín Viễn nói.

Mấy ngày sau, Quý Sâm đều đi ra ngoài với Ứng Tín Viễn. Ứng Tín Viễn rất quen thuộc với Paris, dẫn cậu đến rất nhiều nơi, ăn rất nhiều đặc sản ở các địa phương. Mặc dù không phải món nào cũng ngon, cũng không phải chỗ nào phong cảnh cũng hữu tình nhưng đi với Ứng Tín Viễn vẫn làm Quý Sâm cảm thấy tâm trạng rất vui sướng.

Đi chơi với nhau nên dần dần cậu cũng hiểu Ứng Tín Viễn hơn một chút, sau khi về nước cũng thường liên lạc với nhau, khi hai người có thời gian rảnh thì sẽ hẹn nhau cùng đi ăn. Ứng Tín Viễn biết cậu thích ăn đồ

ngon, cho nên có nhà hàng hoặc quán xá nào ngon đều sẽ giới thiệu cho cậu.

Quan hệ của bọn họ cứ như vậy thay đổi từ bạn hợp tác thành bạn tốt, dần dần chuyển thành tri kỷ của nhau.

68. Chương 68: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (2)

Quý Sâm không có nhiều bạn bè, đến tuổi này đa số đều cưới vợ sinh con hết rồi, hơn nữa bộn bề công việc, vất vả tìm cách mưu sinh, rất ít khi có cơ hội tụ họp ăn chơi tán dóc. Mà người như Ứng Tín Viễn, càng có nhiều người ghen tỵ với vị trí của anh hơn. Bạn bè cũ thì đã bất hòa từ lâu, cũng đâu còn cách nào, có những người lòng dạ hẹp hòi, thấy bạn mình sống tốt hơn mình thì không chịu được. Cho nên bạn cũ của Ứng Tín Viễn gần như không có ai, mà bạn làm ăn thì Ứng Tín Viễn cũng phải đề phòng ba phần. Còn những thư ký khác của Cố Diễm, nếu nói sơ sơ thì cũng có thể xem là bạn, nhưng nói chính xác hơn thì chỉ có thể gọi là đồng nghiệp với nhau.

Cho nên Quý Sâm kết bạn với Ứng Tín Viễn có thể xem như là bổ khuyết cho nhau, cho nên ai cũng vô cùng cố gắng duy trì tình bạn này. Mà càng quen thân nhau, Quý Sâm lại càng phát hiện ra hai người họ thật sự có rất nhiều điểm giống nhau, ví dụ như phong cách sống, quan điểm về tình yêu, giá trị quan… đều có thể tìm được điểm chung. Điều này càng làm cho hai người thoải mái với nhau hơn, thậm chí Quý Sâm bắt đầu chờ mong gặp mặt Ứng Tín Viễn, cho dù chỉ để uống một ly cũng được.

Vào Tết Nguyên đán, hiếm khi Ứng Tín Viễn được nghỉ dài hạn, trước đây Quý Sâm từng nhắc đến trời lạnh mà được đi ngâm suối nước nóng thì còn gì bằng, nếu ra nước ngoài thì thời gian không đủ mà cũng không chọn được nơi nào, cho nên Ứng Tín Viễn liền chọn một khu du lịch suối nước nóng ở thành phố N. Chỗ này cũng được xem như là ngoại ô thành phố N, vừa mới mở cách đây không lâu hơn nữa được đánh giá khá tốt. Quan trọng là có thể đặt phòng nghỉ lại, vì thế Ứng Tín Viễn liền rủ Quý Sâm đến đây xả stress trong mấy ngày nghỉ một chút.

Khu du lịch này ít có xe cộ qua lại, muốn đến được chỗ này thì có hai cách, một là tự lái xe, hai là đi xe bus tuyến cố định của khu du lịch. Bởi vì đã đặt phòng trước cho nên hai người cũng không vội, sáng ngủ thẳng một giấc mới dậy, Ứng Tín Viễn lấy xe đi đón Quý Sâm, sau đó cả hai người cùng đến khu du lịch.

Tết Nguyên đán là ngày sum họp với gia đình, nhưng hiện nay đa số người trẻ tuổi đều không còn giữ thói quen này, bọn họ càng thích hưởng thụ không khí tự do tự tại hơn, cho nên khu du lịch cũng không yên tĩnh mà ngày càng náo nhiệt, có không ít gia đình kéo theo già trẻ lớn bé đến đây, vừa thỏa mãn yêu cầu đoàn viên vừa hưởng thụ được kì nghỉ an nhàn.

Ứng Tín Viễn đặt một biệt thự riêng, biệt thự ở đây không lớn nhưng có hồ tắm riêng, cánh cửa được làm bằng gỗ, trong sân còn có thêm một hồ tắm suối nước nóng lớn hơn. Tóm lại, chỗ ở rất thanh nhã, cũng rất riêng tư, hoàn toàn khác với suối nước nóng tập thể ở bên ngoài.

Nhân viên phục vụ đưa hai người đến biệt thự, xác định cả hai đều vừa ý chỗ này mới đi ra. Trong phòng có hai giường đơn, Quý Sâm chọn giường nằm sát cửa sổ.

Để hành lý xuống, Quý Sâm bắt đầu đi tham quan nơi này "Chọn chỗ này êm thật, anh biết trước chỗ này rồi sao?"

"Cũng được, xem mấy chỗ, đúng lúc có một thư ký từng đến đây, tôi thử hỏi thăm, cảm thấy cũng ổn nên chọn luôn" Ứng Tín Viễn đáp.

"Trong nước ít chỗ có suối nước nóng được như vầy lắm, cảm giác giống như ở nhà vậy" Các biệt thự san sát với nhau có tường cao bao bọc, hình thành một hoàn cảnh độc lập, chỉ cần không lớn tiếng ồn ào thì hoàn toàn không nghe được động tĩnh cách vách.

"Ừ, bữa ăn có thể chọn sẵn đem đến tận nơi, ở ngoài có không ít nhà hàng quán xá, mỗi tối đều có biểu diễn, có hứng thú thì đi chơi một vòng" Ứng Tín Viễn nói. Bởi vì đây là nơi nghỉ dưỡng, nơi đây lại càng khai

thác mở rộng nhiều hơn, cho nên ở đây rất đầy đủ tiện nghi, đây cũng là lí do mọi người đều chọn lựa nơi này để du lịch.

"Ừ" Quý Sâm gật đầu "Buổi tối chúng ta đi chơi một vòng thử xem"

"Cũng được"

Đi xe cả ngày, hai người đều có chút mỏi mệt, Quý Sâm thu dọn hành lý xong rồi gọi cơm trưa, hai người định vừa ngâm suối nước nóng vừa ăn, sau đó ngủ trưa một giấc đến chiều.

Quý Sâm gọi điện xong thì phát hiện trang phục của Ứng Tín Viễn vẫn chưa xếp ra hết, cậu liền đi qua "Để tôi giúp anh"

"Cám ơn" Ứng Tín Viễn khẽ gật đầu, thật ra Ứng Tín Viễn không thạo việc nhà cho lắm, lúc này cũng không cần phải giữ mặt mũi cho mình nữa.

Quý Sâm xếp đồ dễ như trở bàn tay, một lát sau đã đâu vào đấy.

Lúc này, cơm trưa mà Quý Sâm gọi cũng được đưa đến, hai người thay áo tắm có sẵn trong biệt thự xong liền mang thức ăn đi đến hồ nước nóng trong sân. Đồ tắm để ngâm suối nước nóng ở đây đều là đồ mới hoàn toàn, tính vào chi phí ăn ở, sau khi khách đi về có thể đem về luôn, đây là vật thuộc về khách du lịch.

Ngâm mình trong hồ, Quý Sâm thoải mái thở dài "Tốt quá"

"Ngâm một lúc thôi, coi chừng chóng mặt" Ứng Tín Viễn nhắc nhở cậu.

"Biết rồi" Quý Sâm trả lời, gắp thịt kho của mình, vừa ăn vừa ngâm.

Ứng Tín Viễn đưa một chai nước ngọt có gas cho cậu, sau đó từ tốn ăn cơm cá chình của mình.

Sau khi ăn no nê, hai người cũng tắm đủ rồi, Quý Sâm đánh răng xong thì chui tọt vào chăn đánh một giấc trưa, còn Ứng Tín Viễn vốn không buồn ngủ nhưng nằm trên giường một hồi cũng híp mắt ngủ luôn.

Tới chiều tối, Quý Sâm ăn no ngủ đủ kéo Ứng Tín Viễn đi ra ngoài chơi, Quý Sâm định ăn vặt thay cho bữa tối, sẵn đó tiện đường đi xem biểu diễn luôn.

Quán xá trên đường rất nhộn nhịp, đa số đều là ba mẹ dắt theo con cái, thỉnh thoảng cũng thấy các cặp tình nhân đang cặp kè, rất ít khi thấy hai người đàn ông đi với nhau như Quý Sâm và Ứng Tín Viễn, nhưng ai đến đây cũng là để ăn chơi, làm gì có ai để ý tới người khác.

Thức ăn vặt ở đây rất đa dạng, đi đâu cũng thấy món ngon, Quý Sâm đi mua takoyaki, bánh kẹp trứng, sau đó vừa đi vừa ăn với Ứng Tín Viễn. Lâu lắm rồi Ứng Tín Viễn mới ăn thức ăn đường phố như vậy, nhưng đi với Quý Sâm, dường như không có gì đáng ngại.

Trên đường đi, Quý Sâm còn mua thêm trà sữa, xiên que tẩm bột, egg tart, xúc xích nướng, tiện tay mua thêm mấy món quà nho nhỏ về cho bạn bè, Quý Sâm cũng để mắt tới mấy món đồ trang trí nhưng không cần phải mua liền, chờ khi nào sắp về thì mua cũng được, đỡ cho hai người phải tay xách nách mang lỉnh kỉnh.

"Tín Viễn?" Hai người vừa mới tính đi xem biểu diễn bên kia thì đã bị ai đó gọi lại.

Nhìn thử, một cô gái trạc tuổi Ứng Tín Viễn đang đứng cách họ vài bước, dáng vẻ vô cùng xinh đẹp, nét mặt vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ.

"Cậu là… An Phỉ?" Giọng nói của Ứng Tín Viễn dường như không quá chắc chắn.

"Đúng vậy, tốt quá, cậu còn nhớ mình" An Phỉ chạy qua, nhìn Ứng Tín Viễn "Chúng ta lâu lắm rồi không gặp mặt, cậu có khỏe không?"

Ứng Tín Viễn gật đầu, sắc mặt không quá vui mừng, chỉ thản nhiên đáp lại "Cũng được"

Quý Sâm thấy thái độ của hai người khác biệt như vậy, trong lòng có hơi tò mò nhưng cũng không hỏi ra ngay.

“Đúng rồi, mình đi với mấy bạn cùng lớp đến đây, không ngờ lại gặp cậu ở đây, chúng ta đi chung đi” An Phỉ kéo tay Ứng Tín Viễn.

Ứng Tín Viễn né ra một chút “Không cần, mình đi chung với bạn rồi, mọi người cứ đi chơi đi”

Ánh mắt An Phỉ lúc này mới nhìn đến Quý Sâm “Có liên quan gì đâu, bạn của cậu có thể đi chung luôn mà”

“Không cần đâu, cậu ấy không thích người lạ” Ứng Tín Viễn nói.

Quý Sâm cũng không phản đối, cậu cảm thấy câu nói này của Ứng Tín Viễn nhất định là có lý do.

“Cậu…” Nụ cười của An Phi hơi sượng một chút, có phần do dự hỏi lại “Cậu vẫn còn giận mình sao?”

“Không có” Ứng Tín Viễn lạnh nhạt hỏi ngược lại “Cậu và Quách Thành vẫn ổn chứ?”

An Phỉ cười mỉa “Đã chia tay lâu rồi”

Ứng Tín Viễn không chút bất ngờ, chỉ gật đầu “Mọi người từ từ chơi đi, bọn mình đi trước”

“Ai da…” An Phỉ vội cản đường Ứng Tín Viễn “Khó lắm mới gặp nhau, cho mình xin số điện thoại của cậu đi, sau này nếu có tụ họp thì mình cho cậu hay, mấy năm không gặp, ai cũng nhớ cậu hết”

“Không cần, mình bận lắm, thật sự không có thời gian rảnh, cho mình gửi lời hỏi thăm mọi người” Nói xong, Ứng Tín Viễn liền kéo Quý Sâm đi khỏi nơi đó.

Quý Sâm quay đầu lại nhìn An Phỉ, An Phỉ cắn môi nhìn bóng lưng Ứng Tín Viễn đi xa, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Đi cách chừng một trăm mét, Quý Sâm đột nhiên dừng lại “Hôm nay chúng ta đừng đi xem biểu diễn nữa, dù sao ngày nào cũng có, hai ngày nữa đi xem cũng được” Mặc dù không biết rốt cuộc Ứng Tín Viễn và bạn học cũ đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn thái độ của anh cũng biết anh không muốn gặp lại những người này. Gặp mặt ở đây hơn phân nửa là đến xem biểu diễn, nếu đi xem thì có thể đụng mặt nhau, nếu Ứng Tín Viễn không muốn gặp, hai người cũng không tiếc một hai ngày, cứ ăn chơi tắm táp cho thỏa thuê.

Ứng Tín Viễn cười nói “Không liên quan, cậu muốn đi thì đi”

Quý Sâm lắc đầu “Chúng ta phải ở đây thêm mấy ngày nữa, chứ đi có một ngày đâu có ý nghĩa gì, ở lại thêm hai ngày nữa đi” Nói xong, Quý Sâm kéo Ứng Tín Viễn đi về, trên đường về lại mua thêm không ít thức ăn, định mang về phòng từ từ hưởng thụ.

Quay lại biệt thự yên tĩnh, mọi ồn ào xung quanh đều không còn, chỉ còn lại khung cảnh khoan khoái dễ chịu.

Quý Sâm để đồ ăn lên bàn, sau đó đi rửa mặt rồi mới ra sopha ngồi ăn với Ứng Tín Viễn. Những món này không thể gọi là món ngon nhưng trong khung cảnh nhàn rỗi thế này lại có cảm giác ngon lành đến lạ.

“Cậu không hỏi gì sao?” Ứng Tín Viễn vừa uống trà sữa vừa hỏi, bình thường anh sẽ không uống mấy thứ trà sữa này, trà và sữa đều là loại thường.

Quý Sâm gặm cánh gà “Nếu anh muốn nói thì tự nhiên anh sẽ nói, không muốn nói tôi cũng không ép, anh cũng có sự riêng tư cá nhân mà”

Ứng Tín Viễn cười cười “Bây giờ nghĩ lại thì không có gì, nhưng lúc đó đối với tôi thì đúng là có hơi đả kích”

Quý Sâm nhìn anh, chờ anh tiếp tục, cậu không biết rốt cuộc là chuyện gì mới có thể đả kích được Ứng Tín Viễn.

Ứng Tín Viễn thả lòng người tựa vào sopha “An Phỉ là bạn học cấp 3, cũng là mối tình đầu của tôi”

Quý Sâm bất ngờ nhướn mày nhưng không nói thêm gì.

“Gia cảnh của tôi thật ra rất bình thường, ba tôi bệnh mất lúc tôi mới vừa vào cấp 3, mẹ một mình nuôi tôi ăn học rất vất vả. Mẹ tôi là CPA*, lương bổng hậu hĩnh nhưng bận đến mức cả tuần tôi không thấy mẹ được một lần. Tuy lương cao nhưng mỗi tuần đều phải chi cho tiền phụ đạo trên lớp, mua tài liệu học tập

vân vân của một học sinh cấp 3 một số lượng không nhỏ. Dù vậy nhưng mẹ vẫn cố hết sức cho tôi những thứ tốt nhất, chắc là để bù đắp lại cho việc ba mất sớm. Cho nên lúc đó những thứ tôi ăn mặc tiêu xài đều rất tốt, cũng là mẹ mua tất cả cho tôi"

*CPA là cụm từ viết tắt của Certified Public Accountants, có nghĩa là Những kế toán viên công chúng được cấp phép. Đây được coi là một cố vấn tài chính chuyên nghiệp cho các cá nhân và doanh nghiệp. Bạn có thể hiểu nôm na CPA là những kế toán viên lành nghề và trình độ của họ đã được chứng nhận trên toàn cầu.

"An Phỉ là hoa khôi của lớp, mà tìm cả khối cũng chưa chắc có ai qua được. Cô ấy tỏ tình với tôi trước, tôi thấy cô ấy cũng hợp gu, cậu biết không, lúc đó còn ngây thơ, chỉ biết nhìn vẻ đẹp bên ngoài, mà mẹ tôi cũng không cấm chuyện yêu đương, cho nên chúng tôi quen nhau" Ứng Tín Viễn nhớ lại "Lúc đầu thì tốt lắm, chúng tôi cùng nhau đi học, trưa thì cùng ăn cơm, vấn đề nào không hiểu thì cô ấy sẽ hỏi tôi, cuối tuần chúng tôi cùng nhau đi mua sách phụ đạo. Rất nhiều bạn học thường hay trêu chọc, nói là tôi cướp mất hoa khôi của lớp, lúc đó An Phỉ rất thông minh lại biết ăn nói, cho nên có quan hệ rất tốt với bạn học của tôi"

"Sau đó, không biết từ lúc nào, tôi phát hiện cô ấy thay đổi. Cô ấy bắt đầu chủ động muốn mua thứ này thứ nọ, đương nhiên mấy thứ đó không phải là đồ chơi hay búp bê linh tinh. Chúng tôi cuối tuần đi ăn với nhau, đi xem phim đều là tôi trả tiền. Cô ấy thích đồ trang sức nho nhỏ, mua sách phụ đạo ngoại khóa, đi với tôi đều do tôi trả thay cô ấy. Mẹ tôi nói không được keo kiệt với bạn gái, tôi biết, cho nên đa số không cần cô ấy trả tiền, tôi đều chủ động trả giúp. Nhưng có một hôm, cô ấy lại nói muốn mua một cái túi hàng hiệu, nói là cái túi đó đẹp, cô ấy rất thích"

"Lúc đó tôi chỉ là một học sinh, tiền bạc đều là của gia đình, ở nước ngoài cái túi đó có giá hơn 30000 tệ (tương đương trên 100 triệu D), trong nước lại càng đắt hơn. Tôi không chút do dự từ chối, dù sao tiền cũng không phải do tôi kiếm được, tôi không thể dùng tiền của mẹ để dỗ dành bạn gái, hơn nữa mẹ tôi còn chưa từng mua cái túi nào giá trị đến thế, tất nhiên sao tôi có thể mua cho cô ấy được. Sau đó cô ấy liền giận dỗi, chúng tôi chiến tranh lạnh với nhau một thời gian, cô ấy giải thích với tôi, tôi cảm thấy con gái thích những thứ đó cũng là điều bình thường, nhưng mà tôi không đủ năng lực để mua cho cô ấy cho nên cũng không nói gì, chuyện này cứ thế mà trôi qua"

"Sau đó chúng tôi yên tĩnh bên nhau một thời gian, cô ấy lại thích một cái vòng đeo tay giá khoảng 10000, lúc đó vừa hết tết Nguyên đán, tôi có không ít tiền lì xì, cộng với tiền để dành mấy năm trước là đủ mua cho cô ấy rồi. Nhưng khi đó tôi lại đi du lịch nước ngoài với mẹ, định khi nhập học sẽ gây bất ngờ cho An Phỉ" Ứng Tín Viễn nói "Nhưng đến lúc nhập học, cô ấy lại trực tiếp nói chia tay với tôi. Nói thật, lúc đó tôi rất đau lòng, dù sao cũng là mối tình đầu, tuy chỉ là nắm tay thôi nhưng dù sao tôi cũng xem cô ấy như bạn gái của mình"

"Sau khi chia tay, tinh thần tôi sa sút một thời gian. Mà trong quãng thời gian đó, cô ấy lại đi tung tin đồn, nói là tôi ỷ vào thành tích tốt mà khinh thường bạn cùng lớp, nhất là những người thân thiết với tôi. Bề ngoài tôi giả vờ hiền lành như vậy chứ thật ra lại rất hay phàn nàn cô ta IQ thấp, đầu óc ngu ngốc, còn đi hỏi bài tôi thì lâu lắm tôi mới trả lời. Cô ta vì không chịu nổi nữa cho nên mới chia tay với tôi, sau đó các học sinh khác bắt đầu bất hòa với tôi, những tháng ngày đó đối với tôi thật sự rất tồi tệ, dù sao bị cô lập cũng là một chuyện rất đau khổ" Bây giờ nhắc lại, Ứng Tín Viễn cảm thấy không sao nữa "Rồi tôi phát hiện cô ấy đeo cái túi trước đây từng đòi tôi mua, trên cổ tay là chiếc vòng đó, còn đổi di động mới, mua một đôi giày đắt tiền lúc đó… Sau nữa tôi mới biết cô ấy quen với Quách Thành lớp bên cạnh, Quách Thành là con nhà giàu, cũng là một người nổi tiếng trong trường. Khi đó tôi vẫn không biết bọn họ quen nhau từ lúc nào, trước đây quan hệ của tôi với Quách Thành cũng không tệ, nhưng lại vì mấy lời đồn đãi mà lạnh nhạt"

"Điều may mắn duy nhất chính là bởi vì quãng thời gian đó quá u ám, cho nên tôi dồn tất cả sức lực vào học tập, cuối cùng đậu vào trường đại học mà tôi mơ ước" Ứng Tín Viễn khẽ cười "Cho nên tất cả không hẳn đều là chuyện xấu"

Một học sinh bị cả trường cô lập chỉ vì một lời đồn đãi, Quý Sâm cảm thấy Ứng Tín Viễn cũng quá xui xẻo rồi, gặp toàn thứ bạn bại não. Nhưng cũng không trách được, dù sao An Phỉ cũng là bạn gái của Ứng Tín Viễn, những điều cô ta nói ra cũng đáng tin một ít.

"Tôi nói một câu hơi khó nghe, cô ta chính là loại con gái chỉ biết nhìn tiền không nhìn người, thấy anh ăn mặc tiêu xài đồ tốt thì tưởng anh có tiền có của nên mới quen anh. Sau đó lại phát hiện anh không đốt tiền

cho cô ta thì cô ta muốn đi tìm người khác" Quý Sâm nói.

"Ừ, sau khi lên đại học, có một lần đi ra ngoài gặp lại bạn hồi cấp 3 nên đi ăn một bữa với nhau. Mọi người uống rượu liền kể lại chuyện lúc đó, hiểu lầm cũng được tháo gỡ. Lúc ấy tôi mới biết An Phỉ đã theo đuổi Quách Thành từ lâu, nhưng lúc đó Quách Thành đang có bạn gái, không chịu quen với cô ta, cho nên cô ấy mới đổi đối tượng sang tôi. Sau khi Quách Thành chia tay với bạn gái, trùng hợp lúc cuối năm, An Phỉ liền thừa dịp nghỉ đông theo đuổi Quách Thành. Cô ấy nói với Quách Thành tôi và cô ấy đã chia tay, cũng nói tôi khinh thường mấy đứa con nhà giàu như Quách Thành này nọ, Quách Thành là người kiêu ngạo, không thèm xác nhận lại liền cặp kè với An Phỉ. Sau khi nhập học, An Phỉ chia tay với tôi, lúc đó hai người đó đã quen nhau lâu rồi"

"Nói cách khác là anh bị lừa tình?" Quý Sâm cảm thấy tuy mánh khóe này không tính là cao siêu gì, nhưng đúng là rất có hiệu quả. Nhưng mà loại chuyện này lại xảy ra vào cái thời cấp 3 ngây thơ rực rỡ thật sự làm Quý Sâm kinh ngạc, chỉ có thể nói là không phân tuổi tác, chỉ là do nhân phẩm và thói hư vinh mà thôi.

"Ừ, sau đó tôi không liên lạc với bạn học nữa, có vài người lăn lộn không tệ, ngẫu nhiên có thể gặp mặt trong mấy buổi họp hội, nhưng cũng chỉ gật đầu một cái là được" Đi theo bên cạnh Cố Diễm, bạn bè của Ứng Tín Viễn cũng không tính là chân thành, chỉ là vì lợi ích mới làm thân, không quen cũng được. Dù sao anh cũng không có đủ thời gian cũng như nghĩa vụ đi thỏa mãn lợi ích trong lòng mỗi người.

"Vậy Quách Thành gì đó đâu? Tới tuổi này chắc là kế thừa gia nghiệp rồi?" Quý Sâm hỏi, cậu nhớ An Phỉ nói là đã chia tay với Quách Thành rồi.

"Quách Thành đã phá sản hai năm trước rồi, sau này đi đâu tôi cũng không rõ lắm" Ứng Tín Viễn nói.

Quý Sâm cười lạnh "Xem ra cô ta thấy Quách Thành phá sản cho nên mới đá hắn đi?" Tuy rằng suy đoán này có hơi ác ý nhưng cũng không phải không thể.

"Không biết nữa, nhưng cũng có thể xem là vậy" Ứng Tín Viễn nói.

"Nếu cô ta biết anh được như ngày hôm nay, e là nói gì cũng không chịu chia tay đâu" Quý Sâm cười nói "Nhưng loại con gái như vậy biết rõ sớm một chút cũng tốt, lúc nhỏ chịu thiệt còn đỡ hơn là đến lớn mới hối hận thì đã không kịp rồi"

"Ừ" Ứng Tín Viễn gật đầu, nếu là hiện tại, bạn gái anh nói muốn mua túi xách, nhất định anh sẽ không từ chối, với năng lực kinh tế hiện tại của anh, mua một lần 8 cái 10 cái anh cũng không chớp mắt.

Tán gẫu qua lại một hồi, hai người đi ngâm suối nước nóng một chút rồi mới lên giường ngủ.

Ứng Tín Viễn đi ngủ trước, Quý Sâm lướt web một hồi mới đóng laptop lại, ngồi ngẩn ngơ ở đầu giường – Giờ giấc làm việc và nghỉ ngơi của cậu không có quy luật, hơn nữa ngủ trưa đủ rồi, bây giờ lại không ngủ được.

Ánh đèn mờ mờ từ đầu giường rọi sáng, Quý Sâm vừa ngoảnh đầu là có thể nhìn thấy gương mặt đang say ngủ của Ứng Tín Viễn ngay.

Nói thật, Ứng Tín Viễn rất phù hợp với yêu cầu và thẩm mỹ về người yêu của cậu. Nói đúng hơn thì cậu không phải là gay nhưng cũng không bài xích, hẳn là do ở nước ngoài hoặc lăn lộn trong giới giải trí quá lâu, tóm lại là cậu cảm thấy chuyện này rất bình thường, sống cùng với người yêu thì có liên quan gì đến giới tính.

Mà cậu cũng từng nói với Ứng Tín Viễn, nhưng lúc đó cậu không biết anh đã từng có bạn gái. Thái độ của Ứng Tín Viễn cũng không khác với cậu, nếu thích người cùng giới tính thì cũng không hề có ảnh hưởng gì đến tình cảm. Giới tính chỉ là một ký hiệu, chứ không phải là bản chất của một người.

Bất tri bất giác, Quý Sâm nhìn chăm chú vào gương mặt của Ứng Tín Viễn một lúc lâu, trong lòng không hiểu vì sao lại có chút luống cuống. Đối với cậu, Ứng Tín Viễn không có điểm gì để bắt bẻ, cho dù là bên ngoài hay bên trong đều rất tốt, nếu Ứng Tin Viễn muốn làm người yêu với cậu, Quý Sâm cảm thấy bản thân hẳn sẽ không từ chối, bởi vì hoàn toàn không có lý do gì để cự tuyệt…

Trong nháy mắt, Quý Sâm dường như nghe được nhịp tim của chính mình. Rất khẽ, rất nhẹ… Nhưng cậu biết, bắt đầu từ hôm nay, vị trí của Ứng Tín Viễn trong lòng cậu đã trở nên khác biệt.

69. Chương 69: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (3)

Sau khi từ suối nước nóng về, không biết An Phỉ từ đâu lấy được số điện thoại của Ứng Tín Viễn, thường xuyên liên lạc với anh, giọng nói ngọt ngào, Quý Sâm nghe mà nổi da gà da vịt. Thật ra cũng không phải là Quý Sâm cố ý muốn nghe, mà là lúc đó hai người đang ăn cơm, An Phỉ gửi tin nhắn thoại đến, Ứng Tín Viễn cũng không tránh Quý Sâm, bọn họ lại đang ở trong phòng cho nên liền trực tiếp mở lên.

Quý Sâm xác nhận bản thân đã động lòng với Ứng Tín Viễn tất nhiên sẽ không thích chuyện này, nhưng Ứng Tín Viễn cũng không chú ý đến An Phỉ, chỉ là từ phép lịch sự cho nên mới không kéo cô ta vào blacklist, cho nên trong mấy bữa cơm Quý Sâm rất mất hứng nhưng không biểu hiện ra ngoài. Dù sao cậu cũng chưa xác định được tâm tư của Ứng Tín Viễn, cũng không muốn vì cậu yêu đơn phương mà phá hỏng mối quan hệ này.

Cuối tuần Ứng Tín Viễn rảnh rỗi liền mời Quý Sâm đến làm khách nhà anh. Quý Sâm không phải lần đầu đến đây, mỗi lần đến cậu đều làm một bàn ăn thịnh soạn, hai người vừa ăn vừa tán dóc, lại uống thêm chút rượu, vừa thả lỏng vừa làm bầu không khí thư thái hơn. Bình thường buổi tối Quý Sâm đều ngủ lại đây, Ứng Tín Viễn có phòng dành cho khách, Quý Sâm ở lại cũng tiện.

Quý Sâm vừa mới mua được hai chai rượu đỏ khá ngon, cảm thấy Ứng Tín Viễn sẽ thích cho nên cũng mang theo qua nhà anh.

Cũng như bình thường, Quý Sâm bận rộn trong phòng bếp, Ứng Tín Viễn là người không biết là việc nhà, bị Quý Sâm không cho bước vào sợ phiền thêm cho nên đành phải ngồi xem TV một mình ngoài phòng khách.

Đến khi Quý Sâm đã dọn xong một bàn thức ăn thì thấy Ứng Tín Viễn đang cầm điện thoại nghe tin nhắn thoại.

Quý Sâm đi ngang qua chợt nghe âm thanh của An Phỉ vọng ra "Chiều nay cậu ăn món gì thế? Mình có làm beafsteak sốt rượu vang nè, mình nhớ hồi trước cậu rất thích món bò hầm, hôm nào mình làm cho cậu ăn nhé, hứa là hương vị cực ngon luôn, được không?"

Nghe giọng nói của An Phỉ, Quý Sâm có cảm giác tức không có chỗ xả – Bò hầm? Ông đây mà làm bảo đảm ngon ăn đứt cô cả mười con phố luôn!

Nhưng cho dù trong lòng thầm mắng như thế nào, Quý Sâm vẫn bình tĩnh nhắc "Ăn cơm thôi"

"Được" Ứng Tín Viễn cũng không gửi tin hồi âm, để điện thoại qua một bên, đi vào phòng ăn với Quý Sâm.

Quý Sâm chuẩn bị đều là những món ăn thường ngày, trong đó cũng có món bò hầm khoai tây mà Ứng Tín Viễn thích. Chỉ cần một nồi đất nhỏ, Ứng Tín Viễn đã có thể ăn nhiều thêm nửa chén cơm, cho nên mỗi lần đến đây, chỉ cần có thời gian, Quý Sâm đều nấu món này cho anh.

"Ăn ngon lắm" Ứng Tín Viễn vừa ăn món bò hầm vừa nói.

Quý Sâm cười cười "Vậy thì ăn nhiều một chút" Cậu không quá thích món này, cho nên cứ để Ứng Tín Viễn ăn hết đi, dù sao trên bàn chỉ cần có món này thì anh rất ít khi động đũa đến món khác, những món còn lại đều là của cậu hết.

Thức ăn thường ngày lại dùng rượu đỏ uống kèm thì có hơi lệch pha nhưng bọn họ cũng không bận tâm, rượu thôi mà, dùng để uống mà thôi, hương vị món ăn ngon mới là mấu chốt.

Quý Sâm nghĩ tới chuyện của An Phỉ, cảm thấy thật là phiền toái, cho nên cơm không ăn được bao nhiêu mà rượu lại nốc vào không ít. Đến cuối bữa thì đầu óc đã mơ mơ hồ hồ cả lên.

Ứng Tín Viễn tập trung ăn cơm cũng không chú ý đến Quý Sâm uống rượu nhiều hay ít, đến khi anh phát hiện thì mặt Quý Sâm đã đỏ hồng rồi.

"Cậu uống hết bao nhiêu rồi?" Ứng Tín Viễn giật cái ly trong tay Quý Sâm. Thật ra lúc bình thường anh cũng sẽ không chăm chú ăn đến vậy, chỉ là đồ ăn Quý Sâm làm thật sự quá ngon, cho nên mỗi lần Quý Sâm nấu món mà anh thích thì anh đều tập trung ăn uống hơn, thỉnh thoảng cũng không chú ý đến Quý Sâm.

"Cũng không bao nhiêu…" Quý Sâm lơ mơ trả lời.

Thật ra Ứng Tín Viễn cũng uống không ít nhưng bởi vì ăn no cho nên mới không bị say. Rượu đỏ Quý Sâm đem đến rất ngon, cho dù không có beafsteak thì ăn với bò hầm cũng rất ngon miệng.

Đỡ Quý Sâm lên sopha nằm, Ứng Tín Viễn múc cho cậu một chén canh uống cho tỉnh rượu. Quý Sâm cũng không từ chối, mơ màng húp canh. Xem ra Quý Sâm cũng không phải say mèm, uống không đến mức nào, Ứng Tín Viễn cũng an tâm.

"Lát nữa cậu chịu khó ăn thêm đi, ăn chầm chậm cho dễ chịu một chút" Ứng Tín Viễn nói.

"Ừm" Quý Sâm ngoan ngoãn đáp lại, nhất thời phản ứng có chút chậm chạp.

Ứng Tín Viễn đi vào toilet thấm ướt khăn mặt, định lau mặt cho Quý Sâm. Lúc này điện thoại của Ứng Tín Viễn lại vang lên, chứng tỏ An Phỉ lại gửi tin nhắn thoại đến nữa. Mà trên di động vẫn còn mấy tin chưa mở, chắc là được gửi đến l1uc hai người đang ăn cơm, phòng khách và phòng ăn cách nhau một khoảng, âm thanh điện thoại Ứng Tín Viễn không lớn cho nên không ai nghe được âm báo.

Ứng Tín Viễn đưa khăn ướt cho Quý Sâm, tự rót một ly rượu đỏ cho mình, sau đó mở di động xem tin nhắn.

An Phỉ vẫn dùng giọng điệu vô cùng quen thuộc với Ứng Tín Viễn, dường như là muốn dùng cách này để kéo gần khoảng cách giữa hai người, thậm chí còn nhắc đến quán đá bào mà bọn họ từng ăn hồi học cấp 3 nữa, rõ ràng là muốn gợi lại kỷ niệm tình yêu ngày xưa với Ứng Tín Viễn mà.

Quý Sâm nghe một hồi, cơn giận bùng phát, hơn nữa dưới tác dụng của rượu, hành động không chút băn khoăn, nhào qua giật lấy điện thoại của Ứng Tín Viễn, gửi lại một tin nhắn thoại cho An Phỉ—-

"Cô có chịu để yên hay không? Cô cho rằng mình vẫn còn là hoa tươi đấy à? Trước đây vì sao cô quen với Ứng Tín Viễn, sau khi chia tay còn làm chuyện thiếu đạo đức gì, không phải cô quên rồi chứ? Ai thèm nể mặt cô, làm bộ làm tịch như không có việc gì à? Sao nào? Bây giờ thấy Ứng Tín Viễn lên đời lại muốn quay lại sao? Cô giả vờ hiền lành vô tội cho ai xem? Người có diện mạo như cô tôi không hiếm lạ gì, không muốn nói lời khó nghe, tự cô hiểu lấy đi. Ứng Tín Viễn ngại vạch mặt cô, cho nên mới giữ thể diện cho cô, cô thật sự cho rằng mình là một bàn ăn hay sao? Tôi nói cho cô biết, thịt bò hầm của Ứng Tín Viễn không cần cô nấu, ông đây làm còn ngon hơn gấp bội! Đừng có gửi tin nhắn đến nữa, nghe cái giọng giả dối của cô làm người ta thấy ghê tởm muốn chết" Quý Sâm nói xong liền nhanh tay đem đối phương từ danh sách bạn bè kéo thẳng vào blacklist.

Ứng Tín Viễn cười như không cười nhìn cậu, thật ra anh đã muốn làm như vậy từ lâu, chỉ là không định làm thẳng tay như vậy. Anh vốn cũng chẳng có chút lưu luyến gì, chỉ là nhìn thấy người từng hãm hại mình bây giờ lại a dua nịnh nọt lấy lòng mình làm anh cảm thấy người ác sẽ phải nhận quả đắng. Mà một loạt hành động đầy bất ngờ của Quý Sâm cũng không làm anh cảm thấy bất mãn, ngược lại còn thấy Quý Sâm rất là dễ thương.

Bỏ điện thoại của Ứng Tín Viễn xuống, Quý Sâm nhào lên người Ứng Tín Viễn ngay tắp lự, đè người ta xuống sopha, mang theo men say hỏi "Cô ta tốt chỗ nào? Tôi còn tốt hơn cô ta nhiều, anh không cần để ý tới cô ta" Nói xong, không biết Quý Sâm có thêm mấy lá gan mà lại trực tiếp hôn lên môi Ứng Tín Viễn.

Ứng Tín Viễn bị hành động đột ngột này làm giật mình há hốc, nhưng rất nhanh đã hồi phục tinh thần. Anh không ghét Quý Sâm, cho nên khi Quý Sâm hôn anh, anh cũng không thấy ghê tởm, ngược lại lại bị cái hôn trúc trắc này làm cho buồn cười. Ứng Tín Viễn không nhớ bản thân đã bao lâu rồi chưa giải tỏa, lần này bị Quý Sâm khiêu khích đến có cảm giác luôn rồi. Hơn nữa cả hai đều uống rượu, trong tình huống như vậy rất khó khống chế, cho nên có một số việc cứ thuận theo tự nhiên mà xảy ra…

Hôm sau Quý Sâm tỉnh lại thì thấy Ứng Tín Viễn đang ngồi trên giường, vừa làm việc vừa chờ cậu tỉnh dậy.

Cơ thể không khỏe làm Quý Sâm nhớ lại, ngày hôm qua cậu mượn rượu làm loạn, làm cái chuyện mà bình thường cậu căn bản không dám làm… Nhưng mà cậu không hề hối hận, cũng không có tâm lý ép buộc Ứng

Tín Viễn phải chịu trách nhiệm.

"Tỉnh rồi?" Ứng Tín Viễn để laptop xuống, nhìn cậu.

Quý Sâm gật đầu, chậm chạp ngồi dậy. Ứng Tín Viễn đã giúp cậu tắm rửa sạch sẽ, còn cẩn thận thay áo ngủ cho cậu.

"Chúng ta tâm sự trước một chút được chứ?" Ứng Tín Viễn hỏi ý kiến Quý Sâm. Anh nghĩ sáng sớm sẽ nói chuyện rõ ràng hơn, cũng như giúp hai người dễ nói chuyện với nhau hơn.

"Anh nói đi" Quý Sâm cũng không phản đối, chỉ là giọng nói có hơi khàn khàn một chút.

"Hôm qua cả hai chúng ta đều uống rượu, nhất thời không kiềm chế được. Tuy rằng tôi không uống say lúy túy nhưng đúng là đã mất tự chủ. Cũng may là không làm cậu bị thương, tôi cũng có thể an tâm một chút" Ứng Tín Viễn nhìn Quý Sâm, nghiêm túc nói "Cậu rất tốt, thật ra tôi cũng không có gì để trách móc cậu, cho dù là dáng vẻ, tính cách hay đối nhân xử thế cậu đều rất tốt. Nhưng hiện tại… Tôi không thể hứa hẹn với cậu bất kỳ điều gì được"

Quý Sâm nhìn anh, không biết phải mở miệng thế nào. Cậu cũng không cần Ứng Tín Viễn hứa hẹn cái gì, cũng không muốn gây áp lực cho anh. Vấn đề là cậu đơn phương yêu Ứng Tín Viễn, hơn nữa ngày hôm qua rõ ràng chính là cậu chủ động trước mà.

"Tôi không muốn bàn chuyện yêu đương không có kết quả, tôi không có thời gian cũng như không muốn yêu đương mù quáng. Cho nên cho tôi một chút thời gian, nếu tôi xác định có thể ở bên cậu cả đời, dù cho sinh lão bệnh tử cũng không thể chia cách, khi đó chúng ta lại tiếp tục, có được không?" Ứng Tín Viễn hỏi.

Quý Sâm chưa từng nghĩ đến chuyện lâu dài, mà Ứng Tín Viễn lo lắng như vậy khiến cậu có chút cảm động. Không phải là Ứng Tín Viễn trốn tránh mà là thật sự nghiêm túc cân nhắc chuyện này, so ra thì cậu lại không chưa xem trọng việc này.

Ứng Tín Viễn vuốt tóc Quý Sâm "Tôi cũng không muốn mất đi người bạn như cậu, nhưng cậu cũng biết, chúng ta không phải là gay, sau này phải đối mặt với rất nhiều chuyện, cho nên tôi phải cân nhắc kĩ càng. Nếu tôi xác định có thể cho cậu một tương lai yên ổn, tôi nhất định sẽ không buông tay cậu. Cho nên cho tôi thêm một thời gian nữa"

Quý Sâm gật đầu "Được, tôi cũng sẽ suy nghĩ kĩ lại" Không chỉ có Ứng Tín Viễn phải xác định lại mà cậu cũng vậy. Nếu không thể ở bên nhau lâu dài với Ứng Tín Viễn mà chỉ là yêu đương nhất thời, cuối cùng lại chia tay, cho dù là vì hiểu nhau nên mới chia tay thì cũng đều không đáng. Bởi vì bản chất đã thay đổi, khi đó, lòng cũng đổi thay.

Hết PN1-3.

70. Chương 70: Phiên Ngoại 1 : Ứng Tín Viễn - Qúy Sâm (4)

Ban đầu Quý Sâm cứ nghĩ Ứng Tín Viễn sẽ giảm bớt liên lạc với cậu nhưng thực tế thì lại không như thế, quan hệ của hai người vẫn bình thường như trước đây. Chuyện này cậu không nói với bất kì ai, một mặt cậu xác định chuyện này không cần thiết phải nói ra, nếu không có kết quả tốt ngược lại khiến người ta càng thêm xấu hổ, mặt khác cậu cũng không muốn nói, điều mà cậu cần là yên tĩnh suy xét, có một số việc nếu nói ra sẽ ảnh hưởng đến quyết định của cậu.

Nhưng không bao lâu sau, đột nhiên Cố thị lại xảy ra chuyện mỹ phẩm bị trả hàng. Sau khi lo lắng một lúc lâu, Quý Sâm mới gọi điện cho Ứng Tín Viễn hỏi thăm tình hình. Giọng nói của Ứng Tín Viễn rất mệt mỏi nhưng vẫn kiên nhẫn nói với cậu, bây giờ đang phải tăng ca để nhanh chóng điều tra rõ ràng sự kiện lần này.

Trong kí ức của Quý Sâm, giọng nói của Ứng Tín Viễn chưa từng uể oải như thế, cho dù có tăng ca cao độ thì khi hai người gọi điện cho nhau, Ứng Tín Viễn vẫn rất có tinh thần. Quý Sâm xót lòng xót dạ khi thấy Ứng Tín Viễn như thế, mẹ của Ứng Tín Viễn kết hôn rồi định cư ở nước ngoài, không có thời gian ở bên cạnh chăm sóc anh. Thức ăn buổi tăng ca ở công ty nhất định đều là mua bên ngoài, không đầy đủ dinh dưỡng, cho dù Ứng Tín Viễn không kén chọn thì e rằng cũng sẽ không hợp với khẩu vị của anh. Quý Sâm cân nhắc mãi mới quyết định đem cơm đến cho Ứng Tín Viễn. Ăn sáng thì có thể qua loa một chút, nhưng bữa trưa và bữa tối nếu không ăn đúng giờ cơ thể sẽ không chịu nổi. Đúng lúc cậu cũng không bận việc gì, đi đưa cơm cho Ứng Tín Viễn cũng thuận tiện.

Vì thế Quý Sâm nói là làm, bắt đầu đưa cơm cho Ứng Tín Viễn, món ăn đều là những món khoái khẩu của Ứng Tín Viễn, chay mặn đều dùng được, lượng thức ăn cũng nhiều hơn, ăn không hết cũng đỡ hơn là bị đói.

Ứng Tín Viễn không từ chối ý tốt của Quý Sâm, sau khi khuyên nhủ còn bị Quý Sâm khuyên ngược lại nên anh cũng không từ chối nữa, một ngày hai buổi trưa và tối Quý Sâm đều đúng giờ đưa cơm.

Mỗi ngày đều có thức ăn ngon miệng nên Ứng Tín Viễn ăn uống rất thỏa mãn, tuy rằng vẫn vất vả nhưng tinh thần lại rất tốt. Thật ra chuyện của anh và Quý Sâm trước đây anh cũng đã suy nghĩ xong cả rồi, nhưng đến lúc định tìm Quý Sâm nói chuyện thì Cố thị lại xảy ra sự cố. Anh cũng không muốn vội vàng nói cho Quý Sâm nên định chờ sau khi giải quyết công việc xong thì sẽ cùng nói chuyện rõ ràng với cậu.

Rốt cuộc cũng điều tra ra manh mối sự kiện lần này, tất cả chỉ là hiểu lầm, là có người cố tình làm lớn chuyện nhằm đánh lạc hướng truyền thông. Mọi người ở Cố thị cũng đều nhẹ nhàng thở ra, Ứng Tín Viễn cũng có thêm được một ngày để nghỉ ngơi.

Tối hôm đó, Ứng Tín Viễn về nhà đánh một giấc ngon bồi dưỡng tinh thần. Sáng hôm sau, anh mang theo thức ăn sáng đến nhà Quý Sâm.

Lúc anh đến, Quý Sâm vừa mới thức dậy. Ngày hôm qua cậu đã xem tin tức trên internet, biết sự việc lần này đã giải quyết xong xuôi, nhưng cậu không ngờ Ứng Tín Viễn lại đến đây sớm như vậy.

"Ăn sáng" Ứng Tín Viễn vừa nói vừa giơ túi đồ trên tay.

Quý Sâm nở nụ cười "Vào đi"

Nhà của Quý Sâm không lớn nhưng trang trí rất ấm áp, tạo cho người ta một cảm giác rất yên bình.

Sau khi Ứng Tín Viễn vào nhà thì để túi thức ăn lên bàn.

Quý Sâm vừa mở túi vừa hỏi "Anh ăn sáng chưa?"

"Vẫn chưa" Vừa nói, Ứng Tín Viễn vừa ôm lấy Quý Sâm từ đằng sau.

Quý Sâm đứng hình, quay đầu lại nhìn anh.

Ứng Tín Viễn hôn nhẹ lên đôi môi vẫn còn vương mùi kem đánh răng bạc hà của Quý Sâm "Quý Sâm, anh chắc chắn. Còn em?"

Quý Sâm bất chợt cảm thấy trong lòng ê ẩm, thật ra cậu đã xác định từ lâu rồi, chỉ cần Ứng Tín Viễn không buông tay, cậu tuyệt đối sẽ không rời khỏi Ứng Tín Viễn trước anh.

"Im lặng là đồng ý nhé?" Ứng Tín Viễn mỉm cười nhìn cậu.

"Ừm…" Quý Sâm khẽ khàng lên tiếng.

Ứng Tín Viễn thở nhẹ một hơi, ôm siết lấy Quý Sâm "Anh xin lỗi đã để em chờ đợi lâu như vậy"

Quý Sâm sụt sịt "Đối với em, chờ được kết quả này bao lâu cũng đáng giá"

"Ngốc quá" Ứng Tín Viễn hôn cậu một cái rồi mới buông cậu ra "Ăn sáng xong chúng ta đi chọn nhẫn đi"

"Sao nhanh quá vậy?" Tốc độ của Ứng Tín Viễn làm Quý Sâm có chút không theo kịp.

"Nếu đã xác định với nhau rồi thì cũng không thể thiếu những thứ nên có. Trước sau gì cũng phải chọn, đúng lúc hôm nay anh được nghỉ, chúng ta cùng đi đi. Lần này cho em chọn, đến lúc kết hôn thì anh chọn" Ứng Tín Viễn cười nói.

"Được" Quý Sâm gật đầu, tâm trạng vui mừng như muốn bay lên luôn.

Tiêu chuẩn mua nhẫn của Ứng Tín Viễn rất đơn giản – Quý Sâm thích là được, bất chấp giá cả.

Quý Sâm không phải là người xa xỉ, dù cho đây là một chuyện có thể tiêu xài xa xỉ thì cậu vẫn không hoang phí. Chọn một cặp nhẫn kiểu dáng nhìn có vẻ khiêm tốn nhưng thực tế lại rất đặc sắc, bởi vì đây là nhẫn đặt riêng cho nên phải chờ thêm một thời gian. Ứng Tín Viễn và Quý Sâm mua hai bộ nút áo giống nhau như đúc trước, mỗi người một bộ, xem như kỷ niệm hai người chính thức hẹn hò với nhau.

Ứng Tín Viễn thuộc phái hành động, sau khi đặt nhẫn xong thì bắt đầu tính đến chuyện ở chung với nhau. Nhà Quý Sâm tuy nhỏ nhưng lại dùng hết tâm trí thiết kế, Ứng Tín Viễn nhận ra Quý Sâm muốn tiếp tục ở lại nhà của mình cho nên anh cũng không đưa ra ý kiến phản đối nào. Ứng Tín Viễn thu dọn mấy bộ quần áo xong liền dọn vào nhà Quý Sâm ở chung luôn.

Thiết kế nội thất nhà Quý Sâm rất đẹp, hai người ở trong nhà không bị ảnh hưởng công việc lẫn nhau, hơn nữa chỉ cần ngước mắt là có thể nhìn thấy người kia, đúng là một điều rất tuyệt vời. Mà Quý Sâm chỉ cần có thời gian rảnh thì sẽ tự mình xuống bếp, Ứng Tín Viễn gần như ngày nào về đến nhà cũng đều có một bữa cơm nhà, đối với anh thì đây chính là hương vị của gia đình.

Bên nhà mẹ, Ứng Tín Viễn cũng đã kể cho bà nghe anh đã có người yêu, hơn nữa còn là người mà anh muốn được cả đời bên nhau. Tuy rằng là một người đàn ông nhưng tư tưởng của mẹ anh rất cởi mở, hơn nữa bà đã ở nước ngoài nhiều năm như vậy cũng đã thấy nhiều thành quen. Chỉ cần Ứng Tín Viễn vui vẻ, bà cũng không có ý kiến gì.

Bởi vì mẹ Ứng ở nước ngoài cho nên lần đầu khi Quý Sâm gặp bà là qua video call. Lần đầu tiên mẹ Ứng nhìn thấy Quý Sâm thì chút lo lắng trong lòng cũng lắng xuống. Quý Sâm vừa nhìn đã biết là người có thể cùng chung sống lâu dài, không phải loại người thực dụng, vô cùng thích hợp chung sống với Ứng Tín Viễn, bà cũng hoàn toàn yên tâm.

Sau khi Quý Sâm gặp mẹ Ứng thì cũng tìm cơ hội nói chuyện này với ba mẹ mình. Bởi vì ba mẹ cậu đã ly hôn rồi lại tái hôn cho nên không quản lý Quý Sâm nhiều cho lắm, có thể là xuất phát từ sự áy náy cho nên họ càng quan tâm đến cậu hơn là quản thúc.

Ban đầu, ba mẹ của Quý Sâm đều rất khó tiếp nhận nhưng sau khi Quý Sâm giải thích cặn kẽ lại còn tìm cơ hội đưa Ứng Tín Viễn đến gặp ba mẹ cậu. Mặc dù ba mẹ cậu không hoàn toàn thấu hiểu nhưng thấy Ứng Tín Viễn là người đáng tin cậy lại rất quan tâm đến Quý Sâm, nói chuyện với bọn họ cũng rất lễ phép, cho nên ba mẹ Quý Sâm cũng không phản đối nữa, chỉ nói sẽ xem xét lại.

Không lâu sau, mẹ Ứng cùng với ba dượng của Ứng Tín Viễn về nước, mục đích chính là gặp Quý Sâm và ba mẹ cậu. Dù sao hai đứa con trai muốn được ở bên nhau, ba mẹ hai bên phải gặp nhau một lần, tán gẫu đôi ba câu mới được.

Ba dượng của Ứng Tín Viễn là người Đức, dáng vẻ rất đẹp trai lại rất gallant, quan hệ với Ứng Tín Viễn rất tốt, là một người rất dễ hòa hợp. Lần này biết được quyết định của Ứng Tín Viễn cho nên mới đặc biệt đi về với mẹ Ứng, trong mắt ông, Ứng Tín Viễn chính là con trai ruột của mình, trong những trường hợp cần sự hiện diện của phụ huynh, ông trước nay vẫn luôn rất tích cực.

Mà Quý Sâm chỉ dùng vài bữa cơm nhà là đã thu phục được người ba dượng này, trong lúc ông ở lại thành phố N, mỗi ngày đều thích thú lên mạng tìm các phương pháp nấu ăn, sau đó giao cho Quý Sâm, bảo Quý Sâm nấu cho ông ăn…

Sau khi hẹn được với ba mẹ Quý Sâm, người nhà hai bên mới gặp mặt với nhau. Mẹ Ứng bày tỏ suy nghĩ của mình đối với chuyện của hai đứa con trai để thuyết phục ba mẹ Quý Sâm, bà định cư ở nước ngoài đã lâu cho nên càng thấy nhiều chuyện như thế này cũng như hiểu biết nhiều hơn, đương nhiên mẹ Ứng có quan điểm và nhận xét của riêng bà. Mà cũng nhờ lập luận của bà cho nên lại càng làm cho ba mẹ của Quý Sâm thấu hiểu nhiều hơn.

Đến lúc này đây, chuyện ba mẹ hai nhà của Ứng Tín Viễn và Quý Sâm hoàn toàn không còn trở ngại.

Tết năm sau, Ứng Tín Viễn xin Cố Diễm nghỉ phép kết hôn, Cố Diễm cũng thoải mái đồng ý, mà trong khoảng thời gian Ứng Tín Viễn nghỉ phép, Cố Diễm đành phải kéo Cố Hủ đến thay ca, hỗ trợ xử lý chuyện

ở công ty.

Quý Sâm và Ứng Tín Viễn không tổ chức rình rang, chỉ là ra nước ngoài đăng ký kết hôn, sau đó cử hành một buổi lễ chính thức mà đơn giản dưới sự chứng kiến của mục sư và người nhà hai bên. Trong tuần trăng mật, hai người cùng nhau du ngoạn khắp châu Âu, chụp không ít ảnh, mỗi một tấm ảnh đều mang theo nụ cười tươi rói của cả hai người, ánh mắt trao nhau cũng đều tràn ngập tình yêu mà họ dành cho nhau.

Sau khi trở về, hai người mời người nhà cùng với bạn bè đồng nghiệp thân thiết cùng nhau ăn một bữa tiệc xem như công khai chuyện này.

Đây là tình yêu của Ứng Tín Viễn và Quý Sâm – Đơn giản, vững chắc, bên nhau đến già, trọn đời có nhau.

Hết PN1-4.

71. Chương 71: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (1)

Thật ra thì Tả Uẩn đã biết Lâm Tân từ lâu, khi đó Lâm Tân vẫn chưa nổi tiếng, nói đúng ra là bọn họ vẫn chưa chạm mặt nhau lần nào. Nhưng ba mẹ của Tả Uẩn là bác sĩ, thường ngày rất quan tâm đến các hoạt động công ích, nhất là về mặt chăm sóc sức khỏe trẻ em cho nên Tả Uẩn cũng dần chú ý đến hoạt động này hơn. Sau khi bản thân có đủ điều kiện kinh tế thì Tả Uẩn cũng bắt đầu tham gia các hoạt động từ thiện, nhưng anh chỉ âm thầm lặng lẽ ủng hộ, ngoài ba mẹ biết anh mỗi tháng đều quyên góp cho cô nhi viện thì chỉ có người đại diện là biết mà thôi.

Lần đầu tiên Tả Uẩn thấy Lâm Tân là lúc anh đến giúp đỡ cho một cô nhi viện. Hôm đó là tròn một năm ngày Tả Uẩn tài trợ cho chỗ này, viện trưởng mời anh đến thăm để xem sự thay đổi nơi đây, đúng lúc Tả Uẩn rảnh rỗi, không ngờ lại gặp Lâm Tân ở đó.

Lúc đó Lâm Tân đang chơi đùa với mấy đứa nhỏ, tụi nhóc thích thú xúm lại xung quanh cậu. Lâm Tân cũng rất chu đáo, đứa nhóc nào cậu cũng chăm nom rất cẩn thận. Lâm Tân có ngoại hình, lại có đôi môi căng mọng đặc biệt đáng yêu làm cho người ta có ấn tượng sâu sắc. Nụ cười trên gương mặt cậu rất ôn hòa, dễ tạo hảo cảm với người khác.

"Cậu ấy cũng là người tài trợ cho cô nhi viện sao?" Tả Uẩn hỏi viện trưởng.

Viện trưởng nhìn về phía Lâm Tân, trên gương mặt in hằn dấu vết thời gian càng lộ vẻ từ ái "Thằng bé lớn lên ở đây, sau khi ra xã hội có một ít thu nhập thì giúp cho tụi nhỏ ở đây đến trường, là một đứa nhỏ tốt"

"Ra là thế" Tả Uẩn gật đầu. Không quên gốc gác, biết báo đáp, Tả Uẩn đánh giá cao người có phẩm chất này.

Lúc đó, Lâm Tân cũng chú ý đến chỗ này, sau khi thấy Tả Uẩn, ánh mắt hơi lóe lên. Cậu tất nhiên biết Tả Uẩn là ai, do dự một lát cũng không đi đến, chỉ khẽ gật đầu chào Tả Uẩn một cái.

Tả Uẩn cười chào lại, cũng không đi qua hỏi chuyện.

Chỉ là sau khi người đại diện của Tả Uẩn nhìn thấy Lâm Tân thì hơi cau mày, tuy rằng chỉ thoáng qua nhưng Tả Uẩn vẫn chú ý đến.

Lúc đó Tả Uẩn không hỏi gì, đi theo viện trưởng đến chỗ khác. Lâm Tân cũng dời sự chú ý về bọn nhỏ chung quanh, không chú ý phía bên đây nữa.

Trên đường đi, viện trưởng có chút than thở "Bây giờ áp lực cạnh tranh lớn quá, có thể sống được cũng không dễ gì. Đứa nhỏ này… Bác cũng không muốn nó mệt mỏi quá, sợ nó giúp tụi nhỏ nhiều quá, áp lực càng nặng nề. Nhưng nói với nó thì nó cũng chỉ cười cười, bác trông nó từ nhỏ đến lớn, lúc nào cũng thấy xót cho thằng nhỏ quá"

"Đứa trẻ này bác đã nuôi nấng, bác nên tin cậu ấy nhất định sẽ biết tự lượng sức mình" Tả Uẩn mỉm cười.

Viện trưởng gật đầu "Đúng vậy, hy vọng nó sẽ không gắng gượng quá sức" Nói đến đây, viện trưởng cũng không nhắc đến chuyện của Lâm Tân nữa, nói chuyện khác với Tả Uẩn.

Đi thăm cô nhi viện xong, Tả Uẩn không ở lại ăn cơm, nói với viện trưởng mấy câu thì đi về trước.

Lên xe, Tả Uẩn mở chai nước "Anh biết người kia sao?"

Người đại diện gật đầu "Cậu ta là Lâm Tân, nghệ sĩ của Thiên Ảnh, là người của Du Tung" Câu này tuy ngắn nhưng lại rất rõ ràng.

Du Tung là người thế nào, trong giới ai cũng ngầm biết. Du Tung xem trọng Lâm Tân cũng phải, ngoại hình của Lâm Tân không chỉ phù hợp với thẩm mỹ của nữ giới mà còn với cả nam giới.

"Nghe nói Du Tung tốn không ít công sức mới chiếm được người, ưu ái không ít. Tài nguyên hiện nay của Thiên Ảnh đều dồn hết cho Lâm Tân, muốn nổi tiếng chỉ còn là vấn đề thời gian" Người đại diện nói, mặc dù mấy năm nay thời gian anh ta ra nước ngoài với Tả Uẩn phát triển sự nghiệp nhưng dù sao cũng là đàn anh trong giới người đại diện, tất nhiên sẽ có người truyền tin tức đến tai anh ta, không cần phải đi thăm hỏi gì hết. Cho nên mặc dù không ở trong nước, biến động trong giới giải trí trong nước cũng không thoát khỏi tai của anh ta.

Tả Uẩn hơi gật đầu, không nói gì nữa. Trong giới giải trí, chuyện này rất bình thường, anh đã nghe nhiều, thấy cũng nhiều cho nên không có cảm giác gì. Du Tung chưa kết hôn, cũng chưa có vợ sắp cưới, cho nên Lâm Tân cũng không bị xem là phá hoại gia đình người khác, điều này vẫn chưa chạm đến giới hạn của Tả Uẩn cho nên anh cũng không phản cảm với Lâm Tân cho lắm.

Sau này hai người lại chạm mặt ở cô nhi viện vài lần nữa nhưng chỉ đều là chào nhau một tiếng chứ không nói với nhau câu nào.

72. Chương 72: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (2)

Lần đầu tiên Tả Uẩn chủ động đến gặp Lâm Tân là ở bệnh viện – Cũng là lần mà Lâm Tân bị tai nạn giao thông.

Tả Uẩn lén đi thăm, ngay cả người đại diện cũng không hay biết, nhưng cũng không để Lâm Tân nhìn thấy Tả Uẩn. Lâm Tân bị thương không nhẹ nhưng Thiên Ảnh không hề bố trí vệ sĩ xung quanh phòng bệnh, điều này làm Tả Uẩn cảm giác được tình thế Thiên Ảnh e là phải thay đổi rồi.

Lâm Tân bị thương không dễ nhìn cho lắm nhưng Tả Uẩn lại không thấy có vấn đề gì cả. Thật ra thì giữa bọn họ cũng không có gì liên quan đến nhau, nhưng từ lần đầu nhìn thấy Lâm Tân ở cô nhi viện, Tả Uẩn thỉnh thoảng cũng sẽ chú ý đến tình hình của Lâm Tân một chút. Cũng không biết vì sao nhưng có lẽ vì Lâm Tân là trẻ mồ côi cho nên anh mới có chút thông cảm mà thôi. Thế nên lúc Lâm Tân mới vừa xảy ra chuyện thì anh đã biết rồi nhưng vẫn không tỏ thái độ, mãi đến lúc chuyện này bớt hot mới lén đến bệnh viện để quan sát tình trạng của Lâm Tân. Đương nhiên anh sẽ không để Lâm Tân phát hiện ra mình, trong mắt anh, điều này không cần thiết.

Thật ra anh cũng nghe nói sau khi Du Tung có Lâm Tân bên cạnh thì không hề ngủ với nghệ sĩ nào khác, sinh hoạt cá nhân cũng có chừng mực hơn thật khiến người ta cảm thấy bất ngờ. Nhưng tục ngữ nói, giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, Tả Uẩn cảm thấy Lâm Tân không có khả năng nắm giữ được trái tim của Du Tung, anh đang chờ xem Du Tung ngựa quen đường cũ. Quả nhiên Du Tung không làm anh "thất vọng", vô cùng thuần thục phơi bày cái vẻ đểu giả bạc tình.

Viện phí của Lâm Tân không thành vấn đề, phía công ty nhất định đã mua bảo hiểm, tiền bảo hiểm bồi thường cũng đủ cho Lâm Tân tiêu xài. Nhưng tiền sinh hoạt, học phí này nọ của bọn nhóc được Lâm Tân giúp đỡ chắc sẽ làm cậu gặp khó khăn trong thời gian ngắn. Chỉ có điều đây là trách nhiệm của Lâm Tân, anh đâu cần phải quan tâm làm gì.

Sau khi đi thăm Lâm Tân, Tả Uẩn nhờ ba mẹ liên hệ với một bác sĩ phẫu thuật thẩm mỹ có uy tín, lại thông qua một vài mối quan hệ giới thiệu bác sĩ này cho chị Như. Tất nhiên chị Như sẽ nói cho Lâm Tân, Lâm Tân cũng đồng ý chọn bác sĩ này theo đúng ý của Tả Uẩn. Có bác sĩ này ở đây, Tả Uẩn thấy mình không cần quan tâm những chuyện sau này nữa.

Cho dù anh chú ý đến Lâm Tân cũng như giúp cậu liên lạc với bác sĩ nhưng trong công việc, Tả Uẩn không hề có ý định lôi kéo Lâm Tân về phía mình. Một mặt, mặc dù anh giúp đỡ cậu một vài chuyện vụn vặt nhưng anh cũng không hiểu biết nhiều về thực lực của Lâm Tân, mặt khác nhân mạch và công việc được giới thiệu cho anh với danh tiếng hiện tại của Lâm Tân thì vẫn chưa đủ để cậu đặt chân vào, trước giờ anh luôn phân biệt rạch ròi việc công và việc tư.

Mà điều khiến anh bất ngờ chính là Trang Duy lại giới thiệu Lâm Tân cho anh.

Lúc Trang Duy còn ở vị trí đối lập với Lâm Tân ở Thiên Ảnh, thái độ của Lâm Tân đối với Trang Duy như thế nào, Tả Uẩn thông qua người đại diện đều cũng đã biết ít nhiều. Trang Duy dựa vào thực lực bản thân tạo một khoảng trời riêng cho mình ở nước ngoài, sau khi rời khỏi Thiên Ảnh lại càng phát triển thuận buồm xuôi gió.

Khi ấy Tả Uẩn muốn mời Trang Duy tham gia điện ảnh, thứ nhất là vì hình tượng của Trang Duy phù hợp, thứ hai là muốn giúp Trang Duy khai thác phương hướng phát triển mới. Nhưng Trang Duy lại có suy nghĩ và nguyên tắc của riêng mình, thậm chí còn bất ngờ đề cử Lâm Tân với anh. Hơn nữa ngay khi Trang Duy nhắc đến thì Lâm Tân cũng trùng hợp đi vào nhà hàng hai người đang ngồi ăn, lễ phép bước đến chào hỏi.

Vừa nhìn thấy Lâm Tân, Tả Uẩn cảm giác Lâm Tân thay đổi rất nhiều. Nếu trước kia anh cảm thấy Lâm Tân là một đứa nhóc thì Lâm Tân hiện tại đã ra dáng một người đàn ông rồi – Trưởng thành rất khắc nghiệt, nhưng cũng chính là lễ vật trời ban.

Tả Uẩn cảm nhận được sự thay đổi của Lâm Tân lại vô cùng thích hợp với vai diễn mà anh định giới thiệu cho Trang Duy. Đúng lúc chị Như là người đại diện của Lâm Tân còn đang chờ cậu ở ngoài, Trang Duy dứt khoát kêu cô ấy vào, quyết định tham gia casting – Những diễn viên có địa vị như Tả Uẩn lại có ý định lui về hậu trường, thực lực và năng lực của anh ra sao, đạo diễn và nhà sản xuất đều rất tin tưởng, đương nhiên anh cũng có quyền lên tiếng trong đoàn làm phim.

Trang Duy còn bận việc nên đi về trước.

Tả Uẩn hỏi Lâm Tân "Lát nữa cậu có bận gì không?"

"Không có" Lâm Tân lắc đầu.

Nghe Tả Uẩn hỏi vậy, chị Như biết ngay Tả Uẩn muốn tán gẫu với Lâm Tân một lúc. Trong giới Tả Uẩn được khen ngợi rất nhiều, đây là điều rất khó có được, cho nên để Lâm Tân ở lại một mình với anh, cô cũng không có chút lo lắng nào.

"Lâm Tân lâu lắm rồi không đóng phim, nếu anh Tả có thời gian chỉ dẫn thêm thì đây chính là vinh hạnh cho cậu ấy" Chị Như cười nói.

"Cũng không phải là chỉ dẫn gì, tối nay đạo diễn và phó đạo diễn có thời gian rảnh hẹn tôi cùng ăn một bữa, Lâm Tân có thời gian thì đi với tôi một lúc đi" Tả Uẩn nói.

"Như vậy… Có phải không tiện cho lắm?" Lâm Tân do dự hỏi lại, với tình hình hiện nay của cậu, khi không lại đi chung với Tả Uẩn nói không chừng sẽ làm bầu không khí mất tự nhiên, dù sao cậu vẫn chưa tham gia casting, đi cũng không tiện lắm.

"Không sao" Tả Uẩn cười nói "Chỉ là lén tụ tập thôi, không bàn chuyện công việc. Bọn họ đều đi với người nhà hoặc bạn bè, tôi đi một mình cũng buồn lắm"

Nghe anh nói như thế Lâm Tân mới gật đầu, Tả Uẩn đề cử cậu, cậu đi cùng với Tả Uẩn đến một buổi tiệc kín cũng không sao.

Chị Như mượn cớ có việc bận nên đi về trước.

Tả Uẩn về YC lấy xe sau đó sẽ quay lại đón Lâm Tân. Thật ra hai người cũng không tiện đi ra đường, không phải là sợ bị chụp ảnh mà là sợ phải đối phó với phóng viên, bầu không khí vốn thảnh thơi cũng sẽ vì thế mà biến mất sạch sành sanh.

Lâm Tân rất yên tĩnh, nếu Tả Uẩn không nói chuyện thì cậu cũng không chủ động gợi chuyện. Tả Uẩn không biết là cậu vốn đã như thế hay là sau khi xảy ra tai nạn mới trở nên như vậy. Tả Uẩn cũng không cảm thấy như vậy có gì là không tốt, có đôi khi không nói lời nào lại có phần náo nhiệt.

Bởi vì vẫn còn sớm, Tả Uẩn không đưa Lâm Tân đến nhà hàng đã đặt trước mà lái xe đưa cậu đi hóng gió. Thật ra ở thành phố N có rất nhiều nơi có phong cảnh đẹp, trời lại lạnh nên cũng không có mấy ai, chỉ có vài hàng quán xung quanh vẫn còn mở cửa nhưng vẫn luôn tìm được chỗ ăn ngon.

Sau khi Tả Uẩn ngụy trang kín kẽ mới xuống xe mua đồ ăn cho Lâm Tân, dù sao thì mùa này đội mũ đeo khăn quàng kín cổ che gần nửa khuôn mặt cũng không hiếm lạ, cho nên cũng không có ai chú ý đến anh.

Lâm Tân nhìn mấy món ăn vặt đầy ắp trên tay, khó hiểu nhìn Tả Uẩn.

Tả Uẩn dừng xe ở một chỗ phong cảnh khá đẹp "Ăn trước một chút, tối nay không chừng thời gian tán gẫu dài hơn thời gian ăn uống, đâu thể nào để cho cậu đi chơi với tôi rồi mang bụng đói về nhà"

"Ừm, cám ơn" Tả Uẩn suy nghĩ rất chu đáo, Lâm Tân cũng không từ chối. Cậu vẫn phải chú ý ăn uống, mấy món bình thường béo quá cậu sẽ không đụng vào.

Tả Uẩn cũng không để tâm, những món Lâm Tân không ăn thì anh đều giải quyết hết, dù sao anh cũng không ăn uống kén chọn gì, thỉnh thoảng vội quá cả ngày đều không muốn ăn cơm, cho nên trước giờ anh chưa từng quan tâm đến cân nặng của mình.

Hai người không hề nói chuyện với nhau, cảm giác giống như đến đây chỉ để ngắm cảnh mà thôi, tuy bầu không khí có hơi im ắng nhưng lại tạo cảm giác rất thoải mái.

Thấy cũng sắp đến giờ, Tả Uẩn mới đưa Lâm Tân đến chỗ hẹn. Sự xuất hiện của Lâm Tân khiến mọi người hết sức ngạc nhiên – Tả Uẩn rất ít khi dẫn người tham gia tụ hội. Có buổi gặp mặt yêu cầu phải mang theo người nhà thì Tả Uẩn cũng kéo người đại diện đến cho đủ mặt, không ngờ lần này anh lại đưa Lâm Tân đến.

Nhưng cho dù có bất ngờ thì mọi người cũng không có biểu hiện ra ngoài, trong ai cũng thầm đoán – Xem ra Tả Uẩn là muốn nâng đỡ Lâm Tân.

Hợp tác với Tả Uẩn có một điểm tốt, đó chính là anh giới thiệu thì giới thiệu, sau cùng có dùng hay không thì phải xem thực lực. Nếu thật sự không thích hợp hoặc là còn thiếu sót mặt nào đó, Tả Uẩn cũng sẽ không ép nhét người vào đoàn phim. Tiến cử có mức độ như thế, đây cũng là một trong những nguyên nhân rất nhiều đạo diễn và nhà sản xuất thích hợp tác với anh. Dù sao nếu chỉ dựa vào danh tiếng và sức ảnh hưởng của mình mà thêm vào người không thích hợp thì đạo diễn và phía nhà sản xuất cũng không vui vẻ gì.

Mọi người cũng không lạnh nhạt Lâm Tân, người nào ngồi đây cũng đều biết chuyện của cậu cho nên không có ai nhắc lại chuyện cậu bị thương, chỉ tán gẫu một vài chuyện vặt vãnh để Lâm Tân không bị lạc lõng cũng không chạm vào vết thương lòng của cậu. Còn sau này có làm việc chung với Lâm Tân hay không thì còn phải chờ casting.

Tả Uẩn đưa Lâm Tân đến đây thật ra cũng là muốn cho cậu làm quen với những người ở đây, cho dù không thích hợp, nếu lần sau có cơ hội thì ít nhiều gì những người này cũng có thể cân nhắc đến Lâm Tân.

Ăn xong một bữa cơm, bầu không khí rất vui vẻ. Thời gian casting cũng được quyết định, đạo diễn lần này là một đạo diễn quốc tế nổi tiếng, căn bản sẽ không bị Thiên Ảnh chi phối, cho nên Lâm Tân có nhận được vai diễn này hay không hoàn toàn dựa vào thực lực, sẽ không vì Du Tung mà bị ảnh hưởng. Tả Uẩn thích hợp tác với những đạo diễn có tính cách độc lập mạnh mẽ, như vậy thì mới có thể quay được những bộ phim mà mỗi một bộ đều có thể phô diễn ra hết toàn bộ hiệu quả vốn có, thậm chí còn xuất sắc hơn cả tưởng tượng.

73. Chương 73: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (3)

Những thứ như diễn xuất không chỉ học thuộc lòng lời thoại là có vai diễn mà còn cần phải có linh tính. Loại linh tính này là do thiên phú, có chính là có, không có chính là không có, cho nên một diễn viên xuất thân chính quy mà không có linh tính chưa hẳn đã giỏi hơn một diễn viên xuất thân không chính quy nhưng lại có linh tính. Mà nhìn trong cả giới giải trí này, những người có được loại linh tính mà ông tổ của nghề ban cho chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Thế nên có những diễn viên gừng càng già càng cay, được vinh danh là quốc bảo, nhưng cũng có một số diễn viên cho đến cuối đời cũng chỉ là hoa chóng nở chóng tàn, tự mình thổi phồng kĩ năng diễn xuất của bản thân mà thôi.

Mà khiến cho Tả Uẩn bất ngờ chính là Lâm Tân vậy mà lại có được thứ linh tính này.

Linh tính này vốn không cần nói nhiều, chỉ cần có thì ai cũng sẽ nhận ra ngay, nhất là đạo diễn và các diễn viên lão luyện. Lâm Tân còn trẻ, cần phải rèn luyện và trải nghiệm càng nhiều hơn nữa cho nên linh tính vẫn chưa được phát huy tối đa, hay nói đúng hơn là mấy năm nay làm người mẫu đã làm Lâm Tân vuột mất nhiều cơ hội. Nhưng cũng may là mọi thứ cũng chưa quá muộn, đạo diễn, biên kịch và nhà sản xuất sau khi nhìn thấy diễn xuất của Lâm Tân liền vỗ bàn quyết định chọn ngay Lâm Tân.

Đạo diễn còn tìm gặp riêng với Tả Uẩn, khen mắt nhìn người của anh thật tốt, thế mà trước nay ông ta không phát hiện được, chỉ cần bồi dưỡng Lâm Tân cho tốt, sau này tiền đồ vô lượng. Tả Uẩn cũng bị Lâm Tân làm cho kinh ngạc, ánh mắt Lâm Tân rất có hồn, cũng hiểu được nhân vật, mỗi một động tác mỗi một ánh mắt dường như đều là được sinh ra vì vai diễn này, hệt như nhân vật này nên có động tác ấy, ánh mắt ấy, câu thoại ấy. Chỉ cần sau này Lâm Tân kiên định từng bước đi lên, Tả Uẩn tin chắc địa vị của cậu sau này trong giới điện ảnh và truyền hình tuyệt đối sẽ không hề kém cạnh anh.

Lần này càng có hy vọng hơn khi biên kịch chủ động yêu cầu sửa kịch bản, thêm đất diễn cho Lâm Tân. Tuy rằng sửa kịch bản trong thời gian quay phim là chuyện khó tránh khỏi nhưng không có một biên kịch nào lại tình nguyện sửa kịch bản, dù sao làm như vậy phải tiêu hao rất nhiều thời gian và công sức. Có thể khiến một biên kịch chủ động yêu cầu sửa kịch bản thì có thể thấy được sự hài lòng của người này đối với Lâm Tân.

Vai diễn của Lâm Tân đã được xác định, còn những vị trí khác Tả Uẩn không hề giới thiệu thêm ai nữa nhưng anh vẫn đi cùng với nhóm đạo diễn mỗi khi có casting, lựa chọn ra một ít diễn viên không tệ, chỉ có điều so sánh về linh tính thì vẫn chưa thể bì được với Lâm Tân.

Phim điện ảnh xác định ngày khởi quay là sau tết âm lịch, lúc đó thời tiết vẫn còn rất lạnh, movie này có một phần quay ngoại cảnh nhưng sẽ ghi hình vào nửa phần sau, nửa phần trước đoàn phim chọn quay ở phim trưởng của thành phố C. Bình thường quay phim cổ trang đều sẽ quay một phần ở phim trường, dù sao ở đây cũng có những phông cảnh dựng sẵn tiện lợi hơn rất nhiều.

Diễn viên nổi tiếng trong đoàn phim rất nhiều, người như Lâm Tân vốn đếm không hết. Biểu hiện của Lâm Tân cũng rất khiêm tốn, đồ dùng đều do đoàn phim phân phát nên ấn tượng của mọi người đối với cậu cũng không tệ lắm. Tả Uẩn là ảnh đế quốc tế, YC sắp xếp cho anh một chiếc xe chuyên dụng, đẳng cấp như Tả Uẩn có được đãi ngộ này rất bình thường, nữ chính cũng như thế cho nên không có ai lời ra tiếng vào. Không khí trong đoàn phim không quá thoải mái, yêu cầu của đạo diễn rất nghiêm khắc nhưng các minh tinh lớn đều rất dễ gần – Người đạt được địa vị này căn bản không cần cố ý tự cao tự đại. Cho nên so với các tiểu thiên vương tiểu thiên hậu cả ngày tỏ vẻ vênh váo hất hàm thì các thiên vương thiên hậu chân chính lại rất hòa hợp với nhau.

Chỗ ở do đoàn phim sắp xếp thống nhất, tất cả mọi người đều đến để đóng phim, không có ai có yêu cầu đặc biệt, tất cả mọi người đều thống nhất một phòng tiêu chuẩn, ai cũng không có ý kiến.

Lâm Tân và chị Như không tiện ở chung một phòng với nhau, cũng may lần này Tả Uẩn lại đưa theo một nữ trợ lý, vì vậy chị Như và cô trợ lý một phòng, anh và Lâm Tân một phòng.

Lâm Tân vẫn rất ít nói, Tả Uẩn không chủ động bắt chuyện, cậu cũng không mở miệng. Khi ngủ Lâm Tân thích cuộn mình thành cái kén làm Tả Uẩn có mấy lần muốn kéo cậu từ trong chăn ra nhưng lại cảm thấy cậu cuộn tròn ở trong chăn hẳn là rất ấm áp.

Mỗi khi đến lượt Lâm Tân có cảnh quay thì cậu đều đến phim trường rất sớm, nếu không có thì cậu thành thật ngồi ngốc trong phòng hoặc là đi tìm một vài tiền bối để đối diễn. Các tiền bối đều rất thích sự nỗ lực và linh tính của Lâm Tân, đạo diễn cũng ngày càng vừa ý cậu, cho dù lúc quay phim có chút không nhập vai, chỉ cần ông ta chỉ dẫn cho Lâm Tân một chút là cậu có thể tạo ra được hiệu quả mà ông ấy mong muốn.

Chiều hôm nay, Tả Uẩn đến đoàn phim trước để chuẩn bị hóa trang quay cảnh đêm. Anh nhớ hôm nay Lâm Tân đã quay xong phần của cậu vào buổi trưa, đúng lúc người đại diện của anh đến đây mang theo không ít thức ăn, ngoài phần chia cho đoàn phim thì đều để lại ở trong phòng anh. Tả Uẩn tranh thủ đến sớm mười phút để nói cho Lâm Tân cứ lấy thức ăn mà ăn, cố gắng đừng để qua đêm.

Dạo một vòng xung quanh đoàn phim, Tả Uẩn không thấy bóng dáng Lâm Tân đâu, cuối cùng một trợ lý của đạo diễn lén nói với anh Lâm Tân vừa mới đi ra cùng với phó đạo diễn Tào lại còn chỉ đường cho Tả Uẩn.

Tả Uẩn hơi nhíu mày, đi về phía đó – Bên đó không phải là đường đi về, chắc là phó đạo diễn Tào có chuyện muốn nói với Lâm Tân.

Mời vừa bước tới gần, Tả Uẩn liền nghe thấy giọng nói của phó đạo diễn Tào.

Phó đạo diễn Tào "Tôi thấy cậu phát triển cũng không dễ dàng gì, bị Du Tung chèn ép, con đường này cậu cũng không dễ đi. Tính thế nào? Suy nghĩ một chút, đi theo tôi, tôi có thể cho cậu quay một bộ phim truyền hình tiếp theo của tôi"

Lâm Tân lạnh nhạt đáp "Phó đạo diễn Tào coi trọng tôi rồi, tôi chỉ muốn làm việc bằng sức của chính mình"

Phó đạo diễn Tào "Không phải là cậu khinh thường tôi đó chứ? Chuyện xấu của cậu và Du Tung ai mà không biết? Bây giờ Du Tung không cần cậu, tôi cho cậu một cơ hội, cậu còn không muốn?"

Sắc mặt Lâm Tân tái đi "Phó đạo diễn Tào, những gì đã trải qua tôi rõ ràng hơn ai hết, tôi không muốn giẫm lên vết xe đổ của mình…"

Phó đạo diễn Tào "Hừ, cho cậu chút mặt mũi mà cậu còn chê? Có tin tôi làm cho đạo diễn đuổi cậu ra khỏi đoàn phim hay không…"

"Hóa ra cậu ở chỗ này à?" Tả Uẩn vừa lúc bước tới.

Phó đạo diễn Tào vừa thấy Tả Uẩn liền cười hì hì "Ảnh đế Tả sao lại đến đây? Tôi đang hướng dẫn cho Tiểu Tân đây, haha…"

"Vậy à?" Tả Uẩn hơi cười cười, một tay khoác lên vai Lâm Tân "Tôi có mua đồ ăn cho Tiểu Tân, đi kêu cậu ấy về ăn, tìm nửa ngày trời thì ra cậu ấy lại chạy đến đây"

Lâm Tân vẫn không lên tiếng, anh có thể nói gì bây giờ?

Phó đạo diễn Tào vừa nghe thấy câu nói của Tả Uẩn thì trong lòng thầm than không ổn, gã dám dùng thân phận để khó dễ Lâm Tân nhưng trăm triệu lần không dám đắc tội với Tả Uẩn.

Tả Uẩn cũng có nghe được chút tiếng tăm của phó đạo diễn Tào, biết là không thể làm mất lòng nên chỉ đành tâng bốc gã một chút, loại người như gã anh không thèm để bụng mà chỉ đang suy nghĩ tìm cách nào để chiếm hời từ gã. Lần này đạo diễn tìm đến gã không phải vì gã có năng lực mà là gã dựa vào quan hệ để được tham gia đoàn phim. Những tác phẩm lớn như thế này sẽ có nhiều phó đạo diễn, đạo diễn nể mặt đối phương nên mới nhận gã. Phó đạo diễn Tào cũng xem như thành thật, dù sao đa số người ở đây gã đều không dám làm khó ai, còn các diễn viên phụ thì Tả Uẩn cũng không rõ lắm.

Phó đạo diễn Tào cười vài cái có lệ "Tôi chỉ cậu ấy xong rồi, hai người bận rồi, tôi đi trước, đi trước đây…" Nói xong, gã mặt mày xám ngoét chạy vọt đi.

Lâm Tân thở dài một hơi, nói với Tả Uẩn "Cám ơn anh" Cậu không biết Tả Uẩn đến từ lúc nào nhưng có thể lên tiếng đúng lúc như vậy thì chắc là đã nghe hết rồi.

Tả Uẩn nhìn cậu, thầm thở dài, vươn tay nắm lấy bàn tay của Lâm Tân "Đi thôi"

Lâm Tân theo bản năng giật ra nhưng cũng không né tránh, cậu mím môi, cúi đầu không nói.

Tả Uẩn nói khẽ "Cậu về trước đi, lát nữa chúng ta nói chuyện sau" Nói xong, Tả Uẩn liền nắm tay Lâm Tân đi ra ngoài.

Người nhìn thấy tất nhiên sẽ không ăn nói lung tung, mà người không thấy thì Tả Uẩn cũng không muốn nói. Thật ra thì ngày mà anh đưa Lâm Tân đến buổi tụ hội của nhóm đạo diễn thì bọn họ cũng đã xem cậu là người của anh, mà anh lại không hề có giải thích gì. Chỉ là ngày hôm đó phó đạo diễn Tào lại không đến cho nên có rất nhiều chuyện gã ta không biết được.

74. Chương 74: Phiên Ngoại 2 : Tả Uẩn - Lâm Tân (4)

Trở về khách sạn, trong lòng Lâm Tân rối như tơ vò, từ hành động ban nãy của Tả Uẩn cậu có thể đoán được chút ẩn ý nhưng lại không dám chắc chắn. Với cậu mà nói, Tả Uẩn là ảnh đế, là tiền bối, là một người mà cậu ngưỡng mộ, thế nên khi mối quan hệ giữa hai người đột ngột thay đổi khiến cho Lâm Tân bối rối trong một thời gian ngắn. Nhưng mà cậu cũng thật sự rất biết ơn Tả Uẩn hôm nay đã giải vây giúp cậu, nếu không có thể cậu đã gặp rắc rối rồi.

Trên mặt bàn trong phòng chất đầy thức ăn nhưng Lâm Tân lại không màng đến. Lâm Tân từng nghĩ, sau này khi cậu kiếm đủ tiền rồi thì mở một cửa hàng nhỏ, rời khỏi giới giải trí. Sau đó tìm một người ngoài giới giải trí, bình bình thản thản mà sống qua ngày, như vậy là đủ rồi. Cậu không còn muốn theo đuổi cái gọi là tình yêu nữa, phần tình cảm mà cậu từng cho rằng đó là tình yêu cuối cùng không phải đã tát cho cậu một cái rồi hay sao?

Xuất phát từ tâm lý trốn tránh, Lâm Tân cũng không chờ Tả Uẩn về mà nằm lên giường giả vờ ngủ trước – Có lẽ khi tỉnh dậy thì chuyện này xem như cho qua đi?

Đến lúc Tả Uẩn về thì đã thấy Lâm Tân ngủ trước, vẫn cuộn người thành kén tằm như trước, chỉ là không biết cậu ngủ thật hay là đang giả vờ ngủ.

Tả Uẩn đứng bên cạnh giường nhìn Lâm Tân một lúc, tắt đèn ngủ đầu giường rồi mới cầm quần áo đi tắm.

Lâm Tân nhẹ nhàng thở ra, có cảm giác như tránh được một kiếp. Trong lòng cậu có khúc mắc, cho dù nằm xuống đã lâu nhưng vẫn không ngủ được.

Một lúc sao, Tả Uẩn tắm xong đi ra, Lâm Tân lại nhanh chóng giả vờ ngủ say, thầm nghĩ đợi Tả Uẩn ngủ là được rồi. Thế nhưng giây tiếp theo, cậu phát hiện chăn của mình bị lật ra, Tả Uẩn chui người vào trong chăn…

Lâm Tân cứng người, hiển nhiên Tả Uẩn đã phát hiện cậu không phải ngủ thật, anh khẽ cười, ôm cậu vào lòng, chăn thật là mềm.

"Anh Uẩn…" Lâm Tân muốn tránh ra nhưng Tả Uẩn ôm cứng ngắc, cậu chỉ có thể sượng sùng nằm như vậy.

"Em ghét anh đến vậy sao? Giả vờ ngủ để tránh mặt anh?" Tả Uẩn nhỏ giọng hỏi, giọng nói của Lâm Tân rất tỉnh táo, làm gì có chút buồn ngủ nào.

Lâm Tân mím môi không biết nên nói sao, thật ra cậu cũng không ghét Tả Uẩn, chỉ là… Cậu chưa từng nghĩ đến sẽ có quan hệ khác với Tả Uẩn.

Tả Uẩn thở dài "Em còn nhớ không? Mỗi lần chúng ta gặp mặt đều là ở trong cô nhi viện, lúc đó anh còn chưa biết em, là người đại diện của anh nói cho anh biết. Từ lúc đó, anh mới bắt đầu chú ý đến em, đương nhiên chỉ là âm thầm lặng lẽ thôi, em không biết được đâu"

Lâm Tân vẫn im lặng nhưng cảm xúc trong lòng đã hỗn loạn – Cậu đương nhiên nhớ rõ cảnh tượng lần đầu tiên cậu gặp Tả Uẩn, cậu cũng đoán được lúc đó người đại diện đã nói về cậu như thế nào với Tả Uẩn, nhưng cậu chưa từng nghĩ Tả Uẩn lại chú ý đến cậu.

"Thật ra từ lúc đầu, anh chỉ xem em là một đứa trẻ phù hợp với thẩm mỹ của anh chứ không còn ý nghĩ nào khác. Nhưng đến lúc gặp lại em sau vụ tai nạn giao thông, em đã thay đổi rất nhiều, anh cũng không thể xem em như một đứa trẻ được nữa. Cảm giác hợp tác ghi hình với em rất tốt, khi em ghi hình rất có sức hấp dẫn, thiên phú và cảm giác cũng không tệ, cho nên anh càng thích em của hiện tại" Ngón tay Tả Uẩn nhẹ nhàng miết lên cổ Lâm Tân, khẽ vuốt ve yết hầu của cậu "Vậy nên, anh muốn ở bên cạnh em, để em trở thành người của anh"

Lâm Tân bị chọc ngứa rụt cổ về, đè tay Tả Uẩn lại. Câu nói của Tả Uẩn khiến cậu rất bất ngờ đồng thời cũng có chút cảm động, Tả Uẩn thích cậu, tựa như một cái bánh rơi từ trên trời xuống.

Tả Uẩn hôn lên vành tai cậu "Em im lặng là đồng ý nhé"

Lâm Tân co chân lại "Em có chỗ nào tốt chứ… Không đáng để anh thích vậy đâu"

"Có đáng để anh thích hay không chỉ có anh mới biết, hơn nữa em đáng giá để anh làm như vậy" Tả Uẩn dịu dàng nói.

"Em không có tự tin, cũng không muốn yêu đương không có kết quả" Ở trong giới giải trí này một thời gian lâu như vậy, Lâm Tân cũng hiểu được, có bao nhiêu người thật sự có thể thiên trường địa cửu? Cậu không muốn như vậy, cho dù Tả Uẩn tốt đến mấy, cậu cũng không muốn tình yêu mong manh dễ vỡ như thế. Cậu tình nguyện tìm một người ngoài giới giải trí này, bình bình đạm đạm chung sống một đời.

Tả Uẩn bật ngọn đèn ngủ đầu giường lên, xoay Lâm Tân qua đối mặt với anh.

Đèn sáng đột ngột làm Lâm Tân đã quen với bóng tối nheo nheo mắt, cho dù đèn khá mờ nhưng cũng tương đối chói mắt.

Chờ Lâm Tân thích ứng với anh sáng, mở mắt ra nhìn anh, Tả Uẩn mới lên tiếng "Anh là loại người tùy tiện nói chuyện yêu đương hay sao?"

Lâm Tân không biết nên trả lời như thế nào.

Tả Uẩn thở dài "Từ khi anh gia nhập giới giải trí đến nay chỉ từng yêu một lần, sau đó lại vì bận quá không có thời gian gặp mặt nên đã chia tay trong hòa bình rồi, chuyện này đã lâu lắm rồi"

Lâm Tân nhìn anh đầy bất ngờ, Tả Uẩn gần như không có scandal gì, cậu cũng không biết Tả Uẩn đã từng nói chuyện yêu đương với người trong giới giải trí.

Tả Uẩn bất đắc dĩ nựng mặt Lâm Tân "Công việc của anh bận đến mức cả một hai tháng không nhìn thấy mặt, sau này suy nghĩ kĩ, anh muốn tìm một người có thể chịu chờ đợi anh mới được. Anh đưa ra đề nghị làm quen với em cũng là đã trải qua một thời gian cân nhắc cẩn thận, anh cảm thấy tính cách của chúng ta rất hợp nhau. Cho nên, em có muốn thử làm quen với anh không?"

"Nhận xét trong giới về em không tốt lắm…" Lâm Tân vẫn còn do dự. Trước đây cậu bị chiều đến mức hư hỏng, làm ra không ít chuyện khiến người khác chán ghét. Mà chuyện giữa cậu và Du Tung chắc trong giới không ai không biết, tuy rằng không tính là chuyện đặc biệt gì trong giới nhưng nếu thật sự muốn yêu đương chính thức thì khó tránh khỏi bị nhắc lại chuyện này. Đây cũng là nguyên nhân cậu muốn tìm người yêu ngoài giới giải trí.

"Những gì em làm anh đều biết, bây giờ Trang Duy cũng không tính toán với em, người khác em không cần bận tâm. Còn chuyện em và Du Tung, nói thật, em không phải là người duy nhất vướng vào cái vòng lẩn quẩn này nên cũng không cần giữ trong lòng mãi như thế, đây gần như thành lệ rồi, khó tránh bị tiêm nhiễm. Tự em nghĩ lại xem em biết bao nhiêu người làm chuyện này?" Tả Uẩn cười nói "Lẽ ra em nên nghĩ thế này, nếu không trải qua những chuyện lúc trước, em cũng không trở thành em của hiện tại – Đây mới là cuộc sống"

"Ừm" Lâm Tân khẽ đáp, thật sự thì chuyện bao nuôi này theo như cậu biết được thì đếm cả mười ngón tay cũng chưa đủ. Chẳng qua cậu thật sự đã từng rung động với Du Tung nhưng lại không có kết quả tốt.

"Chuyện quá khứ cứ để cho nó thành quá khứ, hiện tại điều em nên suy nghĩ chính là quan hệ của chúng ta" Tả Uẩn nói "Em muốn cân nhắc lại một chút" Lâm Tân đáp. Nếu Tả Uẩn không để ý, cậu cũng không phải

hoàn toàn vô cảm với anh, hơn nữa nghe lời khuyên giải của Tả Uẩn, ít nhiều gì cũng lay động tâm tư của cậu.

"Được" Tả Uẩn cũng không ép Lâm Tân phải trả lời ngay, anh vươn tay tắt đèn "Ngủ đi, sáng sớm mai còn phải quay phim nữa"

"Anh về giường của anh đi" Lâm Tân nói, tuy rằng giường đơn rộng rãi nhưng Lâm Tân không có thói quen ngủ chung với người khác.

"Không về" Tả Uẩn không thèm nhúc nhích, tiếp tục ôm Lâm Tân cứng ngắc.

Lâm Tân bất đắc dĩ đành chiều theo anh, cũng không biết qua bao lâu, cả hai đều chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, Tả Uẩn bắt đầu công khai quan tâm Lâm Tân. Chỉ cần là người trong đoàn phim đều hiểu được quan hệ của hai người không còn giống như trước đây nữa, phó đạo diễn Tào cũng không dám gây sự với Lâm Tân, vừa thấy cậu là vội trốn ngay.

Sau này Lâm Tân được Trang Duy đề cử trở thành người phát ngôn của More, đây không chỉ là chuyện tốt đối với Lâm Tân mà còn là cả đoàn phim, tên tuổi của Lâm Tân được biết đến càng nhiều thì càng có lợi cho tuyên truyền.

Sau khi Lâm Tân ký hợp đồng với YC, sự nghiệp phát triển thuận buồm xuôi gió. Lâm Tân vẫn duy trì vẻ chín chắn chững chạc, không có chút kênh kiệu, đối nhân xử thế cũng luôn giữ lễ phép khiêm nhường.

Tả Uẩn không hỏi lại Lâm Tân có đồng ý làm quen với anh không, bởi vì tình trạng hiện giờ của hai người cũng không khác gì, căn bản không cần phải hỏi nhiều như vậy.

Movie công chiếu chiếm được thành tích không tầm thường, Lâm Tân gần như ôm trọn tất cả giải thưởng trong nước cho vai nam phụ xuất sắc nhất, thậm chí còn nhận được một giải thưởng quốc tế cho vai nam phụ xuất sắc nhất. Hơn nữa cộng với độ nổi tiếng của More, sự nghiệp của Lâm Tân có thể nói là đỏ đến phát tím.

Thiên Ảnh bởi vì scandal tai tiếng đã không chống đỡ nổi nữa, Du Tung đã từng phong quang vô hạn giờ đây lại sa sút đến tột cùng. Lâm Tân và Du Tung chưa từng gặp lại, rất nhiều chuyện đều là nghe người khác nói.

Lâm Tân nhận được giải nam phụ xuất sắc nhất ở nước ngoài, mà Tả Uẩn cũng chiếm được giải nam chính xuất sắc nhất. Tham gia lễ trao giải xong, Tả Uẩn và Lâm Tân ở lại châu Âu nghỉ ngơi, không vội về nước. Ba ngày sau, ba mẹ của Tả Uẩn đến, Tả Uẩn đã nói trước với ba mẹ chuyện của Lâm Tân, bọn họ bận trăm công nghìn việc nhưng vẫn bớt thời gian đến đây chính là để gặp mặt Lâm Tân. Mà Lâm Tân cũng hết sức bất ngờ khi nghe tin, cậu vẫn còn chưa chuẩn bị tâm lý gì hết.

Chỉ là ba mẹ của Tả Uẩn đều đến đây, cậu cũng đâu thể tránh mặt không gặp, vì thế liền đi theo Tả Uẩn cùng ăn một bữa cơm với ba mẹ anh.

Ba mẹ của Tả Uẩn rất vừa ý Lâm Tân cũng như tin tưởng mắt nhìn người của Tả Uẩn. Trước đây khi nghe nói Lâm Tân là cô nhi, bọn họ cũng đau lòng thay cho cậu. Mà Lâm Tân lại nhiệt tình với hoạt động công ích cũng làm cho ba mẹ Tả Uẩn càng thêm có cảm tình với cậu. Một bữa cơm này ăn rất ngon miệng, khi ba mẹ Tả Uẩn rời đi, mẹ Tả đưa vòng tay gia truyền lại cho Lâm Tân.

Lâm Tân vô cùng ngại ngùng nhưng vẫn nhận lấy, cũng đổi luôn cách xưng hô, chuyện của cậu và Tả Uẩn xem như đã quyết định xong.

Trở lại khách sạn, Lâm Tân nói "Trong tết năm nay chúng ta đừng nhận công việc nữa, đi qua đón năm mới với ba mẹ đi?"

"Được, ba mẹ mà biết nhất định sẽ rất vui" Tả Uẩn cười nói "Đáng lẽ anh nên nói với ba mẹ sớm hơn một chút"

Lâm Tân khẽ gật đầu, cẩn thận cầm chiếc vòng tay. Cậu cũng có người nhà, có thể cùng người nhà đón mừng năm mới là nguyện vọng từ thuở bé của Lâm Tân.

"Bây giờ em đã yên tâm chưa?" Tả Uẩn ôm cậu hỏi.

Lâm Tân khẽ cười "Ừ" Tả Uẩn dùng đủ mọi cách để làm cậu tin tưởng vào phần tình cảm này, lúc này cậu thật sự không còn bất an nữa.

"Vậy thì tốt rồi" Tả Uẩn hôn nhẹ lên môi cậu "Chờ lần này về anh với em đến cô nhi viện, viện trưởng nuôi em từ bé đến lớn, chuyện của chúng ta cũng nên nói với bà ấy một tiếng"

"Được" Lâm Tân cũng không phản đối, lúc này cậu rất hạnh phúc, tất nhiên là muốn nói cho tất cả những người quan trọng của cậu biết.

"Có muốn comeout với anh không?" Tả Uẩn hỏi, anh đã từng lo lắng đến vấn đề này.

Lâm Tân sửng sốt, sau đó mỉm cười "Cho dù công khai comeout thì cũng phải suy xét kĩ càng. Nếu bị phát hiện thì cứ thừa nhận là được rồi, nếu không thì cũng không cần phải nhiều lời. Làm không tốt sẽ bị người ta nói là chiêu trò"

"Được" Tả Uẩn trả lời xong, ôm Lâm Tân lên giường lớn, cười nói "Ngày nghỉ còn dài, phải tận hứng mới được"

Lâm Tân đỏ mặt nhéo tai Tả Uẩn, sau đó tùy ý Tả Uẩn muốn làm gì thì làm.

——— Con đường tương lai của bọn họ còn rất dài, nhưng chỉ cần giúp đỡ lẫn nhau, nắm tay sánh bước nhất định có thể vẻ vang rực rỡ, tương lai xán lạn.

75. Chương 75: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (1)

Cân nhắc đến độ nổi tiếng của Trang Duy, hai người muốn tìm một nơi không ai quấy rầy để hưởng thụ tuần trăng mật đúng là một chuyện rất khó. May mà có hòn đảo Cố Chính Khanh tặng nên việc này xem như giải quyết gọn nhẹ, tuần trăng mật của hai người liền được quyết định ở đó.

Trang thiết bị trên đảo rất đầy đủ, mặc dù diện tích không rộng lắm nhưng cũng đủ cho Trang Duy và Cố Diễm du ngoạn. Hơn nữa hòn đảo này cũng không quá xa, từ bến cảng gần nhất chỉ mất một giờ đi du thuyền nên rất thuận tiện.

Trong lúc bọn họ hưởng tuần trăng mật, Cố thị giao cho Cố Hủ quản lí, Cố Diễm cũng không có gì phải lo lắng. Cố Ngạo có gọi điện thoại đến đây hai lần, cười trêu muốn đến quấy rầy thế giới hai người đều bị Cố Diễm từ chối không chút do dự. Còn Cố Hàm đúng lúc được nghỉ đông, Cố Diễm chủ động mời Cố Hàm đến nhưng lại bị từ chối, Cố Hàm nói muốn ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe.

Bưng cà phê vào phòng khách, thấy Cố Diễm đã gọi điện thoại xong, Trang Duy cười hỏi "Anh hai có đến không?"

"Không đến, nó muốn ở nhà nghỉ ngơi" Nhắc đến Cố Hàm, nét mặt Cố Diễm nhu hòa hơn một chút.

Trang Duy ngồi xuống kế bên Cố Diễm, cười cười tán gẫu "Em cảm thấy hình như mấy anh em các anh đối xử với anh hai rất đặc biệt"

Cố Diễm nở nụ cười "Đối với anh, Tiểu Hàm là đứa em trai tốt nhất. Bọn anh thiếu nợ nó một mạng"

"Nghĩa là sao?" Trang Duy thắc mắc hỏi lại.

Cố Diễm thở dài đáp "Lúc đó bọn anh không lớn lắm, Cố Hủ cũng chỉ vừa mới hiểu chuyện. Kì nghỉ đông năm đó, bọn anh ra nước ngoài tham dự hôn lễ của bạn tốt của ba mẹ. Lúc đó ba mẹ đi trước, bọn anh từ trong nước xuất phát cho nên đến sau ba mẹ một ngày. Lúc đó không có ai nghĩ nhiều, công tác bảo vệ cũng không đủ, trên đường đi bọn anh đụng phải một bọn bắt cóc tống tiền. Lúc đó súng bắn dữ dội, một vệ sĩ mang theo cả bốn anh em bỏ xe mà chạy, những vệ sĩ khác thì ngăn cản bọn chúng. Nhưng bọn bắt cóc lại có chuẩn bị trước, chia làm hai nhóm, thấy bọn anh chạy thì nhóm còn lại cũng đuổi theo. Vệ sĩ dắt bọn anh chạy trốn đi đánh lạc hướng bọn chúng, bốn anh em thì chạy về hướng khác. Dù sao cũng là ở

nước ngoài, không quen địa hình, chỉ có thể chạy đến đâu hay đến đấy. Lúc đó bọn anh còn nhỏ, thể lực có hạn, nhất là Cố Ngạo và Cố Hủ"

"Sau khi bọn bắt cóc giải quyết vệ sĩ xong thì lại tiếp tục truy tìm bọn anh. Lúc ấy trời đã gần tối, nhìn không thấy đường, nghe tiếng bước chân của bọn chúng ngày càng gần, Tiểu Hàm trực tiếp giấu Cố Ngạo và Cố Hủ vào một đống rác. Lúc ấy hai đứa đó còn nhỏ, đống rác kia lại rất cao, chỉ cần trốn trong đó không lên tiếng thì sẽ không bị phát hiện"

"Rồi Cố Hàm kéo anh tiếp tục chạy, lúc chạy tới một ngôi nhà nhỏ thì nó đột ngột dừng lại. Anh tưởng là nó mệt rồi, kết quả nó lại đẩy anh vào trong sân nhà, sau đó đứng ở ngoài đóng cửa lại. Anh nhớ rõ lúc đó nó cười nói với anh, có người anh trai như anh là chuyện hạnh phúc nhất đời nó, bảo anh nhất định phải sống thật tốt. Nói xong nó liền cố tình kêu to thu hút sự chú ý của bọn bắt cóc, sau đó chạy ra xa, bọn chúng liền đuổi theo nó"

"Lúc đó anh rất muốn la lên để bọn cướp chú ý đến anh nhưng chắc là Tiểu Hàm đã đoán trước anh sẽ làm như vậy cho nên nó càng kêu lớn hơn nữa, anh bị nhốt ở trong cửa không nhìn thấy tình huống bên ngoài, chỉ biết là một lát sau thì bọn bắt cóc đã chạy khá xa"

Một đứa nhỏ mà có thể có được đầu óc và can đảm như thế, Trang Duy trong lòng vô cùng bội phục Cố Hàm.

"Sau đó ba anh mang theo người chạy đến, tìm được anh trước, rồi anh đưa mọi người quay lại tìm Cố Ngạo và Cố Hủ, còn Cố Hàm thì vẫn không có tin tức gì. Đến lúc ba huy động một số lượng lớn nhân thủ thì mới tìm được Cố Hàm vào sáng hôm sau. Anh chạy tới kho hàng mà bọn cướp nhốt Cố Hàm, vừa bước vào anh liền choáng váng cả người. Cố Hàm bị treo trong đó, cả người đều là máu, trên mình không biết có bao nhiêu vết thương, dường như đối phương muốn nó mất máu mà chết. Anh đi qua ôm nó, cả người Cố Hàm rất lạnh, máu dính khắp mình anh nhưng lúc đó anh như mộng du, ai nói gì cũng không nghe thấy" Nhớ lại bản thân khi đó, Cố Diễm cũng không biết phải đánh giá ra sao, dù sao năm đó anh cũng chỉ là một đứa nhỏ mà thôi.

"Cuối cùng, anh nghe thấy tiếng súng nổ mới hoàn hồn. Người bắn súng không phải vệ sĩ cũng không phải ba mà là Cố Ngạo. Lúc đó Cố Ngạo chỉ còn nhỏ như vậy mà đã dùng súng bắn chết kẻ chủ mưu. Khẩu súng đó là do ông ngoại anh tặng cho nó, một khẩu súng lục rất đẹp, vô cùng tinh xảo. Nó cũng không thường mang theo bên người, mẹ sợ nó bị cướp cò súng, vậy mà lúc nó tới lại đem theo. Lúc ba chạy đến tìm Tiểu Hàm thì không muốn cho nó đi theo nhưng ba lại sợ mất thời gian nên đành mang theo nó đi cùng, không ngờ nó lại bắn chết kẻ chủ mưu" Nhắc đến Cố Ngạo, Cố Diễm cũng rất bất đắc dĩ "Cũng nhờ tiếng súng đó mà anh tỉnh táo lại, nhanh chân để vệ sĩ ôm Tiểu Hàm lên xe chạy đến bệnh viện. Phía bệnh viện đã chuẩn bị đón bệnh nhân xong xuôi, anh cũng đi theo đến đó"

"Bọn bắt cóc này thật ra là một đối thủ của nhà họ Cố, sau này phá sản nên đổ hết trách nhiệm lên đầu nhà họ Cố. Bọn chúng không đối phó được ba mẹ nên chỉa mũi dùi về phía bọn anh, chúng muốn bắt cóc bọn anh, một là vì tiền, hai là vì muốn dồn bọn anh vào chỗ chết, căn bản là không muốn giữ lại người sống. Chỉ là bọn chúng không ngờ chỉ bắt được một đứa nên phát cáu lên, ra tay cũng ác độc hơn" Cố Diễm thở dài một hơi "Tiểu Hàm bị bọn chúng chém gần 30 nhát, vết nào vết nấy sâu hoắm. Sau khi đưa đến bệnh viện, chuông báo nguy kịch reo đến ba lần. Bởi vì mất máu quá nhiều, anh truyền không ít máu cho nó, ba xử lí bọn bắt cóc xong thì chạy đến, cũng rút một lượng máu lớn truyền cho nó, cuối cùng Tiểu Hàm cũng sống sót"

"Cho nên anh vẫn nghĩ rằng anh thiếu Tiểu Hàm một mạng, nếu lúc đó cả bốn đứa đều bị bắt hoặc là chỉ có anh và Tiểu Hàm bị bắt, mỗi người bị chém mấy chục nhát, đưa đến bệnh viện cũng chưa chắc có đủ máu để truyền, trong hai đứa chỉ có thể cứu được một hoặc là không ai cả. Tiểu Hàm là một đứa em trai rất hiểu chuyện, không giống với Cố Ngạo hay Cố Hủ, lại còn là đứa em trai đầu tiên của anh cho nên anh càng quan tâm đến nó nhiều hơn. Khi đó, anh ngồi trong bệnh viện, trong đầu nghĩ rằng chỉ cần Tiểu Hàm không sao, sau này anh nhất định sẽ cho nó tất cả những thứ tốt nhất, để nó được vui vẻ hạnh phúc"

Nghe xong, trong lòng Trang Duy vô cùng cảm động, tình cảm anh em được như vậy liệu có được mấy người? Huống chi lúc đó mấy anh em Cố Diễm còn nhỏ như vậy, hành động của Cố Hàm càng hiếm có hơn.

"Đợi đến lúc Tiểu Hàm tỉnh lại, nó còn cười nói bọn anh không sao là nó yên tâm rồi. Sau đó Cố Ngạo dính

lấy Cố Hàm như hình với bóng suốt một năm trời, Cố Hàm hoàn toàn không thể rời khỏi tầm mắt nó. Bởi vì nó còn nhỏ mà đã nổ súng giết người, tuy rằng có nguyên nhân nhưng ba mẹ vẫn mời bác sĩ tâm lý về khám cho nó. Sau khi Tiểu Hàm dần dần bình phục, vết sẹo trên người cũng được xóa bớt, lúc này Cố Ngạo mới chậm rãi khôi phục lại bình thường, không còn bám theo Tiểu Hàm như trước nữa" Cố Diễm nói "Sau này không còn ai nhắc lại chuyện này nhưng không có ai quên được, đến khi bọn anh trưởng thành, có thể bắt đầu đến giúp ba làm việc, Tiểu Hàm lại chủ động từ bỏ quyền thừa kế Cố thị, nói là nghe được nhiều chuyện anh em trong nhà xào xáo vì tranh gia sản, nó không muốn như vậy nên lựa chọn học ngành y. Có thể là bị nó ảnh hưởng, Cố Ngạo và Cố Hủ sau khi lớn lên cũng không hỏi đến chuyện Cố thị, Cố Ngạo kế thừa sự nghiệp của ông ngoại, Cổ Hủ là bị anh ép mới đến hỗ trợ một tay"

Trang Duy nghe xong, cảm động nói "Tình cảm anh em nhà anh thật khó mà có được"

"Ừ" Cố Diễm cũng rất may mắn mới có người em trai như thế, đúng là nhờ Cố Hàm nên quan hệ giữa bốn anh em mới vững chắc, hòa thuận với nhau như vậy.

Trong lòng Trang Duy cũng có cảm giác gần gũi với Cố Hàm hơn, nếu cậu có một người anh em như thế, cậu cũng sẽ làm giống như Cố Diễm.

76. Chương 76: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (2)

Đến khi hai người nghỉ hết tuần trăng mật trở về thì truyền thông trong nước đã bùng nổ từ sớm, hơn nữa độ hot vẫn không hề giảm bớt – Nguyên nhân không gì khác gì hơn chính là, hai người công khai comeout.

Sau khi hai người post weibo thông báo kết hôn thì đều không còn quan tâm đến tình trạng trên internet nữa, phía truyền thông dĩ nhiên đã có bộ phận quan hệ xã hội của Cố thị, Quý Sâm và YC xử lý rồi.

Chờ đến lúc hai người về nước lại không ngờ chuyện này vẫn còn hot dữ dội. Trang Duy có chút bất ngờ nhưng vẫn duy trì dáng vẻ khiêm tốn như trước đây, cậu tuyên bố kết hôn với Cố Diễm là để thông báo cho mọi người cũng như tôn trọng hôn nhân của bọn họ. Còn về cuộc sống sau này chính là chuyện của hai người, cậu cảm thấy hoàn toàn không cần cho người khác biết.

Cố Diễm về nghỉ ngơi hai ngày liền chính thức trở về Cố thị làm việc, Cố Hủ có thể xem như đã được giải thoát. Trang Duy tạm thời không nhận quảng cáo, bên Noãn Quang cũng không cần cậu phải có mặt mỗi ngày, bình thường một tuần đến hai ba lần là được. Cậu tìm thời gian rảnh hẹn Quý Sâm và Lâm Tân đi ăn cơm trưa, Tả Uẩn đi công tác ở nước ngoài nên Trang Duy không rủ anh mà chỉ gọi điện thoại cho hay.

Trang Duy comeout nhận được lời chúc phúc từ đa số fan hâm mộ, danh tiếng càng cao hơn trước kia. Nhưng Trang Duy chưa từng để ý đến điều này, được chúc phúc tất nhiên là một chuyện đáng mừng, cậu yên lặng ghi nhớ trong lòng là được rồi, không cần phải nói nhiều làm gì.

Hôm nay Trang Duy rảnh rỗi liền vào phòng làm việc của Cố Diễm tìm sách đọc. Bình thường Cố Diễm không có ở nhà, cậu muốn vào phòng đều gửi tin nhắn báo cho anh một tiếng. Cố Diễm nói cậu không cần phải làm thế nhưng Trang Duy cảm thấy đây vẫn là phép lịch sự.

Chọn một quyển sách thú vị, Trang Duy định đi ra thì thấy trên bàn đặt một túi hồ sơ. Bình thường trên bàn làm việc của Cố Diễm cũng hay để hồ sơ này nọ, nhưng trên túi hồ sơ này lại ghi tên của cậu.

Trang Duy do dự một lát vẫn không mở ra xem, cậu muốn chờ Cố Diễm về trực tiếp hỏi anh thì tốt hơn.

Sau khi Cố Diễm tan tầm về nhà, hai người cùng nhau ăn cơm tối, Trang Duy làm như vô tình nhắc đến túi hồ sơ trên bàn.

Cố Diễm cười đáp "Em có thể xem, nhưng xem xong rồi thì không được giận lẫy anh" Trang Duy có lúc bị anh chiều quá mức, đôi khi cũng "hổ báo" tí, nhưng anh cũng không để ý, anh thích Trang Duy chân thật như thế.

"Em không xem đâu" Tuy rằng Cố Diễm nói làm cậu rất tò mò nhưng Trang Duy cũng không muốn vì chuyện này mà giận dỗi, cho nên tốt nhất là không xem.

Cố Diễm cũng không nói gì nữa.

Hai người cơm nước xong xuôi, Cố Diễm đi lên phòng làm việc cầm túi hồ sơ xuống đưa cho Trang Duy.

Thật ra Trang Duy rất ít khi vào phòng làm việc của anh, hơn nữa lần nào cũng nói trước nên anh cũng không cất hồ sơ làm gì. Hôm nay Trang Duy muốn đến phòng làm việc tìm sách, Cố Diễm quên chuyện hồ sơ, vô cùng tự nhiên để cậu cứ tùy ý.

Trang Duy cân nhắc hai giây rồi nhận túi hồ sơ, lấy tài liệu bên trong ra xem, hóa ra trong này là một bản hợp đồng và tài khoản ngân hàng. Nội dung bản hợp đồng ghi, sau khi Cố Diễm kết hôn, tất cả tài sản cá nhân toàn bộ đều thuộc về Trang Duy. Hơn nữa bản hợp đồng này không cần Trang Duy ký tên, chỉ cần Cố Diễm đồng ý là được.

Trang Duy tròn mắt nhìn Cố Diễm "Em đâu cần tiền của anh"

Cố Diễm cười ôm cậu vào lòng "Không cần cũng phải cần. Nhà họ Cố ai cũng đều như vậy, tài sản cá nhân của ba cũng là của mẹ, Cố Hủ cũng mở một tài khoản cho Thần Thần, chỉ là mẹ và Thần Thần đều không biết. Anh vốn cũng không định nói với em, nhưng mà lại bị em phát hiện rồi"

"Em…" Trang Duy thật sự chưa từng nghĩ sẽ kiểm soát kinh tế của Cố Diễm.

"Cho nên sau này em cho anh phí sinh hoạt nhé" Cố Diễm cười nói.

"Ai thèm quản lý phí sinh hoạt của anh? Tiền của anh thì anh cứ xài đi" Trang Duy đùa.

"Ba nói có người giữ thì mới tiêu tiền đúng chỗ được, em đừng tranh với anh nữa" Cố Diễm đưa lý luận của Cố Chính Khanh ra.

Trang Duy im lặng một lát mới nói "Vậy tạm thời em giữ cho anh, nhưng tiền lương của anh không cần giao cho em đâu, chúng ta cứ như trước đây là được" Cậu và Cố Diễm sống chung với nhau, không có ai nhắc đến chuyện giao nộp tiền lương. Bình thường ai muốn mua gì thì mua, còn lại những thứ khác trong nhà đều do nhà họ Cố bao trọn gói.

"Được" Cố Diễm cũng không từ chối, dù sao chuyện anh lén giúp Trang Duy để dành tài sản không nói cho cậu biết là được, như vậy Trang Duy cũng yên tâm.

77. Chương 77: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (3)

Cố Diễm và Trang Duy vẫn duy trì nếp sống khiêm tốn làm cho rất nhiều phóng viên muốn săn tin ngứa cả tay nhưng mà vẫn không thể xơi múi được gì.

Chớp mắt đã đến ngày sinh nhật của Uông Nguyệt Hoa, bình thường sinh nhật của bà đều làm rất đơn giản, người trong nhà cùng nhau ăn một bữa cơm là được. Nhưng năm nay Trang Duy vừa mới bước chân vào nhà họ Cố, Uông Nguyệt Hoa cảm thấy nên nhân cơ hội này giới thiệu Trang Duy với các bạn bè thân thiết của mình, dù sao lúc cử hành hôn lễ chỉ mời một vài người, phần đông những người khác vẫn chưa mời, bởi vì số lượng ghế ở nhà thờ có hạn, đâu thể để khách khứa đứng xem hôn lễ được.

Vì thế lần này liền tổ chức một bữa tiệc sinh nhật hoành tráng, địa điểm chính là một khách sạn năm sao, hơn nữa còn bao thêm mấy căn phòng, lỡ như có ai uống say thì cũng có thể có chỗ nghỉ ngơi.

Các phóng viên vừa bắt được tin liền lập tức hành động – Nhất định Cố Diễm và Trang Duy sẽ xuất hiện ở tiệc sinh nhật của Uông Nguyệt Hoa.

Lúc trước phóng viên cũng bám riết theo Uông Nguyệt Hoa và Cố Chính Khanh nhưng hai người này đâu phải là người mà phóng viên có thể tùy tiện đến gần được, tất nhiên là phải ra về tay không. Vốn là bọn họ

còn đang muốn chờ xem Uông Nguyệt Hoa hoặc Cố Chính Khanh có bất mãn với hôn sự của Cố Diễm và Trang Duy nhưng tổng hợp từ mọi phương diện thì hình như hai người này không hề có chút bất mãn gì, thậm chí còn có vẻ như rất hài lòng, nếu không thì cũng sẽ không mời bạn bè thân thuộc đến tham gia hôn lễ, lại càng không cho phép phía Cố thị chính thức phát thông báo về việc kết hôn của Cố Diễm và Trang Duy.

Hôm nay khó tránh khỏi phải uống rượu, Cố Diễm và Trang Duy đều không tự lái xe đến mà để tài xế của nhà họ Cố đưa hai người đến khách sạn.

Hai người vừa mới xuống xe, phóng viên không biết từ đâu túa ra, liên tục chụp hình hai người.

Cố Diễm và Trang Duy đã lường trước tình trạng này nên cũng không kinh ngạc lắm, bảo vệ phản ứng nhanh, tiến lên chặn phóng viên lại, không cho bọn họ đến gần.

"Cố tiên sinh, Trang Duy, xin tiết lộ cuộc sống sau kết hôn một chút đi?"

"Trang Duy, cậu và tổng giám đốc Cố quen nhau khi nào?"

"Tổng giám đốc Cố, vì sao ngài lại chọn kết hôn với Trang Duy? Chẳng lẽ ngài không lo lắng hôn nhân đồng tính sẽ bị áp lực từ xã hội sao?"

"Vì sao hai người lại lựa chọn công khai comeout? Bí mật một chút không phải là tốt hơn sao?"

"Trang Duy, sao anh lại được nhà họ Cố chấp nhận vậy?"

.....

Một loạt vấn đề liên tục được đưa ra khiến người ta không biết phải trả lời từ đâu.

Trang Duy biết nếu không nói gì thì không thể cải thiện được tình hình này, trường hợp này chưa hẳn là thích hợp nhất nhưng cũng là một cơ hội.

Cố Diễm khẽ gật đầu với Trang Duy, Trang Duy cười cười bước lên nửa bước, ra hiệu cho mọi người im lặng mới lên tiếng "Đầu tiên xin cám ơn sự quan tâm của mọi người, Cố Diễm không thuộc giới giải trí cho nên tôi đại diện cho cả hai chúng tôi nói vài lời. Cuộc sống sau khi kết hôn của chúng tôi rất hạnh phúc, quá trình yêu đương của chúng tôi cũng giống như phần lớn mọi người, quen nhau rồi có cảm tình với nhau, cũng rất tự nhiên đến với nhau. Công bố chuyện kết hôn với mọi người là sự tôn trọng và xem trọng của chúng tôi đối với hôn nhân, giống như mọi người ai kết hôn cũng đều sẽ đem tin vui của mình báo cho người thân bạn bè vậy. Còn về cuộc sống sau kết hôn, tôi nghĩ rằng không cần phải giải thích gì thêm. Cuộc sống sau kết hôn của mỗi người đều tương tự như nhau, củi gạo dầu muối mà thôi. Cám ơn mọi người đã quan tâm đến hôn nhân của chúng tôi, còn những chuyện khác, tôi cho rằng đây là chuyện riêng tư cá nhân, không cần phải nhiều lời, hy vọng mọi người đều có thể tìm được hạnh phúc cho chính mình"

Trang Duy nói xong, Cố Diễm liền bước lên che chắn cho cậu, sau đó dịu dàng ôm cậu đi vào khách sạn.

Các phóng viên không đuổi theo nữa mà chỉ điên cuồng chụp ảnh, không muốn bỏ sót dù chỉ một giây.

Vào thang máy rồi Trang Duy mới nhẹ nhàng thở ra "Lần này trả lời xong chắc là bọn họ không chặn em lại hỏi nữa đâu"

Cố Diễm nắm tay Trang Duy, mỉm cười nói "Chỉ cần em sống thật tốt chính là câu trả lời dành cho bọn họ"

"Anh nói cũng phải" Trang Duy gật đầu.

Thật ra câu trả lời này cũng là có mục đích, nếu cậu vẫn không lên tiếng, bên ngoài có thể sẽ suy đoán theo chiều hướng xấu. Dù sao trong mắt người ngoài, cậu là người trèo cao. Sự im lặng của cậu có lẽ sẽ bị hiểu thành nhà họ Cố kiềm chế, hoặc là đã cảnh cáo không cho phép cậu tùy tiện phát ngôn. Phải biết rằng, sức tưởng tượng của con người trong mấy loại chuyện thế này luôn luôn bay cao bay xa không thể ngờ tới được. Lúc này cậu đáp lại cũng là kéo suy đoán của người khác theo chiều hướng tích cực, như vậy cho dù người khác có đoán già đoán non ra sao thì cũng sẽ không nghĩ tới chiều hướng tiêu cực được.

Hai người vừa vào phòng tiệc thì Uông Nguyệt Hoa đã bước ra ngay, bà quan sát Trang Duy từ trên xuống dưới rồi cười nói "Tiểu Duy nhà mình đẹp trai quá đi"

“Mẹ, sinh nhật vui vẻ” Trang Duy ôm bà một cái.

“Cám ơn bảo bối” Uông Nguyệt Hoa cười đáp.

Sau khi hai người buông ra, Cố Diễm mới chúc Uông Nguyệt Hoa “Mẹ, sinh nhật vui vẻ”

“Cám ơn con” Uông Nguyệt Hoa vỗ vỗ đứa con lớn nhất “Được rồi, con đi xã giao với ba đi, Tiểu Duy đi theo mẹ là được”

Cố Diễm nhìn Trang Duy, cậu gật đầu ý bảo anh không cần lo lắng.

Lúc này Cố Diễm mới cầm ly rượu đi về phía Cố Chính Khanh.

Uông Nguyệt Hoa khoác lên cánh tay Trang Duy, cười nói “Đi thôi con trai, mẹ đưa con đi làm quen với mấy chú mấy cô nhé”

“Dạ” Trang Duy cười, cầm hai ly rượu, đưa một ly cho Uông Nguyệt Hoa, sau đó cùng bà đi gặp trưởng bối.

Buổi tiệc diễn ra được một lúc, tất cả mọi người đều nhận thấy nhà họ Cố thật sự xem trọng Trang Duy, Uông Nguyệt Hoa sau khi đưa Trang Duy đi hỏi thăm vài vị cô chú thì Cố Chính Khanh lại đưa cậu đi gặp mặt vài người bạn làm ăn của ông, trong số họ có người làm bên mảng điện tử, cũng có người là nhà thiết kế của các thương hiệu cao cấp… Những người này đều có lợi cho sự phát triển của Trang Duy, được giúp đỡ đến mức này, Trang Duy cũng vô cùng cảm động.

Điều này cũng đủ để nói lên sự yêu thương của nhà họ Cố dành cho Trang Duy.

Chờ đến khi Trang Duy và Cố Diễm về đến nhà tắm rửa xong thì trời đã gần sáng.

Nằm trên giường, Trang Duy tìm một vị trí thoải mái trong ngực Cố Diễm, cơn buồn ngủ bắt đầu kéo đến “Có thể gặp được ba mẹ thật là tốt quá”

Cố Diễm khẽ cười “Đó là nhờ em gặp được anh”

“Da mặt của tổng giám đốc Cố thật là dày” Trang Duy trêu anh.

Cố Diễm cầm tay cậu “Anh chỉ nói thật mà thôi”

“Nhưng em đâu có muốn khen anh” Trang Duy trêu lại.

“Không cần mở lời khen ngợi, chỉ cần lấy thân báo đáp là được” Nói xong, Cố Diễm liền xoay người đè lên Trang Duy, bắt đầu cởi quần áo của cậu.

Trang Duy nhanh tay cản lại “Đừng mà, hôm nay mệt quá”

“Ngày mai là chủ nhật, có thể ngủ cả ngày” Vừa nói, tay anh vừa luồn vào quần ngủ của Trang Duy.

Cơ thể Trang Duy mềm nhũn cả ra, trừng mắt liếc anh một cái, đúng là cả tuần rồi hai người chưa làm lần nào, Cố Diễm vừa mới sờ một cái thì cậu liền có cảm giác “Vậy anh phụ trách giải quyết chiến trường sau cùng”

“Được” Cố Diễm cười cười hôn cậu.

Trong chuyện ấy ấy, Trang Duy tuy có lúc rất thẹn thùng nhưng một khi đã chủ động thì Cố Diễm cũng bị cậu khiêu khích đến mất bình tĩnh, cái giường thường xuyên bị hai người quậy thành rối tung cả lên, những chuyện tắm rửa dọn giường tất nhiên đều giao cho Cố Diễm. Vậy nên những việc nhà khác Cố Diễm hoàn toàn không biết, nhưng hai chuyện tắm rửa cho Trang Duy và dọn dẹp giường chiếu anh lại làm vô cùng rành rẽ.

Trong phòng rất nhanh đã vang lên tiếng rên rỉ của Trang Duy, động tác của Cố Diễm cũng càng bá đạo hơn làm cho nhiệt độ cơ thể cũng dần tăng lên theo từng động tác mãnh liệt khiến bầu không khí ngày càng nóng bỏng kích tình.

78. Chương 78: Phiên Ngoại 3 : Cố Diễm - Trang Duy (4)

Cuộc sống sau khi kết hôn của hai người vừa ngọt ngào vừa hạnh phúc.

Bên ngoài vẫn rất chú ý đến sinh hoạt của cả hai nhưng Cố Diễm và Trang Duy vẫn luôn khiêm tốn như trước, chỉ là thỉnh thoảng hai người sẽ cùng nhau xuất hiện trong một vài trường hợp công khai của Cố thị. Nhìn thấy nét mặt hạnh phúc của Trang Duy cùng với bàn tay của họ luôn nắm chặt với nhau, tin tức bên ngoài đều viết đúng sự thật, tất nhiên đều là chúc phúc cho cuộc hôn nhân này của họ.

Sau khi kết hôn, Trang Duy càng ít nhận đại diện phát ngôn hơn nhưng nếu chỉ cần là Cố thị, 90% sẽ do Trang Duy làm người phát ngôn, bởi thế nên cậu cũng được xem như là người phát ngôn chính của Cố thị.

Trang Duy rất ít khi nhận lời mời từ các thương hiệu nước ngoài, nếu không phải vô cùng thích hợp thì bình thường cậu vẫn chỉ chụp ảnh cho một vài thương hiệu cố định, hợp tác cũng ngày càng thuận lợi.

Kết hôn được ba năm, nhà họ Cố cũng nhắc đến việc con cái của hai người. Thật ra thì cũng không phải là hối thúc mà chỉ nhắc nhở đã đến lúc hai người nên cân nhắc, còn khi nào tính toán xong thì là chuyện của hai người.

Tuy rằng Cố Hủ là người đầu tiên trong nhà họ Cố tìm được nửa kia nhưng Hạ Tử Thần vẫn còn nhỏ cho nên nhà họ Cố cũng không nói với hai người chuyện này, mà Cố Diễm lại là con trai trưởng trong nhà, tuổi cũng không còn nhỏ, làm ba mẹ tất nhiên phải nhắc nhở một chút.

Về phần con cái, Trang Duy và Cố Diễm đều đã thống nhất với nhau, có con nít trong nhà thì sẽ càng ấm áp hơn, cộng với quá trình nuôi lớn con cái cũng có thể gia tăng tình cảm của bọn họ, thế nên hai người đều cùng chọn lựa phương pháp mang thai hộ.

Hai năm sau, con của cả hai đều chào đời, hai đứa sinh ra chỉ cách nhau có một tuần.

Lúc đứa nhỏ còn chưa chào đời thì nhà họ Cố đã mời bảo mẫu xong hết rồi, chuyên gia dinh dưỡng cũng có nốt, luôn chờ sẵn để chăm sóc cho hai đứa cháu trai. Đứa nhỏ vừa sinh xong thì ở lại bệnh viện theo dõi một tuần, sau khi xác định không có vấn đề thì được đón về nhà họ Cố tỉ mỉ chăm sóc.

Uông Nguyệt Hoa và Cố Chính Khanh rất mực yêu thương hai đứa cháu nội này, tuy rằng bà từng hy vọng Cố Diễm có thêm một đứa con gái nữa nhưng lo lắng Trang Duy và Cố Diễm đều là đàn ông mà nuôi một đứa con gái thì cũng không tiện lắm, đành phải từ bỏ ý định này.

Cố Diễm bận rộn nhiều việc, mặc dù có quan tâm đến con trai nhưng không thể lúc nào cũng trông nom được, những lúc Trang Duy rảnh rỗi thì sẽ đến nhà họ Cố nhìn tụi nhóc, nhưng thấy Uông Nguyệt Hoa và Cố Chính Khanh mỗi người bế một đứa thì cậu không có chỗ xen vảo được nữa...

Con trai của Cố Diễm y như khắc ra từ một khuôn với Cố Diễm, mỗi lần Trang Duy thấy nhóc thì không khỏi mềm lòng, nghĩ đến Cố Diễm khi còn bé cũng như vậy, thật sự là thấy cưng quá chừng.

Mà con của cậu càng giống con lai hơn, xinh đẹp đến mức Uông Nguyệt Hoa cả ngày đều ôm thằng bé mà chụp ảnh, Cố Diễm cũng đặc biệt thích bé, trong văn phòng đâu đâu cũng là ảnh chụp của bé con.

Cuối tuần, Cố Chính Khanh và Uông Nguyệt Hoa phải tham gia một buổi tiệc, cả ngày đều không ở nhà. Đúng lúc Cố Diễm không có việc gì nên cùng Trang Duy đến nhà họ Cố trông chừng đám nhóc.

Đi vào phòng của hai đứa nhỏ, tụi nhóc cũng vừa thức giấc, bảo mẫu đang cho hai đứa bú sữa, hai đứa nhóc ôm bình sữa mút chụt chụt.

Cố Diễm nhìn tụi nhóc "Đợi đến lúc tụi nhỏ biết chạy biết chơi, trong nhà sẽ náo nhiệt hơn"

"Tới lúc đó chắc sẽ loạn lắm" Trang Duy cười nói.

"Không sao, ở đây đủ rộng cho tụi nhỏ chạy mà" Cố Diễm không định đón tụi nhóc về nhà của hai người, ngôi nhà đó là thế giới riêng của anh và Trang Duy, không muốn bị bọn nhỏ quấy rầy.

"Ừm" Trang Duy sờ sờ đầu hai đứa, hai đứa nhỏ để ở nhà họ Cố không cần cậu phải lo lắng nhưng cậu vẫn sẽ dùng hết khả năng cho hai đứa con những điều tốt đẹp nhất, để tụi nhóc được vui vẻ hạnh phúc trải qua thời thơ ấu và niên thiếu.

"Nhưng mà trên cả hai đứa nhóc, anh lại càng để tâm đến em hơn" Cố Diễm kề sát tai cậu "Bọn nó sẽ có cuộc sống của riêng mình, nhưng cuộc sống của chúng ta chính là ở bên nhau"

"Ừ" Trang Duy khẽ cong khóe môi, nắm lấy bàn tay Cố Diễm.

Đúng vậy, hai đứa nhóc này sau khi lớn lên sẽ có cuộc sống của riêng mình, sẽ phải rời khỏi vòng tay của người lớn, tạo dựng vùng trời của riêng mình. Mà cậu và Cố Diễm vẫn sẽ tiếp tục nắm tay nhau, tiếp tục bước đi trên đường đời của chính mình – Mặc dù bình thường, nhưng lại hạnh phúc.

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/tham-do-chi-tinh